MASTER NEGATIVE NUMBER

6128.2

பூர்ணசந்திரோதயம்

தொகுதி 2, பகுதி 1/12

May 15, 1911 / April 15, 1912

Record no. 302

Pūrṇacantirōtayam

Tokuti 2, pakuti 1/12

May 15, 1911 / April 15, 1912

Record no. 302

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள
பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின்
ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

இரண்டாந்தொகுதி.

1911௵ மே௴ 15௳ முதல் 1912௵ ஏப்பிரல்௴ 15௳ வரை
12 சஞ்சிகைகள் கொண்டது.

ப. நாராயண ஐயர், B. A., B. L., F. T. S.
அ. ரங்கஸ்வாமிஐயர், B. A., B. L., F. T. S.
} பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ரூ 2. தனிப்பிரதி அணா 4.

மதுரை:
விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

உள்ளுறை.

விஷயம். பக்கம்.

அதிகசமீபத்தில் வருங்காலவிசேஷம்.—வி. இராமசந்திரநாயுடு. கoரு

அந்நிபெஸண்டு அம்மையார், நமது தலைவர், அவர் படம். — ப. நாராயண ஐயர். ககூரு

அந்நிபெஸண்டு அம்மையார் சரித்திரம். — P. R. கிருஷ்ணமாசாரியர். உoரு

அயநம்.—ஆர். எஸ். நாராயணசாமி ஐயர். ... . ௩அ௨, சoக

ஆகாசக்கப்பல்களுக்கும் புகைக் கூண்டுகளுக்கும் விபத்து. — ப. நாராயண ஐயர். உ௫ரு

இரதோத்ஸவம், அதன் உண்மை.—வி. இராமசந்திர நாயுடு. கசo

இஷ்டம், பூர்த்தம், தாநம்.—பி. எஸ். ஸுப்ரஹ்மண்யஐயர். சoசு

உதய சூரிய சங்கம். ... ... அ

உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கழகு.—சிவராமன். ௩௫o

எண்ணம்: அதன் பயன், நன்மை, தீமை.—வி. வெங்குசாமிஐயர். அஅ

ஓய்வுநேரத்தை ஒழுங்காய்க் கழிக்கும் முறை.—சி. வ. உ௫சு

கல்விகற்பிக்கும் முறையின் சீர்திருத்தம்—ப. நாராயண ஐயர். எகூ

கர்மம்.—ஒரு நண்பர். க௩o

காயத்ரீ.—ப. நாராயண ஐயர். க௨க

காயத்ரீ ராமாயணம்.—பி. எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர். ௩o௫, ௩சரு

காலஞ்சென்ற கநந்தங்கிய வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள். — பத்திராதிபர். ௩கஎ

காலஞ்சென்ற வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கம். — P. R. கிருஷ்ணமாசாரியர். ௩௨௨

சங்கீதம்.—பி. எஸ். சுப்பிரமணியஐயர். ௩க, சுக, கசஎ

சந்மார்க்கசபையை நடத்தும் முறை.—ப. நாராயணையர். ௩கூ௫

சமாசாரம்:—

அமெரிக்காதேசத்தில் ஹிந்து ஸங்கீதம். ... எ௨

அரிசி. ... ... ககஅ

அமெரிக்காதேசத்துக் குபேரர் ஒருவரான ஆண்ட்றூகார்னிகி என்பார். ... உகூ௫

அடையார் தியாஸபிஸ்டு ஆபீஸ் மானேஜர் ஸ்ரீமான் வாடியா அவர்கள் மதுரையில் பிரஸங்கம் செய்தது. ௩அ௫

விஷயம்.	பக்கம்.
சமாசாரம்:—	
அந்நிபெஸண்டு அம்மையாரைப்பற்றி ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையிலெழுதியிருப்பது. ...	நகூச
1911ஞூத்தின் ஜனக்கணக்கு விஷயம். ...	நசுய
இங்கிலாண்டில் யார்க்ஷநகரவாஸியான தோமஸ்வில்லியம் பர்ஜஸ் என்பவர் கலே வாய்க்காலை நீந்தித்தாண்டல்.	நஉஅ
இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் ரெயில்வே. ...	சஉரு
ஒருதுக்ககரமானகொலை (ஸ்ரீமான். ஆஷ் என்பவரின் கொலை).	ககக
கம்போடியா பருத்தி.	நசு
கப்பல்களின் சமாசாரப்பத்திரிகை.	நஉஅ
ஸ்ரீகாளஹஸ்தியில் கும்பாபிஷேகம்.	சஉசு
கும்பகோணம் பிரஹ்மவித்யா மடாலயம்.	நகூந
கொப்புரைத்தேங்காய்.	ககக
கோஹிநூரின் வரலாறு.	கசசு
ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தி திநம்.	நசு
சீஞதேசத்தில் பிரஜாதிபத்யம்.	சஉரு
"சுவர்ணமணிமாலை" என்ற சங்கம்.	உசுந
சூரிய கிரணங்களால் ஜலமிறைத்தல்.	உகூச
தக்ஷிணதுருவம் கண்டுபிடித்தல்.	சஉரு
ஸ்ரீமான். எம். தில்லைநாயகம்பிள்ளை, B. A., F. T. S., அவர்களின் மரணம். ...	கஉய
ஸ்ரீமான். தோமஸ் பிரைம் என்பாரின் உபந்நியாஸங்கள் (மதுரை பிரஹ்மஞாந மந்திரத்தில்). ...	நசுய
நான்குலக்ஷம் வருஷத்திற்கு முன்னம் இருந்த சமுத்திர ஆமையின் சிலாபாவம்.	ககஉ
நிலத்தின் வலிமையையும் வளமையையும் விருத்திபண்ணும் முறை.	உகரு
ராவ்பகதூர் நோரேந்திரநாத்ஸேன் என்பவரின்மரணம்.	ககக
பக்ஷிகள் ஆட்டிடையர்களின் தொழில் செய்தல். ...	எக
பழைய கவர்னர் போதல், புது கவர்னர் வருதல். ...	உசுச
ஸ்ரீமான். பாண்டித்துரைத் தேவர்வர்களின் மரணம். ..	உகூசு
பிரஹ்மஞாந கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபை:—	
(1) இராமநாதபுரம்.	கருந
(2) உக்கடை.	உநஉ
(3) கூடலூர்.	நஎ
(4) சாத்தூர்.	நஅஎ
(5) சீகாழி.	நருஅ

விஷயம்.	பக்கம்
பிரஹ்மஞாந கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபை:—	
(6) திருவண்ணாமலை.	கருச
(7) பரமக்குடி.	உநக
(8) வேதாரண்யம்.	எக
பிராணிகளின் வயதுக்கிரமம்.	எக
மதுரை, பிரஹ்மஞாந மந்திரத்தில் யாழ்ப்பாணம்ஸ்ரீமான் இராமநாதன் அவர்கள் செய்த உபந்நியாஸம். ...	கருரு
மதுரை ஸ்ரீ மீநாக்ஷீ வித்யாசாலையின் 6-வது வருஷத்திய விசேஷ உத்ஸவம். ...	கருரு
மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களின் நன்கொடை. ...	உகூச
மீன்களுக்கு வைத்தியசாலை.	நஎ
கே. எம். ராமசாமி ஐயர் B. A., என்பாரின் மரணம். ...	உசுந
விக்டோரியா எட்வார்டு ஸரஸ்வதீ விலாஸம். ...	உசுச
வெண்தாமரை நாள்.	சய
ஜீவஹிம்ஸை நிவாரண சங்கம்.	நஉஅ
ஸ்திரீகளின் கூட்டம்.	சஉச
ஹிந்து ஸர்வகலாசாலை.	உசுச
ஸ்ரீ சிருங்ககிரிமடத்துஸ்வாமிகளின் விதேக முக்தி. — ப. நாராயணையர்.	சஉக
சீக் மடங்கள்.—ஆர். வ. சாஸ்திரி.	உஎஎ
சீஞதேசத்தைப்பற்றிய சிலவிஷயங்கள்.—ஆத்மநாதன்.	நருந
சுமதியென்னும் உத்தமியின் சரித்திரம். — எஸ். சாமிநாதையர்.	கந, கஎந, உருஎ, நகந, சகஎ
சுப்பிரமணியரும் அவருடைய உண்மையும். — சிவராமசுப்பிரமணியன்.	கருஎ
டில்லிமாநகரில் மாட்சிமைதங்கிய சக்கரவர்த்தியவர்களின் பட்டாபிஷேகம். — பத்திராதிபர்.	உசுரு
துறவு.—மு. வேங்கடஸாமிநாட்டார்.	உசஅ
தென்னை பனைமரத்து வண்டுகள்.—வி. வ. பார்பர்.	கருக
நோயற்றவாழ்வையடையும் முறை.—சுப்பிரமணியன்.	நருரு
பகவத்கீதை.—ப. நாராயண ஐயர்.	உ
பத்திரிகைவரவு:—	
அமிர்தவசநி.	எய
சநாதநதர்மம்.	எய
தமிழ்.	நருஎ

விஷயம். பக்கம்.

பத்திரிகைவரவு:—

நாடகாபிமானி. ... உரு0

நெட்டால் நாட்டிற்குக் கூலிகளாகச் செல்ல விரும்பும் இந்தியர்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை. ... ருரு

வைசியமித்திரன். ... கசடு

பரமாநந்தோதய சாதநம்.—கோ. வடிவேலுசெட்டியார். ருஎ

பாஸ—ு என்பாரின் விவாகவிஷயமான மசோதாச்சட்டம். } ஆத்மநாதன். கருடு

பிரஹ்மஞானசபையும் சகோதரபாவமும். } ப. நாராயண ஐயர். உசு, சுடு, கூகூ

பிரஹ்மஞானசபை வெள்ளியம்பலத்தின் ஞான தூதாகும். } ப. நாராயண ஐயர். ருசுக

புதிய ஸர்வகலாசாலைகளை ஸ்தாபிக்கும் முறையில் பிரயத்தநங்கள். } ப. நாராயண ஐயர். எரு

புருக்களின் மூலமாய் போட்டகிருப் எடுத்தல். } ப. நாராயண ஐயர். உடுச

புத்தகவரவு:—

அக்ஞாதவாஸம் அல்லது மாண்டவன் மீண்டமாயம். ... ககஎ

ஆரியமத உபாக்யாநம். ... ருசு

ஆரியருடைய ஸங்கீத சாஸ்திரத்தின் சரித்திர சங்கிரஹம். சுக

இயற்கை அற்புதங்கள். ... ருடு

இயேசு கிறீஸ்து என்பவர்களின் சரிதம் அதன் உண்மை. ருரு

இயேசுகிறீஸ்துஎன்பார்ஒழுகிக்காட்டிய ஒழுக்கமுறைநூல். ககஅ

கண்ணகிகதை. ... கசடு

கலைசைச் சிலேடை வெண்பா ... ருடுசு

கல்யாணி அல்லது வாழ்வில் தோன்றிய விபத்து. ... சஉரு

கிள்ளை விடுதூது. ... கசடு

கோமதி கோகிலமானது. ... ருஅடு

சன்மார்க்கம். ... ருடுஎ

சுதேசவைத்திய ரத்திநம். ... ருடுசு

தமிழ் வியாசங்கள். ... ககூடு

திருச்செந்தூர்ப் பிரபந்தத்திரட்டு. ... ககக

திருச்சுழியல் வெண்பா அந்தாதி. ... சஉரு

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களின் சீர்திருத்தம். ... ருடுஎ

பதரிவநக்கும்மி. ... உரு0

பாண்டியம். ... ருச

விஷயம். பக்கம்.

புத்தகவரவு:—

பார்வதீயம் என்னும் பாலிகாபூஷணம். ... ருடுசு

ஸ்ரீவான்மீகி ராமாயணச் சருக்கார்த்த சங்கிரகம். ... ககஎ

விநாயகர்பதிகம். ... ருரு

விரோதிகிருதுஹூத்திய விவசாய பஞ்சாங்கம். ... ருரு

ஸமனஸன் நாடகம். ... உகச

பூர்ணசந்திரோதயம் இரண்டாம் வருஷம்—பத்திராதிபர். க

மதங்களுக்குள் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டுமென்பது. } ப. நாராயண ஐயர். கஅ, சகூ

மகுடாபிஷேகம்.—பத்திராதிபர். ... எஎ

மனிதர்கடமை.—து. வி. கோபாலசாமி நாயக்கர். கசுசு

மநுஷ்யயத்நமும் ஈசுவரகிருபையும்—ரா. இராகவையங்கார். உசசு

மாதுஸ்ரீ அந்நிபெஸண்டு அம்மையார், நமது தலைவர், அவர்படம். } ப. நாராயணஐயர். ககூரு

மாட்சிமைதங்கிய ஐந்தாம் ஜார்ஜ்மன்னர் பட்டாபிஷேகமும் டில்லிதர்பாரும்.—பி. எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர். } உசுஅ

முத்துக்களை ஆக்கி வளர்க்கும் முறை.—ப. நாராயண ஐயர். உடுடு

முடிசூட்டுவாழ்த்து—எஸ். சாமிநாதையர். ... உஎரு

மோனம் என்பது ஞானவரம்பு.—ப. நாராயண ஐயர். சக

மோக்ஷம் அல்லது வீடுபெறல்.—ப. நாராயண ஐயர். உருரு

யோகம்.—ம. வேதநாயகதாஸ: க0

ஸ்ரீமான். பி. எஸ். ராஜகோபாலையர், B. A., B. L., F. T. S., அவர்களின் மரணம்.—பத்திராதிபர். } ருஉக

வண்டு மாங்கனி.—ப. நாராயண ஐயர். ... கசச

விபூதிதாரணமுறை.—சி. நாராயணஸ்வாமி ஐயர். ... டுடு

விஷ—ுதிநம்.—ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர். கஅஎ

வெள்ளியம்பலம் என்னும் ஞாநிகளின் சங்கமும் அதனின்றுவெளிவரும் ஆசாரியபுருஷர்களும். } ப.நாராயணையர். கஎஅ, உகடு

ஸன்மார்க்கமுறையும் ஸம்ஸாரியும். } ப. நாராயண ஐயர், உகூ0, உகஎ, ருசுஅ

ஸர்வகலாசாலை வித்யார்த்திகளுக்கு நற்போதனை. } ப. நாராயண ஐயர். ருஉகூ

ஹிந்து என்பவன் எவன்?—ப. நாராயண ஐயர். ... உஅ0

பத்திராதிபர்.

Registered No. M. 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள
பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின்
ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்,

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை

தொகுதி 2.	1911ஆ மேமீ 15உ விரோதிகிருதுஆ வைகாசிமீ 2உ	பகுதி 1.

ப. நாராயண அய்யர், B. A., B. L., F. T. S.
அ. ரங்கஸ்வாமி அய்யர், B. A., B. L., F. T. S.
} பத்திராதிபர்

வருஷ சந்தா ரூ 2.   தனிப்பிரதி அணா 4.

மதுரை
விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்,
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்
பூர்ணசந்திரோதயம் இரண்டாம் வருஷம்—ப. நா.	௧
பகவத்கீதை—ப. நா.	௨
உதயசூரிய சங்கம்.	௮
யோகம்—ம. வேதநாயக தாஸ:	௧௦
சுமதி என்னும் உத்தமியின்சரித்திரம்—எஸ். சாமிநாத அய்யர்.	௧௩
மதங்களுக்குள் சகோதர தர்மம்நிகழவேண்டுமென்பது—ப.நா.	௧௮
பிரஹ்மஞான சபையும் சகோதரபாவமும்—ப. நா.	௨௬
சங்கீதம்—பி. எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர்.	௩௧
புத்தக வரவு—பத்திராதிபர்.	௩௩
சமாசாரம்—பத்திராதிபர்.	௩௬
பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச் செய்த யோக சூத்திரம்.	

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2. } 1911ஆு மேமீ 15உ விரோதிகிருதுஆு வைகாசிமீ 2உ { பகுதி 1.

பூர்ணசந்திரோதயம.
இரண்டாம் வருஷம்.

இறைவன் அருளாலும், மஹாத்மாக்களின் கிருபையாலும் இப்பத்திரிகையின் இரண்டாம் ஆண்டு இம்மாசம் 15உ முதல் ஆரம்பமாகிறது. இப்பத்திரிகையை முதலில் பிரதிமாசமும் 32 பக்கங்கள் அடங்கிய சஞ்சிகையாகவெளிப்படுத்த உத்தேசித்தோம். இப்போது சென்றமாசத்தின் பத்திரிகையின் கடைப்பக்கத்தைப் பார்த்தால், 414–ம்பக்கமாகிறது. அதாவது, நாம் ஆரம்பத்தில் உத்தேசித்தபடி 384 பக்கத்திற்கு அதிகமாக 30 பக்கங்களுள்ள விஷயம் சந்தாதார்களுக்கு அளித்திருக்கிறோம். முன்வருஷத்திய தொகுதியின் பொருளடக்கமான உள்ளுறையைப் பார்த்தால், அருமையான பெரிய விஷயங்கள் வெளிபிடப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நன்கு விளங்கும். இவ்வருஷத்தில் ஒவ்வொருமாதமும் 40 பக்கத்திற்குக்குறையாமல் விஷயங்கள் அடங்கிய பத்திரிகையை வெளிப்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறோம். மேலும் பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிய யோகசூத்திரத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் அச்சூத்திரங்களுக்கு அரிய குறிப்புரைகளும் இப்பத்திரிகையில் மாதந்தோறும் வெளிவரும். இவ்வுத்தேசங்கள் திருப்திபாக நிறைவேறும் வண்ணம் சந்தாதார்கள் முன்பணம் அனுப்புவதுடன் தம்மால் இயன்றவரை, ஒவ்வொருவரும் ஓர் ஓர் புதிய சந்தாதாரைச் சேர்ப்பிக்கும் பக்ஷத்தில், பத்திரிகை இன்னும் அதிக நலம்பெறும்படியாக முயற்சிப்போம். பக்கங்கள் அதிகப்படுத்தப்பெற்றாலும் முன்னுள்ள இரண்டேரூபாய்தான் வருஷசந்தாவாகும். இப்பத்திரிகையின் நண்பர்கள், இப்பத்திரிகை இன்னும் அதிகமாகப்பரவும்படிசெய்து அவ்விதம் நம்ஜனங்களுக்கு உதவிபுரிவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

பத்திராதிபர்.

பகவத்கீதை.

அதன் மஹிமையும் உரிமையும்.

1. நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற உயர்ந்த ஞானக்கருவூலம் மஹாபாரதம் என்பதாம். அஃது ஐந்தாம் வேதமென்று சொல்லத்தக்கதாய் உயர்வற உயர் நலம் அமைந்துள்ளது. தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம், அதாவது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்ற நான்கு புருஷார்த்தம் பயக்கும் தன்மையது. வேதமும் உபநிஷத்தும் சிறுபான்மையருக்கே பிரயோஜனப்படக்கூடியவை. இம் மஹாபாரதமோ பிராமணன் முதல், பஞ்சமன் ஈறாக, யாவருக்கும் பயன்படும்படி இதிஹாஸரூபமாக வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. நான்கு வேதங்களையும் தொகுத்து வகுத்தவரான ஸ்ரீபகவான் வியாஸ மஹரிஷி, பரமகருணையால், நான்கு வருணத்தார்களுக்கும் அவர்களுக்குப் புறம்பாயுள்ள ஏனையருக்கும் பிரயோஜனமாகும்படியாக, அறமுறைகளையும் தவமுறைகளையும் புராணம் இதிஹாஸங்களின் வாயிலாக உபதேசித்துள்ளார். அவைகளில் கம்பீரமானது இம்மஹாபாரதம் என்பதாம். இஃது ஐந்தாம்வேதமெனப் பெயர் பெறும்.

2. இம்மஹாபாரதத்தின்கண், ஞானரத்னங்களான பகவத்கீதை, அநுகீதை, ஸநத்ஸுஜாதீயம் முதலியவைகள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவைகளுள் பகவத்கீதை என்பது உயர்வற உயர்நலம் அமைந்தது. இது பூர்ணஅவதாரமென்று பிரஸித்திபெற்ற பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவினாலேயே, இனி வரும் ஜனங்களின் பிரதிநிதியான, நரன் என்று பெயருள்ள அர்ச்சுனனுக்குக் கானரூபமாக உபதேசிக்கப்பெற்றது. புண்ணியம், பாவம் என்ற இரண்டுக்கும், தெய்வசம்பத்து அசுரசம்பத்து என்ற இரண்டுக்கும், தினம் தினம் உலகத்தில் நடக்கும் போரின் பிரதிகமாக, குருக்ஷேத்திரத்தில் நடந்த மஹாபாரத யுத்தத்தில், இந்த ஞான உபதேசம் ஏற்பட்டது. இஃது ஏற்பட்டு இற்றைக்கு 5,000 வருஷங்களுக்கு மேல் ஆய்விட்டது. கலியுகம் பிறக்கும் சமீபகாலத்தில், கலியில் பிறக்கும் ஜனங்கள்உலகவாழ்க்கையைநடத்தவேண்டும் முறையைஈசுவரனே நேரில் சரீரம் எடுத்து அவதரித்துத்தம்முடைய திவ்யவாக்கால் அருளியதுஇது. இக்கீதையின்பரமஉபதேசம்யாதெனில்: உலகவிஷயங்களைத்

துறத்தல் என்ற கீழான துறவைவிட, அவைகளின்மேலுள்ள மனப்பற்றை விடுதலும், அதனால் ஆசைகளை அறுத்தலும், மனத்தூய்மை அடைதலும், அதனால் யோகியானவன் எவ்வித உலக உத்திரவாதங்களைச் செய்தாலும் இவைகளின்கண் ஈடுபடாமல் மனச்சாந்தம் பெறுதலும், அதனால் இடையறாமல் தியானபரனாய் நடைபெறுதலுமாம். ஞானியானவன், "உள்ளூரிருந்தும் தம் உள்ளமறப்பெற்றாரேல், கள்ளவிழ்சோலையாம் காட்டுளார்" (அறநெறிச்சாரம்) என்ற முதுமொழிக்கிணங்க, நாடு நகரங்களைவிட்டுக் காடுசென்று தவம் செய்யவேண்டுவதில்லை என்பதும், ஈசுவரனுடன் இரண்டறக்கலத்தல் என்ற உயர்நிலையை உலகத்தில் இருந்தே பெறலாம் என்பதும், அந்நிலையைப் பெறுதலுக்குப் பகைகளான தடைகள் நமக்குப்புறம்பாக இல்லை என்பதும், அப்பகைகள் நம் உள்ளத்தில் உள்ளனவென்பதும், அவைகளை அப்பியாசம், வைராக்கியம் என்ற இரண்டு உபாயங்களால் விலக்கிக்கொள்ளலாம்என்பதும், அக்கீதாசாஸ்திரத்தின் உபதேசமாம்.

3. இவ்வாறு கீதையானது யோகமுறையைக்கற்பிக்கும் யோகசாஸ்திரமாம். யோகம் என்றால் ஐக்கியம் எனப் பொருள்பெறும். அதாவது, உலக முறையில் ஈசுவர சங்கற்பம் இன்னதென அறிந்து அச்சங்கற்பத்துடன் நேர்மையாக இருத்தலும், வெளியேறிய பிரவிர்த்திகளை நிரோதம் பண்ணி, உள்நோக்குதலும், அந்நெறியில் பயிலுதலுமாம். இந்நிலையைப் பெறுதலுக்கு மனச்சமாதானம் வேண்டும். ஒழிவு வேண்டும். துவந்தங்களான, சுகதுக்கங்கள், விருப்பு வெறுப்புக்கள், இவைகளின்கண் ஊசலாடும் மனத்தை மாற்றல் வேண்டும். இத்துவந்தங்களால் மனம் சலியாமல் நடைபெறும்படி செய்தல் வேண்டும். மிதம் என்பதே, இக்கீதையில் தொனிக்கும் பரம ரகஸியமாம். மனிதனின் எல்லா சுபாவங்களும் அம்சங்களும், குணங்களும் பரமாத்துமாவின் சங்கற்பத்துடன் முரணுமல் நேர்மையாக நிகழவேண்டுமென்பதே, கீதா சாஸ்திரத்தின் முக்கியமான கருத்தாம்.

4. அழகானவைகளைக் கண்டால் ஆசையும், வெறுப்பானவைகளைக் கண்டால் துவேஷமும் ஒருவன் கொள்ளற்பாலதன்று; அவ்வ

இரண்டும் ஈசுவரன் ஸ்வரூபமென்றும், உலக விகாசமுறையில் அவன் அபிவிருத்தியின் பொருட்டு அவை ஏற்பட்டுள்ளனவென்றும், அவன் நினைக்கத்தக்கது. எச்சங்கடங்கள் நேரினும், எக்குழப்பங்கள் உண்டாயினும், எத்தகைய போர்கள் நிகழினும், சாந்தமும் மங்களமுமான பரமாத்துமாவினிடம் முழுமனமும் வைத்துத், தான் செய்யக் கடமைப்பட்ட கர்மங்களை முடிக்கவேண்டுவதுதான். அப்படிச் செய்தல், அவைகளின் பயனை எதிர்பார்த்தன்றும்.

வானின்றி டிக்கில் என்? மாகடல் பொங்கில் என்?
கானின்று செந்தீ கலந்துடன் வேகில் என்?
தான் ஒன்றி மாருதம் சண்டமடிக்கில் என்?
நான் ஒன்றி நாதனை நாடுவன் நானே.—திருமந்திரம்.

தன்ஹிருதயமே பலிபீடமாம், ஈசனிடம் அன்பே ஹோமாக்கினியாம், தன் கர்மங்களே ஆஹுதியாம். அவ்வாஹுதி செய்தமேல், அதன் பலனில் கருத்தில்லை, கவனமில்லை. இத்தன்மையாக ஒவ்வொருவனும் தன்னை நேர்மைப்படுத்திக்கொள்ளற்பாலது.

5. இந்த உபதேசநூலுக்கு உரித்தானவர் யாவர்? இந்நூல் கலியுக முகப்பில் ஏற்பட்டது. மஹாபாரத யுத்தத்தினால், இந்தியாதேசத்தின் காவலாகஇருந்த க்ஷத்திரியர்களின் சக்தியும் பலமும் குன்றி, வரவரப் பொய்த்தும் போயிற்று. அதனால், இந்தியா தனித்திருக்கும் நிலைமை போயிற்று. உலகத்திற்கே, பொதுவான சொத்தாய்ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனால்,அதன் ஞானசாஸ்திரங்களும் உலகத்திற்கே பொதுவான சம்பத்தாக ஆகிவிட்டன. ஆகவே, இக்கீதையை உரிமை கொண்டாடுமியல்பினர், அதைப் படிக்கும் அதிகாரிகள் ஆவர். நாமாக யுக்தியினால் அவ்வதிகாரிகள் இன்னார் என விதாந்தம் செய்யவேண்டுவதில்லை. அதை அருளிச்செய்த பகவானே, இன்னார் அதிகாரியென அடியில் வருமாறு உபதேசித்துள்ளார்.

“ இது தவமில்லானுக்கு ஒருபோதும் சொல்லத்தக்கதன்று; பக்தனல்லானுக்கன்று; கேட்க விருப்பமில்லானுக்கன்று; பண்பில்லானுக்கன்று; எவன் என்னைப்பற்றி இடக்குப் பேசுகின்றானோ அவனுக்குமன்று.”

“என்னிடம் மேலான அன்பு வைக்கின்றவன், என் பக்தர்கட்கு இந்த உயர் நலம் அமைந்த உபதேசத்தை உரைக்கவேண்டியது. அவன் என்னை அடைவான்; ”

“மனிதரில் அவனைவிட எனக்குப் பிரியமான காரியத்தைச்செய்பவன் ஒருவனும் இல்லை. மேலும் அவனினும் பிரியமானவன் வேறு ஒருவனும்இல்லை.”

“தர்மமுறையினின்று தவறுததான நம்மிருவருடைய இச்சம்பாஷணையை எவன் படிப்பானோ, அவன், ஞானயஜ்ஞத்தால் என்னைப் பூஜித்தவன் ஆவன்.”

“எவன் நம்பிக்கையுள்ளவனாய், ஊனம் செய்யாமலும், அஸூயையில்லாமலும், இந்நூலைக் கேட்கவாவது செய்வானோ அவனும் கூட விடுபட்டவனாய், நல்லலோகங்களை அடைவான்.” (கீதை 18-அத். 67, 68, 69, 70, 71—சுலோகங்களைப் பார்க்க.)

6. மேற்கண்ட சுலோகங்களில்,இன்ன வருணத்தார், இன்ன ஜாதியார், இன்ன நாட்டார், இன்ன ஆச்சிரமத்தார் படிக்கலாம், கேட்கலாம் என்ற விவஸ்தை ஏற்படவில்லை. அவ்விதம் படிப்போர் கேட்போர் லக்ஷணம் ஒன்றே. ஈசுவரனிடம் பக்திவேண்டும்; இந்நூலில் நன்னம்பிக்கைவேண்டும். அவன் எச்சாதியானாக இருப்பினும், எவ்வருணத்தானாயினும்,எவ்வாச்சிரமியாயினும், இறைவனிடம் அன்புபாராட்டுவோனாகில், இக்கீதையில் நல்லநம்பிக்கைஉடையானாயின், அவனுக்கு இந்நூல் உரித்தாம். இந்நூல் தேசம், காலம், வர்ணம், ஆச்சிரமம் என்ற வரம்பு கடந்து, ஞானசூரியனாய் யாவருக்கும் எக்காலத்தும் பயன்படக்கூடியது. அவ்வரம்பை ஏற்படுத்துகின்றவர், பகவான் வாக்கியத்திற்குவிரோதம் செய்கின்றவராவர்.

7. சிலர் கீதையின் பொருளை ஸம்ஸ்கிருதமில்லாத ஏனைய பாஷைகளில் யாவரும் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்பார்கள். ஈசுவரனே கானம்செய்த அந்த உயர்ந்த பாஷையான ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் அக்கீதையைச் சாக்ஷாத்தாக, பிராமணர்கள் நீங்கலாக, மற்றையோர் படித்தல் கூடாது என்பார். இது சொற்ப ஆராய்ச்சியில் தவறு என விளங்கும். நம் தேசத்திலுள்ள சமயமுறை சாஸ்திரங்

கள் இருபான்மையன. சில, வேதம் போன்று ஸ்வரம் முக்கியமாகவும் அர்த்தம் கௌணமாகவும் உள்ளன; இவைகள்தான், ஸம்ஸ்காரங்கள் பெற்ற பிராமணர்கள் மாத்திரம் படிக்கத்தக்கவை. ஏனையர் வாக்குச் சுத்தமில்லாமையால், இவைகளை வாசிக்கவும் உச்சரிக்கவும் அநருகர்கள். ஸ்வரத்தில் பிழைகள் நேரிடினும், இந்திர சத்துரு கதை போல, விபரீத சம்பவங்கள் நேரிடும். ஸ்வரங்கள் ஈசுவர கலைகளாகிய தேவதைகளின் சூக்ஷ்ம சரீரங்கள், கோசங்களாம். மற்றவைகளுக்கு அர்த்தம் தான் முக்கியமானது. ஸ்வரம் கௌணமானது. ஸ்வரப்பிழையால் அர்த்தப்பிழை நேரிடுகிறமட்டில், ஸ்வரம் முக்கியமாம். சிலர் சொல்லுகின்றதாவது, கீதையின் அநேக சுலோகங்களும் அநேக வாக்கியங்களும், உபநிஷத் சுலோகங்களாகவும் வாக்கியங்களாகவும் இருக்கின்றமையால், உபநிஷத்துக்களைப்போல, கீதையைப் பிராமணர்கள் தவிர ஏனையர்வாசிக்கலாகாது. இந்த ஆக்ஷேபணையும் சரியன்று, சாக்ஷாத்தாக உபநிஷத் சுலோகங்களைப் பூர்ணமாய் எடுத்து உபயோகம் செய்யாமல், அச்சுலோகங்களில் சில பதங்களை விட்டும், வேறு பதங்களைச் சேர்த்தும், புதுசுலோகங்களைப் பகவான் சொல்லியிருக்கிறதைப் பார்க்கும் அளவில், இப்போது ஏற்பட்டுவரும் கக்ஷியை முன்னோக்கியே அதை விலக்குவதற்காகவே அவ்விதம் செய்துள்ளார் எனத் தோன்றும்.

8. சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து இவ்வாக்ஷேபணைகள் எல்லாம், வீண் எனத் தெரியவரும். மஹாபாரதம் எல்லாருக்கும் பொதுவாய் ஏற்பட்டுள்ளது. அதன்கண் பகவத்கீதை உள்ளது. மஹாபாரதத்தை அருளின வியாசபகவான், பகவத்கீதை நீங்கலாக என்று ஒரு இடத்திலும் பிரஸ்தாபித்தாரில்லை.

9. பகவத்கீதையானது யாவருக்கும் உரித்தானது. ஆனால், இறைவன் அருளால் கிடைத்த நூலாகையால், அவர் அவர் அறிவின் பக்குவ நிலைக்குத் தக்கவாறும், மனத்தின் ஸம்ஸ்காரத்திற்குத் தக்கவாறும், அவரவர் படிக்கும் முறைமைக்கும், சிந்தனைக்கும் தியானத்திற்கும் தக்கவாறும் அதன் பிரயோஜனம் விரிந்தும் குறுகியும் நிகழ்வதாகும். நமக்குத் திவ்விய திருஷ்டியும், திவ்விய

சிரவண சக்தியும் ஏற்படுமாகில், ஒவ்வொரு சுலோகத்தையும் சரியானபடி தியானிப்போமாகில், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா செய்த கானத்தையே கேட்கும் பாக்கியத்தைப் பெறுவோம். சோகமற்று ஆசையற்று, அகந்தை, மமதை அற்று, பிறவி எல்லாம் துன்பமெனப் பயந்து ஜீவகாருண்ணியமுள்ளவராய், ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடம் அன்புள்ளவராய், தம்மை அர்ச்சுனன் ஸ்தானத்தில் இருப்பவராக மதித்தும் உண்மையை அடைவதில் தாகமுள்ளவராய் நிகழும் நல்லோருக்கு அவர் வெளிப்படுவர். அன்னோர் அவர் கானத்தையும் கேட்பார்களென்பது திண்ணம். ஓம் தத் ஸத்.

ப. நா.

நன்மொழி.

---

89. விக்கிரக ஆராதனை, பக்திமுறை பழக்கத்தில் இன்றியமையாத சாதனமாம். அலையும் மனத்தை ஒரு நிலையில் நிற்கும்படி செய்தலுக்கு அநுகூலமாம். பக்தியின் முதற்படியில் இது அதியவசியம். ஆராதனைக்காக விக்கிரகம் அமைத்துக்கொள்ளுவதில், ஈசுவராதிகள், பூர்ணம்பெற்ற ஞானிகள், இவர்களின் விக்கிரகங்களை அமைத்துக்கொளல் வேண்டும். அவர்கள் சம்பந்தமான புராணங்களைப் படித்தல் வேண்டும். அவர்களின் கல்யாணகுணங்களைச் சிந்தித்தல் வேண்டும். அவைகளை உபாஸகன் தன்னிடம் அமையும்படி மனமுருகவேண்டும்.

90. உயர் நலம் அமைந்த எண்ணங்களை அடிக்கடி சிந்தனை கொள்ளுதல் நன்மையாம். அத்தகைய சிந்தனை அதிகப்பட அதிகப்பட, சிந்திக்கும் மனம் அத்தன்மையானமாறுதலை (ஸம்ஸ்காரத்தை)ப் பெறும். எவ்விதம் நினைப்போ, மனம்அவ்விதம் மாறுதலை அடையும்.

‘உதய சூரிய சங்கம்.’

“உலகத்தில் தருமத்திற்குக் குறைவும் அதர்மத்திற்கு ஏற்றமும் வரும்போதெல்லாம் யான் என்னைப் படைத்துக்கொள்ளுகிறேன். நல்லோரைப் பாதுகாத்தற்கும், தீயன செய்வோரை முற்ற ஒழித்தற்கும், தருமத்தை நன்கு நாட்டுதற்கும் யான் யுகந்தோறும் அவதரிக்கிறேன்,” என்பதாக பகவான் கீதையில் அருளியிருக்கிறார். அத்திருவாக்கை அனுசரித்து, இக்காலகதியை அறிவுடனே ஆராய்ந்து பார்க்கில், ஒரு மஹாபுருஷன், குருவாக, அவதாரமாவார் என்பதாக, அறிஞர்களிற் சிலர் சொல்லுகின்றார்கள். அம்மஹாபுருஷன் நல்வரவை பக்தி விசுவாஸத்துடனே, எதிர்கொண்டு அங்கீகரிக்கவும், விரும்பவும், வேண்டுமென்ற கருத்துடனே சென்ற ஜனவரிமீ 11உ-யில் ‘உதயசூரிய சங்கம்’ என்று பெயருள்ள ஒரு சங்கம் திவ்விய க்ஷேத்திரமாகியகாசிநகரில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இப்போது நடைபெற்றுவருகின்ற இந்திய புத்திரர்களின் சங்கத்தைப் போலவே அதன் கருத்தும் பொதுஜன கைங்கரியம்புரிதலுக்காகஇருப்பினும், அச்சங்கத்தைவிட, இந்தப்புதியசங்கத்தின்நோக்கங்களும் லக்ஷியங்களும் இன்னும்வியக்தமாகவும்தெளிவாகவும்இருக்கின்றன. ஒரு மஹாகுரு சமீபகாலத்தில்வெளிவரப்போகின்றார் என்பதைப் பிரசித்தப்படுத்தவும், அவர் வருங்கால், அவர் நல்வரவை ஜனங்கள் ஆதரவுடனே அங்கீகரிக்க நேர்மையானபடி ஜனங்களை ஆயத்தம் செய்யவும்,ஜனசமூகத்தில் அன்பும், தயையும் மேன்மேலே பரவச்செய்யவும், இச்சங்கம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இச்சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களின் கொள்கைகளாவன:—

1. உலக க்ஷேமத்தின் பொருட்டு ஒரு மஹாகுருவானவர் சமீபகாலத்தில் அவதரிப்பார் என்ற நன்னம்பிக்கையும், அவர் வெளிப்படுங்கால் அவரை அத்தன்மையான குருவென அறியும் இயல்பும்,

2. அவரை எப்போதும் தம் மனத்திற் சிந்தனை கொள்ளுதலும், செய்யும் எக்கருமத்தையும் அவர் கைங்கரியமாகச்செய்தலும்,

3. தினந்தோறும் அவர் அவர் லௌகிக காரியங்கள் செய்து வருவதில் ஒரு சமயத்திலாவது அக்குருவின் வரவை நோக்கிய யத்தனங்கள் யாதேனும் ஒன்றைச் செய்ய முயலுதலும்,

4. பக்தியும், மன உறுதியும், சாந்தமும், தங்களுடைய சீலத்தில் முக்கியமான அம்சங்களாய் அமையும்படி முயற்சித்தலும்,

5. தாங்கள் அம்மஹாபுருஷனின் பொருட்டு நடத்த முயலும் ஒவ்வொரு காரியத்திலும், அவருடைய அருள்வெள்ளம் இருக்கும்படியாக, தினந்தோறும் முதலிலும் முடிவிலும், பிரார்த்தனை செய்தலும்,

6. எவரிடத்திலும் நலம் தோன்றினால், அதை அறிதலும் ஆதரவு செய்தலும், நன்குமதித்தலும், வணங்குதலும், ஞானமுறையில், நம்மின் மிக்கார் முத்தோர் உபதேசிக்கும் விதிகளைத் தலைமேற்கொண்டு நம்மால் கூடியவரை நடத்தலும்,

இவைபோன்றவையுமாம். இச்சங்கத்தின் விவரங்களைப்பற்றி அடியிற்கண்ட விலாசத்தாருக்கு எழுதித்தெரிந்துகொள்ளலாம்.

Prof. E. A. Woodhouse,
Theosophical Society, Benares City.

நன்மொழி.

91. ஆநந்தம் எங்குள்ளது? உயர்மரம் அடர்ந்த காட்டிலோ? உன்னத மலையிலோ? அதன் அடிவாரத்தின் குகையிலோ? மடுவு, அருவிகளிலோ? ஆறுகள், ஓடைகளிலோ? கடல் மேலிலோ? நாடு நகர்களிலோ? வீட்டிலோ, ஜனக்கூட்டிலோ? கோவில் குளங்களிலோ? நாடினேன், தேடினேன், நாடி நாடி, சோர்ந்தேன், இளைத்தேன், களைத்தேன், கண்டிலன். ஒரு மரத்தடியில் இருந்தேன், தண்ணீர் குடித்தேன், சாதம் உண்ண நினைத்தேன், எடுத்தேன், பசியால் வருந்தின ஒருவன் ஒரு கவளம் வேண்டினன. கொடுத்தேன், அவனும் முகம்மலர்ந்தனன, நானும் தேடினபொருளைக் கண்டேன். களித்தனன், ஆநந்தித்தேன்.

சற்குரு கடாக்ஷம் முன்னிற்க.

யோகமென்பதைப் பலவாருக எடுத்துக் கூறுவதுண்டு. அஃது அஷ்டாங்கயோகம், இராஜயோகம், ஹடயோகமுதலியவைகளெனக் கூறுவர். யோகமென்னும் பதத்திற்குத் தியானமென்றுங் கூடுதலென்றும் சாஸ்திரங்களில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குறைக்கப் புகுந்த யோகம் கௌணமெனவும், முக்கியமெனவும் இருவகைத்தாம். அதில் கௌணயோகமானது ஐந்துவகையாம். (1) மந்திரயோகம் (2) பரிசயோகம் (3) பாவயோகம் (4) அபாவயோகம் (5) மகாயோகம் என்பனவாம்.

(1) மந்திரயோகமாவது:—பிரணவ முதலிய மந்திரங்களின் அனுசந்தானத்தாற் பிரம்மதர்சனமாதலாம். அது பிரணவம், பஞ்சாக்ஷரம், அஷ்டாக்ஷரம் முதலிய மந்திரங்களையிடையருது நேர்மையாகச் சிந்தித்தலால் பிரமோதயமாய், அதன்கண் மனம் லயமாதலே மந்திரயோக மென்னப்படும். இதற்கு மேற்கோள் (பிரமகீதை)

"தீம ரந்தொறு மடைந்தழி வுருது தெரிவா
காம னின்றரணி யால்வடிவு காணுமதுபோல்
ஆமு டம்பிலறி வின்றிமறை கின்ற அமலன்
ஓமெ னும்பொரு ளுணர்ந்திட வுடம்பின் வெளியாம்"

என்பதனுற் காண்க.

(2) பரிசயோகமாவது:— அந்த மந்திரயோகத்தோடு இங்கே விவகரிக்கிற மனமும் பிராணவாயுவும் ஒன்ருய்க்கூடி மூலாதாரத்திலிருந்து, மகத்துவந் தங்கிய சுழிமுனை நாடி மார்க்கத்திலேறி, சிரசின் மத்திய பிரமரந்தரத்திலிருந்த நிறைவான ஆத்மப் பிரகாசத்தில் அம்மனம் லயிப்பதேயாம். அஃது இடை, பிங்கலை நாடிகளை யடைத்து சுழிமுனை நாடி மார்க்கத்திற்சென்று மூலாதார முதல் ஆஞ்ஞைபீறன ஸ்தானங்களிலுள்ள தேவதைகளோடுங்கூடி, மேற் பிரமரந்தரத்திலுள்ள பிரம்மத்தோடுங் கலத்தலே பரிசயோகமாம். மேற்கோள் (வாதவூர்புராணம்)

"மூக்கு ணம்புல னைந்துடனடக்கி
மூல வாயுவை யழைத்திரு வழியைச்
சிக்கெ னும்படி யடைத்தொரு வழியைத்
திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன்போய்த்
தக்க வைந்தெழுத் தோரெழுத் துருவாந்
தன்மை கண்டவர் தரும்பெரு வெளிக்கே
புக்க மூந்தின ரெமதுருப் பெறுவர்
புவியில் வேட்டுவ னெடுத்தமண் புழுப்போல்".

என்பதனுலுங் காண்க.

(3) பாவயோகமாவது:—சீவேசுர சகங்களனைத்தையும் அவயவங்களாகக் கண்டு அவைகளை நீக்கிய விடத்துள்ள அவயவியைப் பிரமமாகப் பாவித்தலாம். அதில் சுவர்க்கம் சிரசாகவும், திக்குகள் காதுகளாகவும், சந்திர சூரியர்கள் கண்களாகவும், அக்கினி அழகான வதனமாகவும், ஆகாயம் தொப்பூழாகவும், பூமி பாதங்களாகவும் விளங்கிய பிரமஸ்வரூபமான விராட்புருஷ ஸ்வரூபத்தையானுலும், அல்லது அளவிறந்த மாட்சிமையுள்ள புஜங்களையும் அவைகளுக்குத் தக்க ஆயுதங்களையும் அவற்றிற்கேற்ற ஆபரணத்தோடுங் கூடிய பரமேசுவர ஸ்வரூபத்தையானுலுஞ், சிந்தித்து மேற்கூறிய அவயவங்களில் ஒவ்வொன்ருக நீக்கி சேடித்திருந்த அவயவி மாத்திரமாய்நின்ற சத்துரூபமாகிய பிரம்மத்தில் மனம் லயிப்பதே பாவயோகமாம். மேற்கோள் (வாசிட்டம்)

"கரையறு பரமாகாசம் கதித்தறப் பருத்தகண்டம்
புரையறும் தன்கீளெல்லை யற்ற விண்பொற்ருட் கஞ்சம்,
நிறைபயின் முடிபுதிக்கு நீண்டறவுயர்ந்த தோள்க
ளுறையுயிர் நானுலோக மொளிகொளாயுதங்களாமே.

என்பதனுலுங் காண்க.

(4) அபாவயோகமாவது:—அங்ஙனம் பாவிக்கும் மனத்துக்கு அகோசரமான விடத்துள்ள பிரம்மத்திற் பாவனுதீதமாய் நிற்றலாம். அது விஷயங்களில் சென்றடையாநின்ற அந்தக்கரணத்துக்கு அகோசரமான ஒப்பற்ற பிரமத்தில் மனோலயமாவதே

அபாவயோகமாம். மேற்கோள் (சுருதிசாரம்)

"தனித்த சுவானுப வாதீதம் பிரமோகமே தாற்
றுனவனு மிருப்பதுஞ் சங்கற்பத்தானு மனித்தமென
விட்டிடிற் சூனியமாதலானும் அது மறவாவிடினிவா
யழிதலானும் இனித்த நிட்டை சாதகமாயிருத்தலானும்
ஏதுமல்ல மூடமென்றே இயம்பலானும் தொனித்த
சுபாவமுங் கடந்தவதீதந்தானே
சுயம்பிரகாசமெனவே சொல்வர் தாமே"

என்பதனாலுங் காண்க.

(5) மகாயோகமாவது:—சங்கற்ப முநித்தொடுங்கின விடத்தும் அறிவறியாமை யிடத்தும் ஒரே தன்மையாய் விளங்கும் பிரமமே தானாக விளங்கலாம். அது ஜகசிருஷ்டியினும் லயத்தினும் தனதறிவினும் அறியாமையினும் ஒரே படித்தாக நின்றுதானே தானாக விளங்கும் பிரமத்தின்கண் மனோலயமாதலே மகாயோகமாம். மேற்கோள் (ஞானவாசிட்டம்)

"ஆங்கதுவே யதீத பதமாதலாலேயதுகிஞ்சி லன்றெங்கு மதுவேயாகும், பாங்குருவீடென்றும் பாருலகிலில்லை பாதலத்திற் பூதலத்திற் பார்க்கிலில்லை, வீங்கியவாசை களெல்லா மிறந்த காலை விரிந்தமன மிறப்பதுவே வீடென்றோது, மோங்கிய வீடெனக் குளதென்றுள்ளே எண்ண முண்டாகின் மீண்டுமன முற்பவிக்கும்"

என்பதினாலுங் காண்க. இன்னும் சகத்தானது உதயலயமாகின்றது, எவ்விடமோ அவ்விடத்தில் மனம்லயமாவதே மகாயோகமென்று சில கிரந்தங்கள் கூறுகின்றன.

முக்கியயோகமாவது:— இம்முன்னிலைகளியாவுமின்றி சிந்திக்கும்மனத்தின்கண் நிறைந்திருக்கின்ற சுத்தசைதன்யமே யெங்கும் நிறைந்திருக்கின்றதென்னும் அத்துவிதவஸ்து ஆதலே முக்கிய யோகமென்பதாம்.

ம. வேதநாயகதாஸ:

சுமதி என்னும் உத்தமியின் சரித்திரம்.

1. மலைகளால் சூழப்பட்டும் கோட்டை கொத்தளங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் விளங்குகின்ற இராஜபுதன நாட்டின் ஒரு பாகத்தில் ஒரு சிற்றரசன் வசித்துவந்தான். அஃது ஒரு செழிப்பான இடம். அவ்வரசன் விதிவசத்தால் தன் நாடு நகரங்களையும் சம்பத்துக்களையும் இழக்க நேரிட்டது. "விதியால் வருவதல்லால் வேதத்தோர் தங்கள்மதியால் வருவதொன்றில்லை" என்றவண்ணம் தனக்கு நேரிட்ட கஷ்டங்களைச் சகித்துக் கொண்டு தன் மனைவியுடனும் தன் இரு குழந்தைகளுடனும் புறப்பட்டு ஒரு மலைச்சாரலையடைந்து ஆங்கு ஒரு குடிசைகட்டிக்கொண்டு "மெய் வருந்திக்கை செய்து உய்ம்மின்" என்ற பெரியோர் வாக்குக்கிணங்க உழைத்துக் கொணர்ந்த ஊதியத்தை வைத்துக்கொண்டு காலக்ஷேபம் செய்துவந்தான். அவ்விருகுழந்தைகளில் மூத்தவன் பெயர் கோபிநாதன். இளையவளுடைய பெயர் சுமதி. சில நாட்களுக்கெல்லாம் தாய் தந்தையர் பரலோகப்பிராப்தி யடைந்தனர். அவர்கள் இறந்த சமயம் கோபிநாதனுக்குப் பிராயம் பதினாறு. "திக்கற்றவருக்குத்தெய்வமேதுணை" என்னும் பழமொழி இவர்கள் விஷயத்தில் உண்மையாயிற்று. இவர்கள் உயர்ந்த இராஜகுடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் உற்றார் பெற்றாருடையோராயினும் அவர்களிடம் செல்ல மனமில்லாமற் காட்டிலேயே இருக்கத் துணிந்தனர். தாய் தந்தையரின் பக்தியான நடவடிக்கைகளைக் கண்ணுற்றுவந்த இவர்கள் அவர்களின் நன்மார்க்கத்தையே பின்பற்றினர். "பிராணனை விட்டாகினும் மானத்தைக் காப்பாற்றுவதே மேல்" என்று நினைப்பது பெரியோர்களின் இயல்பு. அதினும் இஃது இராஜபுத்திரர் விஷயத்தில் மிகவும் உண்மை. சகோதரனும் சகோதரியும் நிர்மானுஷ்யமான காட்டின் மத்தியில் ஆங்கு கிடைக்கக்கூடிய உணவுகளைப் புசித்துத் தனியாகக் காலம் கழித்துவந்தனர். அவர்களின் அன்புக்கு எதுவும் இணையில்லை. வானுற வோங்கி வளம்பெற வளர்ந்திருக்கும் மரங்கள் அடர்ந்தசோலையின் மத்தியில் குயில் முதலிய பட்சிகள் இனிமையாய்க் கூவ, மயில்கள் தங்கள் அழகிய கலாபங்களை விரித்துக் கம்பீரமாய்க் கேகா சப்தஞ்செய்துகொண்டு ஆட, மான் முதலிய மிருகங்

கள் மருண்ட பார்வையுடன் நாலாபக்கங்களும் ஓடி விளையாட, அச்சோலையின் மத்தியில் சலசலத்த சப்தத்துடன் பெரியோர் மனம் போல் தெளிந்தும் குளிர்ந்துமிராநின்ற நன்னீருடன் சிற்றோடையானது பசும்புற்றரை மத்தியில் ஓடிக்கொண்டிருக்க, பலஜாதி புஷ்பங்கள் நறுமணமுடனும் சூரிய ரஸ்மியின் பல வர்ணங்களைப் பழிக்கும் பல வர்ணங்களுடனும் கொத்துக்கொத்தாய்த் தொங்கி அச்சோலையை அலங்கரிக்க, அவ்விடம் தேவலோகம் போல் விளங்கிற்று. கோபிநாதன் தான் பயின்ற வில்வித்தையால் பகலில் தன் ஆகாரத்துக்கு வேண்டியவற்றைக் கொணர்ந்து கொடுப்பான். சுமதி அவற்றைவாங்கி, வாய்க்கு ருசியாகப் பக்குவப்படுத்தித் தன் சகோதரனுக்கும் இட்டுத் தானும் புசிப்பாள். வேலையில்லா நேரங்களில் இருவரும் சமீபத்தில் வளர்ந்திருக்கும் கோரைகளையும், தர்ப்பங்களையும் கொய்து கொணர்ந்து அழகான பாய்களாகவும், தட்டுமுட்டு சாமான்களாகவும் செய்வார்கள். கைத்தொழில் செய்யுங்கால் கோபிநாதன், இராமாயணம், பாரதம் முதலிய இதிகாச கதைகளையும், புராண கதைகளையும் தன் தங்கைக்குச் சொல்லி அறிவுறுத்துவான்.

சுமதியும் தன் பெயரின் பொருளுக்கிணங்க நல்ல புத்திசாலி தன் தமையன் அன்புடனும் தயையுடனும் சொல்லும் கதைகளைக் கேட்டு ஒழிந்த நேரங்களில் மனனப்படுத்தி பூர்ஜபத்திரங்களில் லேகினியைக் கொண்டும், தானுகச் செய்த மைக்குழம்பைக் கொண்டும் எழுதித் தன் தமையனிடம் காட்டுவாள். தமையன் காட்டில் வேட்டையாடிக்களைத்துவந்த பொழுது அவனுக்கு ஆறுதலாகத் தன்பெற்றோர் வைத்துப்போன வீணையை எடுத்துச் சுருதிகூட்டி இனிமையான இராகங்கள் பாடி மகிழ்விப்பாள். இருவரும் தம் பெற்றோரால் இளம் பருவத்திற் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்ட சுலோகங்களையும் பாடல்களையும் சேர்ந்து இனிமையாய்க் கானம்பண்ணி மகிழ்வார்கள். இருவரும் பகவானால் இயற்கையாய் அமைக்கப்பட்ட பொருள்களினின்றும் பல விஷயங்களைக் கூர்ந்துபார்த்து அறிவார்கள். அச்சோலையின் புறங்களிலுள்ள தாமரைத்தடாகத்தின் அழகைச் சூரியோதய காலங்களில் போய்ப்பார்த்து வியந்து அவ்வழகான புஷ்பங்களைப்படைத்த பகவானைத் துதிசெய்வார்கள். அத்தடாகத்திலுள்ள அன்னம், சக்கிரவாக முதலிய பக்ஷிகள் அவர்களது கண்களையும்

மனத்தையும் கவரும். அவற்றின் விளையாட்டையும் சந்தோஷத்தையும் கண்டுகளித்துப் பொழுதுபோக்குவார்கள். மான்கன்றுகள் தாயினிடம் பால் குடிக்கையில் சொற்ப அரவத்தைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டு மருண்ட பார்வையுடன் நாலாபக்கமும்பார்க்கும் அழகைக் கண்ணுற்றுக் களிப்பார்கள். மலைச்சாரலில் யானைக்கன்றுகள் தம் துதிக்கையால் தாயின் பாலை உண்ணுவதையும் அவைகளிற் சில அம்மலைவீழ் அருவியினின்றும் ஸ்படிகம்போன்ற நீரை வாரிப்பக்கத்துநிற்கின்ற களிறுகள்மேல் முத்துப்போற் சிதறும்படி வீசுவதையும் பார்த்துப்பிரமித்து நிற்பார்கள். சில ஆண்யானைகள் பிடியானைகளுக்குப் பூங்கொத்துக்களடர்ந்த இளம் கொம்புகளை முறித்துக்கொடுத்து உபசரிப்பதை உய்த்துணர்ந்து உளமகிழ்வார்கள். குரங்குகள் உன்னத விருக்ஷங்களின் கொம்புகளைப் பிடித்து ஆட்டி அசைத்து ஒரு மரத்தின் கிளையைப் பற்றித் தொங்கிக் கொண்டு ஊசலாடி அடுத்த மரத்தின் கிளைக்குப் பாய்ந்து குதூகலித்துக் கீச்சிடுவதையும் நோக்கி ஆனந்திப்பார்கள். "கைம்மகவேந்திக் கடுவனேடிக் கழைபாயும்" செம்முக மந்திகளையும், மரத்தின் பழங்களைப் பறித்து மந்திகளுக்குக் கொடுத்து மகிழும் கடுவன்களையும், மந்தி சிந்தும் கனிகளுக்குக் கெஞ்சும் வான்கவிகளையும் கூர்ந்து கவனித்து நிற்பார்கள். காற்றடிப்பதால் உன்னத கிளைகளினின்றும் பழங்கள் உதிர்ந்து 'குளுகுக்குளு' என்று நீரில் விழும் சப்தத்தைக் கேட்டுத் திகைப்பார்கள். மூங்கில்கள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து சப்திப்பதையும், அவைகளில் இயற்கையாய் அமைந்த துவாரங்களில் காற்றுமோதி வேணுகானம் நிகழ்வதையும், கேட்டு மெய்ம்மறந்து மயிர்சிலிர்த்து நிற்பார்கள். அச்சமயம் அவர்கள் மனம் யோகிகளின் மனம்போல் அபரிமிதமான ஆனந்தத்தை அநுபவிக்கும். அம்மலைச்சாரலின் அழகு அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு சமயத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாகத் தோற்றும்.

2. ஒரு சமயம் அஃது ஒரே நீலமாய் நீலமேகசியாமளனாகிய மகாவிஷ்ணுவின் வடிவுபோல் தோற்றும். மற்றொரு சமயத்தில் வெண்மேகங்களால் மூடப்பட்டு ஒரே வெண்மையாய் வெள்ளியங்கிரி போல் தோற்றும். பின்னும் ஒரு சமயம் சிகரம் நீங்கலாக மற்றைப் பாகமுழுவதும் வெண்மேகங்களால் மூடப்பட்டிருக்கக் கருங்கொம்புகளையும் திமிலையும் உடைய நந்தி என்ற ரிஷபம் படுத்துப்

பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறதோ என்று தோற்றும். வேறு சில சமயங்களில் அடிப்பக்கம் மட்டும் கறுத்து மற்றைப்பாகங்கள் வெளுத்திருப்பது இராவணன் வெள்ளியங்கிரியைத் தூக்கி நிற்பது போல் தோற்றும். சில சமயங்களில் ஊடுடு மாத்திரம் வெண்மேகங்கள் தோற்றி மற்றவிடங்களில் பச்சைப்பசேலென்று தோற்றுவது, லோகமாதாவான பார்வதி தேவியானவள் பரமசிவனை நாயகனாக அடையவேண்டி வற்கலையுடுத்து விபூதியணிந்து தவஞ்செய்வதுபோல் தோற்றும். சிலசமயங்களில் அம்மலை மூடிக்கொண்டிருக்கும் வெண்மேகங்களில் செவ்வானம் பிரதிபிம்பித்து அம்மலை முழுவதும் ஒரேசிவப்பாய்த் தோற்றுவதானது பரமசிவனே தன் பவளமேனியையும், ஜோதிவடிவையும் காட்டி நிற்பதுபோல் தோற்றும். சில சமயங்களில் ஒரு பாதி பசுமையாயும், மற்றொரு பாதி வெண்மையாயும் தோற்றுவது பார்வதிபரமேஸ்வரர்களுடைய அர்த்தநாரீசுவர வடிவம் போல் தோற்றும். ஒரு சமயம் அம்மலையின் அடிப்பக்கமெல்லாம் சிவந்து மேற்பாகம் மட்டும் வெண்மையாகத் தோற்றுவதானது பரமசிவன் தன் சிரசில் கங்கையையும் சந்திரகலையையும் தரித்துக்கொண்டு இருப்பது போல் தோற்றும். சில சமயங்களில் உச்சியில்படிந்த மேகங்கள் செவ்வானத்தின் பிரதிபிம்பத்தால் சிவப்பாய்த் தோற்றுவதானது ஜுவாலையை வீசுகின்ற எரிமலை போல் தோன்றும். இவ்வற்புதக் காட்சிகளையெல்லாம் கண்ணுற்று அவ்விருவரும் பரமானந்தமடைவார்கள்.

3. சுமதி அச்சோலைக்கு நடுவில் அமைக்கப்பட்ட தன் சிறுகுடிசிலை மாசுமறுவின்றிச் சுத்தமாய் வைத்திருப்பாள். அதனைப் பார்த்த மட்டிலே அவளது மனத்தூய்மை வெளிப்படும். அதன் தரைகளும் சுவர்களும் பளபளவென்று பளிங்குபோல் காணப்படும். திலகம் தீட்டிக்கொள்ள வேறு கண்ணாடி வேண்டுவதில்லை. அவ்வீட்டைச் சுற்றிப் பல பூச்செடிகளும் கொடிகளும் குழவிகள்போல் போற்றப்பட்டுவந்தன. சூரிய கிரணம் சிறிதும் நுழைய இடமில்லாத லதாகிருகங்கள் அவ்வீட்டின் நான்கு புறங்களிலும் அமைக்கப்பெற்றிருந்ததானது பச்சைக்கூடாரம் அடித்தாற்போல் காணப்படும். சிற்சில சமயங்களில் அவைகளில் உட்கார்ந்துகொண்டு சுமதி கானம் செய்வதுண்டு. சிற்சில சமயங்களில் ஆங்குள்ள நறுமலர்களைக்

கொய்து இனிய பூமாலை தொடுத்துப் பகவானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்து தன் தமையனுக்கும் தந்து தானும் சூட்டிக்கொள்வாள். மாலைப்பொழுதின் மஞ்சள்வெயிலில் சில சமயம் அச்சகோதரர் இருவரும் அதனருகே ஓடும் ஓடையின் கரையில் உட்கார்ந்து பகவத் சிருஷ்டியின் அற்புதக் காட்சிகளைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். அச்சமயம் பலவர்ணச் சிறகுகளையுடைய பக்ஷிகள் கூட்டங்கூட்டமாய் அச்சோலையின் அடர்ந்த மரங்களில் கூடிக் குதூகலித்து ஆரவாரிப்பதைக்கேட்டு மகிழ்வார்கள். மான்கன்றுகள் ஆங்குள்ளமரங்களின் நறுநிழலில் நிர்ப்பயமாய்ப் படுத்துறங்கும். சிற்சில சமயங்களில் சுமதியின் மடியில் தலைவைத்துக் கண்வளரும். இரவில் சுமதி வேலையாயிருக்கும் அடுப்பருகில் படுத்து அவளைப் பார்த்த வண்ணமாய் அசை போட்டுக்கொண்டிருக்கும். அச்சமயம் அடுப்பின் அக்கினியினதுஒளி அக்கன்றுகளின் கண்ணொளியிற்பட்டு அவ்வறைக்குத் தீபமிட்டது போல் விளங்கும். கோபிநாதன் அக்கன்றுகளின் கண்களுடைய ஒளிக்கும் தங்கை சுமதியினது கண்களின் ஒளிக்கும் பேதமறியாமல் பிரமிப்பான். இவ்வாறு யோகிகளும் வசிக்க விரும்பும்தூய்மையும் இனிமையுமான அக்குடிசையிலேயே அச்சிறுவர்கள் வசித்துக்கொண்டு உல்லாசமாகக் காலங்கழித்து வந்தனர்.

(இன்னும் வரும்.)

எஸ். சாமிநாத அய்யர்.

நன்மொழி.

---

92 புளியம்வித்தினால், ஒரு உலகதர்மத்தைக் காண்போம். புளியம் முளை பின்பு கன்று ஏற்படவே, வித்து போய்விடும், மாண்டுபோம். உண்மையில், மரணமில்லை. அவ்வித்து, முளையாகவும், பின்பு கன்றாக மாறிவிட்டது. இது பரிணாமம் என்பார். இவ்விதமே உலகத்தில் மரணம் என்ற தர்மம் நிகழும். ஏதாவது ஒன்று இருந்து பின்பு நாசம் உறுதல் என்பது கிடையாது. மாறுதலையே நாசம் என்று நாம் எண்ணுகிறோம். ஈசுவரனின் ஓர் அம்சமே இப்பிரபஞ்சமாக பரிணமித்திருக்கிறதென்று ரிக்வேதத்திலுள்ள மஹாமந்திரமாகிய புருஷஸூக்தம் கம்பீரமாக உபதேசிக்கின்றது.

6-ம் அதிகாரம்.

[முதல் தொகுதியின் 398-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

மனிதவர்க்கம் சஞ்சரித்து விகாசம் பெறும் மூன்று லோகங்கள்.

i. மனிதன் சஞ்சரிக்கும் லோகங்களுக்கு பலவாறான பெயர்கள் உண்டு. அவ்வொவ்வொரு லோகத்திற்கும் பலவாறான உட்பிரிவுகள் சொல்லப் பெறுகின்றன. அப்பிரிவுகளில் மனிதன் வசிக்கும் கால அளவைப் பற்றியும் வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன. ஆயினும் இவ்விதமான வேற்றுமைகளுக்குப் புறம்பாகவும், ஆனால் அவைகளுக்கு ஆதாரமாகவும் சாமான்னிய சில விஷயங்கள் பொதுவாக இருக்கின்றன.

வேற்றுமைகளை விலக்கி, அப்பொதுவான சாமான்னிய முக்கிய விஷயங்களாவன:—

i. இப்போது மனிதன் வசிக்கிற பிராகிருத லோகமான இப்பூமியில் ஸ்தூல சரீரத்துடன் மனிதன் ஜீவிக்கிறான். இதில் கர்மங்கள் என்ற வித்துக்களை விதைக்கிறான். இவைகளின் பலனை இறந்த மேல் அறுக்கிறான், அனுபவிக்கிறான். இனிவரும் காரியங்களுக்குக் காரணமான கர்மம் செய்வது இப்பூமியில். அதனால் இது கர்ம பூமி யெனப் பெயர்பெறும். மனிதன் இதன்கண் கழிக்கும் காலம், மற்ற லோகங்களை உத்தேசிக்க சிறிதாயினும், இதன்கண் அவன் செய்யும் கர்மம் மற்றைய லோகங்களின் வாழ்வுக்கு முக்கியமாக இருக்கின்றமையால், பூமிக்கு அவ்வளவு உயர்வு ஏற்பட்டுள்ளது.

ii. மனிதன் இறந்தமேல் செல்லும் லோகத்திற்கு பல பெயர்கள் உண்டு. இதற்குப் பல உட்பிரிவுகளும் உள்ளன. Purgatory (பாவவிமோசனஸ்தானம்), Summerland (கோடைகாலம் என்றமுள்ள தேசம்), Modified hell (ஏகதேச நரகம்), Desire land (காமலோகம்), Ghost land (பிரேதலோகம்) இப்பெயர்களைக் கவனிக்குமளவில், அவைகளைப்பூமிக்கும், இனி வேறு ஒரு லோகம் அல்லது நிலைமைக்கும், நடுவான லோகம் அல்லது நிலைமையைக் குறிக்கின்றன. இந்நிலைமை சில சமயம் துக்ககரமாகவும், சில சமயம் சுககரமாகவும், சில சமயம் பரிசுத்தம் செய்யும் இயல்பினதாகவும், சில சமயம் தண்டனைக்குரியதாகவும், இருக்கின்றமையை நாம் கவனிக்கவேண்டும். இந்நிலை, பூர்ண ஆநந்தம் பயக்கும் நிலை அன்று என்றும் அல்லது சிலருடைய அபிப்பிராயப்படி குறைவில்லாத் துக்கநிறையுள்ள நிலை அன்று எனவும் தெரியவருகிறது.

iii சுவர்க்கம்: துக்கமே லவலேசமும் இல்லாததும், புகுதல் கூடாததுமான ஸ்தானம். "அசுத்தப்படுத்து மியல்பினதாகியவை புகுதலில்லாத ஸ்தானம் அது"* அதில், பூமியில் உள்ள மனிதன் நினைவுக்கும், கனவுக்கும் மேலான ஆநந்தமும், சாந்தமும் உள்ளன. இதுதான் அதில் வாழ்பவனுடைய அதிர்ஷ்டசாலியின் கதி.

இவை மூன்றும்தான், மனிதன் சஞ்சரித்து, விகாசம்பெறும் லோகங்கள். ஆனால் அவன் வசித்த முறையையும் விகாசம்பெறும் முறையையும் பற்றி வித்தியாசமான அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன.

1. ஒரு அபிப்பிராயம்:—மனிதன் பூர்ணமான நிலைமை பெறும் வரை, அதாவது, பிரகிருதியை அதன் பூர்வ தமோ ரஜாம்சங்களை மாற்றி, சுத்த தேஜோமயமானவு மாக்கி, ஈசுவர புத்திரன் எனப்பெயர்பெறும் புருஷோத்தமன் அணியும்தகைமையுள்ளவுமானகோசமாகச்செய்து அவ்விதம் ஜெபம் பெறும்வரை இந்த மூன்று லோகங்களிலும் திரும்பத் திரும்பப் பலமுறை தோன்றுவான், வருவான், ஜீவிப்பான்.

2. வேறு ஒரு அபிப்பிராயம்:—முதல் இரண்டு லோகங்களிலும் ஒருமுறை தான் தோன்றுவான். மூன்றாவதான சுவர்க்கலோகத்தில் முடிவற்ற காலம் வாழ்கிறான்.

இந்த அபிப்பிராயத்தின்படி மூன்று லோகம், மேன்மேலும் எவ்வித அபிவிருத்தியுமின்றி சுகம் அல்லது ஆநந்தம் முற்றுப்பெற்

* Revelations xxi—27.

றுள்ள ஸ்தானமாகும். அதாவது, பூமியில் அறிவு, குணம், சீலம், இவைகளில் ஏற்றத்தாழ்வான பல படிகளில் உள்ள மனிதர்கள் இறந்தமேல், அல்லது நியாயத் தீர்ப்பு நாளில் (Day of Judgment) அற்புதமாக, திடீரென்று பூர்ணம் பெறுவார்களாம், உயர்வற உயர் நலம் அடைவார்களாம், என்றுமே அவ்விதம் இருப்பார்களாம். இந்த அபிப்பிராயம் முன் கொண்டவர்களில் புத்திமான்களான சிலர் இப்போது அதினின்று நழுவி இருக்கிறார்கள், அதைத் தள்ளி விட்டார்கள். இரண்டாம் லோகத்தில் ஜீவன் நடைபெறுவதில் அதன்கண் அனுபவிக்கும் துக்கம், ஓய்வு, ஒழிவு, முடிவின்றி கொடுமையாய் பெருகிக்கொண்டு என்றும் உள்ளது, என்பாரும் கூட, இப்போது வரவரக் குறைந்துவிட்டார்கள். இவ்வபிப்பிராயங்களை சரி என்று சாதிப்பார்களைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபித்து மாத்திரம் விடுவோம். இந்த 1,500 வருஷங்களாக உபதேசிக்கப்பெற்ற உபதேசங்களின் பயனை இவர்கள் தோன்றுவார்கள். அவர்கள்பால் குற்றம் ஏற்றவேண்டாம் என்றபடி.

3. மற்றொரு அபிப்பிராயம்:—பூமியில் மனிதன் ஒரு முறை தோன்றினாலும், இறந்தமேல், ஜீவன் சுகதுக்கங்களை பன்முறை அனுபவித்து அவைகளால் தூய்மை, பரிசுத்தம், பெற்று, மேன்மேலும் விருத்தி பெறுகிறான். முடிவில்லாக் காலம், உயர்நல மேறிக் கொண்டு போகும் நிலைமைகளை அடைகிறான். இந்த அபிப்பிராயங்கொள்ளுகிறவர்கள் பெரும்பான்மையான கிறிஸ்துவர்களும் சில ஸ்பிரிட்சுவலிஸ்ட்களும் (Spiritualists), சில பார்ஸீகர்களும், சில முகம்மதியர்களுமாம்.

எல்லாஹிந்துக்களும், பௌத்தர்களும், ஸ்பிரிட்சுவலிஸ்ட்களில் அநேகரும், சில கிறிஸ்துவர்களும், சில பார்ஸீக்களும், சில முகம்மதியர்களும், பிராசீன ஐதீகங்களில் நம்பிக்கை உள்ள ஹிப்ரூ ஜாதியார்களும் (Hebrews), முதன்மையில் பிரஸ்தாபித்துள்ள அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டவர்கள். அதாவது, மனிதன் இம்மூன்று லோகங்களிலும், பிறப்பு இறப்பு என்ற ஸம்ஸார சக்கிரத்திற்குள்ளாக, பலமுறை திரும்பத் திரும்ப பிறக்கிறான், இறக்கிறான். மேன்மேலும் அறிவு, ஒழுக்கம் இவைகளில் உயர்நலம் பெறுகி

றான். கடைமுறையில் இயமனை வெல்லுகிறான், இயமன் அதிகாரத்தை அதிக்கிரமிக்கிறான், பூர்ணம் பெறுகிறான். ஈசுவர புத்திரனை ரிஷி, புத்தன், அல்லது கிறிஸ்து என்று சொல்லப்படும் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை அடைகிறான். கடைசியில் இந்த மன்வந்தரம் ஒடுங்கி, பிரளயம் ஏற்படும் காலத்தில், ஈசுவரனின் ஹிருதயத்தில் இனி வரும் வேறு ஒரு மன்வந்தரத்தை நோக்கி எதிர்பார்க்கிறவனாக லயமடைகிறான்.

4. மனிதன் திரிலோகி, பூமியில் இருக்கும்பொழுதே இம்மூன்று லோகங்களுடன் அவன் சம்பந்தம் இடையறாது நிகழ்கின்றது. ஸ்தூல சரீரத்தில் அதன் கருவி கரணங்களின் சாதகத்தால்பூலோகத்தில் மனிதன் ஜீவிக்கிறான். அதாவது, கர்மேந்திரியங்கள் ஞானேந்திரியங்கள், மூளை வெள்ளை நரம்பு, அதாவது நாள சம்பிரதாயம் (nervous system), இவைகளின் உதவியால் நினைக்கிறான், விரும்புகிறான், செய்கிறான், ஸ்தூல சரீர சம்பந்தமான பல தொழில்களை நடத்துகிறான். இச்சைகள், பாவங்கள் மூலமாய் புவர்லோகத்துடன் சம்பந்திக்கிறான். புவர்லோக சம்பந்தமான திரவியங்கள், அவன் ஸ்தூலசரீர அமைப்பில், ஊடும் பாவுமாய் பரவியிருக்கின்றன. அவனுடைய, பிரஞ்ஞான விஷயங்களின் மூலமாய், சுவர்க்கலோகத்துடன் சம்பந்தப்படுகிறான். இவைகளைப்பற்றி, தற்கால Psychology என்னும் நூலில், பிரஸ்தாபம் வருகிறதில், மனத்தின் உள்நோக்கான கதி ஒன்று உளது Subjective mind எனச் சொல்லப்படுகிறது. அதன் அபாரமான குப்தமான சக்திகளை இப்போதுதான், தற்காலமேனாட்டு சாஸ்திரிகள் வரவர ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றார்கள். இந்த குப்தமான அந்தர்முகப்பட்ட மனோகதிதான், முன்னரே, மத கிரந்தங்களில் ஆத்மா வேறு, அதை நோக்க புருஷன் பிரஞ்ஞான ஆத்மா என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த புருஷன் பூமியில் இருக்கும் காலத்தில் ஜாகிரத, சொப்ந, சுஷுப்தி என்ற மூன்று அவஸ்தைகளிலும் நடைபெறுகிறான்; இறந்தமேல், யாதொரு மாற்றம் இன்றி, புவர்லோகத்தில் வஸிக்கிறான், அதில் தன்னைப்பற்றிய கல்மஷங்கள் நீங்கி, புனிதமா

க்கப்பெற்று, ஆத்மாவுடன் (spirit) சுவர்க்கலோகத்திற்கு செல்லுகிருன். அதுவே அவனுடைய சுஸ்வஸ்தானம், பிறந்த கிருகம். உண்மையான இல்லமாம்.

.5 பிரகிருத உலகவிகாச முறையின்படியில் இருக்கின்ற பெரும்பான்மையான மனிதர்கள் பிரஞ்ஞான ஆத்மா, என்று சொல்லப்படும் புருஷன் இருப்பதாக உணர்கின்ருர்கள் இல்லே. ஆனல் எல்லாருக்குமே அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இந்த புருஷன் மூளைபற்றிய உணர்வை (brain consciousness) ஏற்கின்ருன். இந்த மூளைபற்றிய உணர்வு, புருஷனின் ஏகதேச சக்தியின் வெளித்தோற்றமாம். அநேகர், சிற்சில சமயங்களில், அதாவது, ஈசுவர ஆராதனையிலும், தியானத்திலும், இந்த புருஷன் இருக்கிருன் என்ற உணர்வு பெறுகின்ருர்கள். சில வேளைகளில் முக்கியமாய்ப்பக்தி அல்லது ஞானமுறையில் மனம் வழிபட்டு சொக்கிநிற்றலில் (cases of conversion), மூளையின் உணர்வைத்தள்ளிக் கீழ்ப்படுத்துகிறதுண்டு. இதன் மூலமாய்(பிரஞ்ஞான ஆத்மா என்ற புருஷன் soul consciousness மூலமாய்) தீர்க்க தர்சிகள் ஞானசிரியர்கள், மதங்களில் பிரஸ்திக்கப்படுகின்ற ஞானசிரேஷ்டர்கள், இவர்களிடம் ஆன்மா (spirit) வேலைசெய்கிருன், பிரகாசிக்கிருன். அருள்பெற்ற கலைஞர், பேரறிவாளர் இவர்களின் கண், மூளை உணர்வுக்குக் கீழ்ப்பட்டுப், பிரஞ்ஞாபுருஷன் பிரகாசிக்கின்ருன். மரணத்துக்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள புருஷனின் கீழான அனுபவங்கள், புவர்லோகத்துடன் சம்பந்தப்படுகின்றன. ஆன்ம தர்சனம் பெற்றுப்பிரகாசிக்கின்ற புருஷனின் மேலான அனுபவங்கள் சுவர்க்கலோகத்துடன் சம்பந்தம் பெறுகின்றன; இந்த ஸ்தூலசரீரத்தின் பந்தத்திற்குட்பட்டவனுப் பூமியின்கண் இருப்பவனுயினும், அந்த லோகவாஸியாகவே நடைபெறுகிருன். இதை மேற்கண்ட ஞானிகளிடம் பார்க்கலாம். இத்தன்மையான சுவர்க்கலோக அனுபவம் மற்ற சாதாரண ஜனங்களுக்கு, இறந்தமேல் புனிதம்பெற்ற புருஷனுக்கு சுவர்க்கலோகம் பிரவேசிக்கிற காலத்தில், உண்டாகும்.

6. பூலோகம்:— இது மனிதன் ஜாகிருதா அவஸ்தையின் செயல் நிகழ்கிறதற்கு உரித்தான க்ஷேத்ரம். மனிதன் நன்மை தீமை என்ற விதை விதைக்கின்ருன், கர்மங்கள் செய்கிருன். பின்பு வருங்காலத்தில் அவைகள் பலன் தரும். மனிதனின் பிராகிருத கோசங்களில், அன்னமய கோசமான ஸ்தூலசரீரம் இப்போது, பூர்ணமாய் கருவி கரணங்கள் வியக்தமாக அமையப்பெற்று நன்ருய் ஒழுங்குப்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது. இச்சரீரத்தினுல் எல்லாத் தொழில்களையும் நடத்துகிருன். தீமை பற்றிய நினைப்பு, இச்சை, செயல், இவை எல்லாம், நீதிமுறைக்கு விருத்தமாக இருக்கின்றமையால், துக்கத்தின் வித்தாக அமைகின்றன அதன் பலனை இவ்வுலகத்திலும் புவர்லோகத்திலும் அவன் அனுபவிப்பான். ஆசை, ஆசையைப்பற்றிய எண்ணங்கள், அவைகளின் நுகர்ச்சியால் உண்டாகும் விஷய சுகங்கள், இயல்பாக புவர்லோக சம்பந்தமானவைகள். அதனுல் மரணத்திற்குப் பின்பு அந்த லோகத்தில்தான் அவைகள் பலனுக்கு வரும்.

7. கீழான ஆசைகள்:—அவைகள் உணர்வுபெறப்பெற, விருத்தியாகின்றன; அதன் பயனுக, இவ்வுலகத்தில் ஸ்தூலசரீரத்தளர்ச்சியும், சீரழிவும்உண்டாகின்றன. அதன்விபரீத பயனுக, மூளை,வெள்ளை நரம்பின் கட்டுகள் கெட்டுப்போய் நொந்து கெடுகிருன். இவ்வாசைகளின் வசமாகி, அறிவு கெட்ட மாந்தர் புவர்லோகத்தில், படும் துன்பமும் துயரமும் துக்கமும் மிகவும் கொடுமையானவை; மரணத்தினுல், ஸ்தூல சரீரம் கழலுகிறது, போய்விடுகிறது. அது தான், விஷய நுகர்ச்சிக்கு சாதனமானது; அது ஒழியவே, ஆசைகளை அனுப்பிவிக்கும் கருவி, போய்விட்டது. புருஷனிடம் ஆசைகளின் தாகம் மாத்திரம் தங்கி இருக்கிறது. இப் புருஷனே, ஆசைகளின் வசமானவன். ஆசைகளை அனுபவிக்க ஸ்தூலசரீர ஹேது இல்லாமல், புருஷன் தத்தளிக்கிருன், தபிக்கிருன். அதினுல் வருத்தமுறுகிருன். ஆசைகளின் தாகம் இவனைப் புண்ணுக்குகிறது. இவைதான் புவர்லோகத்தில் புருஷன் அனுபவிக்கும் யமவாதனை. மேலான ஆசைகளும் (சுத்தமானஅன்பு, காருண்ணியம், கலைக்ஞானம் முதலியன) ஊட்டம் பெறப்பெற விர்த்தியடைகின்றவைதான்; ஆனல் அவை புருஷனைப்பற்றியுவை, ஸ்தூலசரீரம் பற்றியவை அல்ல. மரணம் அவைகளைப்பாதிக்காது. புவர்லோ

கத்திலும் சுவர்லோகத்திலும் சுகம் அனுபவிக்க அவை காரணமாகின்றன. சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து, பூமியில் புருஷன் ஸ்தூலசரீரத்தின் வசமானால், புவர்லோகத்தில் அவனுக்கு துக்கப்பிராப்தியாம். பூமியில் புருஷன் ஸ்தூலசரீரத்தின்வசமாகாமல் அதைவசப்படுத்துவானாயின், சுகீர்த பிராப்தியாம், அதாவது சாந்த நிலையும் ஆநந்த அனுபவமும் அவன் பெறுவான்.

8 புவர்லோகம்:—முன்பாராவில் கடைசியில் சொல்லியபடி, புவர்லோக விஷயத்தைப்பற்றிய உண்மை எல்லாமதங்களிலும் உபதேசம் பெறினும், அந்தலோகத்தைப்பற்றிய விவரணங்கள் மற்றைய மதங்களில் வித்தியாசமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. ஹிந்துமதஸம்பிரதாயத்தில், புவர்லோகம் இரண்டாகப்பிரிகின்றது. அவை பிதிர்லோகம், பிரேதலோகம், என்பனவாம். பிரேதலோகம் துக்கத்தின் பலதுறைகளான, பலபடிகளாயுள்ள நரகங்களாகப் பிரிகின்றது. பௌத்தமதத்திலும் இவ்வாறேஉள்ளது. ஆனால் இந்தலோகவாசமும், அனுபவமும், ஸ்திரமன்று, சொற்பகாலந்தான்நிகழ்வது; இந்தலோகத்தில் புருஷன் பரிசுத்தம் பெறுகிறான். பின்பு, சுவர்க்கலோகம் அடைகிறான். முன்பூமியில் தான்நடைபெற்ற வாழ்வின் புண்ணியத்தின்ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்குதக்கபடி இந்தசுவர்லோகத்தின் அனுபவம் முறையே நீண்டகாலம் குறுகின காலம் பற்றியதாக முடியும் பின்பு, அப்புண்ணியத்தில் பலம் குறைய, பூமிக்கு திரும்புகிறான். சில கிறிஸ்துவர்கள் அபிப்பிராயத்தில், பூர்ணசுகிர்தமுள்ள சுவர்க்கம் அதில் பிரவேசிக்குமுன் paradise என்ற ஒரு ஆநந்த நிலையும், பூர்ண துக்கமுள்ள நரகம் அதில் பிரவேசிக்குமுன், துக்ககரமான ஒரு நிலையும்உண்டு என்பதாம். பின்னும்சிலர், விவரமாகச் சொல்லாமல், இடைநடுவிலுள்ள புவர்லோகத்தைப்பற்றிய பிரஸ்தாபத்தைத்தவிர்க்கிறார்கள். காதலிக்ஸ் கிறிஸ்துவர்கள், (ரோமன், கிரேக், ஆங்கில வகுப்பினர்கள்) பிராசீன சம்பிரதாயத்தை அனுசரித்து, சுத்தமானவர்கள் paradise என்ற ஆனந்த நிலையை முதலில் அடைகிறார்களென்றும், சாதாரண ஜனங்கள் purgatory என்ற புவர்லோகத்தில் கொஞ்சகாலம்தங்கியிருந்து, பின்னர் paradise என்றஆனந்த நிலையைப் பெறுவார்கள், என்றும், மிகவும் அபூர்வமாய் சொற்ப

மானவர்கள், அதாவது மகா ஞானிகள் மாத்திரம் சுவர்க்கம் உடனே பெறுகிறார்களென்றும், எல்லாரும் கடைமுறையில் சுவர்க்கம் பெறுகிறார்களென்றும் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். முன்சொல்லியபடி சில கிறிஸ்துவர்களும் முகம்மதியரில் சிலரும், என்றுமுள்ள நரகப் பிராப்தி உண்டென்று சாதிக்கிறார்கள்.

9. சுவர்க்கலோகம்:—கீழான பாவங்கள் ஆசைகள் இந்த லோகத்துடன் சம்பந்தம்பெறா. இது, பிரஞ்ஞானமயமான லோகம். பூமியில் விதைத்த நல்ல எண்ணம், நல்ல சங்கற்பம், நல்ல பாவம் என்றவைகளின் பலன் இந்த சுவர்க்கலோகத்தில் உண்டாகும், அனுபவிக்கப்படும். சிதறுதலும் மாசற்றதுமான ஆனந்த நிலையிது வெளிநின்றுபார்க்குங்காலத்து பலதிறத்தினதாகத் தோன்றினும், அனுபவிக்கிற புருஷனுக்கு அவனுடைய தகைமைக்குத்தக்கபடி நிறைவாகவேயிருக்கும். மேலும் உலகவிகாசமுறையில் ஜன்மாந்தரம் உண்டு என்பார்க்கும் இல்லையென்பார்க்கும், இந்த சுவர்க்கலோக விஷயத்தில் சில அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கின்றன. ஜன்மாந்தரம் உண்டென்பார் சொல்லுவது யாதெனில், பூமியில் விதைக்கும் விதையின் பலனை சுவர்க்கத்தில் அனுபவிக்கிறதுமல்லாமல், அவ்விதைகளான நன்முயற்சிகள், நன்னோக்கங்கள், நல்ல பாவங்கள் நல்ல சங்கற்பங்கள் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் புருஷனின் சீலமாகவும் யோக்கியதையாகவும் மாறுகின்றன; அவைகள் ஒருங்கு சேர்ந்து பின்னால் பூலோகத்தில் புருஷன் சரீரம் எடுக்குங்காலத்தில் இயற்கையான ஸ்வபாவமாக அமைகின்றன என்பதாம். இந்த அபிப்பிராயத்தின்படிஜீவவிகாசமுறையில் ஸ்வர்க்கலோகம் முக்கியமானதாக ஏற்படுகிறது. ஜன்மாந்தரம் இல்லையென்கிறவர்களுடைய அபிப்பிராயங்கள் வியக்தமாய் வெளிப்படாமையால், அவைகளை சங்கிரகித்து இவ்விடத்தில் சொல்லமுடியவில்லை. ஆயினும் சுவர்க்கம் ஒரேநிலையாயுள்ளது, என்றும் மாறாதது என்று, சொல்லுவார் நீங்கலாக, மற்றவர்கள் இறந்தமேல் புருஷன் பல லோகங்களில் பலவாறாகச் சஞ்சரித்து மேன்மேல் விர்த்திபெறுகிறான் என்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லாமதங்களும் உயர் நலம் அமைந்த அடியில் வரும் அபிப்பிராயத்தை ஒரே மாதிரியாக உபதேசிக்கின்றன, அதாவது மனிதன் நித்யன், ஈச்வராம்சம் பொருந்தியவன்; அவனுடைய தர்மஒழுக்கம் என்னவென்றால் அன்புபாராட்டலும் ஜீவகாருண்ணியம் சாதித்தலும், அகன்ற ஆநந்த அறிவு பெறுதலும், யாவருக்கும் என்றும் உதவிபுரிதலும் நலம்பட வாழ்தலுமாம்.

A B. ——— ப. நா.

பிரஹ்மஞான சபையும் சகோதரபாவமும்.

:o:

1. சகோதரபாவமென்பது பிரபஞ்சத்தில் இயற்கையாக நிகழும் உண்மை. அது இல்லை என்பார் அறியாதார். கண்மூடிக்கொண்டு உலக இயல்பை உணரார். இந்த சகோதரபாவம் இன்னதென்று அறியுமுன், அது இன்னவை அல்ல என்பதைஅறிந்துகொள்ளல் நலம். எல்லாரும் சமம், எல்லாம் சமம் என்பதன்று. எல்லா விஷயங்களிலும் சமமான தகைமையுள்ளவர்களும் உள்ள வஸ்துக்களும் உலகில் இல்லை. வயக்கிரமத்திலும், பலத்திலும், புத்திநுட்பத்திலும், அறியும் திறத்திலும், எல்லாரும், எல்லாம் பலபடிகளில் உள்ளவர்களே, உள்ளவைகளேயாம்.

2. சகோதரபாவம் என்றால் பொது நலம், ஜன சமூகத்தின் பொது நலம் கருதல்; பலஜனங்களின் தனித்தனியான ஸ்வார்த்தங்களின் அதாவது சுயநலங்களின் தொகுதியன்று. ஒரு குடும்பம் தனமுள்ளதாயின் அக்குடும்பத்தின் ஒவ்வொருவருக்கும் அத்தனத்தின் பிரயோஜனம் உண்டு. ஒரு குடும்பம் ஏழையாயிருப்பின் அக்குடும்பத்தின் ஒவ்வொருவரும் வறுமையினால் வருத்தமுறுவர். இதனால் நலமும் வருத்தமும் எல்லாருக்கும் பொதுவென ஏற்படும். ஆனால், அந்தந்தக் குடும்பத்தின் சகோதரர்கள் அவர் அவர் பாடு என்று வேறுவேறான சுகதுக்கங்களும் உண்டு. 6 வயதுள்ள பாலனுக்கும் 14 வயதுள்ள பையனுக்கும் பொதுவான விஷயம் என்ன இருத்தல் கூடும்? அவன் அவன், அவன் அவன் வயதுள்ள இளைஞர்களுடனே சேருவான். அவனுக்கும் இவ்விளைஞர்களுக்கும் உள்ள பொதுவான விஷயங்கள் அவனுக்கு அவனுடைய சகோதரனுக்கும் உள்ளவைகளைவிட அதிகமாகவே இருப்பவையாகும். உலகவியாபாரங்களில் புகுந்து நடைபெறுகின்ற 25 வயதுள்ள ஒருவன் பள்ளிக்கூடத்தில்வாசிக்கும் தன்னுடைய தம்பியின் கல்விப்பயிற்சியின் கவலையையும், வெகுமதி பெறவேண்டுமென்ற ஊக்கத்தையும்பற்றி நினையான். அவைகளில் அவன் புத்தி செல்லாது. மூத்தவன் கவலைகளும் மனோபாவங்களும், இளையவன் கவலைகளும் மனோபாவங்களும் வேறு வேறாய் நிகழ்கின்றன.

3. அவ்விருவரும் சகோதரர்களாகையால், அவரவர் நினைப்பும், கவலையும், விருப்பும், வெறுப்பும் ஒரே மாதிரியானவை என்று எண்ணுதல் கூடாது. அவ்விதம் இருத்தலும் முடியாது. உலகத்தின்

க்ஷேமத்தை உத்தேசிக்க அவ்விதம் இருத்தலும் நலமன்று. அவன் அவன் வயதுக்கு ஏற்ப உரிமைகளும் உத்தரவாதங்களும் வேறுபடுகின்றன. மனிதவர்க்கம் மேன்மேலும் அபிவிர்த்தியாகி விகாசம் பெற வேண்டுமானால், ஈசுவரனால் ஏற்பட்ட அவன் அவன் நிலைக்குரிய உத்தரவாதத்தை நேர்மையாக பக்திவிசுவாசத்துடன், கொண்டு செலுத்த முயலவேண்டும். இதுதான் சாஸ்திரத்தின் கருத்து. இதனால், பூர்வ கர்மானுசாரமாய் அவன் அவன் பிறந்த ஸ்தானத்திலேயே என்றும் இருக்கவேண்டுமென்பதன்று. சத்தியமான நெறியில் நின்று பிறருக்குத் துன்பம் செய்யாமலும் சத்கர்மங்கள் கருதியும் அவன் மேலான பதவிக்குப்போகுதலில் யாதொரு ஆக்ஷேபணையும் இன்றாம். அதில் சர்வ சுதந்தரமுண்டு. ஆனால் எந்த நிலைமை ஏற்பட்டாலும் அந்நிலைமைக்குரிய தர்மங்களை அவன் செய்யற்பாலன். குழந்தை நேரானபடி வளர்கின்றான், அவன் வயதுக்குரிய தர்மங்களை அவன் செய்வான், செய்யவேண்டுவது. மூத்தவன் தர்மங்கள் அவனுக்கில்லை. ஒவ்வொரு வயது பருவத்துக்கும் அததற்கு உற்ற தர்மங்களும் கடமைகளும் உண்டு. பாலன் கல்வி கற்கவேண்டும், பணிவிடைசெய்யவேண்டும். மூத்தவன் அவனை நல்வழியில்நடத்த வேண்டும்; அவனைக்காப்பாற்றவேண்டும், எல்லாரும் ஒருவரோடு ஒருவர் அன்பும் ஆதரவுமாக இருத்தல் வேண்டும். எல்லாரும் ஓரே மனித குலத்தைச் சேர்ந்தோம் என்ற பொதுக்கருத்தை அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவரும்படி முயலவேண்டும்.

"ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும்,
நன்றே நினைமின்." என்றார் திருமூலநாயனார்.

அந்த உயர்தர மனித குலத்தின் அங்கத்தினராய் ஒவ்வொருவனும் அவன் அவனுக்கு ஏற்பட்ட தர்மங்களையும் உத்தரவாதங்களையும் சிரத்தையுடன் கொண்டுசெலுத்த முயலுவானாகில், அதனால் மற்றவர்களான சகோதரர்களுக்கு உதவி புரிந்தவனாவான். பிறர் காரியத்தில் பிரவேசித்ததினால் அன்று.

4. பிரஹ்மஞானசபையில் சகோதரத்துவம் என்ற தர்மம் உண்மையாக நடைபெறவேண்டியது. நமக்குள் நெருங்கிய ஐக்கியமும், அந்நியோந்நியமும், கூட்டுறவும், ஒருமையான உணர்வும்

இருக்கற் பாலது. நம்முடைய சபையின் அங்கத்தினர்கள் அவர் அவர் மனக்கருத்துக்களை அதிகமாகப் பாராட்டாமல் மறந்து, பிறர் நலங்களை முக்கியமாக எண்ணுவார்களாகில், மேற்கண்டபடி ஒருமை உணர்வும் ஐக்கியமும் உண்டாகும். இச்சபையின் ஹிருதயமானது புத்தி பூமி (Buddhic plane). அதில் மஹாத்மாக்கள் வேலைசெய்யும்படியாக, சரியானபடியாக நாம் இருக்கற்பாலேம், அத்துடன் அவர்கள் சம்பந்தம் ஏற்படும். அச்சம்பந்தமே, ஒரு பெருவாய்க்காலாக அமையும். அவ்வாய்க்கால்வழியாய் மஹாத்மாக்களின் ஞான அருள் வெள்ளம் சாதாரணமாய் நமக்கு வருவதாகும். அத்தன்மையான வாய்க்கால் சரியானபடியும்நேர்மையாகவும் அமைதல் சபையின்அங்கத்தினர்களின் உண்மையானபக்தியையும் விசுவாசத்தையும், மன நேர்மையையும் பொறுத்ததாக இருக்கிறது. பிரகிருத ஸ்திதியில்,அவ்வாய்க்கால் பூர்த்திபெறவில்லை. ஏனெனில்,அங்கத்தினர்கள், தனித்தனியாக, சுயநயம் அதிகமாகவும் பொதுநலம் குறைவாகவும் கருதிப்பாராட்டுகின்றுர்கள். ஒரு சுவர்நேராகக்கட்டப்பெறவேண்டுமானல், எல்லாக் கற்களும், அததன் இடத்தில் சரியாக அமையவேண்டும்: அப்படிக்கின்றி ஒரு கல் நேராகவும், மற்றது கோணலாகவும் இருக்குமாயின், சுவரில் மேடுபள்ளம் ஏற்படும். சுவரும்பூர்த்தியாக நேர்பட அமையாது. நாமே பிரபஞ்சத்தில் விகாசம் என்ற அகன்ற பெரிய விவஸ்தையின்(Scheme) ஒரு சிறு பாகமாக இருக்கின்றேம். அதை ஒருபெரியயந்திரமாக உவமிப்போமாகில், நாம் அதில் ஒருசக்கரமாவோம், நம்முடைய பாகத்திற்கு ஏற்பட்ட தர்மத்தையும் உத்தரவாதத்தையும், சரியாக நடத்த நாம் சித்தம் செய்துகொள்ளல்வேண்டும். அதற்குரிய தகைமையைப்பெறல் வேண்டும். அப்படிச் செய்துகொள்ளுவோமாகில், உலகம் என்ற நாடகத்தில் பெரியஸ்தானம் பெறுதலுக்குரிய யோக்கிதை நமக்கு உண்டாகாமற்போனாலும், நமக்கு ஏற்பட்ட தர்மத்தை மாத்திரம், அது அற்பமேனும், நாம் நன்றுய்ச் செய்துமுடித்தவராவோம். பெரிய விவஸ்தையின் நமக்குரிய ஒரு சிறு பாகத்தை நேர்மையாகவும் கவுரவமாகவும் செய்தவராவோம்.

5. பிரஹ்மஞான சபையை ஸ்தாபித்து நடத்திவருகின்ற மஹாத்மாக்கள் இருவராவர். அவர்கள் இந்திய மஹரிஷிகளே

ஹிமயமலையின் வடசாரலில், ஷம்பலா என்னும் க்ஷேத்திரத்தில் இருக்கின்றுர்கள்.

ஆரியர்கள் உலகவிகாசமுறையில், 5-ம் மனிதவர்க்கத்தினராவர். வ,வஜ.நா: என்று ஸமஸ்கிருத சாஸ்திரங்களில் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றுர்கள். ஆறும்மனிதவர்க்கத்தினர் இனிப்பிறக்கப்போகின்றுர்கள். அவ்வகுப்பை ஸ்தாபனம் செய்வதற்காகவே, இவ்விரண்டு மஹரிஷிகளும் முயற்சிக்கிறுர்கள். இனி 700 வருஷங்களுக்குப்பின்னர் அம்முயற்சி தீவிரமாக நிகழும், ஆனல் அந்நோக்கமாக, இப்போதே ஆரம்பித்திருக்கின்றுர்கள். அவ்வேலையில் தமக்கு உதவி செய்யத் தகைமையுள்ளாரைத் தெரிந்து எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றுர்கள். இதைவிட சமீபத்தில் நடத்த வேண்டிய வேலை ஒன்று உளது. இப்போது ஆரியரின் 5-ம் உள்வகுப்பினர் இது வரை உலக விகாச முறையில் வெளிவந்திருக்கிறுர்கள். அவர்கள் முக்கியமாய் மேனுட்டில், இருக்கின்ற அங்கிலோ சாக்ஸன் ஜாதியாரும் ஜர்மானிய ஜாதியாருமாவார். இனி ஆரியரின் 6-ம் உள்வகுப்புக்குரிய ஜாதியார் வெளிவர வேண்டும். அது சமீபகாலத்தில் பிரகாசமாக வெளிவரும். வட அமெரிக்காவில், அஜ்ஜாதியார் தோன்ற ஆரம்பித்திருக்கிறுர்கள். ஏற்கனவே, அது சம்பந்தமான பிரயத்தனங்களின் வெளிச்சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. பலஜாதியார்கள் கொள்வினை கொடுப்பினை முறையால் சம்பந்தப்படுகின்றுர்கள். இந்த பிரயத்தனங்களில், பிரஹ்மஞான சபையாரும் சிலதொழில் செய்யவேண்டுவாராவர். குழந்தையின் இளமைப்பருவத்தில், சுற்றம் (environment) நலம் தரும் தன்மையதாக இருக்கற்பாலது என்று நாம் நன்கு அறிவோம். அத்தன்மையாகவே, ஒரு நூதன மனிதவர்க்கத்தின் இளமைப் பருவத்தில் சுற்றம் உயர்நலம் அமைந்ததாக இருத்தல் வேண்டும். இனி வரப்போகும் நூதன ஜாதிவர்க்கம் நேர்மையாக ஆரம்பிக்கும்படியாய் நம்முயற்சி அநுகூலமாகில், பெரிய லாபம் அடைந்தவராவோம். அமெரிக்கா இப்போது நமக்கு எவ்வளவோ தூரத்தில் இருந்தாலும், இப்போதுகூட, நாம் இஷ்டப்பட்டால், அத்தேசத்திற்கு, அநேக பெரிய சாதகம் நாம் செய்தல் இயலும். இஃது அத்தேசத்திற்கு நல்ல முக்கியமான தருணம். நம்முபகாரம் மிகப்பயன்படும்.

6. இப்பிரயத்தனங்களில், நாம் கவனிக்கவேண்டுவது ஒன்று என்னவென்றால், டியுடானிக் ஜாதியாரியின்பல உள்வகுப்புக்களை ஒன்றுபடும்படி செய்தலாம். அவர்கள் ஆரியவர்க்கத்தில், 5-ம் உள்வகுப்பினர் ஆவர். ஆங்கிலர் (English), ஸ்காண்டிநேவியர், டச்சுக்காரர், ஜர்மானியர், பிரான்சு இத்தாலி தேசங்களில்உள்ள நார்மன்ஸ் என்று சொல்லப்பட்டவர், ஐரோப்பா தென்னாடுகளில் உள்ள சிலர்கள், இவர்கள் மேற்படி 5-ம் உள்வகுப்பினர்களாவார்கள். முன் பிரஸ்தாபித்த விவஸ்தையின் பிரயத்தனங்களில், இச்சாதியார்கள் ஒருவரோடொருவர் அதிக அந்நியோந்நியம் பாராட்டல் முக்கியமானது. இங்கிலாந்து தேசத்திற்கும், அமெரிக்கா தேசத்திற்கும் இந்த விஷயத்தில் ஏற்கனவே சிநேகமுறைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டுவருகின்றது. இங்கிலாந்துக்கும், ஜர்மனி தேசத்திற்கும், அவ்வளவு நேர்மை இல்லை. ஜர்மனி தேசம் தான் தனிமையாக இருத்தல், தனக்கு நலமெனக்கருதுகின்றது. இனி இத்தேசமும் அவைகளுடன் சேருமென்று நன்னம்பிக்கை கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது.

7. இவ்விதம் இஜ்ஜாதியார் அந்நியோந்நிய சம்பந்தம் பெறுவார்களாகில், இனி வரப்போகின்ற அவதாரபுருஷன் உதயமாவதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். அவர்தான் மைத்திரேயர் என்ற மஹாப்பிரபு. அவர் திரும்பவும் அவதரிக்கப்போகின்றார். இனி வரப்போகின்ற உயர்நலம் அமர்ந்த லோககுருவாவர். உலகத்தில் நூதன மதத்தை ஸ்தாபிக்கப்போகின்றார். இந்த நூதன மதஉபதேசம் என்னவென்றால், இப்போது நடைபெறுகின்ற மதங்களை ஒன்றுபடும்படி செய்தலாகும். இந்த உபதேசம் அதிக சமீபகாலத்தில் நிகழ்ந்கூடியது. இம்மதங்களை விட இனி ஸ்தாபிக்கப்பெறும் மதமானது அதிக விசாலமான ஆதாரமுடையதாகும். அதிக தீர்க்ககாலம் பரிசுத்தமாக உலகத்தில் நிகழ்வதாகும். இத்தன்மையாக மதங்களுக்குள் சிநேக தர்மம் உண்டாவதற்கு முன்னர், உலகத்தில் சண்டை, போராட்டம் என்ற பேயை ஓட்டவேண்டும். அது உலகத்தை ஒரே அமுக்காய் அமுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

C. W. L. [இன்னும் வரும்] ப. நா.

சங்கீதம்.

(முதற்தொகுதியின் 160-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இனி நம்முடைய முன்னவர்கள் சங்கீதத்தை அமைத்திருக்கும் கணித முறையின் (Mathematical guide) நியாயத்தை ஆராய்வோம்.

நம்மவர் கொள்கைப்படி பரமகாரணமாகிய பரப்பிர்மத்தினிடமிருந்து முதலில் ஆகாசமும் ஆகாசத்தினிடமிருந்து வாயுவும் உண்டாயின. ஒவ்வொரு (Element) பூதத்திற்கும் ஒருகுணம் இடைவிட்டுப்பிரியாதது. ஆகாசத்தின்குணம் சப்தம். வாயுவின்குணம் ஸ்பர்சம், சப்தத்தை வாயுவின் குணமாகிய ஸ்பர்சமானது (சுஹிவ்ருத்தி) வெளியாகும்படிக்கும் பரவும்படிக்கும் செய்கிறது. காரியமானது காரணத்தையும் காரணத்தின் குணத்தையும் ஒருவாறு மறைக்கும் என்கிற நியாயப்படி, ஆகாசத்தின் குணமாகிய சப்தத்தை ஆகாசத்தின் பரம்பரா காரியங்களாகிய அக்கினியும், ஜலமும், மண்ணும், அவைகளால் அமைந்த் பூதபிரபஞ்சமும் மறைத்துவிட்டன. ஆகாசமும் வாயுவும் அமூர்த்த திரவியமெனவும் அக்கினியும், ஜலமும் மண்ணும் மூர்த்ததிரவியமெனவும், அழைக்கப்படுகின்றன. அமூர்த்தமாகிய வாயுவானது (elastic) அசைத்தால் அசைந்து மறுபடியும் பூர்வநிலையில் அமையக்கூடியதாகையால், அது சப்தத்தை மறைக்கவில்லை. மூர்த்தமாகிய மற்ற மூன்றுபூதங்கள் அந்த சுபாவமுள்ளவைகளல்ல அவைகளால் அமைந்த பிரபஞ்சமானது சப்தத்தை மறைத்துவிட்டது. அப்படிமறைக்கப்பட்ட சப்தத்தை வாயுவின் குணமாகிய ஸ்பர்சமானது சுஹிவ்ருத்தி மாகும்படி அதாவது வெளியாகிப் பரவும்படி செய்கின்றது. அவ்விதமாகவே நவீனசாஸ்திர முறைப்படிக்கும் சப்திக்கிற பொருளிலிருந்து வெளிக்கிளம்புகின்ற துவனியின் நடுக்கம் அல்லது கம்பநம் (Vibration) ஆனது மனுஷியனுடைய காதில் படுவதற்கு வேறொரு காரணத்தை அபேக்ஷிக்கிறது. அதாவது வாயுஅல்லது வேறு (elastic) பொருளின்மூலமாக அந்த துவனிக்கும் செவித்துவாரத்திற்கும் (The drum of the ear) ஸ்பர்சமாகிய சம்பந்தம் உண்டானால்தான், சப்தமானது அனுபவிக்கப்படுகிறது.

புனசிருஷ்டிக்கிரமத்தில் ஐந்து பூதங்களையும் பஞ்சீகரணம் செய்து, அதாவது ஒருமுறையாகக்கலந்து ஸ்தூலபிரபஞ்சம் சிருஷ்

டிக்கப்பட்டதாகச்சொல்லப்படும் முறையாக, ஐந்துபூதங்களுக்குள்ளும் ஊடுருவிச்செல்லுகின்ற சப்தத்தை ஸ்வரங்களாக வேறுபடுத்தி, அப்படி அமையும் பல ஸ்வரங்களை ஒரு முறையாகக் கலந்து பஞ்சீகரணப்படுத்தி, காதில்விழும்படி செய்யும் முறைதான் ஸங்கீதமாகின்றது. முதற்காரியமாகிய ஆகாசத்தை கௌணமாக பிர்ம்மமென்று சொல்லப்படும் வண்ணம், ஆகாசத்தின்குணமாகிய சப்தத்தை, ஹொடவுஹூ வாதிகள் நாதப்பிர்ம்மமென்று அழைக்கிறார்கள். அதைத்தான் நம்மவர்கள் பிரணவமென்று "ஓம்" காரத்தினால் வற்புறுத்திச்சொல்லுகின்றார்கள். பிரணவத்தைப் பிரபஞ்சசிருஷ்டியில் ஒருமுறையாகக்காரணமென்று விவரிக்கப்படுவதுபோல சப்தபிரபஞ்சமாகிய ஸங்கீதத்திற்கு அப்பிரணவத்தையே காயகர்கள் முதற்காரணமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியெனில் 'ஓம்' காரத்திற்கு அ+உ+ம் என்று மூன்று அவயவங்கள் சொல்லப்படும் முறையாகக் சப்தத்திற்கும் மூன்று ஸ்வரூபங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அதாவது மத்தியில் வெறுமை அல்லது குழாயான ஒரு பொருளை (உதாரணமாக ஒரு பெட்டகம் அல்லது தோலாலமைந்த பை அல்லது துருத்தி) திறக்கும்பொழுது உண்டாகும் சப்தம் ஒன்று; அதைக்குறுக்கும்பொழுது உண்டாகும் சப்தமொன்று;பின்னர் அதை மூடும்பொழுது உண்டாகும் சப்தமொன்று. ஆக மூன்று சப்தமாகியஸ்வரூபங்களுக்குள் நாம் கேட்கும் எல்லாச்சப்தங்களும் அடங்குகின்றன. அந்த சப்தங்களை முறையே சங்கேதமாக அ, உ, ம், எனக்குறிப்பாக அழைக்கின்றார்கள். அம்முறையே வாயைத்திறக்கும்பொழுது 'அ' என்ற சப்தமும், வாயின் இதழ்களைக் குறுக்கும்பொழுது 'உ' என்னும் சப்தமும்,வாயை மூடும்பொழுது, 'ம்' என்னும் சப்தமும் உண்டாவதை அறிக. இந்த சப்தமானது மனுஷ்யனுடையசரீரத்தின் ஊர்த்துவ பாகத்திற்குள் அமைந்திருக்கும் நாவு, பல், அண்ணம், மூக்கு, கண்டம், மார்பு இவைகளான ஆறு கருவிகளின் வழியாக பிராணவாயுவு செல்லும் பொழுது உண்டாவதால் அதற்கு "ஷட்ஜம்" என்று பெயர். அப்பெயருக்கு "ஆறினால் உண்டாவது" என்பது பொருள். அந்த "ஷட்ஜ" த்தில் பல வேறுபாடுகள் உள்ளடங்கி இருப்பதால் அதற்கு "பிரசயம்" என்றும் சொல்லப்படும். [இன்னும் வரும்]

பி. எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர்.

புத்தக வரவு.

ஸ்ரீயேசு, கிறிஸ்து, என்பவர்களின் சரிதம், அதன் உண்மை:- இஃது ஒரு அருமையான சிறுதுண்டுப்பத்திரிகை. இயேசுஎன்பாரின் ஜனனமும் கிறிஸ்துஎன்பாரின் அவதாரமும் வேறு என்றும், அவை இரண்டின்சம்பந்தத்தின் தத்துவம் இன்னதென்றும் எளிய இனிய தமிழ் நடையில் இது வெளியிடுகின்றது. 12 பக்கங்களில், உயர்ந்த விஷயங்களும் உண்மைகளும் வெளிவந்திருக்கின்றன. இது யாவரும், முக்கியமாக நமது கிறிஸ்து சகோதரர்கள் படிக்கவேண்டியது. இது மதுரை பிரஹ்மஞானமந்திரத்தின் பிரசுரம். 100 காப்பிகளின் விலை ரூ 2—8—0. தனிக்காப்பியின் விலை 6 பைசா. தபால் சார்சு பிரத்தியேகம். வேண்டுவோர் ஷை சபையின் பிரஸிடெண்டுக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விரோதிகிருதுஹுத்திய சென்னை விவசாய பஞ்சாங்கம்:— இதுசர்க்காரால் செய்யப்பெற்ற பிரசுரம். பஞ்சாங்க விஷயங்களுடன் விவசாயிகளுக்கு உபயோகமான விஷயங்கள் பல இடங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் விலை அணு ஒன்று. இத்தகைய புத்தகங்களும் துண்டுப்பத்திரிகைகளும் கவர்ண்மெண்டாரால், பிரசுரம் செய்யப்பட்டுவருகின்றமை, ஜனங்களின் க்ஷேமகாலத்தைக் குறிக்கின்றது.

விநாயகர் பதிகம்:- இது பெரியகுளம் வரத்தரும்விநாயகரைப் பற்றிய பத்து பாடல்கள் அடங்கிய சிறு புத்தகம். இது மதுரை சேதுபதி ஹைஸ்கூல் உபாத்தியாயரான பிரஹ்மஸ்ரீ எஸ். சாமிநாத அய்யரால் இயற்றப்பெற்றது. ஷை விநாயகர் ஆலயம் பழமையானது. பூஜை முதலியவை இன்றி அருபத்தை அடைந்திருந்தது. நாகூர் வ. வெங்கிட்டராமய்யர் அவர்கள் இந்த ஆலயத்தைச் சீர்ப்படுத்தி பூஜைகள் ஏற்படுத்தியும், அதன் நிர்வாகத்திற்குப் போதுமான திரவியம் தேடிவைக்கவேண்டுமென்று பெருமுயற்சி செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். அவர்களின் வேண்டுகோளின் மேல் இப்புத்தகம் எழுதப்பெற்று, சைவ அபிமானிகளுக்கு இனமாக அனுப்பப்பட்டுவருகிறது. இப்பாடல்கள் நூதனமான கற்பனைகளுடன் அழகாய் அமைந்துள்ளன. இவ்வாலய தர்மத்திற்கு நம்மவர் அவரவரால் இயன்ற உதவி புரிவாரென நம்புகிறோம்.

பத்திரிகை வரவு.

கெட்டால் நாட்டிற்குக் கூலிகளாகச்செல்ல விரும்பும் இந்தியர்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை என்ற ஓர் பத்திரிகை, மகா-ள-ள-ஸ்ரீ G. A. நடேச அய்யரவர்களால் எழுதப்பெற்று நம் தேசத்தில் பரவுகின்றது. இப்பத்திரிகையில் பிரஸ்தாபித்துள்ள விஷயங்கள் கல்மனத்தையும் உருக்கும். இதிற்

கண்ட விஷயங்களை நம் ஏழை ஜனங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுவது மிகவும் அவசியமானது. வீணை ஆசைவார்த்தைகளை நம்பி நம்மவர்கள் மோசம் போகாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதே இதன் கோரிக்கை.

பாண்டியம்—1. இது செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ திருநாராயண அய்யங்காரவர்கள் நிர்மாணஞ்செய்திருக்கிறலிபியைப்பற்றியஒருவியாசம். இப்போதுநம்தேசமாகியபரதகண்டத்தில் பலபாஷைகளும்,அவைகளின் வரிவடிவுகளாகிய பல வேறு வேறான லிபிகளும் (எழுத்துக்களும்) நடைபெறுகின்றன. இத்தகைய வேற்றுமைகள், நம்தேசத்தார் ஒருமைப்படுதலுக்கும், அந்நியோந்நியம் பெறுதலுக்கும் பெருந்தடைகளாக இருக்கின்றன. பாஷைக்கு ஒலிவடிவுதான் முக்கியமானது, அதுவே உயிர்ஸ்தானமாம். வரிவடிவு கௌணமானது, அதுஉடல் ஸ்தானமாம்.ஒலிவடிவுகள் பலவாறாயிருப்பினும், பலவரி (எழுத்து) வடிவுகளைத் தவிர்த்து, ஒரே வரிவடிவு ஒரே லிபி நம் தேசமெங்கும் ஏற்படுமானால்பல பாஷைகளின் பலவாறான எழுத்துக்களைக்கற்பதில் உண்டாகும் வீண்கால விரயம் வீண்ஊக்க விரயம் வீண்செயல் விரயம் முதலியவைகுறையும். மேலும், ஒருநாட்டார் மற்றைய நாட்டாரின் பாஷையைஅறிந்துகொள்ளுதல் இலகுவாகும். இத்தன்மையான லிபி அமையவேண்டுமென நம் தேசத்திலுள்ள பல அறிஞர் பலவிதமாக சில வருஷங்களாக முயன்று வருகின்றார்கள். இதற்கென்றே ஏகலிபிவிஸ்தாரபரிஷத்என்ற ஒரு ஸமாஜம் கல்கத்தாவில்ஏற்பட்டும், அச்சமாஜத்தார்கள் பல இடம் சென்று அதன்நோக்கங்களை வெளியிட்டு பரவச்செய்தும் வருகின்றார்கள். தேவநாகரி லிபியில்வேண்டும் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, அதை நம் தேசமுழுமையும் நடைபெறத்தக்க ஒரு லிபியாகச்செய்தல் கூடுமென்று, வடஇந்தியா, மேல், கீழ் இந்தியா நாடுகளினுமுள்ள சில புத்திமான்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ரோமன்லிபியைஅதாவது ஆங்கில பாஷை நடைபெறும் லிபியை அவ்விதம் அமைத்துக்கொள்ளுதல் இலகுவாயும், முன்னதைவிட உலகத்தாருக்கு அதிகப்பிரயோஜனமுள்ளதாகவும் முடியும் என்று வடமேற்கு இந்தியாவிலுள்ள புத்திமான்களும் சில ஆங்கிலர்களும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி சென்ற ஏப்ரல் மாசத்தின் இந்தியன் ரிவியூ (The Indian Review) பத்திரிகையில் போதுமான காரணங்களுடனே விஸ்தாரமான ஒரு வியாசம் வெளிவந்தது.

2. பிரகிருதத்தில், நம்முடைய தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்களின் ஆதரவுடனே ஷை சங்கத்தின் மானேஜர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ திருநாராயண அய்யங்கார் அவர்கள் **பாண்டியம்** என்ற நாமகரணமுள்ள ஒரு லிபியை நூதனமாக நிர்மாணம் செய்துள்ளார். இந்த லிபியை எழுதலும் கற்றலும் மிகவும் சுலபமானதுதான். இதன் நிர்மாணம் மிகவும் புத்திசாலித்தனமாக இருக்கிறது. ஒலிவடிவுகளுக்கு வேண்டியபடி வரிவடிவுகள் அமைந்திருக்கின்றன. நூற்றுக்கணக்காயுள்ள லிபிகளின் கூட்டத்திற்கு இது ஒரு புது வரவு. புதிதாய் ஒரு பாஷை ஏற்படவேண்டுமாயின், இதை அனுஷ்டித்தல் லகுவாக முடியும்.

3. ஆனால் ஏற்கனவே அனேகலிபிகள் நெடுநாளாய் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற தேசத்தில், எங்கும் வழங்காத நூதன லிபியை அனுஷ்டானத்திற் கொண்டுவருதல் சாத்தியமானதாகத் தோன்றவில்லை. இந்த லிபியை நிர்மாணம் செய்திருக்கிறவர்கள் இராஜாங்கத்தின் பேர் உதவியையும் செல்வாக்கையும் தீர்க்கமாகப் பெறுவார்களாகில், இந்த லிபி பரவுதலுக்கும் அனுஷ்டானத்தில் வருதலுக்கும் கூடும். இன்றேல், முடியாத காரியமெனத் தோன்றுகிறது. இத்தன்மையான விஷயத்தில் பாடுபடுதலைக் காட்டிலும் ஏற்கனவே உள்ள லிபிகளில், கூடியவரை பெரும்பாலரும் அனேக பாஷைகளும் அங்கீகரிக்கக்கூடிய லிபியை, தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டு, அந்தந்த பாஷைக்கு வேண்டுவனவாகிய சிற்சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்வதில் முயற்சி நிகழுமாகில், மிகவும் பயன்படும். இப்போது, நம்மறிஞர்களுக்குள் கக்ஷி எல்லாம் தேவநாகரி லிபிக்கும் ரோமன்லிபிக்கும் சம்பந்தமாகத்தான் நடைபெறுகின்றது. ஒருசாரார் முன்னது நலம்தரும் என்கிறார்கள். மற்றொரு சாரார் பின்னது அதிக நலம்தரும் என்றும், பின்னதினால் இந்தியா தேசமும் உலகமெல்லாமும் பயன்பெறுமென்றும் சொல்லுகின்றார்கள். நம் தமிழ்ச்சங்கம் இவ்விஷயங்களை ஆலோசித்து, ஒரு லிபியைக் குறிப்பிட்டு, அதன் சார்பில் முயற்சியைச் செலுத்தல் நலமாம். அவ்விதம் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இயற்கை அற்புதங்கள்:—இஃது, மயிலாப்பூர், பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் உதவி போதகரான மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஆ. வி. கஸ்தூரிரங்கய்யர் அவர்கள் பி. ஏ. செய்தது. ஈசுவர சிருஷ்டியில் அனேக அற்புதங்களை பார்க்கின்றோம். ஆனால் அவைகளின் உண்மைகளை அறிகின்றோம் இல்லை. அவ்வுண்மைகளை வெளியிடும் நூல்கள் நம்முடைய பாஷையில் இல்லை என்றே சொல்லலாம். ஆனால் அவைகளைப்பற்றி ஆங்கிலத்தில், ஏராளமான நூல்கள் இருக்கின்றன. அவ்வற்புதங்களின் சில இப்புத்தகத்தில் எளிய தமிழ் நடையில் யாவருக்கும் பயன்படும்படியாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் படிக்கின்றவர்கள் வெளிப்பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்கும்பொழுது அறிவுடனே பார்ப்பார்கள். நம்மவர்கள் இத்தன்மையான புத்தகங்களை அதிகமாகப் படித்தல் வேண்டும். அப்படிசெய்துவருவார்களாக.

கில், பிரபஞ்சதத்துவங்களையும், இயற்கைப் பொருள்களின் சக்திகளையும் அறிவார்கள், அதனால் மேன்மை அடைதலுக்கும் இடமுண்டாம். இது மயிலாப்பூர் ஜனரல் ஸப்ளேஸ் கம்பெனியாருடைய பிரசுரமாகையால், அப்பதிப்பின் அழகைப்பற்றி அதிகமாகச்சொல்லவேண்டுவதில்லை. விஷயங்களைத் தெளிவுப்படுத்தற்காக ஆங்காங்கு சித்திரப்படங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதன் அருமையை உத்தேசிக்க இதன் விலை அணு 8 மிகவும் குறைவானது.

ஆரிய மத உபாக்யானம் முதல் பாகம்.—இஃது மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ஏ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள் இயற்றியது. இது சிறுவர்களுக்கும், சிறுமிகளுக்கும், ஆரிய தர்மமுறைகளையும் நீதிமுறைகளையும் கதைகள் மூலமாய்க் கற்பிக்கும் உபயோகமான புத்தகம். இப்போது நான்காம் பதிப்பாக ஏற்பட்டிருப்பதினாலேயே நம்மவர்கள் இதை ஆதரிக்கிறார்களென வெளியாகிறது. இதுவும், மயிலாப்பூர் ஜனரல் ஸப்ளேஸ் கம்பெனியாருடைய பிரசுரம். இதன்விலை அணு 4 தான். இரண்டாம் பாகம் சீக்கிரம்வெளிவருமென நம்புகிறோம்.

பத்திராதிபர்.

சமாசாரம்.

தென்னாற்காடு ஜில்லா கல்லக்குரிச்சியில் இப்பொழுது ஒரு பிரஹ்மஞானகிளைச்சபை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது கோமுகி நதிக்கரையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபடியால் இதற்கு கோமுகி லாட்ஜ் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கம்போடியா பருத்தி:சாகுபடியில் கவனம்உள்ளோர் நெல்லிக்குப்பத்துக்கு அடுத்த பாலூர் விவசாயப்பண்ணையில் நேர்த்தியாய் வளர்ந்து இருக்கும் கம்போடியா பருத்தியை இப்பொழுதுபோய்ப்பார்வையிடலாம். பருத்திக்காய்கள் வெடித்து பருத்தி எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நேரில்போய்ப்பார்ப்பவர்களுக்கு கம்போடியா பருத்தி சாகுபடியைக் குறித்து வேண்டிய விஷயங்களை பண்ணை மானேஜர் தெரிவிப்பார்.

ஸ்ரீ சங்கரஜயந்தீதினம்:-மதுரை தர்ம சாஸ்திர சபையில் நாளிதுமீ 3வ புதன்கிழமை ஸ்ரீ சங்காசாரிய ஸ்வாமிகளின் ஜயந்தி மிகவும்சிரத்தையுடன் கொண்டாடப்பெற்றது. காலை 7–30மணி முதல் 9–30 வரை, ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கோவிலிலுள்ள தக்ஷிணாமூர்த்தி விக்கிரகத்துக்கு அபிஷேகம் நிவேதனம் பின்பு, உபநிஷத் பாராயணமும் தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திர

கானமும் நடைபெற்றன. மாலை 5–30 மணிமுதல் 8மணிவரை ஷை சபையின் மண்டபத்தில், தைத்திரிய உபநிஷத்தை 48 பிராமணர்கள் கானம் செய்தார்கள். பின்பு, ஸ்ரீமத் ஆசாரியார் செய்த, தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரத்தின் கானமும் நமஸ்காரங்களும் நடந்தன. மந்திரப்ரஸ்னவகுப்பு, ஆகமவகுப்பு, வித்தியார்த்திகளுக்கும் அவ்வகுப்புக்களை நடத்துகிற உபாத்தியாயர் அவர்களுக்கும், சம்பாவனைகள் அளிக்கப்பட்டன. மகா-௱-௱-ஸ்ரீ பி. எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், ஆசாரியார் அவர்களின் மகிமையைப்பற்றி உபந்நியாசம் செய்தார்கள். பழம், சந்தனம், தாம்பூலம் விநியோகிக்கப்பட்டன. எல்லாம் நன்றாய் நடந்தன.

மீன்களுக்கு வைத்தியசாலை:-அமெரிக்கா தேசத்தில்,நூயார்க்கு(New-York) பட்டணத்தில் மீன்களுக்கு வைத்தியசாலை ஒன்று நூதனமாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றிருக்கிறது. கால்நடை, யானை, குதிரை, நாய் இவைகளுக்கு வைத்தியசாலைகள் ஏற்பட்டு நெடுநாளாக உலகத்தில் நடத்தப்பெற்று வருகின்றனவே. அவ்விதமே ஜீவகாருண்ணியத்தை மீன்களுக்கும் கைங்கரியத்தால் வெளிப்படையாக நடத்திவருதல் நலமே, மனிதனைப்போலவே, மீன்களும் பலவியாதிகளுக்கு உட்பட்டு வருந்துகின்றன எனத் தெரியவருகிறது.

சென்றமீ 22-ம் தேதியில், மாது ஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மையார் இங்கிலாந்துக்குப் பம்பாய் நகரில் கப்பல் ஏறினார்கள். ஸ்ரீமாந் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பாரும் கூடப்போகின்றார்.

கூடலூரில் நடந்த பிரஹ்மஞான சபை:—

1. சென்ற எப்பிரல்மீ 15, 16டிகளில் தமிழ், மலையாளம் இலாகாக்களில் உள்ள பிரஹ்மஞான கிளைச்சபைகளின் பெரிய கூட்டம், கூடலூர் பழைய பட்டணத்திற் கூடிற்று. சுமார் 400 வரை ஷை பிரஹ்மஞான சபையின் அங்கத்தினர்களும், 500 வரை இதரஜனங்களும் கூடினார்கள். மங்களகரமான பந்தலில் சபையின் காரியங்கள் நடைபெற்றன. பிரஹ்மஸ்ரீ ராவ் சாயபு, எஸ். வைத்திநாத அய்யர் பி. ஏ. அவர்கள் அக்கிராஸனம் வகித்தார்கள்.

2. முதலில் கூடலூர் கிளைச்சபையின் நல்வரவுப்பத்திரம் படிக்கப்பட்டது. பின்பு அக்கிராஸநாதிபதியின் விஸ்தாரமான உபந்நியாசம் நிகழ்ந்தது. இக்காலத்தில் சிலர்பொறாமையாலும் ஈரிஷையாலும் பிரஹ்மஞான சங்கத்தைப்பற்றித் தூஷணை மொழிகளை பிரஸ்தாபித்துவருகின்றது நியாயமல்லவென்றும், அது நம்தேசத்துக்குக்குறைவைப்பயக்குமென்றும், அச்சங்கத்தால் நம்தேசத்திற்கு இதுகாறும் விளைந்திருக்கும் நன்மைகளை விஸ்தாரமாகவும் சொல்லிமுடித்தார்கள்.

3. சென்னையிலிருக்கும் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ Sir. S. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், வெள்ளியம்பலம் என்று சொல்லப்படும் ஞானக்குருக்களின் சபையின் வரலாற்றைப்பற்றிய உபந்நியாசத்தைப்படிக்கும்படியாக அனுப்பி இருந்தார்கள். அது படிக்கப்பட்டது, அதில் சில புதிய உண்மைகள் வெளியிடப்பட்டிருந்தன. அவைகளைப்பின்பு ஒரு பத்திரிகையில் பிரசித்தம் செய்வோம்.

4. மகா-௱-௱-ஸ்ரீ எஸ். வி. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களும், அ. அரங்கசாமி அய்யர் அவர்களும் உபந்நியாசங்கள் செய்தார்கள். அவைகளில் பிரஹ்மஞான சபையைப்பற்றித்தூஷணை செய்பவர்பால், நாம் ஒழுகவேண்டிய முறையைப்பற்றி விஸ்தாரமாகப்பிரஸ்தாபம் நிகழ்ந்தது.

5. பிரஹ்மஞான சபையின் அங்கத்தினருக்குமாத்திரம், மகா-௱-௱-ஸ்ரீ டி. இராமச்சந்திரராயர் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் உபந்நியாசம் செய்தார்கள்.

6. செங்கல்பட்டு கிளைச்சபையின்மெம்பரான பிரஹ்மஸ்ரீ C. நாராயணஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள் "கர்மம், கர்மமூலம், கர்மபிரிவு, கர்மகதி" இவைகளைப்பற்றித் தெளிவாய் உபந்நியாசம் செய்தார்கள்.

7. திருவனந்தபுரம் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ K. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள், ஸ்ரீராம அவதாரத்தின் மஹிமையைப்பற்றி விஸ்தாரமான ஒரு உபந்நியாசம் ஆங்கிலத்தில் படித்தார்கள்.

8. மதுரை பிரஹ்ம ஸ்ரீ. ப. நாராயண அய்யர் அவர்கள் "பிரஹ்மஞானசங்கம் உலகஅபிவிர்த்தி முறையில் ஒருமுக்கிய சாதனமாகஇருக்கிறது" என்பதைப்பற்றி விஸ்தாரமான உபந்நியாசம் தமிழில் செய்தார்கள்.

9. திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயத்து சுவாமிகள் "ஆத்மா" என்பதைப்பற்றி வெகு அழகாய், உபநிஷத் முதலிய ஆதாரங்களுடனே, கேட்போர் மனம் குளிரவும் ஞான அமுதை அடையவும், சுமார் ஒன்றரை மணிநேரம், இனிய தமிழ் வாசகத்தில் உபந்நியஸித்தார்கள். இச்சபையில் எல்லா உபந்நியாசங்களும் சிலாக்கியமானவைகளாக இருப்பினும்,இந்த வீரசைவ மடாலயத்து ஸ்வாமிகள் செய்தபிரசங்கம்நனிஉயர்நலம்அமைந்துள்ளதாகயிருந்தது. மற்ற மடாதிபதிகள் இவர்கள் போல குணசீலராகவும் கல்வி கேள்விகளால்சிறந்தவராகவும், பிறருக்குப்போதிக்கவேண்டுமென்றஅவாவும் உடையராகில், நம்தேசம் நலம்பெறும். நம்முடைய சநாதநதர்மம் என்ற ஆரியமதம் மேன்மை பெறும்.

10. பிரஹ்மஞானசபையின் யந்திரத்தின் உண்மையைப்பற்றி மகா-௱-௱-ஸ்ரீ மான்சேரி எஸ். ராமய்யரவர்கள் உல்லாசமாக பிரசங்கித்தார்கள்.

11. நாகர்கோவில் டிஸ்ரிகட்டு முன்சீபு மகா-௱-௱-ஸ்ரீ கல்யாணராமய்யரவர்கள் நம்மவர் ஞானப்பழக்கமுறைகளைப் பற்றி நேர்த்தியாய் ஸ்ரீமத் பாகவதத்தினின்று சில சுலோகங்களை மேற்கோளாகக்கொண்டு பிரசங்கம் செய்தார்கள்.

12. பொதுவாய், பிரஹ்மஞானசபையின் பிரயோஜனத்தைப் பற்றி ஸ்ரீமாந் வி. ராமச்சந்திர நாயக்கரவர்களும், பெரியகுளம் பிரஹ்ம ஸ்ரீ. சுந்தரராஜ அய்யர்அவர்களும் விரிவான உபன்னியாசம் செய்தார்கள். கோயம்புத்தூர் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ எஸ். எந். ராமசுவாமி அய்யர் அவர்கள் பிரஹ்மஞானத்திற்கும் மதங்களுக்குமுள்ள தாரதம்மியத்தைப்பற்றி, செவ்வையாக பிரஸங்கித்தார்கள்.

14. பிரஹ்மஸ்ரீ. சீதாராம சாஸ்திரிகள், சபையின் அங்கத்தினருக்குமாத்திரம், தமிழில், பிரஹ்மஞானிகளின் உத்தரவாதங்களைப்பற்றி பிரசங்கித்தார்கள்.

15. கல்விமுறையில் நாம் இனி கவனிக்கவேண்டிய உத்தரவாதங்களைப்பற்றி மதுரை மகா-௱-௱-ஸ்ரீ வி. ராமச்சந்திரஅய்யர் அவர்கள் விசாலமாய் உபந்நியசித்தார்கள்.

16. 'மௌனத்தின் சக்தி' என்பதைப்பற்றி, மகா-௱-௱-ஸ்ரீ T. S. லெக்ஷ்மிநாராயண அய்யர் அவர்கள் உபந்நியாசம் செய்தார்கள்.

17. அக்கிராஸநாதிபதிஅவர்களின் முடிவான உபந்நியாசம்நடந்தது. பின்பு, வீரசைவ மடாலயத்து ஸ்வாமிகள், பிரஹ்மஞானசபையினால் உலகத்திற்கும் முக்கியமாக இத்தேசத்திற்கு உண்டாயிருக்கும் நன்மைகளைப் பற்றியும் ஸ்ரீமாந் கர்னல் ஆல்காட்டு என்பாரையும், மாதுஸ்ரீ. பிளவாட்ஸ்கி அம்மையாரையும் மாதுஸ்ரீ. பெஸண்டு அம்மையாரையும் பற்றி விஸ்தாரமாக, எல்லாரும் சந்தோஷிக்கும்படியாக உபந்நியாசம்செய்தார்கள். எல்லாம் சுபமாயும் மங்களகரமாயும் நடந்தது. கூடலூர் கிளைச்சபையார், யாதொரு குறைவின்றி அதிதிபூஜை என்ற விருந்தோம்பல் தர்மத்தை நடத்தினர்கள். எல்லாம்வல்ல கடவுளின் அருட் பிரஸாதம் பூர்ணமாக இருந்தது.

பத்திராதிபர்.

வெண்தாமரைநாள்:—மதுரை பிரஹ்மஞான மந்திரத்தில், நாளிது ம௴ 8உ சாயங்காலம் 3 மணிமுதல் 8-30 வரை, வெண்தாமரைநாள் மிகவும் சிரத்தையுடனே கொண்டாடப்பெற்றது. சாயங்காலம் 3மணிமுதல் 5-30 மணிவரை சுமார் 400 ஏழைகளுக்கு திருப்தியாக அன்னம் அளிக்கப்பட்டது. 6-30 முதல் 7-30 வரையில், தைத்திரிய உபநிஷத்தும், தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரமும் 12 பிராமணர்கள் வெகு அழகாய் கானம்செய்தார்கள். மாது ஸ்ரீ ஹெலினாம்பாள் அம்மையார் 1891ஹு மே௴ 8உயில் ஸ்தூல சரீரத்தைவிட்டு நீங்கினார்கள். அவர்கள் போகுங்காலத்தில், ஏழைகளுக்கு அன்னம் கொடுக்கும்படிக்கும், பகவத்கீதையினின்று சில சுலோகங்களையும், கவுதமபுத்தரைப்பற்றியுள்ள 'The Light of Asia' என்னும் புத்தகத்தினின்று சிலபாகத்தையும் தம்முடைய ஞாபகச்சின்னமாக இத்தினத்தில் தம்முடைய சிஷர்கள் படித்தல்வேண்டுமென ஆஞ்ஞாபித்தார்கள். அந்த அம்மையாரின் வேண்டுகோளின்படி, உலகத்திலுள்ள பிரஹ்மஞான க்கிளைச்சபைகள்தோறும் மேற்கண்ட விதமாக இந்நாள்கொண்டாடப்படும். இவ்வருஷம் மதுரைசபையில் கீதையின் 16-ம் அத்தியாயமும் (தெய்வ ஆசுர சம்பத்தைப் பற்றியது) கவதமபுத்தரைப்பற்றிய The Light of Asia என்னும் புத்தகத்தினின்று ஒரு பாகமும் படிக்கப்பட்டன. எல்லாம் நேர்மையாகவும் திருப்தியாகவும் இறைவன் அருளால் நடைபெற்றன. ஷை சபை சம்பந்தமான துண்டுப் பத்திரிகைகள் இனமாக விநியோகிக்கப்பெற்றன.

* * * * * *

வேதாரண்ணியத்தில், நாளிது௴ 20, 21உயில் தஞ்சாவூர் பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபைகூடும். அநேகபுத்திமான்கள் வருவார்கள். ஞானஅமுதூட்டும் பல பிரஸங்கங்கள் நடைபெறும்.

பூர்ணசந்திரோதய அனுபந்தம்.

பகவான் பதஞ்சலிமஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

☞ பிறர் இதை அனுமதியின்றி பிரசுரம் செய்யக்கூடாது.

ப. நா.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

முகவுரை.

—:o:—

பதஞ்சலி மஹாமுனிவர், சரீரசுத்தி செய்து, அதனல் காய ஸித்தி பெறுதலுக்கு அநுகூலமாக வைத்திய சாஸ்திரத்தையும்; வாக்கு சுத்திசெய்து, அதனல் சப்தப்பிரஹ்ம உபாஸனை நலம் தரும்படி அனுஷ்டிப்பதற்கு, பாணிநி வியாகரண சூத்திரங்கட்குப் பெயர்போன மஹாபாஷ்யத்தையும்; மனத்தைச் சுத்தி செய்து, கைவல்லியம் பெறுவதற்கு அனுகூலமாக இந்த யோக சாஸ்திரத்தையும், மனிதர்களின் மேல் உள்ள காருண்ணியத்தினல் அருளிச்செய்தார். அவர் இன்ன தேசத்தில் இன்ன காலத்தில் அவதரித்தாரென்பது, வியக்தமாகத் தெரியவில்லை. ஆனல் இற்றைக்கு 2,300 வருஷங்களுக்கு முன்னர் காஷ்மீரத்தில் இருந்திருக்கலாமென்று சில வித்துவான்களின் அபிப்பிராயம். இவரை ஆதிசேஷ அவதாரமாகச் சொல்லுவதுண்டு.

இந்த யோகசாஸ்திரம் நான்கு பாதங்களாக நடைபெறுகிறது:—(1) சமாதிபாதம் (2) ஸாதநபாதம் (3) விபூதிபாதம் (4) கைவல்லியபாதம் என்பனவாம்.

இந்த யோக சாஸ்திரத்துக்கு பாஷ்யம் செய்தவர் வியாசர். இவர் பகவான் ஸ்ரீ. வேதவியாஸர் எனச் சிலர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். மற்றும் சிலர், இவர் வேறொரு ரிஷியாவர் என்றும், வேதவியாஸரல்லர் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்வியாஸ பாஷ்யத்திற்கு வாசஸ்பதி மிச்ரர் "தத்வ வைசாரதி" என்னும் விரிவான வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். மேலும், விஞ்ஞானபிக்ஷு என்பவர் "யோகவார்த்திகம்" என்னும் வார்த்திகமும் எழுதியுள்ளார். ஸ்ரீ.போஜராஜர் என்பவர், "ராஜமார்த்தாண்டம்" என்னும் ஓர் விருத்தியையும் செய்திருக்கிறார்.

யோகசாஸ்திரத்தின் முக்கிய தாத்பரிய மென்னவென்றல்: யோகத்தின் ஸ்வரூபம், அதன் ஸாதநம், அதன் விபூதிகள், சித்திகள் அதன் பலனுன கைவல்லியமாம். இவ்விஷயங்களில், யோகசாஸ்திரத்திற்கும் உபநிஷத்துக்களுக்கும் யாதொரு விரோதமுமில்லை. உபநிஷத்துக்களின் பரமதத்துவங்களை சாக்ஷாத்கரிப்பதற்கு யோகசாஸ்திரம் பரமஸாதகமானது. ஆனால் சாங்கிய சாஸ்திரத்தின் ஸித்தாந்தத்தை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு யோகசாஸ்திரம் நிகழ்கின்றமையாலும், சாங்கியத்துக்கும் உபநிஷத்துக்களுக்கும் சில முக்கிய விஷயங்களில் வேற்றுமை உண்மையாலும், யோகசாஸ்திரத்திற்கும் உபநிஷத்துக்களுக்கும் சில விஷயங்களில் விரோதமுள்ளதென அறியத்தக்கது.

இம்மொழிபெயர்ப்பு வியாஸ பாஷ்யத்தை அனுசரித்து நடைபெறுகிறது. ஷை பாஷ்யத்தினின்றும், மற்றவிடங்களினின்றும் சில முக்கியமான விஷயங்கள் குறிப்பாய், சுருக்கமாய் எழுதப்பட்டுள்ளன.

மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியர்.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

1-வது. சமாதிபாதம்.

பதஞ்சலியார் ஸ்தோத்திரம்.

* யஸ்த்யக்த்வா ரூபமாத்யம் ப்ரபவதி ஜகதோऽநேகதாऽநுக்ரஹாய
ப்ரக்ஷீணக்லேசராசிர்விஷமவிஷதரோऽநேகவக்த்ர: ஸுபோகீ ।
ஸர்வஜ்ஞாநப்ரஸூதிர்புஜகபரிகர: ப்ரீதயே யஸ்ய நித்யம்
தேவோऽஹீச: ஸ வோऽவ்யாத்ஸிதவிமலதநுர்யோகதோ யோகயுக்த: ॥

(இதன் பொருள்) சகல கிலேசங்களும் அற்றுப்போனவரும், உக்கிரமான விஷத்தையுடையவராயும், அநேக முகங்களையுடையவராயும், யோக ஸித்தியைக் கொடுக்கிறவராயும், எப்போதும் தியானத்தில் இருப்பவராயுமுள்ள ஸர்ப்பராஜாவான ஆதிசேஷன், உலகத்தின் அநுக்கிரகத்திற்காக அனேக ரூபமாக அவதரிக்கிறர். அத்தகைய "ஆதிசேஷபகவான் சீஷர்களான உங்களை இரக்ஷிக்கட்டும்.

† யோகேந சித்தஸ்ய பதேந வாசாம்
மலம் சரீரஸ்ய ச வைத்யகேந ।
யோऽபாகரோத்தம் ப்ரவரம் முநீநாம்
பதஞ்ஜலிம் ப்ராஞ்ஜலிராநதோऽஸ்மி ॥

(இதன்பொருள்) வாக்கு, காயம், மனம் இவைகளின் மலங்களைப் போக்கடிக்கும்படியாக முறையே சப்தசாஸ்திரத்தையும், வைத்திய சாஸ்திரத்தையும், யோகசாஸ்திரத்தையும் ஜன உபசாரமாக அருளிய பகவான் பதஞ்சலியாரைப் போற்றுவாம்.

---

* இது வியாஸ பாஷ்யத்திலுள்ளது.

† இது வேறெரு இடத்தினின்று எடுக்கப்பட்டது.

சூத்திரங்கள்.

1. ஊூ யொமா நு-ஶாஸநு ॥

யோகசாஸ்திரம் பூர்வமுறையின் சார்பாய் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

குறிப்பு:— ஆதியில் சாங்கியத்திற்குக் கபிலமுனியும், வேதாந்தத்திற்கு வியாசபகவானும் இருக்கின்றமைபோல, யோகசாஸ்திரத்திற்கு ஆதிகர்த்தர் ஹிரண்ணிய கர்ப்பராவர். பதஞ்சலியார் முன்னுள்ள சாஸ்திரத்தை அநுசரித்துப் பிரகிருதநூலைச் செய்திருக்கின்றமையால் சூத்திரத்தில் "அநுசாஸநம்" என்ற பதம் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது.

யோகம் என்றால் சமாதி என்பது பொருள், அல்லது சேர்தல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஜீவாத்மா பரமாத்மாவினுடன் ஒன்றுபடுதலாம். முன்னது தான் இந்நூலாசிரியரின் கருத்து. யோகசாஸ்திரத்தின் பிரயோஜனம் பிரகிருதிக்குட்பட்ட ஆன்மாவை வியோகம் பெறும்படி செய்தல். பந்தத்திற்குட்பட்டவன் பந்தவிமோசனம் பெறுதலுக்குச் சாதனமான நூல்.

சித்தமானது ஐந்து பூமிகள் அல்லது படிகள் உடையது.

(1) க்ஷிப்தம்=சஞ்சலமான நிலைமை.

(2) மூடம்=ஒன்றுமறியாத நிலைமை

(3) விக்ஷிப்தம்=சொற்பகாலம் சஞ்சலமின்மையும், வெகுகாலம் சஞ்சலமுண்மையும் இருக்கின்ற நிலைமை.

(4) ஏகாக்கிரம்=ஒரே வஸ்துவை அவலம்பித்திருக்கின்ற நிலைமை.

(5) நிருத்தம்=விருத்திசூந்நியமானநிலைமை, ஆனால் விருத்திபீஜமாகிய சம்ஸ்காரமாத்திரம் உள்ள நிலைமை.

முதல் மூன்றுபடிகளில் யோகாப்பியாசம் முடியாது. நான்காம், ஐந்தாம் படிகளில் கூடும்.

2. யொமஶ்சித்தவ்ருத்திநிரோயஃ ॥

யோகம் என்பது சித்தவிருத்திகளை நிரோதம் செய்தலாம்.

Registered No. M. 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள

பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின்

ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்,

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை

தொகுதி 2. } 1911ஸ் ஜூன்மீ 15உ விரோதிகிருதுஸ் ஆனிமீ 1உ { பகுதி 2.

ப. நாராயண அய்யர், B. A., B. L., F. T. S.
அ. ரங்கஸ்வாமி அய்யர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்

வருஷ சந்தா ரூ. 2. தனிப்பிரதி அணா 4

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்
மோனம் என்பது ஞானவரம்பு—ப. நா.	௭௧
மதங்களுக்குள் சகோதரதர்மம்நிகழவேண்டுமென்பது A.B. ப. நா.	௭௩
விபூதிதாரணமுறை—சி. நாராயணஸ்வாமிஅய்யர்	௫௫
பரமாநந்தோதயசாதனம்—கோ. வடிவேலுசெட்டியார்	௫௭
சங்கீதம்—பி. எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர்	௬௧
பிரஹ்மஞானசபையும் சகோதரபாவமும்—C. W. L. ப. நா.	௬௫
புத்தகவரவு—பத்திராதிபர்	௬௯
சமாசாரம் ஷெ	௭௧
புதிய சர்வகலாசாலைகளை ஸ்தாபிக்கும் முறையில் பிரயத்தினங்கள் } ப. நாராயணன்.	௭௩
பதஞ்சலிமஹரிஷி அருளிச்செய்த யோகசூத்திரம் }	

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2. { 1911ஞு ஜுன்மீ 15உ விரோதிகிருதுஞு ஆனிமீ 1உ } பகுதி 2.

மோனம் என்பது ஞான வரம்பு.

இது நம் தென்னாட்டில் இற்றைக்கு 1500 வருஷங்களுக்குமுன்னர் இருந்த யோகினியாகிய புகழ்பெற்ற ஔவையாரின் வசனம். இதன்பொருள்:—மௌனமென்பது ஞானமென்ற பூமியில் மிதிப்பதற்கு வரம்பாம். மௌனம் என்றால் உரையாடாமல், வாய்மூடுதல் அன்று. ஆனால் யோகசாஸ்திரத்தில், பதஞ்சலிபகவான், சொல்லியிருக்கிற முறையாக, "சித்தவிர்த்தி நிரோதமே மௌனமாம்".

யோகஶ்சித்தவ்ருத்திநிரோத: ॥

யோகமென்றால் சமாதிகூடல். சித்தவிர்த்திகள் அடங்கினால், யோகம் சித்திக்கும். அப்படி விர்த்திகள் அடங்கும்போது, யோகியானவன் தன் ஸ்வரூபத்தில் இருப்பான். பற்றற்ற கைவல்லிய நிலை அது. இதுதான் மௌனத்தின் எல்லை.

2. நிக்கிரகம் என்றால், இந்திரியங்கள், மனசு, முதலானவைகளை வேலைசெய்யாமல், அவை பொய்த்துப்போகும்படி அடக்குவது என்பது அர்த்தமன்று. அவ்விதம் அடக்கினால், சுஷுப்தி தான் உண்டாகும், ஜடத்தன்மை அமையும்.

அஞ்சும் அடக்கு அடக்கு என்பர் அறிவிலார்
அஞ்சும் அடக்கும் அமரரும் அங்கில்லை
அஞ்சும் அடக்கில் அசேதனமாம் என்றிட்டு
அஞ்சும் அடக்கா அறிவு அறிந்தேனே.—திருமூலர்.

இதனால் நாம் தெரிந்துகொள்வது என்னவென்றால், மனப்பற்றுடன் இந்திரியங்கள் விஷயநுகர்ச்சியில் செல்லாமல், தடுக்கவேண்டுமென்பது ஏற்படுகிறது. விஷயங்களின் ஆசையைவிட்டும், இந்திரியாதிகளின் வசமாகாமலும், அவைகளை அதன் அதன் தொழிலைச்செய்யும்படியாகப் பழகுதல் வேண்டும்.

நைவ கிஞ்சித்கரோமீதி யுக்தோ மந்யேத தத்த்வவித்।
பஶ்யஞ் ஶ்ருண்வந் ஸ்பृஶஞ்ஜிக்ரந் அஶ்நந் கச்சந் ஸ்வபந்
ஶ்வஸந் ॥
ப்ரலபந்விஸृஜந் க்ருஹ்ணந்நுந்மிஷந்நிமிஷந்நபி।
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேஷு வர்தந்த இதி தாரயந்॥

—8, 9, பகவத்கீதை 5-ம் அத்தியாயம்.

இவைகளின்பொருள்:—மனம் ஒருநிலைப்பட்டு, மெய்யுணர்வு பெற்றவன், பார்ப்பவனாயினும், கேட்பவனாயினும், தொடுபவனாயினும், முகர்பவனாயினும், உண்பவனாயினும், நடப்பவனாயினும், உறங்குபவனாயினும், மூச்சுவிடுபவனாயினும், பேசுபவனாயினும், (மலஜலங்களை) விடுபவனாயினும், எடுப்பவனாயினும், கண்களை விழிப்பவனாயினும், மூடுபவனாயினும், "இந்திரியங்கள் இந்திரிய விஷயங்களுள் திரிகின்றன" எனத்தெரிந்து நான் ஒன்றும் செய்வதேஇல்லை எனக் கொள்ளவேண்டும்.

இப்படிச் செய்தல் கூடுமா? என்றுவினா ஏற்படும். மனத்திற்கு சரியான லக்ஷியத்தைக் கொடுத்தால், மனம் அதில் நிற்க, இவ்விதம் இந்திரியங்கள் நிகழ்தல் கூடும்.

ப்ரஹ்மண்யாதாய கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா கரோதி ய:।
லிப்யதே ந ஸ பாபேந பத்மபத்ரமிவாம்பஸா ॥

—10, பகவத்கீதை 5-ம் அத்தியாயம்.

இதன்பொருள்:—எவன், பிரஹ்மத்தினிடத்தில் கர்மங்களை வைத்து, பற்றைவிட்டுச் செல்கின்றானோ அவன், நீரினால் தாமரையிலைபோல, பாபத்தால் ஒட்டப்படுவதில்லை.

இவ்வுபதேசப்படி, உயர்நலம் அமைந்த யாதேனும் ஒரு லக்ஷியத்தில் மனத்தை நிறுத்தி, உலகவிஷயத்தில் பற்றில்லாமல் நடைபெறலாம். அப்படியின்றி, இந்திரியங்கள் விஷயங்களை நோக்கிச் செல்லவும், மனம் இந்திரியங்களை நோக்கிச்செல்லவும், புத்தி மனத்தைநோக்கவும், ஆத்மா புத்திவழிச் செல்லும்படியாக நேரும்போது, சம்சாரத்திற்குள்ளாவான். வசப்படாத துஷ்டக்குதிரையை நம்பி, அதன் ஆதீனமாகி, திண்டாடுகிற சாரதியின் கதி சம்பவிக்கும். அப்படி மோசம்போகாமல், ஆத்மாவின் ஆஞ்ஞையைச் சாரதியான புத்தி தலைமேற்கொண்டு, மனமாகிற கடிவாளத்தைச் சரியாகப் பிடித்து சத்விஷயங்களான நேர்பாதையில் இந்திரியங்களாகிற குதிரைகளை நடத்தினால், இந்திரியங்களை அடக்கலாம். இக்கருத்தை கடோபநிஷத்தில் 3-ம் அத்தியாயம் 3 முதல் 9 வரையுள்ள மந்திரங்களில் பார்த்துக்கொள்ளுக.

3. அப்படி செய்தால், அறிவோடு இருக்கலாம்.

"அஞ்சும் அடக்கி அறிவோடு இருந்தபின்,
துஞ்சுவதில்லை உடம்பு" —ஔவை குறள்.

அடக்குதல் என்றால் சுத்தமாய் அற்றுப்போகச்செய்தல் அன்று என்பதை சூசிப்பிக்கும்பொருட்டே, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், காளீயமர்த்தன லீலையில், காளீயனைக் கொல்லாமல், தம்முடைய பக்தஜனங்களின் க்ஷேமத்தின்பொருட்டு, யமுனா நதியினின்று மாத்திரம் அப்புறப்படுத்தி, அகண்டமாகிற சமுத்திரத்திற்குப் போகும்படியாகச் செய்துபோட்டார். காளீயன், விஷயாதிகள், இந்திரியாதிகள், ஆசாபாசங்கள் என்பவற்றைப் பிரதீகப்படுத்துகின்றான். சூரபத்மாசுரன் கொடிய பாவியாக இருந்து மனுஷ்யாள், தேவாள், முதலாயினோரை ஹிம்ஸித்துவந்தான். ஸ்வாமி ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் அவனுடன் பல விதமான போர்கள் செய்தார். அவன் நானாவித ரூபங்களை எடுத்துக்கொண்டான். கடைசியில் மயில்ரூபத்தை

அடைந்து அவன் போர்செய்யத் தலைப்பட்டான். அப்போது ஸ்வாமி ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் அம்மயிலைத் தம் வாகனமாகச்செய்து கொண்டார்.

சூரபத்மாசுரன் என்ருல் பஞ்ச இந்திரியங்களையும் மநம் முதலானவைகளையும் உலகவிஷயங்களில் அழுந்தச்செய்யும் ஆசாபாசமே. சூரனை சுப்பிரமணியர் கொல்லவில்லை. ஆனல் அவனைத் தாம் வாகனமாகச் செய்து அதன்மூலமாய் தாம் அவனை சுவாதீனப்படுத்திக் கொண்டார். சுப்பிரமணியரின் இந்த அவசரம் ஞானியானவன் உலகத்தில் நடைபெறவேண்டிய முறை இஃதென்று காட்டுகின்றது. சுப்பிரமணியர் மயில் வாகனத்தில் இருக்கின்றவாறுபோல, ஞானியும் உலகத்தில் ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் இருத்தற்பாலன். இவ்விதமாக இந்திரியங்களையும் மநத்தையும் அவைகள் போகும் வழியில் விடாமலும், நாம் அவைகளின் வசமாகாமலும், நாம் நினைக்கும் வழியில் அவைகளைச் செல்லும்படி செய்தலும், அவைகளைச்சுவாதீனப்படுத்தலும் மௌநம் ஆகும். இதுவே நேர்வழியென்று சூசிப்பித்துக் காட்டும்பொருட்டு, சக்திபஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை அனுஷ்டிக்கிற கிருகஸ்தர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தியாகசுலோக மூர்த்தியான ஸ்ரீ மஹாதேவரின் குடும்பத்தின் நிலைமையை ஆராய்ந்து அதன் உண்மையை அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

4. திரிமூர்த்திகளில் மஹாதேவரின் மகிமையும் கம்பீரமும் வாசாமகோசரமாக இருக்கிறது. "மாற்றமனங்கழியநின்ற மறையோன்" என்றும், "சொற்பதம்கடந்த தொல்லோன்" என்றும், "சித்தமும் செல்லா சேட்சியன்" என்றும், "உரைஉணர்விறந்த உணர்வதோர்உணர்வே".

என்றும், "அவர் கோயில் சுடுகாடு, புலித்தோல் நல்லாடை, பூசுவதும் வெண்ணீறு, பூண்பதுவும் பொங்கு அரவம்" என்றும், பற்பலவாறு புகழப்பெறும் சிவபெருமானது சிரசிலோ கங்காதேவி, பக்கத்தில் பார்வதீதேவி, அத்தேவியர் வாஹனமோ சிங்கம், ஒரு குமாரன் கணபதியாகிய யானைமுகத்தோன், அவர் வாஹனமோ பெருச்சாளி, மற்றவர் ஷண்முகன், அவர் வாஹனமோ மயில், மஹாதேவரின் வாஹனமோ விருஷபம்.

இக்குடும்பத்தின் நேர்மையைச் சற்று விசாரிப்போம். பகையும் வைரமும் நிரம்பப்பொருந்திய குடும்பம் இது. உமையாகிய பார்வதிக்கும், கங்காதேவிக்கும் ஸஹகளத்ரத்திஞல் பகை; கணபதி முகத்துக்கும், தேவிவாகனமான சிம்மத்திற்கும் பகை; மகாதேவர் வாகனமான விருஷபத்திற்கும், சிம்மத்திற்கும் பகை; மகாதேவருடைய ஆபரணங்களாகஅமைந்துள்ள சர்ப்பங்களுக்கும், கணபதியின் வாகனமான பெருச்சாளிக்கும் பகை; சர்ப்பங்களுக்கும், ஷண்முகன் வாஹனமான மயிலுக்கும் பகை. இத்தன்மையுள்ள இக்குடும்பத்தின் பதியான மஹாதேவர் எங்ஙனம் பரமயோகியாக இருக்கின்ருர் என்பதை நாம் அறியவேண்டும். இவைகளால் விபரீதங்களான குழப்பங்களும் கொந்தளிப்புக்களும் உண்டாகக்கூடியனவாக இருந்தும், மநம் சிறிதேனும் சலியாமல் மகாயோகியான ஈசுவரன் தம் யோகசமாதியால் இவ்வுலகத்தை நடத்துகின்ருர். யோகநிஷ்டை கூடவேண்டுமென்ருல் கானகத்துச்சென்று கடுந்தவம்செய்யவேண்டியது அவசியமன்றென்றும், உலகத்தைவிட்டு ஓடவேண்டாமென்றும், குடும்பத்தைத் துறந்து காஷாயத்துறவி வேடம் பூணவேண்டாமென்றும், அவனவன் இருந்தஇடத்திலேயே வெளிவிஷயங்களைநாடிச்செல்லும்இந்திரியங்கள் மநம் முதலியவைகளை நிரோதம்செய்து, அந்தர்முகப்படுத்தி அதாவதுஉள்நோக்கலே "யோகமுறை" என்றும், தம்குடும்பஇயல்பினல் காட்டியிருக்கின்ருர். விஷய அலைகள் பலவாருக மனத்தின்கண் மோதினலும், குடும்ப சச்சரவால் பலவாருன போராட்டங்கள் ஏற்பட்டாலும், அவைகளால் மனம் தளர்ந்து தடுமாருமலும், ஒருநிலைப்பட்டவனய்இரு என்று கீதாசாஸ்திரத்தில் பகவான் கிருஷ்ணன் செய்த உபதேசமே இம்மகாதேவரின் குடும்பத்தில் பிரதிபலப்படுத்தியிருக்கிறதன்ருே? அஹங்காரம் என்ற பெருச்சாளியும், டம்பம், செருக்கு, இறுமாப்பு என்ற மயிலும், பொருமை, துராசை என்ற சீறும் சர்ப்பமும், குரோதமென்ற சிம்மமும், மோகம் என்ற காளையும் முறையே பிரஞ்ஞான சொரூபியாகிய கணபதியாலும், ஞானபண்டிதராகிய ஷண்முகராலும், இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தியானும் ஐயிக்கப்படவே பரமேசுவரன் சமாதியை நிர்விக்னமாய் தங்கு தடையின்றி ஒரே நேர்மையாய் நடத்தி அறி

வுறுத்துகின்றூர். உலகத்தில் குடும்பத்தில் வாழ்பவரான நாம் நடக்கவேண்டிய முறைமையைத் தம்முடைய உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டினூர்போலும்.

"முகத்திற்கண்கொண்டு காண்கின்றமூடர்காள்
அகத்திற்கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்".
"சாத்திரமோதும்சதுரர்களைவிட்டு நீர்
மாத்திரைப்போதுமறித்து உள்ளே நோக்குமின்".

என்றூர் திருமூலர்.

5. அதற்கு சாதகமாக முன் பிரஸ்தாபித்தபடி மநம் நிலை நிற்பதற்காக, சரியான லக்ஷியத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். பகிர் முகமாக நடைபெறும் பாஹ்யப் பிரபஞ்சத்தின் விகாசப்படிகளின்கண்ணுள்ள ஜீவராசிகளைஆராய்ச்சி செய்துவருகையில் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் காரணத்தில் லயப்படுத்திக்கொண்டு வருவோம். இதைஅத்துவாக்களைத் தாண்டுதல்என்பார். *இம்முறையில் முதற்காரணமான வஸ்து புருஷன் என்று ஏற்படும். அப்புருஷனே உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகளில் தங்கியிருக்கிறூரென்ற உண்மை உணர்வு உண்டாகும். அப்புருஷனிடத்தில் எப்போதும் நிச்சயபுத்தியுள்ளவனுய் இருத்தலே சரியான லக்ஷியம் பெறுதலாம். 'சென்று சென்று அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றும்' பரம புருஷனை அறிதலாம். (ஸொ$ஹ்வு நஃ வரஃரெவு$தி॥) மற்றது வேதாந்த முறை. அந்தர்முகமான அப்பியாச முறை. ஸ்தூல சரீரம், இந்திரியங்கள், மநம், இவைகளுக்கு வேருய், அறிவுக்கு அறிவாய், தன் ஹிருதய குகையில் ஒடுங்கியிருக்கும் புருஷனை உணர்தல். இதுவே ஈசுவரன், பரமாத்மா என்று அறிதல். இதையே திருமூலர் அடியில் வருமாறு உபதேசிக்கின்றூர்.

பூவினில் கந்தம் பொருந்தியவாறுபோல்,
சீவனுக்குள்ளே சிவமணம்பூத்தது.
ஓவியம் போல உணர்ந்து அறிவாளர்க்கு
நாவி அணைந்த நடு தரியாமே.

(ஓவியம்—சித்திரம், நாவி—புழுகுப்பூனை) ஆனல்அந்நிலையைச் சூந்நியம் என்று எண்ணுமல் அதில் ஆத்மா உளன்என எண்ணுக. ஆத்மா உளனு, இலனு என்ற சந்தேகங்கள்கொள்ளற்க.

*அத்துவாக்களாவன:—மந்திரம், பதம், அக்ஷரம், புவநம், தத்துவம், கலை.
"அத்துவா எல்லாம் அடங்கச் சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய் நின்றூர்தெளிவது என்னாளோ!" தாயுமானவர்.

ஊஹீதெ௱வ உவலஃவஸ௰ தத்லஹாவஃ வு$வஸீ௨தி
கடோபநிஷத்.

இதன் பொருள்:—ஆத்மா உளன் என எவன்எண்ணுகிறுனே அவனுக்குத்தான் ஆத்மா வெளிப்படுவான். மற்றவன் தர்க்க விசாரணையினுல் இல்லைஎன்பான், அறியான். அவனுக்கு ஆத்மாவெளிப்படான். இதைப்பற்றிய பரம உத்கிருஷ்டமான உபதேசத்தை விஸ்தாரமாககடோபநிஷத்தின் 5-ம், 6-ம் வல்லிகளில்கண்டுகொள்க.

6. வஸ்துக்களைப் பூதக்கண்ணுடியால் ஆராய்வதில் ஏதேனும் சூக்ஷ்மமான விஷயத்தை முன் அறியாதவன் பார்க்கவேண்டுமானுல், முன் ஆராய்ச்சியினுல் பார்த்துத் தெரிந்தவன் சொல்லும் வார்த்தையை நம்பி அது இவ்வடிவமாகவும், இந்நிறமாகவும், இருக்கிறது என்று சொன்னுல், அதை நம்பி, அதன்மேல் புதிதாய்ப் பார்க்கிறவனுடைய ஆராய்ச்சி நிகழ்ந்தால், அவனுக்கு அச்சூக்ஷ்மமான விஷயம் புலப்படும். அப்படியின்றி தன்னுடைய பூர்வ அனுபவத்தினுல் அவ்வடிவும் அவ்வர்ணமும் இருக்கமுடியாதென்று வெறுமையான தர்க்கம்பேசி, நம்பிக்கையின்றி, சந்தேகங் கொண்டவனுய், பூதக்கண்ணுடியின் மூலம் நுண்ணிய வஸ்துவைப் பார்ப்பானுகில் அவனுக்கு அது விஷயப்படாது. அம்மாதிரியே இந்த ஞான முறையின் ஆராய்ச்சியும் நிகழும். பெரியரான மஹரிஷிகள் தங்களுடைய அநுபவங்களை உபநிஷத் முதலான நூல்களில் தெரிவித்திருக்கிறூர்கள். அம்முறையை நம்பி அவைகளை அனுஷ்டிப்போமாகில், கடோபநிஷத்தில் அடியில் வரும் மந்திரப்படி, ஜீவாத்மாவைத் தனித்து வேறுப்படுத்திக் கைவல்லிய நிலையில் அறியலாம். பின்பு அதுவே பரமாத்மாவென்றும் அறியலாம்.

அங்குஷ்ட மாத்ரஃ புருஷொ$ந்தராத்மா ஸதா ஜநாநாம்
ஹ்ருதயெ ஸந்நிவிஷ்டஃ।
தம் ஸ்வாச்சரீராத் ப்ரவ்ருஹெ முஞ்ஜாதிவெஷீகாம்
தம் வித்யாச்சுக்ரமம்ருதம் தம் வித்யாச்சுக்ரமம்ருதமிதி॥

இதன் பொருள்:—அங்குஷ்ட மாத்திரமாயுள்ள புருஷனை அந்தராத்மா எப்போதும் ஜனங்களின் ஹிருதய குகையில் இருக்

கின்றன். முஞ்சிபி (ஓர்விதக் கோரைப் புல்லி)னின்று அதன் மத்தியில் உள்ள கோரைத் தண்டைப் பிடுங்கி வேறுபடுத்தல் போல பொறுமையுடன் பிரமாதமில்லாத ஞானத்தால் மெய்யுணர்வினுல் யோகியானவன் தன் சரீரங்களினின்று அந்த அந்தராத்மாவை வேறுபடுத்தல்வேண்டும். இவ்விதம் வேறுபடுத்தலே கைவல்லிய நிலையாம். எவ்விதப் பற்றுமின்றி தனித்திருத்தல் கைவல்லிய நிலையாம். இதுவே நிர்வாண பதமாம். இதுவே விர்த்திகளின் சலநம் ஒய்ந்த நிலை.

அந்த அந்தராத்மாவே சுத்தமான மரணமற்ற பரமாத்துமாவாக அறிதற்பாலது. உண்மையான மௌநத்தை முறைப்படி சாதிப்போமாகில் கைவல்லியம் பெறலாம். அதுவே ஆத்ம சாக்ஷாத்காரம் அடைதலாம்.

* பதமூன்றும் கடந்தவர்க்கு மேலான ஞானபதப் பரிசுகாட்டிச்
சதமாகி நிராலம்ப சாக்ஷிபதாய் ஆரம்பத் தன்மையாகி
விதம்பாவும் கடந்துஅவித்தையெனும் இருளைக்கீண்டெழுந்து விமல
மதமாறுங் காணுத ஆநந்தசாகரத்தை மௌனவாழ்வை. [மாகி

—தாயுமானவர்.

ஓம் தத் ஸத். ப. நா.

நன்மொழி.

93 இவ்வித்து மரமாகி, காய் காய்க்கும் தருணத்தில் அக்காயைப் பார்ப்போம். ஒவ்வொரு காயிலும், பல வித்துகளுள்ளன. ஒவ்வொரு வித்திலும், உள்ளடங்கி புளியம் சிசுவான முளையைக் காண்போம். முதலில் வித்து, கடையில் வித்து, இடைநடுவில் பல மாற்றங்களான, தோற்றங்கள். இதுதான் பிரபஞ்ச இயல்பு இவ்வுவமைதர்சநத்தைச் சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில், உத்தாலக மகரிஷி தம்முடைய அருமையான புத்திரனுக்கு எடுத்துக்காட்டி, அதன்மூலமாய் (தத்வமஸி) 'நீ அதுவாக இருக்கிருய்' என்ற பேருரையை உபதேசித்தார்.

* பதம் மூன்று:—சரியை, கிரியை, யோகம் என்பவை.

மதங்களுக்குள் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டுமென்பது.

[முன் 18-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

7-ம் அதிகாரம்.

மனிதர்களுக்குள் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டும் என்பது.

1. எல்லாமதங்களும் "கடவுள் ஒருவர் உளரே" என்று ஆரம்பிக்கின்றன; அவ்விதமே, மனித சமூகத்தில் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டுமென்ற உபதேசத்தை வற்புறுத்திச் சித்தாந்தப்படுத்தி முடிவுபெறுகின்றன. இவ்விரண்டு உண்மைகளும் இணைபிரியா இரட்டை. பின்னது முன்னதினுள் அடக்கமாயிருக்கிறது. ஒரே உயிராகிய இறைவன் இருக்கின்றமையால், அவரால் உயிர் பெற்று உடல்பெற்று இயங்கும் ஒவ்வொரு ஜீவனும் மற்றைய ஜீவனும் சங்கிலிக் கோவைபோல் இன்றியமையாச் சம்பந்தம் பெறவேண்டுமல்லவோ? எல்லா ஜீவராசிகளின் உடல்களும் ஒருங்கே ஒரே சரீரமாகக் கருதற்பாலன. அதன்கண் இயங்கும் பிராணன் ஒருவனே; தேகி ஒருவனே.* அவனே இறைவன், ஈசுவரன். ஒவ்வொருமதத்திலும் மனிதசரீரத்தின் உபமானமாக அந்த மதத்தினரை எல்லாம் சேர்த்து ஒரே உடலாகவும், அவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் மதத்தை உயிராகவும் சொல்லுவதுண்டு. உயிரானது சரீரத்தில் இரத்த ரூபமாக நிகழ்கிறதுபோல, கிறீஸ்து என்பவர் அவர் மத கோஷ்டியாரான (Church) சரீரத்திற்கு உயிராக இருக்கின்றனர். சரீரத்தின் யாதேனும் ஒரு அங்கத்திற்குக் கெடுதி நேரிட்டால், சரீரம் முழுவதும் துன்பம் அடையுமாறு போல, ஒரே குலம், ஒரே சரீரமான மனிதசமூகத்தின் ஒரு அங்கத்திற்கு ஒரு கெடுதி நேரிடுமாயின், மனிதவர்க்கத்திற்கே நேரிட்டதாகும். இந்த நெருங்கிய சம்பந்தத்தின் உத்தரவாதத்தினின்று ஒருவனும் விலக ஒண்ணுது. ஒருவனும், பிறருக்குக் கெடுதி நேரிட்டால், தனக்கென்ன, என்று தன்னை வேறுபடுத்தித் தனித்து வாழ்தல் முடியாது. மனிதவர்க்கம் என்ற ஒரே குடும்பத்தில் நாம் பிறந்துள்ளோம். அக்குடும்பத்தில் ஒருவராக வாழ்நாள் கழிக்கக்கடவோம் சகோதரதர்மம் என்பது,

* மண்ஒன்று தான்பல நற்கலமாயிடும்
உண்ணின்ற யோகிக ளெல்லாம் ஒருவனே—திருமந்திரம்.

சுபாவமாக ஏற்பட்ட தர்மம். மனிதனின் கற்பனை அன்று, அதைத் தவிர்க்க முடியாது.

2. வேற்றுமைப்படுத்தும் பிரகிருதிதர்மமானது சுபாவயம்பாரா ட்டும் கருத்தை விருத்திபண்ணுகிறது; அஃது இக்காலமனிதன்விகா சமுறையின் படியின் தர்மமாக ஏற்படுகிறது. எல்லாம் தனக்கு, எல்லா நலமும் தன்னை உத்தேசித்தே என்று இத்தர்மம் நிகழ்கின்றது. ஆனால் மதங்களை ஸ்தாபித்த ஞானசாரியர்கள், அந்தந்த மதத்தினர்களுள், ஒருமை உணர்வு உதயமாகவேண்டுமெனக் கருதியுள்ளார். மதங்கள் அந்தந்த மதஸ்தர்களுள் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டுமென வற்புறுத்தி உபதேசிக்கின்றனவே அல்லாமல், பொதுப்படையாய் எல்லா ஜனங்களுக்குள்ளும், சகோதர தர்மம் நிகழவேண்டுமென வியக்தமாக உபதேசிக்கவில்லை. எல்லாமதங்களிலும் கொண்டாடப்பெறும் கடவுள் ஒருவரே என ஏற்படுங்கால், ஒவ்வொரு மதத்தினர்க்குள் நிகழவேண்டுமென உபதேசித்துள்ள சகோதரதர்மம் மதத்தின் வரம்புகடந்து இனி மேன்மேலும் பரவி வருமன்றோ? எல்லா ஜனங்களும் கடவுளுடைய ஒரே குடும்பமாக அமைவார்கள் அன்றோ? *சகோதரதர்மமென்ற நலமானவித்து ஒவ்வொரு மதத்தின் கண்ணும் போட்டிருக்கிறது. அதினின்று உண்டாகி வளர்ந்துவரும் மரம் சாகோபசாகையாய் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியாகி எங்கும்பரவவேண்டும்.

3. உலக சரித்திரங்களைப் பார்த்தால், சகோதரதர்மம் என்பது அரைகுறையாய், அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அனுஷ்டானத்தில் வந்திருக்கிறதென்று சொல்லலாமே ஒழிய, எங்கும் ஒரே அபிமதமாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டதென்ருவது, எங்கும் பரவி அனுஷ்டானத்தில் இருந்திருக்கின்றது என்ருவது சொல்லமுடியாது. பொதுவாய் அது உயர்நலம் அமைந்த தர்மம் என்று ஆங்காங்கு பிரஸ்தாபம் இருக்கலாம். இப்போது ஒவ்வொரு மதத்தின் கடமை என்னவென்றால், மதஙகளையும், அதனுல் மதத்தினரையும்வேறுபடுத்தும் வரம்புகளையும் மதில்களையும் தகர்த்து சமதளப்படுத்துதலாம். இந்த தர்மம் பரவி அனுஷ்டானம்பெறவேண்டுமாஞல், இந்த மதத்தை

* ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்—திருமந்திரம்.

அனுஷ்டிக்கவேண்டும், அந்த மதத்தை அனுஷ்டிக்கக்கூடாது,என்ற எண்ணம் முற்றும் தொலையவேண்டும், போகவேண்டும். *அப்போதுதான், இந்த தர்மம் மதங்களுக்குள் பரவும். சகோதரதர்மமானது இயல்பான தர்மம் என்றும், நாமெல்லோரும் ஒரே பிராணனின், அதாவது இறைவனின், ஓர் ஓர் அம்சமாக இருக்கின்றமையால் உண்மையில் நாம்எல்லோரும் ஒரேகுலமாக இருக்கின்றோம் என்பதும், ஒருவன் துக்கம் அனுபவிக்க, மற்றவர் சுகம்பெறல் இயலாதென்றும், ஒருவர் தனித்து உயர்நலம் அனுபவிக்க, மற்றவர் தாழ்மைப்பட்டு துக்கத்தில் உழலுவார்கள் என்பதும் இயலாதென்றும், சுகதுக்கங்களிலும், நன்மை தீமைகளிலும், உயர்வு தாழ்விலும், எல்லாரும் ஒருவரோடொருவர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றோம் என்றும், நாம் அறியவேண்டும். ஈசுவரன் எங்கும் பரவி நீக்கமறநிறைந்து அந்தர்யாமியாக இருக்கின்றபடியால், சகோதரதர்மம் இருக்கின்றது என்பது சித்தாந்தம் பெறுகிறது.

4. நான் ஆன்மா என்ற பாவம் உண்டாகாமல், நான் சரீரம் என்ற பாவம் உலகத்தில் வழங்கும் வரையில், சகோதரதர்மம் அனுஷ்டானத்தில் ஏற்படுதல் இயலாததுதான். பிரகிருதிவளர்ச்சியின் தர்மமானது, சுற்றுமுள்ள திரவியங்களை, எப்போதும் கைப்பற்றிச் சுவீகரித்தலும், கைப்பற்றியவைகளைத் தன்மயப் படுத்தலுமாம். அதனுல், பிரகிருதிதிரவியங்கள் குறைந்துகொண்டேபோகின்றன. கடைமுறையில் உபயோகத்தினுல் மடிகின்றன. பிரகிருதி திரவியங்களுக்கு வரம்புண்டு, அவைகளைச் சுவீகரிக்கஇச்சிக்கின்றவர்கள் பலராவர். ஆகையால் அவைகளைக்கைப்பற்றிஉரிமைப்படுத்தலில்போராட்டமும் நிகழ்கின்றது.பிறரைத்தடுத்தும் விலக்கியும்தானே அடையவேண்டுமெனக் கருதல், தேகமே ஆத்மா என்பவரின் சுபாவம். தான் தேகம் அன்று என ஞானம் ஒருவன் மனத்தின்கண் உதயமாகவே, பிறருடன் தன்னுரிமைகளைப் பங்கிடுதலும், பிறருக்குக் கொடுத்தலும், தன் தர்மம் எனவும் அதுவே தன் அபிவிருத்திக்கு அனுகூலமெனவும் கருதுவான்.

* ஆயசமயம் அது இது நன்றெனும்
மாய மனிதர்மயக்கம் அது ஒழி—திருமந்திரம்.

ஞானசம்பத்து அல்லது அறிவுச் செல்வம் பிறருடன் பங்கிடுவதால் குறைவுபடாது. கொடுக்கக் கொடுக்க விருத்திபெறும். ஊற்றுக்கண்ணில், இறைக்க இறைக்க ஜலம் ஊறுமன்றோ? பிறருக்குக்கொடுத்தலினால் அது மேன்மேலும் அதிகமாகிறது. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமானவர்களுக்கு அது பயன்படுகிறதோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அதை உரிமைப்படுத்தியதாகவும், அனுபவித்ததாகவும் முடியும். சகோதரதர்மம் அதாவது, ஆன்மா ஒருவனே என்ற பாவத்தின் வேர் ஊன்றவேண்டும். பின்பு, பிரஞ்ஞாபூமியிலும் பாவனாபூமிகளிலும் வளரவேண்டும், விருத்தி அடையவேண்டும். கடைமுறையில் பிராகிருதி பூமியில் ஸ்திரமாக அமையும். இந்த தர்மமானது ஒருதேசத்தின் சட்ட நிர்மாண சபையாரால் இருக்கவேண்டுமென, ஆஞ்ஞாபிக்கப்பெற்று அனுஷ்டானத்திற்கு வரக்கூடியதன்று. ஜனங்களுக்குள்ளே ஆத்மஞானம் உண்டாகி, அவர்களின் அனுபவசித்தமான உணர்வாக இந்த தர்மம் அமைதல் வேண்டும்.

5. அறிவுபற்றிய விசாரணையிலும், ஆராய்ச்சியிலும், இந்த தர்மம் ஸ்வாபாவிகமென்று எல்லாரும் அங்கீகரியார். அவர்களும் கூட உலக சரித்திரத்தின் ஆராய்ச்சியால், இது இயற்கையான தர்மம் என அங்கீகரித்தல் கூடும். ஒரு விதி அல்லது தர்மமானது அத்துடன் நேர்மையானது இருத்தலினாலும், அதற்கு மாறாக உள்ளது அழிகிறதினாலும் சித்தாந்தம் பெறும். சகோதரதர்மத்தை அலக்ஷியம் செய்து அதற்கு மாறாக நடைபெற்ற தேசங்களும், ஜாதியாரும் மாண்டுபோய்விட்டார்கள். பலிஷ்டர்கள், பலஹீனரைப் பாதுகாக்காமல் துன்பப்படுத்தி ஹிம்ஸித்தலும், செல்வர்கள் ஏழைகளை ஆதரிக்காமல் மோசப்படுத்தி அவர்கள் பொருட்களை அபகரித்தலும், கல்விமான்கள், அறிவில்லாருக்குக் கல்விகற்பிக்காமல் அவர்களை அலக்ஷியம் செய்தலும், இவை தர்மமாக நடைபெறும் நாகரிகம் "அழிவுறும்" என்ற சாபம் இயற்கையாக உள்ளது. அந்நாகரிகம் சொற்பகாலம் இருக்கிறதுபோல் தோன்றும், பின்பு அழியும். சகோதரதர்மம் எப்போது, ஜனசமூகத்தில் நடைபெற இயலுமோ, அப்போது தான் என்றும் நிலைத்திருக்கக்கூடிய நாகரிகம் ஏற்படும்.

6. இன்னும் ஒரு விஷயம் கவனிக்கற்பாலது. ஒவ்வொரு மதத்தின் ஆரம்பகாலத்தில், சகோதரதர்மம் என்பது சொற்பகாலம் நடைபெற்றிருக்கிறது. பின்பு நாளடைவில் அத்தர்மம் குன்றி மறைகிறது. ஹிந்துமத கிரந்தங்களில் ஆதியில் ஒருகாலத்தில் ஜனங்கள் நேர்மையாக ஒரே குலமாக வாழ்ந்துவந்தார்கள் என்றும், எல்லாரும் கல்வி கேள்விகளுள்ளவர்களாகவும் சுருசுருப்புள்ளவர்களாகவும், எல்லாரும் ஒருவரோடொருவர் அன்பும் ஆதரவுமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்றும் பிரஸ்தாபம் வருகிறது. அவ்விதமே புத்தரைச் சுற்றிநின்ற சிஷர்கள் ஒருவரோடொருவர் இனிமையாய் அன்புபாராட்டினார்கள் என்று சரித்திரத்தால் தெரியவருகிறது. பூர்விக கிறிஸ்துவர்கள் எல்லாப் பொருள்களையும் உலக சம்பத்துக்களையும் பொதுவாக* வைத்துக்கொண்டுவந்தார்கள் எனவும் அவர் அவருக்கு வேண்டியதைப் போதுமானமட்டில் அப்பொதுச் சொத்தினின்று எடுத்து அனுபவித்து வந்தார்கள் எனவும் அறிகிறோம்.

அரேபியாவின் தீர்க்கதரிசியாகிய முகம்மதுநபியின் தோழர்கள் சகோதரர்களாகவும் முகம்மதுநபி அவர்களுள் ஜேஷ்டராகவும் ஒழுகலாயினார்கள் என்று தெரியவருகிறது. ஒருமதம் என்று ஏற்படும் பக்ஷத்தில், முதன்மையில், சகோதரதர்மம் அதன்கண் தோன்றுகிறது. அதன் அபிமானி ஒவ்வொருவனும் அந்த தர்மத்தை சுயமாகவே கைக்கொள்ளுகிறான், அனுஷ்டிக்கிறான். ஒருமதத்தின் ஆராய்ச்சியின்பேரிலும் அறிவின்பேரிலும் நன்னம்பிக்கை உண்டாகி அதினிமித்தம் ஒரு மதத்தில் சேருகிறவன், அதில் அன்பும் சிரத்தையுமுள்ளவனாக இருப்பான். அவ்வன்பு பின்பு பெருகி, சகோதரதர்மத்தை இயற்கையாக உண்டுபண்ணும். சொற்பகாலத்திற்கு, வேற்றுமைப்படுத்தும். "ஊனை ஓம்பாது" உயிரைஓம்பி நடப்பான். பின்பு சயநயம் பாராட்டல் என்ற தீய எண்ணம் கிளம்பும். பின்பு, தான் என்ற அகம்பாவம், பேராசை, ஈஷை, பொறாமை இவை தலைப்பட்டு அறிவைக் கெடுத்து மருள்பெறச் செய்யும். துல்லியமான பொன்போன்ற ஞானஒளி மங்கும். அப்படி இருந்தா

---

*Acts. II—44, 45.

னும், சகோதரதர்மம் என்ற உயர்நலம் அமைந்த அஸ்திவாரத்தின் மேல் ஏற்படுத்தியுள்ள நாகரிகம், முற்றும் அழியாது. அதின்கண் அப்போதைக்கப்போது, ஜீவகாருண்ணியமுள்ள மஹாத்மாக்கள், ஞானிகள், தோன்றிடுவர்; அந்நாகரிகத்தின் உயர்நலத்தைப் பிரகாசிப்பித்துவருவர். இப்படியே தீர்க்கதர்சிகள் குறிப்பித்திருக்கின்றார்கள்; இதையே கவிகள், தங்கள் பாசுரங்களின்மூலமாய், கானம்பண்ணியிருக்கின்றார்கள். தத்துவஞானிகள் பிரஸ்தாபித்திருக்கின்றார்கள். சிலர் அவ்வுண்மையை வற்புறுத்திக் காட்டவே, தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையுமே தியாகம் செய்திருக்கின்றார்கள். இத்தர்ம முறையை உலகத்தில் காப்பாற்றும்பொருட்டே மனித வர்க்கத்தின் மூத்தோரான ஞானாசாரியர்களின் மஹாசபையான வெள்ளிஅம்பலம் (The White Brotherhood) ஒன்று என்றும் உளது. இந்த தர்மத்தை நிலைநாட்டும் ஒவ்வொரு மதமும், அப்பின்வழியாக உண்டானது. அதுபற்றியே ஆரம்பத்தில் உலாவியது. இனி அவ்வன்பே உலகத்தில் மேன்மேலும் வியாபித்து, மனித வர்க்கத்தின் முதிர்ச்சிப்பருவத்தில் அதை அடைகாத்து, அதை ஆதரிக்கும்.

ஓம் தத் ஸத்.

A. B. ப. நா.

நன்மொழி.

94. மோக்ஷம் என்றால், நன்மை, தீமை என்ற இரண்டையும் துறந்த நிலைமை. முள் காலில் தைத்தால், வேறொரு முள்ளால் களைத்துப் பிடுங்கிறோம். பின்பு, இரண்டு முட்களையும் எறிந்துவிடுகிறோம். அம்மாதிரியே, நன்மையையும் துறக்கவேண்டுவது, அப்போதுதான் பற்றற்ற நிலை ஏற்படும்.

95. அறிஞர், ஞானிகள், குரவர் இவர்களின்மேல் அன்பும் ஆதரவும் குன்றி, பணமுடையாரிடம் பூஜை ஏற்படில், தேசம் ஞானவழியினின்று விலகி அதோகதி அடைய ஆரம்பம்கொண்டது என நினை.

விபூதி தாரண முறை.

காலாக்நிருத்ரோபநிஷத்தில் அடியில் வருமாறு:—

1. ஒருகாலத்தில் சநத்குமாரர் காலாக்னி ருத்ரரிடம் சென்று ஹே! ஸ்வாமிந், விபூதிதாரணமகிமையைக் குறித்து உபதேசம் செய்யவேண்டுமென்று அடியிற்குறித்த ஒன்பது கேள்விகளைக் கேட்டார். அவையாவன:--

(1) விபூதி என்பது என்ன?
(2) எவ்விடங்களில் தரிப்பது?
(3) அவைகளின் பரிமாணங்கள் எப்படி?
(4) ரேகைகளெத்தனை?
(5) உச்சரிக்கவேண்டிய மந்திரங்கள் என்ன?
(6) சக்தி என்ன?
(7) தெய்வம் எது?
(8) கர்த்தா யார்?
(9) பலம் என்ன?

2. காலாக்னிருத்திரரின் மறுமொழி:—அக்கினியில் ஸ்புடம்போட்ட பஸ்மாவை இடது கையில் வைத்துக்கொண்டு வலது கையினால் மூடி

(1) ஸத்யோஜாதம் (4) தத்புருஷம்
(2) வாமதேவம் (5) ஈசானம் என்ற
(3) அகோரம் ஐந்து பிரஹ்ம மந்திரங்களாலும்

1. அக்னி, 2. வாயு, 3. ஜலம், 4. ஸ்தலம், 5. வியோமம் என்ற ஐந்து பௌதிக மந்திரங்களாலும் ஜபித்து "ஓம் நமோ...... "என்ற ருத்திர மந்திரத்தினால் தீர்த்தத்தைப் புரோக்ஷித்து சம்புவைத் தியானம்பண்ணி சிரசு, நெற்றி, மார்பு, தோள் இவைகளில் மூன்று ரேகைகளாகத் தரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இது வேதங்களின் உபதேசம்.

3. பிறகு சநத்குமாரர் நெற்றியின் பரிமாணத்தையும் ஒவ்வொரு ரேகையின் அந்தரங்க அர்த்தத்தையும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க அதற்குக் கபாலத்தின் கீழும் புருவங்களின் மேலும் நெற்றியின் இரண்டு கோடிவரையிலும் மூன்று ரேகைகளால் தரித்தல்வேண்டும் என்று காலாக்னிருத்திரர் சொன்னார்.

4. இவ்விதமாக பிரஹ்மசாரி, கிருகஸ்தன், வானபிரஸ்தன், சந்நியாசி ஞானி முதலிய எல்லாரும் தரித்துக்கொள்ள அதிகாரிகள்தாம். இந்த அனுஷ்டானத்தால் சகல மஹாபாதகங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவர்களாகி தேகவியோகமானபிறகு பரமசாயுஜ்யத்தை அடைகிறார்கள். அவர்களுக்கு புனர்ஜன்மமில்லை. மேற்கண்டபடி பஸ்மதாரணம் செய்வதில், அடியிற்கண்ட அட்டவணையின்கண்ணுள்ள விஷயங்களைச் சிந்தனைகொண்டு செய்வோமாகில் நலம் உண்டாகும். அவ்விஷயங்களை அடிக்கடி சிந்தனைசெய்வோமானால், உண்மைகள் புலப்படும்.

அட்டவணை விவரம்.

ரேகைகள்.	அக்னி.	ஓம்.	குணங்கள்.	லோகங்கள்.	ஆத்மா.	சக்தி.	வேதங்கள்.	சவனம்.	ஈஸ்வரன்.
முதலாவது	ஆஹவநீயம்	மகாரம்	தமஸ்	த்யௌர் லோகம்	பரமாத்மா	ஞான	சாம	சாயங்கால	மஹா தேவன்
இரண்டாவது	தக்ஷிணாக்னி	உகாரம்	ஸத்வ	புவர்லோகம்	அந்தராத்மா	இச்சா	யஜுர்	மத்யாஹ்ன	சதாசிவன்
மூன்றாவது	கார்ஹபத்தியம்	அகாரம்	ரஜஸ்	பூலோகம்	ஜீவாத்மா	கிரியா	ரிக்	பிராத	மஹேச்வரன்

ஸி. நாராயணஸ்வாமி அய்யர்.

ஓம்.

பரப்பிரஹ்மணே நம:

பரமாநந்தோதய சாதனம்.

ஜீவ வர்க்கத்துள் கரணவியாபாரத்தைச் செவ்வையாகவுடைய பிராணிகளே பிரதிகூல பதார்த்த சம்பந்த ஞானத்தாலுண்டாகும் துக்கத்தை விரும்பாது அனுகூல பதார்த்த சம்பந்தத்தாலுண்டாகும் சுகத்தை விரும்புவதியல்பாயிருப்பது மிகு பிரசித்தமாம். சில சமயங்களில் பிரதிகூல பதார்த்தம் அனுகூல பதார்த்தமாகவும், அனுகூல பதார்த்தம் பிரதிகூல பதார்த்தமாகவும் தோன்றுவதால், நியமமாக இதுவே சுகசாதனபதார்த்தம் இதுவே துக்கசாதனபதார்த்தமென் றுரைப்பதற்கியலாதாம். இது கைவல்லிய நவநீதம் "புலியுமனு கூலமெனி லிட்டமாம் பகைசெயிற், புதல்வனெனினும்வெறுப்பாம்" என்று கூறுவதானு முணரப்படும். சுகசாதனமென்று கருதும் பதார்த்தம் துக்கசாதனமாகவும், துக்கசாதனமென்று கருதும் பதார்த்தம் சுகசாதனமாகவும் மாறிப்போவதுபற்றிப் பிராணிவர்க்கங்கள் விருப்பு வெறுப்புகளால் மொத்துண்டு, துன்பக்கடலில் விழுந்து துறைதெரியாது மயங்குகின்றன; மயங்கும் காரணத்தால் சுக துக்க சாதனங்களின் பாகுபாட்டினை யுணராது, இந்திரியங்கட்கு விஷயமாவனவற்றையெல்லாம் சுகசாதனமாகக்கருதிச்சென்று, அவை சுகசாதனமாகாதபோது அவற்றில் வெறுப்புற்றுத்துக்கமடைகின்றன. உண்மையாக் நோக்குமிடத்து, இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகு மொவ்வொன்றும் துக்க சாதனமேயாகும். ஒருவன் இந்திரபதவியைப் பெற்றாலும், அஃதவனுக்குப் பிரியுங்காலத்துத் துக்க சாதனமேயாகும். அது சுக சாதனமாயின், வெறுப்பிற்கு விஷயமாதல் கூடாது. அக்கினிக்கு இலக்கணம் சூடுடைமை யென்று கூறப்படுகின்றது. அவ்விலக்கணம் யாண்டும் பிறழுவதேயில்லை. அஃதாவது அக்கினி, என்றும் சூடுடையதாகவே காணப்படுகின்றது; அதுபோன்று சுக சாதனமாகவேயிருக்கும் பதார்த்தம் இந்திரியங்கட்கு விஷயமாவனவற்றுள் ஒன்றுங்காணேம்.

குளிர்காலத்தில் சுகசாதனமாகக் காணப்படும் சூரியன் முதலியன் கோடைகாலத்தில் துக்க சாதனமாகவும்; கோடைகாலத்தில்

சுக சாதனமாகக் காணப்படும் பனிநீர் முதலியன குளிர்காலத்தில் துக்க சாதனமாகவுமிருந்தல் கண்கூடாம். இதனால் சுகந்தோன்றுவதற்கும் துக்கந்தோன்றுவதற்கும் முக்கியகாரணம் வேறேயிருக்கவேண்டுமென்பது புலப்படும். சுகமும் துக்கமும் அந்தக்கரண தருமமாயிருத்தலின், அவை விஷயங்களிலிருக்கின்றனவன்றாம்; இஃது ஆடை ஆபரணம், நல்லுணவு முதலிய அனுகூல பதார்த்தங்களின் சம்பந்த ஞான முண்டாயபோது அந்தக்கரணத்திற் சுகந்தோன்றுவதாலும், தேள், பாம்பு முதலிய பிரதிகூல பதார்த்தங்களின் சம்பந்தஞான முண்டாயபோது அந்தக்கரணத்தில் துக்கந்தோன்றுவதாலும் செவ்வனே விளங்கும். இங்ஙனமாகக் கூர்ந்து நோக்கும்போது விஷயங்களிற் சுகமில்லை; அவை ஒவ்வொரு சமயத்திற் சுகசாதனமாயிருக்கின்றனவென்பது விளங்கும்; விளங்கவே, விஷயங்களிற் சுகமுண்டென்று கருதி, அவற்றையடைய முயலுதலும், அவைமாறாது சுகசாதனமா யிருப்பனவாமென்று கருதுதலும் பொருந்து மாற்றோடு (யுக்தியோடு) பொருந்துவ தன்றாமென்பது செவ்வனே புலனாம். விருப்பிற்கு விஷயமாவது சுகமும், வெறுப்பிற்கு விஷயமாவது துக்கமுமாம். மிகுந்த பிரியத்திற்கு விஷயமாவது பரமாநந்த (மோக்ஷ)மும், மிகுந்த வெறுப்பிற்கு விஷயமாவது நரகமுமாம். உடம்பும் அதற்கனுகூலமாயுள்ள பொருள்களும் செவ்வையாகச் சீர்தூக்கிப் பார்க்குமிடத்தில் வெறுப்பிற்கே விஷயமாயிருத்தலின், அவை விருப்பிற்கு விஷயமாவன வன்றாம். விருப்பிற்கு விஷயமாகாதிருப்பதுபற்றியன்றே பட்டினத்தடிகள் "ஆனாலிந்த வுடம்போ டிருப்ப தருவருப்பே" என்று கூறியருளினார்கள்.

மலமூத்திரங்கள் நிரம்பப்பெற்று முடிவடைதலையே யியல்பாகவுடைய வுடம்பே பிரத்தியட்சமான நரகமாம்; இதனோடு கூடி வசித்தலே பிரத்தியக்ஷ நரகவாசமாம். இஃதெவ்வாறு விவேகி

ளது மிகுந்த பிரியத்திற்கு விஷயமாகும் ஆத்மா அஃதாவது தான் எஞ்ஞான்றும் மிகுந்த விருப்பிற்கு விஷயமாயிருத்தலின், அதுவே பரமாநந்த வடிவமாம்; தான் பரமாநந்த வடிவமாக விளங்குதலே மோட்சமாம்; தனது பரமாநந்த வடிவம் அந்தக்கரணத்தின் கலக்கத்தால் விளங்காதிருக்கின்றது. அந்தக்கரணத்தின் கலக்கத்திற்கேது, இஃதெனக்கு வேண்டுமென்னும் விஷய விச்சையாம். விஷய விச்சையற்றால், அந்தக்கரணத்தின் கலக்கம் (விக்ஷேபம்) ஒழியும். அஃதொழியப்பெற்றால் அந்தக்கரணம் உள்முகப்படும்; உள்முகப்படும்போது, அதன்கண் ஆத்மாவின் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றது; அதனாலாநந்தத்தின் விளக்கமுண்டாகின்றது.

ஆநந்தம் விளங்குவதற்கேது மனம் உள்முகப்படுதலும், துக்கம் விளங்குவதற்கேது மனம் பகிர்முகப்பட்டுச் சஞ்சல மடைதலுமாயிருத்தலின், பரமாநந்த வடிவமாக விளங்க விரும்புகின்றவன் மனத்தைப் பராக்காக இந்திரியங்களின் வாயிலாக விஷயங்களில் விடாதடக்கி யுள்முகப்படுத்தித்தன்னையே நோக்கியிருக்கச்செய்தல் வேண்டும். "முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள் அகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே ஆநந்தம்" என்ற ஆன்றோர்வசனம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. மனத்தைத் தன்னையே நோக்கி யிருக்கச்செய்கின்றபோதுதான் அதனிடத்துத் தனதாநந்தம் பிரதிபிம்பித்துச் செவ்வையாக விளங்கும். அவ்வாநந்தம் விளங்கப்பெற்றவனே சீவன் முத்தனெனப்படுவன். அவனுக்குத்தான் விஷய விச்சை யொருசிறிது மிராது. தான் பரமாநந்த சொரூபமென்றறியாதவர்கள்தாம், விஷயங்களிற் சுகமிருப்பதாகக் கருதி யல்லலுற்றுப் பிறந்திறக்கும் தன்மையுள்ளவர்கள். சப்தாதி விஷயங்கள் துக்கவடிவம் அல்லது துக்கசாதனமென்று சற்குருமூர்த்தி வாயிலாகச்சந்தேகவிபரீத மில்லாதுணர்ந்து, தான் கர்த்தா போக்தாவென்னுங் கற்ப

யினியிறந்து நீன்றவிடத்திற்றன் மனம் செவ்வையாக உள்முகப்பட்டுத் தன்னை (ஆத்மாவை) யே நோக்கி நிற்கும். அவ்வாறு நிற்றலே நிஷ்டையாம். அப்போதுதான் பரமாநந்தம் தனதுவடிவம்; அது விளங்குவதற்கேது மனம் சின்மாத்திர வாசனையோடு உள்முகப்பட்டு நிற்றலென்பது விளக்கமாம், இங்கு கூறிய விவ்விஷயம் குமாரதேவர் அத்துவித வுண்மையில்

"இந்த விஷய மவையில்வருமின்பும் பேரின்பத்திருந்தே,
வந்திலேச மிட்டமது வந்துகிடைத்த வக்கணமே,
அந்த முகமாய் மதிதிரும்பி யறிவாநந்தங் கணம்போசிக்கும்,
அந்த முகமே யெக்காலு மாகினனைத்து மடைந்ததுமாம்"

என்று கூறியருளியிருப்பதாலும் விளங்கும்.

சின்மாத்திரை வாசனையாவது சர்வாதிஷ்டான பரிபூரண சின்மாத்திரவடிவ சிவத்தில் பாகியாந்தரமான சர்வஜகத்தும், கயிற்றரவுபோலக் கற்பிதமாம்; அவை சிவத்திற்கன்னியமன்று; அதுவேநான் நானே அது, என்று பாவித்தலாம். இப்பாவனை செவ்வையாகச் சித்திக்கப்பெற்று, அது வாயிலாக மனம் செவ்வையாக வுள்முகப்படுதலே பரமாநந்த உதயத்திற்குப் பரம சாதனமாம்.

கோ. வடிவேலுசெட்டியார்.

நன்மொழி.

96. மனம் யாதேனும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றியே நிற்கும். அது வேற்றுமையாக இருத்தல் முடியாது. ஒருகுரங்கை ஒரு பேய் பிடித்தது, அது ஒரு மொந்தை கள்ளும் குடித்தது, ஒரு கொள்ளித் தேளும் கொட்டியது. அக்குரங்கின் குதிப்புக்கு வரம்புண்டோ? அம்மாதிரியானது மனத்தின் சஞ்சலம். அச்சஞ்சலம் ஒடுங்கும் முறை பக்தி, கர்மம், ஞானயோகங்கள்.

[32-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

"பிரசயம்" என்ற சொல்லுக்கு (Aggregate) ஸமஷ்டி என்று பொருள். அந்தப் "பிரசய"மானது சுருதி பேதத்தினால் "ஸ்வரித" மென்றும், "உதாத்த" மென்றும், "அனுதாத்த" மென்றும் மும்முறையாக வேதகானத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, ஸ்வரிதத்திற்கு சுருதி நாலு; உதாத்தத்திற்கு சுருதி மூன்று; அனுதாத்தத்திற்கு சுருதி இரண்டு எனக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த முறையை வைத்துக்கொண்டு காயகர்கள் ஸங்கீதத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள்,

இம்முறை பிணக்கின்றி கணக்கிட்டு அமைப்பதற்கு வீணையே முக்கிய ஸாதனம். மனுஷியனுடைய உடற்கூற்றை அநுசரித்தே வீணையென்னும் வாத்தியமானது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனுஷிய தேகமானது முதுகெலும்பாகிய Spinal chord என்னும் நாடி விசேஷத்தை ஆசிரயித்து நிற்பதுபோல வீணையும் அதின் தண்டியை ஆசிரயித்து நிற்கின்றது. மனுஷியனுடைய முதுகெலும்பாகிய Spinal chord-க்கு வீணாதண்டமென்று பெயர். மனுஷியனுடைய வயிறுபோல வீணையின் வயிறும், அவனுடைய கண்டமும் தலையும்போல வீணையின் நுனிபாகமும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்க. வீணையில் கோக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு தந்தியை மீட்டினால் உண்டாகும் நாதம் "ஷட்ஜம்" அல்லது "பிரசயம்" ஆகின்றது. அந்தத் தந்தியை சரிபாதியாக வகுத்து பாதியிருக்குமிடத்தில் விரலைவைத்து அமுக்கி, பின்னர் மீட்டினால் உண்டாகும் ஸ்வரம் மேல்ஸ்தாயியின் "ஷட்ஜம்" அல்லது "பிரசயம்" ஆகின்றது. அந்தப் பாதியை இரண்டு பங்காக வகுத்து அதின் பாதியிருக்குமிடத்தில் விரலைவைத்து மீட்டினால் உண்டாகும் ஸ்வரம் மூன்றுவது ஸ்தாயியின் "ஷட்ஜம்" அல்லது "பிரசயம்" ஆகின்றது. முதலாவது ஸ்தாயிக்கு மந்திரஸ்தாயியென்றும், இரண்டாவது ஸ்தாயிக்கு மத்தியமஸ்தாயியென்றும், மூன்றுவது ஸ்தாயிக்கு தாரகஸ்தாயியென்றும் பெயர். அப்படியே மீதிவரும் பாதியைப் பாதியாகவும், மற்றொரு பாதியைப் பாதியாகவும், இவ்விதமாக பாதி

ஷனயிறந்து நீன்றவிடத்திற்றன் மனம் செவ்வையாக உள்முகப்பட்டுத் தன்னை (ஆத்மாவை) யே நோக்கி நிற்கும். அவ்வாறு நிற்றலே நிஷ்டையாம். அப்போதுதான் பரமாநந்தம் தனதுவடிவம்; அது விளங்குவதற்கேது மனம் சின்மாத்திர வாசனையோடு உள்முகப்பட்டு நிற்றலென்பது விளக்கமாம், இங்கு கூறிய விவ்விஷயம் குமாரதேவர் அத்துவித வுண்மையில்

"இந்த விஷய மவையில்வருமின்பும் பேரின்பத்திருந்தே,
வந்திலேச மிட்டமது வந்துகிடைத்த வக்கணமே,
அந்த முகமாய் மதிதிரும்பி யறிவாநந்தங் கணம்போசிக்கும்,
அந்த முகமே யெக்காலு மாகினனைத்து மடைந்ததுமாம்"

என்று கூறியருளியிருப்பதாலும் விளங்கும்.

சின்மாத்திரை வாசனையாவது சர்வாதிஷ்டான பரிபூரண சின்மாத்திரவடிவ சிவத்தில் பாகியாந்தரமான சர்வஜகத்தும், கயிற்றரவுபோலக் கற்பிதமாம்; அவை சிவத்திற்கன்னியமன்று; அதுவேநான் நானே அது, என்று பாவித்தலாம், இப்பாவனை செவ்வையாகச் சித்திக்கப்பெற்று, அது வாயிலாக மனம் செவ்வையாக வுள்முகப்படுதலே பரமாநந்த உதயத்திற்குப் பரம சாதனமாம்.

கோ. வடிவேலுசெட்டியார்.

நன்மொழி.

96. மனம் யாதேனும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றியே நிற்கும். அது வேற்றுமையாக இருத்தல் முடியாது. ஒருகுரங்கை ஒரு பேய் பிடித்தது, அது ஒரு மொந்தை கள்ளும் குடித்தது, ஒரு கொள்ளித் தேளும் கொட்டியது. அக்குரங்கின் குதிப்புக்கு வரம்புண்டோ? அம்மாதிரியானது மனத்தின் சஞ்சலம். அச்சஞ்சலம் ஒடுங்கும் முறை பக்தி, கர்மம், ஞானயோகங்கள்.

[32-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

"பிரசயம்" என்ற சொல்லுக்கு(Aggregate) ஸமஷ்டி என்று பொருள். அந்தப் "பிரசய"மானது சுருதி பேதத்தினால் "ஸ்வரித" மென்றும், "உதாத்த" மென்றும், "அனுதாத்த" மென்றும் மும்முறையாக வேதகானத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, ஸ்வரிதத்திற்கு சுருதி நாலு; உதாத்தத்திற்கு சுருதி மூன்று; அனுதாத்தத்திற்கு சுருதி இரண்டு எனக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த முறையை வைத்துக்கொண்டு காயகர்கள் ஸங்கீதத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள்,

இம்முறை பிணக்கின்றி கணக்கிட்டு அமைப்பதற்கு வீணையே முக்கிய ஸாதனம். மனுஷியனுடைய உடற்கூற்றை அனுசரித்தே வீணையென்னும் வாத்தியமானது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனுஷிய தேகமானது முதுகெலும்பாகிய Spinal chord என்னும் நாடி விசேஷத்தை ஆசிரயித்து நிற்பதுபோல வீணையும் அதின் தண்டியை ஆசிரயித்து நிற்கின்றது. மனுஷியனுடைய முதுகெலும்பாகிய Spinal chord-க்கு வீணாதண்டமென்று பெயர். மனுஷியனுடைய வயிறுபோல வீணையின் வயிறும், அவனுடைய கண்டமும் தலையும்போல வீணையின் நுனிபாகமும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்க. வீணையில் கோக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு தந்தியை மீட்டினால் உண்டாகும் நாதம் "ஷட்ஜம்" அல்லது "பிரசயம்" ஆகின்றது. அந்தத் தந்தியை சரிபாதியாக வகுத்து பாதியிருக்குமிடத்தில் விரலைவைத்து அமுக்கி, பின்னர் மீட்டினால் உண்டாகும் ஸ்வரம் மேல்ஸ்தாயியின் "ஷட்ஜம்" அல்லது "பிரசயம்" ஆகின்றது. அந்தப் பாதியை இரண்டு பங்காக வகுத்து அதின் பாதியிருக்குமிடத்தில் விரலைவைத்து மீட்டினால் உண்டாகும் ஸ்வரம் மூன்றுவது ஸ்தாயியின் "ஷட்ஜம்" அல்லது "பிரசயம்" ஆகின்றது. முதலாவது ஸ்தாயிக்கு மந்திரஸ்தாயியென்றும், இரண்டாவது ஸ்தாயிக்கு மத்தியமஸ்தாயியென்றும், மூன்றுவது ஸ்தாயிக்கு தாரகஸ்தாயியென்றும் பெயர். அப்படியே மீதிவரும் பாதியைப் பாதியாகவும், மற்றொரு பாதியைப் பாதியாகவும், இவ்விதமாக பாதி

பாதியாகப் பிரித்து விரல்வைத்து மீட்டும்பக்ஷத்தில் அந்தந்தஇடங்களில் நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆருவது, முதலிய கணக்குகளும் (ad infinitem) ஸ்தாயிகளாகவும் அந்தந்த இடத்தில் உண்டாகும் ஸ்வரம் அந்தந்த ஸ்தாயியின் "ஷட்ஜம்" அல்லது "பிரசயமா"கவும் ஏற்படும். முதல் ஸ்தாயி ஷட்ஜம் அல்லது பிரசயத்தின்நாதத்திற்கு எத்தனை vibration அல்லது துவனி நடுக்கமோ அதற்கு இரட்டிப்பான vibration அல்லது துவனி நடுக்கம் இரண்டாவது ஸ்தாயி ஷட்ஜம் அல்லது பிரசயத்தின் நாதத்திற்கு ஏற்படுகிறது. இரண்டாவது ஸ்தாயியின் நாதத்தினுடைய vibration அல்லது துவனி நடுக்கத்திற்கு இரண்டுமடங்கு மூன்ருவது ஸ்தாயியின் நாதத்திற்கு ஏற்படுகிறது. அப்படியே அதற்கு இரண்டுமடங்கு நாலாவது ஸ்தாயியின் நாதத்திற்கு ஏற்படுகிறது. இவ்விதமாக மேல்வரும் ஒவ்வொரு ஸ்தாயியின் நாதமும், அதற்கு முந்திய ஸ்தாயியின் துவனியினுடைய vibration அல்லது துவனி நடுக்கத்திற்கு இரண்டுமடங்கு துவனி நடுக்கத்தை உடையதாயிருக்கும். ஒரு ஸ்தாயிக்கு ஏற்பட்ட விதிதான் எல்லா ஸ்தாயிகளுக்கும் பொதுவானதாகையால் முதலாவது ஸ்தாயியை எடுத்துக்கொள்வோம்.

முதலாவதுஸ்தாயியின் ஷட்ஜம் அல்லது பிரசயத்திற்கு நூறு vibration அல்லது துவனி நடுக்கமிருந்தால் இரண்டாவது ஸ்தாயியின் ஷட்ஜமத்திற்கு 200 vibration அல்லது துவனி நடுக்கம் இருக்கும். அதாவது முதல் ஸ்தாயியின் ஆரம்பமுதல் இரண்டாவது ஸ்தாயியின் இடத்திற்கு வரும்வரைக்கும் மத்தியில் 100 vibration பேதமுள்ள துவனிகள் உண்டாகின்றன. அதாவது, மேல்ஏற மேல்ஏற 101 முதல் 199 வரை vibration உள்ள நாதங்கள் துவனிக்கின்றன. ஒவ்வொரு vibrationம் ஒரு துவனியை உண்டுபண்ணினுலுங்கூட அந்த vibration உடைய நாதத்திற்கும் அதற்கு அடுத்த vibration உடைய நாதத்திற்கும் பேதமானது காதிற்குப் புல்ப்படாது. ஒரு ஸ்தாயியின் 100 vibration களினுலுண்டாகும் 100 நாதங்களுக்குள் பரஸ்பர பேதத்துடன் ஸ்பஷ்டமாகக் காதுக்குப் புலப்படும் நாதங்கள் 22தான் என்று நிச்சயித்திருக்கிறுர்கள். அஃதொவ்வொன்றுக்கும் "சுருதி" என்றுபெயர்

ஒவ்வொரு ஸ்தாயியிலும் 22 சுருதிகள் அடங்கியிருக்கின்றன. 'Vibration' என்பது நவீனமுறையாகிய 'physical science' என்னும் சாஸ்திரத்தின் கருத்தன்றே! அதை நமது முன்னோர்கள் சிம்முறை அறிந்தார்கள் என வினவலாம். ப்ரணவம் என்னும் சொல்லானது 'ப்ரண' என்னும் தாதுவிலிருந்து உண்டானது. அந்த தாதுவுக்கு நடுக்கமுள்ள சப்தத்தைச் செய்தல், அல்லது, குமுறுதல் என்று பொருள். ஆகவே துவனியே முதலில் கம்பன ரூபமாக வருவதென்றே நம் முன்னவர் கொள்கை. ஆனுல் இத்தனை கம்பம் (Vibration) என்று அறியும் கருவி (Instrument) இருந்ததாகமட்டும் தெரியவில்லை. ஒரு தந்தியைப் பின்னங்களாக (fractions) வகுத்தால் அந்த பின்னங்களை (fractions)க்குறிக்கிற ($\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{6}$) முதலிய பின்னத்தொகைகளில் கீழ்த்தொகை (Denominator) இத்தனைமடங்கு (Vibration) என்று காட்டுகிறது. அதைக் கவனியாமல் தந்தியின் பின்ன (Fraction) த்தைக்கொண்டு நம் மூன்னவர்கள் கணக்கிட்டிருக்கிறுர்கள். "சுருதி" என்னும் பதம் "கேட்குதல்" என்னும் பொருளுடையதாகையால் அந்தப் பதத்தைக்கொண்டு கேட்பதற்கு விஷயமாகிய நாதத்துக்கு இலக்ஷணையாகப் பெயரிட்டிருக்கிறுர்கள். இந்த 22 சுருதிகளையும் சேர்த்து கானம்பண்ணினுல் ஸமஷ்டி நாதமானது காதுக்கு ரஞ்சகமாயிராது. மேலும் பல வேறுபாட்டுகளுடன் பற்பல கானங்கள் ஏற்படவும் இடமிராது. ஆகவே சிற்சில சுருதிகளைமட்டும் சேர்த்துத் தான் கானத்துக்கு யோக்கியமான நாதவரிசை (ஸ்வராவளி) யை ஏற்படுத்தவேண்டியது. ஒவ்வொரு சுருதியும் ஒரு நாத அணு. அணுவாதிகளாகிய "கணுத" மதஸ்தர்கள் சொல்லுகிறபடி ஒரு அணுமாத்திரம் சிருஷ்டிக்கு யோக்கியமில்லை. த்வ்யணுகம் இரட்டையணுக்கள்; த்ர்யணுகம் மூன்று அணுக்கள்; சதுரணுகம் நான்கு அணுக்கள் சேர்ந்தது தான் வேறுபாடமைந்த சக்திகளுள்ள அணுப்பிண்டங்களாகி சிருஷ்டிக்குக் காரணங்களாகின்றன. அம்முறையே இரண்டு சுருதி (நாதஅணு) உள்ளது அனுதாத்த ஸ்வரம்,மூன்று சுருதி (நாதஅணு) உள்ளது உதாத்தஸ்வரம், நான்கு சுருதி (நாத அணு) உள்ளது ஸ்வரிதஸ்வரம். இந்த மூன்றும் தானகான சிருஷ்டிக்குப் பிரகிருதிகளாகின்றன.

வீணையின் தந்தி.

A B C D E

(1) மொத்தம் தந்தியில்பாதி A; அது முதலாவது ஸ்தாயி.
(2) A அளவு போக பாக்கி தந்தியில் பாதி B; அது இரண்டாவது ஸ்தாயி.
(3) A, B போக பாக்கி தந்தியில் பாதி C, அது மூன்றுவது ஸ்தாயி.
(4) A, B, C போக பாக்கி தந்தியில் பாதி D; அது நான்காவது ஸ்தாயி.

இவ்விதமாகப் பாக்கியில் பாதியையும், அந்தப்பாதிபோக பாக்கியில் பாதியையும் அப்படியே மீதத்தை மீதத்தைப் பாதிபாதியாய் வகுத்தால் 4-வது, 5-வது, 6-வது ஸ்தாயிகளும் அதற்குமேல் (ad infinitem) கணக்கிலடங்காத ஸ்தாயிகளும் ஏற்படுகின்றன. வீணையின் ஒரு தந்தியை அழுக்காமல் இருந்தபடியே மீட்டுவதினுல் ஒரு நாதம் உண்டாகிறது. அதை முதலாவது ஸ்வரமாகவைத்துக்கொண்டால் அதை அனுசரித்த (relative to it) மற்ற ஸ்வரங்கள் அமைகின்றன. மற்ற ஸ்வரங்களை அமைப்பதானது முதலாவது ஸ்வரத்துக்கு அனுசரணை (relative) ஆகவும் வேதகானமுறைப்படி ஸ்வரிதம், உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வரிதமென இந்த வரிசையாகவும் இருக்கவேண்டும்.

[இன்னும் வரும்.]

பி. எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர்.

நன்மொழி.

97. நீ முன்னுக்கு வரவேண்டுமானல், யாதேனும் ஒரு கர்மத்தைச் சிந்தனைகொள்க, சிந்தனைமாத்திரம் போதாது. ஆராய்ந்து ஒரு கர்மத்தைத் துணிக, துணிந்தபின், உன் சக்தி முழுமையும் அது பயன்படும்படி செலுத்துக. பின்பு பயன்பட்டாலும் பயன்படாவிடினும், அதைப்பற்றிக் கவலை கொள்ளற்க.

பிரஹ்மஞான சபையும் சகோதரபாவமும்.

[30-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

மதங்களுக்குள் அநேகதர்மம் உண்டாவதற்கு முன்னர், உலகத்தில் சண்டை, போராட்டம் என்றபேயை ஓட்டவேண்டும். அஃது உலகத்தை ஓரே அமுக்காய் அழுத்தி, இது காரணமாக எல்லா ராஜாங்கங்களும் நிலச்சேனைகளையும் கடற் சேனைகளையும் ஒருவரை ஒருவர் நம்பாமல் அதிகரித்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். வீண்பணச்செலவும் கால விரயமும் புத்தி விரயமும் ஏற்படுகின்றன. இதனுல் பொதுப்படையாக, ஜனசமூகங்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல், பல தேசத்திலுள்ள புத்திமான்கள் தயங்குகின்றார்கள். அவயவங்கள் திமிர்ப்பிடித்துக்கட்டுண்டவர்கள்போல இருக்கின்றார்கள். முன்சொன்ன, உயர்தர விவஸ்தையை (scheme) நிறைவேற்றுவதில், முக்கியமானது என்னவென்றால் உலகமுழுமையிலும் சாந்தமும் சமாதானமும் நிகழவேண்டுவதாம். இத்தர்மம் ஏற்படவேண்டி பல விதமான முயற்சிகள் ஏற்கனவே செய்யப்பட்டுவந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக, சமாதானம் பயக்கும் சபை (The Peace Conference) ஏற்பட்டிருப்பது இக்கருத்தைக்கொண்டுதான். வேறுவழியாகவும் இம்முயற்சி செய்யப்படவேண்டும்.

8. 5-ம் உள்வகுப்பினர் அவர்களுக்குள்ள தப்பானஎண்ணங்களையும், ஒருவர் மற்றொருவரை அறிந்துகொள்ளாமையால் ஏற்பட்டிருக்கும் துவேஷ புத்திகளையும், நம்பிக்கை இன்மையையும் தவிர்த்து ஒருவரோடு ஒருவர் சேர்ந்து நடைபெறுவார்களேயாகில், உலகத்தில் பெரிய கைங்கரியம் அவர்கள் சாதிக்கக்கூடியவராவார். 5-ம் மனிதவர்க்கத்தில் கடைசியாக அபிவிருத்தி அடைந்து வந்திருக்கின்றவர்கள் 5-ம் வர்க்கத்தின் 5-ம் உள்வகுப்பினராகியடியூடானிக்ஜாதியார்தான். அதனுல், உலக விகாசமுறையில், அதிகமாக அபிவிருத்தி அடைந்து உயர் நலம் பெற்றிருக்கின்ற ஜீவாத்மாக்கள் இச்சாதியாருக்குள் சரீரம் எடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆனல், இவர்களில் பெரும்பாலர் உலகமெங்கும் சமாதானகாலம் உண்டாவதற்கு அனுகூலமாய், சுயலாபம் தவிர்த்து பிறர் நயம் ஓம்பும் மனோதர்மத்தை உடையவர்களாய் இருப்பார்கள் எனத் தோன்றவில்லை.

4

9. இப்படியிருக்குமாகில், உத்தேசித்த சாந்தமும் ஸமாதானமும் உலகத்தில் எவ்விதம் ஏற்படுவதாகும் என்ற வினு பிறக்கும். உலகமுழுமையும் சமாதானம் ஏற்படுதல் அவர்களுடைய சுயலாபத்தையே அதிகப்படுத்தும் என்ற அவர்கள் எண்ணற்பாலர். சண்டைக் காலத்தில் வியாபாரம் சோர்வுபடும், குறையும். பலவகுப்பினரான டியூடானிக்ஜாதியார்களே, இப்போது அதிகமாக வியாபாரத்தொழில்களைப் பலவாறுகநடத்துகின்றவர்கள். அதனுல், தங்களுடைய சுயலாபத்தைக்கருதியே, உலகமெங்கும் போர்தொலைந்துசமாதானம் உண்டாகும்படி ஒப்பந்தம்செய்துகொள்வார்களென நம்ப இடமுண்டு. இக்காரணமானது உயர்ந்த மநோதர்மத்தைப்பற்றியதன்று. இது சொந்தலாபத்தைக் கருதியதுதான். ஆயினும் அறிவின் மிக்காரானவர்களும் அவர்களின் மந்திரிமார்களும் மனிதவர்க்கத்தில் பொதுப்படையாகப்போர்குன்றி, அன்பின்வழியில் ஐக்கியபாவம் உண்டாகிகிழவேண்டுமென்று கருதும்பொழுது, அறிவின் கீழானபடியில் இருக்கின்றவர்களான சாதாரண ஜனங்கள் சுயநலம் பாராட்டுகின்ற கீழானகருத்துடன் போர்வேண்டாமென்ற விஷயத்தில், இணங்குவார்களாகில், இருவர்கள் கருத்தின் பயன் ஒன்ருகும். உத்தேசித்த காரியமான, உலகமுழுமையும்சமாதானம்நிறைவேறுதலில், ஏற்படும் முயற்சிகளைச்சாதாரண ஜனங்களும் ஆதரிப்பார்கள். இச்சாதியார்கள் ஒருங்கே சேர்ந்து நேர்மையுடன் நடை பெறும்படியாக, அப்போதைக்கப்போது உலகத்தில் நேரிடும்சம்பவங்கள் எல்லாம் உதவுகின்றன. உதாரணமாக, மஹாராணி விக்டோரியா அம்மையாரின் மரணம் இவ்விதம் உபயோகப்படுத்தப்பெற்றது. அவ்வம்மையாருடைய செல்வாக்கினுலும் நன்மையாலும் தன் சொந்த தேசமாகிய இங்கிலாந்தும், அதினின்று பிரிந்திருக்கின்ற (Colonies) காலனிக்களும் ஐக்கியமாகவே இருந்துவந்தன. அதிகமான அந்நியோந்நிய இணக்கமும் உண்டாயின. மஹாராணி அவர்களின் ஜூபிலிஉர்கோலக்காக்ஷியைக் கண்டவர்கள், அம்மஹாராணி அவர்களின்மீது ஜனங்கள் மனங்களில் அக்காட்சியினுல் உண்டான அன்பின் பிரவாகத்தை உணர்ந்து உவந்திருப்பார்கள். அம்மஹாராணி அவர்கள் ஜீவித்திருந்த காலத்தில், ஜனங்களிடம் ஐக்கியம் உண்டாகும்படியாக, நலமாக ஒழுகிவந்தார்கள். அவர்கள் மரணகாலத்தில், ஜனங்களுக்குள் இன்னும் அதிக உயர்நலம் அமைந்த அன்பும் ஆதரவும் உள்ள தர்மங்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டன. அவர்கள் மரணசம்பவத்தால், காலனிக்களும் (Colonies) அமெரிக்காவின்ஐக்கியமாகாணமும் இங்கிலாந்துடன் முன்னிருந்ததைவிட அதிகமாக அன்பான உறவுகொண்டாடின. அம்மஹாராணி அவர்கள்பால் ஐக்கியநாட்டு ஜனங்களுக்குள்ள பக்ஷமும் விசுவாஸமும்; அவர்களின் மரணத்தால் உண்டான உண்மையான துக்கமும் மனவருத்தமும், மிகவும் அதிகமாக இருந்தன. அம்மஹாராணி அவர்களை, தங்களுடைய சொந்த அரசிபோல நினைத்து மனம் உருகினுர்கள் என்று சொல்லலாம். உயிருடன் இருந்த காலத்திலும், மரணகாலத்திலும், மஹாராணி அவர்களின் நன்மையும் செல்வாக்கும், உலகத்திற்கு உயர்நலத்தை உண்டுபண்ணியது.

11. ஒவ்வொரு ஜாதியாரும், ஒவ்வொரு மனிதன்போல விசேஷ சுபாவங்கள் சில விசேஷ குணங்கள் அமையப்பெற்றிருக்கிருர்கள். நம்முன் நிற்கின்ற அப்பெரிதான விவஸ்தையானது பூர்த்திபெறவேண்டுமானுல், பிறச்சாதியார்களின் சுபாவங்களைக்கண்டு ஏளனம் செய்யாமலும் வெறுக்காமலும் அன்புடனே பொறுமைபாராட்டிநடைபெறும்படி பழகவேண்டும். ஜனசமூகங்களின் பெரிய விஷயங்களைப்பற்றி நாம் நடந்துகொள்ளுமுறை யாதெனில, நம்முன் யாவரேனும், பிறச்சாதியாரைப்பற்றி இகழ்ந்து நிந்தனைமொழி வசனித்தால், அச்சாதியாரின் நற்குணங்களை எடுத்து உரைப்பதுமன்றி அவர்மேல் அன்பு ஆதரவான விஷயங்களை யாதேனும் சொல்லவேண்டுமெனத் தீர்மானம் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய தீமையான காரியங்களைப் பிறர் சொல்லுங்கால், அவைகளை அநேகமாக மறுக்கமுடியாமற் போயினும், அவர்களைப்பற்றி யாதேனும் நன்மையான விஷயத்தைச் சொல்லுதல் கூடுமாயின் அதைச் சொல்லுக.

12. நம்மில் அநேகர் ஒரு வருஷகாலத்தில், 1,000 பேர்களையாவது சந்திப்போம். நாம் ஒவ்வொருவரும் பிறச்சாதியார்களிடம் நலத்தை மாத்திரம் அறிந்து மதிக்கவேண்டுமென்பதாக, நம்மவர்களிடம் வற்புறுத்திச்சொல்லக்கூடுமல்லவா? இது அற்பமான விஷயமாயினும், இவ்விதமேபழகிஒழுகுவோமாகில், பலஜாதிஜனங்களுக்குள்

நேர்மையும், சிநேகமும், நெருங்கிய இணக்கமும் உண்டாவதற்கு அனுகூலங்கள் அமையச்செய்வோம். அநேகர் பிறச்சாதியார்களின் குற்றங்களையே விரிவாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் சுபாவம் உள்ளார். நாம் அவ்விதம் செய்யாமல் இருப்போமே! சிநேகபாவம் அபிவிருத்தியாகச் செய்தலின் பெருமையை எப்போதும் நம்மனத்தில் சிந்திப்போமே! இவ்விதமாக, நாம் தனித்தனி ஒவ்வொருவரும் செய்யற்பாலேம், அற்பமெனநினைக்கக்கூடாது.நம்முடையநலமுள்ள ஒவ்வொரு சிறு முயற்சியையும், செயலையும் மஹாத்துமாக்கள் பயன்படும்படி செய்வார்கள் என நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அவர்களே உலகத்தின் பெரியசம்பவங்களை,உள்ளேநின்று, கொண்டு செலுத்துகின்றார்கள் என உணரவேண்டும். அவர்களால் உத்தேசித்த விவஸ்தையும தீர்மானமும் தானாக நிறைவேறிவிடும். நம்முடைய சம்பந்தம் இருந்தால் என்ன, இல்லாவிட்டால் என்ன என்று இருக்கக்கூடாது. நம்மால் கூடிய நன்மையை நாம் ஏன் செய்யாமல் இருக்கவேண்டும் என எண்ணுக.

13. நலம் அமைந்தஒரு பெரியகாரியம் முடியவேண்டுமானால் நல்லோர்களும்,பெரியோர்களுந்தான்சேர்ந்து முடிக்கின்றார்கள் எனக் கருதவேண்டாம். எத்தன்மையர்களாயினும் சரி, வெள்ளியம்பலம் என்று சொல்லப்பெறும் மஹாசபையார்,எல்லாரையும், தங்களுடைய பெரிய காரியத்தை நிறைவேற்றுதலில் உபயோகிப்பார்கள். சுயநலம் விருப்பமுள்ளான், குற்றங்கள் உள்ளான், குறைகள் உள்ளான், எல்லாரும் அவர்களுக்கு உபயோகந்தான்.

C. W. L. ப. நா.

நன்மொழி.

98. வீண்கவலையைத் தவிர், உன் செயலுக்கு மீறின காரியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதே. அவன் அவன் தகைமைக்கும் செயலுக்கும் தக்கபடி அவன் காரியத்தில் முயலவேண்டும். முடியாத காரியத்தில் பிரவேசித்து வீண் வருத்தம்கொள்ளாதே. அது நலமன்று. அக்காரியத்தில் பிரவேசித்தல், பிறர் உத்தரவாதத்தைத் தடுத்தலுமாகும்.

—o—

ஆரியருடைய சங்கீத சாஸ்திரத்தின் சரித்திர சங்கிரகம்:—இது தர்மரக்ஷண சபையின் 3-ம் வருஷோற்சவகாலத்தில், கோயம்புத்தூர் ஸ்ரீமான் பகடால் நரசிம்மலு நாயுடு அவர்கள் செய்த உபந்நியாசம். சங்கீதத்தின் உற்பத்தி, உயர்வு, வரலாறு, அதைப்பயின்ற சங்கீத வித்துவான்களின் பெயர்கள், அதன் இக்கால இழிவு நிலை இவை எல்லாம் விஸ்தாரமாக இவ்வுபந்நியாசத்தின்கண், எளிய தமிழ்நடையில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முற்காலத்தில் ஹிந்துராஜாக்கள் சங்கீத வித்வான்களை ஆதரித்துவந்தார்கள். இக்காலத்தில், ஹிந்து ராஜாக்களில் சிலர்தான் நம் தென்னாட்டில் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் மேனாட்டு சங்கீதத்தை ஆதரவு பண்ணுகின்றார்கள். நம்முடைய பூர்வீக சங்கீதத்தை அனாதரவு செய்கின்றார்கள். மேலும் போனகிராப் என்ற யந்திரம் தலைப்பட்டுப் பரவிக்கொண்டுவரவே, சுபசோபனகாலங்களில் ஆங்காங்கு ஏற்பட்டுவந்த சங்கீத கச்சேரிகள் இப்போது குறைவுபடுகின்றன. சங்கீத வித்வானின் ஆதரவு இன்னும் வரவரக் குறைந்து வருமென நினைக்கின்றோம். போனகிராப்யந்திரம் சங்கீத வித்வான்களுக்குக் கொடிய பகையாக இருக்கிறது. நம் தேசத்திலுள்ள ஆண் பெண் சங்கீதவித்வான்கள், போனகிராப் கம்பெனி யேஜண்டுகளால் அளிக்கப்படும் சொற்ப திரவியத்திற்கு ஆசைப்பட்டு சில பாடல்களைப் பாடவே, அவைகள் இந்த போனகிராப் யந்திரத்தில் பதிப்பிக்கப் பெறுகின்றன. பின்பு அவைகள், பலவாறாக ஒரேமாதிரி ரிக்கார்டுகளாகப் பெருகுகின்றன. இவ்விதம் நம் தேசத்துப்பாடகர்கள், தாமே, தாம் நாசமுறும் வழியைத் தேடிக்கொள்ளுகிறார்கள். நம்முடைய சங்கீதசாஸ்திரம் விர்த்தியடைந்து, நம்முடைய சங்கீதவித்வான்கள் ஆதரவு பெறவேண்டுமானால், இந்த போனகிராப் யந்திரத்தை நம்மவர் வாங்காமலும் ஆதரவு செய்யாமலும் இருத்தல் வேண்டும். நம்முடைய சங்கீத வித்வான்கள் ஸ்திரீயாக இருந்தாலும்சரி புருஷனாக இருந்தாலும் சரி, இனி எவ்வித பண ஆசைக்குட்பட்டும், இந்த போனகிராப் ஏஜண்டுகளுக்கு பாடல்களைப்பாடி பதிப்பிக்கும்படி எவ்வித உதவியும் புரியாமல் இருத்தல் வேண்டும். சங்கீதவித்வான்களை ஆதரிப்பதற்கு சில இடங்களில், சங்கீத சபைகளையும், அவைகளை அண்டி சங்கீதவித்யாசாலைகளையும் ஏற்படுத்தல் வேண்டும். அந்தந்த ஊர்களில் நடக்கும் உற்சவகாலங்களிலும் சுப சோபனங்களிலும் சங்கீத கச்சேரிகள் அடிக்கடி ஏற்படவேண்டும். வேதம், தேவாரம், திருவாசகம், திருவாய்மொழி, முதலியவைகளும், தாயுமானவர் முதலியவர்கள் பாடல்களும் தியாகையர் முதலியவர்களின் கானரசங்களும் எங்கேபார்த்தாலும் சோஷிக்கவேண்டும். ஆலயங்களிலும் இவைகளை நிரந்தரமாக நடைபெறும்படியாகச் செய்யவேண்டும், இவ்விதம் செய்

வோமாகில் சங்கீதத்தை ஆதரவுபண்ண முயலுபவராவோம்.

ஆரியர்களாகிய நாம், பல சமயங்களில் சங்கீதத்தை அத்யாவசியமாகக் கொண்டிருக்கிறோம். பிறப்பு முதல் மரணம் ஈறாக, பற்பல காலங்களில் சங்கீதமின்றி செய்யும் காரியங்கள் அவலமாகும். அதனால் ஒவ்வொரு ஆரியனும் சங்கீதத்தை தான் கற்காவிடினும் அதை எவ்விதத்தானும் ஆதரவு செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். சங்கீதத்தைப்பற்றி நம்முடைய பத்திரிகையில் விரிவான விஷயங்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் கவனமாய் நம்மவர் படிப்பார்களாக.

பத்திரிகைவரவு.

அமிர்தவசனி:—இப்பெயருள்ள மாதப்பத்திரிகை திருவனந்தபுரத்தில் இவ்வருஷம் சித்திரைமாசமுதல் பிரசுரமாகிவருகிறது. நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற உ-வது பகுதியைக்கொண்டு இப்பத்திரிகையின் தகைமையை யோசிக்குமளவில், அது நன்றாய் நடத்தப்படுகிற தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் ஒன்றாக சீக்கிரத்தில் ஆகலாமென மதிக்கின்றோம். இதில் பல உபயோகமான விஷயங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. திருவனந்தபுரத்தில், ஜாதிகளுக்குள் நடைபெறுகிற துவேஷங்கள் குறையும்படி இப்பத்திரிகை பிரயத்தனங்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென விரும்புகின்றோம். இப்பத்திரிகையின் வருஷசந்தா ரூ ஒன்றுதான்.

சநாதநதர்மம்:—இது மாதம் ஒருமுறை மலையாளபாஷையில் கள்ளிக்கோட்டையில் பிரசுரமாகிவரும் பிரஹ்மஞானசபை சம்பந்தமான பத்திரிகை. முதற்பகுதி சென்ற மேமீ 8உ வெளிவந்தது. மாக்ஷிமைதங்கிய மாதுஸ்ரீ ஹெலினாம்பாள் அம்மையாரின் படமும், சரித்திரச்சுருக்கமும் வெளிவந்திருக்கின்றன. முதல்மாசப் பொருளடக்கம் மிகவும் உபயோகமான விஷயங்களைப் பற்றியதாகத் தெரியவருகிறது. பிரஹ்மஞான உண்மைகளை நம்மவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காக தமிழில் நம்முடைய பூர்ணசந்திரோதயமும், தெலுங்கில்தத்வஞானபத்திரிகை என்றபத்திரிகையும் கன்னடத்தில், சுபந்தா என்றுபெயருள்ள பத்திரிகையும் மலையாளத்தில் சநாதநதர்மம் என்றுபெயருள்ள பத்திரிகையும் வெளிவந்து உலாவுகின்றன. அவைகள் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியாகி நம் ஜனசமூகத்துக்கு நவந்தரும் ஞானசாதனங்களாக ஏற்படுமெனநம்புகின்றோம். அவைகளின்மேல் மஹாத்மாக்களின் காருண்ணியமானகடாக்ஷம் இருக்கவேண்டுமெனப்பிரார்த்தனை.

பத்திராதிபர்.

சமாசாரம்.

வேதாரண்யத்தில் பிரஹ்மஞான சபைக் கூட்டம்:—சென்றமாதத்தில் 20-21-உகளில் வேதாரண்யமென்ற திவ்வியக்ஷேத்திரத்தில், தஞ்சை ஜில்லா பிரஹ்மஞானக்கிளைச் சங்கங்களின், கான்பிரன்ஸ் கூடியது. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ நீலகண்டசாஸ்திரிகள் அக்கிராஸனம் வகித்தார்கள். பிரஹ்மஸ்ரீ ப. நாராயண அய்யர் அவர்கள், டாக்டர் கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள், ஸ்ரீமான் இராமச்சந்திர நாயக்கர் அவர்கள், பிரஹ்மஸ்ரீ சுந்தரராஜஅய்யர் அவர்கள் முறையே, தேவாலயம் அதன்சீர்திருத்தம், தேசதத்துவம், பால்யவிவாஹம், பிரஹ்மஞானசபையின்மஹாத்மாக்கள் இவைகளைப்பற்றி உபந்நியாஸம் செய்தார்கள். தில்லைவிளாகம் ஷண்முகஸ்வாமிகள் சைவசித்தாந்தத்தின் சிலஅம்சங்களைப்பற்றி ஒருஉபந்நியாசம்அச்சியற்றி அனுப்பினார்கள். அதுவும் படிக்கப்பெற்றது. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ நீலகண்டசாஸ்திரிகள் மிகவும் அழகாய் மனத்தில் பதியும்படியாக, மஹாத்மாக்களைப்பற்றி விரிவாய் இரண்டுமணிதேசகாலம் பேசினார்கள். வேதாரண்ய க்ஷேத்திரத்தார் விருந்தோம்பல் என்ற அதிதிபூஜையை நன்றாய் நடத்தினார்கள். எல்லாம் யாதொரு குறைவின்றி ஈசன் அருளால் நடைபெற்றது.

பிராணிகளின் வயதுக் கிரமம்:—பிராணிகளின் சாஸ்திரி ஒருவர் பின் வருமாறு எழுதுகின்றார். முயலின் வயது 6-அல்லது 7-வருஷம் பூனையின் வயது 15 முதல் 17, வருஷம். நாயின் வயது 16, முதல் 18 வருஷம். கரடியின்வயது 18, முதல் 20, வருஷம். காண்டாமிருகத்தின் வயது 20 முதல் 22 வருஷம். குதிரையின்வயது 22 முதல் 25 வருஷம். ஒட்டகை வயது 60 வருஷம். பசுவின்வயது 60 வருஷம். ஆமையின் வயது 1 முதல் 10 வருஷம். கழுகின்வயது 129 வருஷம். யானையின் வயது 400 வருஷம். திமிங்கிலத்தின்வயது 1000 வருஷம்.

பக்ஷிகள் ஆட்டிடையர்களின் தொழில்செய்தல்:—(British Guiana, Venezula) பிரிட்டிஷ்கையானா, வெனிஸ்உலா நாடுகளில் கொக்குவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஒருவிதமான பக்ஷிகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு (Yakamik) யாகமிக்என்று பெயர். அவைகள் ஆட்டுமந்தைகளைக்காக்கின்றன. காலையில் கிராமத்திலிருந்து மேயும் இடத்திற்கு அவைமுன்போக, ஆடுகள்பின்தொடர, இவ்விதம்நடத்துகின்றன. சாயங்காலமும், மேய்ந்தபின்பு அவ்விதமேஅவைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு திரும்புகின்றன. வேறு மிருகங்கள் ஆடுகளைத்தாக்கி இம்சித்தால் இந்தக்கொக்கு தன் மூக்காலும் இறக்கையாலும் தாக்கித் துரத்துகின்றது. நாய்களைவிட அதிகத்திறமையுடையவைகளாக இப்பக்ஷிகள் இருக்கின்றன. ஆடுகள்மேய்ந்து ஊருக்குத்திரும்பி கொட்டங்களில் அடைபட்டமேல், கொட்டங்களின் முகட்டின் மேலாவது அருகாண்மையிலுள்ள மரங்களிலாவது இவைகள் தங்கிஆடுகளைக்காக்கின்றன. ஜெர்மானியா தேசத்தில் ஒருகிராமத்தில் இவ்விதமாகப் பசுக்களைக் காக்கும் வேறொரு ஜாதிக்கொக்கு இருக்கிறதென்று பத்திரிகைகளால் தெரியவருகின்றது. இவைகளைக் கவனிக்குங் காலத்தில் ராமாயணத்தில் ஜடாயுஎன்றபக்ஷியானதுஇராவணனுடைய அநீதியைச்சகிக்காமல், அவனைப்

பன்முறை தாக்கி சீதாபிராட்டியை அவனுடைய ஸ்வாதீனத்திலிருந்து விலக்கிவிடச் செய்த முயற்சி வெறுங்கதையல்லவென்றும், யதார்த்தமான தென்றும் மதிக்கலாம்.

அமேரிக்கா தேசத்தில் ஹிந்து சங்கீதம்:— 19-வயதுள்ள சத்திய பாலாதேவி என்று பெயருள்ள ஒரு பிராஹ்மண ஸ்திரீயானவள் அமேரிக்காதேசம் சென்று, நூயார்க்கு (New York) நகரில் ஒரு பெரிய சங்கீத வித்வத்சபையின் முன்னர் ஹிந்துக்களின் சங்கீத முறையைப்பற்றி வெகு அழகாயும் விஸ்தாரமாயும் ஒரு உபந்நியாஸம் செய்தார். டாக்டர் சி. ஏ. வீலர் என்ற வைத்திய சாஸ்திரியார் அக்கிராஸனம் வகித்தார். அவர் முடிவுரையின் சுருக்கம் அடியில் வருமாறு:— 19வயதுள்ள இம்மாது சிரோமணி மனிதப்பிறப்போ அல்லது தெய்வப்பிறப்போ, என்ன சொல்லுவேன்? மிகவும் கஷ்டமான இந்த சங்கீதத்தின் எத்தனை விதமான ராகங்களையும் பாடல்களையும் இந்த அம்மை செய்தார். மிகவும் அற்புதமானதாக இருக்கிறது. ஆடம்பரங்களைத்தவிர்த்து ஐரோப்பிய சங்கீதத்தை, இத்துடன் ஒப்பு நோக்கி ஆராய்ச்சி செய்தால், இந்த சங்கீதத்தின் உயர்வும் ஐரோப்பிய சங்கீதத்தின் தாழ்மையும் நன்கு வெளியாகும். சங்கீதத்தில் ஒருத்தலைவலி, தூக்கமின்மை, எப்போதும் வியசனமாக இருக்கும்தன்மை, வலிப்புமுதலிய வியாதிகள் ஒழியும், தீரும் என பலமுறை அநேக வருடங்களாக, நான் வற்புறுத்திக்கொண்டுவருகின்றேன். அக்கிராஸனம் வகிக்கும் முன் எனக்குத் தலைவலி இருந்தது. இந்த அம்மையார் செய்த கானத்தினுல் அந்தத்தலைவலி போய்விட்டது. இந்தஅம்மை இந்தியா தேசத்திற்கு ஒருபெரியஉபகாரம் செய்கின்ருர். அதாவது, இந்தியசங்கீதத்தின் உயர்வை எங்கும்பிரவிஷத்தம் செய்துவருகிருர். அநேக ஐரோப்பியரும், அமெரிக்கர்களும், இந்தியா தேசத்திற்குப் போகிருர்கள். கிளிஞ்சல், படங்கள், ஸ்வாமி விக்கிரகங்கள் முதலான கீழ்க்கடையானசாமான்களை மிகப்பிரியத்துடனே சேகரித்துக்கொண்டு திரும்புகின்ருர்கள். இந்தியரின் குப்தமான சங்கீதமுதலிய கலா சாஸ்திரங்களைக்கொஞ்சமேனும் அறிய முயற்சிக்கின்ருர்களில்லை. அவர்கள் யாத்திரையின் அனுபவமெல்லாம் வெள்ளறிவாயிருக்கின்றது. ஆழ்ந்ததாகத் தோன்றவில்லை. ஆனுல் ஒரு விஷயம்தான் தெரிவிக்கிறேன். அமெரிக்கர்களாகிய நாம் அற்பத்தனமுள்ளவர்களல்லர்; பெருந்தன்மையராவோம். அந்நியதேசத்திலிருந்து பேர் ஊர் தெரியாதவர்கள் நம்தேசத்திற்கு வருகிருர்கள். அவர்களுடைய சொந்த தேசத்தினர் காணுத நலத்தை அவர்களிடம் கண்டுமெச்சுகிருேம். பின்பு உலகில் பிரவிஷத்தம் செய்கிருேம். பின்பு, அவர்கள் அவர்களுடைய சொந்த தேசத்திற்குப்போன மேல், அவர்கள் நலம் வெளிப்படுகிறது. நம் தேசத்திற்கு வருமுன், இந்தியர்கள் ஸ்வாமி விவேகாநந்தரை அறியார்கள். பின்பு உலகப்பிரவிஷத்தம் பெற்றவராக நாம் ஆக்கினேம். அவ்விதமே இந்த அம்மையாரை இந்தியர் இப்போது அறியார். நம் தேசத்தில் பிரக்கியாதி பெற்ற மேல், அவர் இந்தியாவுக்குத் திரும்புவார்; பின்பு இந்த அம்மையாரின் உயர் நலத்தையும் அறிவின் விசாலத்தையும் அறிவார், மெச்சுவார், கவுரவப்படுத்துவார். இந்த அம்மையாருக்கு தங்கள் பிரதிநிதியாக வந்தனம் அளிக்கின்றேன். அவர் நீடுழி வாழி.

புதிய சர்வகலாசாலைகளை ஸ்தாபிக்கு முறையில் பிரயத்தினங்கள்.

சில வருஷங்களுக்குமுன்னர் (சுமார் 13-வரு இருக்கலாம்) காசி க்ஷேத்திரத்தில், மாது ஸ்ரீ அன்னி பெஸண்டு அம்மையார் நம்மவர்களில் அநேகருடைய ஆதரவுகொண்டு ஒரு கல்லூரி (வித்தியாசாலை) யை ஸ்தாபித்தார்கள். அவ்வித்யாசாலையில் இப்போது ஆங்கிலம், ஸம்ஸ்கிருதம், மேனுட்டுச் சாஸ்திரங்கள், இந்திய தேசத்தின் சாஸ்திரங்கள், மிகவும் திருப்தியாக நம்மவர்களுடைய மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பெற்றுவருகின்றன. ஷை வித்தியாசாலையில் உயர் நலமுள்ள கல்வித்திறமை நடத்தப்பட்டுவருகின்றது. அக்கல்விச்சாலை ஸ்திரப்படும்படி, பல இடங்களுக்குச் சென்று ஷை அம்மையார் திரவியம் சேகரித்துக்கொண்டுவருகிறது யாவரும் அறிந்த விஷயம். அதற்காக தம் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் தியாகம் செய்துகொண்டு வருகிருர்கள் என்பது உலகப்பிரசித்தமானது. அது நிற்க. இந்தியா தேசமுழுமையும், ஒருங்கு சேர்ந்து ஏகோபித்து நடைபெறவும், மதத்துவேஷங்கள் குன்றுவதற்கு அனுகூலமாக, ஒருபெரிய ஸர்வகலாசாலை (University) ஸ்தாபிக்கப்பெற்ருல், அது நலந்தருமெனக்கருதி பலஇடங்களில் அவ்வம்மையார் அதுவிஷயமாகப் பிரஸ்தாபித்தும் உபந்நியசித்தும் வந்தார்கள். பின்புபலஇராஜதானிகளிலுள்ள பிரபுக்களுடனும், அறிஞர்களுடனும், கல்விமான்களுடனும் அவர்கள்ஆலோசித்து இந்தியஸர்வகலாசாலை என்ற நாமதேயத்துடன், ஒரு கலாசாலையின் விவஸ்தை (Scheme)யை ஏற்படுத்தி, அநேகபிரபுக்கள், புத்திமான்களின் கையொப்பம் சகிதம் ஒரு விண்ணப்பம் தயாரித்து மாட்சிமை தங்கிய சக்ரவர்த்தி அவர்களின் அனுமதி (Charter) பெறவேண்டுமென்ற நோக்கமாய், கனந்தங்கிய கவர்னர் ஜனரல் மிண்டோ அவர்களின் சிபாரிஷுடனே, அதை சீமைக்கு அனுப்பியிருக்கின்ருர்கள். அதில் ஹிந்து பிரபுக்களும், பார்ஸி பிரபுக்களும் கிறீஸ்துவப் பிரபுக்களும் கையொப்பம் வைத்திருக்கிருர்கள். பின்பு, அது அனுகூலம் பெறும்படியாக பலவிடங்களில் ஜனங்களுடைய ஆதரவை ஷை அம்மையார் நாடி உபந்நியஸித்துவந்தார்கள். பின்னர் கனந்தங்கிய மகம்மதியபிரபுவாகிய ஆகா கான் என்பவர்களும், கனந்தங்கிய அமீர் ஆலி என்பவர்களும், பின்னும் சிலமகம்மதிய புத்திமான்களும் ஆலோசித்துத் தங்கள் இஸ்லாம் மதஸ்தர்களுக்குத் தனிமையாக ஒரு சர்வகலாசாலையை ஸ்தாபித்தல் மிகவும் நலந்தருமெனக்கருதி அவ்விஷயமாக ஷை ஆகா கான் என்பவர்கள் நம்தேசத்தில் பலவிடங்களில் சென்று மகம்மதிய பிரபுக்களையும், அறிஞர்களையும் ஒன்றுசேர்த்து அவர்களின் ஆதரவுகளைப் பலப்படுத்தி மகம்மதியர்களுக்காக பிரத்தியேகமான ஒரு சர்வகலாசாலையின் வியவஸ்தையை ஏற்

படுத்தியிருக்கின்றார். இக்கலாசாலையை அலிகர் நகரத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்பது அவர்கள் கருத்தாய். அது விஷயமாய் ஷெ கனம்தங்கிய ஆகாகான் என்பவர் வடஇந்தியா மேல்இந்தியாவின் பாகங்களில் சஞ்சாரம் செய்து ஏராளமான திரவியம் சேகரித்துவருகின்றனர். முன் மாது ஸ்ரீ அன்னி பெஸண்டு அம்மையார் ஏற்படுத்தியுள்ள வியவஸ்தையை அங்கீகரித்து அது சம்பந்தமான சக்ரவர்த்தியவர்களின் விண்ணப்பத்தில் கையொப்பம் வைக்கிறதாக வாக்களித்த மகம்மதியபுத்திமான்கள் தங்கள் சம்மதத்தை இப்பால் மறுத்து அதினின்று விலகிக்கொண்டார்கள்.

இதன் மத்தியில் அலகபாத்மாநகரின்கண் ஹைகோர்ட்டுவக்கிலாயிருக்கின்ற கனந்தங்கிய பண்டித மதன மோசன மாளவிய என்பார் ஒரு பிராமண சிரேஷ்டர். ஹிந்துக்களில் சில அறிஞர்களையும் பிரபுக்களையும் ஆலோசித்து காசி க்ஷேத்திரத்தில் ஹிந்துக்களுக்கென்று பிரத்தியேகமாக ஒரு சர்வகலாசாலையை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்றும் அது சம்பந்தமாக ஷெ யார் பலமானமுயற்சி செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். இதுவிஷயத்தில் ஷெ மாளவியஅவர்கள்பலவிடங்களிற்சென்று திரவியம்சேகரித்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மாட்சிமை தங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களின் அனுமதி (Charter) யைப் பெறுவதற்கு ஒரு விண்ணப்பமும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது.

ஆகவே மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களின் முன்னர், மகுடாபிஷேக உத்ஸவ சமயத்தில், இந்தியர்களின் அபிவிர்த்தியின் பொருட்டு சகரவர்த்தியவர்களின் அனுமதி(Charter)யை நோக்கியவைகளாக மூன்று விண்ணப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று, மாது ஸ்ரீ அன்னி பெசண்டு அம்மையார் அவர்களின் இந்தியாதேச முழுமைக்கும் பொதுவான சர்வகலாசாலையைப்பற்றிய விண்ணப்பமாம். இதில் நாஸ்திகம் ஒன்றுமட்டும் நீங்கலாக மற்றெம் மதசம்பந்த முள்ள வித்தியாசாலைகளையும் (affiliation) ஒன்றுபடுத்துவதற்கும், அதன் மூலமாய் அவைகளுக்குள் நேர்மையான ஒற்றுமைப்பாடு ஏற்படுவதற்கும் இடமுண்டு. நம் தேயத்தில் நடைபெறுகின்ற பலமதங்களுக்குள் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டுமென்பதும், அதையபிவிருத்தி செய்தல் வேண்டுமென்பதுமே, இவ்வேற்பாட்டின் முக்கிய நோக்கமாயிருக்கிறது. மேல் கீழ்நாட்டுச் சாஸ்திரப் பயிற்சிகள், பாஷா பயிற்சிகள், பொதுஜன சமூகத்திற்கு நலந்தரும் பயிற்சிகள், விரிவாய் ஏற்பட்டுள்ளன.

இரண்டாவது, கனந்தங்கிய ஆகாகான் அவர்களின் சர்வகலாசாலை முறையாம். இஸ்லாம் மதசம்பந்தமான வித்தியாசாலைகள் மட்டும் (affiliation) ஒன்றுபடுத்துவதற்கும், அதன் மூலமாய் இஸ்லாம் வித்தியாசாலைக்

குள் மட்டும் நேர்மைப்பாடு ஏற்படுவதற்கும் இடமுண்டு. மற்ற மதஸ்தர்களும் மேற்படி கலாசாலையில் வந்து சேர்ந்து கல்விப்பயிற்சிபெறுதல் கூடும் என்று இவ்வியவஸ்தையிற் பொதுப்படையான அபிப்பிராயம் வெளிப்பட்டிருந்தாலும், உண்மையில் அவ்விதம் நிகழ்வதும் மதங்களுக்குள் துவேஷபுத்தியானது குறைவுபடுதலும் கூடுமென்று மதிக்க முடியாமலிருக்கிறது.

மூன்றாவது, கனந்தங்கிய பண்டிதர் மதனமோசன மாளவியர் அவர்களின் ஹிந்துமத சம்பந்தமான சர்வகலாசாலையாம். இதிலும் மகம்மதிய சர்வகலாசாலையைப் போலவே, இந்து மதம் பயில்விக்கப்படும் வித்தியாசாலைகள் மட்டும் (affiliation) ஒன்றுபடுத்தப்படுவதற்கு வழியுண்டு. மகம்மதிய சர்வகலாசாலையைப் பற்றிய மேற்கூறப்பட்டுள்ள ஆக்ஷேபணைகள் இதற்கும் பொருந்தும்.

பிரகிருத ஸ்திதியில் மேற்படி மூன்று சர்வகலாசாலைகள் சம்பந்தமாக மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களின் அனுமதி (Charter)யை நோக்கியுள்ள விண்ணப்பங்கள் வெளிவந்திருப்பதில், மேற்படி மூன்று விண்ணப்பங்களையும் மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்கள் அங்கீகரித்து அவைகளை நடத்திவரும்படியாக அனுமதி கொடுப்பார்களாவென்ற ஒரு சங்கை நமது தேயத்திலுள்ள அறிஞர்களின் மனத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறது. மாது ஸ்ரீ அன்னி பெசண்டு அம்மையாரும் பின்னும் சிலரும் ஷெ மூன்று விண்ணப்பங்களைப்பற்றி அனுகூலப்பிராப்தி ஏற்படுவது அநேகமாய் முடியாதென்று கருதியுள்ளார்கள். இவைகளில் மகம்மதிய சர்வகலாசாலை சம்பந்தமாக முயற்சி அதிகத்தீவிரமாய் நடந்துவருகிறதும் தவிர, ராஜாங்கத்தில் மேலான உத்தியோகஸ்தர்களும் அதை யாதரிப்பதாகவும் பிரஸ்தாபம் நிகழ்கிறது. மற்றைய விரண்டு சர்வகலாசாலைகளைப்பற்றிய முயற்சிகள், தனித்தனியாய் நடைபெற்று வருவதில், ஒவ்வொன்றையும் தனிமையாய் நோக்கும் பக்ஷத்தில் அந்தந்த முயற்சி திரவிய வகையிலும், இராஜாங்க உத்தியோகஸ்தர்களின் ஆதரவைப்பெறும் வகையிலும், அதிக நலமுடையதாகத் தெரியவரவில்லை. மேலும் இவ்விரண்டு சர்வகலாசாலைகளைப்பற்றிய முயற்சிகள் ஹிந்துமதஸ்தர்களால் பெரும்பான்மையில் நடத்தப்பட்டுவருகின்றன. இவர்கள் தனித்தனி இருவகையால் இருமுயற்சிகள் செய்வதைத் தவிர்த்து, இரண்டையும் ஒருமைப்படுத்தி இரண்டும் ஒரு முயற்சியாக நடைபெறுமாகில், மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களின் அனுமதி (Charter) யைப் பெறுதல் சுலபமாகுவதுமன்றி, லக்ஷக்கணக்கான திரவியம் (60-லக்ஷத்துக்கு மேல் செல்லுமென்கிறார்கள், நன்றாய் நடத்தப்படவேண்டுமாயின் கோடி ரூபாய் வரையில் செல்லுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.) வேண்டுவதானசர்வகலாசாலையும் நன்றாயும் பிரயோஜனகரமாயும் நடத்தப்பெறுவதற்கும் ஆஸ்ப

தம் உண்டு. இவ்விஷயத்தைக் கருதினவர்களாய் மாது ஸ்ரீ அன்னி பெசண்டு அம்மையாரும் கனந்தங்கிய மதன மோகன மாளவியா என்பாரும் ஷை விஷயத்தைப்பற்றிக் கலந்துகொண்டு இரண்டு முயற்சிகளையும் ஒன்றுபடுத்த யோசித்திருக்கிறார்கள். ஒன்றுபடுத்தியிருக்கிறார்களென்றே சொல்லக்கூடியது. இவ்விஷயத்தைப் பூர்த்திபடுத்துகிறதற்காக அம்மையார் அவர்கள் இங்கிலாந்து தேசத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களிடம் நேரில் இவ்விஷயங்களைப் பிரஸ்தாபித்துக் கைவல்லியம் பெறும்படி செய்வார்கள் என்பதில் ஐயமேயில்லை. பண்டிதர் மதன மோகன மாளவியா அவர்களும் ஷை விஷயத்தில் பெருந்தன்மை யுள்ளவராய்த் திரவியசகாயம் ஜனசகாயம் இவற்றைப் பெறுவதற்கு சாமர்த்தியமாய் முயற்சிப்பார்கள் என்பதற்கும் ஐயம் இல்லை. ஆனால், சில வீணர்கள் பிரஹ்மஞானசபையைப்பற்றி நியாயமில்லாத அக்கிரமமான துவேஷங்களை ஜனசமூகத்தில் உண்டுபண்ணிக்கொண்டுவருகின்றார்கள். அக்காரணம்பற்றி மேற்கூறிய பெருமுயற்சிக்குஒருகால் இடையூறு நேரிடும்போல் தோன்றுகிறது. ஆயினும் இம்முயற்சிகள் நம்தேயத்திற்கு நலந்தரும் என்பதைப்பற்றி நாம் சந்தேகமான கவலைகொள்ளவேண்டுவதில்லை. நம்தேசமானது மேன்மை பெறவும் அபிவிர்த்தியடையவும் நடத்தப்பெறும் எல்லாமுயற்சிகளும்,இறைவன் அருளாலும் மஹருஷிகளின் அனுக்கிரகத்தாலும் சித்தியடையும்என்பது நிச்சயமானது. இவ்விஷயத்தில், தேசாபிமானம், மதாபிமானமுள்ள கனதனவான்கள் யாவரும் தம்மாலியன்றமட்டும் திரவியசகாயம் வாக்கு சகாயமிவற்றைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம்முயற்சி முடிவுபெற்றால் ஹிந்துமத சாஸ்திரங்கள், யாதொரு குறைவுமின்றிச்சரியாய்க் கற்பிக்கப்படும் என்பதைத் தற்காலத்தில் காசிக்ஷேத்திரத்தில் நடைபெற்றுவரும் வித்தியாசாலையை நோக்குவதாலேயே நன்கு விளங்கும். கல்வி அபிவிர்த்தியின்பொருட்டுச் செய்யும் எல்லாவுதவியும் மிகவு மேலானபுண்ணியமன்றோ! எல்லாத்தானத்திலும் வித்தியாதானமே உயர் நலமுடையதென நம் ஆன்றோர் துணிபு. எத்தகைய செல்வத்தைப் படைத்தவரும் அச்செல்வத்தைக்கல்வி பரவச்செய்வதற்குச் சிறிதேனுமர்ப்பணம் செய்வார்களென்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு. திருக்குறள்.

ஓம் தத் ஸத்.

ப. நாராயணன்.

பூர்ணசந்திரோதய அனுபந்தம்.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

☞ பிறர் இதை அனுமதியின்றி பிரசுரம் செய்யக்கூடாது.

ப. நா.

குறிப்பு 1:—இந்த சூத்திரத்தால் நிருத்தம் என்ற நிலையான அஸம்பிரஞ்ஞாத சமாதி என்பது மாத்திரந்தான் யோகம் எனப் பொருள்படும். ஆனல் எல்லாச் சித்தவிருத்திகள் என்று சூத்திரத்தில் சொல்லாமையால் கீழான படிகளான க்ஷிப்தம், மூடம், விக்ஷிப்தம் இவைகளை நீக்கி ஏகாக்கிரம், நிருத்தம் என்ற இரண்டுபடிகளும் யோகப்பயிற்சிக்கு உரியதாகும். சித்தம் என்பது சத்வ, ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களுடன் கூடி நிகழ்வது. சத்வகுணமானது எப்போதும் அதனிடம் உள்ளது. சித்தம், ரஜஸ், தமஸ் இவைகளுடன் சம்பந்திக்கும்போது, உலக விஷயங்களின் பாவங்கள் உண்டாகின்றன. தமஸ் மேலிட்டால், அதர்மம், அஞ்ஞானம், வைராக்கியமின்மை, ஐசுவரியமின்மை மனத்திற்கு ஏற்படும். ரஜஸ் மேலிட்டால், ஷை பாவங்களின் எதிர்மறையான நிலைமை உண்டாகிறது. ரஜஸ் அற்பமேனும் இல்லாமல் பொய்த்துப்போமாகில், புருஷ ஸ்வரூபத்தில் பிரதிஷ்டை உண்டாகிறது. இந்நிலையானது தர்மமேகத் தியானத்திற்குப் போதலுக்கு அநுகூலமாயுள்ளது. தர்மமேக சமாதிவரையில் உள்ள சமாதியின் பல படிகள் ஸம்பிரஞ்ஞாத சமாதியில் அடங்கும். தர்மமேக சமாதியைப்பற்றிப் பின்னர் விவரிப்போம்.

குறிப்பு 2:—ஸம்ஸ்காரமாத்திரம் மிகுந்திருந்து விருத்திகள் ஒழிவடையும்போது, அந்நிலை அஸம்பிரஞ்ஞாத சமாதியாம். யோகம் ஸம்பிரஞ்ஞாத சமாதியென்றும் அஸம் பிரஞ்ஞாத சமாதியென்றும் இருவகைத்தாம். இவ்விரண்டும் முறையே ஸபீஜம் என்றும் நிர்பீஜம் என்றும் பெயர்பெறும்.

3. ததா த்ரஷ்டு: ஸ்வரூபேவஸ்தாநம் ॥

அப்போது (விருத்திகள் அடங்கும்போது) புருஷன் தன் ஸ்வரூபத்தில் இருப்பான்.

குறிப்பு:—விருத்திகள் அடங்கினல் விஷயம் ஒன்றுமில்லை. அச்சமயத்தில் கேவலம் தன்னிலையில் புருஷன் இருப்பான். அது கைவல்லிய ஸ்திதியைப் போன்றதாம்.

4. வ்ருத்திஸாரூப்யமிதரத்ர ॥

ஏனையகாலத்தில் (விருத்திகள் அடங்காமல் இருக்கின்ற காலத்தில்) புருஷன், நிகழும் அந்தந்த விருத்தியுடன், ஸம்பந்தித்திருப்பான்.

5. வ்ருத்தய: பஞ்சதய்ய: க்லிஷ்டாக்லிஷ்டா: ॥

விருத்திகள் ஐவகை. சில துக்ககரமானவை. சில துக்கமின்மையானவை.

6. ப்ரமாணவிபர்யயவிகல்பநித்ராஸ்ம்ருதய: ॥

பிரமாணம், விபரியயம், விகற்பம், நித்திரை, ஸ்மரணே என்பன ஐவகை விருத்திகளாம்.

7. ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாகமா: ப்ரமாணாநி ॥

பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், ஆகமம் என்பன பிரமாணங்கள்.

குறிப்பு 1:—உபமானம், அருத்தாபத்தி, அனுபலப்தி, இம்மூன்றையும் சேர்த்து சிலர் ஆறு பிரமாணங்கள் உண்டென்பார்கள். ஆனால் இவை மூன்றும் அநுமானத்தில் அடங்கும். ஆகமம் = ஆப்தவாக்கியம், சப்தம், சர்வஞ்ஞனுகவும், கருணையுள்ளவனுகவுமிருக்கின்ற புருஷனின் வாசகம்.

குறிப்பு 2:—இம்மூன்று பிரமாணங்களினும் தாரதம்மியமுண்டு. சாதாரண மனிதன் பிரத்தியக்ஷத்தையும், அறிவில் மிகுந்தவன் பிரத்தியக்ஷம் அனுமானத்தையும், இன்னும் விசால அறிஞன் சப்தத்தையும் பிரமாணமாகக் கொள்ளுவான். எல்லாப் பிரமாணங்களும், ஆத்மஸம்வித் பெறும்வரையில் பயனுள்ளவை. ஆத்மஸம்வித் அடைந்த மஹாபுருஷனுக்குத் தன்னுடைய சாக்ஷாத்காரமே அன்றி, மற்றவை பிரமாணமன்று. அந்த உயர்நிலை பெறுவதற்கே, பிரமாணங்கள் படிகளாம், சாதனங்களாம்.

8. விபர்யயோ மித்யாஜ்ஞாநமதத்ரூபப்ரதிஷ்டம் ॥

விபரியயம் என்பது ஒரு வஸ்துவிற்குரிய ஸ்வரூபம் தோன்றமல் பொய்யான வேறொரு ஸ்வரூபம் தோன்றலாம்.

குறிப்பு:—சந்தேகம் என்பது விபரியயத்தில் சேர்ந்ததாக சூத்திரக்காரர் அபிப்பிராயம், அதனால் அதைப்பற்றி வேருகச் சொல்லவில்லை.

9. சப்தஜ்ஞாநாநுபாதீ வஸ்துசூந்யோ விகல்ப: ॥

விகற்பம் என்பது வஸ்து உண்மையில் இன்றி, வார்த்தை மாத்திரையை அநுசரித்து உண்டாகும் மனோவிர்த்தியாம்.

குறிப்பு:—முயற்கொம்பு, வந்தியா புத்திரன், சைதன்னியம் (அறிவு) புருஷனுடைய ஸ்வரூபம், (இதில் சைதந்நியம், புருஷன் என்ற இரண்டு வார்த்தைகளினால் வித்தியாசம்இருப்பினும், அவைகள் குறிக்கும் பொருள் ஒன்றே, இரண்டல்ல.) ராகுவின் தலை இவை போன்றவை உதாரணமாகும்.

10. அபாவப்ரத்யயாலம்பநா வ்ருத்திர்நித்ரா ॥

நித்திரை என்பது வெளிவிஷய பிரஞ்ஞை இன்றியும் (சத்வ ரஜோகுணங்கள் அடங்கி, தமோகுணம் மேலிடும் காலையில்) அவித்தை சம்பந்தமான மநோவிருத்தியாம்.

குறிப்பு:— சாதாரண ஜனங்களின் அபிப்பிராயத்தில், நித்திரையில் விருத்தி சூன்யமாம். தூங்கி விழித்ததின்மேல், 'சுகமாய்த்தூங்கினேன்' என்ற ஸ்மரணே இருக்கின்றமையால் உண்மையில் அது தூக்கத்தில் அபாவரூபமான ஒரு விருத்தியாக இருக்கின்றது.

11. அநுபூதவிஷயாஸம்ப்ரமோஷ: ஸ்ம்ருதி: ॥

ஸ்மிருதிஎன்பது அநுபவித்தவிஷயம் மனத்தைவிட்டு நழுவாமலிருத்தலாம்.

குறிப்பு:—அனுபவித்த(பிரமாணத்தினுல் அனுபவித்த)இவ்வைந்து விருத்திகளும் சுகம், துக்கம், மோகம்இவைகளுக்குட்பட்டவை. இவ்விருத்திகளில் பிரமாணம், விபரியயம், விகற்பம் இவை மூன்றும் ஜாக்கிரதாவஸ்தையில் அனுபவிக்கப்படுகின்றன. இவைகளின் வாசனைகள் மாத்திரம் ஸ்வப்னாவஸ்தையில் அனுபவிக்கப்படுகின்றன. ஸுஷுப்தி அவஸ்தையில் நித்திரை மாத்திரம் உள்ளது. ஸ்மிருதி மற்றைய இரண்டு அவஸ்தைகளிலும் உள்ளது; நித்திரையில் இன்றும்.

12. அப்யாஸவைராக்யாப்யாம் தந்நிரோத: ॥

இவைகள் (மேற்கண்ட விருத்திகள்) அப்பியாசம், வைராக்கியம் (என்ற உபாயங்களால்) நிரோதம் செய்யத்தக்கவை.

குறிப்பு:—மனோவிருத்திகளாகிற பிரவாகமானது, சத்வம் மேவிட்டிருந்தால், நல்ல மார்க்கத்திலும், ரஜஸ், தமஸ்கள் மேலிட்டிரு

ந்தால், தீயமார்க்கத்திலும் செல்லுகின்றது. நல்ல மார்க்கம் என்பது அந்தர்முகமாய்க் கைவல்லியத்துக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பிக்கும், தீய மார்க்கமானது விஷய நுகர்ச்சி என்ற ஸம்ஸாரத்திற்குள் கொண்டுபோய் விடும். வைராக்கிய ஸாதநத்தால், விஷயப் பிரவாகத்தைத் தடுத்து அணைபோட்டும், அப்பியாச சாதநத்தால், நல்ல மார்க்கம் என்றதனை வெட்டிவிட்டும், அதில் மநோவிருத்திகளைச்செல்லும்படி செய்தலுமாம். வைராக்கியம், பிரதிபந்தம் அநிஷ்டநிவிர்த்தியையும், அப்பியாசம் இஷ்டப்பிராப்தியையும் தரும்.

13. தத்ர ஸ்திதௌ யத்நோऽப்யாஸ:॥

அதில் (அப்புருஷனிடத்தில்) மனத்தை ஸ்திரமாக நிறுத்தலின் முயற்சி அப்பியாசமாம்.

குறிப்பு:—பகிர்முகமான விருத்திகள் போய் அந்தர்முகமான விருத்திகள் நடைபெறல் ஸ்திதி எனப்படும். அந்நிலையை அடைவதற்காக, பஹிர் அந்தர் சாதநங்களை அநுஷ்டித்தல் அப்பியாசமாம்.

14. ஸ து தீர்க்ககால நைரந்தர்ய ஸத்காரா
ஸேவிதோ த்ருடபூமி:॥

நீண்டகாலம் இடையறாமல் குறித்த லக்ஷியத்தில் பிரயத்தனத்துடன் அவ்வப்பியாசம் நிகழுமாகில், அது திடமானதாகும்.

15. த்ருஷ்டாநுச்ரவிக விஷய வித்ருஷ்ணஸ்ய
வசீகாரஸஞ்ஜ்ஞா வைராக்யம்॥

வைராக்கிய மென்பது, பிரத்தியக்ஷ,(சாஸ்திரங்களில் பிரஸ்தாபித்திருக்கிற) அப்பிரத்தியக்ஷ விஷயங்களில் அவாவின்றி அவைகளை ஸ்வாதந்தர்யம் செய்யும் தகைமையாம்.

குறிப்பு:—வேண்டுதல், வேண்டாமை, இல்லா நிலைமை, வைராக்கியம். அது நாலுபடியுள்ளது. (1) யதமாநம்—முயற்சி. மனம் இந்திரிய விஷயங்களிற் செல்லாமல், தடுத்தலின் முயற்சி முதற்படி. (2) வியதிரேகம்—அம்முயற்சி செய்கிறதில், சில விஷயங்களைப்பற்றி விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் முன்னரே தள்ளப்பட்ட விஷயங்களாகின்றன. அஃதாவது அவைகள் சம்பந்தமாக வைராக்கியம் பக்குவமாகியிருக்கிறது, சில நம்மை இழுக்கின்றன; அவை நம்மை இழுக்காமல் தடுக்க முயலுகின்றோம். இவைகளைப்பற்றிய வைராக்கியம்

பூர்ணசந்திரோதய விளம்பரம்.

சந்தா விவரம்.

வருஷசந்தா தபாற்கூலி உள்பட ரூ. இரண்டுதான்.
தனிப்பிரதி விலை அணா 4.

விளம்பர விகிதம்.

ஒருபக்கம்	1 மாசம்	4—0—0	அரைபக்கம்	1 மாசம்	2—8—0
,,	3 ,,	10—0—0	,,	3 ,,	7—0—0
,,	6 ,,	20—0—0	,,	6 ,,	12—0—0
,,	1 வரு	36—0—0	,,	1 வரு	18—0—0

ப. நாராயண அய்யர்,
பத்திராதிபரும் மானேஜரும்.

புஸ்தகம், துண்டு பத்திரிகைகள் விளம்பரம்.

பிராசீன தர்மங்களின் உயர்வும், இக்கால ஆசாரங்களும்	0-6-0
மனிதனின் வமிசாவளியின் உண்மை	0-4-0
ஹிந்துமததூஷண பரிகாரம்	0-4-0
Avvayar's Yoga aphorisms in English	0-4-0
அவதாரங்களின் உண்மை	0-8-0
ஏசுகிறீஸ்து என்பார் சரிதம்	0-0-6
அன்பு, அதன் உண்மை	0-0-6
சுகிர்தம்பயக்கும் வாழ்நாள்முறை	0-0-3
மடங்கள், மடாதிபதிகள்	0-1-0
நவராத்திரி அல்லது மஹிஷாஸுரமர்தநம்	0-0-3
தேவாலயம்	0-0-3
தர்மசத்திரங்களும் அவைகளின் சீர்திருத்த முறைகளும்	0-0-3
இந்தியபுத்திரர்களின் சங்கம்	0-0-3
பிரஹ்மஞான சபை	0-0-1
ஷை யந்திரம்	0-0-2
பிரஹ்மவித்யை	0-0-2
ஷை ஆங்கிலத்தில்	0-0-3
நாமிருக்கும் வீடு	0-0-6
அஷ்டபிரதக்ஷிணம்	0-0-1
ஏசுகிறீஸ்து என்பார் ஒழுகிக்காட்டிய ஒழுக்கமுறைநூல். The Imitation of Christ (in Tamil.)	1-0-0

மேற்கண்டவைகளுக்கு 100-க்கு 20 கமிஷன் கொடுக்கப்படும். தபாற்கூலி பிரத்தியேகம். வேண்டுவோர் அடியிற்கண்டவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ப. நாராயண அய்யர்,
பிரெசிடெண்டு, பிரஹ்மஞான சபை, மதுரை.

Registered No. M. 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின் ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 2. { 1911ஞு ஜுலைமீ 15உ விரோதகிருதுஞு ஆனிமீ 31உ } பகுதி 3.

ப. நாராயண அய்யர், B. A., B. L., F. T. S.
அ. ரங்கஸ்வாமி அய்யர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ரூ 2. தனிப்பிரதி அணா 4.

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்
மகுடாபிஷேகம்—பத்திராதிபர்.	எள
கல்விகற்பிக்கும் முறையின் சீர்திருத்தம்—ப. நா.	எக
எண்ணம்: அதன்பயன், நன்மை, தீமை—வி. வெங்குசாமிஅய்யர்	அஅ
பிரஹ்மஞானசபையும் சகோதரபாவமும்—ப. நா.	கக
அதிகசமீபத்தில் வருங்காலவிசேஷம்—வி. இராமச்சந்திரநாயுடு	கoரு
புத்தகவரவு—பத்திராதிபர்	ககள
சமாசாரம்—பத்திராதிபர்	ககஅ

பதஞ்சலிமகரிஷி அருளிச்செய்த யோகசூத்திரம்.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2. { 1911ஆ ஜூலைமீ 15உ / விரோதகிருதுஆ ஆனிமீ 31உ } பகுதி 3.

மகுடாபிஷேகம்.

" அன்பின் வழியது என் அரசாக்ஷி முறை."

கலியப்தம் 5013-ம் ஆண்டு விரோதகிருதுஆ மிதுனமீ 8உக்குச் சரியான கி.பி. 1911ஆ ஜூன்மீ 22உ குருவாரம் தசமி திதியும், அசுவதி நக்ஷத்திரமும், அமிருதயோகமும் கூடிய சுபதினத்தில், ஸூரிய அஸ்தமனமே இல்லாதபடி உலகமெங்கும் வியாபித்ததும், இப்பூமியில் கால் பாகமாயுள்ளதும், பூமியின் கண்ணுள்ள குடிஜனத்தில் 6-ல் ஒரு பகுதி தங்கியிருக்கின்றதும், அஷ்டைசுவரியங்கள் பொருந்தியதும், உயர்வற உயர்நலமமைந்துள்ளதுமான ராஜ்ஜியத்தையும் அதின் சகல சம்பத்தையும் பெறுதலின் அறிகுறியாக, லண்டன் மாநகரில் வேஸ்டு மினிஸ்டர் ஆபி என்ற புராதன திவ்விய ஆலயத்தின்கண், பல ஜன சமூகங்களின் முன்னர், பலதேசத்து முடிமன்னர்களும், நம் இந்தியா தேசத்தின்கண்ணுள்ள பல ராஜாக்

களும், அவர்கள் பிரதிநிதிகளும், மற்றும் பல பிரபுக்களும், பெரியார் சிறியார், ஆண் பெண் பாலர்கள் பல ஜாதியார், பல மதஸ்தர்களான கோடாநுகோடி ஜனங்களும் சூழ்ந்திருக்க, வெகு விமரிசையாய் சகல வைபவங்களுடனும், ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மகாராஜாவும், மகாராணி மேரி அம்மையாரும் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பெற்றார்கள்.

யாதொரு விக்னமுமின்றி இறைவனருளால் எல்லா வைபவங்களும், கண் காக்ஷிகளும், உத்ஸவாதிகளும், நேர்மையாகவும், ஒழுங்காகவும், மங்களகரமாகவும் நடைபெற்றன. மாக்ஷிமைதங்கிய ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தியாரும், மகாராணி மேரி அம்மையாரும் தீர்க்காயுஸ் உள்ளவர்களாயும், ஷை யாருடைய செங்கோன் முறை நன்மை பற்றியதாகவும், நீதிமுறை வழுவாமல் நடைபெறும்படியாகவும், அருள்வள்ளலாகிய பரமேசுவரன் அநுக்கிரஹம் செய்வாராக. இந்த கம்பீரமான ராஜ்ஜியத்திற்கு எல்லா மங்களங்களும் உண்டாவதாக! எல்லா ஜனங்களும் சுகிர்தம் பெறுவார்களாக!!

அன்புடை மன்னர் ஐந்தாம் ஜார்ஜும்
இன்குண ராணியர் எழிலுறு மேரியும்
மன்னுயிர் ஓம்பி மகிழ்வுற வாழி,
மலைவளம் நதிவளம் மாநில வளமுடன்
கலைக ளெல்லாம் தலைமைபெற் றோங்கும்
இந்திய இங்கிலாந்து இன்புற வாழி,
ஆங்கிலச் செங்கோல் அழகுற வாழி,
வாழி அறவோர், வாழி அறிஞர்,
வாழி நலமெலாம் வளமுற வாழியே.

ஓம் தத் ஸத்.

பத்திராதிபர்.

கல்வி கற்பிக்கும் முறையின்

சீர்திருத்தம்*

1. உலகத்தில் இப்போது, குழந்தைகளுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் நடத்தப்பெறும் கல்விப் பயிற்சி முறையானது அடியில் வரும்சித்தாந்தத்தின் ஆதாரத்தைப்பற்றிநிகழ்கின்றது. குழந்தையானது முன்ஜன்மங்கள் பெற்றிருந்ததாய், கவனங்கொள்வதேயில்லை. அது நூதன சிருஷ்டி. பெற்றோர்களால் ஏற்பட்ட சரீரம் என்ற குடிசிலில், வந்து குடியேறி இருக்கிறான். அவன் குடிபுகுங்காலத்தில், யாதொன்றும் கொண்டுவரவில்லை. அவன் மனம், முன் ஒரு விதமான ஸம்ஸ்காரங்கள், முன்னினைப்புக்கள் முதலியவையில்லாமல் சுத்தமாய் வெறுமையாக இருந்தது. சிலர் அபிப்பிராயத்தில், பெற்றோர்களின் சரீர சம்பந்தத்தால், அவர்களுடையவும், அவர்களின் முன்னவர்களுடையவும், சில ஸ்தூலசரீரப்பாங்கினால் ஸம்ஸ்காரங்களான குணங்கள், அதாவது பிரிய அப்பிரிய எண்ணங்கள் இவைபோன்றவைகள் அமைந்தழிலையுடன் பிறக்கிறானென்பர். மற்றும் சிலர் அபிப்பிராயத்தில், ஒன்றுமே இல்லை. எல்லாம் அவன் அவன், பிறக்கும் இடத்தையும், அதனால் ஏற்படும் சுற்றத்தையும், அது சம்பந்தமான, சௌகரியத்தையும் பொறுத்ததாக இருக்கிறது என்பார். சிசுவானது, ஒரு ஜீவன் என்றும், முன் எத்தனையோ ஜன்மங்களை எடுத்து அனுபவங்கள் பெற்றான் என்றும், திரும்பவும் உலகத்தில் வந்து பிறந்திருக்கிறான் என்றும், அச்சிசு ஈசுவரஅம்சம் என்றும், ஒருவரும் கொஞ்சமேனும் நினைத்தாரில்லை. இத்தன்மையான சித்தாந்தத்தை முன்னிட்டு கல்விப்பயிற்சி முறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதனால்தான் எல்லா வாலிபர்களுக்கும் ஒரேதரத்துப் படிப்பு, ஒரேவிதப்பயிற்சி, ஒரேவிதமான புத்தகங்கள், ஒரே விதமான பாடம், நிகழ்கின்றன. கருக்கட்டி வார்க்கப்படும் பிரதிமைகள்போல், குழந்தைகளைப் பாவித்து, இக்காலத்திய கல்விகற்பிக்கும் முறைகளை நடத்துகின்றார்கள்.

---

* (Adaptation of Mrs. Annie Besant's article in the 'Theosophist' of July 1910.)

2. சற்று கவனம் செலுத்தி விசாரிக்குமளவில், ஒவ்வொரு சிசுவும் ஓர் ஓர் ஜீவன். ஈசுவர அம்சம் பொருந்தியவன். பூர்வஜன்மங்களில் தான் தான் அனுபவித்தவைகளும் அறிந்தவைகளும், வாசனாமயமான நுண்ணிய ஸம்ஸ்காரங்களாக, அவனுடைய மனோமய, விஞ்ஞானமய, ஆநந்தமய கோசங்களின்கண், அமைந்திருக்கின்றன. அவன் அவன் பூர்வஜன்மங்களில் செய்த கர்மங்களுக்குத் தக்கவாறு, உலகத்தில் சீலமும் குணமும் பெறுகிறான். பல சௌகரியங்கள், அல்லது கஷ்டங்கள் உள்ள, நிலைமையை அடைகிறான். ஆகவே எல்லாருக்கும் ஒரே தரமான படிப்பு ஏற்படுத்தல் அறிவீனமே. ஆனால், அந்தந்தக் குழந்தையை நன்றாய்க் கவனித்துப் பார்த்து அததன் குணாதிசயங்களையும், மனப்போக்குகளையும், கதிகளையும் நன்றாய் ஆராயவேண்டும். அதன்மேல், அக்குணங்களின் அபிவிருத்திக்கு ஏற்ப, படிப்பினைகளை அமைத்தல் வேண்டும். சரீரத்தால் குழந்தையாக ஒருவன் இருக்கலாம். சரீரம் பலத்தை அடையவேண்டுவதுதான், சரீரம் வளரவேண்டுவதுதான்; ஆனால் அச்சரீரத்தை உடைய சரீரியான ஜீவாத்மா வெகு ஜன்மங்களில் பிறந்து இறந்துவந்த அநுபவியான மஹாபுருஷனாக இருக்கலாம். அறிஞனாக இருக்கலாம். மஹா ஞானிகளையும் மஹா கல்விமான்களையும் பார்க்கிறோம். ஞான சம்பந்தர் தாய்ப்பால் மறவாத வயதில் அற்புதமான பாசுரங்கள் கவனம் செய்தார். ஔவை, திருவள்ளுவர் முதலாயினோர், பிறந்த நிமிஷமே, கவிகள் பாடியதாகக் கர்ண பரம்பரையாகக் கேள்வியுற்றிருக்கிறோம். சிலர் கானத்தில் அதிபாலியத்தில் மஹாநிபுணராக இருக்கிறார்கள். சமீபத்தில், அமெரிக்காவில் ஒரு சிறுவன் 4th dimension என்ற நாம்சத்தைப்பற்றி, பெரிய பெரிய கணிதசாஸ்திரிகள்கூட பிரமிக்கும்படியாக யாதொரு தடையின்றித்தெளிவாய் உபந்நியாசம் செய்தானாம். இன்னும் இதைப் போன்ற எத்தனையோ அற்புதமான மனோசக்திகளும் அதிக பால்லியத்தில், குழந்தைகளிடம் குழந்தைப்பிராயத்திலேயே, விளங்குகின்றமையைக் காண்கிறோம். இது நிற்க.

3. நூதன விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்வதில், அதிக பரபரப்பும் ஆசையும் உள்ளவைகளாக அனேக குழந்தைகள் இருக்கின்றன. இது என்ன, அது என்ன, என்று நம குழந்தைகள் நம்மை

நச்சுதல் செய்கின்றன. இதைத் துன்பமாக எண்ணுகின்றோம், நீ பேசாமல இரு, அதனால் உனக்கு ஆகவேண்டியது என்ன. என்னை உபத்திரவப்படுத்தாதே என்கிறோம். பெரும்பாலும் அக்கேள்விகளுக்கு நமக்கே சரியானபடி விடைசெய்ய சாமர்த்தியம் இல்லாமல் இருக்கின்றோம். அதைப் பேசாமல் இருக்கும்படி பயமுறுத்துகின்றோம். இதினால் அக்குழந்தைக்குக் கேடு உண்டாகும். தைரியம், பலம், மெய் பேசுதல் முதலிய இத்தன்மையான நல்ல சீலம் அமையாமற்போம். குழந்தையின் குணங்களையும் அதன் சேஷ்டைகளையும், விருப்பு வெறுப்புக்களையும் பெற்றோர் நன்றாய்க் கவனிக்கவேண்டும். அவைகளினின்று இத்தன்மையான படிப்பு இக்குழந்தைகட்குக் கற்றுக்கொடுத்தால் நலம் என்று அறியவரும். தவிரவும் அறிவுள்ள ஜோதிஷ சாஸ்திரியைக்கொண்டு, குழந்தையின் ஜாதகத்தைப் பார்த்து, கிரகங்களின் நிலைகளை அறிந்து அவைகளுக்குத் தக்கபடி, குழந்தையின் கல்விப்பயிற்சியைச்செம்மைப்படுத்தல் வேண்டும். வாக்கின் ஸ்தானத்தில் கெட்ட கிரகங்கள் இருந்தால், அவனுக்குப் பொய்சொல்லும்சுபாவம் இயற்கையாகத் தோன்றும். அதற்குத்தக்கபடி, பொய் பேசும் தன்மை அதிகப்படாமல் பொய்யின் கெடுதியையும், மெய் பேசும்படி உத்ஸாகத்தையும், அக்குழந்தைக்கு உண்டுபண்ணவேண்டும். சில நற்குணங்கள், கருவாகஇருக்கும். அவைகளை, தக்க படிப்பாலும், அதன் முன் நாம் செய்யும் அனுஷ்டானத்தாலும், பின்னும் ஸத்ஸங்கத்தாலும் விருத்திசெய்து, மலரும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

4. குடும்பத்தில்படிப்பானது, மதவிஷயத்தைப்பற்றியும், நீதிமுறையைப்பற்றியும் சிறு கதைகள் மூலமாகவும், சிறு படங்கள்மூலமாகவும் அறிவை விருத்தி செய்யக்கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். ஜன்மாந்தரத்தைப்பற்றியும், மனிதன் மூன்று லோகத்திலும் வரத்துப்போக்குள்ளவன், அதினால் அவன் திரிலோகி என்பதைப் பற்றியும், மறுஜன்மம் உண்டென்பதையும், கர்மகதியைப்பற்றியும், நன்மைவிதைத்தால் நன்மைவிளையும், தீமை விதைத்தால் தீமைவிளையும் என்ற உயர்நலமுள்ள விதியைப்பற்றியும், பலதிருஷ்டாந்தங்கள் மூலமாகக் குழந்தை மனத்தில் பதியவைக்கவேண்டும். பிராண

ஒன்றே என்றும், எங்கும் பரவியிருக்கிறதென்றும், எல்லா ஜீவ ராசிகளினும் கடவுள் இருக்கின்றார் என்றும், அதனால் ஜீவராசி களுக்கு ஹிம்சை செய்யக்கூடாதென்றும், ஜீவகாருண்யம் வைத்தல்வேண்டுமென்றும், இளம்பிராயத்திலேயே இத்தகைய நற் புத்திகளைக் கற்பித்தல்வேண்டும். குழந்தையின் உணவு விஷயத்தில் அதிகக் கவலை வைக்கவேண்டும். குழந்தைகள் கண்டபடி கண்ட ஆ காரங்களை உட்கொள்ளாமல் தவிர்க்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட காலங்க ளில் ஆகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். ஆகாரங்கள் சத்துவகுணம் பயக்குமவைகளாக இருத்தல் வேண்டும். பால், கோதுமை, பக்ஷ ணங்கள் சொற்பமாகவும், லகுவாகவும் சீக்கிரமாகஜ ஜீர்ணமாகக் கூடியவையாகவும், உணவு இருத்தல் வேண்டும்.

5. முதல் 7வயதுவரை, குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பாமல் அவரவர் வீட்டிலேயே நற்குணம், நற்சீலம் உண்டா கும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். பொதுவான மதவிஷ யங்களை இக்காலத்தில் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும். ஈசுவரன் ஒருவ ரிருக்கிறாரென்றும்,அவர் உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தாரென்றும், நடத் துகிறாரென்றும்,சிறுசிறு திருஷ்டாந்தங்கள் மூலமாகப் படிப்பித்தல் வேண்டும். செடிகொடிகள் எப்படி வித்திலிருந்து வெளியாகி,சீத உஷ்ண சம்பந்தத்தினால் பூமியிலிருக்கும் திரவியங்களைச் சுவீகரித்து, தன்மயப்படுத்தி,இலை, பூ, காய்கனிகளையுடையதாய் எப்படி அபிவிரு த்தியடைகின்றன வென்பதை நேராகச் செடிகொடிகளைக் காட்டிக் கற்பித்துவரவேண்டும். இன்ன புஷ்பம் இன்ன தேவதைக்கு உரிய து,இன்ன பழம் இன்ன தேவதைக்குப் பிரியமானது என்பவைகளைக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும். அவைகள் சம்பந்தமான சிறு கதைகளை யும், புத்திமதிகளையும் சொல்லித்தரவேண்டும். காரண காரிய பரம் பரா முறைகள் எப்படி உலகத்தில் நிகழ்கின்றனவென்பதைச் சிறு, சிறு திருஷ்டாந்தங்கள் மூலமாய்க் குழந்தை மனத்தில் பதிப்பிக்க வேண்டும். உதாரணமாக,குழந்தையின் அனுபவத்திலுள்ள நெய்யை க்காட்டி,நெய் வெண்ணெயைக்காச்சினதினாலும், வெண்ணெய்பாலைக் கடைந்ததினால் பாலினின்றும், பால் பசுமாட்டின் மடுவினின்று கரத் தலினாலும், அப் பால், பருத்திவிதை புல் முதலான தீனி பசுவுக்குக்

கொடுப்பதினால் சுரக்கிறதென்றும்,புல் மழை பெய்வதினால் உண்டா கிறதென்றும், மழை சமுத்திரம் முதலான நீர்ப்பரப்பிலுள்ள ஜலமா னது சூரிய வெப்பத்தினால் ஆவியாக உண்டாகி மேல்கிளம்பி மேகங்க ளாகத்திரண்டு அம்மேகங்களினின்று மழைபெய்கிறதென்றும்,இவை போன்ற மாதிரியாகக் கற்பித்தலினால் புத்தி விசாலமாகும். பக்ஷி கள், பூச்சிகள், மிருகங்கள், இவைகளின் உபயோகங்களைப்பற்றியும், உற்பத்தி முறைகளைப்பற்றியும், அவைகளின் அற்புதங்களைப்பற்றி யும் சாதாரணமாக சம்பாஷணை மூலமாக அறிவுறுத்தல் வேண்டும்.

6. இவ்விளமைப்பருவ காலத்தில், குழந்தை கையில் அழகான தும், நன்றாய்ப்பணி தீர்ந்ததுமான விக்கிரகங்கள், பொம்மைகள் முதலானவைகளைக் கொடுத்துப் பழக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் குழந்தையின்கற்பனு சக்தி (Imaginative faculty) விருத்தியாகாது. அதனால் பணிதீராத சாதாரண உண்டை உருளையான கல், கட்டை முதலானவைகளைப் பல சொரூபங்களாகக் கற்பித்துக் கொள்ளும்படி, குழந்தைகளுக்கு அறிவிப்போமானால், கற்பனுசக்தி விருத்தியாகும். 3 வயது, 4 வயதுள்ள குழந்தைகள், முக்கியமாய்ப் பெண்குழந் தைகள் சொரூபமில்லாத கட்டைகளை வைத்துக்கொண்டு அதை பாப்பா என்றும் சிறுகந்தைகளை அதற்கு உடுத்தி அதைத் தம்குழ ந்தையாகப் பாவிக்கிறதையும் நாம் சாதாரணமாய்க் காண்கின்றோம். இக்காலத்தில் புஸ்தகத்தைச் சுத்தமாய்த் தவிர்க்கவேண்டும். எழு த்து முதலானவைகள் கற்றுக்கொடுத்தலில், நாமே அப்போதைக் கப்போது, மணலிலாவது, சிலேட்டிலாவது, சுவரிலாவது, பலகையி லாவது, காகிதத்திலாவது, எழுதிக்காட்டவேண்டும்.

7. எந்த விஷயங்களைக் கற்றுக்கொடுத்தாலும், அது வார்த்தை மயமாகமாத்திரமல்லாமல்,வஸ்துக்களை முதன்மையிலாவதுகடைசியி லாவது நேருக்கு நேராகக் காட்டவேண்டும். சிறு நீதிவாக்கியங்களை யும் நன்மொழிகளையும் லேசுலேசாய் மநநம் பண்ணும்படியாகக் கற்பி த்தல் நலம். நீதிகள் அடங்கிய ஆத்திச்சூடி, கொன்றைவேந்தன் வெற்றிவேற்கை, இப்புஸ்தகங்களின் நீதிவாக்கியங்களை வாய்ப்பாட மாகக் கற்பித்தல் பிரயோஜனமாகும். இராமாயணம், பாரதம், பாகவதம், சைவவைஷ்ணவ புராணங்கள் இவைகளிலுள்ள கதை

களையும், முக்கியமாய் ரிஷிகள், தீரர்கள், போர்வீரர்கள், சூரியசந்திர வம்சத்து இராஜாக்கள், உயர்ந்த ஸ்திரீரத்தினங்கள், ஆழ்வார்கள் நாயன்மார்கள், நூதனமான விஷயத்தைக் கண்டுபிடித்த புத்திமான்கள், கவிஞர்கள், முதலானவர்களைப்பற்றிய சரிதங்களையும், சிறுகதைகள் ரூபமாகச் சொல்லவேண்டும். குழந்தைகள் கதைகேட்பதில் மிகவும் பிரியமுள்ளவர்கள். எல்லாப் படிப்பிலும் ஊடேஊடே விளையாட்டுக்களும் வேடிக்கைகளுமிருத்தல் வேண்டும். அதிகமாய் விளையாடும்படியாகச் செய்யவேண்டும். எல்லாப்படிப்பும் விளையாட்டாகவே நிகழவேண்டும்.

8. குழந்தையினுணவு, தேகபலத்தையும், புஷ்டியையும் கொடுக்கக்கூடியதா யிருக்கவேண்டும். குருத்துவமான சாப்பாட்டைத் தவிர்க்கவேண்டும். பால், பழம், சர்க்கரை, வித்துக்கள் இவை போன்ற நல்ல பதார்த்தங்கள் உணவாக ஏற்படவேண்டும். மாமிசம், மீன், துர்வாசனையுள்ள ஈரவெங்காயம், வெள்ளை வெங்காயம் முதலானவைகளை விலக்கவேண்டும்.

9. 7 முதல், 14 வயது வரையில், படிப்பு நடைபெறவேண்டிய முறை. இக்காலத்தில் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பலாம். எழுத்துக்களையும், சித்திரப்படங்கள் மூலமாகப் படிப்பிக்கவேண்டும். குழந்தைகளைச் சிறு கதைகள் சொல்லும்படி செய்யவேண்டும். குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்தவுடனே உபாத்தியாயர் ஒவ்வொரு குழந்தையையும் கூப்பிட்டு அததன் வீட்டில் நடந்த சுபசோபனங்கள் முதலியவைகளை அதினுடைய வாயால் சொல்லும்படி பழக்கவேண்டும். உபாத்தியாயர் குழந்தையின் கல்விப் பயிற்சி விஷயத்தில் அவசரப்படக்கூடாது, பொறுமை பாராட்டவேண்டும். சொன்ன விஷயத்தைக் குழந்தை கிரகிக்காமற்போனால், குழந்தையின் மேல் கோபிக்காமலும், நிந்தனை மொழிகளைச் சொல்லாமலும், பொறுமை பாராட்டவேண்டும். குழந்தை கிரகிக்காமலிருந்தால், அதற்குக் காரணம், உபாத்தியாயர் தான் படிப்பிக்கும் முறையில் தப்பிதமுள்ளதென்றறியவேண்டும். அந்தந்தக் குழந்தையின் திறமைக்கேற்ப, படிப்பைநடத்தவேண்டும். குழந்தையோ ஆரம்பகாலத்துப் பயிர். அதின் மூளையானது, சாமான்களைப்போட்டு

அடைத்துவைக்கும் குதிர் என நினையாமல், ஒரு சிறு ஆலவித்தினின்று, ஆலவிருட்சம் பூமியின்கண்ணுள்ள ஸ்தூல திரவியங்களையம், ஆகாசத்திலுள்ள ஆவிகளையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உட்கொண்டு, தன்மயப்படுத்தி, எப்படி வளர்கின்றதோ, அம்மாதிரியாகக் குழந்தையின் மனோமய கோசமும், விக்ஞானமய கோசமும், முன் மாதிரியை ஒத்ததாக கல்வி கேள்விகளினாலே மேன்மேலும அபிவிருத்தியடையவேண்டும் என எண்ணுக. குழந்தை ஏதேனும் ஒரு பிசகு செய்தால், அதினால் கோபம் கொள்ளாமலும், பயமுறுத்தாமலும், அப்பிசகுக்குக் தண்டனை செய்யாமலும், குழந்தையைக் கூப்பிட்டு அது செய்த குற்றத்தை விவரமாகத் தெரிவித்து, அக்குற்றத்தினால் வரும் கெடுதிகளை நன்றாய் எடுத்துக்காட்டி அதன் மனத்தில் பதிப்பித்து, இனி அக்குற்றம் செய்யக்கூடாதென்றும் அறிவுறுத்தல் வேண்டும்.

10. சிறிய பிரதிமைகள், பொம்மைகள், பலவித உருவங்கள், களிமண்ணினாலும், மாவாலும், வாழைத்தண்டாலும் இன்னும் மற்று மணல்முதலானவைகளாலும் குழந்தைகளைத் தாமேசெய்யும்படியாகப் பழக்குதல் நலம். ஈசுவரன் சம்பந்தமான ஸ்தோத்திரங்கள், பாடங்கள் முதலானவைகளைத் தமிழிலும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் கற்றுக்கொடுத்து ஸ்வரப்பிசகில்லாமல் பாடும்படியாகப் பழக்குதல் வேண்டும். முக்கியமாய், பஜகோவிந்தம், மூஷிகவாகனம், ஸரஸ்வதி ஸ்தோத்திரம், சிவ ஸ்தோத்திரம், விஷ்ணு ஸ்தோத்திரம், மஹிம்நா ஸ்தோத்திரம் இவைகளையும், தேவாரம், திருவாசகம், திருவாய்மொழிபாடல்களையும் பண்முறையாகக் குழந்தைகள் பாடும்படியாகப் பழக்குதல் வேண்டும். இளமையில், மநநம் பண்ணும் சத்தியானது நன்றாய் விளங்குகின்றமையால், அவர்களுடைய மதத்திற்குரிய, உயர்ந்த வசனங்கள், பாசுரங்கள், இவைகளை மநநம் செய்யும்படி நடத்தவேண்டும். பிராமணக் குழந்தைகளை முக்கியமாய் வேதாத்தியயநம் பூர்ணமாகச் செய்யாமற் போனாலும் சில முக்கியமான பாகங்களையாவது அத்தியயநம் பண்ணும்படி செய்யவேண்டும். ருத்திரம், சமகம், புருஷ ஸூக்தம், உபநிஷத்துக்கள், ஆருணம் இவைகளை பிராமணப் பையன்கள் கட்டாயமாகப் படிக்கவேண்டும். பகவத்கீதையை எல்லா ஜாதியாரும் கற்கலாம்.

அதை உருப்போடவேண்டிய சமயமிதுவே. இக்காலத்தில் நம் தேசத்தில் ஒவ்வொருவரும் மூன்று பாஷைகள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது முக்கியமாகவிருக்கிறது. உலகவிஷயத்திற்காக தேச பாஷையும், ஆங்கில பாஷையும், ஞானவிஷயத்திற்காகவும், முன்னோர்களின் மஹிமை தெரிந்துகொள்வதற்காகவும் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையையும் கற்கவேண்டும். இந்த ஏழு வயது முதல் பதினாறு வயதுக்குள் பொதுவான விஷயங்களைப்பற்றிய பொதுவான கல்விப்பயிற்சி ஏற்படவேண்டும். இதன் அஸ்திவாரத்தின்மேல்தான் உயர்ந்த சிறப்பான (special) கல்விப்பயிற்சியின் மேற்கட்டிடம் கட்ட இயல்வதாகும்.

11. முதல் 7 வயது வரையில் வியாதியில்லாத நல்ல ஸ்தூல தேகக்கட்டு உண்டாகவும், நல்ல வழக்கங்கள் ஏற்படவும், மதவிஷயங்களிலும் நீதி முறையிலும் மேலான எண்ணங்கள் மனத்தில் பதியவும், சரியானபடி முயற்சிக்கவேண்டும். இக்காலத்தில் கிராஹிய சக்தி அதிகமாயிருக்கின்றது. தவிரவும் மனத்தில் ஏதாவது ஒரு விஷயம் பதிந்தால் அது மாறுமலும் ஸ்திரமாயுமிருக்கும். 2-ம் 7 வருஷங்களில் அதாவது 7 முதல் 14 வயது வரையில், ஸ்தூல தேகப்பயிற்சியும், மனப்பயிற்சியும் உலக விஷயங்களில் பொதுவான ஞானமும் ஏற்படவேண்டும். இதுவே இனிவரும் மேலான படிப்புக்கு ஆதாரமாக ஏற்படும். 14 வயதுக்குமேல் யாதேனும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிய சிறப்பான கல்விப்பயிற்சி உண்டாகவேண்டும். பொதுக்கல்விப்பயிற்சி என்றால் பலவிஷயங்களை அறிந்துகொள்ளுதல், அகன்ற அறிவு இதனால் ஏற்படும். சிறப்புக் கல்விப்பயிற்சி என்றால் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிய பூர்ணஞானம் அதாவது ஆழ்ந்த அறிவு இதனால் ஏற்படும். 14 வயது வருங்காலத்தில் பெற்றோர்களும் உபாத்தியாயரும் பையனுடைய புத்தியின் திறமையையும், எம்முறைப்படிப்பில் பையனுக்கு ருசி இருக்கிறதென்றும், அவனுடன் சம்பாஷிப்பதினாலும், அவனுடைய மற்ற நடபடிக்கையினாலும், அறியக்கூடும், அறியவேண்டும். மேலும் அவன் உலகத்தில் எந்த உத்தியோகம் வகிக்கக்கூடியவனென்றும், அந்தத் தொழிலுக்கு ஏற்ப கல்வி கற்றுக்கொடுக்கத் தம்மாலியலுமாவென்றும், நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து தெளிந்து, அதன்மேல் இனி அத்தன்மையான படிப்பை அவன் அப்பியசிக்கும்படி செய்யவேண்டியது.

12. அச்சிறப்புக் கல்விப்பயிற்சி விஷயமாக, இப்போது நம் தேசத்தில், பல துறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் யாதேனும் ஒரு துறையைச் சார்ந்து, அதன் படிப்பு முறைகளையும், பழக்கங்களையும் நன்றாயும் தீர்க்கமாயும் தம்மிடத்து அமையப்பெறும்படி நம்முடைய வாலிபர்கள் பயிலவேண்டும். அவையாவன:—சாஸ்திரப்பயிற்சிக்குள்ள உயர்தரப்படிப்பு (Arts College), வைத்தியசாலை (Medical) ஆங்கில வைத்தியம், ஆயுர்வேத வைத்தியம்: சிற்பசாஸ்திரங்கள் (Engineering College): ரஸாயநம் (Chemical Study, Tatta's Institute at Banglore): உபாத்தியாயர் தொழில் (Teaching College), : விவஸாயத் தொழில் (Agricultural College): மின்சாரசக்தியை உபயோகிக்கும் முறை (Electrical Engineering College): சித்திரம் எழுதல், பிரதிமைகள் அமைத்தல் (School of Arts): காடுகளை நேர்மையாக வளர்த்தல் (Forestry College): ஸம்ஸ்கிருதசாஸ்திரங்களைப் படித்தல் (SanskritColleges) தமிழ்ப்பாஷையில் உயர்ந்த படிப்பு (செந்தமிழ்க் கலாசாலை, மதுரை): சிறுலௌகிகத் தொழில்களைக் கற்றல் (Technical classes for shorthand, type-writing, book-keeping, etc.): வியாபார விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் (School of Commerce): வேத அத்தியயநம் (Vedic Colleges): இவைகளைக் கற்பிக்கும் பல கல்விச்சாலைகள் பல இடங்களில் நம் தேசத்தில் இருக்கின்றன. இவைகளில் கற்றுத் தேர்ச்சி அடைகிற வித்தியார்த்திகள் தக்க வித்துவான்கள் மூலமாய்ப் பரீக்ஷை செய்யப்படுகின்றார்கள். சர்க்கார் மூலமாயும், சிற்சில சபைகள் மூலமாயும், இப்பரீக்ஷைகள் நடத்தப்பெறுகின்றன. இப்பரீக்ஷைகளில் தேறுகிறவர்கள் யோக்கியதா பத்திரமும், வித்வத் பட்டங்களும் பெறுகிறார்கள். இதன்கண் விவரித்திருக்கிற முறையை நம்மவர்கள் அனுஷ்டிக்க முயலுவார்களேயாகில், நாளடைவில் நம் தேசத்தில் கஷ்டப்படித்துத் தேர்ந்தவர்கள் அநேகர் உண்டாவார்கள். அத்தகைமையர் ஏற்படவே, ஜனசமூகத்தில் கல்வியும் அறிவும் விருத்தியாகும். அதனால் நம் தேசம் நலம் பெறும். எல்லாம் வல்ல இறைவன் இத்தன்மையான நிலைமையை நம் தேசம் அடையும்படி அருள் புரிவாராக. ஓம் தத் ஸத்.

*எண்ணம்: அதன் பயன், நன்மை, தீமை.

1876-ம் வருஷத்தில் அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ள "தாமஸ் எடிசன்" என்பவர் போனகிராப் யந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தார். அது இப்போது எல்லாருக்கும் நன்றாய்த் தெரிந்த யந்திரம். அதன் மூலமாய் நாம் அநேக சங்கீத வித்துவான்களுடைய பாட்டுக்களையும், பலருடைய உபந்நியாசங்களையும் கேட்கிறோம். இந்த யந்திரத்தின் தத்துவம் யாதெனில்: ஒவ்வொரு சப்தமும் ஆகாசத்தில் அலைகளை உண்டுபண்ணுகிறது, அவ்வலைகள் உருவத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. சமீபத்தில் மெழுகு அல்லது வேறே மிருதுவான வஸ்துவினால் அமைப்பெற்ற ஒரு சாமானை வைப்போமாகில், அதில் அவ்வலைகள் உருவத்தை உண்டாக்கும். இதையறிந்து 'எடிசன்' என்பவர், சப்தங்களின் அலைகளை கிரகிக்கவும், மறுபடி முன்போல அலைகளை உண்டுபண்ணவும், மேற்சொன்ன யந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தார். இந்த யந்திரத்தின் மூலமாய் சப்தமானது ஒரு உருவத்தையுண்டாக்கவும், அதை ரக்ஷிக்கவும் கூடுமென்று வெளிப்படுத்துகிறது. அப்படியே சப்தமானது ஒரு உருவத்தை யழிக்கவும் கூடும். (Professor Tyndall) டின்டல் என்ற வித்தவான் சப்தத்தின் அழிக்கும் சங்கதியைப்பற்றி அநேக பரீக்ஷைகள் செய்து அதன் உண்மையைக் காண்பித்திருக்கிறார். அவர் ஒரு கண்ணாடிப்பாத்திரத்தையெடுத்து அதில் பாதிவரை தண்ணீர் நிரப்பி ஒரு வாத்தியத்தைத் தன் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஒருவித கானம் உண்டுபண்ணினார். அந்த கானத்துக்கு நேர்மையாய்க் கண்ணாடிப்பாத்திரத்திலிருந்து ஒரு நாதம் பிரதித்வனித்தது, எதிரொலி உண்டாயிற்று. அதே நாதத்தை அவர் தன் வாத்தியத்தில் பலதடவை உண்டாக்கினார். பாத்திரத்தினும் அப்படியே பிரதித்வனி உண்டாயிற்று. அவர் மகாவேகமாய் அதே நாதங்களை வாத்தியத்திலுண்டாக்கவே, அவ்வளவு வேகமாய்ப் பாத்திரத்திலிருந்தும் நாதங்கள் புறப்படவும், பின்பு அந்த நாதங்களால் உண்டாக்கப்பெற்ற சுவர அலைகளை கிரகிக்கவும் பின்பு வெளியிடவும் போதுமானபடி அந்தப் பாத்திரத்தின் திரவியங்களால் முடியாமல், கண்ணாடிப்பாத்திரம் பல துண்டுகளாக உடைந்துபோயிற்று. இது

* Read at the Madura and Ramnad Districts' Theosophical Conference held at Sivaganga.

அவர் செய்த அநேக பரீக்ஷைகளில் ஒன்று. இவ்விதம் எடிசன் என்பவராலும் டின்டல் என்பவராலும் சப்தத்துக்கு, ஒரு உருவத்தை உண்டாக்கவும், காப்பாற்றவும், அழிக்கவும் சக்தியுண்டென்பது பிரத்தியக்ஷமாய்க் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. நமது சாஸ்திரங்களில் சப்தம் (வாக்கு) உலகத்தையுண்டாக்குகிறதென்றும், அதை ரக்ஷிக்கிறதென்றும், முடிவில் அதை அழிக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கின்றது. இதையே சப்த பிரஹ்மம் என்பார் மேலோர். இப்படியே விவிலிய நூலில் செயின்ட் ஜான் என்பாருடைய காஸ்பலில், ஆதியில் சப்தம் (Word) தான் இருந்ததென்றும், அது கடவுளிடமிருந்து வந்ததென்றும், அதுவே கடவுளென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

2. பிரகிருதத்தில் நாம் எண்ணத்தைப்பற்றிய விசாரணையில் சப்தத்தைப்பற்றி இவ்வளவு சொல்வானேன் என்று நினைக்கலாம். இதற்கு இரண்டு காரணங்களிருக்கின்றன. (1) கெட்ட எண்ணங்களை நாம் நினைக்கக்கூடாதென்பதற்கு பின்னால் அநேக காரணங்கள் சொல்லப்போகிறேன். அதே காரணங்கள் கெட்ட வார்த்தைகளை நாம் உச்சரிக்கக்கூடாதென்பதைக் காட்டும். (2) பிரஹ்மஞானசபையாரால் வெளிவந்திருக்கிற அநேக கிரந்தங்களில் சப்தத்தைப்போலவே எண்ணங்களுக்கும் உருவமுண்டு எனக்கூறப்படுகிறது. எப்படி சப்தமானது ஸ்தூல ஆகாச அலைகள் மூலமாய் உருவத்தை உண்டுபண்ணுகிறதோ அப்படியே எண்ணமானது அதிக நுட்பமான ஆகாயத்தில் உருவத்தையுண்டுபண்ணுகிறது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பார்த்து, அநேக ஐரோப்பிய சாஸ்திரிகள் சப்தத்துக்கு உருவமுண்டென்று காட்ட யந்திரம் கண்டுபிடித்ததுபோல எண்ணங்களின் உருவங்களையும் ஸ்தூலக்கண்ணுக்குப் புலப்படும்படியான உபாயத்தைக் கண்டுபிடிக்க எத்தனம் செய்தார்கள். பாரிஸ் நகரிலுள்ள ஒரு சாஸ்திரி நாம் நினைக்கிற எண்ணங்களின் உருவத்தை போட்டகிராப் படம் எடுக்கும்படியாக சில யுக்திகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். அந்த போட்டகிராப் இயந்திரத்தின் முன்னால் ஒருவனை நிறுத்தி அவனைத் தன்மனத்தில் ஒரு வஸ்துவைப்பற்றிச் சற்றுநேரம் நினைக்கும்படி செய்தால், அவன் நினைத்த எண்ணம் ஒருவித உருவமாக போட்டகிராப்பில் விழுகிறதாம்.

3. இது நிற்க, பிரஹ்மஞானசபையில் திவ்யதிருஷ்டியுள்ளவர்கள் சிலர் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் மனிதர்களுடைய கோபமான எண்ணங்கள், சந்தோஷமான எண்ணங்கள், அன்புள்ள எண்ணங்கள் இன்னும் அனேகவிதமானஎண்ணங்களின் உருவங்களைத் திவ்யதிருஷ்டியால் பிரத்தியக்ஷமாகப்பார்த்து அவ்வுருவங்களைப்படங்களாகப் புஸ்தகங்களில் வரைந்திருக்கின்றார்கள். எண்ணங்களுக்கு உருவமுண்டு என்பதைப்பற்றி நமக்குள் அனேக சாக்ஷிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளை நாம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கிறதில்லை. ஒருவன் தன் விரோதியின் பேரில் சூனியம் வைத்து அவனுக்கு அனேக தீங்குகள் செய்வதும் சில சமயம் அவனைக்கொன்று விடுகிறதுமுண்டென்றுநாம்கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். சிலருக்கு நேரிலும் தெரிந்திருக்கலாம். அதன் உண்மைஎன்னவென்று விசாரிப்போம். தன் விரோதியைக் கெடுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிற ஒருவன் ஒரு சூனியம் வைக்கிறவனின் உதவியைக் கோருகிறான். அந்தசூனியவாதி அந்த விரோதியை ஒரு தடவை தன் கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டு தனிமையான இடத்தில் வந்து அந்த விரோதிக்குப் பிரதிநிதியாக ஒரு பிரதிமையைச் செய்கிறான். அதைத் தன் முன்வைத்துக்கொண்டும், அவ்விரோதியின் உருவத்தைத் தன் மனத்தில் நினைத்தும் சில ஆபிசார மந்திரங்களைப் பிரயோகிக்கின்றான். அம்மந்திரங்கள் உருவங்களாகப் புறப்பட்டு அந்த விரோதியைத் தாக்கி அவனுக்குத் தீமையை விளைவிக்கின்றன. இவை அழிக்கும் உருவங்கள். அதர்வணவேத மந்திரங்களின் பிரயோகங்கள் எல்லாம் இம்மாதிரியே. மஹாபாரத யுத்தத்தில் இருதாத்திலும் மந்திரத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அஸ்திரங்கள் இத்தன்மையனவாம். எண்ணங்களுக்கு, ரக்ஷிக்கும் சக்தி உண்டென்பதற்கு திருஷ்டாந்தம்: ஒருவன் வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தால் சூரிய நமஸ்காரம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதாவது, சூரிய நமஸ்காரத்துக்காக ஏற்பட்டிருக்கிறமந்திரங்கள் மனத்தில் தியானிக்கப்பட்டவுடனே அவைகள் நல்ல உருவங்களாகக் கிளம்பி அவ்வியாதியஸ்தனுடைய வியாதிகளைப்போக்கி சூரியனிடமிருந்து பிராணசக்தியை அவன் சரீரத்தில் புகட்டும். அதினால் அவன் ஆரோக்கியத்தை அடைவான். இவ்விதம் அனேகம் பார்த்தும் கேட்டுமிருக்கின்றோம். இவ்விஷயங்களை

வற்புறுத்திக்காட்டுகிற சாந்தோக்கிய உபநிஷத், 3-வது அத்தியாயம், 14-வது காண்டம், 1-வது மந்திரத்தில்,

“அத² க²லு க்ரதுமய: புருஷோ யதா²க்ரதுரஸ்மிம்ல்லோகே புருஷோ ப⁴வதி ததே²த: ப்ரேத்ய ப⁴வதி ஸ க்ரதும் குர்வீத”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, மனிதன் எப்படி நினைக்கிறானோவப்படியாகிறான். இந்த ஜன்மத்தில் எப்படி எண்ணுகிறானோ அடுத்த ஜன்மத்தில் அவ்விதமாக ஆகிறான். இப்படியே பகவத்கீதை, 6-வது அத்தியாயம், 8-வது ஸ்லோகத்தில்,

“யம் யம் வாபி ஸ்மரன்பா⁴வம் த்யஜத்யந்தே களேப³ரம்।
தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா³ தத்³பா⁴வபா⁴வித:॥”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது,எவன் அந்தியகாலத்தில் எதை நினைத்துக்கொண்டு உயிரை விடுகிறானோ, அடுத்த ஜன்மத்தில் அதையவன் அடைவான்.

4. இவ்விதம் எண்ணங்களுக்கு ரூபமுண்டென்பதைப்பற்றிச் சொன்னோம். இனிமேல் மனிதர்களுடைய நல்ல எண்ணங்கள் தீய எண்ணங்களின் பயனைப்பற்றிச்சொல்லுவோம். எண்ணமானது ஈசுவரனால் மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு சக்தி. மனிதனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஜந்துக்களுக்கு இந்த சக்தி கிடையாது. எப்போது இந்தசக்தி நமக்குக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்போது அதை உபயோகித்தலில் நமக்கு ஒருஉத்தரவாதம் உண்டு. இதை யறிந்து சரியாய் உபயோகிக்கிறவர்கள் மிகவும் சிலர். அனேகர் அறிவின்மையால் சதா வீண் எண்ணங்களை எண்ணித் தங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தீமையை விளைவிக்கின்றார்கள். நம் மனம் எப்போதும் சலித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது, யாதேனும் ஒரு எண்ணத்தை எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்;ஒருநிமிஷமாவது வெறுமையாயிருக்கிறதில்லை. மனது மகாசஞ்சலமுள்ளதாயிருக்கின்றது. அதை அடக்குவது வெகு கடினமாயிருக்கிறது. காற்றைப் பிடித்துக் கரகத்தில் அடைப்பது எப்படி பிரயாஸமோ அப்படி இருக்கிறது என்று அர்ச்சுனன் கேட்டதற்கு,பகவான் நிச்சயமாய் மனதையடக்குவது வெகு கஷ்டம். ஆனால் அதை அப்பியாசத்தினாலும் வைராக்கியத்தினாலும்

ஜயிக்கலாம் என்று சொன்னார். இப்படி மனம் எப்போதும் எண்ணங்களை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதே, இந்த எண்ணங்கள் எண்ணுகிறவன் மட்டில் சாதகமோ பாதகமோ செய்கிறதாயிருந்தால் சரி அந்த மட்டிலிருக்கிறதில்லை, பிறரையும் பாதிக்கிறது. எப்படி பாதிக்கிறது என்பதற்கு திருஷ்டாந்தம்: இரண்டு சிநேகிதர்கள் சந்திக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவன் மற்றவனைப்பார்த்து, நான் இன்றிரவு நாடகத்துக்குப் போகவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறான். மற்றவன், நானும் அங்கே போகவேண்டுமென்று இப்போதுதான் நினைத்தேன் என்று சொல்லுகிறான். இது என்ன ஆச்சரியம்! ஒருவனுக்கு உண்டாகிற எண்ணம் மற்றவனுக்கும் உண்டாகின்றது. இதன் உண்மை யாதெனில், ஒருவன் மனத்தில் ஒரு எண்ணம் உண்டானவுடனே அது அலைகள் ரூபமாக வெளியேறிப் பரவுகிறது. அடுத்து நிற்கிறவன் அதற்கு அனுகுணமான சுபாவமுள்ளவனாயிருந்தால் அவன் மனத்தில் உடனே பிரவேசித்து, அந்த எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறது. இன்னொரு விஷயம்: சில வருஷங்களுக்குமுன் "சுதேசி" "வந்தேமாதரம்" என்ற வார்த்தைகளை நாம் கேள்விப்பட்டதேயில்லை. இந்த வார்த்தைகள் முதலில் வங்காளத்தில் உண்டாயின. அவ்விடத்தில் அநேக லக்ஷம் மனிதர்கள் மனத்தில் இந்த எண்ணங்கள் உண்டாகி அவைகள் பெரிய அலைகளாகக் கிளம்பி இந்தியா முழுவதும் பரவின. நம்முடைய பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளுக்கு இவ்விஷயங்களைப்பற்றி நாம் பாடம் சொல்லிக்கொடுத்தோமா? இல்லையே! அப்படி இருந்தும் அவைகள் அவர்கள் மனத்தில் எவ்வளவு ஸ்திரமாய் வேரூன்றியிருக்கின்றன! வங்காளத்திலும் சிறு பிள்ளைகளின் மனங்களில்தான் இவ்வெண்ணங்கள் அதிகமாய்க் குடிகொண்டிருக்கின்றன. அப்படியே இங்கும் சிறுவர்கள் மனங்களில் தான் இவ்வெண்ணங்கள் பலமாய்ப் பற்றியிருக்கின்றன. இதுதான் ஒரு தேசத்தார்கள் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஒரே விதமாய் நினைப்பதற்கும், மற்றொரு தேசத்தார் அதேவிஷயத்தை வேறு விதமாய் நினைப்பதற்கும் காரணம். புனர் ஜன்மம், கர்மம் இவைகளைப்பற்றி நம்முடைய சிறு பிள்ளைகள் கூட இயற்கையான விஷயமாக எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இதே விஷயங்கள் ஐரோப்பியர்களுக்கு இயற்கையானவை என்று தோன்றுவாம்.

5. மனிதனுடைய எண்ணங்கள் பல வகுப்புக்களாகப் பிரிக்கப்படலாம். அவைகளில் அடியிற்கண்ட மூன்று வகுப்புக்கள் முக்கியமானவை: (1) பிறரைப்பற்றிய எண்ணங்கள் (2) தன்னைப்பற்றிய எண்ணங்கள் (3) மேற்சொன்ன இரண்டு விதத்திலும் சேராத எண்ணங்கள். முதலாவது வகுப்பான பிறரைப்பற்றிய எண்ணங்கள் எவையென்றால்: பிறரைப்பற்றிப் பொறாமைப்படுதல். அவர் கெட்டுப்போகவேண்டுமென்று விரும்புதல். இயற்கையாய்ப் பிறருக்குக் கெடுதல்வந்தால் அதைப்பற்றிச் சந்தோஷமடைதல். அல்லது தன் பந்துமித்திரகளத்திராதிகளுக்கு ஐசுவரியமுண்டாகவேண்டும், அவர்கள் ரோகமில்லாமல் திடமாயிருக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு யசஸ், கீர்த்தி உண்டாகவேண்டும். இன்னும் இவைபோன்ற அநேக எண்ணங்களாம். இவைகளில் தீமையான எண்ணங்கள் கொடுமையான உருவங்களாகப் புறப்பட்டு இவன்யாரைக்குறித்து எண்ணுகின்றானோ அவனிடம் செல்லுகின்றன. அப்போது அந்த அயலானுடைய மனமானது எதாவது ஒரு விஷயத்தில்ஆழ்ந்த யோசனையுடனிருக்குமாகில் இவ்வுருவங்கள் அவனிடம் பிரவேசிக்காமல் வெளியில் இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும், அவனுடைய ஆழ்ந்தயோசனை நீங்கினவுடனே அவனிடம் சென்று அவனுக்குத் தீங்கு உண்டாக்கும். அவன் பரிசுத்தமான மனமுடையவனாயிருப்பானாகில் அவ்வுருவங்கள் அவனிடம் பிரவேசியாமல் போனவழியே திரும்பிவந்து அனுப்பினவன் பேரிலேயே பாய்ந்து, அவனுக்கு அதிக தீமையை உண்டுபண்ணும். சிலசமயம் அவனைக் கொன்றுவிடும்.

6. சூனியம் வைப்பவன் ஒரு பரிசுத்தவான் பேரில் அபிசார மந்திரம் பிரயோகம் செய்து அது பலிக்காமல் திரும்பி வந்து மந்திரவாதியைக் கொன்றுவிடுமென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இப்படியே நல்ல எண்ணங்கள் நல்ல உருவங்களாகப்போய்இவன் யாரைக் குறிப்பிட்டு எண்ணுகிறானோ அவன் மனத்தினிடம் பிரவேசித்து, அவனுக்கு நன்மையைச்செய்யும். எப்போதும் அவன் வேறு யோசனையிலிருந்தால் காத்திருந்து அவன் யோசனை கலைந்தவுடன் அவனிடம் பிரவேசிக்கும். இவன் யாரைக்குறித்து நல்ல எண்ணங்களை நினைக்கிறானோ அவன் எப்போதும் கெட்டசிந்தனையுள்ளவனாகவும்

நல்லஎண்ணங்களின் பயனைப் பெற்றுக்கொள்ள அபாத்திரனாகவு மிருப்பானாகில், அந்தஉருவங்கள் திரும்பிவந்து அனுப்பினவனுக்கு அதிக நன்மையைப் பயக்கும். இக்காரணங்களால் நாம் எல்லாரையும் குறித்து நல்ல எண்ணங்களையே நினைக்கவேண்டுமென்றும் நமக்கு விரோதியாயிருந்தாலும் கூட அவன் விஷயத்திலும் நல்ல எண்ணங்களையே நினைக்கவேண்டுமென்றும் பெரியோர் உபதேசிக்கிறார். "நன்றே நினைமின் நமனில்லை" என்றார் திருமூலர். இந்த முதலாவது வகுப்பைச் சேர்ந்த எண்ணங்களின் உருவங்கள் வெளியே போகிற உருவங்களாம்.

7. 2-வது வகுப்பைச் சேர்ந்த தன்னைப்பற்றிய எண்ணங்களாவன: எனக்கு ஐசுவரியமுண்டாகவேண்டும், நான் எடுத்தகாரியம் நிறைவேறவேண்டும். இவ்விதம் தன்னைப்பற்றியே எண்ணுதலாம். இவ்வெண்ணங்களின் உருவங்கள் வெளியேறிப் போகாமல் தன்னையே சுற்றிச்சுற்றிக்கொண்டிருக்கும். மனிதர்களில் அநேகர்களுக்கு இவ்வெண்ணங்கள் தான் அதிகம். இந்த எண்ணங்களினாலும் அநேக தீமைகளுண்டு. எப்படியென்றால், நாம் நம்முடைய சொந்த விஷயத்தைப் பற்றி ஒரு விதமாய்ச் செய்கிறதென்று தீர்மானிக்கிறோம். கொஞ்ச நேரத்துக்கெல்லாம் நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற இவ்வுருவங்கள் நமக்குள் பிரவேசிக்கும். முன் தீர்மானித்த விஷயத்தைப்பற்றி மறுபடியும் ஆலோசிக்க ஆரம்பித்து வேறு விதமாய்த் தீர்மானிப்போம். இப்படி அடிக்கடி இவ்வெண்ணங்கள்உண்டாகி மனத்திற்கு விபரீதத்தைக்கொடுக்கும். மேலும் அவ்வெண்ணங்கள் கெட்டதாயிருக்குமாகில் அந்தக்கெடுதலைச்செய்யும்படி அடிக்கடி நம் மனத்தைத் தூண்டும். இந்த இரண்டாவது வகுப்பைச் சேர்ந்த எண்ணங்களின் உருவங்கள் இவன் எங்கே போனாலும் தன் நிழல்போல அவனைத் தொடர்ந்துகொண்டேபோகும்.

8. 3-வது வகுப்பைச்சேர்ந்த எண்ணங்கள் ஒன்றிலும் ஒட்டாமல் விபக்தப்படாதவைகளாம். அதாவது சோம்பேறித்தனமாய் ஒருவன் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும்போதாவது நடக்கும்போதாவது எதிர்ப்படும் வண்டி, குதிரை, மனிதன், பறவை முதலானவை

களைப்பற்றி மனத்தில் தோன்றியபடி விபக்தப்படாமல் மனம் நினைய்த்துக் கொள்ளும். இந்த எண்ணங்களின் உருவங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நெறியில் செல்கின்றனவல்ல, தன்னைச் சுற்றிக்கொண்டிருப்பவையுமில்லை. இவைகள் பல இடங்களில் சுற்றிக்கொண்டு அவைகளுக்கு அநுகுணமான மனத்தையுடைய மனிதர்களிடத்தில் பிரவேசிக்கும். இதற்கு உதாரணம்: நாம் யாதேனும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது சில சமயத்தில் இதற்கு சம்பந்தமில்லாத ஒரு குரங்கு அல்லது ஒரு கோழியின் உருவம் மனத்தில் கிளம்பும், அதைப்பற்றி நமக்கே ஆச்சரியமுண்டாகும். தெருவில் போகிறவன் இந்த ஜெந்துக்களைப்பற்றி எண்ணின உருவங்கள் நம் மனத்தில் பிரவேசித்தனவேயல்லாது வேறில்லை. இவ்வித எண்ணங்களுள்ளவர்கள் தான் மனிதரில் பெரும்பான்மையோர்.

9. எண்ணங்களின் செயல்களைப்பற்றி இதுவரை சொன்னோம். இதையறிந்துகொண்டு நம்முடையவும் பிறருடையவும் நன்மைக்காக எண்ணங்களை நாம் எப்படி உபயோகிக்கவேண்டியதென்பதைப்பற்றிச் சொல்லுவோம். மனமே நாமல்லவென்றும், மனம் நம்முடைய கருவி என்றும் முதலில் நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது. மனத்தைத் தருசு நிலம்போல் பாழாகவும் சோம்பலாகவும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் பிறருடைய எண்ணங்களை, அதிலும் அவர்களுடைய கெட்ட எண்ணங்களை அதின்கண் பிரவேசித்துக்கொண்டிருக்கும். ஆகையால் மனத்தை நேர்வழியில் பயிற்சிசெய்ப உபாயங்கள் யாதெனில்: (1) ஒருவன் என்ன காரியம் செய்தாலும் அதாவது ஒரு கடிதம் எழுதினாலும், புத்தகம் வாசித்தாலும், மனம்வேறொன்றிலும் செல்லாமல் எடுத்த காரியத்தில் ஒருமுகப்பட்டு அதைச் சரியாய்ச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு சிறிய காரியத்திலும் மனத்தை இவ்விதம் பயிற்சிசெய்து வந்தால், மனம், தான் நினைத்தபடி ஓடாமல் இவன் சுவாதீனத்துக்கு வரும். ஒரு நிமிஷமாவது மனத்தைச் சோம்பலாய் அலையும்படி விடாமல் ஏதாவது உபயோகமுள்ள படிப்பு, சம்பாஷணை, அல்லது பெரியோர்மூலம் ஸத்விஷயத்தைக் கேட்டல், ஒரு தொழில் செய்தல் இவ்விதமாக மனம் வேலைசெய்தல் வேண்டும்.

10. மேற்சொன்னபடி ஒருவன் எப்போதும் காரியங்கள் செய்துகொண்டாவது அல்லது படித்துக்கொண்டாவது இருக்க முடியுமா? சில சமயம் வெளியில் நடந்து போகவேண்டியதாயும் வேறு ஊர்களுக்கு வண்டியிலும் ரெயிலிலும் போகவேண்டியும் வருமன்றோ? அப்போது அவன் மனத்தை எப்படி உபயோகிப்பதென்றால் ஒவ்வொருவருக்கும் மனத்துக்கு உயர் நலம் அமைந்ததான, பிரீதியுள்ள விஷயம் ஒன்று எப்போதும் இருக்கவேண்டியது. அனேகர்களுக்கு அப்படி யிருக்கிறது. சிலருக்கு இல்லாவிட்டால் அவர் அத்தன்மையான விஷயமொன்றைத் தீர்க்கமாய் ஆலோசித்துத் தீர்மானம் செய்துகொள்ளவேண்டியது. இதற்கு இங்கிலீஷில் Hobby (மனத்திற்கு இனிய தொழில்) என்று சொல்லுகிறது. மனத்துக்கு யாதொரு ஜோலியுமில்லாவிட்டால் Hobby என்று சொல்லுகிற அதிக பிரீதியுள்ள அவ்விஷயத்தில் மனம் செல்லும். ஆனால் இது கெடுதலான விஷயமாயிருக்கக்கூடாது. ஒருவன் சங்கீதத்தில் ரஸிகனுயிருந்தால் மனத்திற்கு வேலையில்லாதிருக்கும்போது அந்த சங்கீதவிஷயத்திலேயே மனம்செல்லும். ஒருவனுக்குக் கணிதம் முதலான சாஸ்திரங்களில் பிரீதி இருந்தால் மனம் அவைகளிற் செல்லும். இப்படியே பக்தியுள்ளவன் தான் வழிபடும் கடவுளைப்பற்றி நினைப்பான். ஒருவனுக்கு ஒருவித Hobby யுமில்லாவிட்டால் அவசியம் ஒன்றைச் சிருஷ்டித்துக்கொள்ளவேண்டியது. அப்போது தான் மனது அலையாது, வீண் எண்ணங்கள் கொள்ளாது.

11. நம்முடைய மனே சக்தி சிதறி, வியர்த்தப்படாமல் இருக்கும்படி காப்பாற்றவேண்டும். இந்த உண்மையை யறியாமல் அனேகர் இச்சக்தியை வீணுக விரயம் செய்கிறார்கள். உபயோகமற்ற அற்ப விஷயங்களைப்பற்றி மனம் சஞ்சலமடைகிறது. சென்று போன காரியத்தைப்பற்றித் திரும்பத்திரும்பச் சிந்தித்து வியாகூலமடைவதும் ஒருகாரியத்தை யடையமுயல்வதில் விபரீதமாய்த்துடிக்கிறதும், கோபப்படுகிறதும் இவ்விதமாய் மனே சக்தியைச் சிதறவிடுகிறார்கள். இவ்விதமாய்ச் செல்லாமல் மனம் சாந்தமாயிருக்கும்படி பழக்குவோமானுல், இந்தச் சக்தியானது நல்ல விஷயங்களில் அதிக தீவிரமாய்ச் சென்று விசேஷ பயனைக் கொடுக்கும்.

12. தான் கொண்ட அபிப்பிராயத்தை ஸ்திரப்படுத்த வீண்வாதம் செய்தல். அதாவது மதசம்பந்தமாகவாவது, அல்லது இராஜாங்கமுறை சம்பந்தமாகவாவது ஒருவன் ஒருவிதமாய் அபிப்பிராயம் கொண்டு மற்றவர்களும் அதே அபிப்பிராயத்துக்கு இணங்கி நடக்க வேண்டுமென்று வீணுக முயலுகிறான். ஒரே விஷயத்தில் பல நோக்கங்களால் பலருக்கு பல அபிப்பிராயங்கள் இருக்கலாம். ஒவ்வொன்றிலும் சிற்சில உண்மைகளிருக்கும். உண்மையானது ஒருவித அபிப்பிராயத்தில் மட்டும் பூராவாக வெளிப்படமாட்டாது. பல அபிப்பிராயங்களினுல் பூராவாக வெளியாகும். இதை மறந்து வீண்வாதம் செய்கிறார்கள். அதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

இவைபோன்ற அனேக விஷயங்களை நாம் கவனித்தால், நாம் மனநலமும் மனேபலமும் பெறுவோம்.

வி. வெங்குசாமி அய்யர்.

நன்மொழி.

99. உன்முன் இலையில் இட்டிருக்கும் உணவு பதார்த்தங்களில், சரீரத்தின் வளர்ச்சிக்கு அனுகூலமானதை அறிந்து உண்பாய். மற்றவைகளைத் தவிர்ப்பாய். உன் இறைப்பைக்குச் சாதகமானதும், பித்தாசயத்தைச் சாந்தப்படுத்தும் தன்மையானதும், இரத்தத்தைவிருத்திசெய்யத்தக்கதும், பிராணி ஹிம்ஸையால் ஏற்படாததும், பாபம் கொடுமைகாரணமாய் உண்டாகாததுமான உணவை நாடுவாய். மித ஆகாரம் கொள்வாய். அகால போஜனத்தைத் தவிர். லகரி பதார்த்தங்களையும் பானங்களையும் விலக்கு. உண்ணும்போது எக்கவலையையும் தவிர். எல்லாம் இறைவனின் அருளால் கிடைத்ததெனக் கருது. வீண் உரையாடாதே. மௌனமாய் இரு.

100. "செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே. அல்கா நல்குரவு அவாவெனப்படுமே" இது ஆன்றோர் வாக்கு.

101. இக்காலத்திலோ, பதட்டமும் பரபரப்பும் மிகவுமுள்ளன. ஓரே விஷயத்தை அகன்றும் சூழ்ந்தும் அறிபவன் அரியன். மனம் பலவிஷயங்களை நாடித் தவ்வித்தவ்வி ஓடும். ஒன்றிலேயே நிலை கொள்ளாது. ஒரு சாஸ்திரத்தை, அல்லது ஒரு விஷயத்தை வேர் முதல் விரிவான சாகைகள் ஈறாகக் கற்கின்றவரை இக்காலத்தில் காணேமே!

(60-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

தாங்கள் கொண்ட காரியத்தைச் சாதிக்க, அவர்கள் சுயநயம் கருதும் சுபாவம், அவர்களின் தீய சுபாவம் முதலியனவற்றையே சாதனங்களாக அமைத்துக்கொள்ளுவார்கள். ஸௌதே (Southey) என்ற கவிஞர் சொல்லுகிறபடி, "தீயர்கள், தாம்தெரியவே, ஈசுவர சங்கற்பங்களை நிறைவேற்றுகிறார்கள்." "கடவுளடியார்களுக்கு எல்லாச் செய்கைகளும் நன்மையாகவே முடியும்." இப்படிச் சொன்னது அவன் அவன் சொந்த கர்ம கதியைப்பற்றியது. இந்த தர்மமே பெரிய விரிவான கைங்கரியத்திலும் ஏற்பதாகும். உதாரணமாக, கிறிஸ்துமத ஸம்பிரதாயத்தின் மூடபக்தியும் பிடிவாதமும் உபயோகமற்றதல்ல. அது சாதாரண மூடஜனங்களுக்கு, மதத்தில், ஒருவிதமான முரட்டுத்தனமான நம்பிக்கையையாவது உண்டாக்கியிருக்கின்றது. வியாபார விஷயங்களின் சுயலாபம் பாராட்டுதல் தீயதுதான். ஆனால், அதன் சாதகத்தால், ஜனங்களுக்கு மனம் உறுதிப்பாட்டையும், மனம் ஏகாக்கிரதையையும், உலக யோக க்ஷேமத்தை நடத்துகின்ற மஹாபுருஷர்கள், உண்டுபண்ணுவார்கள். இனிவரும் ஜன்மாந்தரங்களில், இந்நற்குணங்கள் மிகவும் பயன்படும்.

14. அதனால் நாம் ஒவ்வொருவரும் மஹான்கள் உத்தேசித்து இருக்கின்ற விவஸ்தையில், யாதேனும் ஒரு நன்மையான கைங்கரியத்தை ஏற்கவேண்டும். அச்சமயம் அதை நாம் ஏற்காமல் போனால், வேறு ஒருவன் அதைக் கொண்டுசெலுத்த ஏற்படுவான்! பெரியார் சங்கற்பம் எவ்விதமும் நிறைவேறும்; நாம் தான் நற்கைங்கரியம் செய்யும் சமயத்தை இழந்தவராவோம்.

15. அச்சமயம் நேரிட்டும், சிலர் அதை அங்கீகரித்தாரில்லை. அதைத் தம் கைநழுவவிட்டார். அக்காரணத்தினாலே, அவர்போல் கடவாமல், அவர் நழுவவிட்ட காரியத்தையும் நம் காரியத்தையும், தலைமேற்கொண்டு நாம் கொண்டுசெலுத்த அதிகத் தீவிரமாக முயலவேண்டும். இவர் கைவிட்டார்களே, அதனால் பெரியார் எடுத்தகாரியம் சோர்வுபடுமெனக் கருதற்க. அதனால் பயம்கொள்ளற்க. அச்சமயத்தை நம்முடைய சிநேகிதர்கள் மனநொய்மையாலும், அறிவின்மையாலும் தவறவிட்டார்களென வருந்துக. தங்களுடைய உண்மையான சொந்த லாபத்துக்கும் விரோதமாகவும் செய்துகொண்டார்களே எனவும் நாம் விசனிக்கத்தக்கது. தாங்கள் செய்தது தவறென்று இந்த ஜன்மத்திலேயே உணர்வார்கள். அல்லது பின்வரும் ஜன்மத்திலேயாவது உணர்வார்கள். அவர்கள் தவறு எப்படியிருப்பினும், ஈசுவர சங்கற்பமான பெரியார் காரியம் நன்றாக நடக்கும். அதற்குக் குறைவில்லை.

16. உலக விகாசமுறை (Evolution) என்பது, உலக சம்பந்தமான மற்றகாரியத்தைப் போன்றதாகும், ரெயில்வேவிஷயத்தைத் திருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக்கொள்வோம். ரயில்வேகம்பேனிக்கும் யாத்திரைக்காரர்களுக்கும்இன்னார் இந்த கட்டையைப் பதித்தார், இன்னார் இந்த ஆணியை அடித்தார், இன்னார் இந்தப் பாலத்தைக்கட்டினார், என்றவிதமான ஆசங்கைகள் உண்டாகா, உண்டாகவேண்டுவதுமில்லை. அவைகள் நன்றாய்ச்செய்யப்பட்டு இருக்கவேண்டுமென்பது ஒன்றுதான் அவர்கள் கவனத்தில் வரும். சிறுவேலைக்காரர்களுக்கோ என்றால், அச்சிறு வேலைகளால் கூலிகள் ஏற்படுகின்றமையால், அச்சிறு வேலைகள் அவர்கள் கவனத்திலும் மனத்திலும் நன்றாய்ப் பதியும். அவர்களுக்கு அவை முக்கியமானவையாம். நன்றாய் வேலைசெய்தால், நல்ல கூலி கிடைக்கும், இன்றேல் சொற்பகூலி கிடைக்கும். அல்லது இல்லாமற்போய்விடும். ஒருவன் குடித்து வேலைக்கு வராமல் போவான். அதனால் என்ன? வேறு ஒரு வேலைக்காரனை வைத்துக்கொண்டு காரியம் நிறைவேற்றப்படும். குடித்துப்போனவன் மறுநாள் தானே வருவான். அவ்விதமே நம்மவர்களில் அநேகர் மதிகெட்டு, தான் என்ற அகங்காரம் மேற்கொண்டு, சமயத்தை நழுவவிட்டுப் போயிருக்கின்றார்கள். சபையினின்று புத்திஹீனமாய் விலகி இருக்கின்றார்கள். பின்னர் அவர்களும் காலக்கிரமத்தில் திரும்புவார்கள். பெரியார் சங்கற்பம் நிறைவேறுமா, அல்லவா என்பது கேள்வியன்று. அதில் சந்தேகம்வேண்டாம். ஆனால் நம்மவர்கள் யார் இச்சமயத்தை அனுசரித்து கைங்கரியம் செய்வார்கள் என்பதுதான் கேள்வி.

17. இக்காலத்தில், நாம் இத்தகைய பெரிய காரியத்தில் யாதேனும் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய அருகராக இருக்கின்றோமா என பரீக்ஷிக்கப்படுகின்றோம். சிலர் தான் என்ற மமதையால், சுதந்தரம்பாராட்டி, வீணை எதிர்க்கின்றார்கள். இவர்கள் தங்களை மறந்து காரியத்திலேயே கண்ணுக இருக்க இயலாதார். இவர்கள் தவறுகிறார்கள். அகங்காரம் மமகாரம் இன்னும் இவர்களிடம் படபடப்பாய்த் துடித்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. அதனால், யாதேனும்ஒருநூதனசம்பவம் நேரிடுங்கால், அதைஅறியாதாராய்த் திகைப்புக்கொள்ளுகிறார்கள், மனத்தடுமாற்றம்பெறுகிறார்கள். இவர்களைப் பற்றி நினைக்க வருத்தமாக இருக்கிறது. ஆயினும் பாதகமில்லை. இவர்கள் இந்நிலையில் இருப்பது சொற்பகாலம் தான். இந்த ஜன்மத்தில், உற்ற சமயத்தைக் கைவிட்டார்கள். அதைப் பற்றி நடக்கப் போதுமான தைரியமில்லா தவராய்விட்டார்கள். இனி எத்தனையோ ஜன்மங்கள் அவர்கள் எடுக்கப்போகின்றார்கள். அவர்கள் ஸ்தானத்தில் வேலைசெய்ய மற்றவர்கள் வருவார்கள். பெரியார் சங்கற்பம் நிறைவேறும் என்பதில் கொஞ்சமேனும் சந்தேகம் வேண்டாம். அவர்கள் கைங்கரியம் செய்ய நாம் ஏற்போம். உண்மை தெரியாமல் ஏனையர் விலகிவிட்டார்கள் என்று நினைக்கவேண்டும். கீழ்ப்படியாத துடுக்கான இளைஞர்கள் பெற்றோர்களிடம் கோபித்துக்கொண்டு, ஓடி ஒளிகின்றமைபோல, இவர்களும் இந்த ஜன்மத்தில் மஹாத்மாக்களைத் தவிர்த்தார்கள். பசிவந்தமேல், துடுக்கான இளைஞர்கள் பெற்றோர்களிடம் திரும்புவார்கள். அவ்விதமே, உண்மையினுருசியைக் கண்டறிந்து இவர்களும், பின்வரும் ஜன்மங்களில், மஹாத்துமாக்களின் பாதங்களை அடைவார்கள். நாம் தைரியமாக உறுதியாக நிற்கவேண்டும். என்ன கலகம் நேரிட்டாலும் என்ன குழப்பம் சம்பவித்தாலும், மனச்சாந்தமுள்ளவர்களாய் நாம் ஒழுகற்பாலேம்.

18. இச்சமயத்துக்கு ஏற்ப நாம் நடைபெறத் துணிவோமாகில், நான், எனது என்ற அகந்தை மமதையைத் தவிர்க்கவேண்டும். நம்முடைய கோணலான துர்க்குணங்களை விடவேண்டும். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நல்ல எண்ணத்தையும் உண்டுபண்ணித்தியபாவத்

தை ஒழித்தல் வேண்டும். பிறரைப்பற்றிப், பிறர் என்பது ஒருவனாக இருந்தாலும் சரி ஒரு ஜாதியாராக இருந்தாலும் சரி, தீயவைகேட்பின், அவருடைய நலத்தைப் பாராட்டி உரைக்கவேண்டும். மேலும், கேட்ட விஷயத்தில், அதை நன்மையாக அர்த்தம் செய்யக்கூடுமானால் அவ்விதம் அர்த்தம் செய்து, அதன் விஷபாவனையைப் போக்குக. நம்முடைய வேலையெல்லாம் மஹான்களால் ஏற்படுத்திய யந்திரம் நேர்மையாகவும் சிக்கல் இல்லாமலும் இயங்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். நாம் ஒருங்கே சேர்ந்து ஐக்கியமுள்ள ஒரு சபையாகவும், உலகத்தில், நேர்மையும் சமாதானமும் உண்டாகும்படியாகவும் இருக்கற்பாலேம். மஹாபுருஷர்கள் உத்தேசித்திருக்கும் சங்கற்பமோ பெருமையுடையது. நேர்ந்திருக்கும் சமயமோ, கம்பீரமானது, கீர்த்திபயக்கத்தக்கது. அதைக் கைக்கொள்ளுவோமோ, அல்லது கைதவற விடுவோமோ?

19. இனி வரப்போகும் பெரிய காரியத்தை உத்தேசித்து, தினந்தினம் நிகழும் சந்தர்ப்பங்களைக்கைவிடற்க, பராமுகம் பண்ணற்க. இதற்கும் ஒரு உதாரணம் ஒருவர் எனக்கு எழுதின கடிதத்தில் இருக்கின்றது. அதை நான் சொல்வேன்:— பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சபைக்கு நான் விஷயங்களைப் போதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது பெரிய உத்தரவாதமாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதற்கு நான் அருகனல்லன். நான் தெரிந்துகொண்டவிஷயம் சொற்பம். நான் எவ்விதம் பிறர்க்குச்சொல்லிக்கொடுக்கிறது? என்றுஎழுதியுள்ளார். அதற்குப்பதில் அடியில் வருமாறு நான் எழுதினேன்:—"கிளைச்சபையால்தங்களுடைய உத்தரவாதத்தைப்பற்றிக்கவலைகொள்ளற்க. பிறருக்குக் கற்பித்தல்என்பது ஒருஉத்தரவாதமே. ஆயினும்அதைப் பிறருக்கு உதவிபுரிதல் என்று நினைப்பின், அது ஒருபெருமையான சுதந்தரமானது. அவ்விதம் நினையுங்கள். உண்மை தெரியவேண்டும் என, தாகமுள்ளவர்கள் அனேகர் இருக்கின்றார்கள். மஹாத்துமாக்கள் தங்கள் முகமாக, இவர்களுக்கு ஞானம் உதயமாக வேண்டுமெனக்கருதி இப்பெருமையானசுதந்தரத்தைப் பிரியத்துடன் தங்களுக்கு அளித்திருக்கின்றார்கள். போதுமானபடி சாமான்னிய உண்மைகளை நீங்கள் அறிவீர்கள். அவைகளை முன்னிலைத்துக்கொண்டு,

உங்களுடைய மாணவர்களுக்குச்சொல்லுங்கள், விவரணங்களில் பிசகுவராது. கற்பித்தல் உத்தரவாதமுள்ளது என்ற உணர்வு உங்களுக்கு இருக்கின்றமையால், தாங்கள் பிசகமாட்டீர்கள்.''

20. பேசுகிறதிலும், உபந்நியாசங்கள் செய்வதிலும், புத்தகங்கள் எழுதுவதிலும், பெரிய உத்தரவாதம் இருக்கின்றது தான். அதை அதிகமாக உணரவேண்டுவதுதான். நம்முடைய சிநேகிதர்களில் சிலர் அபிப்பிராயத்தில், ஞானமுறையில் புத்தகம் எழுது முன்னர் எழுதுவோர் பூர்ணம்பெற்ற ஞானிகளாகவேண்டும் என்றும், அப்போதுதான், ஒருவிதமான பிசகும் ஏற்படாமல், உண்மைகளைச் சொல்ல இயலும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அது ஒருவிதத்தில் நியாயம்தான். ஆனால் என் அபிப்பிராயத்தில், தெரிந்தவிஷயம் அரைகுறையாக இருப்பினும், தெரிந்ததைப் பிறருக்குக் கற்பித்தல் நலம் என்று நான் மதிக்கின்றேன். அனுபவத்தில் அவ்விதம் செய்தல் நன்மையாகத் தோன்றுகிறது. பூர்ணம்பெற்ற ஞானிகளானமேல் புத்தகம் எழுதப்பட்டால், அது குறைவில்லாததாகவே இருப்பதாகும். இந்தவிஷயத்தில் சந்தேகமில்லை. என்போலியரால் வெளிவந்த புத்தகங்கள் குறைவுள்ளவைகளாகவே இருக்கின்றன. இதிலும் சந்தேகமில்லை. அப்படி பெற்ற மேல் புத்தகம் எழுதுவதாக இருந்தால், ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்கள் நீங்கள் காக்கவேண்டுமே! அதனால், இந்த நூற்றாண்டில் இச்சபையின் அநேக நோக்கங்கள் நிறைவேறுவது எங்ஙனம்! இவ்விதமே உங்கள் கைங்கரியமுமிருக்கின்றது என்று நீங்கள் யோசிக்கவேண்டும். எல்லாம் தெரிந்தமேல் பிறர்க்குக் கற்பிக்கலாம் என்று உங்கள் கிளைச்சபை சம்பந்தமாக நினைக்கலாம். அக்காலம் நேரிடுமுன், உங்கள் கிளைச்சபையின் கதி எவ்விதமாகும் என்று எண்ணுக.

ஓம் தத் ஸத்.

C. W. L. ப. ரா.

* அதிக சமீபத்தில் வருங்கால விசேஷம்.

1. நாம் இன்னது சம்பவிக்குமென்று அறியும்பொழுது அச்சம்பவத்திற்குக் காரணம் முன் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் என்ன என்று அறியவேண்டும். அதனால் பூர்வம் நிகழ்ந்தவைகள் என்னவென்பதை முதலிலும், தற்காலம் நிகழ்ந்துகொண்டிருப்பவைகளை இரண்டாவதாகவும், இனி வருங்காலத்தில் நிகழப்போவதை மூன்றாவதாகவும் தெரிந்துகொண்டு, அப்பால் நான்காவதாக வருங்காலத்திற்குத் தக்கவாறு எவ்விதம் முன் ஜாக்கிரதையை நாம் இப்பொழுதே கொள்ளவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் ஆராயவேண்டும். பிரஹ்மமே ஸத்தியம் ஜகத் மித்தை என்பது ஞானமுறையில் எல்லோரும் அறிந்திருக்கும் விஷயமே. மித்தை என்றால் இல்லை என்பது பொருளன்று. இருப்பதாகவும், அழிவதாகவும் மறுபடி தோன்றுவதுமாயிருப்பதற்கு மித்தை என்று பெயர். ஆகையால் நாம் பார்ப்பவைகளெல்லாம் அழியக்கூடியவைகளே. அழியக்கூடியவைகளெனின், வேறாக மாறக்கூடியவைகளாம். அவ்வாறு வேறு ஒரு ஸ்திதியை அடைந்திராவிடில் மீளவும் தோன்றுவதற்கு இடமே யில்லை. ஜகத்தானது தற்கால நிலைமையில் நாம் பார்க்கிறபடிக்கே பூர்வமும் இருந்தது என்றும், இனியும் இருக்கப்போகின்றது என்றும் எண்ணுவது தவறும். இக்கருத்தை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு முதலில் பூர்வீக ஸ்திதியைப்பற்றிச் சற்று விசாரிப்போம்.

2. இப்பொழுது நாம் பார்க்கும் மனிதர்கள் திடீரென உலகத்தில் பிரவேசித்தார்கள் அல்லர். சுருக்கமாய்ச் சொல்லின், தற்காலம் எவ்வித யோக்கியதைகளுடன் கூடினவர்களாயிருக்கிறார்களோ, அவ்விதம் முன்னம் இருந்தார்கள் இல்லை. ஆனால், ஆத்மகோடிகள் தாது(கல்)வர்க்கத்திற்கு முன்னும் எத்தனையோ சூட்சுமமான நிலைமைகளில் இருந்து அப்பால் படிப்படியாகத் தாதுவர்க்கம், தாவர (புல்,பூண்டு,செடிமுதலியன) வர்க்கம், மிருகவர்க்கம், பாதி மிருகம் பாதி மானிட வர்க்கம், அப்பால் யதார்த்த மானிடவர்க்கத்திலும், பின்னர் எத்தனையோ ஜன்மங்களில் பல பிரதேசங்களில் பல பக்குவங்களை அடைந்து, கடைசியாக இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறபடி மனிதர்களாக வந்திருக்கிறார்கள் என்று நாம் அறியலாம்.

3. நமது தேகேந்திரியாதிகளில் ஒவ்வொன்றும் ஓர் ஓர் காலத்தில் பக்குவமாகின்றதே ஒழிய ஏக காலத்தில் எல்லாம் பக்குவமாகின்றன அல்ல. நமது முயற்சியால் ஒவ்வொரு கரணமும் பக்குவமானாலுங்கூட பிறர் உதவி அன்றியில் சீக்கிரத்தில் பக்குவப்படுத்தல் ஸாத்தியப்படமாட்

* Read at the Madura and Ramnad Districts Theosophical Conference held at Periyakulam.

டாது. இக்காரணம் பற்றியே ஓரோர் காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள ஜீவகோடிகளுக்கு மேற்கண்டபடி உதவியை அளிக்கவேண்டியதற்காகவே ஈசுவரனுக்குப் பிரதிநிதிகளாகத், தேவர்களும் மஹரிஷிகளும், அவதரிக்க சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்பதாக எல்லா மதக்கிரந்தங்களாலும் நாம் அறிவோம். ஹிந்து மதரீதியாக அக்காலங்கள் மன்வந்தரங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. பிரதி மன்வந்தரத்திற்கும், அக்காலத்திய ஜனங்களுக்கு உதவிசெய்யவேண்டியதற்காக முக்கியமாய் ஒரு **மனுவும்** ஒரு **தேவ குருவும்** பொறுப்பை வகிக்கிறார்கள். இவர்கள் ஜீவன் முக்தியை அடைந்த ரிஷிகளே. ஒரு காலத்திய ஜீவர்களுக்காக ஏற்பட்டுள்ளிருக்கும் **மனுவும் தேவகுருவும்** வேறு காலத்தில் வேறுவித யோக்கியதையுடைய ஜீவர்களுக்கு மனுவாகவும் தேவகுருவாகவும் அமையமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு வேறு மனுவும் வேறு தேவகுருவும் ஏற்படுவார்கள்.

நாம் ஏழுவித அம்சங்களுடன் கூடினவர்களாயிருக்கிறோம். பிரதி அம்சமும் விருத்தியடையவேண்டியதற்காக 7 மனுக்கள் ஏற்படுகிறார்கள். ஏழுவித அம்சங்களாவன :—

(1) எவ்வாறு பாத்திரங்கள் வார்ப்பதற்குமுன் கருக்கட்டப்படுகிறதோ, அவ்வாறு ஸ்தூல சரீரம் அமைவதற்கு முன்னர் அதன் அச்சாக ஏற்பட்டுள்ள சாயா சரீரம். (2) ஸ்தூலசரீரம் (3) பிராணமயகோசம் (4) புவர்லோக சம்பந்தமான காமம் பற்றிய அதாவது அசுத்தமனோமயகோசம் (5) சுத்தமனோமயகோசம் அல்லது விஞ்ஞானமயகோசம் (6) ஆநந்தமயகோசம் இதுவே அஹங்காரகோசமென்றும் சொல்லப்பெறும். பலகிரந்தங்களில் இவைகளுக்குப் பல நாமங்களிடப்பட்டிருக்கிறபடியால், கருத்தைத் தெளிவாய்த் தெரிந்துகொண்டால் சந்தேகத்திற்கு இடமிராது. வேறொரு மாதிரியான ஏழு அம்சங்கள் இருப்பதாகவும் தெரிந்துகொள்ளலாம். பஞ்சேந்திரியங்களும் மனத்தினிடத்து அடங்கியிருப்பதாக விளங்கும். மனோவிர்த்தியே ஐந்துவித இந்திரியங்களுடைய சேர்க்கை. மனத்தினிடத்து பஞ்சேந்திரியங்களும் ஏக காலத்தில் பக்குவப்பட்டுச் சேர்ந்து நிற்பதில்லை என்று நன்கு விளங்கும். ஓரோர் காலத்தில் ஓரோர் இந்திரியம் தான் பக்குவமாகிறது. பஞ்சேந்திரியங்கள் முழுமையும் பக்குவமானபிறகே மனத்தின் பக்குவம் ஏற்படுவதாகும் ஆகையால் மனத்தில் அடங்கியிருக்கும் இந்திரியங்களுடைய அம்சங்கள் 5. இவைகளுடன் புத்தி அஹங்கார தத்துவம் இவ்விரண்டையும் சேர்க்க ஏழு அம்சங்களாகின்றன. அதாவது சப்த, ஸ்பர்ச, ரூப, ரஸ, கந்தம் இவைகள்ஓரோர்காலத்திலும், புத்தி ஓர்காலத்திலும் அகங்கார தத்துவம் ஓர்காலத்திலும் பரிபக்குவமாகும். ஆகையால் ஜீவர்கள் ஏழுவித வர்க்கங்களின்

வழியாய்ப் பரிபக்குவத்தை அடையவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பெரிய வர்க்கத்திலும் ஏழு உள்வர்க்கங்கள் உண்டு. அந்த உள்வர்க்கங்கள் ஏழினுள்ளும் ஏழு பெரிய வர்க்கங்களினுடைய குணங்களும் முறையே கொஞ்சம் சேஷித்திருக்கும். இவ்வாறு ஜீவர்களுடைய பரிபக்குவங்களின் கதி நடைபெறுகிறது.

4. ஒரு பெரியவர்க்கத்தின் மனு; தான் எந்த வர்க்கத்திற்கு மனுவோ அதற்கு முந்திய மனுவின் வர்க்கத்தில் தமக்குரித்தான உள்வகுப்பினின்றே ஜீவர்களைத் தெரிந்தெடுத்து உதவி புரிவார்; அதாவது முதல் மனுவிற்கு ஏற்பட்டுள்ள ஜீவவர்க்கங்களில் இரண்டாவது உள்வகுப்பினின்று அடுத்த இரண்டாவது மனுவானவர் தமக்கு வேண்டிய ஜீவர்களைத் தெரிந்தெடுப்பார். இவ்வாறே 2-வது மனுவின் 3-வது உள்வகுப்பு ஜீவர்களிடமிருந்து அடுத்த 3-வது மனுவானவர் தமக்கு வேண்டிய ஜீவர்களைத் தெரிந்தெடுப்பார். இம்முறையை வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்கள் எவ்வாறு தெரிந்தெடுப்பார்களென்பதை நாம் சுலபமாய்த் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும். இப்பொழுது வெகுகாலஞ்சென்றுவிட்டபடியால் பூர்வீகத்தில் தத்துவங்கள் வெளிவந்த முறையைக் கிரஹிப்பது கஷ்டந்தான். இவைகளெல்லாம் நமது புராணங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைச் சிரமப்பட்டு ஆராய்ந்து பார்த்தால் தெரியவரும். மஹான்கள் தாங்கள் சூக்ஷ்ம தர்சனத்தில் கண்டறிந்த சில விஷயங்களை ஸ்தூலவாசகத்தில் சாத்தியப்பட்டமட்டில் விவரித்திருக்கிறார்கள். என்ன பிரயத்தனம் செய்தாலும் ஸ்தூல வாசகத்தில் சூக்ஷ்ம தத்துவத்தைச் சொல்லுவதில் குறைவுபடும் தான். அப்போது நாமும் ஸ்தூலவாசகத்தோடு நில்லாது அந்த ஸ்தூலவாசகத்தை ஒரு சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு தத்துவார்த்தமாக தியானித்தால் மஹான்களின் உட்கருத்தைஎட்டிப்பிடிப்போம், யதார்த்தம் விளங்கும். ஸ்தூலவாசகத்தோடு மாத்திரம் நிற்பவர்களுக்குத் தத்துவம் விளங்காது. ஸ்தூலமாகப்பார்த்த விஷயத்தையே உள்ளபடி வர்ணிப்பதென்றால் சாத்தியப்படாமலிருக்கிறது என்பதை அறிவோம். சூக்ஷ்மமாகக் கண்டறிந்தவிஷயங்களை வர்ணித்தல் சாத்தியமன்று; ஆகையால்தான் பெரியோர்கள் கிரந்தங்களின் கருத்தை அறியவேண்டுமானால் சிரவணம், மநநம், நிதித்தியாஸநம் செய்யவேண்டுமென்பதாக வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

5. முதல் மனு சாயாசரீரத்திற்கும், 2-வது மனு ஸ்தூலசரீரத்திற்கும், உதவி புரிந்துவந்ததாக வைத்துக்கொள்வோம். காலஞ்சென்றுவிட்டபடியால் இந்த 2 மனுக்களின் காரிய நிர்வாஹங்களைப் பற்றி ஸ்பஷ்டமாய் அறிவது கஷ்டந்தான். 3-வது மனு முதல் நாம் ஒருவாறு சுலபமாய்த்

தெரிந்துகொள்ளலாம். 3-வது மனுவானவர் தமக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஜீவர்களுக்கு உண்டான பிராணமய கோசத்தைப் பக்குவப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்துவந்தார். மேற்குறித்த ஜீவர்களே நமது புராணங்களில் கூறப்படும் அசுரர்கள். மூன்றாவதாகிய அசுரவர்க்கத்தின் மனுவின் காலத்தில் அடுத்தவர்க்கத்தின் மனு சென்று அந்த அசுர வர்க்கத்தில் 4-வது உள்வகுப்பினின்று தமக்கு வேண்டிய பிரஜைகளைத் தெரிந்தெடுத்தார். பின்னர் பாக்கியிருந்த அசுரர்களுக்கும் அவர் இருந்த பிரதேசத்திற்கும் அநேக விபத்துக்களும் கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டன. ஸம்ஹாரத்தினுடைய வழிகளுக்கு முடிவில்லை. ஜீவர்கள் மேலான ஸ்திதிக்கு ஏறவேண்டுமென்ற கருத்துடனே அவர்களுடைய கெட்ட சரீரங்களைப் போக்கவேண்டிச் செய்யும் உபாயங்களே ஸம்ஹாரத்தின் முக்கிய கருத்தாம். மேற்குறித்தவாறு நாலாவது வர்க்கத்தின் மனுவால் அசுரவர்க்கத்தின் 4—வது உள்வகுப்பினின்று தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களே நமது புராணங்களில் கூறப்படும் ராக்ஷதர்களாவார்கள். இவர்களுக்குப் புவர்லோக சம்பந்தமான கர்ம மாநவிக சரீரம் பலப்படவேண்டும். இனி ஒரு வழியில் பார்க்கில் இவர்களுக்குக் கிராணேந்திரியம் (மூக்கு) பிரபலமில்லை. இப்படிப்பட்டவர்கள் இன்னும் சில தேசங்களில் இருந்தே வருகிறார்கள். பர்மாக்காரர்களுக்கும் சீனர்களுக்கும் இன்னும் கிராணேந்திரியம் பக்குவமாகவேயில்லை. எதையும் புதிதாகப் புசியார்கள். நன்றாய் அழுகப்போட்டுப் புழுத்துப்போய்த் துர்க்கந்தம் உண்டானால்தான் அவர்களுக்குப் பிரியமாயிருக்கும். ஏனெனில் கிராணேந்திரியம் பிரபலப்படாத காரணத்தையிட்டு அவர்களுக்கு அருவருப்பு கிஞ்சித்தேனுமில்லை. தற்காலம் வெகு தூரத்திற்கு அப்பால் அழுகிப்போன வஸ்துக்கள் இருக்குமாகில் நமக்கு எவ்வளவு அருவருப்பை உண்டாக்குகின்றன வென்பதையும், அவ்வித அழுகிப்போன வஸ்துக்களை வண்டியிலேற்றிக்கொண்டு அதிலேயே அருவருப்பன்றியில் சுகமாய் உட்கார்ந்து சாப்பாடு முதலியவைகளை முடித்துப் பிரயாணம் செய்யும் மனிதர்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

6. மேற்சொல்லிய ராக்ஷதர்களுக்காக ஏற்பட்டுள்ள மனுவின்காலத்திலேயே அடுத்த 5-வது வர்க்கத்தாருக்காக ஏற்பட்டுள்ள மனு சென்றுதமக்கு வேண்டிய பிரஜைகளை ராக்ஷதர்களின் 5-வது உள்வர்க்கத்தினின்று தெரிந்தெடுத்தார். அவரே பிரகிருதத்திலுள்ள வைவஸ்வதமனு. இவர் மனத்தின் தர்மத்தைப் பிரபலப்படுத்தவேண்டியவர். இவர் தெரிந்தெடுத்த பிரஜைகளுக்கே ஆரியர்களென்று பெயர். ஆரியர்களுக்குத்தான் கிராணேந்திரியம் பிரபலப்படும். பஞ்சேந்திரியங்களும் பூர்த்தியாகப் பக்குவமானால் மநமும் பிரபலப்பட்டதாகும். ஆரியர்களுக்காக ஏற்பட்டு இருக்கும் நமது வைவஸ்வத

மனுவானவர் முந்திய ராக்ஷதர்களுடைய மனுவின் காலத்திற் சென்று முன் பிரஸ்தாபித்தவண்ணம் அவ்வகுப்பின் 5-வது உள்வகுப்பினின்று தமக்கு வேண்டிய பிரஜைகளைத் தெரிந்தெடுக்கும்பொழுது அந்த மனுவும் இவருக்கு வேண்டிய சஹாயங்களையும் செய்ததாகத் தெரியவருகிறது. வைவஸ்வத மனு தமக்கு வேண்டிய பிரஜைகளைத் தெரிந்தெடுக்கும்பொழுது, எல்லோரும் இவருக்குப் பிரஜைகளாக அமையவில்லை. யாவர் ரஸநேந்திரியம் (நாக்கு) அதிகமாகப் பிரபலப்படாமலும், கிராணேந்திரியம் பக்குவமாகக்கூடிய குறி குணங்களோடும் இருக்கிறார்களோ அல்லது புவர்லோக சம்பந்தமான சர்மசரீரம் சாதாரணமாய் இருந்தும் சுத்த மனத்தைப் பிரபலப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய குறி குணங்களை யுடையவர்கள் எவர்களோ, அவர்களே இந்த மனுவிற்கு ஈடுபடுவார்களேயொழிய மற்றவர்கள் வாரார்கள். அவர்களைப் பலாத்காரமாய்ச் சேரச்செய்யவும் முடியாது, செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

7. வைவஸ்வத மனுவானவர் தனக்குக் கிடைத்த பிரஜைகளைப் பல இடங்களில் பிரத்தியேகப்படுத்தி வைத்திருந்து கடைசியாக, ஓர் ஸ்தலத்தில் கொண்டுவந்து சேர்த்து அங்கு அவர்களைப் பக்குவஞ் செய்துவந்தார் நல்வழியில் நடத்திவந்தார். ராக்ஷதர்களினின்று ஆரியர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டபின்னர், மிகுந்த ராக்ஷதர்களிருந்த கண்டத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் Atlantean Continent என்று பெயர். அதின் அடியிடம் இப்பொழுதுள்ள அட்லாண்டிக் மஹாசமுத்திரம்தான். கடைசியாக வைவஸ்வத மனுவானவர் தனது பிரஜைகளைக் கொண்டுவந்துசேர்த்துப் பக்குவப்படுத்திய ஸ்தலத்திற்கு இப்பொழுது **கோபி பாலைவன** (Gobi) மென்று பெயர். இப்பாலைவனம் பல்லாயிரம் மயில் அகல நீளமுடையது. பூர்வம் சமுத்திரமாக இருந்தது. சமுத்திரத்தை அடுத்து கடற்றுறைப்பட்டணங்கள் இருந்தன. இப்போது சோதனையில், அப்பாலைவனத்தில் சில கட்டிடங்களுடைய சின்னங்களும் கிடக்கின்றன. ஆரியர்கள் கடைசியாகக் குடியேறியவிடம் ஆரியவர்த்தம். இது ஹிமயமலைக்கும் விந்தியமலைக்கும் மத்தியிலுள்ளபிரதேசம். இந்த 2 மலைகளும் பூர்வம் நாம் இப்பொழுது பார்க்கிறபடி இல்லை. ஹிமயமலை மிகத் தணிந்ததாயும் விந்தியமலைஅதிக உன்னதமாயும் இருந்ததாகத்தெரியவருகிறது. இந்த தத்துவத்தைத்தான் நமது புராணங்களில் அகஸ்தியர் தெற்கேபொதிகைமலைக்குப் போனதாயும் விந்தியமலை அதிக உன்னதமாயிருந்ததென்றும் அதைத் தாண்டிச் செல்ல இடங்கொடாதிருந்ததினால் விந்தியமலையைக்கொஞ்சம் குனியும்படி அவர்ஆக்ஞாபித்ததாகவும் அது உடனே தணிந்ததாகவும் மீளவும் முனிவர் தான் பொதிகையினின்று திரும்பி வருமளவும் அவ்விதம் தணிந்தே இருக்கும்படிக்கு அவர்

உத்தரவு கொடுத்துச் சென்றதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது விந்தியமலை பின்பு தணிந்ததும் ஹிமயமலை உன்னதமானதுமான உண்மையைத் தெரிவிக்கிறது.

8. மேற்கூறியவண்ணம் வைவஸ்வதமனுவின் ஆதிபத்தியத்தின்கீழ் தற்காலத்திலுள்ள ஆரியவர்க்கம் பிரபலப்பட்டுவருகின்றது. ஒவ்வொரு மனுவோடும் கூட ஒரு தேவ குருவும் இருந்துகொண்டு உதவிகளைப்புரிந்து வருகிறாரென்ற விஷயத்தையும் மறந்துவிடப்படாது. ஐந்து உள்வகுப்புக்கள் வரையில் விருத்தியாகிப் புறப்பட்டுவந்திருக்கின்றன. அதாவது ஆரியர்களுடைய மனது பிரபலத்தை அடைந்திருக்கின்றது. இங்கு பிரஸ்தாபிக்கும் மனதானது விஷயாதிகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட மனமாம் (Connected mind). ஆரியவர்க்கத்தில் முதல் உள்வகுப்பு இந்திய ஆரியர்களும், 2-வது உள்வகுப்பான ஆரிபோஸேமிடிக் வகுப்பினர்களும், 3-வது உள்வகுப்பான ஐரேனியர்களாகிய ஆதியில்பார்ஸிகத்திலிருந்தவர்களும்*4வது உள்வகுப்பான கேல்டிக் ஜாதியரும் 5-வது உள்வகுப்பான டியூடானிக் ஜாதியர்களுமாம். டியூடானிக் ஜாதியார்களுள், ஆங்கிலர், ஜர்மானியர் முதலிய வகுப்பினர்கள் அடங்குவார்கள். இவர்களுடைய மனதானது பலவிதத்திலும் பிரபலத்தை அடைந்திருக்கின்றது. உலகசம்பந்தமாக எவ்வளவோ விஷயங்களைக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். ஆகாச விமானங்கூட வந்துவிட்டன. இன்னும் தந்திக்கம்பி தந்திமரம் இல்லாமல், சமாசாரம் பேசும் உபாயத்தை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இவர்களால் எண்ணிறந்த உலக சௌகரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, இன்னும் எவ்வளவோ ஏற்படவும் போகின்றன. இது வரைக்கும் பிரஸ்தாபித்த விஷயங்கள் சென்ற விஷயங்கள். இனி தற்காலம் நிகழப் போகும் விஷயங்களை இனி விசாரிப்போம்.

9. தேசமெங்கும் சென்ற 35வருஷங்களாக தியசாபிகல் ஸோஸைடி என்ற பிரஹ்மஞான சங்கத்தின் கிளைச்சங்கங்கள் பரவி வேலைசெய்து வருகின்றன. இது ஆதியில் மாது ஸ்ரீ H. P. பிளவாட்ஸ்கி அம்மை அவர்களாலும் ஸ்ரீமான் கர்னல் ஆல்காட்துரை அவர்களாலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சிலர் இதைப் புதுச் சங்கம் என்றும் நினைக்கலாம். மேற்படி சங்கத்தினுடைய பேயர் புதிதாகச் சொல்லலாமேயொழிய சங்கம் புதிதானதன்று. இச்சங்கத்திற்கே பல ஜன்மங்களுண்டு. அதனால் பல பெயர்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இந்த ஜன்மத்தில் அவ்விதம் பெயரை அடைந்திருக்கிறது. பெயர் மாறக்கூடியதுதான். இனி அடுத்துவரும் ஜன்மங்களில் வேறு பெயர்களை அடையும். நாம் சரீரமல்ல, சரீரத்தினிடமாகக் குடியிருக்கும் ஜீவாத்மா சரீரியே. சரீரிக்கு நாசம் கிஞ்சித்தேனுமில்லை. அவ்விதசரீரியே பூர்வஜன்மங்களில் பல இடங்களில் பல ஜாதிகளில் பலபெயர்களாலே விளங்கினோம். இந்த ஜன்மத்தில் ஓரிடத்தில் ஓர் ஜாதியில் ஒருவித நாமம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இனி எத்தனை இடங்களில் எத்தனை ஜாதிகளில் என்ன என்ன பெயர்களெல்லாம் எடுக்கவேண்டியிருக்குமோ அறிகிலோம். அதுபோலவேதான் சங்கமும். அனுவசியமாகப் பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் முகத்தைச் சுளிக்கவேண்டாம். ஸாராம்சத்தைக் கிரஹிப்பது தான் விவேகிகளின் லக்ஷணம். முன்குறித்த அம்மையும் துரையும் நிர்நிமித்தமாகச் சங்கத்தை ஸ்தாபிக்க வரவில்லை. முக்கியமாய் ஹிமாசலவாஸிகளாகிய இரண்டு மஹரிஷிகளாலே அவர்கள் அனுப்பப்பட்டு வந்ததாகத் தெரியவருகிறது. மஹரிஷிகளுக்கு இவர்கள்தானா அகப்பட்டார்களென்று எண்ணப்படாது. ஈசுவரனுக்காகட்டும் மஹரிஷிகளுக்காகட்டும் எல்லா ஜீவகோடிகளிடத்தும் ஸமபுத்தியே. தாங்கள் எண்ணிய காரியம் எவரால் முடியுமோ அவரை முன்னிட்டு அக்காரியத்தை முடிப்பார்கள். சிற்றறிவுள்ள நமக்கு அதின் மர்மம் புலப்படமாட்டாது. ஷை இரண்டு மஹரிஷிகளும் யார் என்பதாகச் சில நுட்பஅறிவுடையவர்கள் நம்முடைய புராணாதிகளைச் சோதித்துப் பார்த்தபொழுது இக்ஷ்வாகு வம்சத்தைச் சேர்ந்த மருவும்,சந்திரவம்சத்தைச்சேர்ந்தசந்தனுவின்தமையனும்பீஷ்மாசார்யருடைய பெரியதகப்பனுமான தேவாபியும்ஆக இவ்விருவர்கள்தான் இம்மஹரிஷிகள் எனத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் இன்னும் ஸ்தூல சரீரத்தோடு கலாபத்தில் இருந்துகொண்டு இச்சங்கத்திற்குரிய காரியங்களையும் நடத்திவருகிறார்கள். அவர்கள் மேற்குறித்த காரியங்களில் ஈடுபட்டிருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் உண்டு. அதாவது மேற்குறித்த சூரியவம்சத்தினரான மருவென்பவர் அடுத்த 6-வது மனுஷவர்க்கத்திற்கு மனுவாகவும் அவருடன்கூட தேவாபி என்ற மஹான் தேவ குருவாகவும் வரவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

* இவ்வகுப்பினரின் சின்னம் இப்போது பம்பாய் ராஜதானியில் இருக்கும் பார்ஸிகளாவார்.

10. 6-வது வர்க்கத்தில் புத்திதத்துவம் பிரபலப்படவேண்டுமென்பதாக ஏற்கனவே பிரஸ்தாபித்திருக்கிறேன். மனத்தைப் பிரபலப்படுத்தவேண்டியது வைவஸ்வதமனுவின் வேலை. வரப்போகிற 6-வது வர்க்கத்தின் மனுவிற்கு புத்தியைப் பிரபலப்படுத்தவேண்டிய வேலை. எவ்வாறு நமது தற்கால மனுவானவர் பூர்வம் ராக்ஷதர்களின் மனுவின்காலத்தில் சென்று தனக்கு வேண்டிய பிரஜைகளைத் தெரிந்தெடுத்தாரோ, அவ்வாறே நமது மனுவின்காலத்திலேயே அடுத்த மனுவின்வேலை ஆரம்பிவிக்கப்பட்டிருக்

றது. அநேக்தமனு தனக்குரிய பிரஜைகளைத் தெரிந்தெடுப்பதற்காக வேண்டித் தங்கள் ஆப்த சிஷ்யர்களை அனுப்பிப் பல இடங்களில் சங்கங்களை ஸ்தாபித்து அவர்கள்மூலமாகத் தங்கள் நோக்கங்களையும் மனிதகோடிகளுக்குத் தெரிவிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இக்கலியில் இச்சங்கத்தினால் எவ்வளவோ காரியங்கள் சுலபமாய் நடக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இப்போது ஜகத்தில் நல்லகாரியமாகட்டும் கெட்டகாரியமாகட்டும் சங்கமன்றியில் பிரபலப்படுவதேயில்லை என்பது எல்லோரும் கண்டறிந்திருக்கும் விஷயம். சங்கம்சேர்ந்து கூப்பாடு போடவேண்டியதுதான். அதற்கினமாயுள்ளதெல்லாம் வந்து சேர்ந்துகொள்ளும். மற்றவைகள் சேரமாட்டா. சில வந்துசேர்ந்து உபத்திரவப்படுத்துவதுமுண்டு. கிளி கத்துமானால் தான் பக்கங்களிலிருக்கிற கிளிகள் இனத்தோடுவந்து சேரும். கத்தாமல் மறைவாயிருக்கின் எவ்வாறு வந்துசேரும்? இனமில்லாதது வந்துசேராது, இதற்கு வைரியானஜாதி அறிந்தால் அந்த இடத்திற்கு வந்துசேர்ந்து உபத்திரவப்படுத்தும். மஹா விவேகிகளான மஹான்களோ சும்மாயிரார்கள். நடக்கிறது நடக்கட்டுமென்றே நோக்கங்களைச் சங்கங்களின் மூலமாய்ப் பரவச்செய்து வருகிறார்கள்.

11. மேற்படி மஹரிஷிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சங்கத்தின் நோக்கங்கள் மூன்றேயாம். அவையாவன:—

1. தேசம், பால், வர்ணம், ஸமயம் இவை முதலிய வேற்றுமைகளினால் துவேஷபுத்தியை விட்டொழித்தல் ஜனசமூகத்தில் ஸகோதரபாவத்தையும் அன்பையும் அன்னியோன்னியத்தையும் அபிவிர்த்திசெய்தல்.

2. பற்பலமதங்களின் சாஸ்திரங்களையும் அவைகளின் கொள்கைகளையும் ஒப்புநோக்கி ஆராய்தல்.

3. இதுவரை வெளிவராத பிரகிருதிதத்துவங்களைப் பரிசோதித்தல், ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் கருரூபமாய் அமைந்திருக்கும் சக்திகளை அப்பியாசங்கள் வழியாய் அபிவிர்த்தி செய்தல் முதலியனவாம்.

மேற்சொல்லிய முதல் நோக்கத்தைச் சிலர் தப்பாகக் கிரஹிக்கிறார்கள். அவர்கள் கிரஹிக்கிறபடி, இப்பொழுதே ஒரே ஜாதியாய் ஆய்விடுகிறதும், எல்லோரும்சேர்ந்து உண்பதும், ஒருவர்க்கொருவர் விவாகசம்பந்தத்தை வைத்துக்கொள்வதும் என்பதாம். இது சரியானதல்ல. அவ்வாறு நினைப்பது விசாரணையின் குறைவே. ஒருகுடும்பத்தில் 10 பெயர்கள் சகோதரர் முதலியவர்களிருந்தால் அவர்களில் வயதிலும், அறிவிலும், ஒழுக்கத்திலும் வித்தியாசமிருப்பினும், எவ்வாறு ஸகோதர பாவத்திற்கு விரோதமன்றியில் அவர்

களுள் அன்பும் அன்னியோன்னியமும் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அதுபோலவே உலகமாகிற பெரிய குடும்பத்தில் ஈசுவரனுக்கு நாம் குழந்தைகளானபடியினாலே அவரவர்களுடைய மனோபக்குவத்திற்குத் தக்கபடி பல மதங்களும் அவைகளை அனுசரித்த ஆசாரங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன நாம் எல்லோரும் ஸகோதரபாவத்திற்கு விரோதமன்றியில் அன்பையும் அன்னியோன்னியத்தையும் விருத்திசெய்தல்வேண்டும். சங்கத்தார் சொல்லும் ஸகோதரபாவம் பிரகிருதிசம்பந்தமான சரீரத்தைப் பொறுத்ததல்ல. ஆத்மபாவத்தைப் பொறுத்ததாயிருக்கிறது. அதாவது பகவத் கீதையில் சொல்லியவண்ணம்.

ஸமம் ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்டந்தம் பரமேஶ்வரம் |
விநஶ்யத்ஸ்வவிநஶ்யந்தம் ய꞉ பஶ்யதி ஸ பஶ்யதி ||

நாசமடைகிற சகல பூதங்களிலேயும் நாசமின்றி சமமாயிருக்கிற பரமேசுவரனை எவன் அறிகிறானோ அவனே அறிந்தவன், மற்றவன் அறியாமூடன்.

ஸமம் பஶ்யந்ஹி ஸர்வத்ர ஸமவஸ்தி²தமீஶ்வரம் |
ந ஹிநஸ்த்யாத்மநாத்மாநம் ததோ யாதி பராம் க³திம் ||

ஸகல பிராணிகளிடத்தும் சமமாயும், நாசமற்ற ஸ்வரூபியாயுமிருக்கிற ஈசுவரனையறிந்தவன் தன்னாலே தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்கிறதில்லை, பிறகு மோக்ஷத்தை அடைகிறான். (மற்றவன் தானே தன் தலையில் மண்ணை அள்ளிப் போட்டுக்கொள்கிறான்.) மேலும் கீதையில் சொல்லியவண்ணம்

ப³ஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம் ப்ரபத்³யதே |
வாஸுதே³வ꞉ ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுது³ர்லப⁴꞉ ||

எத்தனையோ ஜன்மங்களெடுத்தபின் ஸர்வமும் வாசுதேவஸ்வரூபமென்ற ஞானம் அடைந்து என்னை பஜிக்கிறான், அப்படிப்பட்டவன் கிடைப்பது அரிது. இவ்விதமன்றியில் ஸ்தூலமாகச்சேர்ந்து உண்பதும் விவாஹசம்பந்தத்தை வைத்துக்கொள்வதுமாயுள்ள ஜாதியர்கள் விரோதபாவமன்றியில் இருக்கிறார்களா? இல்லையே! சேர்ந்து உண்ணும்பொழுதே மனத்தின்கண் எவ்வளவோ துவேஷத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆத்மபாவமே முக்கிய பாவம். அவ்விதபாவம் சரியாய் ஏற்பட்டாலன்றி அன்புமுதலிய ஸத்குணங்கள் ஏற்படமாட்டா.

12. பாக்கி இரண்டு நோக்கங்களை விவரிக்கப் புகுந்தால் விரியுமென்றஞ்சி விவரிக்காது நிறுத்திவிடுகிறேன். சுருக்கமாய்ச் சொல்லுமிடத்து

முதல் நோக்கத்திற்கு பாக்கி இரண்டும் சஹகாரிகளே. மானஸிகமாய் ஒத்துக்கொள்ளும் சகோதரபாவத்தை 2-வது நோக்கமாகிற சாஸ்திர விசாரணை உறுதிசெய்யும். 3-வது நோக்கமாகிற அப்பியாசத்தினுல் அனுபவத்திற்கும் கொண்டுவருவதாகும். அனுபவம் வராதவிஷயம் பிரயோஜனமில்லை, ஆகையால் அனுபவத்திற்கு முயற்சிக்கவேண்டுவது முக்கியமாம்.

13. தற்காலமோ ஆங்காங்கு ஆரியவர்க்கத்தில் 6-வது உள்வகுப்பினர்கள் தோன்றிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்களினின்றுதான் அடுத்த 6-வது பெரிய வர்க்கத்தினர் தெரிந்தெடுக்கப்படவேண்டும். சங்கத்தின் முதல்நோக்கம் 5-வது வர்க்கத்தின் 6-வது உள்வகுப்பில் 6-வதுவர்க்கத்தின் சின்னங்கள் பிரபலப்படாவிடினும் வித்துரூபமாயாவது இருந்துகொண்டிருக்கும். அவ்வித்து அமைந்தவர்களை அதினின்று அடுத்த மனு தமக்கு வேண்டிய பிரஜைகளைப் பொறுக்கி எடுத்து, வித்துரூபமாயிருக்கும் அம்சத்தைப் பிரபலப்படுத்திவிடுவார். அதற்காக நம் மனுவும் அடுத்த மனுவிற்கு வேண்டிய சஹாயத்தையும் செய்துகொடுக்கிறார். அடுத்த மனு வரப்போகும் சத்திய யுகத்திற்கே ஆகையால் அடுத்துவரும் ஸத்திய யுகத்தின் குணங்கள் யாரிடம் வித்து ரூபமாயாவது அமைந்திருக்கின்றனவோ அவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள். நமது கிரந்தங்களில் கூறியவண்ணம் ஒரு குடும்பத்தில் மூன்றுவித தாரதம்மியங்கள் இருக்கின்றன. அவையாவன:- பெரியோர்கள், ஸமானர்கள், சிறியோர்கள் என்ற தாரதம்மியங்களே. அதுபோலவே ஜகத்தாகிற பெரிய குடும்பத்திலும் 3-வித தாரதம்மியங்கள் ஸ்வபாவத்திலேயே உள்ளன. இவ்வித நிலைமையில் பெரியோர்களிடம் அசூயையும் சமானர்களிடம் பொறாமையும் சிறியோர்களிடம் நிந்தனையும் காட்டி வருவது கலியின் தர்மமாம். கலிகாலமோ மிகக் கொடுமையுள்ளது. கலியின் கொடுமையைவிட்டு விலகி ஸத்திய யுக தர்மத்திற்கு நம்மைப் பாத்திரர்களாய்ச் செய்துகொள்ளவேண்டுமானுல் இக்கலியிலேயே பக்தியையும் ஒற்றுமையையும் தானத்தையும் அனுஷ்டித்து அசூயை, பொறாமை, பிறரை நிந்தித்தல் இவைகளைக் கட்டோடே விட்டொழிக்கவேண்டும். அதாவது பெரியோர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஈசுவரன் முதல் நம்மைவிட அறிவில் முதிர்ந்தவர்கள் பல படிகளில் இருக்கிறார்களென்பதை உணரவேண்டும். அவர்களிடம் அசூயை விட்டொழித்து பயபக்தி விசுவாசத்தைப் பாராட்டவேண்டும். ஸமானர்களிடம் பொறாமைகொள்ளாமல் அகற்றவேண்டும். ஒற்றுமையாகச் சேர்ந்திருந்து பொதுவான காரியங்களை நடத்தவேண்டும். சிறியோர்களைத் திரஸ்கரிக்காது அதாவது அவர்களை நிந்தித்துக் கீழே தள்ளிவிடாமல் காருண்யத்துடன் தானமாகிறமேல் ஸ்திதிக்கு வரக்கூடிய உதவியைப்புரியவேண்டும். இவைகளே சத்திய யுக தர்மங்

களின் சின்னங்களாகும். ஆகையால் காலத்தை வீணில் கழிக்காமல் இப்பொழுதே மேற்கூறிய சத்திய யுக தர்மத்தைச் சாத்தியப்பட்டமட்டில் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

14. "கலி 4 லட்சத்து 32ஆ வருஷம். அதில் 5009 வருடங்கள் தானே சென்றிருக்கின்றன. இன்னும் எவ்வளவோ லட்ச வருஷங்கள் பாக்கி இருக்கின்றனவே. கிணற்றுத் தண்ணீரை வெள்ளமா கொண்டு போகப்போகிறது," என்று அநேகர் நினைக்கலாம். இது உண்மையல்ல. கலியிலோ வெகுபாகம் சென்றுவிட்டது. இந்த விஷயம் சிலருக்கு விந்தையாய்த்தோன்றும். விசாரியாததோஷம் அப்படித்தான் எண்ணச்செய்யும். வியாசர் விஷ்ணு ஸ்வரூபரென்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே. அவர் அனாவசியமாக கிரந்தங்களில் ஒரு பதத்தை உபயோகியார். ஒரு பதத்தில் ரகசியமாக எவ்வளவோ கருத்தையும் அடக்கிவைக்கக் கூடியவர். அப்படிப்பட்ட (கிழத்தன்மையுடைய) மஹான் பாகவதத்தில் வார்த்திகக் கலி பிரவேசித்தது என்று குறித்திருப்பதால் ஆழ்ந்து பார்ப்பவர்களுக்கு கலி வெகுபாகஞ் சென்றுவிட்டதாகப் புலப்படவில்லையா? அவ்வாறு சென்றது எவ்விதம் என்று சிலர் கேட்கலாம். அதற்குச் சுருக்கமாய் ஒரு சமாதானம் கண்டுபிடிப்போம். நாம் இரவில் தூங்கிவிழித்தால் உத்தேசமாக அனுபவத்தைக்கொண்டு இத்தனை மணி நேரம் தூங்கினேம் என்று சொல்லுகிறோம். ஒரு மனிதன் இன்று சனிக்கிழமை மாலை 3-மணிக்கு ஜன்னியால் பீடிக்கப்பட்டு பிரக்ஞாபங்கமாகிறான். 20 நாட்கள் கழித்து மாலை 4-மணிக்கு பிரக்ஞைக்கு மீளவும் வருகிறான். அவனுக்கு ஒரு மணி நேரம் பிரக்ஞாபங்கமாயிருந்ததாகத் தோன்றுமே யொழிய 20 நாட்களும் கழிந்ததாகத் தோன்றவே மாட்டாது. மேலும் இக்காலத்திலேயே சில விடங்களில் சில மஹான்கள் சமாதியில் வெகுகாலங்கள் இருக்கிறார்கள். சமாதி விட்டெழுந்ததும் அவர்களுக்கு அவ்வளவு நீண்ட காலம் நிமிஷங்களாகி விடுகின்றது. இதை மனத்தில் வைத்துக் கொள்வீர்களாகில் நான் இனி சொல்லப்போகும் விஷயம் நன்கு விளங்கும். கலியின் கொடுமையை உள்ளவாறறிந்த பகவான் கலியில் தன்னுடைய குழந்தைகளாகிற ஜீவர்கள் விசேஷ உபத்திரவப்படுவார்களென்பதை உணர்ந்து கருணை கூர்ந்து நாம் எவ்விதம் நமது குழந்தைகளுக்கு விசேஷ உபத்திரவம் இருக்கின்றதை மயக்கி அதற்குத் தோன்றாமல் உபத்திரவத்தை நீக்க முயற்சிக்கிறோமோ அதுபோலவேதான் விழித்திருந்தும் ஸகல ஜீவகோடிகளையும் சுஷுப்தி அவஸ்தையை அடையும்படி செய்துவிட்டார். ராஸக்கிரீடையின் தத்துவமும் இதுவே. சுஷுப்தி அவஸ்தை விட்டெழுந்து ஜாக்கிரதாவஸ்தைக்குவந்தது முதல் எண்ணி வந்த வருடங்கள்தான் 5009 ஆகிறது. கலியின் கொடுமையை உத்தேசித்துத்

தான் பகவான் துவாபர அந்தியத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அவதரித்ததின் நோக்கம். இல்லாவிடில் வியாசர் அனுவசியமான மேற்சொன்னபடி அப்பதம் பிரயோகம் செய்யார்.

15. ஆகையால் எனது பிரிய சகோதரர்களே! சகோதரிகளே! லோகத்திலுள்ள ஸகலஸமயத்தோர்களும் அவரவர்களிடத்திலுள்ள கிரந்தங்களின் தத்துவங்களை அறியாமலும் அதனால் சரியான அனுஷ்டானத்தைக் கை நழுவவிட்ட தோஷத்தாலும் இவ்வித க்ஷீண கதியை அடைந்திருக்கிறோம். இச்சமயத்தில் எந்த கோஷ்டியினின்று ஸகலமதங்களும் வந்தனவோ அந்த கோஷ்டியினின்றே சில மஹான்கள் ஏற்பட்டு மறந்த தத்துவங்களை மீளவும் காட்டி வருகிறார்கள். அந்த மஹான்களே பல அதிகாரிகளுக்கு ஏற்ப பல காலங்களில் பல மதங்களை அளித்துவந்தமை போல் இனியும் எல்லாமதங்களையும் சமரஸப் படுத்தும் ஒருமதத்தை ஸ்தாபிக்கப்போகின்றார்கள். இதற்கு கருங்குழி இராமலிங்க ஸ்வாமிகளே அத்தாக்ஷி. அதற்கு ஸமரஸமத மென்றும் ஒருவாறு சொல்லத்தகும். தற்காலம் ஏற்பட்டுள்ள மதங்களிலேயே அவர் அவர்கள் இருந்துகொண்டு இதரஸமயத்தோர்களிடம் துவேஷத்தை விட்டொழித்து சமபுத்தியை அனுஷ்டிப்பதே ஸமரஸமத மென்னப்படும். இக்காரணத்தைப்பற்றித்தான் மேற்குறித்த மஹான்களால் ஸ்தாபித்துள்ள பிரஹ்மஞான சங்கங்களில் பலமதஸ்தர்களும் சேர்கிறார்கள். ஆர்ய சகோதரர்களே! சகோதரிகளே! நீங்கள் இந்தியாவில் ஜனிக்கவில்லையா? நீங்கள் இந்திய புத்திரர்கள் அல்லவா? புத்திரிகள் அல்லவா? உங்களது ஜனன தேசம் பூர்வம் எப்படியிருந்தது, தற்காலம் எப்படி இருக்கிறது? நீங்களே உங்கள் பெரியோர்கள் மூலமாய்த் தெரிந்து யோசித்துப் பாருங்கள். இவ்வளவுக்கும் முக்கிய காரணம் துவேஷமல்லவா? துவேஷத்திற்குக் காரணம் அக்ஞானமல்லவா? இப்படித்தானா நாமும் நமது தேசமும் சீர்குலைந்திருக்க வேண்டும். இனியாவது முன்னுக்குவரும் வழியை நாடக்கூடாதா? மஹான் அளித்துவரும் ஞானத்தைக் கிரஹித்து, அக்ஞானத்தைத் தொலைத்துத் துவேஷ புத்தியை விட்டொழித்து ஸமரஸ புத்தியைக் கொள்ளக் கூடாதா? உங்களுடைய தேசத்தில் மாத்திரம் எத்தனையோ சாகைகளுள்ள பல மதஸ்தர்களும் தற்காலம் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் இத்தேசத்திற்கு அங்கத்தினர்களே. ஒருவரும் இத்தேசத்தை விட்டுப் போகார்கள். இவ்வித சந்தர்ப்பத்தில் சமபுத்தியை அனுஷ்டிப்பதை விடவேறு எவ்வித மார்க்கத்தால் நீங்கள் உங்களுடைய அன்னையாகிய இந்தியாவைஉயர்பதவிக்குக்கொண்டுவரப்போகிறீர்கள்? இக்காலத்தில்இங்கு அக்கிராசனத்தை வகித்திருக்கும் நமது அன்புநிறைந்த இந்த அன்னையார் நமது தேசத்திற்கு வராவிடின் நமது ஹிந்து மதமே தொலைந்துபோயிருக்

குமே! இது என் அபிப்பிராயம் மாத்திரமன்று. விவேகாநந்த சுவாமிகளின் அபிப்பிராயமும் அப்படியே. மேற்படி அன்னையாலும், அன்னைக்கு முந்தி சபையை நிர்வஹித்தவர்களாலும், மற்றோராலும் நமது தேசத்தில் காங்கிரெஸ் என்ன, கண்காக்ஷி யென்ன, ஹிந்து காலேஜென்ன இவ்வித சௌகரியங்களெல்லாம் ஏற்பட்டன. அதற்கு முந்தி நாம் எல்லோரும் யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டப்பட்ட அஜங்களைப்போல் விழித்துக்கொண்டிருந்தோமே. நாம் 200 ஜன்மங்கள் எடுக்கினும் இந்த அன்னையும் இதரர்களும் நமக்குச் செய்திருக்கும் நன்மைகளினால் ஏற்பட்டிருக்கும் ருணங்களைத் தீர்க்க முடியாது. விஷயம் இப்படியிருக்க, நன்றியறிதலன்றியில் நிந்தனைசெய்பவர்கள் பெரும் பாப மூட்டையைக் கட்டவேண்டியதுதான். கலியில் நல்லவர்களை யறிவது மிகக்கஷ்டமே. இக்காலமோ நமக்கெல்லாம் நற்காலமென்று சொல்லலாம். சமீபத்தில் பல மஹான்களும் ஜகத் குருவும் அவதாரம் செய்யப்போகிறார்களென்பதாகவும், ஏற்கனவே அவதரித்திருக்கும் சில மஹான்களும் சமீபத்தில் ஜகத்திற்கு வந்து வேண்டிய உதவிகளை அளிக்கப்போவதாயும் தெரியவருகிறது. ஜகத்குரு அவதாரத்தில் ஒரு கஷ்ட மிருக்கிறது. ஜகத்தில் கோடானு கோடி ஜாதி பேதங்கள் இருக்க, எதில் ஜனிக்கிறதென்ற கஷ்டந்தான், ஒரு ஜாதியில் ஜனித்தல் மற்றொரு ஜாதிக்கு ஆகாது. இவ்வாறு நமக்குள் விசேஷ வேற்றுமை பாவம் இருக்குமளவும் ஜகத்குருவின் அவதாரம் தாமதிக்கவேண்டியதாகவே நேரிடும். அப்படிக்கன்றியில் சிலராவது வேற்றுமையை ஒழித்து எந்த ஜாதியில் வரினும் வரட்டும். நாம் அவரை அனுசரிக்கிறோமென்பதாகச் சித்தமாயிருந்தால் சீக்கிரம் அவதரிக்க ஹேது உண்டு. ஆரூர்த் தியாகேசர் நீசவேடம்பூண்டு திருவப்பர் மாசாணத்தில் ஸோமயாஜி செய்த யாகத்தில் அவிர்ப்பாகம் வாங்கச் சென்றார். எல்லோரும் அவரைக் கண்டுகொண்டார்களா? இல்லையே. ஸோமயாஜிமாற நாயனார் மாத்திரம் கண்டு அவிர்ப்பாகம் கொடுத்தார். கிருதார்த்தரானார். இத்தர்மம் எக்காலத்திலும் ஸஹஜமாய் ஏற்பட்டுள்ளதே. இதை உத்தேசித்து ஜகத்குரு அவதரிக்காமலா இருந்துவிடப் போகிறார்! அவதரித்துவிட்டாரென்று சொல்லக்கூட நியாயமிருக்கிறது. சில பெரிய சோதிட நிபுணர்கள் சென்ற ஜனவரியீ 11உ அமைந்திருக்கும் கிரஹங்களின் நிலையைக்கொண்டு அவ்வித நிலை எத்தனையோ ஆயிரம்வருஷங்களுக்கப்பால் அவ்வித அற்புத சேர்க்கை ஏற்படுகிற தென்றும் மேற்குறித்த தினத்தில் ஒரு பெரிய அவதாரமும் ஏற்பட்டே யிருக்கவேண்டு மென்றும் கணித்திருக்கிறார்கள். ஜகத்குரு வந்தால் அவரைப் போற்றி நீண்ட காலத் திற்கு வைத்திருந்து நமக்கு வேண்டிய நன்மைகளை அடைவதும் அல்லது அவரை உடனே திருநாட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு, தீமைகளை அனுபவிப்பதும்

நம்மைப் பொறுத்ததாயிருக்கிறது. பூர்வாசார்யர்கள் அக்ஞானிகளிடம் மாட்டிக்கொண்டு பட்ட கஷ்டங்களுக்குக் கணக்குண்டா? இக்காலத்திலோ நமக்கு மதசம்பந்தமான காரியங்கள் செய்துவைக்கும் புரோகிதர்களுக்கு ஞானம் விசேஷமில்லே. ஆகையால் கர்மாசார்யனைக் கொண்டு கர்மத்தை நடத்தவேண்டியதுதான். ஞானசார்யரிடம் ஞானத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டியதுதான். இது பூர்வாசார்யர்களின் சம்மதமே. சம்பிரதாயமுமே. ஆகையால் ஸத்திய யுகத்திற்கு வேண்டிய பிரஜைகளைத் தெரிந்தெடுப்பதில் மஹான்களுடைய முயற்சிகளின் நோக்கங்களை நன்ருய்க் கிரஹித்து நாமெல்லோரும் அதில் அங்கத்தினர்களாய் அமையக்கூடியதாக பக்தி, ஒற்றுமை, தானம் என்ற குணங்களடங்கிய யதார்த்த சகோதரபாவத்தை அடையக்கூடிய ஞானத்தை ஜகதீசுவரன் நமக்குக் கொடுத்தருள் புரிவாராக.

ஓம் தத் ஸத்.

வி. ராமச்சந்திரநாயுடு.

நன்மொழி.

102. சன்மார்க்கம், இன்பமார்க்கம் என மார்க்கம் இருவிதம். முன்னது, மோக்ஷ மார்க்கமென்றும், நிவிர்த்தி மார்க்கமென்றும் பெயர்பெறும். பின்னது உலகமார்க்கம் என்றும், பிரவிர்த்திமார்க்கமென்றும் வழங்கும். எல்லாச் சமயங்களும், அவைகளின் உபதேசங்களும் சன்மார்க்கமுறையை நோக்கியனவாம். இம்முறையின் பலனை மோக்ஷம் அல்லது வீடு என்ற பேற்றை அடைய நான்கு சாதனங்கள் உள்ளன. 1. நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேசனம், 2. வைராக்கியம், 3. ஷட்சம்பத்து, 4. முமுக்ஷுத்துவம்.

103. நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேசனம். நித்தியமான வஸ்து இன்னது அநித்தியமான வஸ்து இன்னது என்று அறிதல் மாத்திரம் போதாது. அவ்வுண்மையைஒவ்வொரு நிமிஷமும் உன்னனுஷ்டானத்தில் கவனித்து ஒழுகவேண்டும். ஞான முறை என்றால், ஞான ஒழுக்கத்தினுல், மநத்திற்கு ஸம்ஸ்காரம் அமையவேண்டும், மனம் தூய்மை பெறவேண்டும். சன்மார்க்கத்தின் முதலிலும் நடுவிலும் முடிவிலும், எப்போதும் இந்த உண்மை நம் சிந்தையில் இருத்தல்வேண்டும். எக்காரியம் செய்யப்புகினும், அதை அளக்கும் மாத்திரைக்கோல் இந்த விவேசனமேயாம். அது நன்மையானதா? தீமையானதா? அது நலம் தருமா? அல்லவா? சன்மார்க்கவழியில் உள்ளதா, அல்லது இல்லதா, என்று ஆராயவேண்டும்.

புத்தக வரவு.

1. "அஞ்ஞாதவாஸம், அல்லது மாண்டவன் மீண்டமாயம்."

இது மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஆர். எஸ். நாராயணசுாமி அய்யரவர்களியற்றிய ஓர் தமிழ் நாவல். இஃது எளிய தமிழ்நடையில் அழகாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதின் கதையின் ருசியானது முதல்பக்கம் வாசிக்க ஆரம்பித்தவர் புத்தக முடிவுவரை கீழே வைக்காமல் வாசிக்கத் தாண்டியல்பினது. வக்கீல்களும், போலீஸ்தார்களும் இப்புத்தகத்தை நன்ருய் வாசிக்க வேண்டியது. "பண்டம் ஓரிடம், பழி பத்து இடம்" என்ற பழமொழி, இந்த நாவலில் வெகுபுத்தி சாதுர்யத்துடனே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது துப்பறிகதைகளில் ஒருநல்லமாதிரியான அமைப்புள்ள கதை என்றுசொல்லலாம். விவேகபாநுப்பிரஸ்ஸில் நன்ருய்ப் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இதன் விலை அணு 8 தான்.

2. "ஸ்ரீவான்மீகிராமாயண சருக்கார்த்த சங்கிரஹம்."

இதுவும் விவேகபாநு அச்சாபீசின் பதிப்பு. ஆதிகவி ஸ்ரீ வான்மீகி மஹரிஷியால் எழுதப்பெற்ற ஸ்ரீமத் வான்மீகி ராமாயணத்தின் ஸர்க்கங்களைத் தொகுத்து, ஒவ்வொரு ஸர்க்கத்தின் கதை முழுவதையும் சுருக்கமாய் ஓரோர் விருத்தப்பாவிலமைத்து அவ்விதம் 550பாசுரங்களமைந்துள்ள நூல் இது. இது இராமநாதபுரம் ஜில்லா செட்டிநாடு அரியக்குடிவாவியான காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் சா. கி. அரங்கநாதச் செட்டியாரவர்களாலியற்றப்பெற்று அவர் குமாரர் சா. கி. ரெ. இலக்குமணச் செட்டியாரால் பிரசித்தம் செய்யப்பெற்றது. பிதாவுக்குப் புத்திரன் செய்யும் கடமை, பிதாவின் மனோரதத்தைப் பூர்ணப்படுத்தலாம். அவ்விதம் இலக்குமணச்செட்டியார் பிதாவால் எழுதப்பெற்ற இந்த ராமாயணச் சுருக்கத்தைப் பிரசித்தம் செய்ததின் மூலமாய் தம் கடமையைக் கொண்டுசெலுத்தினர். ஸ்ரீமான் அரங்கநாதச் செட்டியாரவர்கள் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிப்பிள்ளைகளில் கல்வி கேள்விகள் நிறைந்த புத்திசாலிகளில் உயர்நலமமைந்த பத்திமான். விரிந்த படிப்பும் ஆழ்ந்த அறிவுமுள்ளவர். இச்சருக்கார்த்த சங்கிரஹத்தை வாசிப்பதினுல், அவர் தெளிந்தவிஷ்ணுபக்தரென வெளியாகிறது. ஆயினும், சமயக்கொள்கையில் பொதுநோக்குடையவர். இப்புத்தகத்தின் நடைஅழகாயும் எளிதாயுமிருப்பினும், இக்காலத்தில் பாடலைப்படிப்பவர்கள் வரவரக் குறுகிக்கொண்டு வருவதால், இப்புத்தகம் வசனநடையாக நிகழ்ந்திருக்குமாயின் அநேகருக்குபயோகமாயிருந்திருக்கும். அவரது புத்திரரான இலக்குமணச்செட்டியாரும் தமிழில் சிறந்த வித்வானெனத் தெரியவருவதால், பிதாவாற்செய்த புத்தகத்தை அவர்பாக்களைத்தழுவி வசன நடையாக எழுதி

அதை வெளிபிடுவோராகில் அனேக ஜனங்களுக்கு உபயோகமாயிருக்கும் ஸ்ரீ ராமபக்தியை விளைவிப்பதற்கு அனுகூலமான நூலாயிருக்கும். இப் புத்தகத்தின் விலை அணு 8 தான்.

The Imitation of Christ in Tamil—ஏசு கிறீஸ்து என்பார் ஒழுகிக்காட்டிய ஒழுக்கமுறை நூல். இதை தோமஸ், ஏ, கெம்பிஸ் என்ற ஞானியார், லத்தீன் பாஷையில் ஆதியில் எழுதியுள்ளார். இது கிறீஸ்தவர்களுக்கு, மத சம்பந்தமான உயர்ந்த ஞானமுறை உபதேசிக்கும் நூல். முன்னர் 1863௵த்தில், கிறீஸ்துநாதர் அனுசாரம் என்ற நாமதேயத்தின் கீழ் இப்புத்தகம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்திருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது. அம்மொழிபெயர்ப்பின் தமிழ்நடை தமிழ் கிறீஸ்து சமிகளுக்கு ஒருகால் பயன்படுமேயன்றி ஏனையருக்கு ருசிக்கமாட்டாது. மேலும் அப்புத்தகம் இக்காலத்தில் அகப்படுவது துர்லபமாகத் தோன்றுகிறது; பிரகிருத மொழிபெயர்ப்பு, யாவருக்கும்புலப்படும்படி எளிய தமிழ்நடையில் நிகழ்கின்றது. மதுரை பிரஹ்மஞான சபையின் அக்கிராஸனாதிபதி ப. நாராயண அய்யரால் இந்நூதன மொழிபெயர்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இது திருச்சினப்பள்ளி, ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீவாணீவிலாஸினீ அச்சுயந்திரசாலையில் பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதினால் இப்பிரசுரம் நேர்த்தியாக அமைந்திருக்கும் என்று யாவரும் அறியலாம். இதன் விலை 1 ரூ. தபாற்கூலி 1 அணு V. P. P. மூலம் 1 ரூ 2 அணு. இதை, மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். அல்லது ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீவாணீவிலாஸினீ அச்சுயந்திரசாலை மானேஜரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். **பத்திராதிபர்.**

சமாசாரம்.

அரிசி மற்ற தான்னியங்களைவிட, தேகத்திற்கு பலத்தையும், ரத்த புஷ்டியையும் கொடுக்கிறதென்று மேனாட்டுப்பத்திரிகை "லான்ஸெட்" என்பது விஸ்தாரமான ஆராய்ச்சியுடன் சித்தாந்தப்படுத்துகிறது. மற்ற தான்னியங்களைவிட உலகத்தில் அரிசியானது பெரும்பான்மையரால் உணவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் ஜப்பானியருக்கும் ருஷியர்களுக்கும் நடந்த போரில் அரிசியை உண்ணுகிற ஜப்பானியருடைய பலமும், வீரியமும், தைரியமும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் நன்கு விளங்குகின்றன. ஆனல் அரிசியை ஜப்பானியர்கள் கண்ணுக்குப் பசட்டாய்த் தீட்டிச் சாப்பிடுகின்றார்களில்லை. தீட்டுவதினால் பலத்தையும், ரத்த புஷ்டியையும் கொடுக்கக்கூடிய நுண்ணியகவசம் தவிடாகப் பிரிகிறது. அரிசியை அதிகமாகத் தீட்டாமல் உண்ணுதலே நலம். கர்னாடக யுத்தத்தில், அதாவது

(ஆர்காட் சண்டையில்) சேகரித்து வைத்திருந்த அரிசி குறைந்துபோன பொழுது, சுதேச இராணுவஸ்தர்கள் கஞ்சியை மட்டும் சாப்பிட்டுக்கொண்டு தைரியத்தைக் கைவிடாமல் போர் புரிந்து வெற்றிகொண்டார்கள் என்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

கோப்புரைத்தேங்காய் 1909—1910௵த்தில், நம தேசத்தினின்று 79 லக்ஷ ரூ விலை பெறுமானமுள்ளவை அன்னிய தேசத்திற்கேற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேங்காய், நெய் முதலியவற்றிற்கு உபயோகமாகவும், உணவிற்காகவும் அது உபயோகமாகியுள்ளது. நம் தேசத்திலேயே இதை வைத்து பலதினுசான உணவுசாமான்கள் ஏன் செய்யக்கூடாது? இதைச்சரியானபடி உபயோகம் செய்ய ஒரு கூட்டுறவு கம்பெனி ஏற்படுத்தல் நலமன்றோ?

மதுரை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலுள்ள பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சபைகளின் மூன்றாவது **கான்பரன்ஸ் ராமநாதபுரத்தில்** நாளிது ஜூலை௴ 22, 23-ம் தேதிகளில் நடைபெறும்.

ராவ் பகதூர் நோரேந்திர நாத்ஸேன்:—இவர் நாளிது ஜூலை௴ 1உ வயிற்றுப்போக்கு என்ற வியாதியால் சிரமப்பட்டு மரணமடைந்தாரெனக் கேள்விப்பட்டு விசனிக்கிறோம். இவர் கல்கத்தாவில் நடைபெறும் **இந்தியன்மிர்ரர்** ஆங்கிலப்பத்திரிகையைச் சென்ற 20 வருஷகாலமாய் மிகச் சாமர்த்தியமாகவும், நேர்மையாகவும் நடத்திவந்தார். வங்காளத்தில் உள்ள பிரஹ்மஞானசபையைச்சேர்ந்தவர்களில் இவர் தலைமையானவர், இந்தியாதேசமுழுவதும் ஜனங்களாலும், இராஜாங்க உத்தியோகஸ்தர்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர், நல்ல புத்திமான், உயர்ந்த சீலர், கபடமற்ற மநத்தினர் இந்திய தேச **அபிமானி**, நல்ல ஈசுவர பக்தியுள்ளவர் இறக்கும்போது அவருக்குவயது 68.

ஒரு துக்ககரமான கொலை.

சென்றமீ 17உ பட்டப்பகலில், ஒரு பிராமணன் **மணியாச்சியில்** திருநெல்வேலி கலெக்டர் **ஸ்ரீமான் ஆஷ்** என்பாரை 1-வது வகுப்பு ரயில் வண்டியில் அவர் இருந்துகொண்டிருக்கும் காலையில் ஒரு ரிவால்வரைக் கொண்டு சுடவே அவர் உடனே மரணமானார். கொலைசெய்த கொடும்பாவி பலரால் தொடரப்படவே ஒரு ஒதுக்கிடங்கொண்டு அதே துப்பாக்கியால் தானும் சுட்டுக்கொண்டு உயிர் துறந்தான். **ஸ்ரீமாந் ஆஷ்** என்பார்

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நேர்மையாயும் சத்தியமாயும், ஜனங்களுக்குப் பி
திகரமாயும் ஆண்டுவந்தார். கொலைசெய்த இக்கொடும்பாவி தன் ஆவி நீ
கிக்கொண்டு ராஜ தண்டனையைத்தவிர்த்து யம தண்டனையையும் உடனே
அனுபவிக்கப்போயிருக்கின்றான். இவனுடன்சதியோசனை செய்து இக்கொ
மையான கொலையைத் தீர்மானித்து, இப்பாபத்தொழிலில் சம்பந்தப்பட்ட
வர்கள் இன்னும் வியக்தமாக இன்னாரென்று அறியக்கூடவில்லை. இத்த
கைய பாபிகளால் தேசத்திற்கு உண்டாகிக்கொண்டுவரும் கேடு இவ்வளவெ
ன்று மதிக்க முடியாது. 'சாண் ஏற முழம் சறுக்கும்' என்ற பழமொழிக்கு
ஒத்ததாக இந்தியர்களிடம் ஆங்கிலர்க்கு சமாதானமும் திருப்தியும் கொஞ்
சம் ஏற்பட, திடீரென்று உயர்ந்த ஜாதியான் என்று பெயருள்ள பிராமணன்
ஒருவன் கொடுமையான பாதகத் தொழிலைச் செய்யவே, கொடுமையும்
குரோதமும் நம்மவர்கள்மேல் ஆங்கிலர்க்கு உண்டாவது நியாயந்தானே! தீய
கருமத்தால் விளையும் துன்பமும் கெடுதியும் பெருகியவையாக ஆகுகின்றன
எரும்பை மிதிப்பதும், கொசுவை நசுக்குவதும் பாபமென்று அறிந்த பிரா
மணன், கொடும்பாபியாகி ஆருயிராகிய மாநிட உயிரை, அதிலும் ராஜ பிர
திநிதியாகிய நல்லாரொருவரைக் கொலை செய்த பாதகத்தை நினைக்க
நினைக்க அந்தோ! மனம் நெக்கு நெக்கு என உருகி வருந்துகின்றது!

ஸ்ரீமாந் எம். தில்லைநாயகம்பிள்ளை அவர்கள், B. A., F. T. S. ம
ணம்:—நம்முடைய ஞானசகோதரர் எம். தில்லைநாயகம் பிள்ளையவர்கள் செ
ன்ற ஜூன் மீ 22உ மஞ்சட்குப்பத்தில் மரணமடைந்தாரெனக் கேள்வ
யுற்று வியசனிக்கிறோம். இறக்கும்போது அவர்களுக்கு வயது 73. மதுரை
ஜில்லாவில் அநேக வருடங்களாக டிப்டி கலெக்டராகவிருந்து, ஜனங்களுக்கு
அநேக நலமான காரியங்கள் செய்திருக்கின்றார். அவைகளில் மதுரை ரயி
ல்வே ஸ்டேஷனை யடுத்திருக்கிற மங்கம்மாள் சத்திரம் அவருடைய விடா
முயற்சியால் ஏற்பட்டது. அவர்கள் சத்தியஸந்தர், குணசீலர். அவர்களுக்கு
சிநேகிதர்கள் பெரும்பான்மையாய், பிராமணர்களுக்குள்ளேஇருக்கின்றார்கள்.
'நலம்பட வாழ்'என்ற உபதேசத்தைச்சாகும்வரையில் கொண்டு செலுத்திய
புண்ணியர் இவர். சுவர்க்கலோகத்தில் சுகம்பெற்று, இன்னும் அநேக புண்ணி
யங்களைச் செய்ய இவ்வுலகத்திற்குச் சீக்கிரம் திரும்புவாராக.

பத்திராதிபர்.

பூர்ணசந்திரோதய அநுபந்தம்.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

ப. நா.

பக்குவமாகிக்கொண்டுவருகின்றது. சில நம்மை இழுக்கின்றன. ஆனால் அவைகளைத் தடுக்க எவ்விதமுயற்சியும் செய்ய நாம் ஆரம்பிக்கவில்லை. இவைகளைப்பற்றி வைராக்கியம் ஏற்பட்டு, இனி பக்குவமாகவேண்டும். இவ்விதமாக விஷயங்களின் இழுப்பில் தாரதம்மியம் அறிதல் இரண்டாம்படி. (3) ஏகேந்திரியம்—பக்குவமானவைகளில், இந்திரியங்கள் சலிக்காமல் இருக்க, மனம் மாத்திரம், விஷயங்களில் ஒரு விருப்பு அல்லது வெறுப்பைக் கொள்ளுதல். மனமாகிற ஒரு இந்திரியத்தின் தொழில் இருக்கின்றமையால் ஏகேந்திரியம் என்பது மூன்றாம்படி (4) வசீகாரம்—விஷயங்கள் தாமே ஒழிவை அடைகின்றன. இந்திரியங்கள்சலிக்கவில்லை, மனத்தினிடத்திலுள்ள விருப்பு, வெறுப்பு என்றவையும் அற்றுப்போதல், அதனால் சுதந்தரம் ஏற்படும். நாம் விஷயங்களின் வசமாகாமல், அவைகளை வசமாக்கிக் கொள்ளல். இது நான்காம் படி. புருஷ தர்சனம் நிகழ்வதினால் இஃது உண்டாகும். கீதை உ-ம் அத்தியாயம் 59-ம் சுலோகம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

16. தத்பரம் புருஷக்யாதேர் குணவைத்ருஷ்ண்யம்॥

பரம வைராக்கியம் என்பது, புருஷதர்சனம் நிகழ்வதினால் (சத்வ, ரஜஸ், தமஸ் என்ற) குணங்களினும் பற்றில்லாத நிலையாம்.

குறிப்பு:—சாதாரண வைராக்கியம், காரியங்களான விஷயங்களில் பற்றில்லாமை. காரணங்களான குணங்களில், பற்றில்லாமை பரமவைராக்கியம். முன்னது அபர வைராக்கியம் என்றும் பின்னது பரவைராக்கியம் என்றும் பெயர்பெறும். முன்னது ஸத்வகுணம் மேலிட்டு ரஜோகுணம் சம்பந்தமுடையதாய் தமஸ் அற்றுப்போயிருக்கின்ற நிலை. இதில் சித்திகள் அடையலாம். சுவர்க்கம், விதேகிகளின் நிலைமை, பிரகிருதிலயம் முதலியவை பெறலாம். பின்னதான பரவைராக்கியம் பெற்ற யோகி அநுபவங்கள் அடைய அருகனாகவிருந்தும், அவைகளை அலக்ஷியம் செய்து, புருஷதர்சநம் நோக்கமுள்ளவனாக, புருஷனை சாக்ஷாத்கரிக்கிறான்.

17. விதர்க்கவிசாராநந்தாஸ்மிதாரூபா
நுகமாத் ஸம்ப்ரஜ்ஞாத:॥

ஸம்பிரஜ்ஞாத ஸமாதி என்பது விதர்க்கம், விசாரம், ஆநந்தம் அஸ்மிதை என (நால் வகை) ரூபத்தை அநுசரித்து நிகழ்வதாகும்.

குறிப்பு:—சாதனங்களைச் சொல்லி, பின்னர் சாத்தியம், அதாவது அடையப்படும் ஸமாதிகளைச் சொல்லுகின்றார். ஸமாதி இருவிதம். முதற்படி ஸம்பிரஞ்ஞாத ஸமாதி, இரண்டாம்படி அஸம்பிரஞ்ஞாத ஸமாதி. ஸம்பிரஞ்ஞாத சமாதி நான்கு உட்பிரிவுகளை யுடையது. யோகியானவன் ஸ்தூல வஸ்துவை முதன்மையில் தியானம் செய்து (விதர்க்கம்), பின்பு அதன் சூக்ஷ்ம நிலையான தன்மாத்திரைகளைத் தியானம் செய்கிறான் (விசாரம்). இது வில்வித்தையில் பழகுவோன், முதலில் ஸ்தூல லக்ஷியத்தையும், பின்பு சூக்ஷ்ம லக்ஷியத்தையும் வைத்துப் பழகுவது போன்றதாகும்.

(1) ஸ்தூலவஸ்து தியானம்—விதர்க்கம்.

(2) சூக்ஷ்மவஸ்து தியானம்—விசாரம்.

(3) இந்திரியங்கள் ஸ்தூலவஸ்துக்களில் செல்லாமல் அதனதன் ஸ்தானத்தில் நிற்கும்படி செய்தலினால் உண்டாகும் அனுபவம்—ஆனந்தம்.

(4) வேறு ஒன்றும் மனத்தில் வராமல் பிரயத்தனத்தால் தடுத்து நான் என்ற பிரஞ்ஞைமட்டும் இருப்பது அஸ்மிதை. விசாரம், ஆனந்தம், அஸ்மிதை இம்மூன்றும் விதர்க்கத்தில் இருக்கின்றன. ஆனந்தம், அஸ்மிதை இவ்விரண்டும் விசாரத்தி லிருக்கின்றன. அஸ்மிதை மாத்திரம் ஆனந்தத்தில் இருக்கின்றது. மேற்கண்ட விஷயங்களையே அடியில் வருமாறு சொல்லலாம்:

(1) முதற்படியில் ஸ்தூல விஷயங்களின் ஒன்றை லக்ஷியம் செய்து தியானம் நிகழும்—விதர்க்கம்.

(2) இரண்டாம்படியில் சூக்ஷ்மமான விஷயங்களின் யாதேனும் ஒன்றை லக்ஷியம்செய்து தியானம் நிகழும். பஞ்சதன்மாத்திரை, அகங்காரம், மஹத்தத்துவம் முதலியவைகளில் ஒன்றின்மேல் தியானிப்பது—விசாரம்.

(3) மூன்றாம்படியில், ஸ்தூலசூக்ஷ்ம விஷயங்கள் இல்லாமல், இந்திரியங்களை அதனதன் ஸ்தானத்தில் நிறுத்தி, அந்நிலையில் தியானம் பண்ணுவது ஆனந்தம்.

(4) நான்காம் படியில், இந்திரியங்களையும் விட்டு நான் என்ற பாவம் தனித்திருத்தல் அஸ்மிதை.

இம்முறையில் மனத்திற்கு யாதேனும் ஒரு ஆலம்பநம் (பிடிப்பு) உள்ளது. அதனால் இந்த ஸமாதிக்கு ஸம்பிரஞ்ஞாத ஸமாதி எனப் பெயர்.

18. விராமப்ரத்யயாப்யாஸபூர்வ:
ஸம்ஸ்காரசேஷோऽந்ய:॥

குறிப்பு:—இம்முறையின் அப்பியாஸம் ஸ்திரமான்பிறகு, ஒருவித ஆலம்பநமுமின்றி மனம் தனித்திருத்தல் ஏற்படும். ஆனால் ஸம்ஸ்கார சேஷம், இச்சமாதி நிகழுங்கால், இருக்கும். இச்சேஷமும் இச்சமாதி ஸ்திரப்படுமாகில், ஒழியும். இந்நிலையைத் திருமூலர் அடியில் வருமாறு பிரஸ்தாபிக்கிறார்:—

நானென்றுந் தானென்று நாடிநான் சாரவே
தானென்று நானென் றிரண்டிலாத் தற்பதந்
தானென்று நானென்ற தத்துவ நல்கலாற்
றானென்று நானென்றுஞ் சாற்றகிலேனே—திருமந்திரம்.

இது எல்லா விர்த்திகளும் ஓய்ந்த நிலை. திரிபுடி அற்ற படி. ஆனால் இது ஸ-ஷ-ப்தியின் லயம் அன்று. பிரஞ்ஞை மாத்திரம் இருக்கும். அலையற்ற கடல்போன்ற நிலைஇது. "திரை பொரா மன்னும் அமிர்தத் தெண் கடலே" என்ற மாணிக்கவாசகர் அனுபவ வாக்கு இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. ரஜஸ், தமஸ் என்ற குணங்கள் நீங்கப்பெற்று, சுத்த ஸத்வ குணஸ்வரூபமாகவே ஆகின்ற நிலை இதுவாம். பரவைராக்கியம் இவ்வுயர்நிலைக்குச் சாதனமாம்.

மனத்தின் ஏகாக்கிர நிலையில் ஸம்பிரஞ்ஞாத சமாதி ஏற்படக்கூடியது. மனத்தின் நிருத்த நிலையில், அஸம்பிரஞ்ஞாத சமாதி ஏற்படக்கூடியது. அதனால் அஸம்பிரஞ்ஞாத சமாதி, நிரோத சமாதி என்றும் பெயர் பெறும்.

19. ஐவப்ரத்யயோ விதேஹப்ரக்ருதிலயாநாம் ॥

இந்த அஸம்பிரஜ்ஞாத சமாதியானது வைராக்கியம் முற்றும் ஏற்படாமல் போன நிலையில்) தேவர்களின் ஸ்தானத்தையும் பிரகிருதிலய ஸ்தானத்தையும் கொடுக்கும்.

குறிப்பு:—அஸம்பிரஜ்ஞாத சமாதி (1) பவப்பிரத்தியயம் (2) உபாயப்பிரத்தியயம் என இருபடிகள் உடையது.

(1) பவப்பிரத்தியயம், அவித்தையைக் காரணமாக உடையது. அதாவது அவித்தையின் சம்பந்தமுடையது. இந்நிலையில் அவித்தை என்ற ஆவரணம் உள்ளது. பல புவனங்களின் போகங்களை அனுபவிக்கவேண்டுமென்ற இச்சை யோகியைப்பற்றி நிற்கும். வைதேகியும் அல்லது தேவர்களின் நிலைமையும் இதில் அடங்கும். இவ்வித அனுபவங்களுக்குக் காலவரம்பு உண்டு. "இந்திரியங்களை உபாஸிக்கிறவர்கள், 10 மந்வந்தரங்கள் லோகாந்தரங்களில் வசிப்பார்கள் என்றும், பூதங்களை, அதாவது பஞ்சதந்மாத்திரைகளை உபாஸிக்கிறவர்கள் 100 மந்வந்தரங்கள் லோகாந்தரங்களிலும், அகங்காரத்தை உபாஸிக்கிறவர்கள் 1000 மந்வந்தரங்கள் லோகாந்தரங்களிலும் வசிப்பார்க" ளென்றும் வாயுபுராணத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

பிரகிருதிலயாள், மகத், அவியக்தம் முதலியவைகளை உபாஸிக்கிறவர்கள். அதாவது அதுவும் தானும் ஒன்று என, உபாஸிக்கிறவர்கள். சரீரம் போனபிறகு, உபாஸியமான வஸ்துவுடன் லயத்தை அடைகிறார்கள்.

"யதா க்ரதுரஸ்மிம்ல்லோகே புருஷோ பவதி ததேத: ப்ரேத்ய பவதி"—சாந்தோக்கிய உபநிஷத்.

(இதன் பொருள்) புருஷன் எந்த சங்கல்பத்துடன் மரணமடைகிறானோ, அந்த சங்கல்பரூபமாக லோகாந்தரத்தில் ஆகிறான்.

"யம் யம் வாபி ஸ்மரன் பாவம் த்யஜத்யந்தே களேபரம் ।
தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா தத்பாவ பாவித: ॥
பகவத்கீதை.

Registered No. M. 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள

பிரஹ்மஞாநக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின்

ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 2. { 1911௵ ஆகஸ்டு௴ 15௳ விரோதகிருது௵ ஆடி௴ 31௳ } பகுதி 4.

ப. நாராயண அய்யர், B. A., B. L., F. T. S.
அ. ரங்கஸ்வாமி அய்யர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ரூ 2. தனிப்பிரதி அணு 4.

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்
காயத்திரீ—ப. நா.	கஉ௯
கர்மம்—ஒரு நண்பர்	கஙo
பாலரு என்பாரின் விவாக விஷய மான மசோதாச் சட்டம் } ஆத்மநாதன்	கஙரு
இரதோத்ஸவம்—வி. இராமச்சந்திர நாயக்கர்	கசo
வண்டுமாங்கனி—ப. நா.	கசச
புத்தகவரவு—பத்திராதிபர்	கசரு
சமாசாரம்—பத்திராதிபர்	கசசு
சங்கீதம்—பி. எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர்	கசஎ
தென்னை, பனை மரத்து வண்டுகள்—வி. ஏ. பார்பர்	கருக
பதஞ்சலிமகரிஷி அருளிச்செய்த யோகசூத்திரம்.	

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2. } 1911ஆ ஆகஸ்டு 15உ விரோதகிருதுஆ ஆடிமீ 31உ } பகுதி 4.

காயத்ரீ.

1. பிராஹ்மணர்களுக்கு ஏற்பட்ட வேதசம்பந்தமான கர்மங்களில், காலை மாலை சந்தியாவந்தனம் என்பது முக்கியமான நித்திய கர்மமாம். மத்தியாநம் செய்யப்பெறும் மாத்தியாஹ்நிகம் என்பது வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டதன்று. அது ஸ்மிருதிப் புரோக்தமாம். சந்தியாவந்தனம் என்பது, ஈசுவர ஆராதனை. மற்றைய கர்மங்களைப்போலவே, சந்தியாவந்தன கர்மத்திலும் அங்கி, அங்கம் என்பதும், முக்கியம், கௌணம் என்பதும், உயிர்ப்பாகம், உடற்பாகம் என்பதும், உண்டு. அர்க்கியம், அபித்தியாநம், ஜபம், உபஸ்தானம் என்பவைகள் முக்கியமானவை. ஆசமநம், சங்கல்பம், மார்ஜனம், தர்ப்பணம் முதலியவை கௌணமானவை. கௌணம் என்றால் உபயோகமற்றவை என்பது அர்த்தமன்று. ஒன்றை உத்தேசித்து மற்றது கௌணம் என்பதாம். அர்க்கிய பிரதானம் என்பது மந்தேகாள் என்ற அசுரர்கள், அதாவது காமக் குரோத லோப மோஹ மத மாத்ஸரியம் என்ற அரிஷட்வர்க்கங்கள் தினம் தினம் ஆன்மாவாகிய ஞான சூரியனை மறைக்கின்றன. அவைகளைத் துறத்திப் போக்குவதற்குக் காயத்திரீ மந்திரத்தைத் தியானித்து, உச்சரித்து, அம்பு எய்

தலின் அறிகுறியாக, ஜலத்தைக் கையில் எடுத்து எறிதல்; அதாவது மார்ஜனம், ஆசமநம், பிராணாயாமம், முதலிய கிரியைகளால் பிராணன், வாக்கு, காயங்களைப் பரிசுத்தஞ்செய்து, பின்பு காயத்திரீ மந்திரத்தால் மனத் தூய்மை பெறச் செய்துகொள்ளல் என்பதாம்.

அபித்தியாநம் என்பது மனத் தூய்மை பெற்று, மன அலைகள் ஓய்ந்தமேல், அதாவது சித்த விர்த்திகள் ஒடுங்கினபிறகு, சூரியன் முதலான வெளிப்பிரபஞ்சத்தில் அந்தர்யாமியாக இருக்கின்ற பரமாத்மாவும் சந்தியா உபாஸகனின் அந்நமய, பிராணமய, மநோமய, விஞ்ஞானமய, ஆனந்தமய கோசங்களுக்குள் இருக்கின்ற ஆத்மாவும் ஒருவனே என்றும், இரண்டல்லவென்றும் உள்ளுணர்ச்சி பெறல். "ஹஸாவாதி3த்யோப்3ரஹ்ம" என்ற மந்திரம் தியானிக்கப் பெறுகிறது. "யஸ்சாயம்புருஷே। யஸ்சாஸாவாதி3த்யே। ஸஏக:"* என்ற தைத்தரீய உபநிஷத்தின் வசநம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

ஜபம்—இதுதான் காயத்திரீ ஜபம். முன் சொன்னபடி ஏகீபாவமான உள்ளுணர்வு உதயமாக, அவ்வுணர்வின் பொருளாகிய ஈசுவரனைத் தியானித்தல். காயத்திரீ மந்திரத்தின் கருத்தாவது:—"எல்லா ஜீவர்களுக்கும் தேஜஸைக் கொடுப்பவரும், உலகத்தையெல்லாம் சிருஷ்டிக்கிறவரும், எல்லாராலும் பூஜிக்கப்படுகிறவரும், எங்களுடைய புத்தியைப் பிரேரணை செய்பவரும், நல்வழியில் நடத்துகிறவரும், ஞான ஒளியானவருமான, அந்த ஈசுவரனைத் தியானம் பண்ணுகிறோம்."

2. உலகத்திலுள்ள எல்லா வித்தைகளும், ருக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வணம் என்ற நான்கு வேதங்களுக்குள் அடக்கம். வேதங்களோ, காயத்திரீ மந்திரத்திற்குள் அடக்கம். காயத்திரீ மந்திரமோ, பிரணவத்துக்குள் அடக்கம். இவ்விதம் உபநிஷத்துக்கள் கூறுகின்றன. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் ஒரு தேவன், ஒரு ரிஷி, ஒரு சந்தஸ், ஆக மூன்று உண்டு. அதனால் 24 அக்ஷரமுள்ள சந்தஸ் காயத்திரீ சந்தஸ் என்பதாம். சாவித்திரீ சம்பந்தமான காயத்திரீயானது, நிருவ்ருதா காயத்ரீ சந்தஸாம், அதனால் அது 23 அக்ஷரமுள்ளது.

*இதன் பொருள்: "சரீரத்தில் எந்த ஆத்மா உளனோ, சூரியமண்டலத்தில் எந்த ஆத்மா உளனோ, இவ்விரண்டு ஆத்துமாக்களும் ஒன்றே" என்பதாம்.

ரிஷி விஸ்வாமித்திரர், இராஜனாக இருந்து பின்பு பிரஹ்மரிஷியான விஸ்வாமித்திரர் அல்லர். ஆனால் ஸப்தரிஷிகளில் அவர் ஒருவராம் என்பது சிலர் அபிப்பிராயம். ஸப்தரிஷிகளோவென்றால் இந்தப் பிரஹ்மாண்டத்தின் ஆதியில் இதன் அதிபதியான ஈசுவரனிடமிருந்து வெளிவந்த ஸப்தரஸ்மிகளே உள்ளடங்கப்பெற்ற மஹாபுருஷர்களாம். இம்மந்திரத்துக்கு, தேவன் ஞானஸ்வரூபியான சூரியனிடமுள்ள பரமாத்மா என்றருத்தமாம்.

3. உபநயன ஸம்ஸ்கார காலத்தில் இம்மந்திரத்தின் உண்மையை அறிந்த குருவானவர் சிஷ்யனுக்கு, ஆதிகாலத்தில், குகையிலாவது, ஸ்தூல சரீரத்தைவிட்டு உயர்ந்த பிரஞ்ஞாபூமிகளிலாவது ரகஸ்யமாய் உபதேசிப்பார். இதற்குப் பிரஹ்மவித்தை என்று பெயர். ஆதி உபதேசத்தின் ரகஸ்யமுறையைக் காட்டும்பொருட்டு இக்காலத்திலும், உபதேசிக்கும் சமயத்தில் பட்டு அல்லது யாதேனும் ஒரு சுத்த வஸ்திரத்தை ஆசாரியனும் சிஷ்யனும் போர்த்துக்கொண்டு ஆசாரியர் சிஷனுடைய காதில் மந்திரத்தை உபதேசிப்பார். அல்லது பிரஹ்மவித்தை (அதாவது காயத்திரீ) யை உபதேசித்தால், துவிஜனாக (இருபிறப்பாளனாக) ஆகின்றான் என்பதைச் சூசிப்பிக்கும் பொருட்டு அந்த கர்ப்பப்பையை அறிவிக்கும்படி பட்டினால் போர்வை ஏற்படுகிறதெனவும் மதிக்கலாம். இக்காலத்திலோ விருதாவான வேடிக்கைகளும் ஆடம்பரங்களும் அதிகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. மந்திரத்தின் உண்மையும் அதின் கௌரவமும் ஆசாரியனுக்குங்கூட இக்காலத்தில் தெரியாமற் போயிற்று!

4. இம்மந்திரத்தின் உபாஸனையை "த்ரயாதி3த்யவித்3யா" என்றும் சொல்லுகிறதுண்டு. முதலில் விஞ்ஞான ஆத்மா, அதாவது போக்தாவான ஜீவன்; மத்தியில் ஆத்மா, சாக்ஷியாகிய பிரத்யகாத்மா, கடைசியில் பரமாத்மா. இந்த ஆத்மாவை ஹிருதயத்தில் இருக்கிறதாகத் தியானம் செய்யவேண்டும். தோன்றும் ஸ்தூல சூரியனை விட மகா தேஜஸ்வியாகவும், வெண்மையான உறைபனியை விட மகா தாவள்யமுடையதாகவும், ஆகாசத்தைவிட மகா நுண்ணியதாகவும், ஊனக்கண்ணுக்கும் மனக்கண்ணுக்கும் விபரீதிகரமாகவும், இருப்பதாகச் சொரூபப்படுத்தி, ஹிருதயத்தில் வைத்துத் தியானிக்க

வேண்டும். இம்மந்திரம் மந்திரங்களுக்குள் எல்லாம் சிரேஷ்டமானது. இம்மந்திரத்தை உச்சரிக்கிறவர், தாம் நலம்பெறுவதுடன், தம் உபாசனை நேர்மையாய் நடைபெறுமாகில், உலகமுழுவதும் நலம்பெறச் செய்கின்றார்.

காயனம்= ஜபிக்கின்றவனை, த்ராயதே= காப்பாற்றுகிறது. அல்லது கயாஹ= பிராணன்களை, த்ராயதே= காப்பாற்றுகிறது. அதாவது இந்திரியங்களை நல்வழியில் செல்லும்படி செய்கிறது. இதனால் குறிப்பிடப்படும் வஸ்து, மனம், வாக்குக்கெட்டாதவஸ்து. காயத்திரீயின் சுருக்கமான அர்த்தம் இதுவாம். "எங்களுடைய புத்தியைப் பிரேரணைசெய்து நடத்துகின்ற பிரகாசமான அந்த ஞான சூரியனின் திவ்யஜோதியைத் தியானிக்கிறோம்" இதில் இரண்டு பன்மைகள் உபயோகித்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. தியானிக்கிறவன் எல்லா ஜீவராசிகளுடைய நலத்தையும் பிரார்த்திக்கிறதாக அப்பன்மைகள் தெரியப்படுத்துகின்றன. "மைத்ரோ ப்ராஹ்மண உச்யதே"— மனுஸ்மிருதி. பிராஹ்மணன் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் மித்திரன்.

"அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்"

என்ற குறள்வாக்கியம் இத்தர்மத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

5. இம்மந்திரத்தை உச்சரிக்குமுன் 3 அல்லது 7 வியாஹிருதிகளை உச்சரிக்கவேண்டும். இந்த வியாஹிருதிகள், மந்திரத்தில் அடங்கியிருக்கின்ற உண்மைகளை அறிவிக்கும் திறவுகோல்.

மூன்று வியாஹிருதிகளாவன: பூ:, புவ:, ஸுவ:. இம்மூன்று வியாஹிருதிகள் (1) மனிதனின் ஸ்தூல, சூக்ஷ்ம, காரண, வியஷ்டி சரீரங்களையும், வைஸ்வானரன், ஹிரண்யகர்ப்பன், ஈசுவரன் என்ற மூன்று ஸமஷ்டி சரீரங்களையும் (2) ஜாகிரத, ஸ்வப்ந, ஸுஷுப்தி என்ற மூன்று அவஸ்தைகளையும், பூலோகம், புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம் என்ற மூன்றுலோகங்களையும் குறிக்கின்றன. ஸப்தவியாஹிருதிகளாவன:—பூ:, புவ:, ஸுவ:, மஹ:, ஜந:, தப:, ஸத்யம் என்பவைகளாம். மேற்படி 7 வியாஹிருதிகள், மனிதனின் 7 அம்சங்களையும், பிரகிருதியின் 7 நிலைமைகளையும், 7 லோகங்களையும் குறிப்பிடு

கின்றன. ஜபம் செய்யுங்காலத்தில் உபாஸகன் விராட்புருஷனிடம் ஒருமைப்பட்டு மூன்று லோகங்களுடன் அல்லது 7 லோகங்களுடன் தன்னுடைய மூன்று சரீரங்களை அல்லது 7 அம்சங்களை, முறையே சாந்தமாகவும் நேர்மையாகவும் இருக்கும்படி செய்துகொண்டு, தன் ஹிருதயத்தின்கண் இருக்கின்ற ஆன்மாவாகிய ஞானசூரியனிடத்தினின்று எல்லாலோகங்களிலுமுள்ள ஜீவராசிகளுக்கு,ஸந்துஷ்டியும் ஞானமும், சாந்தமும், உண்டாகவேண்டுமென்றும், சிதறாமல் ஒரே மனோநிலையாய் இருந்துகொண்டு, தியானிக்கவேண்டும். இவ்விதம் பக்தியுடனே உண்மைதெரிந்து சூரியனை உபாஸித்தால் அவன் பிராஹ்மணனாவான். ஈசுவர தேஜஸும், சக்தியும் அவன் மூலமாக உலகமுழுவதும் பரவும்.

6. காயத்திரீயின் உபாஸனைமுறையைப் பிருஹதாரண்ணியக, சாந்தோக்ய, ஸூரியோபநிஷத்துக்களினின்று அறிந்துகொள்க. அங்கந்நியாஸ,கரந்நியாஸ,விதானங்களைக் குருவினிடமிருந்து நேரில் தெரிந்துகொள்க. காயத்திரீயைப்பற்றி ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஏராளமான புஸ்தகங்கள் இருக்கின்றன.

7. காயத்திரீ என்ற சப்தம் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் ஸ்திரீ லிங்கமாகிறபடியால் ஈசுவரப் பிரதிபாதகமான மந்திரமாக இருப்பினும், தேவியாக உபாஸிக்கப்படுகின்றது.

காலையில் சிவப்பு வஸ்திரத்தை அணிந்த, காயத்திரீ தேவதையாகவும், மூலாதாரத்தின்கண் லக்ஷியம் வைத்தும் தியானம்நிகழ வேண்டும்.

மத்தியானத்தில் வெள்ளை வஸ்திரத்தை அணிந்த சாவித்திரீ தேவதையாக புருவ மத்தியில் தியானம் நிகழவேண்டும்.

சாயங்காலத்தில் நீல வஸ்திரத்தை அணிந்த ஸரஸ்வதீ தேவியாக, ஹிருதயத்தில் தியானம் நிகழவேண்டும்.

காயத்திரீக்கு 3 பாதங்கள்உள்ளன. மூன்றும் முறையே பூலோக, புவர்லோக, ஸுவர் லோக சம்பந்தமுடையன. காயத்திரீ உபாஸகன் கர்மயோகி. அதாவது எல்லாக் கர்மத்தையும் தனக்கு என்று செய்யாமல் பிறர் நலம் உண்டாகவேண்டுமென ஈசுவரார்ப்பணமாகச்

செய்கிறவன். பிரஹ்மசாரீ, கிருகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன் இம் மூவரும் காயத்திரீ உபாஸனைக்கு அதிகாரிகள். சந்நியாசி மூன்று லோக சம்பந்தங்களைத் தாண்டியவனுகையால், மேற்கண்ட காயத்திரீ உபாஸனைக்கு அதிகாரியல்லன். ஆனால், அவன் உபாவிக்கும் காயத்திரீயின் நாலாவது பாதத்தைப்பற்றிப் பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தைப் பார்க்க.

8. காயத்திரீயின் தியாநசுலோகம்:—

முக்தாவித்ருமஹேமநீலதவளச்
சாயைர்முகைஸ்த்ரீக்ஷணை।
யுக்தாமிந்துநிபத்தரத்னமகுடாம்
தத்த்வார்த்தவர்ணாத்மிகாம்॥

காயத்ரீம்வரதாபயாங்குசகசா
சுப்ரம்கபாலம்குணம்।
சங்கம்சக்ரமதாரவிந்தயுகளம்
ஹஸ்தைர்வஹந்தீம்பஜே॥

இதன் அர்த்தம்:—முத்து, பவளம், சுவர்ணம், நீலம், தவளம் இச்சாயையுள்ளவும் மூன்று நேத்திரங்களுள்ளவுமான 5 முகங்களையுடையவளும், சந்திர கலையுடன் கூடிய கிரீடத்தையுடையவளாயும், ஜகத்திலுள்ள தத்துவங்களையெல்லாம் தாங்குகிறவளாயும், தத்துவங்களைப் பிரதிபாதநம் செய்கின்ற அக்ஷரஸ்வரூபியாயும், வரத்தைக் கொடுக்கின்றகை, பயம் வேண்டாம் என அபயப்பிராதனம் செய்கின்றகை, அங்குசத்தையும், சாட்டையையும், கதையையும், வெள்ளைக்கபாலத்தையும், சங்கத்தையும், சக்கரத்தையும் இரண்டு தாமரைப் புஷ்பங்களையும் உடைய கைகளையுடையவளாயும், இருக்கின்ற காயத்திரீ தேவதையை நான் உபாவிக்கிறேன்.

காயத்திரீ ஸ்திரீ தேவதையாக உபாஸனை நிகழ்வதில் ஈசுவரனின் அபின்னமான பராசக்தியாக உபாவிக்கவேண்டும். கேந உபநிஷத்தில் பிரஸ்தாபித்துள்ள உமையே காயத்திரீ தேவதையாகும். இதுவே தேவீ காயத்திரீ என்றும், ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகிற தேவாத்ம சக்தி யென்றும்,கீதை VII அத்தி

யாயம் 5-வது சுலோகத்தில் பிரஸ்தாபித்துள்ள பரப்பிரகிருதி என்றும், துணியப்படும்.

"ஸர்வம்வர்ணாத்மகம் ஸூத்ரே ரத்நமணிகணா இவ"

இதன் பொருள்—"இவையெலாம் நாவிலே ரத்ந வரிசைகள் போலக் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன". காயத்திரீ என்ற சக்தி ஸூத்திரஸ்தானத்தை வகிக்கின்றது. காயத்திரீயின் ஆவாகன மந்திரத்தால் இது தெரியவரும்.

ஆயாது வரதா தேவீ அக்ஷரம் ப்ரஹ்மஸம்மிதம்।
காயத்ரீம் சந்தஸாம் மாதா இதம் ப்ரஹ்ம ஜுஷஸ்வ நः॥
ஓஜோஸி ஸஹோஸி பலமஸி ப்ராஜோஸி தேவாநாம்தாம
நாமாஸி விஸ்வமஸி விஸ்வாயுः
ஸர்வமஸி ஸர்வாயுः அபிபூரோம்।
காயத்ரீமாவாஹயாமி ஸாவித்ரீமாவாஹயாமி
ஸரஸ்வதீமாவாஹயாமி॥

இதன் பொருள்:—வரப்பிரதானம் செய்கிறவளாயும், நாசமில்லாதவளாயும், வேதத்தினால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டவளாயும், சந்தஸ்களுக்கெல்லாம் மாதாவாயுமிருக்கின்ற காயத்திரீ தேவியானவள் வரட்டும். ஓ! காயத்திரீயே! பிரஹ்மஸ்வரூபத்தை நாங்கள் அடையும்படி செய்வாய்! எல்லாவற்றையும் தரிக்கிறவள் நீ! தேஜஸினால் எல்லாவற்றையும் தாழ்த்துகிறவள் நீ! எல்லாரிடமும் பல ஸ்வரூபிணி நீ! எல்லாத் தேஜஸ் ஸ்வரூபிணி நீ! தேவர்களும் கூடக் கொண்டாடும்படியான தேஜஸ் ஸ்வரூபிணி நீ! ஸ்தாவரம் நீ! ஸ்தூலமான எல்லா ரூபங்களாகவும்(மூர்த்தம்) இருக்கிறாய் நீ! அவைகளில் இயங்குகின்ற பிராணிகளின் ஆயுஸ் நீ! சூக்ஷ்மமான எல்லா ரூபங்களாக (அமூர்த்தம்) இருக்கின்றாய் நீ! அவைகளின்கண் இயங்குகின்ற பிராணிகளின் ஆயுஸ் நீ! மூர்த்தமாகவும் அமூர்த்தமாகவுமுள்ள எல்லாப்பிரபஞ்சத்தையும் உன்னிடம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய். (பிராதக்காலத்தில்) காயத்திரீ ரூபியாயும், (மத்தியாநத்தில்) ஸாவித்திரீரூபியாயும், (சாயங்காலத்தில்) ஸரஸ்வதீரூபியாயும் உள்ள உன்னை என் ஹிருதயத்தில் தியாநத்தின்பொருட்டுத்தங்கும்படி வரவழைக்கிறேன்.

9. காயத்திரீ உபாஸனை ஆதியில் ஸ்தூல சூரியனின் உபாஸனை யென்றாலும் ஒக்கும். சூரியனைப்பற்றி இப்பத்திரிகையின் முதல் தொகுதி 125 முதல் 128 பக்கங்களில் சொல்லியிருப்பதைக் கவனித்தால் ஸ்தூல சூரியனின் சக்தியே அபாரமானதென்றும் விளங்கும்.

ஆனால் ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்தின் மந்திரங்களைக் கவனிக்குமளவில்ஆதிகாலத்தில் கூட ஸ்தூல சூரியனின் உபாஸனையாக காயத்திரீ உபாஸனை நிகழ்ந்திருக்கமாட்டாது எனத் தெரியவரும். உலகத்தில் மஹாப்பிரகாசமான வஸ்து சூரியன். அந்தச் சூரியனின்கண் அந்தர்யாமியாகவுள்ள ஈசுவரனையே தியானிக்கக்கடவது என்பது உபநிஷத்துக்களின் அபிப்பிராயமாம். சாந்தோக்கிய உபநிஷத் 12, 13 பிரபாடகங்களைப் பார்த்தால், முன் பிரஸ்தாபித்தபடியே அந்தர்யாமியான ஈசுவரன் என்றே, காயத்திரீயின் உபாஸனை நிகழவேண்டுமென்பது தெரியவரும்.

வெளிப்பிரபஞ்சத்தில் அதாவது அண்டத்தில் சூரியனின்கண் அந்தர்யாமியான பரமாத்மா, பிண்டத்தில் உட்பிரபஞ்சமான சரீரத்தினிடத்தில்,முக்கியபிராணனுடனஆன்மா காயத்திரீயாகத் தியானிக்கத்தக்கது. வெளியில் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் அதிஷ்டானமாக காயத்திரீ இருக்கின்றமைபோல,சரீரத்தில் எல்லாப்பிராணன்களும் சக்திகளும் முக்கியப் பிராணனை அதிஷ்டானமாக உடையன. பிராணன்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு என்ற தர்க்கம் ஏற்பட, இந்திரியங்கள் முதலியவையெல்லாம் வெளிக்கிளம்ப சரீரம் நிலைத்து இருந்தது. முக்கியப்பிராணன் கிளம்ப, எல்லாம் நாசம் அடையும் நிலைவந்தது என்பது, பிருஹதாரண்ணியக உபநிஷத்து, பிரச்ந உபநிஷத்து முதலியவைகளில், அழகாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

காயத்திரீயைப்பற்றிய தியானங்கள் எல்லாம் ஸகுண பிரஹ்ம உபாஸனைகளாம். ஸ்ரீமத் பகவத்பாதாள் ஸ்ரீ சங்கராசாரியார் அத்துவைத பரமாகக் காயத்திரீயை அர்த்தம்செய்துள்ளார்—"ஸோஹம் ஹம்ஸ:" "தத்வமஸி" முதலிய மகாவாக்கியங்களின் அர்த்தத்தையே காயத்திரீ மந்திரம் போதிக்கின்றது என்பதும், அபித்தியாநத்தின் உட்கருத்தும் "அஸாவாதித்யோ ப்ரஹ்ம" 'யோஸாவஸௌ புருஷ ஸோஹமஸ்மி' என்ற வாக்கியங்களும் இவ்வபிப்பிராயத்தை ஆதரிக்கிறதாகக் கவனிக்கவேண்டியது.

10. காயத்திரீ ராமாயணம் என்று ஒரு இராமாயணம் வழங்குகிறது. இராமாயணம் 24,000 கிரந்தமுள்ளது ஓர்ஓர் ஆயிரத்தின்முதல் சுலோகம் காயத்திரீ மந்திரத்தின் ஓர் ஓர் அக்ஷரத்தைத் துவக்கத்திலுடையது. இந்தச் சுலோகங்களைச் சேர்த்துப் பொருள்கொண்டால் உயர்தர ஞானவிஷயம் வெளியாகிறது. அதைப்பற்றிப் பின்னொரு சமயத்தில் தெரிவிப்போம்.

ருக்வேதிகள், யஜுர்வேதிகள், ஸாமவேதிகள் எல்லோரும் ஒரே காயத்திரீயை உபாஸனை செய்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுள் ஸ்வரபேத மாத்திரமுண்டு. ஸந்தியா அங்கங்கள் விஷயத்திலும் சில வேற்றுமைகள் உள்ளன.

ஓம் தத் ஸத்.

ப. நா.

நன்மொழி.

---

105. சமம் என்பது மனோநிக்கிரகம்,உள்ளம் நேர்மைபடல்,அடங்கல். தமம் என்பது வெளி ஒழுக்கம் நேர்மைபடச்செய்தல். மனம் நேர்மைப்பட்டால், ஒழுக்கம் நேர்மையாக நிகழும். இக்காரணம் பற்றியே சமம், சன்மார்க்கமுறையில், முதன்மையில் வைத்துள்ளது.

106. உபரதி—பொறுமை—எச்சமய வேற்றுமைகளையும், எவ்வபிப்பிராயங்களையும், எந்நிலைமைகளையும், துக்கங்களையும், யாதொரு மனக்கிலேசமுமின்றி சகித்தல். இவ் வேற்றுமைகள் நித்தியமானவைகள் அல்லவென்றும், வெளித் தோற்றங்கள் என்றும் யோகி அறிகிறான். அதனால் பொறுமை கொள்ளுகிறான். நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமே இந்தச் சீலம் ஏற்படுகிறதற்கு முக்கியமான காரணம். பொருளல்லாததைப் பொருள் எனக்கொள்ளாமல், உண்மை நிலைமையை நன்கு உணர்ந்து, வெளித்தோற்றங்களால் மருளாமல் பொறுமை பெறல்.

கர்மம்.

---

1. கர்மம் என்ற வடமொழிப் பதத்திற்குச் செய்கை என்று பொருள் கொள்ளலாம். நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செய்கையும் முன்னின்ற ஒரு காரணத்தைப் பற்றிக்கொண்டும் பின்வரும் ஒரு காரியத்துக்கு ஹேதுவாகவு மிருக்கிறது. "இது என் கருமம்" என்பதை அடிக்கடி நாம் சொல்லக் கேட்கிறோம். அதற்குப் பொருள் "என்னால் முந்தி செய்யப்பட்டு, காரணமாயுள்ள செய்கைதான் இப்பொழுது இந்தக் காரியமாக முடிந்திருக்கிறது. நம்முடைய ஸாதாரண யோசனைக்கு எட்டினவரையில் காரணம் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாத செய்கைக்கு "அதிர்ஷ்டம்" என்று வழங்குகிறார்கள். உலகத்தில் "அதிர்ஷ்டம்", தெய்வாயத்தம் என்பதே இல்லை. ஒவ்வொரு எண்ணமும், இச்சையும் காரியமும் முன் காரணங்களைப்பற்றியும், இனி நடப்பவைகளுக்கு ஆதாரமாகவும் ஏற்படுகின்றன. அப்படியானால் மனிதனுக்கு ஸ்வாதந்தர்ய மில்லையே என்று யோசிக்கக்கூடும். அப்படி அன்று. ஈசுவரனால் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் உலக விதிகள் கர்மத்திற்குத் தக்கபடி நிபந்தனைகளை (conditions) உண்டாக்குவதன்றி அவற்றின்படியே நடக்கவேண்டுமென்பதைத் தீர்மானிப்பதில்லை. மனிதனுக்கு அறிவே பலம். நல்ல அறிவால் ஒருவன் தனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிபந்தனைகளை ஸாதனங்களாகக்கொண்டு செய்கைகளைச் செய்தலுக்கும், தடுத்தலுக்கும், சீர்ப்படுத்தலுக்கும், பயன் பெறுதலுக்குமாக உபயோகித்துக்கொள்ளலாம்.

இவ்வித காரிய காரண சம்பந்தமாயுள்ள கர்மாவை மூவுலகிலும் முறையே எண்ணங்களினாலும், இச்சைகளாலும், செய்கைகளாலும் ஜனிப்பிக்கலாம்.

2. எண்ணங்களினால் கர்மாவை விளைவித்தல்:—மனிதனுடைய ஒவ்வொரு எண்ணமும் அதன் நன்மை தீமையென்ற குணத்திற்கும், எண்ணுகிறவரின் மன வலிமைக்கும் ஏற்ப பலமாகவோ பலஹீனமாகவோ தன்னையும் மற்றவரையும் தாக்கிக் குணாதிசயங்களை உண்டாக்குமென்பதை அறிவோம். இதையறிந்த எவரும், நல்ல கட்டிடத்தைக் கட்ட விரும்பும் கொத்தன் எவ்வாறு உறுதியும், சுத்தமுமுள்ள கற்களை அறிவுடன் உபயோகித்துக் கட்டுவா

னோ, அவ்வாறு நற்குணங்களை அடைய விரும்புகிறவன் உறுதியும், பரிசுத்தமுமான எண்ணங்களை மனமுவந்து வெளியிடுவான். அவைகள் ஜன்மாந்தரத்தில் நற்குணமாகவே அமையும். "மனிதன், தான் எண்ணுகிறபடி ஆகிறான்" என்பது சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தின் உபதேசம். பிறர் விஷயமாக நாம் வெளியிடும் எண்ணங்களை அனுசரித்தே ஜன்மாந்தரத்தில் நமக்கு ஸகவாஸங்களும் சமயங்களும், சந்தர்ப்பங்களும் (Opportunities and environments) உண்டாகின்றன.

3. இச்சைகளால் கர்மாவை விளைவித்தல்:— இப்பொழுது நாம் இடங்கொடுத்து, அனுபவித்துவரும் இச்சைகள்தான் ஜன்மாந்தரத்தில் ஸூக்ஷ்மதேஹத்தில் இன்னும் தீவ்ரமான இச்சைகளாக ஏற்பட்டு இனிவரும் ஜன்மத்தின் காரியங்களுக்கு ஆதாரமாக ஏற்படுகின்றன. நாம் அபேக்ஷிக்கிற கர்மங்கள் எவ்விடத்தில் திருப்தியாகுமோ அந்தவிடத்தில் நமக்குப் பின் ஜன்ம முண்டாகும். தன்னுடைய கர்மங்களை அனுசரித்து மனிதன் பிறக்கிறானென்று பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தின் உபதேசம். இதரர்களைப் பற்றிய நம்முடைய இச்சைகள் நமக்கும் அவர்களுக்கும் ஓர் வித சம்பந்தத்தையுண்டாக்குகின்றன. இது விஷயமான பலன்களையும் ஜன்மாந்தரத்தில் அனுபவிக்கும்படி ஏற்படுகிறது.

4. செய்கைகள் கர்மாவை விளைவித்தல்:—இந்த ஜன்மத்தில் நடக்கும் செய்கைகளெல்லாம் ஸாதாரணமாக முன் ஜன்மங்களில் நினைத்த எண்ணங்களுக்குப் பலன்களாகவே ஏற்படுவதால், செய்கைகள் முடிந்தவுடன் அழிந்துபோகின்றன. ஆனால் இப்பொழுது நடத்தப்படும் காலத்திலும் புதிய இச்சைகளாலும் எண்ணங்களாலும் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருந்தால் அந்தச் செய்கைகள் ஜன்மாந்தரத்தில் அவைகளுக்குறிய பயன்களைக் கொடுப்பதற்கான சம்பந்தங்களை உண்டாக்கும். அதாவது, ஸகவாஸங்கள், முக்கியமாய் மனிதனில்லாத வீடு, நிலம் முதலான அமைப்புகள் ஸாதாரணமாக நாம் முன் ஜன்மத்தில் பிறருக்கேற்படுத்திய ஸாதகமான சவுகரியங்களுக்கேற்றபடி தான் நமக்கு இப்பொழுது வௌகரியங்களேற்படும். இனி வரக்கூடியதற்கும் இதுவே விதி.

5. மேற்கண்டபடி முப்பான்மையாய்ச் செய்யப்படும் கர்மம் மூவகைப்படும்: (1) பிராரப்தம் (2) ஸஞ்சிதம் (3) கிரியமாணம் அல்லது ஆகாமி.

பிராரப்த கர்மாவாவது:—இப்போது நிகழ்கின்ற ஜன்மத்தில் தடுக்கக்கூடாத விஷயங்களாக ஏற்படத் தயாராக விருக்கும் முதிர்ந்த கர்மமாம். மனிதன் பாத்தியப்பட்டிருக்கும் கர்மமொத்தத்தில் ஒரு ஜன்மத்தில் முடிவு பெறக்கூடியதாக இசைந்த ஒரு பாகத்தை மட்டும் கரும தேவதைகள் பிரித்து அதற்கு ஏற்ற தேசத்திற்கும், குடும்பத்திற்கும், தேகத்திற்கும் அந்த ஜீவனைச் சேர்ப்பிப்பார்கள். சுற்றமும், ஸகவாஸங்களும், உறவினர்களும், சிநேகிதர்களும், விரோதிகளும் இதர விஷயங்களும் அப்படியே ஏற்படும். இவைகள் ஒன்றையும் மனிதன் தவிர்க்கக்கூடியதல்ல. தான் முன் ஜன்மத்தில் செய்த ஸங்கற்பங்களை யனுசரித்தே எல்லாம் அமைகின்றன. அவைகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் தான் ஈடுபட்ட கடன்களை முற்றிலும் தீர்த்துவிடவேண்டும். இந்த ஜன்மத்தில் ஏற்படும் சூக்ஷ்ம மானவிக தேகங்கள் முன் கர்மாவை யனுசரித்தே அமைந்திருப்பினும் புத்திசாலியானவன் அவைகளுக்குட்பட்டே நடந்து ஸத்கர்மங்களைச் செய்ய முயன்று முடிவும் பெறுவான். நமது ஸ்தூல மூளையும் நரம்புகளும் ஜந்மாந்தரத்தில் ஏற்பட்ட கர்மங்களை யநுசரித்து அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவைகளையும் அறிவால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விருத்தி செய்து ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொள்வான். எவ்விதம் முட்டைக்குள்ளிருக்கும் கோழிக்குஞ்சானது அடைகாக்கப்பட்டுவந்து காலக்கிரமத்தில் முட்டையை உடைத்துக்கொண்டு வெளிக்கிளம்புமோ, அவ்விதம் தனது கர்மங்களையும், இச்சைகளையும் எண்ணங்களையும் திருத்திக்கொண்டேவருபவன் காலம் லபித்தவுடன் குருவின் வார்த்தையினாலோ, ஒரு கிரந்தம் படிப்பதினாலோ, அல்லது ஒருவருடைய பிரஸங்கத்தைக் கேட்பதினாலோ ஞானத்தைப் பெற்றுக் கடைத்தேறுவான்.

6. ஸஞ்சித கர்மமாவது:—நாம் அநேக ஜன்மங்களில் செய்து சேர்த்துவைத்துச் செலவிடப்படாதது. இவைகள் அநேக நாளாகச் சேர்ந்த அநுபவத்தால் மனிதனிடத்தில் ஸ்வபாவங்களாகவும் குணங்களாகவும் காணப்படும். இவைகளை அறிவினால் நல்ல ஸ்வபாவங்களையும் குணங்களையும் விருத்தி செய்துகொள்ளவும் தீயவற்றை நிவிர்த்திக்கவும் கூடும்.

7. கிரியமாணம் அல்லது ஆகாமி கர்மமாவது:—இந்த ஜன்மத்தில் நம்முடைய செய்கைகளால் ஏற்பட்டுவருவது. இவைகள் இனி வரும் ஜன்மங்களில் அவைகளுக்குரிய பலன்களையும் குணங்களையும் பயக்கும். இவைகளையும் அறிவினால் நலப்படுத்தலாம்.

8. கர்மபந்த நிவிர்த்தி சாதனங்கள்:— மனிதன் இச்சையால் கர்மம் செய்யப் பிரவிர்த்திக்கிறான். இச்சையே பந்தத்திற்குக் காரணம். இச்சையை ஒழிப்போமானால், ஜனன மரணத்திற்கு ஹேதுவான கர்ம பந்தத்தை அறுத்துவிடலாம். எந்த மனிதனும் ஸ்வாதந்தரியத்தை அபேக்ஷிப்பானே அன்றி, கட்டுப்பட சம்மதியான் இச்சை பந்தப்படுத்துகிறது. இச்சையின்றி கருமமில்லை. எவராயினும் கருமத்தை க்ஷணப்பொழுதேனும் செய்யாமலிருக்கலாத்தியமாகாது. (ப.கீ. 3அத்-5சுலோகம்.) ஆகையால் கர்மத்தைச் செய்யும்பொழுதே அதன் பந்தத்திற்குள்ளாகாத வழியைத் தேடவேண்டும். அஃதெப்படியெனில், பலாபேக்ஷையின்றி கருமம் செய்வதேயாம். "நான் செய்கிறேன்" என்பதை மறந்து, ஈசுவராஞ்ஞையால் ஏற்பட்ட கடமையாக நினைத்து, பலாபேக்ஷை சிறிதுமின்றி எவன் கர்மத்தைச் செய்வானோ, அவனைக் கர்மம் பந்தப்படுத்தாது. அந்த மனிதன்தான் ஆனந்தத்தை யடைவான். நிஷ்காம கர்மத்தைச் செய்வதாலுண்டாகும் ஆனந்தானுபவத்திற்கு மேற்பட்ட ஆனந்தம் கிடையாது. ஏனெனில், அது ஈசுவரத்தன்மையுள்ளது. ஜகதீசன் யாதொரு பலாபேக்ஷையின்றி அகண்ட, அசிந்திய, அநிர்வசநீய, நித்ய சாசுவத ஸ்வபாவத்தினனாயினும், தன்னைக் காலம், இடம் முதலான வரம்புகளுக்குட்படுத்திக்கொண்டன்றோ இப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறான்! அவ்வித நிஷ்காம கர்மங்களைச் செய்வதால் கிரியமாண கர்மங்கள் இவனைத் தொடரமாட்டா. பிராரப்த கர்மத்தின் பலன்களை யாராலும் தவிர்க்கமுடியாது. இந்த ஜன்மத்தில் ஸத்கர்மங்களையே செய்துவரும் அநேக மகான்கள் படும் கஷ்டங்கள் பிராரப்த கர்ம பலன்களே

யாம். எவ்விதம் நாணிலிருந்து விடுபட்ட அம்பானது லக்ஷியத்தைத் தாக்கியே நிற்குமோ, எவ்விதம் கையை விட்டுப் போன கல்லானது கீழே விழுந்தே தீருமோ, அவ்விதம் பலன்களைக் கொடுக்க ஆரம்பித்த (பிராரப்த) கர்மாவானது அதன் அனுபவத்தைக் கொடுத்தே தீரும். ஸஞ்சித கர்மத்தை ஞானாக்னியால் சாம்பராக்கலாம். (ப. கீ.) இது ஞானிகளுக்கும் திரிலோகத்திலும் பிரஞ்ஞையுடன் சஞ்சரிக்கிறவர்களுக்கு மட்டுமே சாத்தியம். ஏனெனில், நாம் முந்திய ஜன்மாந்தரங்களில் எண்ணங்கள் மூலமாகவும், இச்சைகள் மூலமாகவும், இவைகள் சம்பந்தமான கிரியைகள் மூலமாகவும் எவ்வெவர்களுடன் கட்டுப்பட்டிருக்கிறோமோ, அவ்வவர்களை அந்தந்த ஸ்தானங்களில் நிற்கக் கண்டு அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பற்று வரவுகளை நேர்மைப்படுத்திக்கொள்வது சாத்தியமாகும். முன் ஜன்மத்தில் சிக்ஷகை ஏற்றுக்கொண்ட ஒருவனுக்கு இந்த ஜன்மத்தில் அவன் மனது ஸரியான ஸம்ஸ்காரத்துடன் கூடியதல்லாததாயிருந்தும் ஒரு மஹாத்மாவானவர் தன்னுடைய பந்தநிவிர்த்திக்காக திடீரென்று அவன் முன் தோன்றி உபதேசித்துப் போனாரென்று நாம் கேட்டிருப்பதை ஒரு உதாஹரணமாகக் கொள்ளலாம். இங்ஙனம் ஸஞ்சிதமும் தொலையும்.

9. அர்ச்சுனன் மஹாபாரத யுத்தாரம்பகாலத்தில் ஸ்வஜனங்களைக் கொல்வோமாவென்று விஷாதமடைந்த பின்பு விசுவரூப தர்சனம் வரையில் சாதாரண சிநேகிதனைக் கொண்டு சம்பாஷித்ததும், தான் முற்றிலும் ஆஸக்தனாக இல்லாததும், பூர்ணமான ஞானத்தையடையாத காரணமேயாம். பின்னர் எப்படி "என்னுடைய மோகம் தீர்ந்தது. ஸ்மரணையை யடைந்தேன்; ஸந்தேகம் தீர்ந்து ஸ்திரபுத்தி கிடைத்தது. தங்கள் ஆஞ்ஞைப்படி நடப்பேன்" என்று உண்மையை உணர்ந்து சொன்னானோ, அவ்விதமே நாமும் ஸ்திரபுத்தியுடன் முற்றிலும் பற்றுக்களைத் திரிகரணங்களாலும் தியாகம் செய்து, சிறிதும் பலாபேக்ஷையின்றி சுருதி,ஸ்மிருதிகளால் விதிக்கப்பட்ட கருமங்களை நடத்தி ஈசுவரார்ப்பணம் செய்து கர்மபந்தத்தினின்றும் விடுபடும் வழியை ஸதாகாலமும் தேடுவோமாக.

ஓம் தத் ஸத்.

ஒரு நண்பர்.

ஜாதி சப்பந்தமான துரபிமானமும் கனந்தங்கிய பாலு என்பாரின் விவாக விஷயமான மசோதாச் சட்டமும்.

---

1. ஒவ்வொரு தேசத்திலும்உள்ள ஜாதிகளை ஆராய்ந்து பார்க்குமளவில், கலப்பில்லாமல், ஒரு ஜாதியும் தனிப்பட இருந்திருக்கவில்லை என்றும், பலவாறான ஜாதிகள் சேர்ந்து ஒரு தேசத்தாராக அமைகிறார்களென்றும், அவர்களுக்குள் கொள்வினை கொடுப்பினை ஏற்பட்டே தீரும் என்றும், தெரியவரும். இருக்கின்ற சுற்றம், ஜனசமூகத்தின் உயர்ந்த லக்ஷியங்கள், மனோ பாவங்கள் ஒரே இடத்திலிருக்கும் பல ஜாதிகளை ஒரே தேசத்தாராக ஒருங்குசேர்க்கும் இயல்பின. நாளடைவில், அவர்களின் பிரஞ்ஞா பூமியில் ஒரே தன்மையான சிந்தனைகளும், அபிப்பிராயங்களும் அவர்களுள் நடைபெற ஏதுவாகின்றன. சரீர வேற்றுமைகள், இடத்தினாலும், காலத்தினாலும், வர வர மாறி மறைகின்றன. உதாரணமாக, இந்தியா தேசத்திலுள்ள பிராமணன் சில வருஷங்கள் கொழும்பில் வசிப்பானாகில், முற்றும் மாறினவனாக ஆகிறான்.

2. மேலும், நம் இந்தியா தேசத்தில், ஆரியர்கள் என்றும் அனாரியர்கள் என்றும் அவர்களுள் அவாந்தர பேதங்களான 4,000க்கு மேற்பட்ட ஜாதி பேதங்களும் இருக்கின்றன. அவைகள் உண்மையில் தேசத்தின் க்ஷேமம் பயக்கும் இயல்பினவா அல்லவா என்று ஆராய்வோம். ஸ்தூல சரீரம் முக்கியமா அல்லது சூக்ஷ்ம சரீரமாகிய மனோமய விஞ்ஞானமய கோசங்கள் முக்கியமா? பகவத்கீதையில் பகவான், குணகர்மங்களால் 4 வர்ணங்கள் உலகத்தில் ஏற்படுத்தப் பெற்றன என்று, உபதேசிதுள்ளார். அந்த திவ்விய உபதேசத்தைச் சிந்திக்குமளவில்,வர்ணங்களின் வியவஸ்தை சூக்ஷ்ம சரீரத்தைப் பற்றியதேயாகும் எனத் தெரியவரும். மேலும், மஹாபாரதயுத்தத்திற்குப்பிறகு, வர்ணசங்கிரகம், அதாவது ஜாதிக்குழப்பம் நம் தேசத்தில் விஸ்தாரமாக ஏற்பட்டிருக்கவேண்டுமென ஊகிக்க இடமுண்டு. இலக்ஷக்கணக்கான புருஷர்கள் அந்த யுத்தத்தில் மாண்டார்கள். ஆயிரம் வருஷமாய், அன்னிய தேசத்தின் ராஜாக்களின்படையெடுப்புக்கள் நம்தேசத்திற்கு ஏற்பட்டு,பல ஜன

ங்கள் நம் தேசம் குடிபேறி உள்ளார். உயர்ந்த வர்ணத்தினர்களின் மனச்சுபாவங்களைப் பார்த்தால், அவை தடுமாற்றம் பெற்று இருக்கின்றன மாதுஸ்ரீ அந்நிபெஸண்டு அம்மையார் சொல்லுகிறபடி, பிராஹ்மண சரீரத்தில் சூத்திர ஜீவாத்மாவும், சூத்திர சரீரத்தில் பிராஹ்மண ஜீவாத்மாவும், தங்கியிருக்கின்றமையைப் பார்ப்போம். மனுதர்மசாஸ்திரத்தில் கண்ட பிராஹ்மண முகத்தின் அமைப்பையும் அதன்கண் விளங்கவேண்டும் தேஜஸையும் இக்காலத்திய பிராஹ்மணர்களில் 100-க்கு எத்தனை பெயர்களிடம் பார்க்கலாம்?.

3. காவேரி தீரத்தில் உள்ள பிராஹ்மணன் திருவனந்தபுரம் இலாகாவில் சில வருஷம் ஜீவிப்பானுகில், சரீர அமைப்பிலும், மனோபாவத்திலும் எத்தனையோ விகாரங்களைப் பெறுகிறான். காஷ்மீரத்தில் உள்ள பிராஹ்மணர்களினுடையவும் திருநெல்வேலி பிராஹ்மணர்களுடையவும், முகக்குறிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமளவில், வித்தியாசங்கள் பல தோன்றும். அவ்விதமே அவர்களின் ஆசாரங்களும் வித்தியாசப்படும். நாம் கவனிக்கவேண்டுவது ஹிந்துமதத்தின் முக்கிய அம்சங்களான உயர்தர லக்ஷியங்களும், மனோபாவங்களும் அவர்களிடம் இருக்கின்றனவா அல்லவா என்பதை மாத்திரம் ஆராயவேண்டும். மேலும் முன்போலஇல்லாமல் இப்போது நம் தேசத்தின் ஜனங்கள் பலவாறு ஒருவரோடொருவர் அந்நிய சம்பந்தங்களைப் பெற்றுவருகின்றார்கள். ரயில்வண்டியின் சௌகரியத்தாலும் போஸ்டாபீஸ், தந்தி, தபால் சௌகரியத்தாலும் ஆங்கிலபாஷையின் படிப்பினாலும், வர்த்தமானங்களாலும், பத்திரிகைகளாலும் நம்தேசத்தின்பல நாட்டிலுள்ள ஜனங்களின் மனோபாவங்களின் வேற்றுமைகள் வரவரக்குறைவுபட்டுவருகின்றன. சிலவிஷயங்களைப்பற்றியாவது, ஜனங்களுடைய சிந்தனைகள் ஒருமைப்பட்டுவருகின்றன. இந்தியாதேசமுழுமையும் சிற்றரசுநாடுகள் உள்பட எல்லாம் ஒரேஇராஜாங்கத்துக்குட்பட்டிருக்கின்றது. இந்த விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும்.

4. மனுவால் வகுத்த 4 ஜாதிகள் 4000க் கணக்கான ஜாதிகளாக இப்போது பிரிந்திருக்கின்றன. இவைகளுக்குள் விவாக முறையில் கொள்வினை கொடுப்பினை இல்லையாம். விவாகசம்பந்தங்கள் வரவரக் குறுகி நெருங்கியபந்த பந்துக்களுள் நிகழ்கின்றன.

மநுதர்ம சாஸ்திரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறபடி தாய்வழியில் ஐந்தும் தகப்பன் வழியில் ஏழும் தலைமுறைகளுக்கப்பால் விலகியிருக்கின்ற ஸ்திரீ புமான்களுக்குள் விவாகம் நிகழவேண்டியது என்ற வியவஸ்தை இக்காலத்தில் தடுமாற்றமாய்ப் போய்விட்டது. மநுவால் நிஷேதிக்கப்பட்ட சம்பந்தங்களான மாமன், அத்தை, தமக்கைகளின் புத்திரிகள் விவாகத்திற்கு அருகர்களாக ஏற்படும் அம்முறைகளுக்குள், பிராஹ்மணர் முதலான எல்லா ஜாதியார்களுக்குள்ளும் சாதாரணமாய் விவாகங்கள் நடத்தப்பெறுகின்றன. திருமங்கலம் இலாகாவிலுள்ள ரெட்டிநாயக்கன்மார் ஜாதிகளில், இம்முறைகளில் ஏற்படும் விவாகங்கள் தான் உரித்தானவைகளென்றும், உயர்ந்தவைகளென்றும் மதிக்கப்படுகின்றன. பெண்ணுக்கு 20 வயதும் பிள்ளைக்குப் பன்னிரண்டுவயதும் இருக்கும் காலத்தில் இஜ்ஜாதியார்கள் விவாகம் செய்வது சகஜமாயிருக்கின்றன. சில சமயங்களில் தகப்பன் வயதுள்ள குமாரர்களையும் பார்க்கலாம்!

5. ஜாதிகள் குறுகிக்கொண்டுவர, அஜ்ஜாதியார்களுக்குள் விவாகசம்பந்தங்கள் நிகழ்வதினால் காலாந்தரத்தில் அஜ்ஜாதிகள் க்ஷீணித்தும் போவதற்கு இடமுண்டு. உதாரணமாக சிதம்பரத்தில் 3,000 தீக்ஷித குடும்பங்கள் இருந்ததாகப் புராணவாயிலாக அறிகிறோம். இப்போது 150 குடும்பங்களுக்கு மேல் இருக்கின்றனவாகத் தெரியவில்லை. சமீப பந்துக்களுக்குள்ளேயே சம்பந்தம் நிகழ்ந்தமையால், தில்லை மூவாயிரத்தார் என்ற ஜாதியார் குறைந்து போய்விட்டார்கள். கோவில் பூஜகர்களான குருக்கள், நம்பிகள் முதலிய ஜாதிகளும் இக்கதியை விரைவில் அடைந்துவருகிறார்கள்.

6. நான்கு பெரிய வர்ணத்தார்களும், அகம்பாவத்தினாலும், அறிவின்மையாலும் அவர்களுள் உண்டாயிருக்கின்ற அவாந்தர ஜாதி உள்வகுப்புக்களைத் தொலைத்தும் அந்தந்த வர்ணத்தின் தூர சம்பந்தங்களில் விவாகங்கள் நிகழும் பக்ஷத்தில், தேக தாருட்டியமும் மனோபலமும் உள்ள சந்ததிகள் ஏற்படும். அவாந்தர வகுப்புக்களுக்குள் விவாஹ சம்பந்தங்கள் சட்டப்படி நிகழக்கூடுமா என்பதைப்பற்றிய சந்தேகம் இப்போது Govt. of India, Legislative Council என்ற சட்ட நிர்மாண சபையில் கனந்தங்கிய பாஸு

என்பார் தயாரித்துக்கொணர்ந்திருக்கிற விவாஹ மசோதாச் சட்டத்தினுல் விலகக்கூடியதாகவிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் சிலாமணியா கும்பகூத்தில், நம் தேசத்திற்கு நலமுண்டாகுமேயல்லாது, கெடுதி நேரிடாது, என்பது நமது நிச்சயமான அபிப்பிராயம். அச்சட்டத்தினுல் நம் தேசத்திற்குக் கெடுதியே நேரிடும் என்றும், ஹிந்து மதமே சுத்தமாய் அற்றுப்போய்விடுமென்றும், சிலர் நினைக்கும் நினைப்பு வீணே! அவ்வித பயம் வேண்டுவதேயில்லை! தேசம் நலம் பெற வேண்டுமானுலும், தேசத்திலுள்ள ஜனங்கள் ஊக்கம், வீரியம், பலம், ஆகிய மனோதர்மங்களைப் பெறவேண்டுமானுலும், நீ வேறு, நான் வேறு என்ற எண்ணத்தை விருத்திசெய்யும் இயல்பினதாயுள்ள ஆயிரக் கணக்கான ஜாதிப் பிரிவுகள் முற்றும் தொலைய வேண்டும். இந்தியாதேச முழுமையும் ஒரே ஜனசமூகமாக வாழ வேண்டும் என்ற கருத்தை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரும் முறையில்,கனந்தங்கிய பாஸு என்பவர்களின் சட்டமானது,முதன்மையான சாதநமாகும். வர வர ஜனங்களுள் பலவிதத்தால், அதாவது முன்னரைவிடச் சுலபமாய்நடைபெறும் தேச யாத்திரையாலும், பலவாருன வியாபாரங்களாலும் ஒருவரோடொருவர்க்குள் அதிகக் கூட்டுறவு ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றமையால், தேசம், ஜாதி என்ற வேற்றுமைகள்,விவாகமுறைகளின் பெரியதடைகளாக இனி முன்னிற்குமென்று தோன்றவில்லை. அத்தடைகளை நிவிர்த்திப்பதற்கு அநுகூலமான முறைகளைச் சட்டநிர்மாண சபையால் ஏற்படுத்தல் நலமென்று அறிஞர்கள் கருதுகிருர்கள். அக்கருத்தின் பயனுய்ப் பாஸு என்பவர்களின் மசோதாச்சட்டம் வெளிவந்துள்ளது. இச்சட்டத்திற்குச் சட்ட நிர்மாணசபையில் ஆங்கிகாரம் ஏற்பட்டாலும், ஜனங்களின் அநுஷ்டான முறையில் வருவதற்கு வெகுகாலஞ் செல்லும். இனி நம்தேசத்தின் வருங்கால நலத்தை உத்தேசித்து இச்சட்டம் ஏற்படுகின்றமையால் அறிவுள்ளவர்கள் இதை ஆக்ஷேபிக்கமாட்டார்களெனக் கருதுகின்ருேம். ஒருவர் அபிப்பிராயப்படி, இச்சட்டத்தை அநுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு இராஜாங்கத்தார் அனுமதி கொடுக்கு முன்னர், இந்தியா தேச முழுவதும் உள்ள ஜனங்களின் அபிப்பிராயத்தை (Vote) வோட் எடுத்தல் மூலமாய்த் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதாம்.

இது இலகுவான காரியமன்று. அறிவின்மையாகவும் முடியும். பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் விரிந்த அனுபவமும், ஆழ்ந்த ஞானமும் இல்லாதவர்கள். அவரவர் அடுக்குள்ளுக்குப் புறம்பாக உள்ள விஷயங்களைப்பற்றிச் சிந்தனைகொள்ளும் யோக்கியதையற்றவர்கள். பெரும்பான்மையான ஜனங்களின் அபிப்பிராயப்படி உலகம் நிகழவேண்டுமாகில் ஞானமும் நீதியும் அற்றுப்போம். மௌட்டியமே உலகத்தை ஆளும். உலகம் மனித மிருகங்கள் வாழும் இடமாக முடியும்.இக்கருத்தைக் கொண்டன்ருே தொல்காப்பிய நாயனுரும் "உலகமென்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே" எனக் கூறியிருக்கின்ருர்.அதாவது உலகத்தார் என்ருல் உலகத்தில்வாழும் அறிஞர்என்று தாத்பரியமாம். உலகத்தை நடத்துவது அறிஞர்களேயல்லாது, அறிவிலா மூடர்களல்லர். மேலும் பாஸு என்பார் கொணர்ந்திருக்கும்சட்டமானது ஒரு ஜாதிவிட்டு வேறு ஜாதியில் விவாகம்செய்வது குற்றமல்லவென்றும், சட்ட விரோதமல்லவென்பதற்கு மாத்திரம் அனுமதி கொடுக்கின்றதே யல்லாமல், அவ்விதம் விவாகம் செய்யவேண்டுமென்று ஒருவரையும் கட்டாயப்படுத்துகிறதில்லை. அதனுல் நம் தேசத்தில் முன்பின் யோசிக்கும் அறிவுள்ளவர்கள் இம்மசோதாச் சட்டத்திற்கு ஆதரவுசெய்வார்களென நம்புகிருேம்.

ஆத்மநாதன்.

நன்மொழி.

---

104. நித்தியமானது, என்றுமுளது, ஆத்மா ஒன்றே. அநித்தியமானது அனுத்மாவான பிரகிருதியே. நித்தியமான வஸ்து இன்னதென்று நன்ருய் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். அதன்மேல் தெளியவேண்டும். பின்பு அதன்மேலேயே சிந்தனை கொளல் வேண்டும். முதன்மையில் ஆத்மா இன்னவை அல்லவென்று அறியவேண்டும். "ஸ்தூல சரீரமாகிய அன்னமயகோசம் நான்(ஆத்மா) அல்லன். அது 6 வித விகாரங்களை உடையது. ஆத்மா விகாரமற்றவன் என்றும்,ஒரே தன்மையன் என்றும், அவ்விதமேபிராணன்,மனசு,விஞ்ஞானம்,ஆநந்தம் இவைபற்றிய கோசங்கள் நான் அல்லன்என்றும்" இவ்விதம் சிந்தித்தற்பாலது. இவ்விதம் நான் யார் எனத் தெரிந்துகொள்

இரதோத்ஸவம்.

1. பிரதி தேவாலயத்திலும் வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை கல்யாணோத்ஸவம் செய்விப்பார்கள். முடிவில் ஸ்வாமிக்கு இரதோத்ஸவம் செய்வித்து இரதாரூடராக இருக்கும் ஸ்வாமியைச் சேவித்துப் பக்தகோடிகள் ஆனந்திப்பார்கள்.

“ ரயஸ்தம் கேஶவம் த்ருஷ்ட்வா புநர்ஜந்ம ந வித்யதே ”

என்ற சுலோகத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, “இரதத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்வாமியைத் தரிசிக்கின் தங்களுக்கு மீளவும் ஜன்மம் இல்லை” என்பதாக ஆனந்திக்கிறார்கள். மரத்தால் செய்யப்பட்ட ரதம்,பஞ்சலோகங்களால்செய்யப்பட்ட விக்கிரகங்கள், இவைகளைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் ஜன்மம் எவ்வாறு இல்லாது ஒழியும்? எவ்வாறு தன்னியர்களாவார்கள்? என்று பலவாறாக அன்னிய மதஸ்தர்கள் கேட்பதும் ஹிந்துக்களில் அநேகர்கள் அவ்விதக் கேள்விகளுக்குச் சரியான பதிலளிக்காததும் ஸம்பவிக்கும். ஆகையால் இரதோத்ஸவம் இன்னதென்பதையும் அதன் பிரயோஜனம் இன்னதென்பதையும் தெரிந்துகொள்வது அவசியமாக இருக்கிறது. கல்யாணோத்ஸவமானது சுருக்கமாகச் சொல்லுமிடத்து பர, அபரப் பிரகிருதிகளுடையவும் பரமாத்மாவினுடையவும் சேர்க்கையாலே புலப்படுவதும் புலப்படாததுமாயுள்ள ஸமஸ்த பிரபஞ்சங்களும் பரமாத்மாவினால் நிறைந்துஇருப்பதைப் பிரதீகப்படுத்தி, சாதாரண ஜனங்களுக்கு அறிவிக்கின்றது. இந்த விஷயம் இங்கு கீழ்வரையப்பட்டிருக்கும் விவரத்தால் தெளிவாகின்றது.

மயா ததமிதம் ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா।
மத்ஸ்தாநி ஸர்வபூதாநி ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்தித:॥

(ப. கீ. 9-வது அத்யாயம் 4-வது சுலோகம்).

உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத:।
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யய ஈஶ்வர:॥

(ப. கீ. 15-வது அத்யாயம் 17-வது சுலோகம்).

ஈஶ்வர: ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேऽர்ஜுந திஷ்டதி।
ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா॥

ப. கீ. 7-வது அத்யாயம் 7-வது சுலோகம்.

2. பக்த சிரேஷ்டனான பிரஹ்லாதனுடைய வசனம். “இந்து கலடு அந்துலேதனு; ஸந்தேஹமுவலது சக்ரி, ஸர்வோபகதுண்டு எந்தெந்து வெதிகி சூசின, நந்தந்தே கலடு விஷ்ணு, தாவாக்ரணி விண்டே.”

“பகவான் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார்” என்ற விஷயத்தை எவரும் ஆக்ஷேபிக்கார். ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் விசேஷ கிரந்த ஆதாரங்கள் அவசியமிரா. ஸ்தூல சூக்ஷ்மங்களான ஸமஸ்த லோகங்களிலும் பகவான் பரிபூர்ணமாய் இருக்கிறார் என்பதாகச் சொல்லும்பொழுது பிரதி மனிதனிடத்திலும்கூட பகவானிருக்கிறார் என்பதாகப் பிரத்யேகமாய்ச் சொல்லவேண்டுவதில்லை.

3. ஈசுவரன் இவ்வாறு ஸர்வ பிரபஞ்சத்தினிடமும் ஸமஸ்த சேதனா சேதனங்களிடத்தும் வியாபித்திருக்கிறார் என்பதாகப் பெரியோர்கள் சொன்னாலும், அநேக கிரந்தங்கள் கோஷிக்கினும், அந்த உண்மையை அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்குச் சாமான்ய மனிதர்கள் பிரயத்தனஞ் செய்கிறார்கள் இல்லை. ஏனெனின், பிரதி மனிதன் செய்யும் பிரயத்தனமும் தன்னைச்சுற்றினுமுள்ள ஸ்தூல சூக்ஷ்ம லோகங்களில் கிடைக்கக்கூடிய விஷய சுகங்களின் நிமித்தமாகவே நிகழ்கிறதே ஒழிய, ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்து ஜனன மரண ரூபஸம்சாரத்தினின்று நிவிர்த்தி அடைவதற்குப் பிரயத்தனஞ்செய்பவர்கள் வெகு அருமையாக இருக்கிறார்கள்.

4. ஆகையால், ஸ்தூல சூக்ஷ்மமான பிரபஞ்சத்தினிடத்தும் அக்காரணத்தாலேயே மனிதன் தன்னிடமுள்ள ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்காரஞ்செய்துகொண்டு புனர்ஜன்மத்தைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்பதைப் போதிப்பதற்காகவே, உண்மைகளைப் பண்டிதர், பாமரர் எல்லாருக்கும் தெரிவிக்கும் கருத்தைக்கொண்டே, இரதோத்

ங்கள் நம் தேசம் குடிபேறி உள்ளார். உயர்ந்த வர்ணத்தினர்களின்
மனச்சுபாவங்களைப் பார்த்தால், அவை தடுமாற்றம் பெற்று இருக்கி
ன்றன. மாதுஸ்ரீ அந்நிபெஸண்டு அம்மையார் சொல்லுகிறபடி, பிரா
ஹ்மண சரீரத்தில் சூத்திர ஜீவாத்மாவும், சூத்திர சரீரத்தில் பிராஹ்
மணஜீவாத்மாவும், தங்கியிருக்கின்றமையைப் பார்ப்போம். மனுதர்
மசாஸ்திரத்தில் கண்ட பிராஹ்மண முகத்தின் அமைப்பையும் அத
ன்கண் விளங்கவேண்டும் தேஜஸையும் இக்காலத்திய பிராஹ்மணர்
களில் 100-க்கு எத்தனை பெயர்களிடம் பார்க்கலாம்?.

3. காவேரி தீரத்தில் உள்ள பிராஹ்மணன் திருவனந்தபுரம்
இலாகாவில் சில வருஷம் ஜீவிப்பானாகில், சரீர அமைப்பிலும், மனோ
பாவத்திலும் எத்தனையோ விகாரங்களைப் பெறுகிறான். காஷ்மீரத்
தில் உள்ள பிராஹ்மணர்களினுடையவும் திருநெல்வேலி பிராஹ்மணர்
களுடையவும், முகக்குறிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமளவில், வித்தியாச
ங்கள் பல தோன்றும். அவ்விதமே அவர்களின் ஆசாரங்களும்
வித்தியாசப்படும். நாம் கவனிக்கவேண்டுவது ஹிந்துமதத்தின்
முக்கிய அம்சங்களான உயர்தர லக்ஷியங்களும், மனோபாவங்களும்
அவர்களிடம் இருக்கின்றனவா அல்லவா என்பதை மாத்திரம் ஆரா
யவேண்டும். மேலும் முன்போலஇல்லாமல் இப்போது நம் தேசத்தி
ன்ஜனங்கள்பலவாறு ஒருவரோடொருவர் அநேகசம்பந்தங்களைப்பெ
ற்றுவருகின்றார்கள். ரயில்வண்டியின் சௌகரியத்தாலும் போஸ்டா
பீஸ், தந்தி, தபால்சௌகரியத்தாலும் ஆங்கிலபாஷையின் படிப்பினு
லும், வர்த்தமானங்களாலும், பத்திரிகைகளாலும் நம்தேசத்தின்பல
நாட்டிலுள்ள ஜனங்களின் மனோபாவங்களின் வேற்றுமைகள் வரவ
ரக்குறைவுபட்டுவருகின்றன. சிலவிஷயங்களைப்பற்றியாவது, ஜனங்
களுடைய சிந்தனைகள் ஒருமைப்பட்டுவருகின்றன. இந்தியாதேச
முழுமையும் சிற்றரசுநாடுகள் உள்பட எல்லாம் ஒரே இராஜாங்கத்துக்
குட்பட்டிருக்கின்றது. இந்த விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும்.

4. மனுவால் வகுத்த 4 ஜாதிகள் 4000க் கணக்கான ஜாதிக
ளாக இப்போது பிரிந்திருக்கின்றன. இவைகளுக்குள் விவாக
முறையில் கொள்வினை கொடுப்பினை இல்லைபாம். விவாகசம்பந்த
கள் வரவரக் குறுகி நெருங்கிய ரத்த பந்துக்களுள் நிகழ்கின்றன.

மநுதர்ம சாஸ்திரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறபடி தாய்வழியில் ஐந்தும்
தகப்பன் வழியில் ஏழும் தலைமுறைகளுக்கப்பால் விலகியிருக்கின்ற
ஸ்திரீ புமாங்களுக்குள் விவாகம் நிகழவேண்டியது என்ற வியவ
ஸ்தை இக்காலத்தில் தடுமாற்றமாய்ப் போய்விட்டது. மநுவால்
நிஷேதிக்கப்பட்ட சம்பந்தங்களான மாமன், அத்தை, தமக்கைகளின்
புத்திரிகள் விவாகத்திற்கு அருகர்களாக ஏற்பட்டும் அம்முறைகளுக்
குள், பிராஹ்மணர் முதலான எல்லா ஜாதியார்களுக்குள்ளும் சாதார
ணமாய் விவாகங்கள் நடத்தப்பெறுகின்றன. திருமங்கலம் இலா
காவிலுள்ள ரெட்டிநாயக்கன்மார் ஜாதிகளில், இம்முறைகளில்
ஏற்படும் விவாகங்கள் தான் உரித்தானவைகளென்றும், உயர்ந்த
வைகளென்றும் மதிக்கப்படுகின்றன. பெண்ணுக்கு 20 வயதும்
பிள்ளைக்குப் பன்னிரண்டுவயதும் இருக்கும் காலத்தில் இஜ்ஜாதியா
ர்கள் விவாகம் செய்வது சகஜமாயிருக்கின்றன. சில சமயங்களில்
தகப்பன் வயதுள்ள குமாரர்களையும் பார்க்கலாம்!

5. ஜாதிகள் குறுகிக்கொண்டுவர, அஜ்ஜாதியார்களுக்குள்
விவாகசம்பந்தங்கள் நிகழ்வதினால் காலாந்தரத்தில் அஜ்ஜாதிகள்
க்ஷீணித்தும் போவதற்கு இடமுண்டு. உதாரணமாக சிதம்பரத்
தில் 3,000 தீக்ஷித குடும்பங்கள் இருந்ததாகப் புராணவாயிலாக அறி
கிறோம். இப்போது 150 குடும்பங்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன
வாகத் தெரியவில்லை. சமீப பந்துக்களுக்குள்ளேயே சம்பந்தம்
நிகழ்ந்தமையால், தில்லை மூவாயிரத்தார் என்ற ஜாதியார் குறைந்து
போய்விட்டார்கள். கோவில் பூஜகர்களான குருக்கள், நம்பிகள்
முதலிய ஜாதிகளும் இக்கதியை விரைவில் அடைந்துவருகிறார்கள்.

6. நான்கு பெரிய வர்ணத்தார்களும், அகம்பாவத்தினாலும்,
அறிவின்மையாலும் அவர்களுள் உண்டாயிருக்கின்ற அவாந்தர
ஜாதி உள்வகுப்புக்களைத் தொலைத்தும் அந்தந்த வர்ணத்தின் தார
சம்பந்தங்களில் விவாகங்கள் நிகழும் பக்ஷத்தில், தேக தாருட்டிய
மும் மனோபலமும் உள்ள சந்ததிகள் ஏற்படும். அவாந்தர வகுப்புக்
களுக்குள் விவாஹ சம்பந்தங்கள் சட்டப்படி நிகழக்கூடுமா என்ப
தைப்பற்றிய சந்தேகம் இப்போது Govt. of India, Legislative
Council என்ற சட்ட நிர்மாண சபையில் கனந்தங்கிய பாஸு

என்பார் தயாரித்துக்கொணர்ந்திருக்கிற விவாஹ மசோதாச் சட்டத்தினால் விலக்கக்கூடியதாகவிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் சிலாமணியாகும்பக்ஷத்தில், நம் தேசத்திற்கு நலமுண்டாகுமேயல்லாது, கெடுதி நேரிடாது, என்பது நமது நிச்சயமான அபிப்பிராயம். அச்சட்டத்தினால் நம் தேசத்திற்குக் கெடுதியே நேரிடும் என்றும், ஹிந்துமதமே சுத்தமாய் அற்றுப்போய்விடுமென்றும், சிலர் நினைக்கும் நினைப்பு வீணே! அவ்வித பயம் வேண்டுவதேயில்லை! தேசம் நலம்பெற வேண்டுமானாலும், தேசத்திலுள்ள ஜனங்கள் ஊக்கம், வீரியம், பலம், ஆகிய மனோதர்மங்களைப் பெறவேண்டுமானாலும், நீ வேறு, நான் வேறு என்ற எண்ணத்தை விருத்திசெய்யும் இயல்பினதாயுள்ள ஆயிரக் கணக்கான ஜாதிப் பிரிவுகள் முற்றும் தொலையவேண்டும். இந்தியாதேச முழுமையும் ஒரே ஜனசமூகமாக வாழவேண்டும் என்ற கருத்தை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரும் முறையில்,கனந்தங்கிய பாஸு என்பவர்களின் சட்டமானது,முதன்மையான சாதநமாகும். வர வர ஜனங்களுள் பலவிதத்தால், அதாவது முன்னரைவிடச் சுலபமாய்நடைபெறும் தேச யாத்திரையாலும், பலவாறான வியாபாரங்களாலும் ஒருவரோடொருவர்க்குள் அதிகக் கூட்டுறவு ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றமையால், தேசம், ஜாதி என்ற வேற்றுமைகள்,விவாகமுறைகளின் பெரியதடைகளாக இனி முன்னிற்குமென்று தோன்றவில்லை. அத்தடைகளை நிவிர்த்திப்பதற்கு அநுகூலமான முறைகளைச் சட்டநிர்மாண சபையால் ஏற்படுத்தல் நலமென்று அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். அக்கருத்தின் பயனைப் பாஸு என்பவர்களின் மசோதாச்சட்டம் வெளிவந்துள்ளது. இச்சட்டத்திற்குச் சட்ட நிர்மாணசபையில் ஆங்கீகாரம் ஏற்பட்டாலும், ஜனங்களின் அநுஷ்டான முறையில் வருவதற்கு வெகுகாலஞ் செல்லும். இனி நம்தேசத்தின் வருங்கால நலத்தை உத்தேசித்து இச்சட்டம் ஏற்படுகின்றமையால் அறிவுள்ளவர்கள் இதை ஆக்ஷேபிக்கமாட்டார்களெனக் கருதுகின்றோம். ஒருவர் அபிப்பிராயப்படி, இச்சட்டத்தை அநுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு இராஜாங்கத்தார் அனுமதி கொடுக்கு முன்னர், இந்தியாதேச முழுவதும் உள்ள ஜனங்களின் அபிப்பிராயத்தை (Vote) வோட் எடுத்தல் மூலமாய்த் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதாம்.

இது இலகுவான காரியமன்று. அறிவின்மையாகவும் முடியும். பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் விரிந்த அனுபவமும், ஆழ்ந்த ஞானமும் இல்லாதவர்கள். அவரவர் அடுக்குள்ளுக்குப் புறம்பாக உள்ள விஷயங்களைப்பற்றிச் சிந்தனைகொள்ளும் யோக்கியதையற்றவர்கள். பெரும்பான்மையான ஜனங்களின் அபிப்பிராயப்படி உலகம் நிகழவேண்டுமாகில் ஞானமும் நீதியும் அற்றுப்போம். மௌட்டியமே உலகத்தை ஆளும். உலகம் மனித மிருகங்கள் வாழும் இடமாக முடியும். இக்கருத்தைக் கொண்டன்றோ தொல்காப்பிய நாயனாரும் "உலகமென்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே" எனக் கூறியிருக்கின்றார். அதாவது உலகத்தார் என்றால் உலகத்தில்வாழும் அறிஞரென்று தாத்பரியமாம். உலகத்தை நடத்துவது அறிஞர்களேயல்லாது, அறிவிலா மூடர்களல்லர். மேலும் பாஸு என்பார் கொணர்ந்திருக்கும்சட்டமானது ஒரு ஜாதிவிட்டு வேறு ஜாதியில் விவாகம்செய்வது குற்றமல்லவென்றும், சட்ட விரோதமல்லவென்பதற்கு மாத்திரம் அனுமதி கொடுக்கின்றதேயல்லாமல், அவ்விதம் விவாகம் செய்யவேண்டுமென்று ஒருவரையும் கட்டாயப்படுத்துகிறதில்லை. அதனால் நம் தேசத்தில் முன்பின் யோசிக்கும் அறிவுள்ளவர்கள் இம்மசோதாச் சட்டத்திற்கு ஆதரவுசெய்வார்களென நம்புகிறோம்.

ஆத்மராதன்.

நன்மொழி.

---

104. நித்தியமானது, என்றுமுளது, ஆத்மா ஒன்றே. அநித்தியமானது அநாத்மாவான பிரகிருதியே. நித்தியமான வஸ்து இன்னதென்று நன்றாய் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். அதன்மேல் தெளியவேண்டும். பின்பு அதன்மேலேயே சிந்தனை கொள்ளவேண்டும். முதன்மையில் ஆத்மா இன்னவை அல்லவென்று அறியவேண்டும். "ஸ்தூல சரீரமாகிய அன்னமயகோசம் நான்(ஆத்மா) அல்லன். அது 6 வித விகாரங்களை உடையது. ஆத்மா விகாரமற்றவன் என்றும்,ஒரே தன்மையன் என்றும்,அவ்விதமே பிராணன்,மனசு,விஞ்ஞானம்,ஆநந்தம் இவைபற்றிய கோசங்கள் நான் அல்லன் என்றும்" இவ்விதம் சிந்தித்தற்பாலது. இவ்விதம் நான் யார் எனத் தெரிந்துகொள்

இரதோத்ஸவம்.

1. பிரதி தேவாலயத்திலும் வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை கல்யாணோத்ஸவம் செய்விப்பார்கள். முடிவில் ஸ்வாமிக்கு இரதோத்ஸவம் செய்வித்து இரதாரூடராக இருக்கும் ஸ்வாமியைச் சேவித்துப் பக்தகோடிகள் ஆனந்திப்பார்கள்.

“ரதஸ்தம் கேசவம் த்ருஷ்ட்வா புநர்ஜந்ம ந வித்யதே”

என்ற சுலோகத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, “இரதத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்வாமியைத் தரிசிக்கின் தங்களுக்கு மீளவும் ஜன்மம் இல்லை” என்பதாக ஆனந்திக்கிறார்கள். மரத்தால் செய்யப்பட்ட ரதம், பஞ்சலோகங்களால் செய்யப்பட்ட விக்கிரகங்கள், இவைகளைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் ஜன்மம் எவ்வாறு இல்லாது ஒழியும்? எவ்வாறு தன்னியர்களாவார்கள்? என்று பலவாறாக அன்னிய மதஸ்தர்கள் கேட்பதும் ஹிந்துக்களில் அநேகர்கள் அவ்விதக் கேள்விகளுக்குச் சரியான பதிலளிக்காததும் ஸம்பவிக்கும். ஆகையால் இரதோத்ஸவம் இன்னதென்பதையும் அதன் பிரயோஜனம் இன்னதென்பதையும் தெரிந்துகொள்வது அவசியமாக இருக்கிறது. கல்யாணோத்ஸவமானது சுருக்கமாகச் சொல்லுமிடத்து பர, அபரப் பிரகிருதிகளுடையவும் பரமாத்மாவினுடையவும் சேர்க்கையாலே புலப்படுவதும் புலப்படாததுமாயுள்ள ஸமஸ்த பிரபஞ்சங்களும் பரமாத்மாவினால் நிறைந்துஇருப்பதைப் பிரதிகப்படுத்தி, சாதாரண ஜனங்களுக்கு அறிவிக்கின்றது. இந்த விஷயம் இங்கு கீழ்வரையப்பட்டிருக்கும் விவரத்தால் தெளிவாகின்றது.

அபரேயமிதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம்।
ஜீவபூதாம் மஹாபாஹோ யயேதம் தார்யதே ஜகத்॥

(ப. கீ. 7-வது அத்யாயம் 4-வது சுலோகம்).

உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத:।
யோ லோகத்ரயமாவிச்ய பிபர்த்யவ்யய ஈச்வர:॥

(ப. கீ. 15-வது அத்யாயம் 17-வது சுலோகம்).

மத்த: பரதரம் நாந்யத்கிஞ்சிதஸ்தி தனஞ்சய।
மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணா இவ॥

ப. கீ. 7-வது அத்யாயம் 7-வது சுலோகம்.

2. பக்த சிரேஷ்டனான பிரஹ்லாதனுடைய வசனம். “இந்து கலடு அந்துலேதனு; ஸந்தேஹமுவலது சக்ரி, ஸர்வோபகதுண்டு எந்தெந்து வெதிகி சூசின, நந்தந்தே கலடு விஷ்ணு, தாவாக்ரணி விண்டே.”

“பகவான் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார்” என்ற விஷயத்தை எவரும் ஆக்ஷேபிக்கார். ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் விசேஷ கிரந்த ஆதாரங்கள் அவசியமிரா. ஸ்தூல சூக்ஷ்மங்களான ஸமஸ்த லோகங்களிலும் பகவான் பரிபூர்ணமாய் இருக்கிறார் என்பதாகச் சொல்லும்பொழுது பிரதி மனிதனிடத்திலும்கூட பகவானிருக்கிறார் என்பதாகப் பிரத்யேகமாய்ச் சொல்லவேண்டுவதில்லை.

3. ஈசுவரன் இவ்வாறு ஸர்வ பிரபஞ்சத்தினிடமும் ஸமஸ்த சேதனா சேதனங்களிடத்தும் வியாபித்திருக்கிறார் என்பதாகப் பெரியோர்கள் சொன்னாலும், அநேக கிரந்தங்கள் கோஷிக்கினும், அந்த உண்மையை அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்குச் சாமான்ய மனிதர்கள் பிரயத்தனஞ் செய்கிறார்கள் இல்லை. ஏனெனின், பிரதி மனிதன் செய்யும் பிரயத்தனமும் தன்னைச்சுற்றினுமுள்ள ஸ்தூல சூக்ஷ்ம லோகங்களில் கிடைக்கக்கூடிய விஷய சுகங்களின் நிமித்தமாகவே நிகழ்கிறதே ஒழிய, ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்து ஜனன மரண ரூபஸம்சாரத்தினின்று நிவிர்த்திஅடைவதற்குப் பிரயத்தனஞ்செய்பவர்கள் வெகு அருமையாக இருக்கிறார்கள்.

4. ஆகையால், ஸ்தூல சூக்ஷ்மமான பிரபஞ்சத்தினிடத்தும் அக்காரணத்தாலேயே மனிதன் தன்னிடமுள்ள ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்காரஞ்செய்துகொண்டு புநர்ஜன்மத்தைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்பதைப் போதிப்பதற்காகவே, உண்மைகளைப் பண்டிதர், பாமரர் எல்லாருக்கும் தெரிவிக்கும் கருத்தைக்கொண்டே, இரதோத்

ஸவததை ரிஷிகளேற்படுத்தினர்கள். இங்கு இரதத்திற்கு அன்வயமாக ஜகத்தைபாவது ஜீவனுடைய உபாதியையாவது எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவ்வித இரதத்தில் அமைக்கப்படும் விக்கிரஹங்களே ஜகத்தில் நிறைந்திருக்கும் சமஷ்டியாய் நோக்கில், பரமாத்மா வென்ருவது, ஜீவோபாதிகளிடத்து வியஷ்டியாய் நோக்கில், ஜீவாத்மா வென்ருவது, எண்ணுமிடத்து, இரதத்தின்கண் அமைக்கப்படும் விக்கிரஹங்களைப் பிரத்யக்ஷமாகத் தரிசிப்பதுபோல், மனிதனும் தனது உபாதியாகிய இரதத்திலுள்ள ஆத்மாவைச் சாக்ஷாத்காரஞ் செய்துகொள்ள இயல்வதாலும், ஜகத்தான இரதத்திலுள்ள பரமாத்மாவைக்கூட ஸாக்ஷாத்காரஞ்செய்துகொள்ள இயல்வதாலும், புநர் ஜன்மம்இல்லாது ஒழியுமெனஅறிக. இரதமெனின் சரீரமென்றும் அர்த்தம். ஜகத்திலுள்ளஆத்மாவேறு, தன்னிடமுள்ளஆத்மாவேறு என்று எண்ணப்படாது. ஜகத்வியாபகமாயிருக்கும்பரமாத்மாவைத் தன்னிடமுள்ள ஆன்மாவாகப் பாவிக்கவேண்டும். தன்னைத்தானறியின், எல்லாவற்றையும் அறியமுடியுமென்று உலகத்தில் வழங்கும் பழமொழி எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. ஆனாலும், தன்னைத் தானறிய முயற்சிப்பவர்கள் மிகவும் சிலர்தான். தன்னைத்தானறிந்து ஆராதிப்பவர்களே, இரதோத்ஸவத்தினுடைய உண்மையை அறிவார்கள்.

“ஆத்மாநம் ரதிநம்வித்தி ஶரீரம் ரதமேவது”

என்ற உபநிஷத்தின் வாக்கியத்தை அனுசரித்து சரீரத்தின்கண் உள்ள ஆத்மா சாக்ஷாத்காரமாவதாலேயே “ரதஸ்தம் கேசவம் திருஷ்ட்வா புனர்ஜன்மம் நவித்யதே” என்ற பலம் சித்திக்கும்.

5. இரதோத்ஸவத்தினுடைய ரஹஸியார்த்த மிதுவே. இவ்வாறிருக்க, இப்பொழுது செய்யப்பெறும் ரதோத்ஸவங்களும் கல்யாணோத்ஸவங்களும் வியர்த்தமென்பதாகத் தோன்றக்கூடும். அது அவ்வாறு வியர்த்தமாகமாட்டாது. ஆத்மா ஸர்வத்திலும் வியாபித்திருப்பதால், அந்த விக்கிரஹங்களிடத்தும் வியாபித்திருக்கின்றது. ஆகையால் அந்த விக்கிரஹங்களிடத்து பகவானிருக்கிறுர் என்பதாகப் பூஜிக்கின் லாபமே ஒழிய தோஷமில்லை. அதுவுமன்றி, ஒரு மகாத்மியமும் உண்டு. ஆத்மா ஸர்வவியாபியாயிருக்கினும், ஆத்மாவின் பிரபை நம்மெல்லோருக்கும் அகப்படுவதில்லை. காஷ்டத்

தினிடம் மறைவாயிருக்கும் அக்கினி அரணிக் கட்டையைக் கடைவதால் வெளிப்படும் மாதிரியாக, ஸர்வவியாபியாகி வியக்தமாகாமலிருக்கும் ஆன்மசக்தியை, மந்த்ரயந்த்ரங்களாலே, நமது பூர்வீகர்களான ரிஷிகள் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறுர்கள். திருப்பதி, இராமேசுவரம், காஞ்சீபுரம், காளஹஸ்தி, ஸ்ரீசைலம் முதலான புண்ணிய ஸ்தலங்களிலுள்ள தேவாலயங்களிலுள்ள விக்கிரஹங்கள் இவ்விதம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றவைகளே. அக்காரணத்தினலேயே இவைகளைச் சேவிப்பதற்கு அநேக தேசங்களினின்று ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் தினம் போய் மநோபீஷ்டங்களை அடைந்தவர்களாகித் தேவாலயங்களிலுள்ள விக்கிரகங்களைச் சேவிப்பதினலே, கெட்ட சங்கற்பங்கள் ஒழிந்து பக்தி வைராக்கியங்கள் விருத்தி அடைந்து தன்னியர்களாகிறுர்கள். தேவாலயத்திலுள்ள விக்கிரஹங்கள் மந்த்ர பூர்வமாகப் பிராணப்பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு இருப்பதால், ஈசுவர சக்திகள் அந்த விக்கிரஹங்களினிடம் பிரபலப்பட்டு வியக்தமாகிககொண்டிருக்கும். அவ்விதசக்தி திடபக்தியாலும், நிர்மலமான ஹிருதயத்தாலும் விருத்தி செய்யப்பெறும். அர்ச்சனைகளாலும் பலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும். ஸ்வாமியைச் சேவிக்க விருப்பமுடையவர்கள் ஆலயங்களுக்குச் செல்லும்பொழுது, தீய எண்ணங்களை விட்டொழித்து பக்தியுடையவர்களாகி, ஆலயத்தில் பிரவேசிக்கின் அந்த ஈசுவர சக்தி குறையாமல் பரிசுத்தமாக இருந்து, அந்த ஆலயத்தின் சுற்றுப்பக்கங்களில் வியாபித்து, அங்குள்ள ஜனங்களுடைய மனத்தைக் கிரமக்கிரமமாகப் பரிசுத்தஞ்செய்து பக்தி, ஞான, வைராக்கியங்களை உண்டாக்கும். மேலும் அந்த விக்கிரஹங்களை நன்ருய் அலங்கரிப்பதனலே, சஞ்சலமாக இருக்கும் மனமானது ஆகர்ஷிக்கப்பட்டுச் சிறிதுகாலம் அந்த மூர்த்தியினிடம் பக்தி உண்டாகி நிரந்தரமாய் இருக்கப் பிராப்தமாகும். ஆகையால் ஸர்வவியாபியாயுள்ள ஆத்மாவின் சாக்ஷாத்காரத்திற்கு மந்த்ர பூர்வமாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள விக்கிரஹ ஆராதனை பெரிய சாதகமாயிருக்கிறது. ஆகையால் கல்யாணோத்ஸவங்களுடையவும், இரதோத்ஸவங்களுடையவும், ரஹஸியார்த்தத்தை அறிந்து, அவைகளைப் போதிப்பதற்கு உலகத்தில் பிரத்யக்ஷமாக நடத்தப்பட்டுவரும் உத்ஸவங்களைச் சாதகங்களாகக் கைக்கொண்டு ஸர்வஜனங்களும் முக்தர்கள் ஆவார்களாக.

வி. இராமச்சந்திர நாயக்கர்.

வண்டுமொங்கனி.

நல்ல மாங்கனிகளில், உயிருடன் வண்டுகள் அக்கனிகளை அறுக்கும் காலத்தில் வெளிவருதலைக் காண்கிறோம். கனிகள் வெளிப்பார்வையில் யாதொரு துவாரமுமின்றி இருக்கின்றன. வண்டுகள் எவ்விதம் அவைகளுக்குள் நுழைந்தன என்பதைச் சற்று விசாரிப்போம்.

மாமரங்கள் புஷ்பிக்குங் காலத்தில் வண்டுகள் புஷ்பங்களிலுள்ள தேனை உண்ண நாடுகின்றன. கருத்தரித்த பெண் வண்டுகள், கருவை வைக்க இடம் தேடுகையில், நல்ல ஜாதி மாங்கனியுண்டாம் புஷ்பங்களை நாடி அவைகளில் காய்ப் பூ (பெண் பூ)க்களில்,கருவை வைத்துவிடுகின்றன; பின்பு காய் பருத்துப் பழமாகிறது. அக்காயின் உள்ள விதைக்குள் முன்வைக்கப்பெற்ற வண்டின் கருமுதன்மையில் முட்டை வடிவமாக இருந்து, பின்பு புழுவாகி, அப்புழு மாவித்தின் சில பாகத்தை உண்டு விருத்தியடைந்து, குழவிபோன்ற ஒட்டுப்புழுவாகி, அந்நிலையில் கொஞ்ச காலம் தங்கி, பின்பு இறகுகள் அமைய, பறக்க சந்நத்தமாகிவிடுகிறது. மாங்காயாக இருக்குமளவில், அது பறந்து வெளியேறி வரக்கூடாமையாக இருக்கிறது; பின்பு காய் கனியாகவே, அதை இலகுவாய்த் துளைத்துக்கொண்டு வெளியேறுகிறது. சில சமயம் பழுத்தும் பழக்காமலுமிருக்கில், நாம் பழத்தை அறுத்தோமாகில், அதனின்று, தன் சிரமமின்றி, இந்த வண்டு வெளியேறுகின்றதைக் காண்போம். வண்டு மாம்பழம் எல்லாம் அதிக ருசியாக இருக்கும். ஆகவே, வண்டு உள்ள பழம் என்பது, அப்பழத்தின் நலத்தைக் காட்டும். அஃது அறிகுறியாம் இனிப்பான பழம் உண்டாகும் மாமரத்தின் புஷ்பத்தை நாடும் வண்டின் அறிவு இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. மேலும், தன் கருவெடித்து அதனின்றுஉண்டாகும் தன் குழந்தையான புழு, அதன் அசக்தநிலைமையில் உண்ணும்படி உணவான மாவித்தின்கண் தன் கருவை வைக்கும்படி சிந்தனைகொண்ட வண்டின் அறிவு இன்னும் மெச்சத்தக்கது. இறைவன் அறிவு மயன் என்கிறோம். ஈசுவர சைதந்நியம் எங்கும் வியாபித்துள்ளது, என்கிறோம். பிராணி வர்க்கங்களான ஜங்கமத்தையும், ஒஷதி வர்க்கங்களான ஸ்தாவரத்தையும் நன்றாய்ப் பொறுமையுடன்ஆராய்ச்சிசெய்வோமானால், மேற்கண்ட உண்மையை உணர்வோம். இதனால்தான், "தத்துவம் எங்குண்டு தத்துவன் அங்குண்டு" என்றார் திருமூலர். ப. ரா.

புத்தகவரவு.

கிள்ளைவிடுதூது:—இது யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம் பிரஹ்மஸ்ரீ அ. வரதபண்டிதர் குமரக்கடவுளின்மேல் இயற்றியது. அரும்பதங்களுக்கு அர்த்தம் பக்கங்களின் அடியில் உள்ளது. இத்தகைய புத்தகங்கள் இக்காலத்தின் இயல்புக்கு ஏற்றவைகள் அல்ல. இதை வேண்டுவோர் சுன்னாகம் வ. மு. இரத்திநேசுவரய்யரவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம் இதன் விலை 10 சதம்.

கண்ணகி கதை:—இது பெயர்போன தமிழ்ப் பஞ்சகாவியங்களில் ஒன்றான, சிலப்பதிகாரத்தின் கதை. வசநரூபமாக அழகான எளிய தமிழில் எழுதியுள்ளது. இதன் விலை 6 சதம். மேற்படியாரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தமிழ் வியாசங்கள்:—இது மதுரை முன்சிபாலிடி யாதவர் பாடசாலையின் பிரதம உபாத்தியாயர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எம். வி. ரங்கஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள் இயற்றியது. இஃது உயர்தர பாடசாலைகளிற் கற்கும் மாணவர்களுக்கு நனிப் பிரயோஜநமானது. வியாசம் எழுதும் முறையை வெளியிட்டும், அம்முறையைத் திருஷ்டாந்தரூபமாகக் காட்டியும், ஆன்றோர் பாசுரங்களை மேற்கோளாகப் பல சமயங்களில் எடுத்து உபயோகித்தும் எளிய தமிழில் சந்தியின்று நன்றாய் இப்புத்தகம் அமைந்துள்ளது. சில சொற்பிழைகள் இருக்கின்றன. இவைகளைத் தவிர்த்தும் ஒருமுறை ஆராய்ச்சி செய்யப்பெற்றும் இருக்குமாயின், இஃது உயர்நலமுள்ள நூலாகும். இதன் விலை அணா 12, அதிகமில்லை.

பத்திரிகை வரவு.

வைசியமித்திரன்:—இது பிரதி சோமவாரந்தோறும் தேவகோட்டையில் பிரசுரமாகும் தமிழ்ப் பத்திரிகை. நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகள் என்ற நகரத்தார்களின் அபிவிருத்தியை முக்கியமாகக் கருதியுள்ளதாக இப்பத்திரிகை நடைபெறுகிறது. அவர்களுள்ஒருவரான ஸ்ரீமாந் S. T. R. M. இராமநாதன் செட்டியார்அவர்கள் இதன் பத்திராதிபர். அதன் எட்டு சஞ்சிகைகளைப்படித்தோம்,ஆநந்தித்தோம், இதன்கண் செவ்வனவே எளிய தமிழ் நடையில் எழுதப்பெற்றுள்ள வியாசங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இத்தகைய பத்திரிகை செட்டிநாட்டில், செட்டிகுலத்தில் சேர்ந்தவரால் பிரசுரமாகிவருதல் இனிவரும் நற்காலத்தின் அறிகுறியென நினைக்கிறோம். இப்போது நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களில் அநேகர் சிறந்த வித்வான்களாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் இப்போது சென்னைராஜதானியின் சட்டநிர்மாணசபையில் அங்கத்தினராக இருக்கின்றார். இவர்களில் இப்போது தனவைசியராகப் பெரும்பான்மையர் இருக்கின்றார்கள். இவர்களிடம் கல்வி அதிகமாகப் பரவுமாயின், இஜ்ஜாதியார் மேன்மை பெறுதல் மாத்திரமல்லாமல், தேசமே மேன்மை பெறும்படியான உயர்நலம் அமைந்த கைங்கரியங்களை முன்னரைவிட அதிகமாகச்செய்வார்கள்என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகையாருடைய கல்வி அபிவிருத்தி விஷயத்தில் இப்பத்திரிகை பெரிய முயற்சியை எடுத்துப் பாராட்டுமென நம்புகிறோம், இப் பத்திரிகை மேன்மேலும் அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமென்பது நம் பிரார்த்தனை.

பத்திராதிபர்.

சமாசாரம்.

கோஹினூரின் வரலாறு:—லண்டன்மாநகரில் நடைபெறும் "Rajput" பத்திரிகையின் மேமீ" த்திய சஞ்சிகையில், "கோஹினூர்" என்னும் வயிர மணியானது ஐயாயிரத்துப் பதினொரு வருஷங்களுக்கு முன்னர், நம் இந்தியாவில் பிரக்கியாதி பெற்று விளங்கிற்றெனத் தெரியவருகிறது. எப்படி என்றால், இவ்விரத்தினம் அச்வத்தாமருடைய மகுடமணி யென்றும், கிரமமாய் ராஜ்யபாரத்தை வகிக்கவேண்டிய புத்திரனைத் தூங்குகையில் கொன்ற பாபத்திற்கு அபராதமாகச் சக்ரவர்த்திநியாகிய திரௌபதிக்கு இந்த வஜ்ரக்கல்லானது அச்வத்தாமரால் கொடுக்கப்பெற்றதென்றும், அதைப் பிறகு திரௌபதி தம் பிரியநாயகராகிய யுதிஷ்டிரருக்கு அவரது மகுடாபிஷேகோத்ஸவதினத்தில் கொடுத்தாரென்றும், பிற்பாடு யுதிஷ்டிர மகாராஜாவிடமிருந்து வம்சபரம்பரையாய் இராஜபுத்திர மன்னர்கள் அடைந்து வந்தார்களென்றும், அப்பால், இராஜபுத்திர அரசாக்ஷி கி. பி. 1193-ல் க்ஷீணகதியடைந்தமேல், மொகலாய அரசர்களுடைய ஆதீனத்தில் அம் மணி போயிற்றென்றும், பின்பு மொகலாயராஜ்யம் கி. பி. 1732-ல் நாதர்ஷா என்னும் பாரஸீக அரசனால் ஜயிக்கப்பட்டமேல் இருதிறத்தாரும் சிநேகமாகி, நாதர்ஷாவும், மொகலாய சக்ரவர்த்தியும் தங்கள் பரஸ்பர நேசத்தை உணர்த்தும்பொருட்டு அறிகுறியாக, மகமதியரது வழக்கப்படி தலைப்பாகைகளை மாற்றிக்கொண்டார்களென்றும், அப்பொழுது மொகலாய சக்ரவர்த்தியால் அவர் தலைப்பாகையும் அதனுடன் அதன்கண் வைத்திருந்த இம் மணியும் கொடுக்கப்பெறும்படி நேரிட்டதென்றும், இவ்விதமாய் நம் புராதனமான மகுடமணி இந்தியாவைவிட்டு வெளிச்சென்றதென்றும், இம்மணி வெளியேறவே மொகலாய அரசாக்ஷியின் யசஸு ம்போய், அவ்விராஜ்யமும் அதோகதியடைந்தது என்றும், பின்பு நாதர்ஷாவிடத்தினின்றும் அவனது பொக்கிஷதாரனொருவன் கோஹினூர் மணியை யெடுத்து ஆப்கானிஸ்தாநத்திற்குச் சென்றமேல் நாதர்ஷாவின் வலி குன்றி, அப் பொக்கிஷதாரன் சிறப்புற்றவனாக ஆகி, இந்துதேச சரித்திரத்தில் ஒரு யசஸ்வீயாகவே இருந்திருக்கிறான் என்றும், அப்படியே அவனிடமிருந்து ரஞ்ஜித்ஸிங் என்னும் லாகூர் அரசன் அடைந்து, அவரும் மகிமைபெற்று "லாகூர்ச் சிங்கம்" என்னும் கீர்த்திப்பெயரை வகித்து விளங்கினரென்றும், இவருக்குப் பின் இவரது இளவரசு, நம் காலஞ்சென்ற மகிமைதங்கிய விக்டோரியா மகாராணியர்க்கு இவ்வுயர்ந்த இரத்தினத்தை தம் இராஜபக்தியின் ஞாபகச் சின்னமாக அளித்தனர் என்றும், கோஹினூரென்னும் மணி இந்தியாவின் ராஜ லக்ஷ்மியாக இருந்து காலகதியை நிச்சயிக்கும் ஓர் கருவியெனக் கருதலாமென்றும் ஒருவர் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இதைச் சற்று ஆலோசிக்குங்கால், ஸர்வஞ்ஞனான ஈசுவரனே தற்காலத்திய இராஜாங்கத்தாரிடம், நம்தேசத்தின் இராஜ்ய பாரத்தின் பிரதீகமாகக் கோஹினூரைச் சேர்த்திருக்கிறாரென்பது அறிவுறுத்தப்படுகிறது. இப்போது மாக்ஷிமை தங்கிய ஜ்யார்ஜ் சக்ரவர்த்தி அவர்களின் மகுடத்தில் உயர்நலமமைந்த நடுநாயகமாக ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கும் இம்மணியானது ஆசந்திரார்க்கஸ்தாயியாய் என்றும் விளங்கவேண்டு மென்பதே நம் பிரார்த்தனை.

[தொடர்ச்சி கஙரு-ம் பக்கம் பார்க்க.]

சங்கீதம்.

(64-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அடியில் வரைந்திருப்பது வீணையின் தந்தி. அதின் முதலாவது ஸ்வரம் s எனக் குறிப்போம்.

```
               A            |       B         |
-----------------------------------------------------
|              |   |               |  |
s              m   p               m  p
```

Aபாகம் முதலாவது ஸ்தாயி. Bபாகம் இரண்டாவது ஸ்தாயி. மொத்தத் தந்தியின் $\frac{1}{4}$ பாகம் m. அதின் $\frac{1}{3}$ பாகம் p. m இடத்தில் விரலை வைத்து அழுத்தி மீட்டினால் பாக்கி தந்தியில் அதாவது மொத்தத் தந்தியின் $\frac{3}{4}$ பாகத்தில் (vibration) நாதம் உண்டாகிறது. அதே விதமாக p இடத்தில் விரலை வைத்து அழுத்தி மீட்டினால் மொத்தத் தந்தியின் $\frac{2}{3}$ பாகத்தில்(vibration) நாதம் உண்டாகிறது. அந்த இரண்டு நாதங்களைக்கொண்டு தந்தியை வகுத்து ஸ்வரஸ்தானங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். A பாகமாகிய பாதித்தந்தி போக பாக்கி பாதியின் $\frac{1}{4}$ பாகத்தை m என்றும் $\frac{1}{3}$ பாகத்தை P என்றும் குறிப்போம் அதின் முறையாவது:—

$\frac{3}{4}$, $\frac{2}{3}$ இந்த (fractions) பின்னங்களினுடைய கீழ் லக்கங்கள் (denominators) ஆன 4-க்கும் 3-க்கும் (least common multiple) கனிஷ்ட சாமானிய குணிஜம் 12. அந்தப் பனிரண்டை வைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஸ்தாயியையும் 12 (intervals) இடைவெளிகளிருக்கும்படியாக வகுத்தார்கள். அதாவது:—

```
              A                |          B            |
-----------------------------------------------------------
| | | | | | | | | | | |  | | | | | | | | | | | |
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
s        m  p                      m p
```

இந்த வரியின் A முதலாவது ஸ்தாயி. B இரண்டாவது ஸ்தாயி. ஒவ்வொரு ஸ்தாயியையும் 12 இடைவெளிகளிருக்கும்படி வகுத்தால் ஒவ்வொரு இடைவெளியிலும் ஒரு ஸ்வரம் துவனிக்கிறது. அந்த 12 ஸ்வரங்களையும் சேர்த்துக் கானம் செய்தால் ஸமஷ்டி நாதமானது காதுக்கு ரஞ்சகமாயிராது. ரஞ்சகமாயிருப்பதுதான் இராகம். (ராகம்) என்னும் சொல் ரஞ் (Ranj)என்னும் தாதுவிலிருந்து உண்டானது. அந்த தாதுவுக்குச் சந்தோஷப்படுதல்

(to be pleased) எனப் பொருள். மேலும் எல்லா ஸ்வரங்களையும் சேர்த்துக் கானம் செய்தால் இராகங்களின் வேறுபாடுகள் ஏற்பட இடமிராது. ஆகவே சிற்சில ஸ்வரங்களைமட்டும் பொருக்கி எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அப்படி எடுப்பதில் 3 ஸ்வரங்கள் முன்னமே யே நிலைவரப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளாவன:—

(1) s = 1-வது ஸ்வரம். தந்தியை வருக்காமல் இருந்தபடியே மீட்டுவதினுல் முழுத்தந்தியிலும் வியாபத்தியாய் உண்டாகும் ஸ்வரம்.

(2) m = அழுத்தப்படும் $\frac{1}{4}$ பாகம் தந்திபோக பாக்கி $\frac{3}{4}$ தந்தியில் வியாபத்தியாய் உண்டாகும் ஸ்வரம்.

(3) p = அழுத்தப்படும் $\frac{1}{3}$ பாகம் தந்திபோக பாக்கி $\frac{2}{3}$ தந்தியில் வியாபத்தியாய் உண்டாகும் ஸ்வரம்.

இந்த ஸ்வரங்கள் ஒவ்வொன்றும் 4 சுருதிகளடங்கிய ஸ்வரிதமாகின்றது.

A | B

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

s m p s m p

1 $\frac{3}{4}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{2}{3}$

ஸ்வரிதம் ஸ்வரிதம் ஸ்வரிதம் ஸ்வரிதம் ஸ்வரிதம் ஸ்வரிதம்

முந்திய வரியைப் பார்ப்பதினுல் $\frac{s}{1}$ முதலாவது இடைவெளியென்றும், $\frac{m}{\frac{3}{4}}$ 6-வது இடைவெளியென்றும் $\frac{p}{\frac{2}{3}}$ 8-வது இடைவெளியென்றும் தெரியலாம். அவைகளின் தாரதம்மியம் $=1, \frac{3}{4}, \frac{2}{3}$ ஆகின்றது. இரண்டு ஸ்வரிதங்களுக்கிடையில் உதாத்தமும் ஒரு அனுதாத்தமும் அமையவேண்டியதென்பது விதி. s-க்கும் m-க்கும் மத்தியிலும், p-க்கும் மேல் s-க்கும் மத்தியிலும் ஒரு உதாத்தத்தையும் ஒரு அநுதாத்தத்தையும் அமைக்கவேண்டியது. அப்படி அமைப்பதில் சராசரி 12 இடைவெளிகளில் (intervals) காதுக்கு இனிமையும் பொருத்தமுமான நாதங்கள் ஸ்புரிக்கவில்லை. அந்த சராசரி (intervals) இடை வெளிகளின் நாதங்களைக் கைக்கொண்டு தான் மேற்றேசத்தாரில் ஒரு கொள்கையினர் Chromatic Scale என்று ஏற்படுத்தி ஸ்வரஸ்தானங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள்

அந்த ஸ்வரங்களெல்லாம் சரியானவைகளில்லையாகையால் நம்முடைய முறைப்படி ஏற்பட்டிருக்கும் ஸ்வரங்களிலிருந்து வித்தியாசப்படுகின்றன. அவைகள் இனிமையாகவுமில்லை. ஆகவே s-க்கும் p-க்கும் இருக்கிற (proportion) தாரதம்மியத்தைக் கொண்டே மற்ற ஸ்வரஸ்தானங்களையும் நம் முன்னவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

(1) s ஆனது ஷட்ஜம். அது 1.

(2) p ஆனது மற்ற ஸ்வரங்களைப் பிரஸ்தரிப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பதால் (பஞ்சீ விஸ்தாரே அதாவது விஸ்தரிப்பதற்குக் காரணம்). அதற்கு "பஞ்சமம்" என்று பெயர்கொடுத்தார்கள். அது $\frac{2}{3}$.

(3) பின்பு, s-க்கு p $\frac{2}{3}$ ஆகவிருக்கிறபடி, p-க்கு $\frac{2}{3}$ அதாவது $\frac{2}{3}\times\frac{2}{3}=\frac{4}{9}$ ஒரு ஸ்வரஸ்தானம். அது பாதித்தந்திக்குக் குறைவதால் அது இரண்டாவது ஸ்தாயியின் ஒரு ஸ்வரஸ்தானம். அதை இரட்டிக்க அதாவது $4/9\times2=8/9$ ஆயிற்று. அது இரண்டாவது ஸ்தாயியின் 4/9-க்குச் சமானமான முதலாவது ஸ்தாயியின் ஒரு ஸ்வரஸ்தானம். அது கர்ஜனையாகிய இயல்புள்ளதாகையால் உவமைபற்றி அதற்கு ரிஷபமென்று சங்கேதமாகப் பெயரிட்டார்கள். அதை இங்கு R என்று குறிப்பிடுவோம். அதற்கு 3 சுருதிகள் அமைந்தன. அது உதாத்தம்.

4. பின்பு R-க்கு 2/3 அதாவது $8/9\times2/3=16/27$ ஒரு ஸ்வரஸ்தானம். அந்த ஸ்வரத்தின் பரிமாணம் முதலிய இயல்புகள் புத்திக்கூர்மையால் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டியதைக் கருதி அதற்கு (தீ = புத்தி, தீவத = புத்தியோடு சேர்ந்த, தைவத = புத்தியோடு சேர்ந்தயத்தினத்தினுல் ஆராயத்தகுந்த), தைவதமென்று பெயரிட்டார்கள். அதற்கு 3 சுருதிகள் அமைந்தன. அதுவும் உதாத்தம். அதை D என்று குறிப்பிடுவோம்.

5. பின்பு, D-க்கு 2/3 அதாவது $16/27\times2/3=32/81$ ஒரு ஸ்வரஸ்தானம். அது பாதித் தந்திக்குக் குறைவதால் இரண்டாவது ஸ்தாயியின் ஒரு ஸ்வரஸ்தானம். அதை இரட்டிக்க அதாவது $32/81\times2=64/81$ அது இரண்டாவது ஸ்தாயியின் 32/81-க்குச் சமானமான முதலாவது ஸ்தாயியின் ஒரு ஸ்வரஸ்தானம். அந்த

ஸ்வரம் கானத்துக்கு உறுதியான இயல்பைக் கொடுப்பதால் (மாஸ பாட்டு, யாரபதி=தரிக்கிறது, உறுதியாயிருக்கச் செய்கிறது) 'மாமயாம' என்று பெயரிட்டார்கள். அதற்கு 2 சுருதி. அது அனுதாத்தம். அதை G என்று குறிப்பிடுவோம்.

6. பின்பு G-க்கு 2/3 அதாவது 64/81×2/3=128/243 ஒரு ஸ்வரஸ்தானம். அந்த ஸ்வரம் மேல் ஷட்ஜத்துக்கு நெருங்கிக் கீழாக அமர்ந்திருப்பதால் (நிஷத் கீழாக அமர்தல் to sit or settle down) அதற்கு நிஷாதமென்று பெயரிட்டார்கள். அதற்கும் 2 சுருதி. அது அநுதாத்தம். அதை M என்று குறிப்பிடுவோம் இவ்விதமாக பின்னத்தொகை (fractions)களின் வரிசைப்படி

(1) S ஷட்ஜம் 1 = சுருதி 4
(2) R ரிஷபம் 8/9= ,, 3
(3) G காந்தாரம் 64/81= ,, 2
(4) M மத்தியமம் 3/4= ,, 4
(5) P பஞ்சமம் 2/3= ,, 4
(6) D தைவதம் 16/27= ,, 3
(7) N நிஷாதம் 128/243=,, 2

இந்த 7 ஸ்வரங்களின் மொத்தத்தில் 22 சுருதிகளும் அடங்கி விட்டபடியால் கானத்தில் (ஸப்த) ஏழு ஸ்வரங்களுக்குமேல் கிடையாது.

இந்த ஸ்வரஸ்தானங்களை நிர்ணயிக்கையில் மேற்கண்ட (fractions) பின்னத்தொகைகளில் சில (complex) தலை சுற்றுவனவாக இருக்கின்றனவென்று நினைத்து அவைகளுக்குப் பதிலாக எளிய பின்னத்தொகைகளைக் கற்பித்து முறையே $\frac{1}{1}$, $\frac{8}{9}$, $\frac{4}{5}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{3}{5}$, $\frac{8}{15}$ என்று மேற்தேசத்தாரின் மற்றொரு கொள்கையினர் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதினால் ஸ்வரங்களுக்குச் சுருதிபேதம் ஏற்பட்டு ஆதி ஸ்வரமாகிய (fundamental note) ஷட்ஜத்துக்கும் அவைகளுக்கும் (proportion) தாரதம்மியம் வேறுபடுவதால் சரியான ஸ்வரங்கள் ஸ்புரிக்கவில்லை. அவைகளினலமைந்த ஹார்மோனியம் முதலிய வைகளுடைய நாதங்கள் இனிமையாயில்லாதிருப்பதற்கு அதுதான் காரணம். ஆகவே Indian Scale, சராசரி Scale, (Western) Ordinary Scale என மூன்றுமுறைகள் சொல்லப்பட்டன.

(இன்னும்வரும்) பி. எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர்.

தென்னை, பனை மரத்து வண்டுகள்.

இரண்டுதினுசு வண்டுகள் தென்னமரங்களையும் மற்றப் *பனைவர்க்கங்களையும் பீடித்து அச் செடிகளுக்கு மிக நஷ்டத்தை உண்டாக்குகின்றன. அவைகளில் ஒன்று, தமிழில் "தேன்னைவண்டு" என்றும், மலையாளத்தில் "சேள்ளு" என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அது தலையில் ஒரு கொம்பையுடைய கறுப்புவர்ணமுள்ள ஒருபெரிய வண்டு. இது குருத்து ஓலைகளையும் மரத்தின் மண்டையிலுள்ள மட்டைகளையும் துளைத்து நாசமாக்கும். இவ்வண்டுகள் இளந் தென்னமரங்களைத் துளைத்து ஜாஸ்தி நாசமாக்குவதைப் போல் முற்றினமரங்களைக் கெடுப்பதில்லை. இவைகள் செத்துப்போன அடிமரங்களிலாவது அல்லது எருக்குழிகளிலாவது முட்டைகளிடும். அவைகளிலிருந்து புழுக்கள் வெளிவந்து, அழுகும் வஸ்துக்களைத் தின்று பெரிதாகின்றன. இப்புழுக்கள் நாளாவட்டத்தில் மேற்சொன்ன வண்டுகளாக உருமாறுகின்றன.

வேறொருவித வண்டு தமிழில் "சேவ்வண்டு" என்று சொல்லப்படும். இது முன்சொன்ன கறுப்புவண்டைவிடச் சிறிதானது. இதைஅதனுடைய நீண்ட வளைவுள்ள மூக்கால் கண்டறிந்துகொள்ளலாம். இது பனைகளின் உச்சிகளில் சாதாரணமாய்த் தென்னை வண்டாலாவது அல்லது பனைமரம் ஏறுகிறவர்களாலாவது செய்த வடுப்பட்ட இடங்களில் முட்டைகள் வைக்கும். இதிலிருந்து வெளிப்படும் புழுக்கள் உச்சிமரத்தைத் துளைத்துச் செடிகளைக் கொன்றுவிடும்; இப்புழுக்கள் நார் இழைகளைக்கொண்டு ஒரு கூடுகட்டி அதில் ஸ்தம்பித்திருந்து சுமார் இரண்டுவாரங்களில் உருமாறி வண்டுகளாகின்றன.

இவைகளின் கேடுதிகளை மாற்றக்கூடிய பிரயத்தினங்கள்:

1. தென்னைவண்டு, தான் ஜாஸ்தி கெடுதி செடிகளுக்குச் செய்யாவிட்டாலும், செவ்வண்டினல் உண்டாகும் நஷ்டத்துக்குக் காரணபூதமாயிருக்கிறது. இந்தத் தென்னை வண்டை அனேகஇடங்களில் தற்காலம் மரங்களிலிருந்து எடுப்பதைப் போல் வெகு சுலபமாய் ஒரு வண்டு எடுக்கும் இருப்புமுள் ஊசிகொண்டு எடுத்து விடலாம்.

2. இவ்வண்டுகளை அப்புறப்படுத்திய பின் அவைகள் துளைத்திருக்கும் துளைகளைத் தாரினல்தடவி மண்கொண்டு மூடிவிடுவதுடன், பனையேறிகள் மரங்களில் செய்திருக்கும் வடுக்களிலும் மேற்சொன்ன தாரைத் தடவ

* தென்னை, பனை, கமுகு, ஈச்சை முதலியன பனைவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மரங்களாகும்.

வேண்டும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் சேவ்வண்டுகள் மரங்களிலிருக்கும் காயங்களில் முட்டைகளைவைத்து நாசமாக்கிவிடும். இவ்வண்டுகள் முட்டை வைத்தபின் மரங்களைச் சுலபமாய்க் காப்பாற்ற இயலாது.

3. பொடிமணலும் உப்பும் சமபாகம் கலந்து ஒரு வருஷத்திற்கு இரண்டுதடவை மரங்களின் உச்சியில் மட்டைகளுக் கிடையே கொஞ்சம் போடலாம். இதனால் தென்னைவண்டைத் துரத்திவிட ஏதுவுண்டு.

4. செவ்வண்டினால் பீடிக்கப்பட்ட மரங்கள் திரும்பவும் பிழைக்கமாட்டா. ஆகையால் அவைகளைத் தாமஸமின்றி வெட்டிவிடவேண்டும். இந்தப் புழுக்களோடு இந்த மரத்தின் உச்சியையும் அழித்திடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இதிலிருக்கும் புழுக்கள் பின்னால் வண்டுகளாக மாறிப் புது மரங்களை நாசமாக்கும்.

5. ஒருதோப்பில் செத்துப்போன மரங்களை அப்போதைக்கப்போது வெட்டிக் கீறியுடைத்துக்காயப்போடவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் அவைகளை அழுகவிடவே கூடாது. ஏனென்றால் அழுகும் பதார்த்தங்களிலும் இடங்களிலும் தென்னைவண்டு பல்கிப் பெருகும். தோட்டத்துக்குள் எந்த விதமான வஸ்துவும் அழுகிக் குவிய இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

6. சில இடங்களில் தென்னமரத்துச் செவ்வண்டின் புழுக்கள் அடி மரத்திலிருந்து உள்ளேசென்று மரத்தைக் கெடுக்கிறதென்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. ஆகையால் மேல்தரையிலிருந்து சிலஅடிகளுக்குமேல்மரத்தைத் துளைப்பது வழக்கமாயிருக்கிறது. இவ்வித அபிப்பிராயம் தப்பானது. மேற்சொன்னபிரகாரம் மரங்களைத் துளைப்பது அதிகநஷ்டத்தை யுண்டுபண்ண ஏதுவாகும். ஆகையால் அப்படிச் செய்யவே கூடாது.

மேற்சொன்ன இரண்டுவண்டுகளின்நாசமும் ஒன்றைஒன்று பொருத்ததாயிருக்கிறது: தென்னைவண்டு, நன்றாயிருக்கும் உச்சிமரங்களில் துளைகளையுண்டாக்கிச் செவ்வண்டு அதில்வந்துசேர இடத்தை யுண்டாக்குகிறது. செவ்வண்டுகளினால் செத்துப்போன மரங்கள் தென்னைவண்டுகள் பல்கிப்பெருக நல்ல வாசஸ்தானமாகிறது. ஆகையால் மேற்சொன்னபடி முன்ஜாக்கிரதையோடு கவனம்செலுத்தாவிட்டால், இவ்வண்டுகளால் பீடித்த தென்னந்தோப்பில் மரங்கள் நாளாவட்டத்தில் ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாய் நாசமாவதைத் தடுக்கமுடியாது.

ஸி. ஏ. பார்பர்,
சர்க்கார் ஸ்தாவர சாஸ்திரி.

சமாசாரம்.

மதுரை இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் உள்ள பிரஹ்மஞாந கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபை:—சென்ற ஜூலை௴ 22, 23-ம் தேதிகளில்இராமநாதபுரத்தில் சங்கரவிலாஸம் என்ற முகவை ஊரணிக்கு அடுத்த பங்களாவில் கூடியது. சபையைச்சேர்ந்த மெம்பர்கள் 20 பெயர்கள் கூடினார்கள். சபையைச் சேராதவர்கள் 100 பெயர்களுக்குமேல் இரண்டு தினமும் வந்திருந்தார்கள். பிரஹ்ம ஸ்ரீ ப. நாராயண அய்யர் அவர்கள் அக்கிராசநம் வகித்தார்கள். இராமநாதபுரம் ராஜா மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ராஜ ராஜேசுவர ஸேதுபதி அவர்களும், ஸப்டிவிஷன் ஜமீந்தாரும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் ஸ்தாபகரும் அக்கிராஸநாதிபதியுமான மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பாண்டித்துரைசாமித்தேவரவர்களும் வித்துவான் மகா-ள-ள ஸ்ரீ ராகவய்யங்காரவர்களும் வந்திருந்தார்கள். எல்லாரும் ஷை சபையை ஆதரித்தார்கள். அடியிற்கண்டபடி உபந்நியாஸங்கள் நடந்தன. இராமநாதபுரம் கிளைச்சபையாரும், முக்கியமாய் அதன் காரியதரிசியான மகா-ள-ள ஸ்ரீ காளஹஸ்தி அய்யரவர்களும்விருந்தோம்பல் என்ற தர்மத்தை நன்றாய் நடத்தினார்கள். எல்லாம் சுபகரமாக நடந்தது. முதல்நாள் நடந்த உபந்நியாசங்களின் விவரம்:- முதன்மையில் சிறுவர்கள் மூவர் தேவார ஸ்தோத்திரம் பாடினார்கள். இராமநாதபுரம் ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வேலுசாமித்தேவரவர்கள்,சபையாரின் நல்வரவைப் பற்றி அழகாய் உபசரணை செய்தார்கள். பிரஹ்மஞானம்என்பதைப்பற்றியும், நம் தேசத்திற்கு பிரஹ்மஞாந சபையினாலுண்டான பிரயோஜநத்தைப் பற்றியும், விஸ்தாரமாய் அக்கிராஸநாதிபதி உபந்நியாஸம்செய்தார்கள். பெரிபகுளம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சுந்தரராஜ அய்யரவர்கள் பிரஹ்மஞாந சபையைப் பற்றி உபந்நியாஸம் செய்ததில், நம்மவர்கள்ஊக்கமும் விடாமுயற்சியும் கைப்பற்றி நடக்கவேண்டியதென்று வற்புறுத்தி உரைத்தார்கள். இராமநாதபுரம் பண்டிட் எம். ராகவ அய்யங்காரவர்கள் ஸ்ரீ சடகோபஆழ்வாரைப் பற்றி வெகு ஆராய்ச்சியுடனே விஸ்தாரமாய் உபந்நியாஸம் செய்தார்கள். ஸ்ரீமாந். பாண்டித்துரைசாமித் தேவரவர்கள் "சைவ சமயத்தின் உயர்வைப்"பற்றி உபந்நியாஸம் செய்ததில் எல்லாச் சமயங்களும் சைவ ஸித்தாந்தத்தில் அடங்கும் என்றும், அதன் உபதேசங்களும் அநுஷ்டானங்களும் ஸோபாநக்கிரமமாக (ஏணியின் முறையாக) அறிவின்மிக்கார் முதற்கொண்டு அறிவில் ஏழைகள் ஈறாக யாவருக்கும் பிரயோஜநமாகும்படியாக பல துறைகளாக நடைபெறுகின்றனவென்றும் விஸ்தாரமாய்ச் சொன்னார்கள். மகா-ள-ள-ஸ்ரீ A. ரங்கசாமி அய்யரவர்கள் பிரஹ்மஞாந சபையால் நம்தேசத்திற்கு உண்டாயிருக்கும் இலாபத்தைப்பற்றியும் இனி உண்டாகக்கூடும் இலாபத்தைப்பற்றியும் உபந்நியஸித்தார்கள்.

எனங்குடி ஸ்ரீமாந் இராமச்சந்திர நாயக்கர் அவர்கள் மந்திரோச்சாரணம் சரியாய்ப் பயன்படும் முறையைப்பற்றி விஸ்தாரமாய் உபந்நியஸித்தார்கள். அன்றிரவு ஸ்தூலசூக்ஷ்ம சரீரங்களைப்பற்றியும் கிரகங்களின் கதியைப்பற்றியும், சூரிய மண்டலத்தைப்பற்றியும் நிழல்படங்கள் மூலியமாய் மதுரை, ப. நாராயண அய்யரவர்களும், கும்பகோணம் டாக்டர் ஆர். ஸி. கிருஷ்ணசாமி அய்யரவர்களும் உபந்நியாசம் செய்தார்கள்.

இரண்டாம் நாள் நடந்த உபந்நியாசங்களின் கிரமம்:—

சன்மார்க்கத்தைப்பற்றி ப. நாராயண அய்யரவர்கள்செய்த உபந்நியாஸத்தில்,வேதாந்தம், சைவசித்தாந்தங்களின் ஒற்றுமைகளைப்பற்றி தானென வேதாந்தம் தானேனென்னும் ஸித்தாந்தம் என்ற திருமூலரின் வாக்கியத்தை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு விஸ்தாரமாக உபந்நியாஸம் செய்தார்கள் டாக்டர் ஆர். ஸி கிருஷ்ணசாமிஅய்யரவர்கள் மனுஷ்ய சரீரத்தின் உற்பத்தியின் அர்ப்புதத்தைப்பற்றித் தெளிவாய் யாருக்கும்புலப்படும்படியாய் உபந்நியஸித்தார்கள். பெரியதளம் சுந்தரராஜ அய்யரவர்கள் புநர்ஜந்மத்தைப் பற்றி, விரிவானஉபந்நியாஸம் செய்தார்கள். இராமநாதபுரம் சமஸ்தான வித்துவான் பண்டிட், ஆர். இராகவய்யங்கார்அவர்கள் புருஷப்பிரயத்தனமும் ஈசுவராநுக்கிரஹமும் என்பதைப்பற்றித் திருவாய் மொழிமுதலான கிரந்தங்களினின்று பலபாசுரங்களை மேற்கோளாகக்காட்டி உபந்நியாஸம் செய்தார்கள். ஸமாப்தியாக அக்கிராஸநாதிபதி செய்த உபந்நியாஸத்தில் தபஸ், ஸ்வாத்தியாயம், பிரவசநம், ஈசுவரப் பிரணிதாநம் என்று 4 விதமாக ஒவ்வொரு அறிவுள்ளவன் வாழ் நாள் நடைபெறவேண்டிய உத்தரவாதத்தைப்பற்றி வற்புறுத்திச்சொன்னார்கள். எல்லா உபந்நியாஸங்களும் தமிழ்ப் பாஷையிலேயே நடைபெற்றன.

அடுத்த சபையானது அக்டோபர் அல்லது நவம்பர்மீ௴த்தில் பரம்பக்குடியில் நடத்தப்பெறும்.

திருவண்ணாமலையில் பிரஹ்மஞாநக் கிளைச்சபைகளின் கூட்டம்:— சென்ற ஜூலை௴ 22, 23ம் தேதிகளில் கூடலூர் ஜில்லாவிலுள்ள பிரஹ்மஞாநக் கிளைச்சபைகளின் கூட்டம் ஸ்ரீமாந். Brooks என்பார் அக்கிராஸநத்தின் கீழ் நடைபெற்றது.

பத்திராதிபர்.

யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமாந். இராமநாதன் அவர்கள் ஆத்மாவை அறியும் பழக்கமுறையைப்பற்றியும் அதின் பயிற்சியைப்பற்றியும் இந்தியா தேசத்திலும் மேல்நாட்டிலும் நடைபெறும் அநுஷ்டான முறைகளைப்பற்றியும், விரிவான ஒரு உபந்நியாஸம் மதுரை பிரஹ்மஞாந மந்திரத்தில் சென்றமீ௴ 28உ வெள்ளிக்கிழமை சாயங்காலம் ஒன்றரைமணிகாலம் ஆங்கிலத்தில் செய்தார்கள். உபந்நியாஸத்தின் சில முக்கிய அம்சங்கள் இதில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

விவிலிய நூலில் முக்கியமாகப் புதிய ஏற்பாட்டினின்று அநேக ஞாந விஷயங்களை, நம் தேசத்தில் அநுஷ்டிக்கப்படுகிற கோட்பாடுகளுக்கு ஒற்றுமையுள்ளனவாக எடுத்துக்காட்டினர். பராநந்தா என்ற பெயரை வகித்துக் கொண்டு St. Mathew's, St. John's என்ற இயேசு கிறிஸ்து நாதரின் திவ்வியசரித்திரங்களுக்கு உயர்ந்த பாஷ்யம் செய்தவர் இவரே. அவர் உபந்நியஸித்த விஷயங்கள் முக்கியமாய் அப்புத்தகங்களினின்றே எடுத்து வியவஹரிக்கப்பட்டன. ஈசுவரன் அறிவுமயன், அன்பே அவரது ஸ்வரூபம் என்பதைத் தெளிவாய் விளக்கினர். "Christ" என்றால் 'ஆத்மா' என்பது பொருள். "Christ" என்னும் தத்துவம் பெறுதல் என்றால் ஆத்மாவின் மலர்ச்சியாம், மெய்யுணர்வு பெறுதலாம். கிறீஸ்து ஈசுவரனின் ஒரே புத்திரன் என்று சொல்லுதல் பிழையாம். அவ்விதம் மெய்யுணர்வு பெற்றவர்கள் பலராம். "Resurrection" என்ற மொழியை மேல்நாட்டார் விபரீத அர்த்தம் பண்ணுகின்றார்கள். அது நம் தேசத்தில் ஞாநம் பெற்று துவிஜனாதல் என்பதேயாம். ஆத்மப்பயிற்சிமுறை இதுவாம். யாவருக்கும், சுயநலம் பாராட்டியே கர்மம் செய்வது, இயல்பாம். அதைச் சிறுகச் சிறுக மாற்றி உற்றார், ஊரார் முதலிய அயலாரிடம் அன்புவைத்து அவர்கட்கும் உபயோகமாகக் கர்மம் செய்தல் இரண்டாம் படியாம். பின்னர் ஸர்வ பூதங்களிடமும் ஜீவகாருண்ணியம் பாராட்டி, இவ்வன்பையே அகண்டாகார விர்த்தியாக அமையும்படி செய்தல், இதுவே மூன்றும் படியாம். இதுவே பேரன்பாகும்.

மதுரை ஸ்ரீ மீநாக்ஷி வித்தியாசாலையின் 6-வது வருஷத்திய விசேஷ உத்ஸவம் சென்றமீ௴ 29உ ஸ்ரீமாந். இராமநாதன் அவர்களது அக்கிராஸநத்தின் கீழ் நடைபெற்றது. அவருடைய பத்நியார் (ஒரு ஆங்கில ஸ்திரீ) குழந்தைகளுக்குப் பரிசுகளை விநியோகித்தனர். ஸ்ரீமாந். இராமநாதன் என்பார் பெண்கல்வியின் அவசியத்தைப்பற்றியும், நம் தேசத்திற்கு அது இன்றியமையாத ஸாதநம் என்றும், கீழ்த்தரமான

படிப்போமெட்டும் நிறுத்தல் அவ்வளவு பயனில்லை என்றும் உயர்தரப்படிப்பைக் கற்பிக்கும் கலாசாலைகளைப் பல இடங்களில் ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்றும், அப்போதுதான் மாது சிரோமணிகள் ஏற்படுவார்களென்றும், ஒரு இரதம் நேர்மையாகப் போகவேண்டுமென்றால் அதிற் பூட்டிய இரண்டு குதிரைகளும் ஒரே தன்மையனவாக இருக்கவேண்டுவது போலவும், ஒரு விஷயத்தைப் பார்க்கவேண்டுமானால் கண்களிரண்டும் நோக்கவேண்டுவது போலவும், ஒரு குடும்பம் அல்லது ஒரு தேசம் நடைபெற வேண்டுமானால் ஒரு பகுதியரான ஆண்பாலர் மாத்திரம் கல்விப்பயிற்சி பெறுதலும் மற்றப்பகுதியரான பெண்பாலர் அப்பயிற்சி பெறாதலும், வண்டி குடம் கவிழ்தல்போல குடும்பமும் தேசமும் கவிழ்ந்து சீர்கேட்டை அடையுமென்றும் விஸ்தாரமாக உபந்நியாஸம் செய்தார்கள். ஷெயார் யாழ்ப்பாணத்தில் 200 பெண்கள் பள்ளிக்கூடத்திலேயேதங்கி வசித்துக் கல்வியைக் கசடறக் கற்கும்பொருட்டு ஏராளமான திரவியம் செலவழித்து, சாஸ்திரமுறைப்படி ஒரு அரிய கல்லூரி ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏற்ற கட்டிடம் நடைபெற்றுக்கொண்டுவருகிறது. ஆறுமாதத்திற்குள் கல்விகற்பித்தல் அதில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஸ்ரீ மீநாக்ஷிவித்தியாசாலை என்ற பெண்பாடசாலை மதுரை பிரஹ்மஞான சபையாரால் 6 வருஷத்திற்கு முந்தி ஏற்படுத்தப்பெற்றது. விசாலமான இடத்தில் அழகான சட்டிடத்தில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் இப்போது 265 குழந்தைகள் படிக்கின்றார்கள். நீதிநூல்கள், ஸநாதநதர்ம சமயமுறையின் நூல்களும், சங்கீதமும், சித்திரமெழுதலும், குடும்பத்திற்கு வேண்டிய கணக்கு வாய்ப்பாடுகளும் பின்னும் சில உபயோகமானவையும் சற்பிக்கப்படுகின்றன. எழு வகுப்புகள் 10 உபாத்தியாயரால் நடத்தப்பெறுகின்றன. நால்வர் ஸ்திரீகள். 6 பெயர்கள் ஆண்பாலர்கள். வருவாய்:-குழந்தைகளின்பள்ளிக்கூடச்சம்பளம் ரூ 228-0-0. சர்க்கார் உதவி மிகவும்சொற்பம் ரூ 533-0-0. தர்மசிந்தனை யுள்ளவர்களால் நன்கொடை ரூ 2,400. மனையிடமும் கட்டிடமும் சேர்ந்து இப்போதிய விலைக்கு ரூ 20,000 பெறும். பிரகிருதஸ்திதியில் இருக்கும் கட்டிடம்போதாமையால் நாலு வகுப்புகள் நடத்துவதற்காகக் கூரைக்கட்டிடங்களும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. வருஷத்திற்கு ரூ 1, 00 வரை செலவாகின்றது. வரும்படி கொடுக்கக்கூடிய மூலதநம் இல்லை. மதுரைப்பட்டணத்தில் 1,20,000 ஜநங்களுக்கு மேலிருக்கின்றார்கள். பெரும்பான்மையார் ஹிந்துக்கள். இப்பள்ளிக்கூடம்போல 10 பள்ளிக்கூடங்கள் இந்நகருக்கு வேண்டுவன. அறிவுள்ள செல்வமுடையார் தங்கள் செல்வத்தை இத்துறைகளில் செலவழித்து வந்தால் அவ்விதம் ஏற்படும். அவைகளால் தேசம் நலம் பெறும்.

பூர்ணசந்திரோதய அனுபந்தம்.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

ப. நா.

(இதன்பொருள்) "கௌந்தேய (ஒருவன் தனது வாழ்வின்) முடிவிலே எந்தெந்தப் பொருளை நினைந்து சரீரத்தை விடுகின்றனோ, அதனைப் பற்றிய பாவனையை எப்பொழுதும் பாவித்த, (ஸம்பாதித்துக்கொண்ட) வறாய் அதையே அடைகிறன்.

இவர்களுக்கு நீடித்த சுகமிருந்தாலும் அதற்கு முடிவு உண்டு. புநர்ஜந்மம் உண்டு. தவளைகளின் கருக்கள் மழையில்லாத காலத்தில் மண்ணோடு கலந்து அந்தர்கதமாக இருக்கின்றன. அவைபோல, இப்பிரகிருதிலயாள் அவியக்தத்தில் லயமடைகிறார்கள். பின்பு தவளைக் கருக்கள் வருஷகாலத்தில் உண்டாகுமாறுபோல, இப்பிரகிருதிலயாளானவர்கள், பூமியில் சரீரம் பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த லயகாலத்தில் அந்த லயம் கைவல்லியத்திற்குச் சமமானதாகத் தோன்றும்; ஆனால், அது கைவல்லியமன்று.

உபாயப்பிரத்தியயம்:—புருஷ ஸாக்ஷாத்காரத்தை உண்டுபண்ணுதல் மநத்தின் பிரயோஜநம். மேற்கண்ட பிரகிருதிலய அநுபவங்களில் பற்றில்லாமல், மநம் மேல் நோக்கி, புருஷ தர்சநம் பெறுமாகில், அதுவே கைவல்லிய நிலை. இது தான் உபாயப்பிரத்தியயம். மஹத்தை அதாவது புத்தியை நான் என்று உபாஸிக்கிறவர்கள், 10,000 மந்வந்தரங்கள் லோகாந்தரங்களில் வசிப்பார்கள் என்றும், அவியக்தத்தை உபாஸிப்பவர்கள் 1,00,000 மந்வந்தரங்கள் லோகாந்தரங்களில் வசிப்பார்கள் என்றும், புருஷ தர்சநம் அடைகிறவர்கள் காலவரம்பைத் தாண்டுகிறார்கள் என்றும், வாயு புராணத்தில் சொல்லியிருக்கின்றன.

20. ஶ்ரத்³தா⁴வீர்யஸ்ம்ருʼதிஸமாதி⁴
ப்ரஜ்ஞாபூர்வக இதரேஷாம்॥

(முன் பிரஸ்தாபித்த தேவர்களின் ஸ்தாநம், பிரகிருதிலயஸ்தாநம் இவைகளைக் கருதாத)மற்றவர்களுக்கு சிரத்தை, வீரியம், ஸ்மிருதி, ஸமாதி இவைகள் மூலமாய் (கைவல்லியம் சித்திக்கும்.)

குறிப்பு:—சிரத்தை என்பது இங்கு, உயர்நலமமைந்த லக்ஷியமான கைவல்லியத்தை நோக்கான மநத்தின் தெளிவும், அதனால் மநத்தின் விசேஷ முயற்சியுமாம். புத்தி மேன்மேலும் தெளிவுபெற, வீரியம், அதாவது மந எழுச்சி, மந உத்ஸாகம் ஏற்படும்.

ஸ்மிருதி: அந்த உயர்நலமுள்ள லக்ஷியம் மநத்தில் தோன்றவே, அதை இடையறாது நினைத்தல், தியாநித்தல்.

ஸமாதி: அப்படி நினைத்தலால் மநம் ஐகாக்ரியம் கொள்ளும். மநச்சலநமின்மை உண்டாம்.

பிரஜ்ஞை: மநம் ஸமாதி பெறவே யதார்த்தமான ஞாநம், மெய்யுணர்வு உண்டாகும்.

இவைகளில் முன்னது, பின்னது உண்டாவதற்கு அநுகூலமாம்.

21. தீவ்ரஸம்வேகாநாமாஸந்ந:॥

தீவிரமான வைராக்கியமுள்ளவர்களுக்கு, ஸமாதிநிலை ஸமீபமாயுள்ளது.

குறிப்பு:—யோகிகள் 9 வித படிகளில் உள்ளவர்கள். உபாயங்கள், வைராக்கியங்களின் தாரதம்மியங்களினால் அப் படிகள் ஏற்படுகின்றன. உபாயம் மூன்று விதம்—மிருது, மத்தியமம், அதிமாத்திரை; வைராக்கியமும் மூன்று விதம். அதிமாத்திரையான உபாயம், அதிமாத்திரையான வைராக்கியம் இவையிரண்டும் கூடிய யோகிக்கு, இச்சூத்திரத்திற் சொல்லிய பிரகாரம், ஸமாதி ஸமீபத்திலுள்ளது. அதாவது ஸமாதி லாபம், ஸமாதி பலம் உண்டாகிறது.

சிரத்தை முதலிய உபாயங்களை அப்பியஸித்தாலும், ஸமாதி லாபம், ஏன் எல்லாரும் அடையவில்லை என்றால், மேற்கண்ட விதமாக, சிரத்தை முதலியவைகள் பல படிகளாக இருக்கின்றன. அப் படிகளின்கண்ணுள்ள யோகிகள் பல திறத்தாராக இருக்கின்றார்கள். உபாயம், வைராக்கியம் பல தாரதம்மியங்களை உடையன. அத் தாரதம்மியங்களுக்குக் காரணம், பூர்வஜந்மங்களில் ஏற்பட்ட ஸம்ஸ்கார விசேஷங்களாம். ஸம்பிரஜ்ஞாத ஸமாதியின் பலன் அஸம்பிரஜ்ஞாத ஸமாதியாம். அஸம்பிரஜ்ஞாத ஸமாதியின் பலன் கைவல்லியமாம்.

22. ம்ருதுமத்யாதிமாத்ரத்வாத் ததோऽபி விசேஷ:॥

மேலும் அத்தீவிரமான வைராக்கியம் மூன்று படிகளை உடையது, மிருது, மத்தியமம், அதிமாத்திரை. அவைகளில் பின்னது முன்னதை விட விசேஷமாம்.

23. ஈச்வரப்ரணிதாநாத்வா॥

ஈசுவரபக்தி விசேஷத்தினாலாவது:

குறிப்பு:—முன் 20-ம் சூத்திரத்தில் கண்ட உபாயங்களைத் தவிர, பின்வரும் சூத்திரங்களில் பிரஸ்தாபிக்கப்படும் இன்னும் பல உபாயங்களால் ஸமாதிநிலையைப் பெறலாம் என்பதைச் சொல்லுகிறார். இச் சூத்திரத்தில் ஈசுவரப் பிரணிதாநம், அதாவது இறைவனிடம் அன்பின் மிகுதியால் ஸமாதி லாபம், பலம் பெறலாம் என்பது சொல்லப்படுகிறது. வேறு வியாபாரமின்றி பக்தியினால் மாத்திரம் இச்சமாதி லாபம் சித்திக்கும். பக்தி என்பது மநம், மொழி, மெய்களால் நிகழ்வது. பக்தியினால் மாத்திரம் என்பதற்குப் பகவத்கீதை 9-ம் அத்தியாயம், 22-ம் சுலோகம் பார்க்க.

24. க்லேசகர்மவிபாகாசயைரபராம்ருஷ்ட:
புருஷவிசேஷ ஈச்வர:॥

கிலேசம், கர்மம், பலன்கள், ஆசயம் இவைகள் இல்லாத புருஷ சிரேஷ்டன் ஈசுவரனும்.

குறிப்பு 1:—முன் சூத்திரத்தில் சொன்ன ஈசுவரன் எத்தன்மையன் என்பதை, 24, 25, 26-வது சூத்திரங்களிலும், அவரைப் பக்திசெய்யும் முறையை 27, 28-லும், அதன் பயனை 29-லும் விவரிக்கிறார்.

குறிப்பு 2:—கிலேசம், 2-வது பாதம், 3-ம் சூத்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி, அவித்தை, அஸ்மிதை, ராகம், துவேஷம், அபிநிவேசம், என்பனவாம். கர்மங்கள் என்றால் அவைகளுக்குக் காரணமான நன்மை, தீமையாம். பலம் என்பது அக்கர்மங்களின் பயன்கள். அவை ஜாதி, ஆயுஸ், போகங்கள் என்பவையாம். ஆசயம் என்றால் பூர்வகர்ம வாசனைகள். இப் பூர்வகர்ம வாசனைகளே இந்த ஜந்மத்தில் கர்மங்கள் நடைபெறக் காரணமாகும். இவை சித்தத்தில் வய

ஸ்காரரூபமாக இருக்கின்றன. புருஷன் அவைகளின் பலன்களை அநுபவிப்பதால் அவனிடம் ஆரோபிக்கப்படுகின்றன. இது, சண்டையில் யுத்தவீரர்கள் ஜயித்தாலும் தோல்வியடைந்தாலும், அஜ்ஜயமும் தோல்வியும் இராஜாவைச் சேர்கின்றமைபோலவாம். இந்த போகம் சுத்தமாய்ப் பற்றாத புருஷ சிரேஷ்டன் ஈசுவரன்.

(1) வேதாந்திகள், ஜீவனுக்கு அஞ்ஞானதசையில், கர்த்திருத்துவம், போக்திருத்துவம் உணடென்பார். சாங்கியர்களும், பாதஞ்சலர்களும், கர்த்திருத்துவம் புத்திக்கும், போக்திருத்துவம் ஜீவனுக்கும் உண்டென்பார்கள். இந்த வித்தியாசம் கவனிக்கத்தக்கது.

(2) கைவல்லியத்தை அடைந்த மஹாபுருஷர்கள் அநேகர் உண்டு. ஆனால், அவர்கள் ஈசுவரர்கள் ஆகமாட்டார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட, சிரேஷ்டன், விசேஷன் என்ற பதங்கள் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு முன் 3 பந்தங்கள் இருந்து, பின் அவைகள் விலகிவிட்டன. மூன்று பந்தங்களாவன :—

i. பிரகிருதிலயாளுக்கு : மூலப்பிரகிருதியால் மாத்திரம் பந்தம் உண்டு.

ii. விதேகாளுக்கு (தேவர்களுக்கு): ஷ பிரகிருதி விகாரங்களால் (மஹத், அஹங்காரம், பஞ்சதந் மாத்திரைகளால்) ஏற்படுகிற பந்தம் உண்டு.

iii. மேற்கண்டவர்களுக்குக் கீழானவர்களுக்கு தக்ஷிணதி பந்தமுண்டு. அதாவது பூத பௌதிகமான பந்தம்.

ஈசுவரனே எப்போதும் எக்காலத்திலும் பந்தம் இல்லாதவன். பிரகிருதிலயாளுக்கு முன்னும் பந்தம் இருந்தது. இனியும் பந்தம் நேரிடும். அவர்களுக்குப் பிரகிருதியாலேயே பந்தம் ஏற்படுகிறது.

(3) அத்தன்மையான புருஷசிரேஷ்டர் இருக்கிறார் என்பதற்குப் பிரமாணம் என்னவென்றால், சாஸ்திரம்தான். சாஸ்திரம் எப்படிப் பிரமாணமாகும்? அஃது உத்தமமானவர்களின் உயர்ந்த

மைமைந்த புத்தியின் அநுபவனாகம். அத்தன்மையான புத்திக்கும் சாஸ்திரத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தம் அநாதி. இது முன்னது, இது பின்னது என்று நம்மால் அறியமுடியாது. அதனால் ஈசுவரன் என்றும் முக்தர், என்றும் எல்லாசம்பத்துமுள்ளவர். மேலான வரையும் சமானமான வரையும் இல்லாதவர்.* அவர் எல்லா ஐசுவரியத்துக்கும் முடிவு, எல்லை.†

(4) உலகத்தில் எல்லா வகையானும் ஸமமாயுள்ள இரண்டு வஸ்துக்கள் இல்லை. காலத்தினாலாவது வித்தியாஸம் ஏற்படும். அதனால் ஈசுவரன், மாணிக்கவாசகர் சொல்லுகிறபடி,

> "முன்புமாய்ப் பின்பு முழுதுமாய்ப் பரந்த
> முத்தனே! முடிவிலா முதலே!"

> "குறைவிலா நிறைவே! கோதிலா அமுதே!
> ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க்குன்றே!" —மாணிக்கவாசகர்.

தானய்த், தனிமுதலாய், என்றுமுள்ளவர்.

அத்வைத வேதாந்தத்தின் மோக்ஷத்திற்கும் பாதஞ்சலாள் கைவல்லியத்திற்கும் வித்தியாஸம் என்னவென்றால், பின்னதில் ஜீவபேதத்துவம், ஈசுவர பேதத்துவம் இருக்கின்றன. முன்னதில் இவைகள் அற்று அகண்டாகார விர்த்தியைப் பெறுதலே மோக்ஷமாம்.

---

* மனனக மலமற மலர்மிசை யெழுதரும்
மனனுணர் வளவிலன் பொறியுணர் வவையிலன்
இனனுணர் முழுநல மெதிர்நிகழ் கழிவினும்
இனனில னெனனுயிர் மிகுநரை யிலனே. —நம்மாழ்வார்.

† ஸ்வ)க்ஷாத் பூரஷாத் பரம் கிஞ்சித் ஸா காஷ்டா ஸா பரா கதி:। —கட உபநிஷத்

இதன்பொருள்—மூலப்பிரகிருதியைவிட புருஷன் மேலானவர். அவர் தான் முடிவு, எல்லை. அவரைவிட மேலானது வேறு ஒன்று மின்றும்

(5) ஐசுவரியம், ஞாந, இச்சா, கிரியா சக்திகளின் ஸம்பூர்ணமும், விசேஷ ஞாநமும், கிரியையும் ஈசுவரனிடம் எவ்விதம் இருக்கப்பாலன? ஈசுவரன் ஸதாமுக்தன். அவித்தைக்குப் புறம்பானவர். போகாபவர்க்கங்களுக்காக நம்மைப்போல அவருக்கு மநம் இல்லை. அப்படியானால் மநம் இன்றி, ஞாந கிரியா சக்திகள் எவ்விதம் அவரிடம் உள்ளன என்றால், ஜீவர்களிடம் உள்ள மநம் ஸத்துவ, ரஜஸ், தமஸ் உள்ளதாக இருக்கிறது. அவர் சுத்த ஸத்துவமான மநத்தைச் சுவீகரித்துக்கொள்ளுகிறார். தாமே அந்த சுத்த மநத்தில், ஞாந, கிரியை என்ற சக்திகள் அமைகின்றன. ஈசுவரன் இத்தன்மையான மநத்தைச் சுவீகரித்துக்கொளல், மனிதர்களைப்போல அவித்தையாலன்று. அதனால் இம்மநத்தில் ஸ்வாமி, ஸ்வாமித்துவம் இல்லை. ஜனங்களின்மேலுள்ள பரம கருணையால், தாபத்திரயத்தினின்று அவர்களைக் கரையேற்றும் பொருட்டு, ஞாந, தர்ம உபதேசத்திற்காக, தாமே சுத்த சத்துவமான மநத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுகிறார். சாதாரண மனிதன் அவித்தை வசமாகிறான். ஈசுவரன், அவித்தையின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, அவித்தையை, லோகோபகாரார்த்தம், ஸ்வீகரித்துக்கொள்ளுகிறார். இராமனின் வேஷம் பூண்ட ஒருவன், இராமனுக நடித்தாலும், அந்நாடக காலத்திலும், உண்மையில் தான் ராமன் அல்லன் எனத் தெரிந்திருப்பான்போல, ஈசுவரன் தாமே இந்த அவித்தையை வருவித்துக்கொள்ளுகிறார். இது அவருடைய தத்துவமன்று.

(6) ஜகத்திற்கு க்ஷேமம் உண்டாக்கவேண்டியதற்காக, ஸத்துவ குணத்தை ஈசுவரன் ஸ்வீகரித்துக்கொள்ளுகிறார்.* ஸத்துவ குணமிருந்தால்தான், ஜகத்திற்கு அநுக்கிரஹம் செய்யவேண்டுமென்று ஈசுவரனுக்கு இச்சையுண்டாகிறது. இவ்விதமாக அந்நியோந்நிய ஆச்ரய தோஷம் போலத்தோன்றுகிறது. உண்மையில் இல்லை. ஜகத்சிருஷ்டி, ஸம்ஹாரம் என்பவை அநாதியாக விருப்பதால், ஈசுவரனிடம் எப்போதும் ஸத்துவ குணம் உள்ளது. அடுத்த கல்பத்தில், சிருஷ்டி முறை இவ்விதமென்று சங்கல்பித்துக்கொண்டு, ஈசுவரன் ஒரு கல்பத்தின் சிருஷ்டியை ஸம்ஹரிக்கிறார். முன் சங்கல்பமானது மூலப்பிரகிருதியுடன் மஹாப்பிரளய காலத்தில் லய அவஸ்தையைப் பெற்றிருந்தாலும், சிருஷ்டி காலத்தில் அந்த ஸங்கல்ப வாசனையானது, பின்பு ஈசுவரனின் சத்வ சித்த ரூபமாகப் பரிணமிக்கின்றது. ஒருவன் மறுநாள் சூரிய உதயத்திற்கு முன் எழுந்திருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தூங்குகிறான். பின்பு, அவ்வெண்ணத்தின் காரியமாக, அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் எழுந்திருக்கிறான். இதுபோலவே ஈசுவரன் சிருஷ்டி விஷயமும், ஈசுவரன் ஜகத்திற்கு அநுக்கிரஹம் செய்யவேண்டுமென்று இச்சையும், அதற்காகச் சத்துவ குணத்தைச் சுவீகரித்தலும், அதனால் சிருஷ்டியும், இவை அநாதியாகஇருக்கின்றமையால், மேல்கண்ட அந்நியோந்நியாச்ரய தோஷம் இல்லை.

(7) பிரளய காலத்தில், ஈசுவரனின்சித்தமானது, பிரகிருதியில் லயத்தை அடைகிறதில்லையென்று சிலர் சொல்லுவார். அது சரியன்று. பிரகிருதியில் லயத்தை அடையாமற்போனால், சித்தம் அதினின்று உண்டானதாகச் சொல்ல இயலாது. சித்தம் ஜடமாயும், ஈசுவரன் சேதநனுகவும் இருக்கின்றமையால், சித்தம் ஈசுவரனிடமிருந்து உண்டாவது என்று சொல்ல இயலாது. அதனால், மூன்றுவதாக வேறு ஒன்றைக் கற்பிக்க, மூன்றுவது இருப்பதற்குப் பிரமாணம் இல்லை. அதனால், ஈசுவரரின் சித்தமானது பிரதாநத்தில் லயம் அடைகிறது.

(8) மேற்கண்டபடி சொல்வதற்குப் பிரமாணம் யாது? சாஸ்திரம், அதாவது வேதம், ஸ்மிருதி, புராணங்கள், இதிஹாஸங்கள், இவைகள் ஈசுவரனின் உத்கிருஷ்ட சத்துவ குணத்தினின்று உண்டாயின. அதாவது மகரிஷிகளின் சுத்த மநத்தின் ஸத்துவ நிலையில் தோன்றிய விஷயங்கள் பின்பு வெளிவந்தன.

---

*அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந்।
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா॥

ப. கீ. 4-ம் அத்தியாயம் 6-ம் சுலோகம்.

*இதன்பொருள்-(நான்) பிறப்பற்றவனுனாலும், நாசமற்ற சுபாவமுள்ளவனுனாலும், பிராணிகளுக்கீசனுயிருந்தாலும், சொந்தமான சத்வாம்சமாயையைச் சுவீகரித்து, ஸ்வரூப சக்தியினுலே அவதாரஞ் செய்கிறேன்.

25. தத்ர நிரதிசயம் ஸர்வஜ்ஞபீஜம்

அவரிடத்தில் (ஈசுவரனிடத்தில்), எல்லாவற்றையும் அறியும் சக்தியா னது உயர்வற உயர்வுபெற்றது.*

1. இந்திரியங்களுக்குப் புறம்பாய் உள்ள விஷயங்களில், நடந்த விஷயம், நடக்கப்போகும் விஷயம், நடக்கிற விஷயம் இவைகளைத் தனியாகவோ, ஒருங்காகவோ, பெரிதாகவோ, அல்லது சிறிதாகவோ அறியும் சக்தியானது ஸர்வஜ்ஞபீஜம். அதாவது இந்த ஞானம் மேன்மேலும் பெருகிக்கொண்டுபோய் எந்த இடத்தில் முடிவு பெறுகிறதோ, அந்த ஞானஸ்வரூபி ஈசுவரன். ஞானம் பெருகிக்கொண்டுபோய் முடிவுபெறும் இடம் ஈசுவரன் என்றதினால், ஈசுவரன் இருக்கிறான் என்று சித்திக்கும். அப்போது, சப்தப் பிரமாணம் வேண்டுவதில்லையே என்றால், அநுமானத்தில் ஈசுவரன் உளன் என்று சாமாந்நியமான அறிவு மாத்திரம் உண்டா கும். அவன் குணங்களைப்பற்றியும், இத்தன்மையன் என்பதைப் பற்றியும் உள்ள விசேஷஞானம் சப்தப்பிரமாணத்தினால்தான் உண் டாகும்.

2. அவருடைய சிருஷ்டியினால் அவருக்கு யாதொரு பிர யோஜநமுமில்லை. பிராணிகளின் பிரயோஜநம் உண்டாகிறது பிராணிகளுக்கு ஞாந தர்மங்களை உபதேசிப்பதினால், "கல்பம், பிரளயம், மஹாப்பிரளயம் இவைகளில் ஏற்படும் ஜநந மரணங்களி னின்று பிராணிகள் கரையேறும்படி செய்வதுதான் ஈசுவரன் அடையும் பிரயோஜநம். இவ்விதமே பஞ்சசிகாசாரியார் முன்னர் அடியில் வருமாறு சொல்லியிருக்கின்றார்" "ஆதி வித்வான் (கபிலர்)

* குறிப்பு:—நாம் கிஞ்சிஞ்ஞன், அவர் ஸர்வஞ்ஞன். ஸ்ரீநம்மாழ்வார், ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர், முதலாயினோரது பாசுரங்கள் இங்கு கவனிக்கத் தக்கன.

"உயர்வற வுயர்நல முடையவன் யவனவன்
மயர்வற மதிநல மருளினன் யவனவன்
அயர்வறு மமரர்க ளதிபதி யவனவன்
துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே."—நம்மாழ்வார்.

"ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த இன்பமே"—மாணிக்கவாசகர்.

"வால் அறிவன்"—நாயனார்.

Registered No. M 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதாநியின் தென்பாகத்திலுள்ள பிரஹ்மஞாநக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின் ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தொகுதி 2. { 1911ஆம் செப்டம்பர் 15உ விரோதகிருதுஆம் ஆவணிமீ 31உ } பகுதி 5.

...நாராயண அய்யர், B. A., B. L., F. T. S.
...அ. ரங்கஸ்வாமி அய்யர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ரூ 2. தனிப்பிரதி அணா 4.

மதுரை
விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்,
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்.

		பக்கம்
சுப்பிரமணியரும் அவருடைய உண்மையும்	சிவராமசுப்பிரமணியன்	௧௫௭
மனிதர் கடமை—து. வி. கோபாலசாமி நாயக்கர்		௧௬௬
சுமதிஎன்னும் உத்தமியின்சரித்திரம்—எஸ். சாமிநாதஅய்யர்		௧௭௫
வெள்ளியம்பலம் என்னும் ஞாநிகளின் சங்கமும் அதனின்று வெளிவரும் ஆசாரிய புருஷர்களும்	ப. நா.	௧௭௮
விஷ—திநம்—ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி அய்யர்		௧௮௭
புத்தக வரவு—பத்திராதிபர்		௧௯௧
சமாசாரம்	ஷை	௧௯௨
பதஞ்சலிமகரிஷி அருளிச்செய்த யோகசூத்திரம்.		

ॐ

सत्यात् नास्ति परो धर्मः

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2. { 1911ஹு செப்டம்பர்மீ 15உ விரோதகிருதுஹு ஆவணிமீ 31உ } பகுதி 5.

சுப்பிரமணியரும் அவருடைய உண்மையும்.

1. சுப்பிரமணியர் என்றும், ஷண்முகர் என்றும், ஆறுமுகர் என்றும், கார்த்திகேயர் என்றும், குகன் என்றும்,குமரர் என்றும், இம்மூர்த்தியின் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. இவரைப்பற்றிய ஒரு ஸஹஸ்ரநாமாவளியும் உண்டு. இவரைப்பற்றி ஸ்காந்தம் என்று பெயருள்ள ஒரு விஸ்தாரமான புராணமும் உண்டு. இவர் பரமேசுவரனின் இரண்டாம் குமாரர். மூத்தவர் கணபதிக்கடவுள். இவர் சூரபத்மாசுரன் என்னும் கொடிய அசுரனைப் பலபோர்கள் செய்து கடைமுறையில் வென்றார் என்பது பிரஸித்தமான புராண வரலாறு. இஃதை அடியில்வரும் திருமந்திரத்தில் குறிப்பித்திருக்கிறது.

எம்பெரு மானிறை வாமுறை யோவென்று
வம்பவிழ் வானோ ரசுரன் வலிசொல்ல
வம்பவள மேனி யறுமுகன் போயவர்
தம்பகை கொல்லென்ற தற்பரன் றானே.—திருமந்திரம்.

இது சுப்பிரமணிய ஆலயங்கள் எல்லாவற்றிலும், ஒரு பிரபல உத்ஸவமாகக் கொண்டாடப்பெறுகிறது. ஸம்ஸ்கிருதபாஷையில் கவிசிரேஷ்டனான காளிதாஸன் என்பார் இத்தேவருடைய உற்பத்தியை

ப்பற்றி குமாரஸம்பவம் என்ற நேர்த்தியான காவியம் ஒன்று எழுதியுள்ளார். கணபதியின் உபாஸனையும் ஆராதனையும் எவ்விதம் நம் தேசமுழுமையும் பரவியிருக்கின்றதோ, அவ்விதமே, சுப்பிரமணியக்கடவுளின் ஆராதனையும் உபாஸனையும் பரவியிருக்கின்றது. இவருக்கு அநேக பிரபலமான ஆலயங்கள் உள்ளன. முக்கியமாக தென்இந்தியாவில் அநேக க்ஷேத்திரங்கள் இருக்கின்றன. திருப்பரங்குன்றம், மதுரை (கூடல்குமரர்), திருச்சீரலைவாய் என்கின்ற திருச்செந்தூர், திருவாவினன்குடி என்கின்ற பழனி, குன்றக்குடி, திருவேரகம், என்கின்ற சுவாமிமலை, திருப்போரூர், திருத்தணிகை, மயிலம், கொல்லிமலை, பொதியமலை, கழுகுமலை, திருக்கோணமலை, கதிர்காமம், இத்தலங்கள் முக்கியமானவைகள்.* அவர் ஒவ்வொரு குன்றுதோறும் இருக்கிறார் என்பது ஞானிகளின் கொள்கை. அப்படியிருப்பதை குன்றுதோறுடல் என்று சொல்லுகிறது. எந்தச் சிவாலயத்துக்கும் கணபதி, சுப்பிரமணியர் என்ற பரிவார தேவதைகள் இன்றியமையாதவர்கள். இவருடைய மஹிமையைப்பற்றி அருணகிரிநாதர் என்ற ஞானியார் திருப்புகழ், திருவகுப்பு, கந்தர் அந்தாதி முதலிய பிரஸித்திபெற்ற அருமையான பாசுரங்கள் அடங்கிய பிரபந்தங்களை அருளியிருக்கின்றார். இவைகளின்கண் தமிழ்ப்பாஷையின் சிறப்பும், வலிமையும், வளமையும் விஸ்தாரமாக மனம் மகிழக் காணலாம்.

2. ஸ்ரீ சுப்பிரமணியரின் உண்மையைப்பற்றி பலவாறான விஷயங்கள் உள்ளன. அவைகள் அடியில் வருமாறு. தேகம் தேவாலயமாகப் பிரதீகப்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது என்பதை அறிவுள்ளார் யாவரும் அறிந்தவிஷயம். இதை "உள்ளம் பெருங்கோவில், ஊன் உடம்பு சிவாலயம்" என்ற திருமந்திரத்தால் காண்க. சரீரத்தின்கண் ஆறு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் சக்கரங்கள் எனப்படும்.

* டிஸ்டிரிக்ட்டு முன்சிபு ஸ்ரீமாந். சுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்கள் பிரசித்தஞ்செய்திருக்கின்ற "திருப்புகழின்" முகவுரையில் 40 சுப்பிரமணிய ஸ்தலங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆதாரங்கள்.	இதனுள்ள தாமரையின் இதழ்கள்	அக்ஷரம்.	தேவர்.	சக்தி.
(1) மூலாதாரம்.	4	ஓம்—ச	கணபதி	குண்டலினீ
(2) ஸ்வாதிஷ்டாநம்.	6	ந—ர	பிரஹ்மா	ஸரஸ்வதீ
(3) மணிபூரகம்.	10	ம—வ	விஷ்ணு	லக்ஷ்மீ
(4) அநாஹதம்.	12	சி—ண	உருத்திரர்	உமை
(5) விசுத்தி.	16	வ—ப	மகேசர்	மஹேசுவரீ
(6) ஆஞ்ஞை.	3	ய—வ	சதாசிவன்	மனோன்மனி*

இந்த 51 இதழ்களே, அக்ஷரங்களாக வடமொழி நெடுங்கணக்கில் அமைகின்றன. இந்த 51 இதழ்களின் முடிவில் சுத்தசிவம் இருக்கின்றது என்பது சைவஸித்தாந்தத்தின் அபிப்பிராயம். இதற்கு ஆதாரம் அடியில்வரும் பாசுரங்களாம்:—

"ஒன்பது வாசலும் ஒக்க அடைத்தால்
ஆனபதில் ஒன்றும் அரன்" —ஔவைகுறள்.

நாலும் இருமூன்றும் ஈரைந்தும் ஈராறும்
கோவில் நின்ற குறிகள் பதினாறும்
மூபங்கண்டு ஆங்கே முடிந்து, முதலிரண்டும்
காலங்கண்டான் அடி காணலுமாமே. —திருமந்திரம்.

நாலு, இருமூன்று, முதலியன ஒவ்வோர் ஆதாரத்தின் கண்ணுள்ள இதழ்களைக் குறிக்கின்றன. மேற்கண்ட ஆறு ஆதாரங்களுக்கும் ஆறு சக்திகள் உள்ளன. அவ்வாறு சக்திகளே ஓரே ஸ்வரூபமாகி, ஆறுமுகம், ஷண்முகம் என்று பெயரடைந்து சுப்பிரமணியராயின.

பிரஹ்மரந்திரத்தின்கண் இருக்கின்ற பஞ்சமுகமுள்ள சுத்தசிவத்தின் விவரமாவது:—

* ஸ்ரீமாந் சுந்தரமுதலியாரின் "அண்டபிண்ட ஸமத்துவ விளக்கம்" என்ற புத்தகத்தைப் பார்க்க. இவ்வட்டவணையிற் சொல்லியிருக்கும் தாமரை இதழ்களின் உண்மையைப்பற்றி, இப்பத்திரிகை முதலாம் தொகுதி 3[illegible]1-326 பக்கங்களைப்பார்க்க.

ஈசாநம்	...	...	...	1
ஸத்யோஜாதம்	...	...	...	2
வாமதேவம்	...	...	...	3
அகோரம்	...	...	...	4
தத்புருஷம்	...	...	...	5

ஈசுவரன் சிருஷ்டி கிருத்தியத்தில், ஆறு ஆதாரங்களினுள்ள சக்திகள்சேர்ந்து ஒருதலையாக இக்கடவுளாக (சுப்பிரமணியராக) மூர்த்திகரித்து ஏற்பட்டார்.

3. கணபதி, சுப்பிரமணியர், இவர்களைத் தரிசநம் செய்து வரம் பெற்றதின்மீது, சிவதரிசநம் கைகூடுமாகையால் 'தந்தைமுன்னவன்' என்ற பெயர் ஷண்முகனுக்கு முக்கியமாய் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு ஆதாரத்தையும் யோகமுறைப்படி கடந்ததின்மீதுதான், பேரூர் (சிரசில்) உறையும் பெருமானைக் காணலாம். ஆத்மவிஷயமே ஆலயங்களில் பிரதீகப்படுத்தப்பெற்றிருக்கின்றது. ஆலயங்களின் பிரயோஜநம் மநப்பழக்கம் ஏற்படவே அன்றி வேறல்ல.

" காயக்குழப்பனை காயநன் றடனை
காலத்தினுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத்
தேவத்துளே எங்கும் தேடித்திரிவார்கள்
காயத்துள் நின்ற கருத்தறியாரே. " —திருமந்திரம்.

4. சுப்பிரமணியர், சூரபத்மாசுரனை வென்று, அவனை மயில் வாஹநமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டது, யோகியானவன், உலகப்பற்றுக்களையெல்லாம் ஜயித்து, அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்தி ஜீவன்முக்தனாக நடைபெறுகிறான் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

5. சுப்பிரமணியர் என்ற பதத்திற்கு அழகாயுள்ள பிரஹ்மன் என்பது பொருளாம். புராண வரலாறு இதுவாம் :—

ஈசுவரனது நெற்றிக்கண்ணினின்று வீழ்ந்த ஆறு அக்கினிப் பொறிகளை அக்கினிபகவான் ஏற்றுக்கொண்டு சரவணப் பொய்கையில்விட அப்பொறிகள் ஆறு பிள்ளைகளாயின. அவைகளை அக்கினிக்கடவுளுக்கு சுகிர்தமான ஆறு கார்த்திகைக் கன்னிமார்கள் வளர்த்தார்கள். பின்னர் உமை அப்பிள்ளைகளைக் கட்டி உச்சிமுகர்ந்து பார்க்கும் காலத்தில், ஆறு தலைகளும், ஒரு உடலும், 12 கைகளும், இரண்டு பாதங்களும் உள்ள ஒரு மூர்த்தியாக ஏற்பட்டது.

கங்கைநதியில் அப்பொறிகள் விடப்பட்டனவென்றும், அவைகள் சரவணம் வளர்ந்த இடம் ஓரமாக ஒதுங்கினவென்றும் ,பின்பு குழந்தைகளாகக் கருத்தரித்து உண்டாயினவென்றும் வேறொரு புராண வரலாறு.

சரவணம்=ஹிருதயகமலம், ச=மூலாதாரம், ர=ஸ்வாதிஷ்டாநம், வ=மணிபூரகம், ண=அநாஹதம். குகன் என்றால் ஹிருதய குகையில் இருப்பவன்

ஆமே பிரான்முகம் ஐந்தோடு ஆருயிர்
ஆமே பிரானுக்கு அதோ முகமாறுளது
ஆமே பிரானுக்கும் தன்சிர மாலைக்கு
நாமே பிரானுக்கு நரர் இயல்பாமே. —திருமந்திரம்.

பரமசிவனுக்கு உள்ள ஐந்துமுகமும், கண்டத்தில் உள்ள அதோமுகமும், சேர்ந்து சுப்பிரமணியரானார். அதாவது ஜீவாத்மா ஆனார்; நரர் இயல்பின் பிரதீகமாக ஆனார். ஜீவாத்மா பரமாத்மாவின் குழந்தை. கண்டத்தில், ஜீவாத்மா அதிதேவதை என்பது யோகசாஸ்திரத்தின் துணிபு. பல சரீரங்கள் எடுத்து விருத்தியடைந்து, விகாரம்பெற்று உலகத்தில் பலவித விஷய நுகர்ச்சிகள் அநுபவிக்க, அவைகளால் காமனைகள் விருத்தியடைந்தன. சூரன் என்ற அசுரன் இக்காமனைகளின் பிரதீகம். பின்பு ஜீவன் யோகமுறைபற்றி பல ஆதாரங்கள் என்ற படியேறிக் குகைக்குள் உறைந்து, அதில் அநேக காலம் வசித்து, உருத்திரமூர்த்தியின் அநுக்கிரஹம்பெற்று, காமனைகளை ஜயித்தார். இக்காமனைகள் பல ஸ்வரூபங்கள் உள்ளனவென்பதைச் சூசிப்பிக்க, சூரபத்மாசுரன் பல ரூபங்கள் எடுத்து எடுத்து, ஜீவனான சுப்பிரமணியருடன் போர்புரிகின்றான். கடையில் மயில்ரூபம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறான். அதைக் கொல்லாமல் அதன்மேல் ஒட்டியும் ஒட்டாமலுமாய்ச்சுப்பிரமணியர்

இருக்கின்றூர். அதாவது ஞாநியானவன் அக்காமனேகளை முற்றும் அழிக்காமல் அவைகளை வசப்படுத்திக் கொண்டு ஜீவன் முக்தனுக உலகில் ஜநங்களின் அநுக்கிரஹார்த்தமாகச் சஞ்ச ரிக்கிறுன். இவரே ஞாநபண்டிதன். ஞாநத்திற்கு இடையூறுக ளான அரிஷட்வர்க்கங்களைத் தொலைக்கும் மருந்தைக் கொடுக்கி ன்ற பரமபுருஷன். வல்லபை என்பாள் சூரனின் சகோதரி. அவளே குண்டலிநீசக்தி. அவளால் பல அசுரர்கள் உண்டாகின் றூர்கள். அவர்களை முற்றும் ஹதம்பண்ணச் சுப்பிரமணியரால் கூட வில்லை. பின்பு யோசித்தார். முதலில் பிரணவ உபாஸனே செய்ய வில்லை என்று அறிந்து, அதன்மேல் நாமரூப பிரபஞ்சத்தின் பீஜத் தின் பிரதீகமான பிரணவம், அதன் பொருளான கணபதியை, ஆரா தனேசெய்து, பலவித சங்கற்பங்களான இவ்வசுரர்களை வென்று வேரோடுகளைந்து எறிந்து மநச்சாந்தம் பெற்றூர்.

6. இவர்க்கு குமரர் என்ற பெயருண்டு என முன்னமேயே தெரிவித்திருக்கிறோம். சநத் குமாரர் நால்வர். சுக்கிரன் என்ற கிரகத்தினின்று, பூமியில் மனிதனின் மூன்றும் வர்க்கத்தினரான தாநவர்கள் நடைபெறுங்காலத்தில், அப்போது ஆண் பெண் என்ற விவஸ்தை ஏற்படாமல் இருந்த சமயத்தில், அதாவது, கிருதயுக அந்தியத்திலும்திரேதாயுகத்திலும்,இற்றைக்குச் சுமார்ஒருகோடியே அறுபதுலக்ஷம் வருஷங்களுக்கு முன்னர், கம்பீரமான ஞாநநாகங் கள் என்று பெயர்பெற்ற மஹாபுருஷர்கள் கிரியாசக்தியால் யோக சரீரங்களை எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு கம்பீரமான ஞாநக்குழாமாக பூமிக்கு வந்தார்கள். அக்குழாத்தில் நால்வர் முக்கியஸ்தர். அவர் களே, சநத்குமாரர் எனப் பெயர்பெறுவார். அவர்களில் தலை மைபெற்றவர் மூலாதாரப் பொருள் (Root base of occult Hierarchy) என்றும், எங்கும் பரவும் ஆலவிருக்ஷம் என்றும், பர மத்தீக்ஷாகுரு வென்றும், வழங்கப்பெறுவர். இவரே நம் குமரக் கடவுள் ஆவர். அவருக்கு ஞாநஜோதிஸ் என்றும் பெயருண்டு. சாந் தோக்கிய உபநிஷத்தில் vii-26 இவரைப்பற்றி அடியில் வருமாறு.

" அந்நம் சுத்தமாயிருந்தால், மநத்தில் ஸத்வபாகம் ஏற்படும். மநம், புத்தி, விஞ்ஞாநம், ஸூக்ஷ்ம, காரண சரீரங்கள், சுத்தமாக ஏற்படில், முன்

ஜந்மாந்தரங்களின் ஸ்மரணே தெளிவுபெறும். முடிவில்லாத முன் ஜந் மங்களின் ஸ்மரணேயையும், இனி வருங்காலத்தின் அறிவையும் பெற்றுல், ஹிருதய கிரந்திகள் அறுபடும்; காமனேகள் அற்றுப்போம். பற்றற்றவ ஞவான். பரமாத்மாவின் ஸ்பரிசத்தால் இது நேரிடும். அத்தன்மை யான நிலைமைபெற்ற புண்ணியனுக்கு மஹாகுருவான பகவான் சநத்குமா ரர் தமஸுக்கு அப்பால் உள்ள பரஞ்ஜோதிஸை வெளியிடுவர். சுக்கிர னிடமிருந்து இறங்கின ஸ்கந்தர் இவராவர். தாரகாஸுரனே ஹதம்பண் ணின பரமசிவனினின்று உண்டானவர். தாரகாசுரனே மனிதரை ஞாந முறையில் மேற்போகாமல் தடுக்கின்றவன். ஸ்கந்தர் தாரக மந்திரத்தை உபதேசம் செய்பவர்.

7. இவரைப்பற்றி அடியில்வரும் விவரம் ஞாநவாசிஷ்டத் தில் உள்ளது:—

பரப்பிரஹ்மத்தின் எல்லையில்லாத அகண்டமான பிரதேசத்தில் பிரகிருத சிருஷ்டி கர்த்தாவான பிரஹ்மாவானவர், சமுத்திரத்தில் அலை யுண்டாவதுபோல, சுயேச்சையாக, சுயம்புவாக உண்டாயினர்.எல்லாச் சலந ங்களுக்கும் ஆதாரமான மையமாக ஏற்பட்டார். பெரியோர் கட்டளைகளை ஆக்ஷேபிக்காமல் முதன்மையில் ஜநங்கள் நடைபெற்றூர்கள். பின்பு அவ் வொழுக்கம் குறைந்தது, நான் என்ற அகங்காரம் மேலிட்டது. ஜநஸமூ கத்தில் குழப்பம் உண்டாயிற்று. இது பாலன் யௌவந பர்வத்தை அடை யும் காலத்தில் நிகழ்வது போன்றது. பின்பு பிரஹ்மா இந்நிலையை முன் பின் ஆலோசித்தார். என்னே (வசிஷ்டரை) சிருஷ்டித்தார். எல்லா ஞாந விஷயங்களையும் எனக்குக் கற்பித்தார். பூமிக்குப்போய் அறிவிலிக ளான மனிதவர்க்கத்தினர்க்கு ஞாநஉபதேசம் செய்யவும்,அவர்களுக்கு நல் வழி காட்டவும்,என்னே அனுப்பினர். என்னேப்போல அநேக ஞாநிகளையும் அவர் அனுப்பினர். அவர்களில் நாரதர் முதலியவர்கள் முக்கியமானவர்கள். நாங்கள் எல்லோரும் சநத் குமாரர் என்பவரின் தலைமைக்குட்பட்டு இவ்வு லகுக்கு வந்தோம். இவ்வுலகில் அந்த ஞாநிகள், அறிவில்லாது மதிமயங் கிய பலவிடங்களிலுள்ள ஜநங்களை நல்வழிப்படுத்தவும், தர்ம முறைகளை யும் நீதி நெறிகளையும் கற்பிக்கவும், மனிதர்களும் தேவர்களும் ஒருவரோ டொருவர் ஆதரவாயிருக்க யக்ஞாதிகளைக் கற்றுக்கொடுக்கவும், ராஜாக்களை நியமித்தார்கள். தர்மார்த்தகாமம் என்ற பிரகிருதி சம்பந்தமான மூன்று வித புருஷார்த்தங்களை அடையும்படியாக தர்ம சாஸ்திர முறைகளை ஏற் பாடு செய்தார்கள்.

இவரே உலகத்தில் உள்ள ஸ்தாவர ஜங்கமங்களான யாவற்றையும் விகாசமுறையில் நடத்திவருகின்றார். இவரே வெள்ளி அம்பலம் என்ற சித்தர்களின் மஹாசபையை ஆதியில் ஸ்தாபித்தவர். இவரே அதன் உயிராக இருப்பவர்.*

8. சுப்ரஹ்மண்யருக்கு, பால்யாவஸ்தையில், குழந்தையாக விளையாடும் பருவத்தில், முருகக் கடவுளென்ற பெயருண்டு. இதுபற்றிய பிள்ளைத்தமிழ்கள் என்றபிரபந்தங்கள் தமிழ் நாட்டில் ஏராளமானவை. அம்மூர்த்தியாக உபாஸனையும் ஆராதநமும் முக்கியமாய்த் தென்னிந்தியாவில், ஆரியருடைய சம்பந்தம்ஏற்படுவதற்கு முன்னரே, இருந்திருக்கிறதாகச் சிலரபிப்பிராயம். அது சரியாயிருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது. ஏனென்றால், ஆரியர்கள் தென்னிந்தியாவில் முதல் முதல் பிரவேசித்தது சுமார் 20,000 வருஷங்களுக்கு முன்னரெனத் தெரியவருகிறது.† அதற்கு அவ்வாரியர்களுக்கு முன்பு திராவிடர்கள் தென்னிந்தியாவில் குடியேறி இருந்து நாகரீகம் பெற்றிருந்தார்கள். திராவிடர்களோ, அட்லாண்டிக் ஜாதியாரின் இரண்டாம் வகுப்பினரான தையித்தியர், லெமூரியரான தாநவர்களுடன்விவாகசம்பந்தம் பெற்று, அச்சம்பந்தத்தின் வழியில், திராவிடர்கள் உண்டானார்கள். அட்லாண்டிக் ஜாதியார் உலகில் தோன்றும் முன்னரே, சநத்குமாரர்கள் உலகில் தோன்றினார்கள். அதனால், இச்சநத் குமாரர்களில் சிரேஷ்டரான ஸ்கந்தரைப் பற்றிய பூஜையும், ஆராதனையும் திராவிட உலகத்தில், ஆரியர் வருமுன்னரே, ஏற்பட்டிருக்கலாமெனத் தோன்றுகிறது.

9. சுப்பிரமணியர் என்பது இனி உலகத்தில் ஜநிக்கப்போகின்ற, புத்தி தத்துவம்பெற்ற, 6-ம் மனிதவர்க்கத்தினரைச் சூசிப்பிக்கிறதாக எண்ணலாம். கணபதிதத்துவம்* எவ்விதம் 5-ம் தத்துவமாகிய மநத்தின் விகாஸத்தைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அவ்விதம், சுப்பிரமணியர் என்ற பிரதீகம் 6-ம் தத்துவமாகிய புத்தியின் பூர்ணவிகாஸ நிலையைத் தெரிவிக்கின்றது. புத்தி தத்துவத்தின் லக்ஷணமாவது, வேற்றுமைப்படுத்தும் தன்மை நீங்கி, ஒருமைப்படுத்தும் தன்மை மேலாக மலரும் நிலைமையாம். அப்போது, மனிதனுக்கு எல்லாவஸ்துக்களைத் தன்னிலும், தன்னைஎல்லா வஸ்துக்களிலும் பார்க்கும்தகைமை ஏற்படும். ஈசோபநிஷத்மந்திரங்களில் †சொல்லியிருக்கும் உயர்நலம் அமைந்த நிலைமையைப் பெறுவான். இப்போது நாம் வழிபடும்சுப்பிரமணியக்கடவுள், இனிவரப்போகும் ஆறும் மனிதவர்க்கத்தின் (6th root race) அடையாளமாக லக்ஷியிக்கப்படத்தக்கவர். இனி ஜநிக்கப்போகும் ஆறும்மனிதவர்க்கத்தின ஆத்மபராளாய், ஆத்ம ஸந்துஷ்டாளாய், மெய்யுணர்வு பெற்றவர்களாய் இருப்பவராவர்.

ஓம் தத் ஸத்.

சிவராமசுப்பிரமணியன்.

நன்மொழி.

107. வைராக்கியம்என்பது, ராகமின்மை, பற்றற்றநிலைமை, இம்மையிலும் மறுமையிலும், போகநுகர்ச்சியில்ஆசைப்படாதுஇருத்தல், விஷயங்களில் விருப்பும், வெறுப்பும், இல்லாமல்இருத்தல். வேண்டுதல் வேண்டாமை இல்லாமல் இருக்கும் மநோநிலை. இஃது உண்மை வைராக்கியம், போலி வைராக்கியம் என இருவகைத்தாம். போலி வைராக்கியம், யாதேனும் உலக சங்கடங்கள் உன் மநத்தை வசப்படுத்துங்கால், உண்டாகும். அப்போதைக்கப்போது இவ்விதம் வைராக்கியம் ஏற்பட ஆராய்ச்சியும் நிகழ்ந்தால், கடைமுறையில் உண்மையான வைராக்கியம் உண்டாகும். அதனால் நம்மநம் நேர்மை பெறும், சாந்தமடையும்.

---

*(குறிப்பு: இதிற்கண்ட விஷயங்கள், Babu Bhagavandoss's Science of Social Organisation என்ற புத்தகத்திளின்றும், Sir S. Subramania Aiyer's the Great White Brotherhood என்ற புத்தகத்தைத் தழுவியும் எழுதப்பட்டுள்ளன)

† (Note:— Vide Vol. 31, Theosophist P. 1073, 1074.)

*இப்பத்திரிகையின் முதலாம் தொகுதி 22-ம் பக்கத்தில் "கணபதியும் அவருடைய உண்மையும்" என்பதைப்பற்றிய விஷயத்தைப் பார்க்க.

† ஈசோபநிஷத்தின் 6-7 மந்திரங்களைப் பார்க்க.

மனிதர் கடமை.

1. ஸர்வேச்வரன், வேதங்களாலும் முநிசிரேஷ்டர்களாலும் நாயன்மார்களாலும் ஆழ்வார்களாலும் கொண்டாடப்பெற்ற ஏற்றமுடைய அந்தமில் பேரின்பவீடாகிய பரமபதத்தில் இரத்நமயமான திருமாமணி மண்டபநடுவில் சீரிய அரியாசனத்தில் "அகலகில்லேனிறையுமென்றலர் மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்றபடி "உடனமர்காதன்மகளிர், மணமகள் ஆயர்மடமகள்" என்கிற முப்பிராட்டிமார்களோடும் உபயவிபூதிக்கும் நிர்வாககனாய் எழுந்தருளியிருந்து, தானும், நிரதிசய ஆநந்த பூரிதனாய், அநந்த கருட விஷ்வக்சேநர் முதலான நித்யஸூரிகளையும், முக்தர்களையும், ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டிருக்கவும்; இவர்களைப்போலவே பெத்தாத்மாக்களும், தன்னை அநுபவித்து நித்யநிரதிசய ஆநந்தமாகிய மகாசம்பத்தைப்பெற்று வாழுகைக்குப் பிராப்தியுண்டாயிருக்க, இவர்கள் அவ்வாழ்வைப் பெறுகைக்குத் தேடிக்கொள்ளவேண்டிய ஞாநம், பக்தி, வைராக்யாதிகளை எள்ளளவேனுங்கொள்ளாமல், அவைகள்கொள்ளுகைக்குறுப்பான அவயவாதிகளும் இன்றியே, அடியறியப்போகாத அநாதியாகிய மூலப்பிரகிருதியில் மூர்ச்சித்துறங்கி உருமாய்ந்து கிடக்கும் ஜீவகோடிகளைக்கடாக்ஷித்துத் தனியரைப்போல் நொந்து "பல்லுயிர்க்கும் யாக்கை கொடுத்தளித்தகோனே" என்றபடி பல்லுயிர்களுக்கும் அதனதன் அநாதிகன்மத்துக்கொத்தபடி பல்வேறுசரீரங்களைப் பல்பிறவியிலும் தந்தருளுகிறுன் என்பது நூற்றுணிபு.

2. இங்ஙனமாகவே அநுபவத்திலும், ஒரு வித்தினுள் உருமாய்ந்து கண்ணுக்கு விஷயமாகாது அடக்கியுறங்கிக் கிடந்த ஒரு ஜீவசக்தியானது மண்ணீர் முதலிய சேர்க்கையால் முன்னொருநாளும் காணப்படாதிருந்த முளைதோன்றிச் செடிகொடி, அல்லது மரமாகி, அதனிடத்து மொட்டுவிட்டுப்பிறகு மலராய்க் காயாய்க் கனியாய்ப் படிப்படியாக வித்தாய் விருத்தியாகி அடங்குவதுபோல, மூலப்பிரகிருதியில் உருமாய்ந்து கிடந்த ஜீவாத்மாக்களும் மேற்கண்டவாறு அதனதன் கன்மாநுசாரப்படி படிப்படியாக,

"புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்

கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்ல சுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா அநின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து" என்றும்

"மொய்த்த வெந்தீவினையால் பல்லுடல்
தொறும் மூத்து" என்றும்

சொல்லுகிறபடி எண்ணில்லாத பல்பிறவியினும் "மாறி மாறிப்பல் பிறப்பும் பிறந்தும் செத்தும்" என்றபடி எண்பத்துநான்குலக்ஷம் யோநி பேதங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், பல்லுடல் கொண்டு பிறந்து, இறந்து, புண்ணிய மேலீட்டினால், ஈற்றில் கடலைக் கையால் நீந்திக் கரைகண்டான் கதைபோல இம்மனிதப் பிறவியில், கூன் குருடு செவிடு முதலிய உடற்குறையின்றிப் பிறக்கப்பெற்றது, அரிதினும் அரிதாகும், இந்தமானிடப்பிறவி. இதுபற்றியே.

"அண்டசஞ் சுவேதசங்கள் உற்பீசம் சராயுசத்தோ
டெண்டருநா லெண்பத்து நான்குநூ றாயிரந்தான்
உண்டு பல் யோநிதோறும் ஒழிந்துமானிட துதித்தல்
கண்டிடிற், கடலைக்கையால் நீந்தினன் காரியங்காண்"
எனச் சித்தியாரும்,

எண்ணிரிய பிறவிதனின் மானிடப்பிறவிதான்
யாதினு மரிதரிதுகாண்" எனத் தாயுமானாரும்,
"அரிதரிது மானிடராதலரிது மானிடராயினும்
கூன்குருடு செவிடுபேடு நீக்கிப்பிறத்தலரிது"
என ஞாந வள்ளலாரும்

கூறியவை காண்க.

3. இனி மேற்கூறியவாறு, ஈசுவரனுடைய பரமகாருண்யத்தால் தந்தருளப்பெற்ற "ஊர்வன நடப்பன பறப்பன செயற்கொண்டிருப்பன முதற்றேகங்களத்தனையும், உடைய ஜீவவர்க்கங்கள் யாவும், ஆகாரம், நித்திரை, விருப்பு, வெறுப்பு, இன்பதுன்பம், முதலானவைகளில், மனிதனோடு சமமாகவிருந்தாலும், மாநம் அவமாநம் நன்மைதீமை என்பவைகளைப் பகுத்தறியும் அறிவினாலும், சுகதுக்க

ங்களை அநுபவிக்கும் முறைமையினாலும், தொழிலினாலும், மற்றஜீவவர்க்கங்களைவிட மனிதன் வேறுபாடுடையவனாயிருக்கிறான்; அன்றியும் கடவுளால் பொதுவாக எல்லா ஜீவவர்க்கங்களுக்கும் இயல்பாகவே தந்தருளப்பெற்ற இயற்கையறிவைக்கல்வி கேள்விகளினாலும், சத்சகவாசத்தினாலும், கூடிய செயற்கையறிவால் விருத்திசெய்து கொள்ளும் சக்தியும் மனிதனுக்குண்டு; இன்னும் கண்ணுக்குக்காணக் கூடாதவைகளையும், செவிக்குக் கேட்டறியக்கூடாதவைகளையும் ஊகித்தறியும் பேரறிவும் மனிதனுக்குண்டு. ஆகவே மனிதன் இயற்கையறிவோடு செயற்கையறிவையுங்கொண்டு நன்மை தீமைகளையும், அவைகளின்பலனாகிய புண்ணிய பாவங்களையும்,பகுத்தறிந்து வேண்டிய முயற்சிசெய்து இம்மைப்பயனை அநுபவிப்பதுமன்றி மறுமையில் "வாக்காய் மநத்தாய் மநவாக்கிறந்தவர்பால் தாக்காதே தாக்குந்தனி" என்றபடி மநவாக்குக்கெட்டாத தனிமுதலாகிய பரமாத்மாவையும் அறிந்து, நித்யநிரதிசயாநந்தத்தை அடைதற்குரியவனுமாகிறான். ஆதலால் இம்மைப்பயன் ஒன்றையே அடைதற்குரிய பசுபக்ஷிமுதலிய மற்றஜீவவர்க்கங்களைவிட, மறுமையும் பெறுதற்குரிய மனிதனே மேற்பட்டவனென்பது தெற்றெனவிளங்கும்.

4. இத்தகைய மேம்பாட்டினையுடைய மனிதப்பிறவியை அடைந்தும் "மின்னின் நிலையிலமன்னுயிராக்கைகள்" என்றும் "மின்னனைய பொய்யுடல்" என்றும் கூறியபடி, சரீரம் நிலையற்றதாயும், இருமையுமடையும் பெருமைபெற்ற பேரறிவுடைய "இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ ஏது வருமோ அறிகிலேன்" என்றபடி, இம்மனிதப்பிறவி அல்லாத இனி எந்த தாழ்ந்தபிறவி கிடைக்குமோ அதையும் அறியக்கூடாமையும், இருக்கின்றமையால், இம்மனிதசரீரம் உள்ளபோதே நிலையில்லாத இம்மைப்பயன்ஒன்றையே கருதி வீணே வாணாள் கழிக்காது,

"எடுத்த தேகம் இறக்குமு னேயெனைக்
கொடுத்து நின்னையுங் கூடவுங் காண்பனோ
அடுத்த பேரறி வாயறி யாமையைக்
கெடுத்த வின்பக் கிளர்மணிக் குன்றமே" என்றும்

"பொய்திகழு முலகநடையென் சொல்கேனென்
சொல்கேன் பொழுதுபோக்கே தென்னிலோ
பொய்யுட னிமித்தம் புசிப்புக் கலைந்திடல்
புசித்தபின் கண்ணுறங்கல்
கைதவம லாமலிது செய்தவ மதல்லவே
கண்கெட்டபேர்க்கும் வெளியாய்க்
கண்டிது விண்டிதைக் கண்டித்து நிற்றவெக்
காலமோ வதையறிகிலேன்" என்றும்

ஸ்ரீ தாயுமானார் மனமிளகிமுறையிட்டுக்கொண்டபடி, எடுத்ததேகம் இறக்குமுன்னே இவ்வுலகவாழ்க்கைக்குழைப்பதுபோலவே, பரவாழ்வுக்குரிய சாதநங்களைச்செய்து, இம்மனித யாக்கையாலாய பயனை எய்தகினையாதிருக்கும் நமதுஅறியாமையை என்னென்றுகூறுவது?

"இன்றுசாதல் நின்றுசாதல் அன்றியாரும் வையகத்து
ஒன்றிநின்று வாழ்தலின்மை கண்டுநீசர் என்கொலோ
அன்றுபா ரளந்தபாத போதையுன்னி வானின்மேல்
சென்றுசென்று தேவரா யிருக்கிலாவ வண்ணமே"

எனத்திருமழிசைப்பிரானும்.

"நீரிற்குமிழி இளமை, நிறைசெல்வம்
நீரிற்சுருட்டு நெடுந்திரைகள்—நீரில்
எழுத்தாக்கும் யாக்கை, நமரங்கா ளென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான்மன்று"

என வனையோரும் கூறும் திருவாக்குகளையும் இங்கு கவனிக்கத் தக்கது.

5. ஆகவே நமது வாழ்நாள்களில் ஒருநிமிஷங்கூட வீழ்நாள் கழிக்காமல்,இகவாழ்வுக்குழைப்பதில் விசேஷமாகச்செலுத்தும் ஊக்கத்தைப் பரவாழ்வுக்குழைப்பதிலும் பங்கிட்டுக்கொண்டு,அவ்வுழைப்பிற்குரிய முக்ய சாதநங்களாக தன்னைப்போலவே மேற்கண்டவாறு கடவுளாகிய பரம பிதாவினிடத்திலிருந்தே எல்லாச்சீவவர்க்கங்களும் சரீரம் தந்தருளப்பெற்று வந்திருப்பதால், நாம் யாவரும் ஒரே வயிற்றிற்பிறந்த சகோதரர் என்னும் சகோதர பாவம் உடைய

வராய், அங்ஙனம் யாவரும் சகோதரர்களாகவே சுகதுக்கங்களிலும் தனக்கெப்படியோ அப்படியே பிறருக்கு முண்டென்பதை யறிந்து, பரஹிம்சை, பரதிரவ்யாபகாரம், முதலிய தீச்செயல்புரியாமல், பிறர் துக்கத்தையும் தன் துக்கமாகப் பாவித்து "ஒல்லும்வகையா லறவினையோவாதே செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல்" என்றபடி, தன்னாற்கூடியவரையிற் பரோபகாரம்புரிந்துகளங்கமில்லாஉளங்கனிந்து, நம்மைப்படைத்த கடவுளின் ஆதிசங்கல்பத்திற்கு மாறின்றிப் பரலோகத்தில் நித்யநிரதிசயாநந்த வாழ்வைப் பெறுதற்குரிய யாவும் குறைவறப்புரிய முயலுவதே மனிதர் கடமையாம்.

6. இவ்வாறின்றித் தன் இகசுகமொன்றையே கருதியிருப்பானுயின், மறுமைக்குரியவைகளைச் செய்ய இயலாத பசுபக்ஷிகளுக்கும் மனிதனுக்கும் பேதமின்றி, அம்மனிதன் இகத்தில் யாவராலும் இகழப்படுபவனும், இம்மனித யாக்கையாற் பெறவேண்டிய பயனைத் தவறவிட்டவனும், மறுமையில் நரகத் துன்பங்களை யடையக் கூடியவனுகவுமாகிறுன்.

ஆதலால் இகபரவாழ்விரண்டையும் தேடவேண்டியதே, மனிதரிலக்கணமும் கடமையுமாமெனக்கொண்டு,அவைகளுக்கு வேண்டியதாய் மேற்கூறியவாறு யாவரிடத்தும் சகோதரவாஞ்சையுடன் தன்னால் கூடுமான பரோபகாரம் செய்தலே சிறந்தவழியாகும்.

இப்பரோபகாரமும் ஜீவகாருண்யமின்றி நிகழாது. ஜீவகாருண்யம் என்பது ஜீவர்களிடத்துக்காட்டும் இரக்கமாம். காருண்யம், இரக்கம், அருள், எனினும் பொருள் ஒன்றே. கொல்லாமை, வெகுளாமை, இன்னு செய்யாமை, முதலியவைகளும், இச்சீவ காருண்யத்துள் அடங்கும். உலகில் புண்ணியம் ஒருவனுக்குப் பொருட்செல்வங்கொண்டாயினும்பொருளில்லாமையாயினும்,வேறு பல வகையாற் கிடைக்கக்கூடியதாயிருந்தாலும், இச்சீவகாருண்யம் என்னும் அருட்செல்வம் ஒன்றினுல் கிடைப்பதே மேலாகும். இதுபற்றியே "அருட்செல்வம் செல்வத்துட்செல்வம் பொருட்செல்வம் பூரியார்கண்ணுமுள" எனநாயனுர்கூறியதுமென்க.(பூரியார்-இழிஞர்) இவ்வறம்ஒன்றே சர்வ சுலபமாய்ச் செய்யக்கூடியதாயும், யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதாயுமிருக்கிறது. இவ்வருள் ஒன்றே இருமையுந்தரும் பெருமைபெற்றது. யாங்ஙனமெனில் "அல்லல் அருளாள் வார்க்கில்லை, வளிவழங்கு மல்லன்மாஞாலங்கரி" என இம்மைச் சான்று கூறி இம்மையிற்றுன்பம் நிகழா எனவும் "அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினுர்க்கில்லை இருள்சேர்ந்த இன்னுவுலகம் புகல்" என மறுமையிற்றுன்ப உலகம் புகல் இல்லையென்றும், தெய்வப் புலவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாக்கானறியக் கிடக்கின்றன. இனி அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினுர்க்கு இருள்சேர்ந்த இன்னுவுலகம் புகல் இல்லையெனவே, இன்பவுலகம் புகல் உண்டு என்பது பெறப்படும். அவ்வின்பவுலகம், புண்ணியங்குறைந்தவுடன் மறுபடியும் பிறத்தலைச் செய்கின்ற சுவர்க்காதி போக லோகமே உண்டெனக் கூறுவரேல் அஃது அன்று. இருள்சேர்ந்த இன்னுவுலகம் புகல் இல்லையெனவே, அந்த ஸ்தானமானது அநேக சூரியர்கள் ஒன்ருகச் சேர்ந்து நிறைந்து பிரகாசித்தாலும், நிகரற்ற ஒளியையுடையதாய், ஈசுவர ஸ்வயம்பிரகாசத்தையே நிறையப் பெற்றிருக்கும் என்று ஆன்றோர் துணிபு. "சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச் சோதி" என்றும் அகண்டமான பேரொளி சேர்ந்ததும் "நலமந்தமில்லதோர் நாடு" "அந்தமில் பேரின்பவீடு" என்றும் இவ்விதம் பேரின்பம் நிறைந்துள்ளதுமாகிய முத்தியுலகமே புகல் உண்டு என்பது தெற்றென விளங்கும்.

7. ஆதலால் சகோதர பாவத்தாலுண்டான ஜீவகாருண்யத்தை முதன்மையாகக்கொண்ட பரோபகாரத்தினுல் இகபர வாழ்விரண்டும் கைகூடுமென்பது நாட்டப்பெற்றது.

இதுபற்றியே இற்றைக்குச் சுமார் 35 வருடங்களுக்கு முந்திய நம்மிந்தியநாட்டு ஜநங்களின் மந நிலைமைக்கும், பிந்தியவர்களின் மந நிலைமைக்கும் முறையே ஏற்றக்குறைவுகளாகிய மாறுக்குணங்கள் தோற்றித் தேச மத பாஷாபிமாநங்குன்றி, நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறியவர்களாய், ஆத்திகம் தொலைய நாத்திகந்தழைய, ஆரம்பித்ததையறிந்த பகவான் "உலகில் ஞாநங்குன்றி அஞ்ஞாநந்தலைப்பட்டு அபிவிருத்தியாகும் காலத்தில் தர்மத்தை நிலைநிறுத்த நானேயுகங்கள்தோறும் அவதாரம் செய்வேன்" என்று பகவத்கீதையில் உபதேசித்திருந்தபடி, தானே இப்பொழுது அவ

தாரஞ்செப்பததுபோல. இக்காலத்திய ஆங்கில நாகரிகத்திற்கொத்தபடி மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பார் போல, பிளவாட்ஸ்கி அம்மையார், கர்னல் ஆல்காட், அனிபிஸன்ட் அம்மையார்,முதலிய ஆங்கில அறிஞர்களைக்கொண்டு பிரஹமஞ்ஞாந சபாரூபமாகத் தோன்றி மேற்கூறியவாறு, இருமையுந் தருவதற்கு மூலகாரணமாயுள்ள சகோதரபாவத்வம், ஜீவகாருண்யம், பரோபகாரம், மதங்களினுள் ஒற்றுமை முதலிய சுலபமான தர்மங்களை அதன் கொள்கைகளாக அமைத்து, அக்கொள்கைக்கு மாறின்றி நடக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து உலகத்தினின்று நெடுநாளைக்கு முன்னரே தொலைந்து போகவிருந்த நமது உத்கிருஷ்டமான ஆஸ்திகமதம் தலைகாட்டி நிலைநாட்டி விருத்திக்குவரும்படி செய்திருக்கிறதை யாருமறிவர்.

8. இத்தகைய சங்கம் நம்மிந்திய தேசத்தின் மூலவிருக்ஷமாக சென்னை ஆதியார் க்ஷேத்திரத்திலும், அதன் கிளைச்சங்கங்கள் பன்னூறுகளாக பல நகரங்களிலும் சிறு கிராமங்களிலும் தோன்றி நடைபெறுகின்றன.

ஹரித்துவாரமங்கலம் என்னும் கிராமத்தில் ஸ்ரீமாந் இரகுநாதராஜாளியார் அவர்களின் முயற்சியால் ஒருகிளைச்சபையும் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றுள்ளது. அச்சபைக்கு அங்கமாக ஸ்ரீ கோபாலசாமி திரு மடாலயத்தில் இகபர வாழ்விற்குரிய நித்தியாநித்ய வஸ்து விவேகாதிகளைக் கற்றுக்கொள்ளும் மாணவர்களுக்கென்று ஓர் கலாசாலையும் (1) அம்மாணவர்களுடன் வித்வான்களும் ஏனையோரும் சுலபமாக ஆராய்ச்சிசெய்ய உபயோகமாகும்படி பல அருமையான கலைப் பொக்கிஷமென்னலாம் படியான புத்தகசாலை ஒன்றும் (2) இவ்விருபாலருக்கும் சரீர சுகம் இன்றியமையாததாதலின் உயிர்ப்பிணியேயன்றி உடற்பிணியும் நீங்கிச் சரீராரோக்கியம்பெற, பல மகான்களின் முறைப்படி பல திவ்யதரமான அவுடதங்கள் சேகரிக்கப்பெற்ற ஔஷதசாலை ஒன்றும் (3) ஆக இம்முச்சாலைகளும் ஒருங்கே ஏககாலத்தில் ஷை ஸ்ரீமாந் இரகுநாத ராஜாளியார் அவர்கள் ஸ்தாபித்துள்ளார். அவர் நற்காரியம் யாவராலும் மெச்சத்தக்கது.

து. வி. கோபாலசாமிநாயக்கர்.

சுமதி என்னும் உத்தமியின் சரித்திரம்.

(17-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி).

கோபிநாதனும் சுமதியும் சகோதர வாஞ்சையுடன் உல்லாசமாக வநத்தில் காலங்கழித்துவரும்நாளில், ஒருநாள் இருவரும்காலக்கடனை முடித்துக்கொண்டு அவ்வநத்துக் கருகாமையிலுள்ள ஒரு குன்றுக்குச் சென்று அதன்மீது அமர்ந்திருக்கும் ஆலயந்தொழுதுவரக் கருதினார்கள். சிறிது தூரம் நடக்கவே, வெயிலின் கொடுமையால் சுமதியின் மெல்லிய சரீரம் வாடத்தொடங்கிற்று. களைப்போமேலிட்டது. தாகமும் அதிகரித்தது. கால் நொந்து நொந்து கடுகிவழிநடந்து சென்றனர் அச்சிறுவர். கோபிநாதனோ, அடிக்கடி காட்டிற்போய் வேட்டையாடி வழக்கப்பட்டவனனபடியால், சிறிதும் களைப்பைப் பாராட்டாதவனாய்ச் சென்றுகொண்டிருந்தான். சுமதியோ, தள்ளாடித் தத்தளித்தனள். அதனைக்கண்ட கோபிநாதன் அவளை ஒரு விசாலமான ஆலமரத்தின் அடியில் உட்காரச்செய்து அவளது நீர்வேட்கையைத் தீர்க்கத் தண்ணீர் கொணரப்போனான். அவ்விடமோ மேடான கரட்டுநிலம். ஒரே வெளியாய்த் தோப்புத்துரவுகளின்றி இருந்தது. நீரகப்படுவது அரிதாய்விட்டது. "நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிக்கும்" பாலைவனம்போற் காணப்பட்டது. கோபிநாதன் சிறிதுதூரஞ்சென்றும் தண்ணீர்கிடைக்கவில்லை. போகும் மார்க்கத்தில் ஒரு மானைக் கண்ணுற்றான். அன்று ஆகாரத்துக்கும் உதவும் என்று அதனை நோக்கிச் சென்றான். அது வில்லுங் கையுமாக ஒரிளைஞனைக் கண்ணுற்றதும், தாவிக்குதித்து மனோவேகத்தினும் வேகமாகச் சென்றது. கோபிநாதனும் குறி வைத்து அம்பு எய்தான். குறி தப்பிப்போயிற்று. இருந்தாலும் விடாமல் பின்தொடர்ந்து சென்றான். அது சில இடங்களில் மறைந்தும் சில இடங்களில் வெளிப்பட்டும் விளையாடிக்கொண்டே வெகு தூரம் சென்றுவிட்டது. கோபிநாதனும் பின்தொடர்ந்து செல்லச் சிறிதும் சலிக்கவில்லை. மாரீசனைப்பின்தொடர்ந்த ஸ்ரீ இராமபிரானை நிகர்த்தான் கோபிநாதன். மான்வேட்டையிற் காட்டிய ஊக்கத்தில் மங்கையாகிய தங்கையின் தாகத்தைக்குறித்து அவனுக்குச்சிறிதும்

3

ஞாபகம் வரவில்லை. கடைசியாய் இரண்டு பள்ளத்தாக்குக்களுக்கு மத்தியில் மானைத் துரத்திச்சென்று மான் தப்ப வழியில்லாமல் அதனைத் தன் கூரிய அம்பால் கொன்று வீழ்த்தினன்.

சுமதியோ களைப்பால் ஒன்றும் அறியாமல் அயர்ந்து தூங்கி விட்டாள். சிறிதுநேரத்துக்கெல்லாம் விழித்துக்கொண்டு பார்த்தாள். தன் அருமைச் சகோதரனைக் காணவில்லை. "நெடுநேரமாகியும் அண்ணன் வராத காரணமென்ன, போன இடத்தில் என்னஆபத்து நேர்ந்ததோ? தெரியவில்லையே. ஒருகால் தண்ணீர் அகப்படாமல் களைப்பால் என்போல் அவனும் தூங்கிவிட்டானோ? அல்லது தண்ணீர் அகப்படாமல் இவ்வநாந்தரத்தில் இன்னும் அலைந்துகொண்டிருக்கிறானோ? ஒரு நிமிஷமாவது வீண்பொழுது போக்கானே. இன்னும் சற்றுநேரம் பொறுமையுடன் காத்திருப்போம். உச்சிப் பொழுதிற்கு மேலாய்விட்டாலும் காத்திருப்பதே நலம்" என்று நினைத்து நாலாபக்கங்களிலும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தவண்ணமாயிருந்தாள். சூரியனும் குடதிசையிற் சாய ஆரம்பித்தான். சுமதிக்கு மநங் கலங்கிற்று. "அந்தோ! தெய்வமே! உற்றூர் பெற்றோரை விட்டுப் பிரிந்தும் சகோதரன் ஒருவனாவது இருக்கிறான் என்று சந்தோஷித்துக்கொண்டிருந்தேனே. அதற்கும் இடையூறு உண்டாகும்போற் காண்கின்றதே. நான் என்செய்வேன். என் அருமைச் சகோதரன் எனக்காக எங்கெல்லாம் ஓடித்திரிகிறானோ. அவனுக்கு என்ன அபாயம் நேர்ந்ததோ. என்றைக்கும் பதினைந்துநாழிகைக்கு மேல் வெளியில் தங்கிநிற்க மனம்பொறானே. நாழிகை இருபது ஆகியும் இன்னும் வரக்காணேனே. இஃதென்ன விபரீதமாக இருக்கிறதே. கோபிநாதா! என் உயிர்க்குயிரான அண்ணா! ஏழையாகிய என்னை நீ தனியேவிட்டுச் சிறிதும் பிரிந்திருக்கமாட்டாயே. என் இத்தனை நாழிகையாகியும் வரவில்லை. என்குற்றமோ? நீபோகும்போது நானும் உன் பின்னேயே வராமற்போனேனே. பெண்புத்தி பின்புத்தி யாயிற்றே. இவ்வுலகத்தில் யான் எவ்வாறு தனித்து வாழ்வேன். பெற்றோரை இழந்த துக்கம் சிறிதுந் தோன்றாமல் அப்பன் நீ, அம்மை நீ, என்னுருயிர் நீ, என்று நினைந்து நினைந்து அடைந்த மநமகிழ்ச்சியெல்லாம் அடியோடே அற்றுப்போகும்போற் காணப்படுகிறதே. என் அண்ணா! உன்னை இனி என் கண்கள் காணப்

பாக்கியம் பெறுமோ. ஒருநிமிஷம் ஒரு யுகமாகத் தோன்றுகிறதே. உன்னைப் பார்த்தாலும் என் பசி தீருமே. ஐயோ! தெய்வமே! என்னை இப்படி அநாதையாக்கலாமா? இனிஎன் உயிர் இருந்தாலென்ன. போனாலென்ன. தஞ்சமென்றிருந்த என் அருமைத் தமையனில்லாமல் என் உயிர் எப்படி உய்யும்? பகவானே! என்னைச் சோதிக்காதேயும். ஏழையாகிய யான் அச்சோதனைக் கிடாகமாட்டேன். வீணில் என்னுயிரை வாட்டாமற் காத்தருளும். உமது கருணைக் கடாக்ஷத்தால் நோக்கியருளும். என்செய்வேன்! என்செய்வேன்!!" என்று ஏங்கித் தயங்கிப் பேதையாகிய சுமதி விம்மி விம்மி அழத்தொடங்கினள். எரிகிற நெருப்பில் நெய்வார்த்ததுபோல் சூரியனது கொடிய உஷ்ணமும் அவளுடைய மனக்கொதிப்பை அதிகரிக்கச்செய்தது. இவ்வாறான மநோநிலையில் சிறிது தூரத்தில் மானிடக்குரல் கேட்டது. அழுதகண்ணும் சிந்திய மூக்குமாக விருந்த சுமதி அக்குரலைக்கேட்டவுடன் கோபிநாதன் வந்துவிட்டான்போல் தோற்றுகிறது. பகவான் காருண்யமூர்த்தியானதால் ஏழைமீ திரங்கி என்னருமை அண்ணாவைக் கண்ணுற்றுக் களிக்கக் கிருபைசெய்தார்போலும். இந்நிர்மாநுஷ்யமான காட்டில் வேறு மானிடக் குரல்கேட்க நியாயமில்லை. கோபிநாதனே வரவேண்டும். ஒருகுரல் கூப்பிட்டும் பார்ப்போம்" எனக் கருதி "அண்ணா" என்று உரத்துக் கூவினள். மறுமொழி யாதொன்றும் கேட்கவில்லை. மறுபடியும் இரண்டு மூன்று குரல் உரத்துக் கூவினள். யாதொரு அரவமும் கேட்கவில்லை. "இஃதென்ன விபரீதமாக இருக்கிறது. சற்றுமுன் கேட்ட குரலும் காணோமே. மநத்தின் சங்கற்பந்தான் அவ்விதம் கேட்கச்செய்ததோ. அல்லது உண்மைதானோ. சற்று நிதாநித்துக் கேட்போம்" என்று குரல்கேட்ட திக்கைக்குறித்துச் செவிசாய்த்தனள். ஒரு பெரிய அரவம் கேட்டது. ஒரு குரலுக்குப் பல குரல்கள் கேட்கத் தொடங்கின. கால்நடைச் சப்தமும் வரவர அதிகரித்தது. பின்னும் சற்று உற்றுநோக்கவே அடுத்த பள்ளத்தாக்கினின்றும் பல மனிதர்கள் பல கால்நடைகளை ஓட்டிக்கொண்டு மேட்டேறிவந்தனர். "ஏதோ ஒரு பெருங்கூட்டம் காணப்படுகின்றது. பல மனிதர்கள் கூட்டமாய்க் கால்நடைகளை ஓட்டிக்கொண்டு வருகின்றனர். தெய்வாதீநம் கோபிநாதனும் வராமலிரான். அவர்களு

டன் கூடிக்குலாவி வருவதால்தான் காலதாமதம் ஆயிற்றுப்போலும். சற்றுப்பொறுத்தறிவோம். 'ஆத்திரக்காரருக்குப் புத்திமட்டு' என்பார்களே. நாமேன் அதற்குள் ஆத்திரப்படவேண்டும். மலிந்தால் கடைக்கு வருகிறது'' என்று மிக்க ஆவலுடன் அக்கூட்டத்தின் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, அம்மரத்தடியிலேயே நின்றுகொண்டிருந்தாள். சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் ஒரு பெரும் வியாபாரக்கூட்டம் வந்து கிட்டியது. சுமதியின் கண்கள் கோபிநாதனை அக்கூட்டத்தில் தேடத்தொடங்கின. ஆருயிர்ச் சகோதரனைக் காணுமல் அவை ஏக்கமுற்றன. அவள் மனம் பொறுமல் பெருங்குரலுடன் அண்ணு! அண்ணு!! என்று அலறினுள். புயற்காற்றால் அடியுண்ட மெல்லிய வாழைபோல் தரையிற்சாய்ந்தனள். புரண்டு புரண்டு அழுதனள். ''மறுபடியும் எழுந்தனள். மறுபடியும் வீழ்ந்தனள். நெட்டுயிர்ப்போடு ஐயோ தெய்வமே'' என்று அரற்றினள்.

இக்கோலத்தைக்கண்ட தார்வணிகர்வேந்து அவ்வணங்கினிடம் வந்து ''மைக்குழலாய்! நீ எக்குலத்தாய்? யார்மடந்தை? யாதுனூர்? யாதுன்பேர்? நெக்குருகி நீ யழுதற்கென்னிமித்தம்?'' என்று மிக்க அன்புடன் வினவினன். அப்பெண்ணணங்கோ துக்கத்தின்மிகுதியால் அவற்றிற்கு யாதொரு மறுமொழியும் பகரவில்லை. வணிகர் வேந்தும் ''நங்காய் உனக்குள்ள மனோவருத்தத்தை வாய்விட்டுச் சொல். சிறிதும் கவலைகொள்ளாதே, இவ்விதம் நீ துக்கிக்கக் காரணமென்ன?'' என்று கேட்கவே சுமதியும் சிறிது துக்கத்தை மறந்தவளாய் ''ஐயா! என் தமையன் தண்ணீர்கொணர இக்காட்டுக்குள் சென்ருன், காலையிற்போனவன் இன்னும் வரவில்லை. நீங்கள் வழியில் அவனை எங்கேயாவது பார்த்தீர்களா? தாய்தந்தையற்ற அநாதைக்கு அவனே தஞ்சம் என்றிருந்தேன். என்செய்வேன், அவனுக்கு என்ன ஆபத்து நேர்ந்ததோ! தெரியவில்லையே. நான் எங்ஙனம் பிழைப்பேன்'' என்று சொல்லிமுடியுமுன், அவளையறியாமல் துக்கம் மேலிட்டு விம்மி விம்மி அழத்தொடங்கினுள். வணிகர் வேந்தன் சுமதியின் நிலையை உணர்ந்து பரிதபித்தனன். அவள் வடிவழகைக்கண்டு பிரமித்தனன், ''இம்மாது மானுடப்பெண் தானே! தெய்வகன்னிகையோ அறிகிலேன். கண்ணிமைத்தலாலும் கால் நிலந்தோய்வதாலும் மானுடப்பெண்ணே யாவாள். இவளோ

திக்கற்றவளாயிருக்கிருள். கண்ட என் மனமும் கண்ணும் கவர்ந்திட வனப்புவாய்ந்தவளாகிருள். இவளை எவ்விதமாகவாவது இணக்கி மணம்புரியவேண்டும். இவ்வித சிருஷ்டியைப் படைத்த பிரமன் கைவன்மையே வன்மை. எந்த அவயவமும் மாசு மருவின்றித் தூய்மையாய் இருக்கிறது. இவ்வநாதைக்கு ஒரு நாதன் வேண்டுவதும் இன்றியமையாததே. சகோதரவாஞ்சையால் ஏக்கமுற்றிருக்கிற இவளது மனத்தைத் தேறச்செய்து, பின் எவ்வாருகவாவது இவளை இணக்க முயல்வேன்'' என்று எண்ணிப் பேசத்தொடங்கினுன்.

(இன்னும் வரும்)

எஸ். சாமிநாத அய்யர்.

நன்மொழி.

108. சமம் என்பது, சித்தமடக்கல், தமம் என்பது, செயலடக்குதல், இந்திரியங்களை அடக்குதல். மனம் நினைக்கும் நினைப்பு, இந்திரியங்கள் வாயிலாகத் தொழிற்படும். கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து. ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து. ஆக பத்து இந்திரியங்களுண்டு. அவைகளை அடக்குதல் என்ருல் அவைகளைப் பொய்த்துப்போம்படி செய்தல் அன்ரும். ஆனல் அததன் இந்திரியகோளங்களையும், அக்கோளங்களின் சக்தியாகிய இந்திரியங்களையும் ஆராய்ந்து அவைகளின் உண்மைநிலைகளை அறிதல்.

109. உபரதி, பொறுமை, எச்சமய வேற்றுமைகளையும் எவ்வபிப்பிராயங்களையும் பிங்நிலைமைகளையும் எவ்வித சுகதுக்கங்களையும், யாதொரு மனக்கிலேசமின்றி சகித்தல். இவ்வேற்றுமைகள் நித்தியமானவைகள் அல்லவென்றும், வெளித்தோற்றங்களென்றும் அறிகிருன். அதனல் பொறுமைகொள்ளுகிருன். நித்யாநித்யவஸ்து விவேகமே இந்த சீலம் ஏற்படுகிறதற்கு முக்கியமான காரணம். பொருளல்லவற்றை பொருள்எனக் கொள்ளாமல் உண்மை நிலைமையை நன்கு உணர்ந்து வெளித் தோற்றங்களால்மருளாமல் பொறுமை பெறல்.

* 'வெள்ளியம்பலம்' என்னும் ஞானிகளின் சங்கமும் அதனின்று வெளிவரும் ஆசாரிய புருஷர்களும்.

"வீணிலே அலையாமல் மலை இலக்காகநீர்
வெளிப்படத் தோற்றல் வேண்டும்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே."—தாயுமானவர்.

இவ்வுலகத்தின் தற்காலத்தியச் சரித்திரகாலங்களுக்கு முற்பட்ட காலத்தை நோக்குமின்; மஞ்சிபோன்றுமறைவாய் இருக்கின்ற புராணகாலத்திற்கும் முற்பட்டகாலத்தை நோக்குமின்; புராணமும் ஏற்படாத காலத்திற்கு இன்னும் முற்பட்டகாலத்தையு நோக்குமின்; இப்பூமியில் மனிதவர்க்கம் ஆரம்பமாகும் அத்தருணத்தை நோக்குமின்; அப்படி நோக்குவீர்களேயாகில், 'சுக்கிரன்' என்ற கிரஹத்தினின்று ஜோதிர்மயமான சுவர்ணச்சாயையுள்ள ஒரு மேகம் பூமியின்மீது பளிச்சென்று வந்திறங்கி அமைவுறுவதைக் காண்பீர். சுக்கிரனே, பூமிக்கப்பால் வெகுதூரத்திலுள்ள கிரஹம். அக்கிரஹத்தினின்று சுத்தமான ஆகாயத்தின்வழியாக, அக்கினியின் பிரகாசமுள்ள ஒரு மேகவடிவம், ஒரு பெரிய சுவர்க்கலோகத்தின் ஹம்ஸபக்ஷிபோன்று, ஆகாயத்தைக் கிழித்துக்கொண்டிறங்கி, புராணங்களில் 'சுவேததுவீபம்' என்று கூறப்பட்டிருக்கும் துவீபத்தில் அமைந்து உட்கார்ந்தது. அந்த சுவேததுவீபத்தில் பின்னர் 'சம்பளா' என்ற திவ்வியநகரம் நிர்மிக்கப்பட்டது. அக்நிமயமான, விமானத்தின்மேல் ஏறிவந்தாற்போலத் தேஜோமயமான மகாபுருஷர்கள் அம்மேகத்தினின்றும், இவ்வுலகத்திற்கு வெளியானார்கள். அவர்கள் 'அக்நிதேவர்கள்.' ஈசுவரனின் தூதர்களாக இப்பூமியின்கண் பிரவேசித்தார்கள். அக்காலத்தில் இப்பூமியில் நடைபெற்ற மனிதவர்க்கம் இளம்பிராயத்திலிருந்தது. அதைச்சார்ந்த

---

* குறிப்பு:—இஃது இவ்வருஷம் ஜனவரிமீ 1௨ ஆதியாற்றின் கண்ணுள்ள பிரம்மஞான வாசிரமத்தின் ஓர் பாகத்தில், விசாலமாய்ப் பரவியிருக்கின்ற ஒரு ஆலவிருக்ஷத்தினடியில், சாயங்காலத்தில் சூரியாஸ்தமனத்திற்கு முன்னர், மாதுஸ்ரீ அந்நிபெசண்டு அம்மையார் ஆங்கிலத்தில் செய்த உபந்நியாஸத்தின் சுருக்கமான மொழிபெயர்ப்பு.

மனிதர்களை விகாசாபிவிருத்திமுறையில் நல்வழிப்படுத்த உதவிபுரியும்படியாக இம்மகாபுருஷர்கள் இவ்வண்ணம் பூமியிலவதரித்தார்கள். இவர்கள் 'வெள்ளியம்பலம்' என்னும் ஞானசபையின் மூலாதாரமாயிருக்கின்றார்கள். அன்பினாலும், சிரத்தையினாலும், அவர்களின் மஹிமையைப்பார்த்த வியப்பினாலும் பூமியில், இவர்களுக்குப் பலபெயர்கள் வழங்குவன. புராணங்களில் நாலு 'குமாரர்கள்' என்றும், வீரியக்கட்டுலையாதபாலர்களென்றும், சில சமயங்களில் 'சிவகுமாரர்கள்' என்றும், இவைபோன்ற பலநாமங்கள் இவர்களுக்குண்டு, ஆயினும் பெயர்கள் முக்கியமன்று. அவர்களோ "மாற்ற மனங்கழியநின்ற" மகாபுருஷர்கள். ஒருகோடியே அறுபதுலக்ஷம் வருஷங்களுக்கு முன்னர் அவர்கள் இவ்வுலகத்திற்கு வந்தகாலம். அவர்கள் வந்து தங்கின 'சுவேததுவீபம்' அப்போது வடக்குசமுத்திரத்தினலையால் மோதப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. தற்காலத்தில் அச்சமுத்திரம் அவ்விடத்தில்உலகத்தில்நேர்ந்த பெரியகுழப்பத்தினால், வற்றிப்போய் 'கோபி' பாலைவனமாக மாறிப்போயிருக்கின்றது. இதேசமயத்தில் 'ஆபிரிக்கா' கண்டத்தில் முன்ஜலமாயிருந்தபாகம் 'சஹாரா' மணல்வநாந்தரமாக மாறிப்போனது. இந்த 'கோபி' மணல்வநாந்தரத்தில், அங்குமிங்கும் இற்றைக் கைம்பதினாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னர், கம்பீரமானகட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன. அவைகளின் சின்னங்கள் சிதிலமாய்ப்போன ஆலயங்களின் பாகங்கள் இப்போதும் கம்பீரமான காக்ஷிகளாக விளங்குகின்றன. அவைகளுக்குச் சமீபத்தில், மணலால் மூடப்பெற்ற ஒரு பட்டணத்தின் சின்னத்தைக் காணலாம். அந்தப் பட்டணத்தையும் துவீபத்தையும் இணைக்கும் ஓர் அற்புதமான வாராவதி இருந்தது. அவ்வாராவதியின் கீழ்ஓடிக்கொண்டிருந்த வெள்ளம் வெகுகாலத்திற்கு முன்னரே அம்மணல் வநாந்தரத்திற்குள் அந்தர்க்கதமாகிவிட்டது.

2. 'வெள்ளியம்பலம்' என்று சொல்லப்படும் ஞானசபையை ஸ்தாபித்தவர்கள் இம் மகாங்களேயாகையால், இவர்களை 'எங்கும் பரவும் ஆலவிருக்ஷத்தின்மூலம்' என்று குப்தசாஸ்திரங்களில்பிரஸ்தாபம் நடைபெறுகின்றது. 'எங்கும் பரவும் ஆலவிருக்ஷம்' என்ற பிரதீகமானது நேர்மையாயும் அழகாயும் அமைந்துள்ளது. இப்போது உங்கள் முன்னிருக்கின்ற விசாலமான ஆலவிருக்ஷத்தைப் பாருங்

கள். மத்தியில் ஸ்தம்பம்போன்ற அடிமரம். அது நாளடைவில் சிறுகச் சிறுகப் பெருத்திருக்கின்றது. அவ்வடிமரத்தினின்று வெகு தூரம் பரவிக்கொண்டுபோகின்ற கிளைகளுண்டாகியிருக்கின்றன. அக்கிளைகள் அங்குமிங்கும் விழுதுகள்விட்டு, அவ்விழுதுகள் நீண்டு பெரிதாகி, பூமியைப் ஸ்பரிசித்து, வேரூன்றுகின்றன. இதனுல் ஆதிமரம் என்றும் நீடித்திருக்கக்கூடிய தசைமையைப் பெறுகிறது. இதுபோலவே அந்த ‘வெள்ளியம்பலம்’ என்ற ஞானசபை உலகத்திற்குப்பிராணுதாரமான முக்கியஸ்தானம். நம்முன்ளுேன்றும் அவ்வாலமரத்தின் கிளைகள்போல, ஞானாசாரியர்களின் பரம்பரையாகிய அநேகம் கிளைகள் இவ் ‘வெள்ளியம்பலத்’திலிருந்து பலகாலங்களில் பூமியின் பலபாகங்களில் விழுதுவிட்டு வேரூன்றி, அவ் வேரூன்றின விடங்கள்தோறும், புதியமதங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றன. அவைகள் மூலமாய்ப் பூமியில் அந்தந்தவிடத்தில்,ஞானஜ்யோதிஸ்விளங்கும்படியான ஸ்தானங்கள் அமைகின்றன. இவ்விதமே ‘வெள்ளியம்பலம்’ என்ற விசாலமான ஆலவிருக்ஷம் உலகமெங்கும் பரவி மென்மேலும் மஹிமைபெற்றுவரவே, உலகத்திலுண்டாகிக்கொண்டு வருகின்ற பலஜாதியார் தலைமுறைதத்துவமாய் அதனிழலின்கண் ணடைக்கலம் புகுந்து சிரேயஸையடைந்து வருகின்ருர்கள்.

3. இதுதான் ‘வெள்ளியம்பலம்’ என்று சொல்லப்படும் ஞானக்குழாத்தின் ஆரம்பம். இவர்கள்தான் அதை ஸ்தாபித்த மகாபுருஷர்கள். இந்த வெள்ளியம்பலந்தான் மனிதவர்க்கத்தை காக்கும் ரக்ஷையாகவும் நல்வழிப்படுத்துங் குருவாகவுமிருக்கின்றது. தேசத்தாருக்குப்பின் தேசத்தார் உண்டாகவும், அதாவது பலகுடும்பங்கள் சேர்ந்து ஒருபெரிய வகுப்பாகவும் பலவகுப்புக்கள் சேர்ந்து ஒரு தேசத்தாராகவும் மனிதவர்க்கம் விருத்தியாகிக்கொண்டுவருவதில், ‘வெள்ளியம்பல’த்தின் சம்பிரதாயமுறையை யநுசரித்து ஓரோர் கண்டங்களிலும் சபைகள் ஏற்பட்டு, நாகரிகமும் ஞானமுறையும் பரவுதற்கு அநுகூலமான மத்தியப் பிரதேசங்களாக அமைகின்றன.

4. இப்போது ‘அட்லாண்டிக்கு’ மகாசமுத்திரம் இருக்கின்ற அடியிடம் ஜலத்திற்குமேல் இருந்தகாலத்தைக்கவனியுங்கள். அதில்

ஒரு பெரிய ‘கண்டம்’ இருந்தது. அந்தக் கண்டத்தில் ஒரு பெரிய பட்டணம் இருந்தது. விஸ்தாரமான (Toltec) டால்டெக்கு ராஜாங்கத்தின் பிரதான நகர் அது. அந்நகரத்தின் வாசல் சுவர்ணத்தால் அமைந்துள்ளது. தேவாம்சத்தைப்பெற்ற ஒருவர் சுவேதசக்கரவர்த்தியாக அவ்விராஜ்ஜியத்தையாண்டார். ‘முன்வெள்ளியம்பலம்’ என்று பிரஸ்தாபித்த மகா சபையினின்று இதன்கண் வந்து மகாபுருஷர்கள் உயர்வற உயர்நலமமைந்த கம்பீரமான நாகரிகத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். அதன் பின்னர் அடிமரத்தினின்றும் கிளைகள் பரவுவதுபோல, சிறுசிறுராஜாங்கமும், பெரியபெரிய ராஜாங்கமும் ஒன்றின்பின்ஞென்ருய்த்தோன்றுவதாயின. ‘எகிப்து’ தேசத்தில் தோன்றின அற்புதமான நாகரிகமும் இம்மகாபுருஷர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ‘புன்ஸன்’ என்னும் ஜர்மானியதேசத்து அறிஞர் ஒருவர் ‘எகிப்து’ தேசத்தின் உயர்தர நாகரிகத்தைப்பற்றிப் பின்வருமாறு பிரஸ்தாபிக்கிருர். “அந்நாகரிகம் மிகவும் அற்புதமானது. அஃது உலகத்தில் தோன்றிய காலத்தை யறியமாட்டோம். ஆனல் அதன்பூர்வீகத்தைப்பற்றியும் அது எவ்விதம் உலகத்தில்தோன்றலாயிற்றென்பதைப் பற்றியும் நாமறிய இயலவில்லை”. ‘எகிப்தியர்’ கட்டியிருக்கின்ற பிரஹ்மாண்டமான கட்டிடங்களை, இக்காலத்திய கட்டிடநிர்மாண நிபுணர்களும் சிற்பவல்லவர்களும் இப்போது அழிவுற்றிருக்கிற நிலையில், பார்த்துப் பிரமிக்கின்ருர்கள். ஆலயங்களின் உயர்ந்த ஸதம்பங்களின்மேல் இவ்வளவு பெரிய கற்களை யெவ்விதம் ஏற்றிவைத்தார்கள் என வியக்கின்றனர். எகிப்தியரின்வித்தியையையும், ஞானத்தையும்,சந்தோஷம் நிறைந்த நாகரிகமுறைகளையும்,தேவராஜவம்சங்களையும்,ஆரியர்களின் காலத்திற்குமுன்னர் இருந்த தெய்வத்தன்மை பொருந்திய (‘Pharoahs’என்ற) அரசர்களையும் சூக்ஷ்மமான பூமிகளைப்பற்றிய அவர்களுடைய அற்புதமான அநுபவவறிவையும், ஸ்தூல வுலகைப்பற்றிய அவர்களின் சாஸ்திரப்பயிற்சியையும், பாருங்கள். அவைகள் மிகவும்மேலானவையன்ருே!‘Atlantes’ ‘அட்லாண்டிஸ்’ என்று சொல்லப்பெறும் நாட்டினின்றுஇப்போது கீழ்நோக்கிஞெம்.

இனி மேல்நோக்கிப் பார்த்தோமானால் 'மெக்ஸிகோ' என்ற வேறு ராஜ்ஜியம் தன் நிலையைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தத்தளிக்கின்றதைப்பார்ப்போம். 'எகிப்து' ராஜ்ஜியத்தைப் போலவே, அதுவும் நாகரிகமுள்ளது. 'Aztecks' 'அஜ்டெக்ஸ்' என்ற ஜாதியார் அதை யழிக்குங்காலத்தில் அது மகா புராதந நாகரிகமுடையதாயிருந்தது. 'தென்னமெரிக்கா' வின் சரித்திரத்தை யாராய்வோம். அது, மகாபழமையான வொரு நாகரிகம். மடிந்துபோன பின், அதன் பிரேதத்தைப் போல் காணப்படுகிறது. 'ஸ்பானியா' தேசத்தின் குதிரை ராணுவமும் காலாட்படையும் அஜ்ஜாதியாரை வதம் செய்து, அக்கினிக்கு இரையாக்கி,அருமையான அந்நாகரிகத்தின் சின்னங்களைப் பொய்த்துப்போம்படி அந்தோ! என்ன கொடுமை செய்து போட்டார்கள்!

இனி நம்மிந்திய தீபகற்பத்தைப்பற்றி நமது திருஷ்டியைச் செலுத்துவோம். சமுத்திரத்தின்கீழ் மூழ்கியிருந்த ஹிமாசலமானது, வெளிவந்து அதன் உந்நதமான சிகரங்களை நீலநிறமுள்ளவாகாயத்தில் தோன்றும்படி செய்துகொண்டிருந்த அந்த புராதந காலத்தில், ஹிமாசலத்திற்குத் தென்பாகத்திலுள்ள விடங்கள் மனிதன் காலடிப் படாதனவும் மனித சஞ்சாரத்திற்கு அநர்ஹமாகவும் உள்ள விஸ்தாரமான சதுப்புள்ள களர்ப்பற்றிய நிலமாகவிருந்தது. அப்போதுதான் சமுத்திரம் வற்றித்தரையாக ஏற்பட்டிருந்த தருணமாம். பின்பு வர வர உலர்ந்து களர்மாறிக் கெட்டித் தரையாகவமைந்து, நதிகள் ஏற்பட்டுப் பயிர் பச்சைகள் உண்டாகவே, மனிதன் வசிக்கயோக்கியதையுள்ள நிலமாக அமைந்தது. அப்போது ஏராளமான 'டால்டெக்' ஜாதிக்கூட்டங்கள் ஹிமாசலத்தின் அங்குமிங்குமுள்ள பலகணவாய்களின் மூலமாய், அதன் தென்பாரிசத்திலுள்ள இந்நாட்டிற் பிரவேசித்தார்கள். பல்கிப்பெருகி, இந்தியா தேசமுழுமையும் பரவினார்கள். கம்பீரமான பட்டணங்களை நிர்மித்தார்கள். கோட்டை கொத்தளங்களை யமைத்தார்கள். போக நுகர்ச்சியதிகமாயுள்ள நாகரிகத்தையுண்டு பண்ணினார்கள். இதுதான் புராணங்களில் 'தைத்தியர்'களின் நாகரிகமென்றும், 'தைத்தியர்களின்' காலமென்றும் சொல்லப்பெறும். இப்பால் உயர்ந்த நாசியும் வீரியமுமுள்ள ஆரிய மகாவர்க்கத்தினரின் வெள்ளம் வடக்கேயிருந்து இந்நாட்டை நோக்கிப் படையெடுத்து வரவே, 'தைத்தியர்'காலம் ஒடுங்கியது. அவர்களும் அடங்கினார்கள்.

5. இவ்விதம் உலகத்தில் பூர்வீகசரித்திரங்களை ஆராய்வோமாகில், நம்மநத்தில் அழுத்தமாய்ப்பதியும் விஷயமொன்றுண்டென அறிவோம். அஃதென்னவெனில், கம்பீரமான கல்விப்பயிற்சியும் அற்புதமான சிற்பவேலைபமைப்பும்,இயற்கையான சக்திகளையாளுந்திறமையும், வெள்ளியம்பலத்தினின்று வந்த மகா புருஷர்களான தெய்வத்தன்மை பொருந்தியவரசர்களால் அந்தந்த ஜாதியாரின் நாகரிக முறையில் ஏற்படுத்தப்பட்டனவென்றும், மனிதவர்க்கம் குழந்தைப்பருவமாயிருக்குங்காலத்தில், அதன் நாகரிகமுறையை நேர்மைப்படுத்தினவர்கள் அம்மகா புருஷர்கள் என்றும், நமக்குத் தெரியவரும். அக்காலங்களில் நிர்மிக்கப்பெற்ற மகாபெரிதான கட்டிடங்களின் இக்காலத்தில் தங்கிநிற்குஞ்சின்னங்களை நாம் கண்ணுறும்பொழுது, அவைகளை நிர்மித்த சிற்பியின் புத்தி நுட்பத்தையும் திட்பத்தையும் மௌனமாக அவைகள் பறைபறைகின்றனவைபோலத்தோன்றும். அவைகளைக்கட்டியவர்கள் நாகரிகமற்ற மூடர்கள் அல்லவென்றும் அறிவோம். 'Chaldea' 'கால்டியா' நாட்டில் உள்ள நகரங்களைக் கட்டியவர்கள் அநாகரிகமுள்ளவர்களென்று எவ்விதம்சொல்லத்துணிவோம்? நகரத்தின்மேல் நகரம்,ஒன்றின்மேலொன்றாய்க் கட்டப்பட்டிருந்தனவாகஇப்போது பூமியைவெட்டிச் சோதித்துப்பார்க்கும்போதுதெரியவருகிறது!மகாபாதாளத்தில் கட்டியிருந்தநகரத்தை இப்பொழுதுசோதித்துப்பார்க்குங்கால், அணியணியாய் உள்ள ஸ்தம்பங்களமைந்த மண்டபங்களையும், அப்பண்டை நாளிலுள்ள ஜனங்களின் அபிப்ராயங்களையும், நீதிமுறைகளையும், சாஸ்திரமுறைகளையும், விஸ்தாரமாகச்சொல்லும்புஸ்தகங்களும்,சுவடிசுருணைகளும்,ஆயிரக்கணக்காய் அமைந்துள்ள ஸரஸ்வதி விலாசங்களையும், நாம்கண்கூடாய்க்காணலாம்! இக்காலங்களை நோக்க, சமீபத்தில் ஏற்பட்டுள்ளனவென்று சொல்லப்பெறும் 'Stone henge' 'ஸ்டோன் ஹெஞ்சு' என்னும் ஸ்தலத்திலுள்ள கற்களைத்தூக்கி ஏற்றிவைத்தவர்நாகரிகமில்லாதவர்களா? அக்கற்களில்

ஒரு குழந்தைகூட வசைக்கும்படியானதும், ஒரு ராக்ஷதன் கூட அப்புறப்படுத்தக்கூடாததுமான மிகவும் புத்தி நுட்பத்தால், அமைக்கப்பட்டுள்ள சில ஆடுங்கற்களைப் பார்க்கலாம். அத்தன்மையான கற்களினமைப்புக்குச் சிற்பசாஸ்திரத்தின் திறமை எவ்வளவு தூரம் விருத்தியடைந்திருக்க வேண்டுமென்பதை, அக்கற்கள் 'பேசாமடந்தை'யாகவிருந்துகொண்டு விளக்குகின்றன.

'சீனு' தேயத்தின் பழமையும் அதன் நாகரிகத்தின் உயர்வையும் இப்பொழுதுதான் மேல்நாட்டார்க்குத் தெரியவந்து கொண்டிருக்கிறது. 'அமெரிக்கா' தேசத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இத்தேசத்தினுட் பாகத்தில் பிரவேசித்து யாத்திரை செய்தார். அதில் ஒரு வாராவதியைக் கண்டனராம். அஃது பெரிதான 'Marble' சலவைத் தகட்டுக்கற்களால் அழகாய் அமைக்கப்பட்டிருந்ததாம். அவைகள் எக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டனவென்றும், அவ்வளவு பெரிய கற்கள் எவ்விதம் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன வென்றும், ஒருவராலும் சொல்லமுடியவில்லை. யாத்திரை செய்தவரோ யந்திரங்களின் பழக்கத்தில் பிரசித்திபெற்றிருக்கின்ற அமெரிக்காதேசத்தின் சிற்பசாஸ்திரி; 'சீனு' தேசத்தின் பழமையான நூல்களில் இப்பொழுது ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ள 'Classic of Purity' என்னும் பெயர்வாய்ந்த அருமையான நூல் ஒன்று உண்டு. இது 'சீனு' தேசத்து ஞான இலக்கியங்களில் மிகவும் உயர்வான நூல். மேனாட்டிலிருந்து கர்ணபரம்பரையாய் இந்நூலின் கண்ணுள்ள விஷயம் வந்ததாகவும், 'கோ ஹ்சுவான்' ('Ko-Hsuan') என்பவரால் அவர் காலம் வரை ஒலிவடிவாயிருந்து,பின் வரிவடிவாய்ஏற்படுத்தப்பட்டதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. "கிழக்கிலுள்ள 'ஹ்வா' ('Hva') நாட்டின் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அரசரிடமிருந்து நான் இதைப்பெற்றேன். அவர் இதைச் சுவர்ணமயமான வாசலமைந்த நகரத்தின் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அரசரிடமிருந்து பெற்றார். இவரோ நாட்டின் தெய்வத்தன்மையான மாதாவினிடமிருந்துபெற்றார்." "சுவர்ணமயமான வாசல் நிலை"யுள்ள பட்டணமென்றபெயர் பிற்காலத்தில் உண்டான பிரதான நகரங்களுக்கு ஏற்பட்டது. இத்தன்மையான நகரங்கள் பலவேறுபட்டன. மத்திய 'அட்லாண்டிஸ்' நாட்டின் கடைசிப்பிரதான நகராயிருந்த பட்

டணத்தின் பெயரும் இதுவே. பழமையான 'க்ரீஸ்' தேசம் உண்டான காலத்தில் மத்திய 'அட்லாண்டிஸின்' பிரதான பட்டணமானது ஏற்கனவே பழமையான பட்டணமாகவிருந்தது.

6. நான்காம் மனிதமகாவர்க்கத்தினின்று ஏற்பட்ட 5-ம்மனித வர்க்கம் உற்பத்தியானது இவ்விதமே. இதனை அதிக கவலையுடன் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ராஜாக்கள் சம்ரக்ஷித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஞான குரவர்கள் கல்வி கற்பித்து நல்வழிப்படுத்திவந்தார்கள். கம்பீரமான தர்மசாஸ்திர முறையை வெளியிட்டவரான 'வைவசுவதமநுவே இவர்களுக்குள் அவதாரமாயினர். ஜனங்களின் பிரயோஜனார்த்தமாக வேதசாஸ்திரங்களைத்தொகுத்து வகுத்த சிரேஷ்டரான வியாசமஹருஷியே இவர்களுக்குள் சரீரமெடுத்து நடை பெறுவாராயினர். பின்னர் பல திவ்ய நாமங்களமைப்பெற்ற மஹருஷிகள் பின்னர் தோன்றி ஞானசாஸ்திரத்தைக் கற்றுக்கொடுக்கத் தலைமுறைதோறும் அவதாரமாயினர். இந்துக்களுடைய புராணங்களைப்பார்த்தால் 'தெய்வத்தன்மைபொருந்திய ராஜாக்களைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபம் வருகின்றது. ஸ்ரீராமரின் சரித்திரத்தைஸம்ஸ்கிருதபாஷையினின்றும்நேரில்கேட்டு அன்பால் உருகாத ஹிந்துவின் ஹிருதயமும், ஆச்சரியத்தால் வியக்காத ஹிந்துமநமும், மரியாதையுடன் வணங்காதஹிந்துவின் தலையும்இருந்திருக்கவும்கூடுமோ? அவரோ அரசர்களுக்குள் உயர்வறஉயர் நலமமைந்த மகாபுருஷன். புத்திரர்களுக்குள் புத்திரன்என்றசொற்கு இலக்ஷியமாவர். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அவர் ஆளுகையோ கம்பீரமானது. பூர்ணம் பெற்ற மநோதீரர் அவர். நீதிமுறை வழுவாநியாயாதிபதி. நேர்மையாய் அரசாக்ஷிசெய்தராஜசிரேஷ்டர்.

7. இவ்விதமே இந்தியாதேசத்தில் மாத்திரமன்றி ஆரியவர்க்கத்தினின் கிளை வர்க்கங்கள் உலகில் குடியேறினவிடங்களிலெல்லாம், இவ்விதமாகவே நேர்மையும் சிறப்பும் உடையனவாய் அந்தந்த இடங்களிலுண்டான நாகரிகங்கள் நிகழ்ந்தன. அத்தேசங்கள் எல்லாம் அந்நாகரிகங்கள் தோறும், முன் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ராஜாக்கள் இருந்தனர் என்பதைப்பற்றிய நல்ல ஸ்மரணையும், மதஸ்தாபகர்களான ஞானகுருக்களின் பிரஸ்தாபமும், அந்நாட்டார்

களின் பழமையான காலத்தில் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மகா புருஷர்கள் ஆண்டார்களென்றும், கல்விகற்பித்து நல்வழிப்படுத்தினர்கள் என்றும், விஸ்தாரமான பிரஸ்தாபங்கள் உள்ளன. ஆதிகாலத்தில் மனிதர்கள் உடன் கூடவே தேவர்கள் நடமாடினர்கள் என்றும் உறவாடினர்களென்றும், ஆண்டார்களென்றும், கற்பித்தார்களென்றும், ஜனங்களுடைய மநத்தைக் கவர்ச்சி செய்யும்படியான உயர் நலமமைந்த லக்ஷியபுருஷர்களாக, பின்னர் அவர்கள் ஏற்பட்டார்களென்றும், இவ்விதம் பாரம்பரியமான ஐதீகம் இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இக்காலத்தில் ராஜா என்றால், ஒரு அற்புதமான மஹிமையும் செல்வாக்கும் உடையர் என மதிப்பு பிரகிருத நாகரிக முறையில் கூட இருந்து வருகிறது. அதற்குக்காரணம் ஆதிபூர்வீகராஜக்கள் தெய்வத்தன்மைபொருந்தியவராயும் ஜீவகாருண்யமுள்ளவர்களாயும், ஞாநகுரவர்களாயும், கம்பீரமான தெய்வவல்லமையும் மயிரிழை தவறாத நீதிமுறை உள்ளவராயும், இருந்தார்கள் என்பதின் ஸ்மரணை இன்னும்ஒருவிதமாய்த் தங்கியிருப்பதனுலென்று அறிக. எத்தனையோ கொடுமையாய் அரசாண்ட மன்னர்கள் இருந்திருப்பினும், அவர்களையெல்லாம் மறந்து, இக்காலத்திலும் முடிமன்னர் என்ற பேர்கேட்டமாத்திரத்தில், உலக ஜநங்கள் அவர்பால் அன்பும் வணக்கமும் சிரத்தையும் உள்ளவர்களாயிருக்கின்றார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். அரசமுறையைப்பற்றி ஆங்காங்கு பிரஸ்தாபம்பெறும் நிந்தனைமொழியெல்லாம், பயனற்ற விருதாச்சொல்லென்றும் அரசன் என்ற உயர் லக்ஷியமுள்ள புருஷனிடம் ஜநங்களின் ஹிருதயத்தில் குடிகொண்டிருக்கும் அன்பைத் தொலைக்கச் செய்யுமுயற்சி வீண் முயற்சியென்றும், காலம்சென்ற சக்கரவர்த்திநியாகிய 'விக்டோரியா அம்மையார்' லண்டனிலுள்ள 'சேண்ட் பால்ஸ்' ஆலயத்திற்குப்பவனிபோகும்காலத்தில், லண்டன் பட்டணத்தில் வீதிகளில் ராஜாங்கத்தின் பல பிரதேசங்களிலுமிருந்தும் கூடியவர்களான ஆண் பெண் பாலர்களின் முகத்தை ஒருமுறை பார்த்திருப்பரேல், யாவருக்கும் நன்கு விளங்கும். ஜநங்களின் மநத்தில் அந்த அம்மையாரின்பால் பொங்கிவெளிவந்த அன்பின் அலைகளும் அம்மையாரைப்போற்றி வாழ்த்தின வசநங்களின் ஒலியையும் கவனித்தால் ராஜன் என்ற மொழிபானது

சௌகரியபக்ஷமாக ஜநங்களால் ஏற்படுத்திய ஒரு கட்டுப்பாடான மொழிஅன்று எனவும், 'பார்லிமேண்டு' சபையாரால் லௌகிககாரியங்களைக்கொண்டுசெலுத்த சௌகரியபக்ஷமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு அமைக்கப்பெறும் ஒருவார்த்தை அன்று எனவும், வெள்ளிடைமலை போல் தெளிவாய்த்தெரியவரும். ராஜா உண்மையில் இறைவனிடமிருந்து பெற்ற உரிமையாலாளுகிறான். ஜநங்களுக்குள் ஈசுவர சக்தியின் ஒருஅடையாளமாகவும், ஓர் அம்சமாகவும் விளங்குகிறான். இத்தன்மையான ஐதீகமானதுசகலவல்லமையும் பொருந்திய அரசர்களாயிருந்த மகா புருஷர்களால் ஆளப்பெற்ற ஜாதியார்களின் கால முதற்கொண்டு கர்ண பாம்பரையாய் நாளிதுவரை வந்துகொண்டிருக்கிறது. (இன்னும் வரும்.)

ப. நா.

விஷு திநம்.

இரவும் பகலும் ஸமகாலமாய் ஏற்படுந் திநமே 'விஷு திநம்' என்னப்படும். சூரியன் 'பூமத்யரேகை' (Equator) க்கு நேர் உச்சியில் ப்ரகாசிக்கும் திநங்கள்தான் விஷு திநங்களாகும். சூரியன், 'மகரவீதி' (Tropic of Capricorn) யினின்றும் உத்தராபிமுகமாய்க் 'கடகவீதி' (Tropic of Cancer) வரை செல்லும் தனது உத்தராயண யாத்திரையின் நடுவில் ஒரு திநத்திலும், மறுபடி கடகவீதியினின்றும் தக்ஷிணபிமுகமாய் மகரவீதி வரை செல்லும் தனது தக்ஷிணாயந யாத்திரை நடுவில் ஒரு திநத்திலும், பூமத்யரேகைக்கு நேர் உச்சியில் ப்ரகாசிக்கின்றான்.

குறிப்பு: (1) மகரவீதி - Tropic of Capricorn - பூமத்யரேகைக்குத் தெற்கே $23\frac{1}{2}$ யாவது அம்சத்துள்ளது.

(2) கடகவீதி - Tropic of cancer - பூமத்யரேகைக்கு வடக்கே $23\frac{1}{2}$ யாவது அம்சத்துள்ளது.

(3) உத்தராயணம் - சூரியன் உத்தராபிமுகமாய்ச் செல்லக்கூடிய ஆறுமாதக்காலம். (அநுஷ்டாநத்தில் தை மாதம் முதல் திநம் முதல் ஆனிமாதம் முடிய)

(4) தக்ஷிணயநம் - சூரியன் தக்ஷிணபிமுகமாய்ச் செல்லும் ஆறுமாதகாலம். (அநுஷ்டாநத்தில் ஆடிமாதம் முதல் திநம் முதல் மார்கழி மாதம் முடிய).

இப்பொழுது அநுஷ்டாநத்தில் உத்தராயணம் என்பது தை மாதம் முதல்திநம் முதல் ஆடிமாதம் முதல்திநம் வரையுள்ள ஆறுமாதகாலமானதால், அதன் மத்யதிநமான சித்திரை மாதம் முதல்திநமே ஒரு விஷு திநமாகவும், ஆடிமாதம் முதல்திநம் முதல் தை மாதம் முதல்திநம் வரையுள்ள தக்ஷிணாயந காலத்தின் மத்திய திநமான ஐப்பசி மாதம் முதல்திநம் மற்றொரு விஷுதிநமாகவும் ஆக வருஷந்தோறும் இரண்டு விஷுதிநங்கள் வைதிகமுறைப்படி பித்ருச்ராத்தம், தர்ப்பண முதலிய கர்மாநுஷ்டாநங்களுக்காக அநுஷ்டித்துவருகின்றோம். சித்திரைமாதம் ஏற்படும் விஷுவுக்கு 'சைத்ரவிஷு' (Vernal Equinox) என்றும் ஐப்பசிமாதம் ஏற்படும் விஷுவுக்கு 'ஐப்பசி விஷு' அல்லது 'துலாவிஷு' (Autumnal Equinox) என்றும் சொல்லப்படும். நமது நாட்டில் வழங்கும் பஞ்சாங்கங்களிலும் இவ்விரண்டு திநங்கள்தான் விஷு புண்யகாலமாய்ச் சொல்லப்படுகின்றன.

ஆனால் ஜ்யோதிஷசாஸ்திர கணிதவிதிப்படிக்கும், ஜ்யோதிஷ யந்திரங்களின் (Astronomical instruments) உதவியாலும், ஆராய்ச்சி செய்வோமாகில், மேற்கூறிய விஷுதிநங்கள் முறையே 22திநங்களுக்கு முன்னதாகவே ஏற்படுகின்றன. அதாவது, உண்மையில், சைத்ரவிஷு என்பது பங்குனிமாதம் 8-ம் தேதியை யடுத்தும், துலா விஷு என்பது புரட்டாசி மாதம் 8-ம் தேதியை யடுத்தும் அமைகின்றன. மேற்கூறிய திநங்கள் நமது பஞ்சாங்கங்களில் முறையே மேஷாயந புண்யகால மென்றும், துலாயந புண்யகால மென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்கண்ட இரண்டு திநங்கள்தான் உண்மையில் விஷு புண்யதிநங்கள். அப்படியிருக்க உண்மையான புண்யதிநங்களை, நாம் கவனியாது, அப்புண்ய திநங்களுக்குப் பின் சுமார் 22-வது திநத்தை விஷு புண்யகாலமாய் அநுஷ்டித்து வருகின்றோம். அதற்குக் காரணம், நமது முன்னோர்களால் எவ்வளவோ அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட ஜ்யோதிஷ சாஸ்திரத்தில் வரவர நமக்கு ஏற்பட்ட பயிற்சிக் குறைவுதான்.

தவறு ஏற்பட்ட விதம்: இப்பொழுது அநுஷ்டாநத்தில்வழங்கிவருவது ப்ராசீநநூல்களின் ஆதாரத்தைக்கொண்டுதான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நமது அநுஷ்டாநம் தவறுகுமானால் அதற்கு ஆதாரமான பூர்வக்ரந்தங்களே தவறாக இருக்கவேண்டுமென்ற சங்கை ஏற்படலாம். ஆனால் அதன் உண்மை அப்படியல்ல. ப்ராசீந நூல்களில் சொல்லியது வாஸ்தவந்தான். அந்நூல்களின் ப்ரகாரம் விஷு திநங்கள் சித்திரை மாதம் முதல் திநத்திலும், ஐப்பசி மாதம் முதல்திநத்திலும்தான், ஏற்பட்டிருந்தன. அந்நூல்கள் அக்காலத்துள்ள ஜோதிஷ கணிதப்படி விஷு திநங்களைக் கணக்கிட்டுக் கூறி

யிருக்கின்றன. 'ப்ருஹத்ஸம்ஹிதை' முதலான உயர்ந்த ஜோதிஷ நூல்களை வரைந்த 'வராஹமிஹிரர்' முதலான ஜோதிஷ சாஸ்திர நிபுணர்களின் காலமான கி. பி. 499-ம் வருஷத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்களையே நாம் அநுஷ்டித்து வருவதால், அவைகளில் அக்காலத்துக் கணிதப்படிச் சொல்லப்பட்ட விஷு திநங்களையே இன்றும் விஷுதிநங்களாய் நாம் கொண்டாடுகின்றோம்.

பூமத்யரேகையில் எந்தஸ்தாநத்துக்கு நேர் உச்சியில் சூரியன் ப்ரகாசிக்கின்றானோ, அல்லது சூரியவீதி (Ecliptic) யும் பூமத்ய ரேகையும் எந்தஸ்தாநத்தில் சந்திக்கின்றனவோ, அந்த ஸ்தாநத்துக்குத்தான் 'க்ராந்திபதம்', அல்லது 'விஷுஸ்தாநம்' (Equinoctial Point) என்று பெயர். இந்த விஷுஸ்தாநத்து நேர் உச்சியில் சூரியன் ப்ரகாசிக்கும் திநந்தான் விஷு திநம் என்று பெயர். மேற்கூறியபடி வராஹமிஹிரர் காலமான ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இந்த சைத்ர விஷுஸ்தாநமானது மேஷராசி அல்லது அசுவிநீநக்ஷத்திரத்தின் ஆதியில் இருந்ததாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் இந்த ஸ்தாநத்திற்கு 'மேஷாதி' (First Point of Aries) என்று பெயர். 36 அம்சங்கள் (Degrees) அல்லது 27 நக்ஷத்திர பாகங்கள் அல்லது 12 ராசிபாகங்களாக வகுக்கப்பட்டசூரியவீதிக்கு (Ecliptic) ராசி சக்கரம் (Zodiac) என்று பெயர். 'மேஷாதி' (First point of Aries) அல்லது சைத்ர விஷுஸ்தாநம் (Vernal Eqinoctial Point) தான் அச்சக்கரத்தின் ஆரம்பஸ்தாநம்.

இந்த விஷு ஸ்தாநமானது எப்பொழுதும் ஸ்திரமானதன்று. அதாவது சூரியவீதியும் பூமத்ய ரேகையும் எப்பொழுதும் ஒரேஇடத்தில் ஸந்திப்பதல்ல. இந்த ஸ்தாநமானது வருஷம் ஒன்றுக்குச் சுமார் 4 கலை (Seconds) வீதம் பின்னோக்கிச் செல்கின்றது. அதாவது இந்த வருஷம் விஷு ஸ்தாநம் அசுவிநீயின் முதல்ஸ்தாந (Point) த்தில் இருந்தால், அடுத்த வருஷம் ரேவதியின் கடைசி நாலாவது விகலையில் அமையும். இவ்வாறு விஷு

ஸ்தானம் பின்னோக்கிச் செல்லுவதை, 'விஷு அபஸரணம்'* (Precession of the Equinox) என்று கூறுவார்கள். இவ்விஷு அபஸரண விதியானது நமது முன்னோர்களுக்கும் தெரிந்த விஷயமாதலால், அந்தந்தக் காலங்களின் அதன் ஸ்தானங்களைக் கண்டுபிடித்து அதுமுதல் ராசிசக்கரத்தைக் கணக்கிட்டிருக்கின்றனர். இந்த விஷு ஸ்தானமானது ரிக்வேத காலங்களில் மிருகசீரிஷத்திலும், பிறகு வேதாங்கஜ்யோதிஷம் எழுதப்பட்டகாலத்தில் கிருத்திகையிலும், பிறகு வாராஹமிஹிரர் காலத்தில் அசுவினீ நக்ஷத்திர ஆரம்பத்திலும், இருந்ததாக அந்தந்தக் காலங்களில் விளங்கிய ஜ்யோதிஷ நிபுணர்களால் கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேஷாதியினின்றும், விஷு ஸ்தானமானது சுமார் 1400 வருஷங்களில், சுமார் 22 அம்சம் பின்னடைந்து இப்பொழுது உத்திராட்டாதி நக்ஷத்திரத்திலிருக்கின்றதெனக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார்கள். அதாவது மேஷாதியை முதல் அம்சமாக வைத்துக்கொள்வோமானல், இப்பொழுது 33-வது அம்சத்தில் விஷுஸ்தான மிருக்கின்றது. முன் மேஷாதியில் பூமத்திய ரேகைக்கு வரும் சூரியன் இப்பொழுது 22 அம்சங்களுக்கு முன்னதாகவே வந்துவிடுவதால், விஷு தினமும் சுமார் 22 நாட்களுக்கு முன்னதாகவே ஏற்படுகின்றது. அதாவது சுமார் 70 வருஷத்தில், விஷு தினமானது ஒருதினம் முன்னதாகவே ஏற்பட்டு வருகின்றது. இந்த விஷு அபஸரணவிதி (Law of Precession of Equinox) யின் ஸூக்ஷ்மத்தை நாம் மறந்துவிட்டோமாதலால், அதன் பிரகாரம் நமது புண்ய காலங்களையும் சரிப்படுத்திக்கொள்ள முடியாதவர்களா யிருக்கின்றோம்.

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி அய்யர்.

---

*குறிப்பு: இந்த 'விஷு அபஸரணம்' என்பது 60 வருஷங்களில் ஒரு தினம் பின்னடைவதாகவும், அதன்கணநத்தை யநுஸரித்தே பார்ஹஸ்பத்யமான 'ப்ரபவாதி' 60 வருஷங்கள் நமது முன்னோர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகவும் தெரியவருகின்றது. இப்பொழுது சுமார் 70 வருஷங்கள் ஆகின்றனவென்றும், ராசிசக்ரம் முழுமையும் ஒருதடவை விஷுஸ்தாநம் சுற்றிவரச் சுமார் 25,920 வருஷங்கள் ஆகின்றனவென்றும் தற்காலத்திய ஜ்யோதிஷ சாஸ்திரஞ்ஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஆனல் நமது முன்னோர்கள் 21,600 வருஷங்களில் ஒரு அபஸரணவட்டம் ஆய்விடுமென்று கணித்திருக்கின்றனர்.

புத்தக வரவு.

அரும்பதவுரையுடன் வெளிவந்த ஒரு அரிய தமிழ்ப்புத்தகம்.

ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களை நூற்றெட்டு யுகம் அரசாண்டுவந்த சூரபன்மன் எல்லாத்தேவதைகளுக்குஞ் செய்துவந்த இடுக்கண்களை சிவபிரானுடைய ஆறு நெற்றிக்கண்களினின்றுந்தோன்றி ஆறு திருமுகங்கொண்டெழுந்தருளி ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் நீக்குதற்கிடமாயிருந்த திருச்செந்தூரென்னுந் திவ்ய க்ஷேத்திரத்துக்கேற்பட்ட அநேக பிரபந்தங்களுள் திருவருள்பெற்ற மகான்களுள் அறுவராலே செய்யப்பட்ட * ஆறு பிரபந்தங்களும் மதுரைச் சங்கத்து வித்துவான் மு. ரா. அருணசலக்கவிராயராலெழுதப்பட்ட அரும்பதவுரையுடன் திருச்செந்தூர்ப் பிரபந்தத் திரட்டெனப் பெயரிடப்பெற்று டிம்மி 8 பேஜ் சைஸில் 420 பக்கமாக அச்சிடப்பெற்றன.

கந்தப்புராணத்திற் சொல்லாத சூரனுடைய முற்பிறப்புக்களும் பிறகதைகளும் முகவுரைதொடங்கிப் படிப்பவர்களுக்கு நன்கு புலப்படும். இந்நூல்களும் அரும்பதவுரைகளும் மிகவும் பத்தியை விளைவிப்பதற்கும் விற்பத்தியை யுண்டுபண்ணுவதற்கும் சாதனமாயுள்ளவைகள். தமிழபிமானிகளெல்லாரும் வாங்கி வாசிக்கவேண்டியது ஆவசியகமாம்.

மேற்கூறிய ஆறு பிரபந்தங்களுடன் இராமநாதபுரம் அட்டாவதானம் வித்துவான் சரவணப்பெருமாட் கவிராயர் செய்த கந்தவருக்கச் சந்தவெண்பாவும் அரும்பதவுரையுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூல் பலதுறை நயங்களமைக்கப்பெற்றது. இப்பிரபந்தங்கள் செய்த ஆசிரியர் சரித்திரச் சுருக்கங்களும் ஆங்காங்கு எழுதப்பெற்றுள்ளன. நல்ல கவிக்கோ பைண்டுடன் தங்கக் கிலிட்டிற் பெயரிட்ட புத்தகம் க-க்கு விலை. ரூ. 1—8—0. வி. பி. சார்ஜ் அணு 4.

வேண்டுவோர் மதுரை விவேகபாநுப்பிரஸ் மு. ரா. அருணசலக்கவிராயருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

* பிரபந்தங்களாவன:—1. திருச்செந்தூர்த் தலபுராணம். 2. ஷை பிள்ளைத்தமிழ். 3. திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி. 4. திருச்செந்திற் கலம்பகம். 5. திருச்செந்தூர்க் கலிவெண்பா. 6. திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ். 7. கந்தவருக்கச் சந்தவெண்பா.

பத்திராதிபர்.

சமாசாரம்.

பிரஹ்மஞான சபையின் முன் உதவி அக்கிராஸநாதிபதியாக (Vice-President) இருந்த ஸ்ரீமாந் ஏ. பி. ஸிந்நேட்டு என்பார் கொஞ்சகாலம் சபையினின்று விலகி இருந்தவர் திரும்பவும் அந்த ஸ்தாநத்தை வகிக்கிறதாக ஸம்மதித்திருக்கிறார். பிரஹ்மஸ்ரீ Sir எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள், இப்போது உதவி அக்கிராஸநாதிபதியாக இருப்பதில் அதை ராஜிநாமா செய்துபோவதாக ஸம்மதித்திருக்கிறார்கள்.

மதுரை, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலுள்ள பிரஹ்மஞான கிளைச்சங்கங்களின் நான்காம் முறை கூட்டம் பரமக்குடியில் நாளிதுமீ 23, 24உ களில் கூடும்.

ஷை தேதிகளில், தஞ்சாவூர் ஜில்லாக் கிளைச்சங்கங்களின் கூட்டமும் உட்கடை என்ற கிராமத்தில் கூடும்.

மாதுஸ்ரீ அந்நிபிஸண்டு அம்மையார் இப்போது இங்கிலாண்டில் பல இடங்களில், உயர்வற உயர் நலம் அமைந்த உபந்நியாசங்கள், பிரஹ்மஞான விஷயமாகச் செய்துவருகின்றார்கள். பிரஹ்மஞான ஸபையின் பிரயோஜநத்தை ஜநங்கள் நன்றாய் அறிந்து அநேகர் ஷை ஸபையின் அங்கத்தினராக ஆகிவருகின்றார்கள். அம்மையார் அக்டோபர்மீ 10உக்குள் நம் தேசத்துக்குத் திரும்புவார்கள்.

நான்குலக்ஷம் வருஷத்திற்கு முன்னம் இருந்த சமுத்திர ஆமையின் சிலாபாவம்:—வட அமெரிக்காக் கண்டத்தில் காலி போர்னியா என்னும் நாட்டில் லாஸ் ஆங்கிலிஸ் என்னும் பட்டணத்துக்கு அருகாண்மையிலுள்ள மலைச்சாரலில் கல்லாகச் சமைந்திருக்கின்ற கடலாமையின் சிலாபாவம் புதைந்திருந்தது சமீபத்தில் வெட்டியெடுக்கப்பெற்றது. இது குறுக்களவில் 30 அங்குலமுள்ளதாகவும்,100(lbs.)பவுண்டு நிறையுள்ளதாகவும்,இருக்கிறது. இதைக் கண்டெடுத்த இடத்தின் சமீபத்தில் சமுத்திர சம்பந்தமான பல கிளிஞ்சில்கள் கிடந்தன. இது இருந்த இடம் சமுத்திர நீர்ப்பரப்புக்குமேல் 3,000 அடி உயரமுள்ளதாகவும்,இப்போது சமுத்திரம் இருக்கிற இடத்துக்கு 50 மயிலுக்கு அப்பாலுமுள்ள ஒருமலை. அமெரிக்காதேசத்தில் இதுவரையில் பூமியிலிருந்து வெட்டியெடுக்கப்பெற்ற சிலாபாவங்களில் இது மிகவும் பூர்வீகமானது. இது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இடமானது நான்கு லக்ஷவருஷங்களுக்கு முன்னம், ஒரு மயில் ஆழமுள்ள சமுத்திரமாக, இருந்திருக்கவேண்டுமென்று சிலாபாவ கலைஞர்கள் ஊகித்துக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டுபிடித்தவர் டாக்டர் ஹேக்டர் அலியாட் என்பவராம்.

பத்திராதிபர்.

பூர்ணசந்திரோதய அநுபந்தம்.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

☞ பிறர் இதை அநுமதியின்றி பிரசுரம் செய்யக்கூடாது.

ப. நா.

சுத்தஸாத்விக சித்தத்தை நிர்மித்து, அதன் மூலமாய், கருணையால் ஜிஞ்ஞாஸுவாகிய ஆசுரி என்பாருக்கு ஸாங்கிய சாஸ்திரத்தை உபதேசித்தார். கபிலர், மஹாவிஷ்ணுவின் அவதாரமாகையால், ஈசுவரன் பிராகிருத சரீரமில்லாதவர், அதனுல் சுத்தசித்தத்தை நிர்மித்துக்கொண்டாரெனச் சொல்லியிருக்கிறது."

3. சாதாரணமாய் ஜநங்களுக்கு, அறிவு, ரஜஸ், தமஸ் என்ற குணங்களின் சம்பந்தத்தினுல், மநம் ஆவரண விக்ஷேப சக்திகளுக்குட்பட்டிருக்கிறது. ஈசுவரனுக்கோ இவை யில்லை.

4. புத்தர், கபிலர், அர்ஹத்தர்கள் முதலான அநேக தீர்த்தங்கரர்கள் (சாஸ்திரத்தை உண்டுபண்ணியவர்கள், அவதாரபுருஷர்கள், மஹான்கள் அந்தந்த மதங்களில் ஸர்வஞ்ஞர்களாக மதிக்கப்படுகின்றமையால் அவர்களை ஏன் ஸர்வஞ்ஞர்களாகச் சொல்லக்கூடாது? ஸர்வஞ்ஞன் என்ற பதம், அநுமாநத்தினுல், ஒருவன் என்றே ஏற்படும்.

அநுமாநத்தினுல் ஸாமாந்நியமான ஞாநம் உண்டாகுமேயன்றி விசேஷஞாநம் உண்டாகாது. அவ்வீசுவரனுடைய விசேஷகுணங்களைப்பற்றிய ஞாநம் உண்டாகாது. அது ஆகமத்தினுல்தான் கூடும். (ஆகமம்=வருதல். இந்திரியங்கட்குப் புறம்பான விஷயங்களைப் புத்திக்குத் தெரிவிக்கும் சாஸ்திரம், ஆகமம். இது வழக்கமாய் வேதத்திற்கே சொல்லப்படுகிறது). ஆனுல் புத்தர் முதலியவர்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட சாஸ்திரங்கள் ஆகமங்கள் ஆகமாட்டா. ஆகம ஆபாசமாம். போலியானவைகள் எல்லாப் பிரமாணங்களுக்கும் விரோதமான க்ஷணிகஞாநம், ஆத்மா இல்லையென்பது முதலியவைகளை அம்மத சாஸ்திரங்கள் உபதேசிப்பதினுல் அவை புத்திக்கு மயக்கத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. சுருதி, ஸ்மிருதி, இதிஹாஸங்கள், புராணங்கள் இவைகள்தான் (ஈஹ)-உபய= நிஶ்ரேயஸ) அதாவது இஹ, பர, லோக விஷய சுகங்கள், சாசுவதமான பேறு இவைகளை அடைவதற்கு உண்மையான உபாயங்களை உபதேசிக்கின்றன. ஈசுவரனின் பேயர், குணங்கள் முதலியவை வேத சாஸ்திரங்களால் தான் அறியக்கூடியவை. பேயர் என்றுல் ஆறு அங்கங்கள். பத்து குணங்கள் ஏற்படுகின்றன.

இவ்விதம் வாயு புராணம்:— எல்லாவற்றையும் அறியுந்தன்மை, என்றும் திருப்தியாயிருத்தல், அநாதியான ஞானம், ஸ்வதந்தரம், குறைவில்லா சக்தி, அநந்த சக்தி இவை ஆறும் ஈசுவர அங்கங்கள் என்று அறிஞர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவரியம், தபஸ், ஸத்தியம், க்ஷமை, தைர்யம், ஜகத்தை சிருஷ்டிக்கும் சக்தி, ஆத்ம ஸ்வரூபஞானம், எல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டாநமாகவிருத்தல் என்ற 10 குணங்கள் எப்பொழுதும் அழிவில்லாமல் ஈசுவரனிடம் இருக்கின்றன. இத்தன்மையான குணங்களை உடையவரானால் துக்கம் நிறைந்த இந்த லோகத்தை ஈசுவரன் சிருஷ்டித்திருக்கமாட்டார் என்ற ஆக்ஷேபணைக்கு சமாதானம்:— பரம சிரேயஸ்கரமான கைவல்லியத்தைப் பிராணிகள் அடையும் பொருட்டு சுகதுக்கங்களை ஏற்படுத்தி, அவைகளின் அநுபவங்களினால் பிராணிகளின் மனஸ் சுத்தியாகி, ஞானம் உண்டாகி, பிரகிருதி புருஷ விவேகம் ஏற்படுகிறது. அதனால் கைவல்லியம் ஸித்திக்கிறது. இது ஈசுவரனின் பரமகாருண்ணியத்தைக் காட்டுகிறது.

முக்தி இருவிதம்:—(1) சத்தியோமுக்தி (2) கிரமமுக்தி. இந்த ஜந்மத்திலேயே உடனே முக்திபெறுதல் ஒருவிதம். மேல் மேல் படியேறி மேல் மேல் லோகங்களிற் சென்று கடையில் பிரஹ்மலோகம் (7-வது லோகம்) போய் பிரஹ்மாவுடன் தங்கியிருந்து மஹா பிரளயாந்தத்தில் பிரஹ்மாவுடன் சேர்ந்து முக்தி பெறுதல் தான் கிரமமுக்தி எனக் கூறப்படுவது. ஈசுவரனால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஞானதர்மங்களினால் அநேகர் இம்முக்தியை அடைகிறார்கள். மற்றவர்களோ பிரகிருதியில் லயமடைகிறார்கள், மரணத்துக்குச் சமானமான துக்கத்தை யடைகிறார்கள். அவரவர்கள் விகாசமுறையில் இருக்கின்றபடிகளான நிலைமையுடன் லயம் அடைகின்றார்கள். பின்பு வேறு ஒரு பிரஹ்மாண்டம் சிருஷ்டி ஏற்படுங்காலத்தில், அந்தந்த நிலையில் வெளிக்கிளம்புகின்றார்கள். ஆனால் இவர்கள் பிரகிருதிலயர்கள் அல்லர், பிரகிருதிலயர்கள் உபாஸனைக்கிரமத்தில் முக்தியடைகின்றவர்கள். பிரஹ்மாவின் ஒரு பகலில் 14 கல்பம், 14 மநு, 14 இந்திரன். இவ்வாறு அதிகாரிகள் பதினான்கு பதினான்காக நிகழும். பிரஹ்மாவின் இராத்திரி திநப்பிரளயம், ஓர் ஓர் கல்பத்தில்

பூ: புவ: ஸுவ: என்ற மூன்று லோகங்களுக்கு மாத்திரம் லயம். 4 யுகங்களும் 72 தரம் சுற்றிவந்தால் ஒரு கல்பம். இப்போது பிரஹ்மாவுக்கு 51-வது வயது நடப்பு. வைவஸ்வத மந்வந்தரத்தில் 27 தடவை சதுர்யுகங்களும் சுற்றிவந்துவிட்டன. பிரஹ்மாவின் 100-வது வயசு முற்றுப்பெறுகிற காலமே மஹாப்பிரளயகாலமாம். சத்திய லோகத்தில் பூதங்கள் எல்லாம் லயமடைகின்றன. யோகிகளின் குருபரம்பரை ஈசுவரன், ஹிரண்ணிய கர்ப்பராவர்.

26. ஸ பூர்வேஷாமபி குரு:
காலேநாநவச்சேதாத்॥

காலவரம்பைக் கடந்தவராகையால் அவர், பூர்விக ஞாநாசாரியர்களின் குருவாவர்.*

27. தஸ்ய வாசக: ப்ரணவ:॥

அவருடைய பெயர் பிரணவம்.

குறிப்பு:—பிரணவம் என்பதின் பொருள் 'என்றும் புதிதாயுள்ளது. என்பதாம்.' மற்றைய சப்த ராசிகள் மாறும். பிரணவம் ஒன்றே என்றும் மாறாதது, நித்தியமானது. 'ஓம்' என்ற பதத்திற்குப்பொருள் ஈசுவரன் என்பதே பதம், அர்த்தம் (பொருள்) இவைகளின் ஸம்பந்தம் ஸங்கேதமாக ஏற்பட்டதா, அல்லது தீபம், பிரகாசம் இவைகளின் சம்பந்தம் போன்று என்றும் உடன் நிகழ்வதா? அவருக்கும் (அர்த்தத்திற்கும்) பிரணவத்திற்கும் பதத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தம் ஸ்வபாவமாய் என்றும் உள்ளது. மேலும், சங்கேதமென்றால் மனிதர்களுடையதன்று. ஈசுவரனால் சிருஷ்டிகாலத்திலேயே, இன்ன பதத்திற்கு இன்ன பொருளென்று சங்கற்பிக்கப்பட்டது. பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை சங்கேதம் வெளிப்படுத்துகின்றது. பிதா, புத்திரன் என்பவர்களுக்குள் நிகழும் சம்பந்தம் என்றும் உள்ளது. அதை வார்த்தை பிரகாசப்படுத்துகிறது. ஓர் ஓர் கல்பத்தின் முடிவில், பிராணிகள் வாசனைகளுடன்

* மற்ற குருக்கள் காலவரம்புக்குட்பட்டவர்கள். அவர் ஆதி குரு சுவேதாஸ்வதரோபநிஷத்தின் யோ ப்ரஹ்மாணம் என்ற மந்திரம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

லயமடைந்து, பின்பு வேறு கல்ப ஆரம்பத்தில் எல்லா வாசனைகளுடன் வெளிவருமாறுபோல, சப்த ராசிகள் அவைகளின் சக்தியுடன் (இன்ன அர்த்தத்திற்கு இன்ன சப்தம் என்ற சம்பந்தம்) பிரளய காலத்தில் பிரகிருதியில் லயம் அடைகின்றன. பின்பு சிருஷ்டி காலத்தில் வெளிப்படுகின்றன. சப்தத்திற்கும் அர்த்தத்திற்குமுள்ள சம்பந்தம் பரிணும நித்தியம், கூடஸ்த நித்தியமன்று. புருஷன் ஒருவனே கூடஸ்த நித்தியன் சப்தராசிகள் எப்போதும் மாறிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. பூமியினின்று உண்டாகின்ற ஜீவராசிகள் (உத்பீஜம்) மற்றகாலங்களில் பூமியோடு பூமியாக லயமாகி, வருஷகாலத்தில் வெளியாகின்றன. அவைபோல சிருஷ்டிகாலத்தில், முன் லயம் அடைந்த வஸ்துக்கள், ஜீவராசிகள், சப்தராசிகள் பின் வெளிப்படுகின்றன.*

28. தஜ்ஜபஸ்தத³ர்த²பா⁴வநம்॥

அப்பிரணவத்தை ஜபித்தலும் அதன் பொருளாகிய ஈசுவரனைத் தியானித்தலும் வேண்டும்.

குறிப்பு :—அப்படிச் செய்வதினுல் யோகியின் மனம் ஆவரண விக்ஷேபசக்தி குறைந்துவர ஐகாக்ரியம் பெறுகிறது அந்த ஐகாக்ரியததினுல் ஸமாதியும் அதன் பலனை ஈசுவரப் பிரகாசமும் உண்டாகும்.

29. தத꞉ ப்ரத்யக்சேதநாதி⁴க³மோ(அ)ப்யந்தராயாபா⁴வஶ்ச॥

அதனுல் (பிராணவ தியாநத்தினுல்) புருஷனுடைய உண்மையான ஸ்வரூபஞாநமும் விக்நங்கள் நீங்குதலும் உண்டாகும்.

குறிப்பு :—ஈசுவரப் பிரஸாதத்தினுல் வியாதி முதலானவைகள் இவனை அணுகா. இவனைவிட்டு அகன்றுவிடும். தன்னுடைய உண்மையான ஸ்வரூபத்தைப் பார்ப்பான். ஈசுவரன் சுத்தனையும், பிரஸந்நராயும் (கிலேசங்கள் இல்லாதவராயும்), கேவலனையும (புண்ணிய பாப சம்பந்தமில்லாதவனையும்), ஜந்ம, ஆயுஸ், போகங்களில்

* கடோபநிஷத்தின் பிரணவத்தைப்பற்றிய மந்திரங்கள் இங்கு கவனிக்கத்தக்கன.

Registered No. M 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின் ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தொகுதி 2. { 1911ளு அக்டோபர்மீ 15உ / விரோதகிருதுளு புரட்டாசிமீ 30உ } பகுதி 6.

ப. நாராயண அய்யர், B. A., B. L., F. T. S.
அ. ரங்கஸ்வாமி அய்யர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ரூ. 2. தனிப்பிரதி அணா 4.

மதுரை
விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்,
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்.

		பக்கம்
மாதுஸ்ரீ அந்நிபெஸண்டு அம்மையார் நமது தலைவர் அவர்படம்	ப. நா.	
அந்நிபெஸண்டு அம்மையார் சரித்திரம்	ரா. கிருஷ்ணமாச்சாரியார்	க௯௬
வெள்ளியம்பலம் என்னும் ஞாநிகளின் சங்கமும் அதனின்று வெளிவரும் ஆசாரிய புருஷர்களும்	ப. நா.	உ0௬
புத்தக வரவு பத்திரிகை வரவு சமாசாரம்	பத்திராதிபர்	உக௫
பதஞ்சலிமகரிஷி அருளிச்செய்த யோகசூத்திரம்.		உ௬0

MRS. ANNIE BESANT.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2. | 1911௵ அக்டோபர்௴ 15௳ / விரோதகிருது௵ புரட்டாசி௴ 30௳ | பகுதி 6.

யாதுஸ்ரீ அந்நிபெஸண்டு அம்மையார்.

நமது தலைவர்.

அந்நிபெஸண்டு அம்மையாருக்கு இந்த அக்டோபர் ௴ முதல் தேதியுடன் 64 ஆண்டு நிறைவு ஆகி 65-வது ஆண்டு ஆரம்பமாகிறது. அவர் பால்யகாலத்தில் உரிய கல்விகற்று யௌவநம் ஆரம்பிக்க, பேஸண்ட் என்ற பாதிரியாரை மணம்புரிந்து, ஒரு புருஷப் பிரஜையையும், ஒரு ஸ்திரீப் பிரஜையையும் பெற்றார். பின்பு விவிலிய நூலிலும், கிறீஸ்து மதத்திலும் நம்பிக்கை குன்றவே புருஷனும் ஸ்திரீயும் மதசம்பந்தமான அபிப்பிராய பேதத்தால் ஒருவரோடொருவர் நேர்மையாகவில்லாமற் போனதால், நமதம்மையார் புருஷனைவிட்டுப்பிரிந்து, கிறீஸ்துமதத்தைத் துறந்து, நாஸ்திகமதம் கைக்கொண்டு, ஸ்ரீமாந். ப்ராட்லாவுடன் நாஸ்திகமதத்தைப் பரவச் செய்தும், அநேக வருஷங்கள் பொதுஜநங்களுக்கு நலம்பயக்கும் காரியங்களில் இடையறாது விடாமுயற்சியை யெடுத்துக்கொண்டும், மநம், மெய், மொழி, இம்மூன்றும் மாறுபாடின்றி நேர்மையாய் நடைபெற்றுவரவும், ஸத்தியமே வழியென்றும், ஸத்தியமே செயலென்றும், ஸத்தியத்தையே நாடிக் காலங்கழித்தனர் எனத், தாம் இறந்தமேல் பிறர் சொல்லிக்கொண்டால் அதுவே போதுமான பாக்

கியம் என்றும், உறுதியான நன்னம்பிக்கை யுள்ளவராய்க் காலங் கழித்து வந்தனர்.

2. இப்படி வருநாளில் ஒரு ஸம்பவம் நேரிட்டது. அதாவது, ஹெலிநாம்பாள் அம்மையார் (H. P. B.) ஸங்மார்க்கஞாநக் களஞ்சியம் எனச் சொல்லத்தகும் அற்புதமான "குப்தசாஸ்திரம்" என்ற ஒரு ஞாநநூலை 1889-ம்வருஷத்தில் பிரவித்தம் செய்தார்கள். அப்புத்தகம் ரிவ்யூ ஆப் ரிவ்யூஸ் (Review of Reviews) என்னும் பத்திரிகையின் அதிபரான ஸ்ரீமாந். ஸ்டெட் (Stead) என்பாரின் பார்வைக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவர் தம்முடைய உதவி பத்திராதிபர்களை அப்புத்தகத்தை ஆராய்ந்து அதன் தகைமையையும், உண்மையையும், தம்முடைய பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிடும்படி கேட்டும் அவர்களால் இயலவில்லை. மாதுஸ்ரீ பெஸண்டு அம்மையார், ஒரு நாள், ஸ்ரீமாந். ஸ்டெட் என்பாரைச் சந்திக்க நேரிட்டது. அப்பொழுது அவர் சொன்னதாவது:—"அம்மணி! ஞாந நூலென்று சொல்லப்பெறும் இரண்டு பெரிய புஸ்தகங்கள் இதோ என் முன்னர் மேஜையில் இருக்கின்றன. ஹெலிநாம்பாள் அம்மையாரால் இயற்றப்பட்டு அனுப்பப்பட்டன. நம்முடைய தொழிற்கள (Office)த்தில் இப்புத்தகங்களை ஆராய்ந்து அதின் தகைமையையும் பெருமையையும்பற்றி விவரம் எழுதக்கூடியவர் இல்லை. நீவிர் இத்தன்மையான நூல்களில் அதிக அபிலாஷையுள்ளவர்; ஞாந நூல்களின் ஆராய்ச்சியில் நிபுணர். அதனால் நீவிர் இப்புத்தகங்களை நன்கு ஆராய்ந்து, அவற்றின் தகைமையையும் பெருமையையும் பிறர் உணருமாறு ஒரு வியாஸம் எழுதுவீர்கள் என, உடனே "ஓம்" என்று சொல்லிப் புத்தகங்களிரண்டையும் அம்மையார் எடுத்துக்கொண்டு தம் கிருஹம் சென்றார்.

3. இதைப்பற்றி அம்மையார் சொல்லுவதாவது:—"பக்கம் பக்கமாய், மிக ஆவலுடனே, சிதறாத சிந்தனையுடையவளாய், இப்புத்தகங்களைப் படித்தேன். மந எழுச்சி உண்டானது. பழமையானவைகளை ஞாபகத்திற்கு வருவனவாகத் தோன்றின. அவைகளிற்கண்ட விஷயங்கள் முதலில் என்னைப் பிரமிக்கும்படியாகச் செய்தன. மேற்பார்வையில் ஒன்றோடொன்று பொருத்தமில்லா

மற்றேன்றிய பலவாறான விஷயங்கள் சற்று உற்றுநோக்க, நேர்மையுள்ளவைகளாகவும்பொருத்தமுள்ளவைகளாகவும்பிரகாசித்தன. எத்தனையோ தத்துவங்களின் ரகஸியங்களும், எத்தனையோ புதிர் போன்ற விஷயங்களும் தெளிவுற்றன. இதுகாறும் பலதுறைகளை நாடித் தேடி அவைகளில் அகப்படாத உண்மைப் பொருட்களை இப்புத்தகங்களிற் கண்டேன். நாஸ்திகமத சம்பந்தமாய்ச் சமாதாநம் பெறாத அநேக கடிநமான வினக்களுக்குத் தெளிவானதும் பொருத்தமானதுமான விடைகளை அறிந்துகொண்டேன். பலவாறாகச் சமுத்திர அலையில் மிதந்துகொண்டிருக்கும் நங்கூர மிதப்புப்போல் அலைந்து கொண்டிருந்த என் மநம் சாந்தம்பெற்றது. சுகிருதம் அடைந்தேன். பிறகு இப்புத்தகங்களின் மஹிமையையும், ஞாந உயர்வையும்பற்றி விஸ்தாரமான ஒரு வியாஸம் எழுதி ஸ்ரீமாந். ஸ்டெட் என்பாரிடம்கொடுத்தேன். இப்புத்தகங்களை உலகத்திற்கருளிய அவ்வுத்தமியைத் தரிசிக்கவேண்டுமென அவரிடம் ஒருஸிபாரிஷைக்கடிதம் வேண்டினேன்." பின்பு ஹெலிநாம்பாள் அம்மையாருக்கு அவர் கொடுத்த கடிதத்தை அனுப்பியதுடன், தான் பார்க்க வராலாமோ என வினவி விநயமாய் ஒரு கடிதத்தையும் எழுதியனுப்பினார். "தங்கள் வரவை எதிர்பார்க்கிறேன்" என்ற பிரியமான பதிலும் கிடைத்தது. மாது ஸ்ரீ பெஸண்டு அம்மையாரும் வேறு ஒரு நண்பரும் மாதுஸ்ரீ ஹெலிநாம்பாள் அம்மையார் வசித்துவந்த கிருஹத்திற்கு ஒருநாள் சாயங்காலம் சென்றார்கள். அது வசந்தகாலமாயிருந்தது. கிருஹத்தில் நுழைந்தார்கள். கதவு திறக்கப்பட்டது. ஹெலிநாம்பாள் அம்மையாரைப் போன இருவரும் கண்ணுற்றார்கள். உரத்த குரலில் கணீர் என்ற சப்தத்துடன் கம்பீரமாய் "வருக, பிரியமுள்ள அந்நிபெஸண்டு அம்மை, வருக. தங்களைச் சந்திக்க வெகுகாலமாய் என்மநம் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது" என்று ஹெலிநாம்பாள் அம்மையார் சொல்லி பெஸண்டு அம்மையாரின் கையை இறுகப் பிடித்தனர். பெஸண்டு அம்மையார் இப்பிறப்பில் முதல் முதல் ஹெலிநாம்பாள் அம்மையாரின் நக்ஷத்திரங்கள்போல் ஜ்வலிக்கின்ற இருநேத்திரங்களையும் பார்த்தார். இச்சந்திப்பைப்பற்றி மாதுஸ்ரீ பெஸண்டு அம்மையார் சொல்வதாவது "என் ஹிருதயத்தினின்று அன்பின் மிகுதியால்

மாக எழுச்சி உண்டாவதை உணர்ந்தேன். பழமையின் பிரஞ்ஞை வந்ததுபோல் தோன்றியது. பின்பு ஆலஸித்தேன். பொதுவான விஷயங்களைப்பற்றி லோகாபிராமமாக ஹெலினாம்பா ளம்மையார் பேசினார். ஞானவிஷயங்களைப்பற்றி ஒன்றும்பிரஸ்தாபித்தாரில்லை. இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்குங்கால் உள்மர்மங்களைத் தாமே அறியுமாறு போல ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அத் திருநேத்திரங்கள் இரண்டும் என் கண்களின் நோக்கில் எதிர்ப்பட்டன. இனிய பிரியமுள்ள தொனியில் அடியில் வருமாறு ஹெலினாம்பாள் அம்மையார் வசனித்தனர். "என் பிரியமுள்ள பெஸண்டு அம்மை! எங்களில் ஒருவராக நீவிர் ஆதல் எப்போது? அப்படி வருவீராகில் நான்என் சொல்வேன்." அந்நிமிஷமே தடுக்கவொண்ணாத அவா என்னை மேற்கொள்ளவே, நான் தலைகுனிந்தேன். விசுவாஸத்துடன் அவரை முத்தமிட்டேன். திடீரென நான் இவ்விதம்செய்யத்தகுமோ என்று நான் என்ற அகங்காரம் என்னை மேற்கொண்டது. உடனே அத்தன்மையான என் புத்தியீனத்தை நொந்து அவ்வெண்ணத்தைத் தவிர்த்தேன். பின்பு விடை பெற்றுக்கொண்டு அம்மையார் கேட்ட கேள்விக்கு உத்தரம் செய்தலை நழுவவிட்டு என் கிருஹத்திற்கு ஏகினேன்."

4. பின்பு இருவரும் மறுபடி ஒருமுறை சந்தித்தனர். அப்போது பிரஹ்மஞானசபையில் சேரவேண்டுமென்று தமக்கிருந்த அவாவைப் பெஸண்டு அம்மையார் தெரிவித்தனர். "இச்சபையைச் சேருமுன் இச்சபையைப்பற்றியும் அது சப்பந்தமாக என்னைப்பற்றியும் கண்டபடியாக 'Psychic Research Society' என்பார் ஒரு வரலாறு விஸ்தாரமாய் எழுதிப் பிரசித்தம் செய்துள்ளார். அதைப் பார்த்ததின்மீது நீர் என்னிடம் திரும்புவீராகில், அப்போது உம்மைச் சேர்த்துக்கொள்வேன்" என்று ஹெலினாம்பாள் அம்மையார் சொன்னார். பின்பு அவ்வரலாற்றை வாங்கி ஆதியோடந்தமாக வரிவரியாய்ப் படித்து அதில் அம்மையாரைப்பற்றியும் சபையைப்பற்றியும் அவதூறாகச் சொன்னவை எல்லாம் அக்கிரமமானவையென்றும், மெய்யல்லவென்றும், அத்திய அபிப்பிராயத்துக்குப் போதுமான ஸாக்ஷ்யமில்லை என்றும், துரகங்காரத்தின்மீது

சபைக்குக் கெடுதலை உண்டுபண்ணவேண்டுமென்ற விஷம புத்தியுடன் எழுதப்பட்டவைகளே என்றும் அறிந்து, பொய்க்களஞ்சியமான அவ்வரலாற்றைத் தலைசுற்றி எறிந்து, மெய்யைப் பொய் போலும் பொய்யை மெய் போலும் காட்டும் உலகத்தாரின்கீழ் நோக்கிய புத்தியை நினைந்து வியசனித்து உண்மை தெரிந்து, பின்பு அந்நிபெஸண்டு அம்மையார் Countess Watchmeister அம்மையைச்சந்தித்து, அவர்மூலம் பிரஹ்மஞானசபையில் ஓர் அங்கத்தினராக ஏற்பட்டனர். பின்பு, ஹெலினாம்பாள் அம்மையாரைத் தரிசித்தனர். "எங்கள் சபையைச் சேர்ந்தீர்போலும்" என்றார். "ஓம் என்று சொல்லி அவர் முன்னர் பணிந்தேன். அவர் கையைப் பிடித்தேன். அவரது இருவிழிகளையும் கண்ணுற்றேன். என்னைத் தம்முடைய சிஷ்வர்க்கத்துள் ஒருத்தியாக அங்கீகரிக்க உடன்படுவீரோ? உம்மை என்னுடைய குருவாக அடைந்தேன் என்ற பாக்கியத்தை உலகில் பிரசித்தம் செய்யும்படியாக அநுமதிகொடுப்பீரோ என்றேன். கடுமையான அவர் முகம் தளர்ந்தது. எந்நாளும் சம்பவியாதபடி அவர் கண்களில் நீர் ததும்பியது. பின்பு கம்பீரமாகத் தம் கரத்தை என் சிரசின்மீது வைத்தார். "உயர்நலம் அமைந்த குணத்தோய் நீ! உனக்குக் குருப்பிரசாதம் வருக!" என்றார் இது நேர்ந்தது 1889-ம் வருஷம் மேமீ 10௨. அதுமுதல் ஹெலினாம்பாள் அம்மையாரின் மரண பரியந்தம் (8—5—1891) இருவருக்குள்ளும் நிகழ்ந்த குருசிஷ்ய சம்பந்தம் உயர்வற உயர்நலமமைந்ததாய் நடைபெற்றது; சுக்கிலபக்ஷச்சந்திரன்போல் மேன்மேலும்விருத்தியடைந்தது. அடியிற்கண்ட பாசுரத்திற்குத் தாமே உதாரணமாக மாதுஸ்ரீ பெஸண்டு அம்மையார் ஒழுகுவாராயினர்.

"சற்குணம் வாய்மை தயாவிவேகந் தண்மை
சற்குரு பாதமே சாயைபோ னீங்காமே
சிற்பர ஞானந் தெளியத் தெளிவோர்த
லற்புதமே தோன்றி லாகுஞ்சற் சீடனே". திருமந்திரம்.

5. அவர் இறந்தமேல், அக்குரு உபதேசத்திலிருந்த நன்னம்பிக்கையும் அவர்பால் பக்தியும் நாளிதுவரை அபிவிருத்தியாகிக்கொண்டே வருகின்றன என்பது பெஸண்டு அம்மையார் பலவிடங்க

ளில் செய்துகொண்டுவரும் உபந்நியாஸங்களாலும், அவரால் வெளிவந்திருக்கும் புஸ்தகங்களாலும் தெளிவுபெறும். பிரஹ்மஞான சபையைச் சேர்ந்ததுமுதல் நாளிது பரியந்தம் 21 வருஷ காலமாய் இராப்பகலாய் இடைவிடாமல், தளராமல், சோர்வின்றி, ஷெ சபையின் உத்கிருஷ்டத்தைப்பற்றியும், அதனுல் ஜநசமூகத்துக்கு உண்டாகும் உயர்நலத்தைப்பற்றியும், அச்சபையால் உலகத்துள் வெளிவந்திருக்கிற ஞானவிஷயங்களைப் பற்றியும், தத்துவங்களைப் பற்றியும், அச்சபையின் ஞானவிஷயங்களின் பலதுறைகளின் அநுஷ்டானமுறைகளைப்பற்றியும், பல இடங்களிற் சென்று உபந்நியாஸங்கள் செய்துகொண்டு வந்திருக்கின்றனர். அவர்களால் மேற்கண்ட விஷயங்களைப்பற்றி வெளிவந்திருக்கிற புஸ்தகங்களுக்குக் கணக்கில்லை, ஏராளமானவை. அவர் நம் தேசத்துக்கு மூதன்முதல் 1893ஞு நவம்பர்மீ 19வ கப்பலிலிருந்து தூத்துக்குடி துறைமுகத்தில் இறங்கினர். அன்று இரவு நம் மதுரைமாநகர் வந்தனர். நம்மவர்கள் அவர் நல்வரவை அன்புடன் ஏற்றனர். பின்பு அம்மையார் இந்தியாதேச முழுவதும் சுற்றினர். தேசத்திலுள்ள எல்லா நகரங்களும் சென்றனர்.

6. ஹிந்துமதத்தின் கண்ணுள்ள உயர்தர ஞான விஷயங்களையும் தத்துவங்களையும் பற்றிச் சென்றவிடமெல்லாம் உபந்நியாஸம் செய்தனர். இதுகாறும் பெண்பாலர் ஒருவரும் இத்தன்மையாக வெளிவந்து உபந்நியஸித்தலை அநுபவஸித்தமாக அறியாத இந்தியர் பிரமித்தனர். உபநிஷத்துக்களில் பிரஸ்தாபிக்கப்பெற்றுள்ள கார்கியோ, மைத்திரேயியோ, அல்லது வாஸிஷ்டத்தில் சொல்லப்படும் சூடாலையோ, இத்தேசத்தின் கீழ்க்கடையான நிலைமையைக் கண்டு அநுதாபப்பட்டுத் திரும்பவும் சரீரமெடுத்து உலகில் உலாவுகின்றனர்! எனத் திகைப்புற்று வினவுவாராயினர். மதுரை ஸ்ரீ மீநாக்ஷி சுந்தரேசுவரர் கோவிலில், அம்மையார் இவ்வூரிலுள்ள திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி மடாதிபதியைச் சந்தித்தனர். அப்போது, அப்பிரகிருதத்தில் இருந்த அம்மடாதிபதியவர்கள் அம்மையாரை நோக்கிச்சொன்னதாவது "ஞானமும் தர்மமும் குன்றி, அஞ்ஞானமும் அதர்மமும் ஏற்றம் பெறுங்கால், சமயத்துக்கேற்ப

சரீரத்தை எடுத்து ஈசுவரன் அவதாரம்செய்வர் எனக் கீதையில் சொல்லியவண்ணம், இப்போது ஸரஸ்வதீயே உருவமெடுத்து அவதரித்திருக்கின்றமைபோலத் தாங்கள் வந்திருக்கின்றீர்கள்" என மிக அன்பு ஆதரவுடனே மொழிந்தனர். இத்தேசம் நலம்பெற வேண்டுமென்றும், இத்தேசத்திற்கு ஈசுவர அருட்பிரஸாதம் திரும்பவும் வரவேண்டுமென்றும், இத்தேசம் மேன்மைபெற்று உலகத்திற்கே ஞானகுருவாக அமையவேண்டுமென்றும், அம்மையார் பலவாறுக முயற்சிகள் செய்து, தம் உடல், பொருள், ஆவி, மூன்றையும்ஆரியாவர்த்தமாகிய இப்புண்ணிய பூமிக்கு அர்ப்பணம் செய்திருக்கின்றனர். "என் சரீரமட்டும் ஆங்கிலேய சரீரமே தவிர என் அந்தராத்மாவானது ஹிந்து சுபாவத்தையே யுடையது. ஆங்கிலேய சரீரத்தால் தான், இந்தியாவுக்கு பூர்ண கைங்கரியம் புரிவது சாத்தியமாதலால் அந்த நிமித்தமாக இவ்வித சரீரத்தை நான் இப்போது வகித்திருக்கிறேன்" என ஒரு சமயம் அம்மையார் பிரஸ்தாபித்திருக்கின்றார். ஹிந்துமத இளைஞர்கள் கவர்ண்மெண்ட் வித்தியாசாலைகளில் அடைந்துவரும் கல்விப்பயிற்சியானது ஈசுவர பக்தியைக்கெடுத்து அவர்கட்கு நாஸ்திக புத்தியையே பயக்கக் கூடியதாயிருப்பதாலும், அவர்கள் கிறீஸ்தவ பாதிரிகளால் நடத்தப்பெற்றுவரும் வித்தியாசாலைகளில் படிப்பதால் மதப்ரஷ்டர்களாகப் போகக் கூடிய நிலைமையிலிருப்பதாலும், அவர்களுக்கு ஹிந்துமதக் கொள்கைகளின் ஆராய்ச்சியும், தர்மத்தின் விவேகமும் கற்பிக்கவேண்டுமென்ற சங்கல்பத்துடன் வாரணஸீ என்ற காசி க்ஷேத்திரத்தில் பிரதான ஹிந்துக் கல்விச்சாலையொன்று இந்த அம்மையார் ஸ்தாபித்துள்ளார். அதில் இனி வாலிபர்கள் மேனாட்டுக் கல்விப் பயிற்சியிலும், கீழ் நாட்டு ஞானப் பயிற்சியிலும், மேன்மையடைந்து, உத்தம புருஷர்களாக ஆவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்த வித்தியாசாலை 10வருஷ காலமாய் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியாகிக் கொண்டுவந்து இனி ஸ்தாபிக்கப்பெறும் ஹிந்து சர்வகலாசாலை (Hindu University) யின் சிரோரத்நமாக இனி விளங்குவதாகும். ஷெ வித்தியாசாலையுடன் பெண்களின் கல்வியபிவிருத்தியின்பொருட்டுப்பெண்பாடசாலை யொன்றை அம்மையார் ஸ்தாபித்திருக்கின்றார்கள். மேலும், இந்திய புத்திரரும் புத்திரியும், இந்திய ஜநஸமூ

கத்தின்பொதுநலம்பாராட்டவும், பொதுநன்மைசெய்தலில்பழகவும், தர்மமுறை பற்றியும் நீதிமுறை பற்றியும் ஒழுகவும், ராஜவிஸ்வாசத்தை விருத்திபண்ணவும், இந்தியபுத்திரர், புத்திரிகளின் சங்கங்களையும் ஸ்தாபித்திருக்கின்றனர்.

7. பிரஹ்மஞானசபையின் முன் தலைவராயிருந்த ஸ்ரீமான் கர்னல் ஆல்காட் என்பவர் 1907௵ பிப்பிரவரிமீ 27௨ இறந்த பிறகு, ஷை சபையாரால் தலைமை வகிக்கவேண்டுமென்றுமிக்கஆவலுடன் வேண்டப்பெற்று, அம்மையார் சபையின் அக்கிராஸநம் வகித்து, சபையின் தலைவராக இப்போது இருந்துகொண்டுவருகின்றனர். நாலுகண்டங்களிலும் இம்மஹாசபையின் கிளைச்சபைகள் இருக்கின்றன. இவைகளிற் பெரும்பான்மையானவற்றைப் பன்முறை உலகயாத்திரைசெய்கையில் நேரேயே கண்ணுற்று, ஆங்காங்குள்ளசபையின்அங்கத்தினர்களை ஸந்மார்க்கமுறையில் நடைபெறும்படி செய்வித்தும், ஏற்கனவே அம்முறையில் நடக்கின்றவர்களை உத்ஸாஹப்படுத்தியும், மதத்துவேஷ புத்தி குறையும்படியும்,ஜநஸமூகத்தில் ஸ்நேஹ பாவமும், நேர்மையான ஸஹோதரபாவமும், அபிவிருத்தியாகும்படிக்கும், வற்புறுத்தியும் வருகின்றனர்.

8. இப்போது, நம்முடைய பிரஹ்மஞானசபையின் தலைமை பெற்று நடத்துகின்றவரான அம்மையாரின் தகைமையைப்பற்றிப் பூர்ணமாய் எழுதும் திறமையும், பேசும் வலிமையும் யாவரும் பெற்றிலரெனச் சொல்லலாம். அவருடைய மஹத்தான விஞ்ஞானப் பயிற்சியும், மாசற்ற அகன்ற ஞான எழுச்சியும், தூய்மையாம் சிந்தையும், வாக்கின் சாதுர்யமும், பிறர்நலம் பயக்கும் கர்மத்தில் தளராத முயற்சியும், தன்னை மறந்து பிறர்க்கு உபஹாரம்செய்யும் சோர்வுபடாத் திறமையும், கண்டவர் மநம் களிக்கும்படிசெய்யும் முகமலர்ச்சியும், இன்சொலும் லோகப் பிரசித்தமானவை. ஸந்தேஹமின்றியில் நற்குண நற்சீலமுள்ள ஸ்திரீ ரத்நம் இப்போது உலகில் இவரைவிட மேலானவர் இலரென்றே சொல்லலாம். இவ்வம்மையாருடன் நாம் அடிக்கடி பழகுகின்றமையால், இவ்வம்மையாரின் உயர் நலத்தை உணர அநுக்ரஹர்களாக ஆகிவிட்டோம். நலமுள்ள பலவாறான குணதிசயங்கள் இவ்வம்மையாரிடம் குடிகொண்டிருக்கின்றவைகளில் சிலபாகந்தான் வெளிப்படையாகத் தோன்றுகின்றன

எனத் திர்க்கதரிசி *ஒருவர் பிரஸ்தாபித்தனர். இன்னும் எத்தனையோ உயர்நலமமைந்த சக்திகளும் சீலங்களும் இவ்வம்மையாரிடம் குப்தமாக அமைந்திருக்கின்றன. இப்புண்ணியதேசமாகிய பாரத வர்ஷத்தின் வடபாரிசத்திலுள்ள ஹிமாசலவாஸிகளான மஹரிஷிகளின் அநுக்கிரஹத்தால் ஞாநதீக்ஷாமுறையில் இவ்வம்மையார் அக்குணதிசயங்களைப் பெற்றிருக்கின்றனர். அம்மஹரிஷிகளே உலகத்திற்கு ஞாநாசாரியர்களாக முன் இருந்தனர். இப்போதும் இருக்கின்றனர். இனியும் இருப்பராவர். அவர்களே

"வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலை பெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணம்" எனப்படுவர்.

இச்சித்தர் கணமே வெள்ளியம்பலம்" (The White Brotherhood) எனப் பெயர் பெறும். இம்மஹரிஷிகளின் ஒரு சிஷ்ராகிய நம்முடைய அந்நிபெஸண்டு அம்மையார் அவர்களின் சேவகராய், அவர்களின் ஆஞ்ஞையைச் சிரமேற்கொண்டு, உலகத்தின் க்ஷேமத்தின் பொருட்டு உழைத்துக்கொண்டுவருகின்றனர்.

9. இவ்வம்மையாரின் வருந்திக்குட்பட்டு நடைபெற முயலுகின்றவர்கள் பாக்கியமே பாக்கியம். இந்தியா† என்ற இப்புண்ணிய பூமியின்பால் அன்பு உள்ளவர்களே! இந்த அம்மையின் நலமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஒழுகுமின்! இவ்வம்மையார் சொற்படி நடமின்! நம் தேசத்தின் இனி வருங்காலம் உயர்நல முள்ளது. அஃது அடையப்புகும் கம்பீரமான பதவி இத்தன்மையது என நீவிர் கனவிலும் நினைத்திருக்கமாட்டீர்! உலகமெங்கும் பரவிக்கொண்டு வருகின்ற பிரிடிஷ் ராஜ்ஜியத்தின், ஓர் அங்கமாக, இந்தியா தேசம் அமைந்திருப்பது காகதாலியம்போலத் தற்செயலாலாகியதென்று நினையற்க. மஹாத்துமாக்கள் முன்னரே செய்த கார்யம் அது. ஈசுவர சங்கற்பம அது. இந்தியா தேசம் உயர் நலம் அமைந்த ஸ்தாநத்தை இனி வகிக்கப்போகின்றது, என்பது நிச்சயமான விஷயம். அதன் அறிகுறியாக, மாக்ஷிமைதங்கிய ஐந்தாம் ஜார்ஜு சக்கரவர்த்தி என்பவரும் இனி வரும் டிசம்பர்மீ த்தில தர்மராஜாவாகிய யுதிஷ்டிரர் ஸம்ராட்டு என்ற பட்டம் பெற்று

* C. W. L.

† இந்தியா தேசம் உயர் நலம் பெறுதல், இந்தியர்களின் தியாகத்தினால் தான் இயலும் என்றார் நம்அம்மையார்.

விம்மாஸநமேறின குருக்ஷேத்திரமாகிய டெல்லிமாநகரத்தில், உலகத்திலுள்ள இராஜாக்களின் பிரதிநிதிகளும் இந்திய முடி மன்னர்களும் சூழ,மகுடாபிஷேக சம்பந்தமான விமர்சைபொருந்திய தர்பார் நடத்தப்போகின்ருர். இனி வரும் நற்காலத்தின் ஸூசனை இதுவேயாகும்.

10. அதனுல் இந்த பிரஹ்மஞாந சபையின் தலைவர் இத்தேசத்தின் நலத்தை உத்தேசித்து உபதேசிக்கும் நல்வழிபற்றி நடமின். அதனுல், நலம்பல பெறுமின். இந்தியா தேசம் மேன்மைபெற வாழுமின். நமதம்மையாருக்குப் பரமேசுவரன் தீர்க்க ஆயுளையும் பலத்தையும் கொடுப்பாராக.

குருதேவர்களின் அநுக்கிரஹம் நம் தேசத்துக்கும் அதன்முகமாய் உலகெங்கும் உண்டாகுக. எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருட்பிரவாகம் உலகெங்கும் பரவுக.

ஓம் தத் ஸத் ஓம்.

ப. நா.

நன்மொழி.

110. ஆக்ரஹம் அல்லது பரபரப்பான மநக்கொதிப்பு இருவகைத்து—பிறர்சுகத்தை சகிக்காமல் மநம் கொதித்தல், பிறர் தீயவை செய்யக்கண்டு சகிக்காமல் மநம் கொதித்தல். முன்னது துர் ஆக்ரஹம் எனவும்,பின்னது ஸத் ஆக்ரஹம் எனவும், பெயர் பெறும். முன்னது தவிர்க்கத்தக்கது, பின்னது, பூர்ணஞாநம் வரும்வரை இருக்கத்தக்கது. பூர்ணஞாநம் வந்த மேல் இதுவும் விடத்தக்கது. ஞாநி உலகத்தில் வாழும் முறையை பதஞ்சலி பகவாந் அடியில் வருமாறு உபதேசித்துள்ளார். ராகத்துவேஷாதிகள் (அகங்காரம், அசூயை, ஈரிஷை, கோபம் முதலிய துர்க்குணங்கள்) நீங்கி மநம் நிர்மலமாய் இருப்பதற்கு உபாயம் என்னவென்ருல்:—சுகமாய் வாழ்பவரைப்பார்த்தால் சிநேகபாவத்தையும், துக்கத்திற்குள்ளாயிஞரிடம் தயை காருண்ணியத்தையும், புண்ணியம் செய்பவர்களிடம் சந்தோஷத்தையும், பாபம் செய்பவரையும் அவர் தொழிலையும் பற்றி கவநியாது இருத்தலையும், நம் மநத்தில் உண்டுபண்ணிக்கொளல் நலம். இதனுல் மநச்சாஞ்சல்லியம் நீங்கும். மநம் ஒரு நிலைப்படும்.

* அந்திபெஸண்டு அம்மையார் சரித்திரம்.

கடவுள் வணக்கம்.

தோய்ந்துநின்ற பொருளனைத்துந் தோயாம னின்ருளிருஞ்
சுடராய்ச் செய்கை

யோய்ந்துநின்ற யோகியர்க்கே புகலிடமாய்ப் பிரமன் முத
லும்பரெல்லாம்

ஆய்ந்துநின்ற மறைமுடிவிற் பழுத்தசெழுங் கனியானுன்
யாரோவன்ருன்

ஏய்ந்துநின்ற மலரடியை முடிக்கணியாய் வேய்ந்துநின்றே
யேத்துவாமே.

I—பிறப்பு.

கலிநிலைத்துறை.

1. உலகெ லாந்திரண் டோர்வழித் தொக்கென வுரைப்ப
வலகின் மாந்தர்க ணிறைந்ததா யவனிட மகட்குத்
திலக மென்றிடப் பற்பல வளங்களுஞ் செறிந்தே
யிலகி யோங்குவ திசைபெறு லண்டன்மா நகரம்.

2. பாரிற் பற்பல தேயத்துப் பயில்பொரு ளெல்லாம்
வாரிக் கொண்டுவந் திறக்கிமற் றுயிடை மலிந்த
சீரிற் செம்பொருள் கொள்ளுவான் கலம்பல தேனுண்
போரிற் றூங்குறப் பொலிவது லண்டன்மா நகரம்.

3. மிக்க வேழையு மிகுபெருஞ் செல்வரும் விசனந்
தொக்க பேர்களுஞ் சுகநுகர் பவர்களுஞ் சூழ்ந்தோர்
பக்க நல்லதாய் அல்லதாய் முரணுவ பலவு
மொக்க வேபயின் றுயர்வது லண்டன்மா நகரம்.

4. நீதிக் கிருப்பிடம் நிருபர்சிம் மாசனம் நேரார்
ஏதிக் கைப்படாக் கோட்டைவாள் வீரர்க ளிருக்குஞ்
சோதி மண்டலஞ் சொர்க்கமு மீதெனச் சொலுமா
வீதி பற்பல மிகுவது லண்டன்மா நகரம்.

---

*இது பால ஸரஸ்வதி ஸ்ரீமான். ரா. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் 1900ஞூ த்தில் பெஸண்டு அம்மையார் மதுரைக்கு விஜயஞ்செய்த காலத்தில் பிரஸித்தம் செய்து, பிரஹ்மஞாநசபையில் அரங்கேற்றியது.

5. மண்ணின் மன்னுயிர்த் தொகையெலாந் தன்னுயிர்மான
எண்ணித் தண்ணளி சுரந்துசெங் கோனனி யியற்றிக்
கண்ணி யம்பெறு நம்முயர் அரசியுட் களிப்பாய்
நண்ணி வாழ்வுறப் பொலிவது லண்டன்மா நகரம்.

6. இன்ன நல்வளம் பற்பல வியைதரு நகரி
லன்ன மென்னநல் லாதரம் பெருகிய வன்பின்
முன்ன நிற்பவர் மொழிபல பயின்றவர் முதலாய்
மன்னு வுட்டோடு எரின் உயர் குலத்தினின் வந்தோர்.

7. ஏய்ந்த தத்துவப் பனுவல்க ளளவில வெல்லாம்
ஆய்ந்த புந்தியர் நரகமுஞ் சுவர்க்கமு மாகி
மாய்ந்த மாந்தர்கள் புகுமிட முண்டென வகுக்குந்
தோய்ந்த பற்பல சமயமு முண்மையாத் துணியார்.

8. இருந்தும் நெஞ்சகந் தூய்மையர் வாய்மையர் எவர்க்கும்
வருந்து மாறுகண் டிரங்குறு மிளகிய மனத்தர்
திருந்து வில்லியம் வுட்டேன் னொருபெருஞ் செல்வர்
முருந்து போலொளிர் மொய்யங்கை யொருவரை மணந்தார்.

9. மெலிந்த மாரிஸாங் குலத்தவ ராயினு மேனாள்
வலிந்த வேழமன் னவர்மர பாதலாற் பொருளின்
நலிந்த போதினு மேன்மையும் வாய்மையு நடப்பும்
பொலிந்த வள்ளலின் மகளெனும் புதுமலர் வல்லி.

10. தந்தை தாய்க்கொரு செல்வநற் றனையையாய்ச் சனித்து
நந்தை யேந்ததன் னத்தையா னயந்தவிந் நங்கை
முந்தை யோர்குலப் பெருமையை யடிக்கடி முன்னிச்
சிந்தை வேறுபட் டிழிந்தன வென்றுமே செய்யார்.

கோச்சகக் கலிப்பா.

11. மானமது கெடவரின்முன் வாழாமை மிகவினிதாம்
ஈனமலி கடன்கொளலிற் பசிபொறுத்த லினிதாகும்
வானமிரு துன்புறினு முகமலர்ச்சி யினிதினிதாம்
ஆனஇந்த அரியகுணம் அரிவையவர்க் குரியகுணம்.

12. இகழ்தந்த செய்கையொரீஇ யேன்றவையே செய்துவந்த
புகழ்தந்த எமிலிஎனும் பூவையிவர் கைப்பிடித்தே
அகழ்தந்த இன்பவெள்ளத் தாழ்ந்திவர்க ளொற்றுமையாத்
திகழ்தந்த வில்லறத்தைச் செவ்வணிவ ணடத்துகையில்.

13. தள்ளேகொண்ட பெருங்குணமுந் தந்தைகொண்ட ஞானமுமே
கொள்ளேகொண்ட மூர்த்தியெனக் குவலயத்தோர் கொண்டாடப்
பிள்ளேகொண்ட பெருந்தகையார் பிறங்குமொரு சுபதினத்திற்
கிள்ளேகொண்ட சொற்கொடியைக் கருவுயிர்த்துக் கீர்த்திபெற்றார்.

14. நிலேயாத வூனுடலின் நேர்ந்துமிக வருத்துகின்ற
தொலேயாத பிணியையெலாந் தொலேத்துமிகப் புகழெடுத்தேம்
மலேயாத வுயிர்நலியு மாயையெனு நோய்தவிர்க்கக்
கலேயாவுங் கற்றுவல்ல காரிகையைத் தருவமென.

15. மேவாத விரதமேலாம் விழைந்திழைத்த தவப்பேறாய்
மூவாறு நூற்றினெடு முன்பயில் நாற் பத்தேழின்
ஓவாத அக்டோபர் ஒன்றினந்திவேளேயினிற்
றூவாத கற்புடையார் லண்டன் நகர் தனிற்பிறந்தார்.

II—கன்னிப்பருவம்.

16. பற்பலவாந் தருமமெலாம் பாவையுரு வாய்த்திரண்டிங்
குற்பவமா யினவென்ன வோங்குமெழிற் பெண்மணியைப்
பொற்பநறுங் கரத்தேந்திப் பொங்கிவளர் காதலொடிங்
கற்பகமே யெனவழைத்துக் கண்ணுள்வைத்துப் போற்றிவந்தார்.

17. தாலாட்டிப் பாராட்டித் தருபுனலான் மேலாட்டி
வாலாட்டி வரும்பூனே விளேயாட்டின் மகிழ்காட்டிக்
கோலாட்டி விழுமலரைக் கொண்டுவந்து சீராட்ட
நாலாட்டின் பருவமுற்றார் நல்லறத்தின் முளேயானார்.

18. வையமிசை யுயிர்செழிக்க மாண்பொருளி னுண்மையெலா
மையமுறா தெடுத்துரைக்கு மாதரத்தா லன்னேயெனக்
குய்யமிலார் வைத்தபெய ரேதுவெனக் கொண்டநல்லார்
நையவொரு பெருந்துயர மிடைவந்து நண்ணியதால்.

19. நேசத்திற் கொருவரென நின்றதந்தை யோர்திவசம்
காசத்தி னிறந்தவொரு களேபரத்தைக் களேபொழுதில்
நாசத்தின் வினேயுலப்பக் கைப்பிடித்த வான்மழுவி
வீசத்தன் விரலறுந்து கிலநாட்பின் வீளிந்தனரால்.

அறுசீர் விருத்தம்.

20. அருமந்த நாயகனு மிறத்தலுமே மக்களொடு
மாரோச் சென்று
தெருமந்த மெல்லியலார் மனவன்மை சிதைவிலராய்ச்
சிநேகர் சில்லோர்
தருமந்த வுதவியின்வாழ்ந் தரியமகன் றனைப்பயிற்றித்
தந்தைக் குற்ற
கருமந்தன் கருமமிரண் டினையுமுற்றிப் பத்தாண்டு
கழித்தா ரன்றே.

21. இவ்விதமாய் வாழ்பொழுதி லேழெட்டு வயதுசென்ற
எழிலார் அன்னி
செவ்விதரும் பொழிலிடைப்புக் கலர்பறித்துக் கிளைகடொறுஞ்
சென்று தாவி
ஒவ்வியபைங் கொடிகடமை யூசலெனச் சமைத்ததன்மீ
துட்கார்ந் தாடித்
திவ்வியசொன் மலிந்தசோர்க்க நீக்கமெனு நூல்படித்துத்
தேர்ந்தா ரன்றே.

22. மலர்ப்பொழிலே அன்னியெனு மாதரசிக் ககமுவந்த
மனையா நல்ல
மலர்ப்பொழிலே விளையாட்டுப் பயின்றிடற்குத் தக்கபடி
வாய்த்த தானம்
மலர்ப்பொழிலே நூல்பலவு மாய்தரநற் கழகங்கண்
வளர்வ தற்கும்
மலர்ப்பொழிலே யினியபள்ளி மலர்க்குணத்தாள் மலர்சேர்தல்
மரபே யன்றோ.

23. அன்னைமடி விட்டிறங்கா தரியமக ளாய்வளர்ந்த
அன்னி யாரை
முன்னைநல்லூழ் அடைந்ததனுன் மேரியேட்டேன் றுரைக்குமன்பின்
முதிர்ந்த மாது
தன்னையுற்றுக் கலைபலவுங் கற்றிவோன் றமையனுயர்
தாயீ னீங்கிப்
பொன்னைநிகர் பொற்புடையார் தாய்மொழியைத் தலைக்கொண்டு
போயி னுரால்.

24. புனமிருக்கு மிடமுதலாய் பலவிடத்துந் தனித்தனியே
போக்கிப் போக்கி
மனமிருக்கு நிலைக்கேற்பப் பலவழியால் மேரியேட்டு
மாதுணர்த்தக்
கனமிருக்குஞ் சமயநூல் பற்பலவு நனிதேர்ந்து
கருணை யென்னுந்
தனமிருக்கு மாகரமாய்த் தந்நயத்தை விட்டுதவத்
தலைப்பட் டாரால்.

25. அன்னமே! யெனவழைக்கு மார்வமொழி தானுஞ்செவிக்
கமரா வண்ணம்
பின்னமே வுருவகையின் மனஞ்செலுத்திக் கலைதேர்ந்து
பிறங்கு நாளில்
நன்னர்மே வியதலங்கள் காண்பதற்கு மேரியேட்டு
நயந்த தோர்ந்து
முன்னமே பலதலத்தும் வழங்குமொழி யறிந்திருத்தன்
முன்பா மென்னு.

26. மாட்சியுறும் பொருளணியுஞ் சொல்லணியு மிகமலிந்து
வகுத்த வெல்லாம்
ஆட்சியுறும் படிக்கான லாட்டினேடு மிகவெளிதாய்
அகத்த வன்றிக்
காட்சியுறும் புறப்பொருளுங் கண்டாங்கு சொலத்தக்க
கனிந்த ப்ரெஞ்சும்
நீட்சியுறும் வேதாந்த நிறைந்தொளிரும் ஜர்மனுமே
நிரம்பக் கற்றுர்.

27. ஊட்டுதற்குத் தாயாகி யுணர்த்துதற்குத் தந்தையுமா
யுடன்சேர்ந் தின்பம்
ஈட்டுதற்கு மனமிசைந்த தோழியுமா மேரியேட்டோ
டெங்குஞ் சென்று
காட்டுதற்குக் கலையாய வோவியமுஞ் சிற்பமுமுன்
கண்ட கண்ணை
மீட்டுதற்கு நினையாத வியலழகுங் கண்டுமனம்
விரிவுற் றுரால்.

28. மருளெல்லா மனந்தங்கா வகைமாற்றுந் தன்மையதாய் மறநது போன
பொருளெல்லாம் புந்திதரும் புத்தகமாய்ப் புவிபுரக்கும் புங்க வன்பா
லருளெல்லாம் அருள்விக்குஞ் சற்குருவாய்ப் பொருண்மொழியோ டமர்ந்து நல்ல
தெருளெல்லாந் தெருட்டுவிக்குங் கீதமதிற் றேர்ச்சியுற்றுச சிறப்பு முற்றூர்.

29. பாடல்கொண்டு பரிமளிக்கும் பாரிஸ்லா நகரையுற்றும் பாலுக் சேகார்
மூடர்கொண்ட மனமுழுதும் கவர்ந்துகவர் வழிப்படுத்த முயற்சி செய்து
வேடர்கொண்ட வலையென்ன வயின்றெருறுமார் நாடகத்தை விழித்தும் பாரார்
சீடர்கொண்டு பிரமவித்தை நாட்டவந்தார்க் கிவற்றின்மனஞ் செல்லு மேயோ.

30. மடன்கொண்டு பதுங்கிவரும் வாலிபராம் வல்வெருகின் வாயி னின்றும்
உடன்கொண்டு வளர்த்தபசுங் கிள்ளைகளை மேரி யேட்டிங் கோம்பல் செய்து
கடன்கொண்டு செய்வசெய்தே னினிநீவிர் கல்வியெனுஞ் சிறைவி ரித்துத்
திடன்கொண்டு பறந்திடுமி னெனவுரைத்துத் தாயரிடஞ் சேர்த்துச் சென்றூர்.

III—வியாசம்.

வேறு.

31. இந்த விதமாய்த் தாயரொடு மியைந்து மகிழ்ந்து வாழ்பொழுதின் மந்தத் தென்றல் வீசிவரும் வசந்தப் பருவத் தீஸ்டர்வரச் சொந்தத்தன்னூர்க்கணிமையதாய்த் துலங்குமொருதேவாலயத்தைத் தந்தப் பதுமை யெனுமெழிலார் தாழ்வான் கருதிச் சென்றனரால்.

32. அவ்வா ஸ்யத்தி னுபதேசி யானேர் மேனுட் கேம்பிரிட்ஜில் செவ்வேகலைகள்கற்றுவல்லதிறலோர்பிராங்குபேசண்டேனும்பேர்த் துவ்வாக் குணத்தி னெருவர்தமைத் துப்புங் கனியுந் தோற்றவிதழ்ச் செவ்வாய்மடந்தையெதிர்நோக்கிச்சிந்தைமகிழ்ந்துகேண்மையுற்றூர்.

33. முற்றுப் பருவத் தவரோடும் மூத்த மூர்ற் றெடிக்கைமனம் பற்றுக் கனிந்து பலபகலாய்ப் பழகி யழகி கலந்ததனை நற்றுய் அறிந்து மூகிற்படலம் நறுந்தண் பொழியு மதியமதில் உற்றூர் பலர்வந் துவகைகொள வுயர்வாய் மணத்தை முற்றுவித்தார்.

34. ஒத்த காதன் மனங்கலந்த வொள்வாள் விழியு மாண்டைகையும் புத்தம் புதிய போகமெனும் புகழ்செய் புணரி யிடைமூழ்கி நித்தம் பெருகு மன்பினராய்ப் பாலுந் தேனு நேர்ந்ததுபோற் சித்த மகிழ்ந்தோ ரீராண்டு செல்லக் கழித்து வருநாளில்,

35. காமங் கனிந்த கனியென்னக் கனமார் குழலி கருத்தரித்து வாமங் கனிந்த மகன்றனையு மழலை மொழியான் மனமுருக்குந் தாமங் கனிந்த குழலியையுஞ் சுபமார் தினத்திற் கருவுயிர்த்துச் சேமங் கனிந்த பொருளென்னத் தினமோர் மேனி யாய்வளர்த்தார்.

IV—மனக்குழப்பம்.

36. பொன்னே போல மக்கடமைப் போற்றிப் புனைந்து வருநாளில் மின்னே யனைய தமதுகொடி மிகுந்த நோயால் மெலிந்திடலும் என்னே! என்னே!! யிம்மகவு மிழைத்த பாவ மெனவிரங்கிக் கொன்னே புகலு மீசனுண்டேற் குளிருங் கருணை யவற்கிலேயோ.

37. என்னுப் பலவு மழுதரற்றி யேங்கி யேங்கி மனமுடைந்து மன்னு வுலகை யளிக்குமொரு மானுப் பொருளு முளதென்ப துன்னு துரைக்கு மவர்கொள்கை யுண்மை யுண்மை யெனத்துணிந்து பன்னுட் பயின்ற ஆஸ்திகத்தைப் பற்று தெதிரா மதம்புகுந்தார்.

38. கருத்த ணெருவ னில்லையெனுங் கடையா மதத்தைப் பற்றிமத விருத்த மான நூல்களையும் விரிவாய்ச் சமய நெறிவிளக்கும் பொருத்த மான கலைகளையும் புந்தி செலுத்தி யாய்பொழுதிற் றிருத்த மாகித் தெளியாத தியக்கம் பலவுண் டாயினவால்.

39. துன்று மனத்துக் குழப்பமெலாந் துடைப்பானறிஞர் பற்பலர்க்கும் நன்று நிருபந் தீட்டியவர் நயந்து விடுத்த விடைகடமில் ஒன்று மவற்றை மகிழ்ந்தேற்று மொன்று தாயின் மறுப்பெழுதி வென்று மெங்கண் மாதரசி மெய்ம்மை விளக்கி விளங்கினரால்.

40. சருகு வீழ்த்தித் தருவெல்லாந் தளிர்க்குங் கால மாங்கதனிற் பெருகுகாதலன்னேயொடும்பிறங்குஸேன்ட்ஜார்ஜ்ஹால்வயிற்சென் றுருகு மாறு வாய்ஸியென்பா ருரைக்கு நீதி மொழிகேட்டுத் திருகு கருத்துச் சிலதிருந்திச் சிறிது மதத்திற் பற்றுவைத்தார்.

எழுசீர்ச் சந்த விருத்தம்.

41. வெற்பு நேர்தரு தோளி னார்மிகு வாளி னாரொளி வெள்ளிபோற்
பொற்புவாய்ந்தொளிர்குஞ்சிசேரரிபோன்மெனத்தகுசென்னியார்
கற்பி னன்னல மாத ரார்க்கொரு காத லார்பெயர் ஸ்காட்டேனும்
அற்பி னாரொடு கேண்மை யாக்கினர் அன்னி யார்தமை வாய்ஸியே.

42. நாத்தி கச்சம யத்தை யேபுகழ் ஸ்காட்டி னேடுமிந் நங்கையார்
ஏத்தி யேத்திவி ளம்ப ரஞ்செய யேசு மாமதத் தாபிதப்
பாத்தி யம்பெறு கேள்வ ரானவர் பைந்தொ டீயினி யிவ்விதம்
மேத்தி யம்பெறு வேத நிந்தனை வேண்டி டேலென வேண்டவே.

43. அன்னி யாரிசை யாம லேமண வாள னார்முத லானதம்
முன்னை நேயர்க ளைத்து றந்துமு னுண்மை யுண்மையின் முந்தலால்
கன்னி மாமக டன்னொ டும்மிகு காத லன்னைய கத்தினை
யுன்னியுற்றனராமெனின்னிதுமுண்மைகொண்டவொர்திண்மையே.

44. ஆங்கு சில்பகல் வாழு மெல்லையி னன்னை யார்வறு மைப்பிணி
வீங்கு மெய்ப்பிணி துக்க மாம்பிணி மேவி விண்ணினின் மேவிடப்
பாங்கு மேவிய வன்னி யார்மிகு பத்தி யோடுசெ டங்கெலாம்
ஓங்கு மன்பொ டுஞற்றி னாரிடை யூறி லாதுயர் ஸ்டான்லியால்.

45. மாத யாமிகு தாயர் வீதலின் மம்மர் நெஞ்சுக லங்கிமிக்
கேத மேவிய வன்னி யார்தமை யீச னேயிலை யாமெனும்
வாத மேபுரி ஸ்காட்டே னுந்துரை வண்மை யாற்றுயர் மாற்றினர்
சீத நீர்ப்புவி மீது நண்பரி லுண்டு கொல்லொரு செல்வமே.

46. அணிகள் மாறியு மாடை மாறியு மன்னி யார்பொரு ளின்மையிற்
பிணிகள் பற்பல கொண்டு நைந்துறு பீழை மேவிய பெற்றியாற்
பணிகள் செய்தழ லேழை யின்பசி பார்க்க லாதன மீருவார்
மணிகள்போலிவர்கொண்டநல்லறமாண்பின்மிக்கதென்மாந்தர்காள்.

47. மண்ணின் மன்னுயிர் மாப சிப்பிணி மாற்று வாரினு மற்றுமோர்
கண்ணி யம்பெறு மெண்ண முள்ளவர் காணு தற்கரி தாகுமால்
புண்ணி யஞ்செயல் பூர்வ ஜன்மவி சேட மேபுகல் காரணம்
உண்ணு தற்குண வீந்த பேருயி ரீந்த பேருணர்ந் தோதினே.

எழுசீர் விருத்தம்.

48. ஆரிய வறங்க ளனுதினம் வளர்க்கு மாயிழை யாங்கொரு தினத்திற்
கூரிய விழியு நேரிய நுதலுங் கோதறு வீரியங் கொழித்துச்
சூரியன்மானவிளங்குமாமுகமுமார்ந்தப்ராட்லாவெனத்தோன்றுஞ்
சீரியரொருவருண்டெனக்கேட்டுத்தெரிந்தவர்கேண்மையுநயந்தார்.

49. புண்ணிய நமது நாட்டினுக் காகப் புகலரும் பாடுகள் பட்டே
எண்ணருமாந்தர்நிறைந்தபேரவையிலேறெனத்தலைநிமிர்ந்தெழுந்து
பண்ணருங்குரலாற்பலவெடுத்திசைக்கும்பண்புகொளவரொடுங்கூடி
நண்ணருங் கொடிய நாத்திக மதத்தை நன்றெனநாட்டுதல்செய்தார்.

50. பன்னிரு வருடம் நாத்திக மதமே பயின்றன ராங்கது முடிவில்
அன்னியமாகியொருதினத்துதித்தேயவிர்மதியெனவளர்ந்துயர்ந்த
மன்னிய பிரம ஞான நற்சபைக்கு வரும்வழி யாயிருந் ததுவால்
துன்னியநிழலின்தண்மைகண்டுவெப்பார்சுடுவெயிலுழந்தவரன்றே.

51. உயிர்களி னிடத்தி லோங்கிய கருணை யுத்தமி யாகலி னுயிரைச்
செயிர்தரு மமரிற் றாக்கினிற் கொடிய தீயுமிழ் பீரங்கி வாயிற்
றுயில்வரப்புரியும்வன்றொழில்விடுத்துத்தூயகல்லூரியைவளர்த்துப்
பயிறரச்செய்தனன்றெனப்பரிவாய்ப்பகர்ந்தனர்பார்த்திபர்சிலப்ப.

52. தொகைவரம்பின்றிமாந்தர்கள்பெருகின்சுபேசிப்பிணியதிகரித்துத்
திகைவர வருந்தி மாழ்குவ ரென்றுத் தீட்டிய நோல்டனின் நூலை
மிகைவருகுணத்தார்நன்றெனக்கொண்டுவிற்றதாலரசினர்வெகுண்டு
பகைவரவிவர்மேற்குற்றமுமெழுப்பிப்பற்பலவின்னல்கள்புரிந்தார்.

53. இசைபெறுப்ராட்லாஏந்திழையிவர்களிருவரும்பிழைத்தனரென்று
வசைபெறுமாறுமன்றிடைநிறுத்தமனுநெறிவழக்கினைத்திறம்பாக்
குசைபெறு நுனியிற் கூரிய மதியாற் கோபரன் ஆய்ந்திவ ரிருவர்
மிசைபெறுகுற்றமிலையெனவிடுத்தார்மிகுதிரண்மாந்தர்கள்வியப்ப.

54. நாத்திக ரிவரென் றெண்ணுநா யகனார் நலமிகு மக்களவ் வழியிற்
போய்த்திகை யாமை கருதிவல்வழக்குப் பூட்டியே யன்னியார் வந்து
பார்த்திடு வதுங்கூடாதெனத் தீர்ப்புப் பகர்தர மக்களைக் கொண்டார்
மாத்திகைப் பெய்து மாதரா ரப்பில் வழக்கினுற் காணுற மகிழ்ந்தார்.

55. இன்னணங் காணும் போதெலா மக்கட் கின்னலே நாதனு ரியற்ற
மன்னுயிரனைத்துந்தம்முயிர்போலமனங்கொளுமாதரார்பொருரா
யன்னவர்க்காணணித்தொருதாயிலார்க்குலனைத்துந்தாயெனப்போற்
றுன்னுபல்லேழைச்சிறுவரைத்தமதுசுதரெனப்போற்றியேசுகித்தார்.

V—மனத்தெளிவு.

56. உடல்பொரு ளாவி யெனுமிவை கொண்ட துலகினர்க் கெனநினைந்து
ழைத்த, திடன்மிகு ப்ராட்லா பார்லிமெண் டென்னைச் செப்பிடுஞ்
சபையமர்ந் ததற்பின், கடல்வளை அபர்லாண் டென்னுநாட் டினுக்
காக் கணிப்பரு நன்மைகள் செயுங்கால், இடமலி பிரமஞானநூ கடப
டொன் றிருப்பதாக் கேட்டுள மகிழ்ந்தார்.

57. அச்சபைக் கர்தி காரண மாகி யவிர்பிள வாட்ஸ்கியா மாது
மெச்சிய நன்கு தீட்டிய கடிதம் விழியிணை களிப்புறக் கண்டு
நிச்சலுமவரால்வெளிவருமெல்லாநிருபமுங்கருத்தொடும்படித்தே
யுச்சிதமானவவர்மதக்கொள்கையுயர்வெனவொருவழித்துணிந்தார்.

58. படித்தவர் நாவுங்கேட்டவர் செவியும் பரிமளம் நாள்பல மணக்கும்
வடித்தசெஞ் சொல்லும் மெய்ப்பொருண் மாண்பு மலிதரப் பன்னிரு
பமு மாய்ந்து, பிடித்தபுன் மதத்தைப் பொருக்கென விடுத்தே பீடு
செய் உளமெலாங் கவர்ந்து, துடித்தவொ ரன்பு தடித்தெழ வொரு
நாட் டிலங்குறு லண்டன்மா நகரில்.

59. பொறையரு ளன்பு தூய்மையிற் பிறப்புப் போற்றரும் வாய்மையென்
றின்ன, நிறைதருங் குணத்துக் கறையறு சிந்தை நேர்பிள வாடஸ்கி
யைக் கண்டார், மறைதரக்கிடந்தநிதியெதிர்ப்பட்டவறியவராமென
மகிழ்ந்து, முறைதெரி யன்னார்க் ககமிக வுவந்த முக்கிய சிஷ்யையு
மானார்.

அறுசீர் விருத்தம்.

60. முத்திசெல் நெறியி னின்ற மூதறி வாட்டி பக்கற்
பத்தியின் மிக்கா ராகிப் பணிவொடும் பலநூ லாய்ந்து
நித்திய மான மூல நின்மலப் பொருளைச் சிந்தை
பொத்திய தவத்த ராகிப் பொறையுட னமரு நாளில்.

61. அலைதரு வளமும் வானத் தளவுநீண் டுயர்ந்து வீங்கும்
மலைதரு வளமும் வேந்தன் மகிழ்நில வளமுங் கானின்
நிலைதரு வளமு மோங்கி நெடியவோர் காண்ட மென்னக்
கலைதரு நாவ லோர்கள் களிப்பது பரத கண்டம்.

62. கூவரு மலைகள் வேந்தாய்க் குலவுறு மிமவான் வெற்புத்
தூவரு வடபா லோங்கத் தொடுகட லேனை முப்பால்
மேவரு மாறு கொண்டு மேவலர் கடத்தற் கொண்ணாக்
காவரு மரணே யென்னக் கவின்பெறும் பரத கண்டம்.

63. அறம்பொரு ளின்பம் வீடென் றறிஞர்கள் வகுத்த நாற்புறத்
திறம்பெறு பொருளை யெல்லாஞ் செவ்விதி னளிக்கும் பன்னூல்
நிறம்பெறக் கொண்ட தெய்வ நெடுமொழி நிரம்பி யெல்லாப்
புறம்புகழ் பரப்புஞ் செய்ய பொன்விளை பரத கண்டம்.

64. வேதத்தின் முழக்க மோர்பால் விரிதரு மங்கங் கற்கும்
நாதத்தின் முழக்க மோர்பால் நயந்தவை பலவு நல்கும்
மேதத்தின் முழக்க மோர்பால் மெய்ப்பொருள் விளக்குங் கீதா
போதத்தின் முழக்க மோர்பாற் பொலிவது பரத கண்டம்.

65. சொற்றிடற் கமையா நன்மை தொகையல துவன்றி யோங்கும்
வெற்றிகொள் பரத கண்ட மேன்மையைச் செவியின் மாந்தி
யுற்றிவண் கடிது போந்தா ருவகையின் உததிமூழ்கிக்
கற்றிடத் தகுவ மெய்ந்நூற் கடற்கரை கண்டார் மாதோ.

66. நாத்திரம் படைத்த செல்வி நகர்தொறுஞ் சென்று சென்று
நேத்திரந் தந்தா ரென்ன நீண்மறைப் பொருளை யெல்லாந்
தோத்திரம் புரியத் தந்தார் தோன்றிய கருணைக் கெல்லாம்
பாத்திரம் போல்வா ரென்றன் பாத்திர முவப்பார் மன்னோ.

67. அழகுவாய் மொழியின் பண்பும் அகங்கனிந் தருகு மன்பும்
பழகுவா ரறிவ தல்லாற் பகர்தலிற் படனென் னேகொல்
குழலினு மினிய தீஞ்சொற் கோதைபாற் கேட்க வேண்டிக்
கழகவாய்ச் சென்று தேர்ந்து களிப்பராற் கற்றோ ரம்மா.

VI—அறச்செயல்.

கலிநிலைத்துறை.

68. தேனே வானமு தோசெழுங் கண்டுக னித்திரயந்
தானே நேருமென் பான்றனித் தோங்குபொ ருட்பொழிவார்
வானே யாரிவ ரோபிறர் வன்றுயர் மாற்றவந்தார்
நானே சொல்லவல் லேனிவர் நல்லற மாண்பினையே.

எழுசீர் விருத்தம்.

69. நாட்டினி லுயர்ந்த நகர்பல விடத்து நமதரு மதத்தினை நாட்டிப்
பீட்டினிலுயர்ந்தபெருந்தகைமாதர்பீழைசெய்மாயையிற்பிழைத்து
வீட்டினை விழைவா ரடைவழி யாகி விளங்கலாற் பேரடையாறுப்
பூட்டிய பெருமை பொருந்திய தாகிப் புகழ்பெறு சென்னைமா நகரில்.

70. பாட்டளி முரன்று பரிமளம் வீசும் பைம்பொழி லிடத்ததா யறிஞர்
ஈட்டிய செல்வ மாகிய பனுவ லெத்தனை யத்தனை யெல்லாந்
தீட்டிய மொழிக ளவற்றினுங் கொண்டு சிறந்ததாய்த் தேவர்தஞ்
சபைபோற், காட்டிய தூய்மை களிநடம் புரியுங் கழகமுற்றுயிடைக்
களித்தார்.

71. சில்பகலாங்கணினி துறைந்தனராய்த்தென் றிசைநகரெலாம்போந் து பல்பிர சங்கஞ் செய்தனர் மீண்டு பாரினி னெடியநன் னதிபாய்ந் தொல்வள மெவையுந் தன்னிடை யடக்கி யோங்குறு நவநவ மான நல்நெடும்பொருளைக்கண்டிடுஞ்சுதந்த்ரநாடெனுமமெரிக்காசென்றார்.

72. அந்தமா நாட்டின் முக்கிய நகரா யவிர்சிகா கோவெனு மிடத்தில் எந்தமா நாட்டி னறிஞருங் கூடி யினியிலை யிதற்கிணை யென்ன வந்தவோரவைக்க ணரிய மதமே யேற்றமென் றேவருங் கொள்ள இந்தமாநாட்டிப்புகழ்மிகப்படைத்தாரீங்கிதிற்பேறும்வேறுளதோ.

73. இன்னமுமிவர்செய்நன்மையையெல்லாமியம்புவனெனினரிதாகுஞ் சொன்னமு மணியுந் துறைதொறுங் கொழித்துத் தோய்குவார் பவ ப்பிணிதொலைக்கும், நன்னர்செய் கங்கைக் கடவுணன் னதிபாய் நளி னமாங் காசிமா நகரில், மன்னிய வேத சாலையொன் றியற்றி மாண் புகழ் நிறுத்தினர் மாதோ.

74. உத்தம தீர்த்தம் உத்தம மூர்த்தி யுத்தம தலமெனத் தேர்ந்து உத்தம மான பாத்திரர்தங்கட் குத்தம வறங்களி னெல்லாம் உத்தம மான வுயர்மொழி வேதத் துண்மையை விளக்கமுன் வந்த உத்தமியான விவரினுஞ் சிறந்த உத்தம ராகுவா ரெவரே.

வாழி.

சீராய பிரமஞா னச்சபைகள் வாழியனு தினமும் வேத
பாராய ணஞ்செய்பு மந்தணர்கள் வாழியுயர் பசுக்கள் வாழி
நாராய ணக்ஷிதிசில் வாழியன்னி பெஸண்டேன்னு நங்கை வாழி
மாராய ராயர்புகழ் விக்டோரி யாமாது வாழி வாழி.

நன்மொழி.

111. முமுட்சுத்துவம்—மோக்ஷம் பெறுதலில் தீவிரமான ஆசை. உலகை முற்றும் துறத்தல். அந்த லக்ஷியத்தைத்தவிர வேறு நினைப்புக்கொள்ளாதிருத்தல் அறையில் தங்கக்கட்டி இருக்கிறது என்பது திருடன் ஒருவனுக்குத் தெரிந்திருக்குமாகில், இராக்காலம் வந்தமேல் எப்போதும் அந்நினைப்பாய் இருந்து அதை கைப்பற்றும் உபாயத்தை நாடியே இருப்பானோ, அவ்விதம் முமுட்சு வானவர் இருத்தற்பாலர்.

* 'வெள்ளியம்பலம்' என்னும் ஞாநிகளின் சங்கமும் அதனின்று வெளிவரும் ஆசாரிய புருஷர்களும்.

(187-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

---

8. மேற்கண்ட வெள்ளியம்பலத்திலிருந்து தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ராஜாக்கள் உலகில் வெளிவந்திருப்பதும் தவிர, சமயா சாரியர்களும் ஞாநகுருக்களும் வெளிவந்துலகத்திற் றோன்றியிருக் கிறார்களென முன்னரே யான் பிரஸ்தாபித்துள்ளேன். மதம் அல் லது சமயமென்பது ஈசுவரனாலேற்படும் ஞாநமுறையின் வியவஸ் தையாம். ஈசுவரனை யன்பால் ஜநங்கள் தேடுகின்றார்கள். இவ் வெள்ளியம்பலமானது ஈசுவரனது ஞாந சக்தி பிரகாசிக்கும் முக் கிய ஸ்தாநமாகையால், அதினின்று ஞாநத்தை யடங்கப்பெற்ற சமயமுறை யொவ்வொன்றும் வெளிவந்திருக்கின்றது. மதம் என் றால், ஜநங்கள் உருப்போடும் கிரியாமுறைகளின் வெறும் தொகுதி யன்று, புரோகிதர்கள் நடத்துகின்றவும் பொது ஜநங்கள் பார்க்கின் றவுமான நாநாவிதமான கர்மங்களல்ல, சமயமுறை சாத்திரங்கள் எவ்வளவு உயர்வுள்ளனவாகவும், எவ்வளவுக்கு மநத்தையுத்ஸாகப்ப டுத்தக்கூடியனவாகவும், எவ்வளவு சிரேஷ்டமானவை பாகவும், இருந் தாலும், அச்சாஸ்திரங்கள் மதங்கள் ஆகமாட்டா. ஆனால் 'மதம்' என் றால் ஜீவாத்மா எவ்விடமிருந்து வெளிப்பட்டதோ அந்த மூலவஸ் துவான பரமாத்மாவை நோக்கிய தாகமுள்ள முறைப்பாடாகும்; உலக ஆசாபாசங்களிலகப்பட்டுத் திகைப்புற்ற ஜீவாத்மா அதன்மூலப் பொருளாகிய பரமாத்மாவை நோக்கிச்செய்யும் பிரார்த்தனையாகும்; மானிடரின் ஹிருதயம் இறைவனைத்தேடி நாடுதலாம். "இறைவா! தாகமுள்ள மான் நீரோடையை நாடிச் செல்லுமாறுபோல், என் மநம் உன்னை நாடுகின்றது" என்ற ஹிபுரு ஞாநியாரின் மொழி இங்கு கவநிக்கத்தக்கது. சுருக்கமாய்ச் சொல்லுமிடத்து, மதம் என்பது ஈசுவரத்தன்மையை நாடும் மநத்தின்கண் என்றும் உண்டாகும் தாகமாம். அஃது, ஈசுவர சாக்ஷாத்காரம் அதாவது மெய்யுணர்வு என்ற ஞாநஜலத்தைப் பாநம்பண்ணினாற்றான், தீரும்.

9. உலகத்தில் தோன்றியிருக்கின்ற பல மதங்களும், மூத்த சகோதரர்களான ஞாநகுரவர்களால் அறிவில் ஏழைகளான ஜநங்

களாகும் பாலர்கள் உய்யுமாறும், நல்வழிப்படுமாறும், அவர்களுடைய புத்திகளின் தகைமைக்குத் தக்கவாறு எளிய தெளிவான பாஷையில், ஏற்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. அதனால், ஒரு மூலமனிதவர்க்கத்தினின்று உட்பிரிவுகளான சிறுசிறு கூட்டங்கள் செழிப்புள்ள காலியிடங்களை நாடி யங்கே ஸ்திரமாக வஸிக்கப்போகும் காலத்தில், மனிதவர்க்க ரக்ஷகர்களான இவ்வெள்ளியம்பலத்தினின்று ஒரு ஞானகுருவும், அந்தந்த உள் வகுப்பினர்க்கு அவ்வக்காலத்திற்கும் அவரவர் புத்தியின் நுட்பத்திற்கும் ஏற்ப, பிராசீந சத்தியமுறையை உபதேசித்து அவ்வவர்களை நல்வழிப்படுத்தும்படி அனுப்பப்படுவார்.

10. மேற்கண்ட மூல பெரிய ஆர்ய வர்க்கத்தினின்று இரண்டாம் உள்வகுப்பினரான ஆரியவர்க்கத்தினர் அரேபியா தேசத்திற்கும் ஆபிரிக்கா கண்டத்திற்கும் அனுப்பப் பெற்றார்கள். அவர்கள் தெற்குநோக்கிச்சென்று 'தேன்னுப்பிரிக்காவில்' பெரிய ராஜாங்கத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். இவர்களுக்கு ஞானகுருவாக அவ்வெள்ளியம்பலத்திலிருந்து ஒரு மகாபுருஷர் தோன்றி இவர்களை நல்வழிப்படுத்துவாராயினர். 'எகிப்து' தேசத்தில் 'தாத்' ('Thoth') என்ற திருநாமம் அவர் பெற்றார். பின்னர் 'கிரீஸ்' தேசத்தில் 'ஹேர்மீஸ்' ('Hermes') என்ற பெயர் பெற்றவரும் அவரே. அவர் செய்த உபதேசம் ஜ்யோதிஸ்ஸைப் பிரதீகப்படுத்தி அவ்வுருவகத்தைப்பற்றிய முறையாக நடைபெற்றது. ஆதிபூர்வவாசஸ்தானத்தில் 'ஆரிய' வர்க்கத்திற்குச்செய்யப்பட்ட உபதேசம் என்னவென்றால் "ஆத்மா ஒன்றே, அவன், ஆதித்தனிலுள்ள புருஷன். ஜீவாத்மாக்கள் யாவும் அவ்வாதித்தனின் பல ரச்மிகளாம்"-இதேயுபதேசமானது இந்தவிரண்டாம் ஆரியவர்க்கத்தினர்க்கு ஜ்யோதிர்முகமான வித்தையாகமேற்கண்ட ஞானகுருவான 'ஹர்மீஸ்' என்பவரால் உபதேசிக்கப்பெற்று வந்தது. அவர் உபதேசமிதுவாம்: "சுவர்க்கத்தில்ஜ்யோதிஸ் இருக்கின்றது. அந்த ஜ்யோதிஸ்ஸே ஒவ்வொரு மனிதனின் ஹிருதயத்தையுறைவிடமாகக்கோள்ளுகின்றது. ஸ்வர்க்கத்திலிருக்கின்ற ஜ்யோதிஸ்ஸும் ஹிருதயத்தின் கண்ணுள்ள ஜ்யோதிஸ்ஸும் இரண்டல்ல, ஒன்றேதான். மனிதர்கள் தங்கள் ஹிருதயத்தின்கண்ணுள்ள ஜ்யோதிஸ்ஸை சாக்ஷாத்கரிப்பாராகில், பின்னர் மண்ணிலும் விண்ணிலும் எங்கும்

அதையேதான் காண்பார்." இவ்வுபதேசம் பழமையான வுபதேசமே. முன்னர் சூரியனென்ற பிரஸ்தாபமிருந்தது. இப்போது அதன் ஸ்தானத்தில் 'ஜ்யோதிஸ்' என்ற பிரஸ்தாபம் வருகிறது. இஃது ஒன்றுதான் வார்த்தையின் வித்தியாசம்.

11. பின்னர் ஷை பெரிய ஆரியவர்க்கத்தினின்று 3-ம் உள்வகுப்பினர் வெளியேறிப் பாரசீகதேசத்தைக் கைப்பற்றிப் பலமான பாரசீக ராஜாங்கத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். அது கி. மு. 30,000ம் ஆண்டு தொடங்கி கி. மு. 2,000ம் ஆண்டுவரை உலகில் நிலைத்துச் செழித்துத் தங்கியிருந்தது. அப்பாரசீக ஜாதியாருக்கு கி. மு. 27,000 வருஷங்களுக்கு முன்னர், முந்திய பாராவில் பிரஸ்தாபிக்கப்பெற்ற ஞானகுருவே அஜ்ஜாதியாருக்கு ராஜாங்க முறையையும் ஞானவொழுக்கமுறையையும் கற்பிக்கும்படியாக, அவ்வெள்ளியம்பலத்தினின்றே யனுப்பப்பட்டார். இப்போது அவர் பெயர் 'ஜாராதுஷ்டரா' என்பதாம். அவர் உபதேசம் யாவும் ஈசுவரனையக்நியாகப் பிரதீகப்படுத்தி அது சம்பந்தமான உருவகமாக நிகழ்ந்தது. ஆதியில் உபதேசித்துள்ள சத்தியமே இப்போது 'அக்நி' யென்ற கோசத்தைப் பெற்றதுபோலும். எல்லா மகாபூதங்களிலும் 'அக்நி' மகா பரிசுத்தமானது. யாவற்றையும் புனிதம் செய்யுமியல்பினது அதுதெய்வத்தன்மை பொருந்தியது. சுவர்க்கத்திலுள்ள அக்நியும் பலிபீடத்தில் ஜ்வலிக்கின்ற அக்நியும் மனிதன் ஹிருதயத்தில் ஜ்வலிக்கின்ற அக்நியும் ஒன்றே. அவர் அக்நிபுரஸ்கர். அவர் வந்த வேலை முடிந்தமேல், விண்ணினின்று வித்யுத் (மின்னல்) மூலமாய் அக்நியைப்பெற்று மேகம்போன்ற அக்நிமயமான விமானமேறி, மனிதர்பார்வையைவிட்டகன்றார். ஆயினும், அவர் ஏற்றின அக்நி அவர் சமயத்தினர்களின்கண் இன்றும் அணையாமலிருந்து வருகிறது. அவர் ஸ்தாபித்த மதத்தை யநுசரித்து ஒழுகுபவர் இன்றும் உள்ளார். அவர்கள் அக்நி சம்பந்தமான அவருடைய ஞானமொழியை இன்றும் சிந்தனைகொள்ளுகின்றனர். அவர்களுடைய அக்நியாலயங்களில் புதிதாகயாதொரு அக்நியும் உண்டுபண்ணப்படுகிறதில்லை. வேண்டுமென்றால் விண்ணின்று மின்னல் ரூபமாக அக்நி யாதேனும் ஒரு மரத்தைத்தாக்கி, அது எரியவும், அவ்வெரியும் மரத்தினின்று கிளம்பி ஏற்றப்பட்ட

அக்நிதான் அவர்களின் ஆலயங்களில் ஸ்வீகரிக்கத்தக்கது, உபாஸநார்ஹமாக ஸ்தாபிக்கத்தக்கது. இத்தகைய சம்பவம்நேரிட்டு அதன் மூலமாய் அக்நி யேற்றப்பெறுதலுக்காக எத்தனையோ அக்நி யாலயங்கள் இம்மதஸ்தர்களுக்குள் வருஷக்கணக்காய்க் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆதியில் அவர்களுடைய பரமாசாரியரான'ஜாரதுஷ்டரா' என்பார் தம்முடைய திவ்ய கரத்தை நீட்டி அதன் மூலமாய் விண்ணினின்று அக்நியை வருவித்து அவ்வக்நியைக்கொண்டு பலிபீடத்தின் சேர்க்கப்பட்டிருந்த சமித்துக்களை நெருப்புமூட்டினர். முன்னர் அவர் உபாஸித்த முறையைத் தழுவி இக்காலத்திலும் அவர் சமயத்தார் நடைபெற்று வருகின்றார்.

12. பின்னர், இன்னும் மற்றோர் விதமான நாகரிக மமைந்ததைப் பார்ப்போம். அது 'ஐரோப்பா' கண்டத்தின் பிரஞ்ஞாபூமியில் ராஜ்யபாரம் செய்து நடைபெற்றது. அந் நாகரிகத்தால் 'ஐரோப்பா' கண்டத்திற் கேற்பட்ட இலக்கியங்கள் இன்று மிருக்கின்றன. அவ்வாக்கியங்களின் வனப்பை யநுசரித்து நடைபெற 'ஐரோப்பிய' அறிஞர்கள் இன்னும் முயற்சியுள்ளார். அந்நாகரிகம் 'கிரீஸ்' தேசத்தைப்பற்றியதாம். 'கிரீஸ்' தேசத்தில் அஃதுஉயர்வு பெற்றிருந்தகாலத்தில், அச்சாதியாரின் புத்திநுட்பத்தால் அழகான கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பெற்றன. தற்காலச்சிற்பசாஸ்திர வல்லுநர் அம்மாதிரி செய்கின்றதற்கு முயலுகின்றார்களே யொழிய அவைகளை மேற்போகுந் திறனற்றவர்களா யிருக்கின்றனர். 'கிரீஸ்'தேசத்தில் அநேக கம்பீரமான தத்துவஞாநிகள் உண்டானார்கள். 'ஐரோப்பா' கண்டத்தில்இருந்தவர்களும், இருக்கின்றவர்களுமான தத்துவசாஸ்திரிகளும், ஞாநிகளும், 'ப்ளேடோ'என்ற மகாபுருஷனைவழிப்பட்டவர்கள். தாம் அறிஞர் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்ற தற்காலத்தியர்கள் 'கிரீக்கு' தேசத்தார்களுக்குள் ஞாநமுறையில் உயர்வற உயர்நல மமையப்பெற்ற அம்மகா புருஷனைப் பார்த்து ஒப்பு நோக்கிச் சிந்தனைகொள்ளவே, வெட்கித்தம்மை எரும்புங்கரையான்கள்போல மதிக்கும்படியாக நேரிடுகின்றது! ஐரோப்பியர் நாகரிகமென்று சொல்லப்படும் நாகரிகம் கிரீக்கு தேசத்தார்களால் வியவஸ்தைப்படுத்தப் பட்டது. அந்நாகரிகத்தின் யஜமாநத்துவம் எவ்விதவாக்ஷேபணையுமின்றி 'கிரீக்கு' தேசத்தின் உரிமையானது.

அந்தக்'கிரீக்கு' ஜாதியார்கள் விருத்தியாகிப் பெருமைபெற்று வருங்காலத்தில், அக்கிரீக்கு தேயத்திற்கு முன் பாரஸில் பிரஸ்தாபித்த மகாபுருஷரே திரும்பவும் சரீரமெடுத்து வருவாராயினர். இப்போது காநத்தைப்பற்றியதாய் அவர் உபதேசம் நிகழ்வதாயிற்று. முன்னர் ஜ்யோதிஸையும், அக்நியையும், பற்றியதாக அவருடைய திவ்விய வுபதேசம் அமைந்தது. இப்போது காநரூபமாய் அவர் ஞாந உபதேசத்தைச் செய்தார். தேவர்கள் கூட வந்து கேட்கும் படியாய் அவ்வளவு அற்புதமாய் அவர் காநமுறை விளங்கிற்று. சுலபமான ஒரு சிறு வாத்தியத்தினின்று அற்புதமான காநரஸங்களை வெளியிடுவர். அவைகளின் இனிமையான த்வநிகள் சாதாரண ஜநங்கள் அநுபவிக்கக் கூடாதபடி அவ்வளவு உயர்நலமுடையவைகளாய் இருந்தன. அவர் வாயால் இனிய வசநம் பேசுவர். அப்போதுஅதைக்கேட்டு ஆநந்திக்கப் பிரபஞ்சமே கும்பகம்பண்ணிநிற்போல உலகமுழுமையும் நிச்சப்தமாய்அமைவுறும். அவர் வாய்ப்பிறப்பால்வந்த காநரஸங்களும், வாத்தியத்தினின்று அவரது அங்குலிகளால் உற்பவிக்கப்பெற்ற காநரஸங்களும், கம்பீரமானவைகளாகவும், கேட்போர்மநம் உருகும்படிசெய்யக் கூடியவைகளாகவும், இருந்தன. எகிப்து தேசத்தில் அவர் தோன்றியகாலத்தில் அறிவு என்ற தீவர்த்தியை யேற்றிவைத்து ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக அதைக் காப்பாற்றிவைக்கும்படி குப்தமான ஒரு ஞாநசபையை ஸ்தாபித்தார். அதற்கு 'The Great Mysteries' என்ற பெயர் உள்ளது. பின்னர் 'பாரசீக' தேசத்தில் அவர் அவதரித்த காலத்தில் ஒரு ஞாநகுப்த சபையை அவ்விதமே ஸ்தாபநம் செய்தார். இந்த ஸபையினின்று தான் 'Magi' 'மாகி' என்ற பெயர்போன ஞாநிகள் கல்வி கற்றுப் பயின்று வெளிவந்தார்கள். அவ்விதமே 'கிரீஸ்' தேசத்தி லிவர் தோன்றிய காலத்தில் 'Orphic mysteries' என்ற குப்த சம்பிரதாயமுறைகளை ஸ்தாபித்தார். அவைகள் மூலமாய் குப்தஞாந முறைகளைக் கற்பிக்கும் வித்தியாசாலைகள் ஏற்பட்டன. அவரால் ஸ்தாபநம் செய்யப்பெற்ற குப்தசாஸ்திர முறைகளே பின்னர் ('Pythagoras') பைதகோராஸ் என்னும் ஞாநியால் நடத்தப்பெற்ற குப்தஞாந வித்தியாசாலைகளுக்கு மூலமாய் அமைந்தன. பைதகோராஸ் என்பாரைப்பற்றி ப்ளேடோ

என்ற ஞாநியார் விஸ்தாரமாய்ப் பேசியுள்ளார். அவருடைய வித்தியா சாலைகளிலோ 'கிரீஸ்' தேசத்தின் உயர்தர புத்திமான்கள் கற்று மேன்மை பெற்றார்கள். அவர்களால் உண்டுபண்ணின ஞாந உணவே ஐரோப்பாக் கண்டத்தை யின்றும் உண்பித்துக்கொண்டு வருகிறது.

13. பின்னர் பல காலங்கழிந்தன. உலகத்திற்கு, முன்னேற்பட்ட ஞாநோபதேசத்தை யெல்லாம் மேற்போனதும், அவைகளை விட அதிக கம்பீரமானதுமான ஞாந உபதேசம் வாய்க்கும்படியான சமயம் ஏற்பட்டது. இப்போது வடஇந்தியாவில் க்ஷத்திரிய குலத்தில் ஒரு சிசு பிறந்தது. அவர் பிறக்குங்கால் அவர் தொட்டிலைச்சுற்றிப் புஷ்பமாரிகள் பொழிந்து உயர்தர காரம்பண்ணிக்கொண்டு தேவர்களே சூழ்ந்து நின்றார்கள். உலகத்திற்கெல்லாம் ஆறுதலும், தேறுதலுமாகவும், ஞாநஜ்யோதிவிளங்கவும், விளங்குமவரை தாயின் மடியில்ப்பார்த்து தேவர்கள் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். அவர் நாளொருவண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக பால்யம், கௌமாரம், யௌவநம் என்றதசைகளை யடைந்து பூர்ண மனிதப்பிராய மடைந்தார். இதுகாறும் உலக சம்பந்தமான வியசநம் எள்ளளவேனும் அவர் மநத்தைத் தாக்கினதின்றும். அவர் கண் வியசநமென்ற கண்ணீரால் மங்கியதின்றும். இப்படி நடைபெற்று வருங்காலத்தில், ஒரு சமயத்தில் உலக சம்பந்தமான துக்கத்தின் விம்மிய அழுகை அவர்காதில் விழுந்தது. ஜரை, மரணம், வியாதி, இவைபோன்றவைகளின் கூக்குறல் மேன்மேலும் அவர் காதைத் தாக்கின. அவர் மநத்தைக் கவர்ந்தன. இவைகளெல்லாம் சிந்தனைகொண்டு காருண்ய மேலிட்டவராய் ஒருநாளிரவில் திடீரென்று துயிலெழுந்தார். அச்சமயமே எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கக்கூடிய உயர்நலமமைந்த திவ்விய சமயமெனக் கொள்ளற்பாலதாம்! அருகாண்மையில் துயிலுமில்லாளையும் அருமருந்தன்னகுழந்தையையும் கண்ணுற்றார். இல்லாள் முகத்தைக் குனிந்துபார்த்தார். அவர்கள் இருவர்பாலும் ஆசிர்வாதம்பற்றிய சிந்தனைகொண்டார். அவர்களிடமிருந்து மநத்தால் விடைபெற்று, அகன்று வெளியேறினார். சென்றுபோகையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த தனது தலைமயிரை முனையுள்ள தனது வாளால் கத்தரித்து எறி

தார். தனது ராஜாங்க அங்கிகளையும் தவிர்த்தெறிந்தார். குதிரையில் சவாரி பண்ணிக்கொண்டு போனார். பின்னர், தான் மிகவும் நேசித்துவந்த அக்குதிரையையும் துறந்தார். பின்பு ஏகாங்கியாய், கால்நடையாய் உலகத்தின் க்ஷேமத்தின்பொருட்டு சாந்த நிலையை இலக்ஷிபித்தவராய் அதை நாடி அங்குமிங்கும் அலைந்தார். பலநாள் அதைத் தேடினார். அதையடையும்பொருட்டுப் பலவாறான விரதங்கள், நோம்புகள் செய்து தன் தேகத்தில் வருத்தமுற்றார். அதனிமித்தம் பல முறைகளைப் பயின்றார். நினைத்த இலக்ஷியம் சித்திக்கவில்லை. எலும்புந் தோலுமாய் இளைத்து அசக்தராகிக் களைப்பால் பூமியில் வீழ்ந்தார். உணவு, ஜலபாநமில்லாமல் குரூரமான காயக்கிலேசம் பண்ணினார். இதனாலும் மெய்யுணர்வு பெற்றாரில்லை. இங்ஙனம் சோர்வுற்றிருக்கும் நாளில், ஒரு கன்னிகை தன் கரத்தால் பாலுண்டிகொடுக்க அருந்தினார். களை தீர்ந்தார். முன்பலம் திரும்பியது. தான் நாடிய ஞாநஜ்யோதியைக் காண்பான் மறுபடியும் எழுந்து திரிந்தார். போதிவிருக்ஷம் என்ற ஒரு ஆலவிருக்ஷத்தினடியிலுட்கார்ந்தார். அந்தர்முகப்பட்டுச் சமாதிகொண்டார்; ஞாநபூமிகளை உசாவினார். அக்காலத்தில் பலவிதமான சோதனைகளான ஆசாபாசங்கள் இவரைத் தாக்கின. தமனில்லாள் தன் முன்னின்று அழுகிறதுபோலவும், தனது குழந்தை தன்முன் விம்மி விம்மி யழுதல் போலவும், தன்பிதா தன்முன்னர்வந்து "ராஜாங்கத்தைப் பெறுவாய்" என்று மிகுந்த ஆவலுடன் தன்னை வருந்துவதுபோலவும், இவைபோன்ற பலவிதமான உலக காமனைகளும் ஆசாபாசங்களும் அவர் புத்தியைப் பேதிக்கப் பலவாறு முயன்றன. அவர் தீரராய் இருந்துகொண்டு இவைகளில் உபேக்ஷையுள்ளவராய் ஒருநிலைமநமுள்ளவராய் ஞாநசமாதி கொண்டார். கடையில் பளிச்சென்று ஒரு தேஜஸ் அவர் மநத்தில் தோன்றியது. மநக்கண் திறக்கப்பெற்றார். துக்ககாரணம், அதை நீக்கும் முறை இவைகளை அறிந்துகொண்டார். தேவர்கள், இப்போது இவரைச் சூழ்ந்தனர். உலகசிருஷ்டி கர்த்தராகியநான்முகனே இவர்முன்னர் தோன்றி இவர்கண்ட ஞாநஜ்யோதியின் வழிபற்றி யொழுகவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார். சிலநாள் கழிந்தமேல் திவ்ய தேசமாகிய காசிநகர்க்குச் சென்றார். தான் கண்டுபிடித்த ஞாநமுறையை, தர்மபதத்தை, உலகத்தாருக்கு

அறிவுறுத்த வேண்டுமெனக் கருதி உபந்நியாஸம் செய்தார். இவ்விதமாய் அவருடைய திவ்யமான பாதங்கள் இந்தியா தேசத்தின் காடுகள், நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் சென்றன. அவர் போனவிடங்களெல்லாம் அறிவிலிகளான உலகத்தார்க்கும், துக்கத்தில் மூழ்கியிருக்கின்ற அறிவிலிகளுக்கும், அவர்களுய்யுமாறு தம்முடைய திவ்வியவாக்கால் ஞானமுறையைப்பற்றிய உபந்நியாஸங்களை, யுபதேசித்துவந்தார். இவ்விதமாய் ஞானமுறைகளை இச்சரீரத்தைக்கழற்றிவிடும்வரை (80ம் வயசுவரை) செய்துவந்தார். பின்பு சரீரம் நீத்தமேல் உயர்தரதிவ்ய லோகங்களுக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து இன்னும் மானிடவர்க்கத்திற்கு அது நலம்பெறும்படி ஞானவெள்ளமும் வரம்புகடந்தகருணை வெள்ளத்தையும், இப்பூமிக்கு வந்துகொண்டிருக்கும்படிசெய்துகொண்டுவருகின்றார். இவர்தான் 'சித்தார்த்தர்' என்ற புண்ணியபுருஷர். இவரைத்தான் பகவான்புத்தர்' எனக் கூறுவர். *

14 வெள்ளியம்பலத்தின் ஞானதூதராகவும், ஞான குருவாகவும் இதுவரையில் உலகத்திற்கு நேரில் அவர் செய்துவந்த கைங்கரியம் முடிவுபெற்றது. உயர் நலமமைந்த உயர் ஸ்தானத்தை அடைந்துவிட்டார். இனி அந்தஸ்தானத்திலிருந்து உலகிற்குத்திரும்பும்படி எவரும்அவரை ஏவவொண்ணாது. தானிதுகாறும் வகித்துவந்த கம்பீரமான ஜகத்குருஸ்தானத்தை, தன்னிடம் லக்ஷக்கணக்கான வருஷங்களாய் ஞான நெறியில் நடைபெற்றவரும் 'மைத்திரேயர்' என்ற திருநாமம் பெற்றவரும், இனி காருண்ணியமூர்த்தியான புத்தராகவே ஆகப்போகிறவருமான தம் அருமையான ஞான சகோதரரிடம் ஒப்புவித்துவிட்டார். இந்துக்களுடைய புராணங்களிலும் மகாபாரதத்திலும் பன்முறை பிரஸ்தாபம் பெறும் மஹார்ஷியாகியவர் இந்த மைத்திரேயரேயாவர். இவரோ மகாசாந்தர், மகாவலிமைபெற்றதீரர். இவர்தன்னுடைய அன்பின்மிகுதியால், ஒப்பற்றகாருண்ணியபலத்தால், உலகத்திற்குக் கைங்கரியம் செய்ய வேண்டுமென்ற சிந்தனைகொண்டவராய், அக்காலத்தில் எல்லாஜாதியாராலும் தள்ளுண்டவரான யூதர் ஜாதியில், 'ஜூடியா' என்ற சிறு

* மணிமேகலை என்ற நூலில், இவர் பெருமையைப் பற்றி விஸ்தாரமாகச் சொல்லியிருப்பதைக் கண்டுகொள்க.

நாட்டில், பூர்வம் அவதாரமாயினர். ஜனங்கள், அவர்பால் வைத்த பக்திசிரத்தையால், அவருக்கு(The Christ) கிறீஸ்து என்று நாமகரணம்செய்தார்கள். கிறீஸ்துமதகிரந்தங்களில் அவரைப்பற்றி அடியில் வருமாறு பிரஸ்தாபம் காணப்படுகிறது. "அவர் தன் இனத்தாரிடம் வந்தார். ஆனால் தன்னினத்தார் அவரை அங்கீகரித்தார்களில்லை." அவருடைய அழகான உதடிதட்களினின்று வெளிவந்த ஞானமொழிகளைப்போல, அவருக்கு முன்னர், ஒருவரும் வசனித்தாரில்லை. ஜனங்கள் அக்காலத்தில் அவரைப்பற்றி சிலாகித்துப் பேசியிருந்தாலும், அவருடைய காருண்ணியத்தில் ஈடுபட்டு அவர் நல்வரவை உத்ஸாகத்துடனே ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், சாதாரண ஜனங்கள் எவ்விஷயத்தைப்பற்றியும் ஸ்திரப்படாத சஞ்சலமுள்ள மநத்தினராகையால், பின்னர் அவர்களே அவரைக்கொன்றும், அச்செய்கையைப் பற்றிப்பெருமையும்பாராட்டினார்கள்! மூன்றே மூன்றுவருஷந்தான், மௌட்டியம் பெற்று இவ்வுலகம்அவர் தங்கும்படிக்கிடங்கொடுத்தது. அம்மகாபுருஷன் அவதாரத்தை நீண்டகால மங்கீகரிக்கும்படியான பாக்கியம் பெற உலகம் அப்போது அநர்ஹமாயிருந்தது. அவர் குடியிருந்த சரீரத்தை ஹிம்ஸித்துக் கொன்று போட்டார்கள் உலகத்தாரால் தள்ளுண்டவராய்த் தான் வந்தவிடம் போய்ச்சேர்ந்தார். அதுவே அவருடைய ஸ்வஸ்தானம். அதுதான் மகிமைதங்கிய 'வெள்ளியம்பலம்'.

15. இதற்குப்பின்னர், சிற்சில புண்ணியபுருஷர்கள் (ஆனால் அவ்விதகம்பீரந்தங்கியவர்களல்லர்) உலகத்தின் அபிவிருத்தியின்பொருட்டு அப்போதைக்கப்போது தோன்றுவாராயினர். உலகத்திற்கு ஞானமுறையிலும் பிரக்ஞாமுறையிலும் நூதந எழுச்சி யுண்டாகும் காலமெல்லாம், இவ் வெள்ளியம்பலத்தினின்று ஒரு புண்ணிய புருஷர் யாவரேனும் உலகிற்றோன்றிடுவர். அவர்மூலமாய் அவ்வெழுச்சியேற்படும். இத்தன்மையான சம்பவம் சமயமுறையைப்பற்றியதாக மாத்திரம் நிகழ்வது அன்றும். அறிவுமுறையிலும் மனிதன் பிறருதவியை வேண்டுகிற காலமெல்லாம், இது நிகழும். இவ் வெள்ளியம்பலத்தி னநுக்கிரஹம் பெற்றவரான தீர்க்கதர்சிகளென்ன, சாஸ்திரங்களில் வல்லுநர் என்ன, யுத்தவீரர்களென்ன, உபாத்தியா

யர்களென்ன, இவர்கள் போன்ற நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் உலகத்தின் க்ஷேமத்தைக்கருதி ஞானத்தையும் பலத்தையும் அருளுமாறு பற்பல சமயங்களில் தோன்றியிருக்கின்றனர். உதாரணமாக மேனாட்டில் 'ஹுநியாடி ஜேநோஸ், ('Huniyadi Janos') 'பாரசேல்ஸஸ்' ('Paracelsus') 'ப்ருனே' ('Bruno') முதலியவர்களும், இந்தியாவில் அநேகரிஷிகளும், இந்த வெள்ளியம்பலத்தினின்றும் ஞானதூதர்களாய்த் தோன்றியிருக்கிறார்கள். மேனாட்டில் மதசம்பந்தமாக ஞானகுருக்கள் ஷை வெள்ளியம்பலத்தினின்றும் பல காலங்களில் அவதரித்திருக்கின்றார்கள். இவ்வெள்ளியம்பலமோ உலகத்தின் ஹிருதயஸ்தாநமாகும்.

16. ஐரோபாகண்டமானது அஞ்ஞான விருளால் மூடப்பெற்றும், 'கிரீஸ்' தேசத்தின் ஞானவொளியானது மறைந்தும், ஐரோபிய ஜனங்கள் அவிவேகத்துள் ஆழ்ந்தும், சமயமுறைக்கு என்று ஏற்பட்டுள்ள (Church) ஆலயக்குருக்கள் ஞானத்திற்கு ஆதரவாயிருப்பதற்குபதிலாக அதை ஹிம்ஸித்து வதை செய்யத்துணிவுள்ளவர்களாக ஏற்பட்ட காலத்திலும், சமயாசாரியர்களும் புரோஹிதர்களும் ஞானதீபத்தைக் காட்டும்பல்பினராக விருப்பதை யொழித்து மௌட்டியர்களாக நடைபெற்ற காலத்திலும், இவ்வெள்ளியம்பலத்திலிருந்து அறிவென்ற விளக்கை மறுபடியும் ஏற்ற 'அராபியா' தேசத்தின் தீர்க்கதரிசியாகிய 'மகம்மதுநபி' என்பார் உலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். அவரால் ஏற்பட்ட ஞான ரச்மிகள் உலகமெங்கும்பரவியன. அவர் செய்த கைங்கரியம், தன்பிறப்பிடமாகிய 'அராபியா' நாட்டில் ஒருவரோடொருவர் போராடிக்கொண்டிருந்த துஷ்டர்களான கீழ்க்கடையிலுள்ளவர்களுக்கு, கடவுள் உளர் என்ற சித்தாந்தத்தை யுபதேசித்தது மாத்திரமன்று. யுத்தத்தில் ஜயித்து பெரிய ராஜாங்கத்தை அவருக்குபபின் வந்தவர்கள் ஸ்தாபித்தார்கள் என்பது மெய்யே. அதைவிட மேலான கைங்கரியத்தை 'இஸ்லாம்' மதம் செய்துள்ளது. அதாவது, மேல்நாட்டாராகிய இருள் மூடப்பெற்ற ஐரோப்பியர்க்கு அறிவைத்திரும்பவும் தந்தருளியது. 'மகம்மதுநபி' யின் மருமகனை 'ஆலி' யென்பார் கல்வியறிவால் நிறைந்தசிரேஷ்டர்களையும் அறிவை விருத்திபண்ணுவதில் அவாவுள்ள அறிஞர்களையும் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொண்டார்.

அவர்கள் முன் 'கிரீக்' தேசத்தில் நடைபெற்றுவந்த கல்விமுறை சம்பிரதாயத்தைக் கைக்கொண்டு வித்தியாசாலைகளையும் கல்லூரிகளையும் பலவிடங்களில் ஸ்தாபித்தார்கள். மகம்மதுநபியின் திருவாக்கினின்று வெளிவந்த அற்புதமான வாய்ப்பிறப்பு இதுவாம்: "சத்சாரியத்தில் பிராணத்தியாகம் செய்யுமுறையில் தீரன் சிந்தும்ரத்தத்தை விட வித்வான் எழுதும்மை உயர்நலமுடையது." துர்க்கிதேயத்தில் யுத்த வீரருடைய கத்தியின் தொழில் நடைபெற்று வருகையில், 'அராபியா' நாட்டில் வித்வானுடைய மை அதிகமாய் உபயோகப்பட்டுவந்தது. மகம்மதியர் ஆளுகைக்குள் ஒரு நாடு வசப்படவே அதன்கண் கல்வியும்பரவியது. வெற்றிகொண்ட யுத்தவீரர்களுக்குப் பின்னர் அடுத்து, வித்வான்களும் சாஸ்திர அபிஞ்ஞர்களும் ஜ்யோதிஷ சாஸ்திர விற்பன்னர்களும் தத்வசாஸ்திரிகளும் கணிதசிற்பசாஸ்திரிகளும் தொடர்வராயினர். 'மகம்மதுநபி'யின் கொடியின் கீழ் 'ஸ்பானியா'தேசம்வந்து அமைந்தபின், இத்தகைய அறிஞர்கள்தோன்றுவாராயினர். 'ஐரோப்பா' கண்டமுழுவதும் அவர்களிடம்கல்வி கற்க அவாக்கொண்டு சென்றது. பெருந்தூக்கந் தூங்கிக்கொண்டிருந்த 'ஐரோப்பா'கண்டம் 'இஸ்லாம்' மதத்தின் அநுகூலத்தினால் விழிப்பையடைந்தது. 'இஸ்லாம்' மதத்தினர் அறிவைப் பயக்கும் சாஸ்திரங்களை'ஐரோப்பா'வுக்குக் கொடுத்தார்கள். முன்னர் ஐரோப்பியர் பிறர் வார்த்தையைக் கேட்டு ஞானமில்லாமலும் சுயபுத்தி யில்லாதவருமாய் மூட நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். 'இஸ்லாம்' மதத்தினர் பலவிடங்களில்வித்தியாசாலைகளை ஸ்தாபிக்கவும், ஐரோப்பியர்கள் கல்வி கற்கவும் தமக்குத் தாமே சிந்திக்கவும் தலைப்பட்டார்கள்.

17. பின்னர், நாம் இப்போது பிரஸ்தாபித் திருக்கின்றவர்களைப்போல் ஞானதூதர் ஷை வெள்ளியம்பலத்தினின்று உலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்கள் மூலமாய் முதலில் ரஸவாத சாஸ்திரமும், பின்பு ரஸாயந சாஸ்திரமும், முதலில் ஜோஸ்ஸிய சாஸ்திரமும், பின்பு ஜ்யோதிஷ சாஸ்திரமும் உண்டாயின. வைத்திய சாஸ்திரமும் எங்கும் கற்பிக்கப்பட்டது. வியாதிகளைப் பரவாமல் தடுக்கும்படி சில சித்தி முறைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

இந்தவெள்ளியம்பலமே விசுவகர்மாபோன்று உலகக்ஷேமத்தின்பொருட்டு சகல விஷயங்களையும் நிர்மாணம் செய்வதா யிருக்கிறது, ஐரோப்பாக்கண்டத்தின் தற்கால ஸ்திதிக்கும் இதுவே அஸ்திவாரத்தை ஏற்படுத்தியது. தொழிலாளிகளையும் சிற்பிகளையும் அக்கண்டத்திற்குஅனுப்பியதும் அவ்வெள்ளியம்பலமே. தற்காலத்திய நாகரிகமும் அதற்குக் காரணமாயுள்ள மனோபாவமும் அமையும்படியாக ஏற்படுத்தியதும் அதுவே. மஹாத்மாக்கள் மனிதர்களுடன் உறவாடி நேரில் வியவஹரிக்காமற் போனாலும், உலகத்தின் மேலுள்ள அன்பையும் அபிமானத்தையும் விட்டார்களில்லை. உலக சம்பந்தத்தை அவர்கள் இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகத்தில் 'நான்' 'தான்' என்ற அகங்காரசக்தி யிப்போது அதிகமாய் மேலிட்டிருப்பதால், அவர்கள் உலகத்தில் தோன்றாம லிருக்கின்றார்களே யொழிய, அவர்கள் சக்திக்குறைவாலாவது உலக ஜநங்களின் மீதுள்ள பக்ஷத்தின் குறைவாலாவது அன்று.

18. ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் ஒரு நூற்றாண்டின் சரித்திரத்தினால் அந்தவுயர்தர வெள்ளியம்பலத்தினின்று அனுப்பப்பெற்றுத் தோன்றிய புண்ணிய புருஷர்கள், பலவாறாக ஜநங்களால் ஹிம்சிக்கப்பெற்றும், சித்திரவதைக்குள்ளாகியும், துவேஷத்தின் நாநாவிதமான கொடுமைகளுக்குள்ளாகியும், நடைபெறுவாராயினர். ஜநசமூகத்தின் க்ஷேமத்தை நாடி அறிவைப் புகட்டவேண்டு மென்று 'ஐரோப்பாக்' கண்டத்திலவதரித்த ஒவ்வொருவரும் ஒருகையில் உயிரையும் ஒருகையில் மரணத்தையும் வைத்துக்கொண்டு காலங்கழிப்பாராயினர். மகாத்மாக்கள் ஏன் உலகில் தோன்றிவருகிறார்களில்லையென்று கேட்பீர்களாகில், அதற்குச் சமாதானம் என்னவென்றால், மேனாட்டில்(Inquisition)என்ற சங்கத்தார் உயிரோடு அறிஞர்களை நெருப்பில் கொளுத்திய கொடுமைகளைப் பாருங்கள் ! ஞானிகளையும் அறிஞர்களையும் அடைத்துவைப்பதற்குக் கட்டின இருண்ட காராகிருஹசாலைகளைப்பாருங்கள்! (Copernicus) 'கோபர்னிகஸ்' என்பார் தம் மரணபரியந்தம் ஜ்யோதிஷ சாஸ்திர சம்பந்தமாய் தாம் கண்ட விஷயங்களை வெளியில் விடாமல், மறைத்துவைத்திருந்ததை யோசியுங்கள்! 'ப்ருநோ'என்பார் ரோமாபுரியில் 'புஷ்பவயல்' என்று மறைப்புப்பெயரால் சொல்லப்படும் எரிதழல்மத்தியில் அக்கியால் வதைக்கப்பட்டு உயிர் நீத்தார் என்பதைச் சிந்தியுங்கள்! 'காலிலியோ' (Galileo) என்பார் வதைப்பட்டு மண்டிபோடும்படி செய்விக்கப்பெற்று தான் கண்டறிந்த வுண்மையைப் பொய்யென்றுசொல்ல இயலாதவராய் உயிருடனே அக்கியால் மாண்டாரென்பதையும் ஞாபகத்தில் வையுங்கள்! இவ்விதமே மேனாட்டில், தோன்றின ஞாநதூதர்களெல்லாம் சித்திரவதைக்குள்ளாகி மாண்டார்கள். அல்லது பலவிதமானகொடுமைகளுக்கும் துயரங்களுக்குமுள்ளாகிச்சுகமில்லாக் காலங்கழித்துமறைந்தார்கள். முற்காலத்தில் நடந்தகொடுமைகளைப்பற்றி இப்போது நான் சொல்லுவானேன்! இக்காலத்திலும் ஜநங்கள் முன்பின்னாக அதேவிதமாக ஒழுகிவருகின்றனரே! 'ஹெலிநாம்பாள்' அம்மையாரின் சரித்திரத்தைக் கவனியுங்கள். உயர்ந்த அந்தஸ்து, செல்வம், சுதேசம் எல்லாந்துறந்து, தம்குருவைக்காண்பான் வேண்டி உலகத்தில் பலதேயங்கள் சுற்றினர். கடைசியில் அக்குருவைக் கண்டார். குருவினிடமிருந்து ஞாந விஷயங்களைக் கற்றார். தாம் அறிந்த ஞாநக்கருவூலத்தை உலகிற்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடன்வெளிவந்தார். வஞ்சகிஎன்றும், கபடநாடகக்காரி என்றும், இவைபோன்ற கடுஞ்சொற்களால் உலகத்தார் அவ்வம்மையாரைச் சூழ்போட்டார்கள். உலகத்தார் அவரை நம்பாமலும், நிந்தித்தும் ஏளனஞ்செய்தும்,பலவிதமாய்த்தூஷித்தும்வந்தார்கள். கடைமுறையில் இவைகளின் பயனைச் சிம்மம் போன்ற அவ்வம்மையாரின் தீரமான மநமும்கூட உடைந்து சோகமுற்றது. வைரம்பாய்ந்த அவர் சரீரமும் தளர்ந்து உலைந்துபோயிற்று.

19. இத்தன்மையாக உலகசரித்திரம் நிகழவும், மகாத்மாக்களை உலகத்தார் இவ்வளவு குரூரமாய் நடத்தியிருக்கிறார்களென்ற மானக்கேடான ஒழுக்கத்தின் ஞாபகம் நம்மநத்திலிருக்கும்போதும், அதே வெள்ளியம்பலத்திலிருந்து கம்பீரமான ஒப்புயர்வற்ற ஒரு மகா புருஷனின் வரவை இப்போது திரும்பவும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றோம்! அப்படித்தோன்றும் மகாபுருஷர் சாதாரண ஞாநதூதர் அல்லர்! உண்மையான பக்தி சிரத்தையுள்ள சிஷ்யவகுப்பி லுள்ளவர்களில் ஒருவருமல்லர்; தூதர் சம்பிரதாயமுறையில், அதிகாரி புருஷர்களால் உலகத்தில் வரும்படி ஏவப்படுபவர்களில் ஒருவருமல்லர்;

அவர் பிறரதிகாரத்திற்குட்பட்டவருமல்லர்; அவரைப்போ வென்று சொல்லும்படியான பெரியார் யாருமிலர்; தாமே ஸ்வேச்சையாக உலகத்தில் தோன்றவேண்டுமெனச் சிந்தனையுண்டானால், அவ்விதம்நடக்கும் தகைமையுள்ளவர். அவரே ஜகத்குருவாவர். மஹர்ஷி போதிசத்வா பகவான் 'மைத்திரேய'ராவர். இனி புத்தராக ஆகப்போகின்ற மகாபுருஷரும் அவரே. குப்தமார்க்கமுறையைக் கொஞ்சமறிந்துள்ள யாம், உலகத்தில் அவரிருக்கிறார் என்பதற்கு அநுபவரூபமான சாக்ஷியாயிருக்கின்ற யாம், அவர் வரவை எதிர்பார்க்கின்றோம். ஜநங்கள் நிறைந்த உலகில் அவர் இறங்கும் முறையில் ஹிமாசலத்தின் செங்குத்தான பாறைகளில் அவருடைய காலடியின் எதிரொலி கேட்க ஏற்கனவே ஆரம்பித்திருக்கின்றது.! ' அதோ! அங்கே! நிற்கின்றார். அவர், தாம் வெளிவரும் காலத்தை நோக்கி, நிற்கின்றார். முன்னொரு காலத்தில் அவரை யூதர் தள்ளின உலகத்தை அன்பார்ந்த கண்ணினால் கருணையுடன் திரும்பவும் பார்க்கின்றார்காண்! உலகம் முன்போல், ஒருகால் அவரை யங்கீகரியாமல் அலக்ஷியம் செய்தாலும் செய்வதாகும்! ஆயினும், அவர் வரவேண்டிய உரிய காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நிற்கின்றார்! அவர் வருமுன்னர் அவர் வரவை அவர் தூதர்கள் எங்கும் பிரசித்தம் செய்வார்கள். உலக ஜநங்கள் அவர் வரவை யங்கீகாரம் செய்யும் பொருட்டுச் சொற்பமேனும் ஆயத்தம் செய்யப்பெறுவார்கள்.

20. அவர் வருவார் என்று உலக ஜநங்கள் இப்பொழுது எதிர்பார்த்துக்கொண்டு மௌநம் சாதிக்கின்றார்கள். ஒரு ஞாநகுரு அவதாரமாகவேண்டியதென்றும், உலகத்திலுள்ள மதங்களெல்லாம் ஒருமைப்பட்டுச் சமரசமாக அமைந்து நடைபெறவேண்டுமென்றும், ஜநசமூகத்தில் உண்மையான சகோதரபாவம் நிகழவேண்டுமென்றும், மேனாட்டில் சமயமுறைக்கேற்பட்ட ஒவ்வொரு பிரசங்க பீடத்தினின்றும் தாகமுள்ள முறைப்பாடு கோஷித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. உலகத்தின் ஹிருதயமானது அவ்வரவை எதிர்பார்த்து நன்னம்பிக்கை கொண்டு துடிக்கின்றது. உலகத்தின் மநம் அவர் வரவை ஆவலுடன் சிந்தனைகொள்ள ஆரம்பிக்கின்றது. சில வருஷங்களுக்குள்ளாக சமீபகாலத்தில் அவர் நல்வரவை வேண்டி

ஜநசமூகத்தினின்றும் ஆவல் பொருந்திய பெருகிய ஆரவாரம் அவரை நோக்கிச் செல்லும். அவர் சிரவணேந்திரியமோ, நுண்ணிய சப்தத்தையுங் கேட்கு மியல்பினது. அவருடைய ஹிருதயமோ, உலகம் க்ஷேமம் பெறுதலுக்கு விரோதமாய் ஒருகாலும் அடைபடாதது. அதனால், தாகத்துடன் நாம் அவரை நோக்கிச் செய்யும் பிரார்த்தனை இதுவாம். "உயர்தர வெள்ளியம்பலத்தின் முதல்வ! உலகத்தின் நிகழும் சமயங்களை நடாத்தும் மகாத்மாவே! உலகத்திற்கு வந்தருளவேண்டும்; உம்முடைய சந்நிதாநத்தை யுலகம் வேண்டுகின்றது; உம்முடைய சந்நிதாநத்தை நோக்கிப் பேராவல் கொண்ட ஜநங்களைக் கடாக்ஷித்தருளும். சாந்தமும் சமாதாநமும் பயக்கும்படியாக அம்முதுமொழியை உரையீரோம். அதன் மூலமாய் ஜநசமுகத்தில் நிகழ்கின்றஉலகப்போராட்டங்களைத் தொலையும்.சகோதர தர்மமென்ற வார்த்தையை யுரைத்தருளும்! அதனால் ஜாதிகளுக்குள் நிகழ்கின்ற வைஷம்யமும் மேல் கீழ் என்ற போராட்டமும் அழிவுறும். *ஜநசமூகமெல்லாம் ஒரே குலம் என்ற மெய்யுணர்வை மனிதர் மநத்தில் பதியவையும். உம்முடைய அன்பின் பூர்ண வலியுடன் உலகில் தோன்றுவீராக. உம்முடைய கம்பீரமான சக்தியுடன் விஜயம் செய்வீராக. உம்முடைய வரவை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற உலகை ரக்ஷிப்பீராக. தேவர்கட்கும் மனிதர்கட்குஞ் சமமான குரு நீரே யாவீர்.

ஓம் தத் ஸத் ஓம்.

ப. நா. அந்நிபெஸெண்டு.

நன்மொழி.

---

112. நல்ல புத்தகங்கள் வாலிபத்தில் நல்வழிப்படுத்தும் நற்றுணையாம்; முதிய வயதில் மநத்தைச் சுகப்படுத்தும் நண்பன் போன்றவையாம்; தனிமையாயிருத்தலின் துன்பத்தைத் தொலைத்து ஆறுதல் பயக்கும் ஆதரவாம்; உலகவாழ்வில் மனிதர் கொடுமையையும், நக்கவலையையும், துக்கத்தையும் மறக்கச்செய்யும் நற்சாதநங்களாம்.

---

*ஒன்றேகுலமும், ஒருவனே தேவனும் நன்றே நினைமின்—திருமந்திரம்.

புத்தகவரவு.

பதரிவனத்தம்மி:—இது தஞ்சாவூர் ஜில்லா இரண்டாம் கட்டளேயி லிருக்கும் ஸ்ரீ கங்காஜடேச சர்மா அவர்களால் இயற்றிய புத்தகம்; நன்ருய் அமைந்துள்ளது. இதன் விலை அணு 1 தான்.

பத்திரிகைவரவு.

நாடகாபிமானி:—இப்பெயருள்ள ஓர் மாதாந்த ஆங்கிலத் தமிழ்பத்திரிகையின் இரண்டாம் பகுதி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இத்தகைய பத்திரிகை மிகவும் அவசியமானது. இயல், இசை, நாடகம் என்ற முப்பான்மையாய்த் தமிழ்ப் பாஷை நடைபெற்றது. இயலைத்தவிர, இசை நாடகமுறைகள் சம்பந்தமான பிராசீந இலக்கியங்கள் இப்போது நடைபெறுகின்றனவாகத் தோன்றவில்லை. நாடகம் என்பதும் ஜநங்களை நல்வழிப்படுத்தும் இலக்கிய சாதநங்களில் முதன்மை பெற்றதாம். அதனைப் பயிலுவோர்சிலர் குறைவால் அதன் கௌரவம் குன்றி நாளடைவில் அதுவும்டொய்த்துப்போனதுபோலும். இக்காலத்தில் மேல் நாட்டு நாகரிகத்தின் தூண்டுதலால், நாடகமுறை உயர்நலம் பெற்றுவருகிறது. அது சம்பந்தமாக, தனித்துப் பத்திரிகை இருக்குமாயின் அதன் நலத்தை அபிவிருத்தி செய்ய இயலும். பிரகிருத பகுதியிற் கண்ட வியாசங்கள் நன்ருய் எளிய தமிழில் எழுதப் பட்டுள்ளன. இவ்விதமே இனிவரும் பத்திரிகையின் பகுதிகள் இருக்குமாயின் இப்பத்திரிகை நம் நாட்டாருக்கு நனிநலம் பயக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்பத்திரிகை சில பாகம் ஆங்கிலத்திலும், சில பாகம் தமிழிலும் இப்போது எழுதப்பெற்று நடைபெறுகின்றது. பூர்ணமாய் இப்பத்திரிகை தமிழிலேயே எழுதப்பெற்று நடைபெறுதல் அதிக பயன் அளிக்குமன்ருே? அவ்விதம் இப்பத்திரிகை நடைபெறவேண்டுமென்பது நமது பிரார்த்தனை.

சமாசாரம்.

ஒரு பெட்டைக்கோழிக்கு, துவைறு மாத்திரையைத் திநந்தோறும் கொடுப்பதினுல், திநமொன்றுக்கு 2 முட்டைகள் இடுகிறதாக பாஸ்டன் வைத்திய பத்திரிகை தெரிவிக்கிறது.

ஒளியைச் காணுமுன்னர், ஒளியைப் பார்க்கும் நேத்திரத்தின் அமைப்புமுன்னரே பூர்ணமாய் ஏற்பட்டுள்ளது. அவ்விதமே, ஒலியின் சம்பந்தம்

ஏற்படும் முன்னரே, கர்ணேந்திரியத்தின் அமைப்பு பூர்ணமாய் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனுல், இவைகள் முன்னர் பூர்ணமாய் அமையும்படி செய்தது யாது என அறியும்பொருட்டு ஒரு மேனுட்டு புலனறிவு சாஸ்திரி ஆராய்ச்சி செய்தவர், சூக்ஷ்மமான ஒரு சக்தி இருத்தற்பாலது எனத் தீர்மானித்துள்ளார். அஃதை ஆத்மா என்று சொல்லலாம் என்ருர். இவ்விதமே சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தும், (VIII-12, 4, 5.) உபதேசித்திருக்கிறது. ஆத்மா ஸ்தூலமான பிராகிருத பூமியில், பார்க்கவும், கேட்கவும், முகரவும், நுசிக்கவும், நினைக்கவும் விரும்புகிருன். அதனுல் கண், காது, கிராண இந்திரியம், ருசிக்கிற இந்திரியம், மநம் என்ற கரணங்களை உண்டுபண்ணிக் கொள்ளுகிருன். மேனுட்டுப் புலனறிவு சாஸ்திரிகள், சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரஸ, கந்தங்கள் முன் ஏற்பட்டு, அவைகளின் தூண்டுதலால், அவைகளுக்குரிய இந்திரியங்கள் உண்டாயின என்ருர்கள். இப்போது அதிக ஆராய்ச்சியால் அதற்கு மாருன அபிப்பிராயங்கொள்ள இடம் உண்டாயிற்று. இதைப்பற்றி "ஹிந்து மததூஷணையின் பரிகாரம்" என்ற நூலில் 75, 76-ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.

சென்ற மீ 24, 25வ களில் பரமக்குடியில், மதுரை இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலுள்ள பிரஹ்மஞாந க்கிளைச்சபைகளின் கூட்டம் நான்காம் முறை கூடிற்று. காலிபோர்ணியா நாட்டின் சான்பிரான்ஸிஸ்கோ என்னும் நகரவாஸியாகிய ஸ்ரீமாந் இர்விங்க கூபர் என்பார் அக்கிராஸநம் வகித்தார். "இந்தியா தேசம் உலகத்திற்கு, முக்கியமாக மேனுட்டாருக்கு செய்யும் உபதேசம்" என்பதைப்பற்றியும் "மநச்சாந்தமே யோகம்" என்பதைப்பற்றியும் அவர் விஸ்தாரமாக உபந்யாசம் செய்தார். "கர்மகதியைப்" பற்றி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி சாஸ்திரிகளும், "பிரஹ்மஞாநத்தைப்பற்றி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அ. ரெங்கஸ்வாமி அய்யரவர்களும், மனித சரீரத்தின் மகிமையைப்பற்றி டாக்டர் ஆர். சி. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யரவர்களும், புநர்ஜந்மத்தைப்பற்றிப்பெரியகுளம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சுந்தரராஜஅய்யர் அவர்களும், "மாதங்களுக்குள் மார்க்கசீர்ஷோஸ்மி" என்பதைப்பற்றி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எம். நாராயணஸ்வாமி அய்யர் அவர்களும், பக்தியைப்பற்றி பண்டிதர் சாம்பசிவ சாஸ்திரி அவர்களும், மஹாத்மாக்களை அடையும்முறையைப்பற்றி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ எல். சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களும், உபந்யாசம் செய்தார்கள். ஸ்ரீமாந் ராமச்சந்திர நாயக்கர் அவர்கள் "பிரஹ்மஞாநசபையின் நோக்கங்களை"ப்பற்றி எழுதியனுப்பிய வியாசமும் வாசிக்கப்பட்டது. 24உ ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவில், புகைப்படம் மூலமாய் வாநசாஸ்திரத்தின் சில அற்புதங்களைப்பற்றி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மதுரை ப. நாராயண அய்யர் அவர்கள் உபந்யா

சம் செய்தார்கள். பரம்பக்குடிக் கிளைச்சபையார் விருந்தோம்பல் என்ற தர்மத்தைச் செவ்வையாக நடத்தினார்கள். இரண்டு ஜில்லாக்களிலுள்ள சபைகளின் அங்கத்தினர்கள் 50 பெயர்களும் 100 அபிமானிகளும் கூடின ர்கள். இறைவன் அருளால் எல்லாம் நன்றாய் நடைபெற்றது.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா உக்கடை கிராமத்தில், அஜ்ஜில்லாவின்கண்ணுள்ள பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் பெரிய கூட்டம் சென்றமீ 23, 24வ களில் கூடிற்று. மிகவும் விமர்சையாக அது நடைபெற்றது. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சப்ஜட்ஜு தேசிகாச்சாரியார் அவர்கள் அக்கிராஸநம் வகித்தார்கள். அநே கர் உபந்நியாசம் செய்தார்கள். மகா-ள-ள-ஸ்ரீ நீலகண்ட சாஸ்திரிகள், கெ. நாராயணஸ்வாமி அய்யர்அவர்கள் செய்த உபந்நியாசங்கள் முக்கியமாக நன்கு மதிக்கத்தக்கன. மகா-ள-ள-ள-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் அண்ணாசாமித் தேவர் அவர்கள் வந்த விருந்தினர்களை மிகவும் அன்புடனே ஆதரித்தார்கள்.

பத்திராதிபர்.

நன்மொழி.

சத்சங்கத்தின் பிரயோஜனம்.

113. சன்மார்க்கத்தில் ஒழுகுவான், மநம் சிதராமல், ஒருமுகப் பட்டவனாய் இருத்தல்வேண்டும். உலக சம்பத்து பெறவேண்டு மானாலுங்கூட மநம் ஐக்காகிரதை பெற்றவனே நலம்அடைகிறான். ஒருநிலைப்பட்ட தீர்மானம் கொள்ளுதலால் உண்டாம் நலம் நன்கு கவனிக்கத்தக்கது. உலக சம்பத்துக்கருதுபவனுக்கு, அவன் பலன் அவன்முன் நேரே தோன்றும். சன்மார்க்கத்தில் ஒழுகுபவனுக்கு அவன் பலன் அவன்முன் நேரே தோன்றாது. அது மறைந்தே இரு கும். இக்காரணம்பற்றியே, ஓர் ஓர் சமயத்தில், அவன் கொண்ட தீர்மானம் தளரும்;மன ஐக்காகிரதையும் உலைந்து சோர்வுபெறும், சிதரும். இவ்வண்ணம் நேராதபடி நம்மைவிட அந்நெறியில் பழகி மேன்பாட்டை பெற்றவர் சங்கத்தை நாடவேண்டும். அவர் உண் மையைக்கண்டவராயிருப்பர். நமக்கு தடுமாட்டமும் மந நொய்மை யும் வரும்போது, அவர் அநுபவஞானத்தால் நம்மைத் தேற்று வர், நம்மநம் தெளிவிப்பர்.

பூர்ணசந்திரோதய அநுபந்தம்.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

☞ பிறர் இதை அநுமதியின்றி பிரசுரம் செய்யக்கூடாது.

ப. நா.

லானும் எப்படி இருக்கிறானோ, அப்படியே புத்திக்குப் பிரகாசத்தை உண்டுபண்ணுகிற புருஷனும் இருக்கிறான். விருத்த தர்மங்கள் உள்ள இரண்டு வஸ்துக்களில் ஒன்றை அறிந்தால் மற்றதை அறிய முடியாது. ஒரே மாதிரியான தர்மங்களையுடையவைகளாக இருப்பின் ஒன்றை அறிந்தால் மற்றதை அறிதல்கூடும். அதனால், ஈசுவரனுக்கும் புருஷனுக்கும் (யோகியின் புத்திக்கு சாக்ஷியான புருஷனுக்கும்) மேற்கண்டபடி குணஸாம்யமிருப்பதால் ஈசுவர ஸ்வரூபத்தை அறிவதால், புருஷ ஸ்வரூபத்தை அறிவதாகும். பிரத்தியக்சேதநன் என்றால் அவித்தியாவான், அதாவது உள்ளபடி அறியாமல் விபரீதமாக அறிகிறவன் என்பதாம். இதன் தேர்ந்த கருத்து, இந்தப் பிரணவ உபாஸனையால், சித்தம் அந்தர்முகப்படுதலும், தடைகள் நீங்குதலும் உண்டாகும்.

30. வ்யாதிஸ்த்யாநஸம்ஶயப்ரமாதாலஸ்யாவிரதிப்ராந்தி
தர்ஶநாலப்தபூமிகத்வாநவஸ்திதத்வாநி சித்தவி
க்ஷேபாஸ்தேऽந்தராயா:॥

தடைகளாவன:—(1) வியாதி, (2) மநநோய்மை, (3) ஸம்சயம், (4) பிரமாதம், (5) ஆலஸ்யம், (6) அவிரதி (துறத்தல்இன்மை), (7) பிராந்தி தர்சநம், (8) யோகபூமியை அடையாமை, (9) சமாதிநிலையினின்று நழுவுதல். மநத்திற்கு விக்ஷேபத்தை யுண்டுபண்ணும் தடைகளான், இவை ஒன்பது, இவைகளால்தான் மநோவிர்த்திகள் உண்டாகின்றன.

குறிப்பு:—வியாதி வாத, பித்த, சிலேஷ்மதாதுக்களும், ஆகாரங்களின் ரசமும், மநஸ் முதலிய விந்திரியங்களும் நேர்மையில்லாமல் விருத்தலால் உண்டாகும்.

மநநோய்மை = ஒரு காரியத்தைச் செய்வதற்குத் தகுதியில்லாமை, அதாவது, பூர்வ அநுபவமின்மையாலும், பூர்வ ஸம்ஸ்காரமின்மையாலும் ஒரு காரியத்தைச் செய்வதற்குத் தகைமையின்றிருத்தல்.

ஸம்சயம் = இதுவோ அதுவோவென்று சந்தேகங் கொள்ளுதல்.

பிரமாதம்=ஸமாதி ஸாதநங்களில் பிரவிர்த்தியில்லாமை.

ஆலஸ்யம்=தமஸினால், சரீரம், மநம், இரண்டும் பிரவிர்த்திக்காமல் இருத்தல்.

அவிரதி=விஷய சுகங்களின் மேல் ஆசை, விஷயங்களில் ஒழிவில்லாமை.

பிராந்திதர்சநம்=பிரமையினால் ஒன்றை வேறொன்றாகவறிதல்.

யோகபூமியையடையாமை=யோகாப்பியாஸம் செய்துகொண்டுவருகையில் உயர்ந்த ஸமாதி நிலையைப் பெறாமல் கீழான பூமிகளின்கண் உண்டாம் சித்திகளின் மேல் ஆசைகொண்டு, அவைகளில் திருப்தியாகவிருத்தல்.

ஸமாதிநிலையினின்று நழுவுதல் = ஸமாதி நிலைபெற்ற பிறகு அதைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதில் முயற்சியில்லாமை.

31. து:³க²தௌ³ர்மநஸ்யாங்க³மேஜயத்வஶ்வாஸப்ரஶ்வாஸா
விக்ஷேபஸஹபு⁴வ:॥

துக்கம், தௌர்மநஸ்யம், சரீர நடுக்கம், உச்வாஸம், நிச்வாஸம் இவை விக்ஷேபத்துடன் நிகழ்பவை.

துக்கம் என்பது ஆத்தியாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் இவைகளால் உண்டாகும். துக்கம் பிரதிகூலமான அநுபவம்.

தௌர்மநஸ்யம்=செய்த முயற்சி பலிக்காமல் அதனால் உண்டாம் மநச்சஞ்சலமாம்.

சரீரநடுக்கம்=அங்கங்களின் அசைவு. இது யோகாப்பியாஸத்திற்கு விரோதி.

உச்வாஸ நிச்வாஸம்=நம்முடைய ஸ்வாதீநமின்றி காற்று உள்ளே போதலும் வெளியே வருதலும்.

ரேசகம், பூரகம் என்றவை இத்தனை மாத்திரை என்ற அளவுக்குட்பட்டு சுவாஸம் நடைபெறும்படி செய்தல்.

32. தத்ப்ரதிஷேதா⁴ர்த²மேகதத்த்வாப்⁴யாஸ:॥

இவைகளை நிவிர்த்தித்து ஒன்றான தத்துவத்தை மாத்திரம் அப்பியஸித்தல் வேண்டும்.

குறிப்பு:—(1) நிவிர்த்தித்து என்றால், முன் சொல்லியிருக்கிறபடி, வைராக்கியத்தால் நிவிர்த்தி ஏற்படுத்தலாம். ஒன்றான தத்துவம் என்பதற்கு ஈசுவரன் என்பது அர்த்தமாம். விஞ்ஞாநபிக்ஷுவின் அபிப்பிராயப்படி யாதேனும் ஒரு தத்துவத்தைப் பற்றிச் சிந்தனை கொள்ளுதல் இதில் பயன்படும் என்கிறார். ஆனால் முன்னுள்ள சூத்திரங்களை நோக்க, ஈசுவரன் என்று கொள்ளுதலே உசிதமாகும். மேலும் மநம் ஒருமுகப்படவேண்டுமென்றால் உயர்வற உயர்நலமமைந்த அந்த பரம புருஷனைத் தியானித்தலே வேண்டும்.

(2) க்ஷணிக விஞ்ஞாந வாதிகளின் மத கண்டநம்:—

(a) அவர்கள் மதப்படி, மநோவிர்த்திகளைத் தவிர, மநம் என்று பிரத்தியேகமாக வேறொன்றுமில்லை. ஒவ்வொரு விர்த்தியும் க்ஷணிகம் அதனால் ஒவ்வொரு விர்த்தியும் நிகழ்தல் ஏகாக்கிரமாகும். அதனால் விக்ஷிப்தமே இல்லை என முடியும். அதனால் யோகாப்பியாஸமுயற்சி வேண்டுவதில்லை யெனவேற்படும். அது சரியன்று, மநம் வேறு, க்ஷணிகமன்று, நிலையுள்ளது. ஒரு பதார்த்தத்தைப் பல பதார்த்தங்களினின்று வேறுபடுத்தி அந்த வேறுபடுத்தப்பட்ட பதார்த்தத்தில் மநத்தை நிற்கும்படி செய்தல் கூடும். அதனால் ஏகாக்கிரம் ஏற்படும், அதனால் விக்ஷேபநிவிர்த்திக்காகச் செய்யவேண்டிய முயற்சி பிரயோஜநமுள்ளதுதான்.

(b) க்ஷணிகவிஞ்ஞாந வாதிகளின் வேறு அபிப்பிராயம்:—விர்த்திகள் பல உள. அவைகளின் பிரவாகத்தில், ஒரே விர்த்தியாகவே மநம் மாறி நிற்றல் கூடுமன்றோ? அது சரியன்று. அவர்களின் ஸித்தாந்தப்படி, விர்த்தியும் மநமும் க்ஷணிகமென்பதனால், இரண்டிலும் பிரவாகம் ஏற்படுதல் கூடாது. அதனால் ஏகாக்கிரம் உண்டாவதற்கு அவகாசமில்லை. நான் என்ற ஆலய விஞ்ஞாநம் (சாமாந்நிய அகங்காரம் என்பார் வேதாந்திகள்) என்ற ஸ்திரமான நிலைமை

இருக்கின்றது என்றாலோ, அந்த "நான்" என்பதற்கு விக்ஷிப்தமின்மையாலும், விக்ஷிப்தம் மறத்தையே பொறுத்ததாகவிருக்கின்றமையாலும் யோகமுயற்சி பிரயோஜநம் இன்றே என்பது ஏற்படும்.

(c) க்ஷணிக விஞ்ஞாநவாதிகள், அதாவது வைநாசிகர்களின் சித்தாந்தத்தில், தர்மம் ஒன்றே உளது. அது ஆசிரயிக்கும் தர்மி என்பது இலது என்பதாம். அதனால் அந்தக்கரணம் இல்லை என்பார். விர்த்திகளின் பிரவாகம் இருக்கின்றது என்றால், அது சரியன்று. பிரவாகம் என்றால் ஸஜாதீயப் பிரத்தியயம் (ஒரே மாதிரியான விர்த்திகள்) தொடர்ந்து நிகழவேண்டும். அப்படியில்லாமல் விஜாதீயப் பிரத்தியயம் (விருத்தமான பிரத்தியயங்கள்) நடைபெற்றால் பிரவாகம் எங்ஙனம் உண்டாகும்? விர்த்திகள் தனித்தனியாக உண்டாகி அழிகின்றமையால், ஒரு விர்த்தியின் பலனை மற்றொரு விர்த்தி அநுபவிப்பதும் அறிதலும் எங்ஙனம்?

(d) மநம் ஒவ்வொரு க்ஷணத்திற்கும் வேறு வேறு என்றால் நான் என்ற அநுபவம் நிகழமாட்டாது. விர்த்திபேதங்கள் இருப்பினும், நான் என்ற தொடர்புள்ளது. விர்த்திகள் விஷயங்கள் வெவ்வேறாயினும், நான் என்ற ஞாநம் அபிந்நமாக அநுபவத்திலிருக்கின்றது. சித்தம் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் வேறு வேறாயின், இந்த நான் என்ற அநுபவம் எப்படி உண்டாகும்? அது பிரமை (மருள்) என்று சொல்வது சரியன்று. அபேதமான 'அஹம்' என்ற ஞாநம் பிரத்தியக்ஷமான அநுபவம். இதற்கு விரோதமான வைநாசிகர்களின் மதம் சரியன்று.

33. மைத்ரீகருணாமுதிதோபேக்ஷாணாம் ஸுகதுக்க புண்யாபுண்யவிஷயாணாம்பாவநாதஶ்சித்த ப்ரஸாதநம்॥

சுகமாயிருப்பவர்கள், துக்கிக்கிறவர்கள், புண்யம் செய்பவர்கள், பாபிகள், இவர்களிடம் முறையே ஸ்நேஹம், கருணை, சந்தோஷம், உபேக்ஷை இப்பாவனைகளை அப்பியாசம் செய்வதால் மநம் பிரஸாதம் பெறுகிறது.

பூர்ணசந்திரோதய விளம்பரம்.

சந்தா விவரம்.

வருஷசந்தா தபாற்கூலி உள்பட ரூ. இரண்டுதான்.
தனிப்பிரதி விலை அணு 4.

விளம்பர விகிதம்.

ஒருபக்கம் 1 மாசம்	4—0—0	அரைபக்கம் 1 மாசம்	2—8—0
,, 3 ,,	10—0—0	,, 3 ,,	7—0—0
,, 6 ,,	20—0—0	,, 6 ,,	12—0—0
,, 1 வரு	36—0—0	,, 1 வரு	18—0—0

ப. நாராயண அய்யர்,
பத்திராதிபரும் மானேஜரும்.

புஸ்தகம், துண்டு பத்திரிகைகள் விளம்பரம்.

பிராசீந தர்மங்களின் உயர்வும், இக்கால ஆசாரங்களும்	0-6-0
மனிதனின் வமிசாவளியின் உண்மை	0-4-0
ஹிந்துமததூஷண பரிகாரம்	0-4-0
Avvayar's Yoga aphorisms in English	0-4-0
அவதாரங்களின் உண்மை	0-8-0
ஏசுகிறீஸ்து என்பார் சரிதம்	0-0-6
தேவாலயம்	0-0-3
தர்மசத்திரங்களும் அவைகளின் சீர்திருத்த முறைகளும்	0-0-3
இந்தியபுத்திரர்களின் சங்கம்	0-0-3
பிரஹ்மஞாந சபை	0-0-1
ஷை யந்திரம்	0-0-2
பிரஹ்மவித்யை	0-0-2
ஷை ஆங்கிலத்தில்	0-0-3
அஷ்டபிரதக்ஷிணம்	0-0-1
ஏசுகிறீஸ்து என்பார் ஒழுகிக்காட்டிய ஒழுக்கமுறைநூல். The Imitation of Christ (in Tamil)	1-0-0
மௌநவாக்கு	0-2-0
சந்மார்க்கதீபம்	0-2-0

மேற்கண்டவைகளுக்கு 100-க்கு 10 கமிஷன் கொடுக்கப்படும். தபாற்கூலி பிரத்தியேகம். வேண்டுவோர் அடியிற்கண்டவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ப. நாராயண அய்யர்,
பிரெசிடெண்டு, பிரஹ்மஞாந சபை, மதுரை.

Registered No. M. 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதாநியின் தென்பாகத்திலுள்ள பிராஹ்மணநக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின் ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 2. { 1911ஸு நவம்பர்மீ 15உ / விரோதகிருதுஸு ஐப்பசிமீ 30உ } பகுதி 7.

ப. நாராயண ஐயர், B. A., B. L., F. T. S.
அ. ரங்கஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ரூ 2 தனிப்பிரதி அணு 4.

மதுரை:

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம். பக்கம்.

மோக்ஷம் அல்லது வீடு பெறல்—ப. நா. உகரு

மநுஷ்ய யத்நமும் } ரா. இராகவையங்கார் உசசு
ஈசுவர கிருபையும் }

துறவு—மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் உசஅ

ஆகாசக் கப்பல்களுக்கும் புகைக்கூண்டு } ப. நா. உருரு
களுக்கும் விபத்து }

புருக்களின் மூலமாய் போட்டகிராப் எடுத்தல்—ப. நா. உருச

முத்துக்களை ஆக்கி வளர்க்கும் முறை—ப. நா. உருரு

ஓய்வுநேரத்தை ஒழுங்காய்க் கழிக்கும் முறை—சி. வ. உருசு

சுமதி என்னும் உத்தமியின் சரித்திரம்—எஸ். சாமிநாதையர் உருஎ

சமாசாரம்—பத்திராதிபர். உசாரு

பதஞ்சலிமகரிஷி அருளிச்செய்த யோகசூத்திரம்.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2. } 1911ஆ நவம்பர்மீ 15உ விரோதகிருதுஆ ஐப்பசிமீ 30உ } பகுதி 7.

மோக்ஷம், அல்லது வீடு பெறல். *

நன்ருய் ஞானம் கடந்துபோய் நல்லிந்திரியம் எல்லாம் ஈர்த்து
ஒன்ருய்க் கிடந்த அரும்பெரும்பாழ் உலப்பிலதனை உணர்ந்துணர்ந்து
சென்ருங்கு இன்பத் துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பசையற்ருல்
அன்றே அப்போதே வீடு அதுவே வீடு வீடாமே.—திருவாய்மொழி.

1. கிறீஸ்து மதத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் ஞான முறையில் பயின்ற ஞானிகள் சிறுபான்மையோர் (Gnostics) நடைபெற்ற காலத்தில், புநர் ஜந்மம் உண்டு என்ற கொள்கையானது கிறீஸ்துவர்களுள் இருந்தது. ஒரு பிறப்பில் ஒருவன் செய்யும் நன்மை அல்லது தீமையானது, முறையே நித்திய சுகம், அல்லது நித்திய துக்கமுள்ள கதியை உண்டுபண்ணு மியல்பினது என்ற இப்போது வழங்குகின்ற அறிவில்லாத சித்தாந்தம் அப்போது நடைபெற ஆரம்பிக்கவில்லை; மோக்ஷமும் நரகமும் ஒரு ஜந்மத்தின் வினைப்பயனுக ஏற்படும் என்ற கொள்கை தலைப்படவில்லை. பின்பு, அச்சிறுபான்மையான ஞானிகள் பொய்த்துப்போய், அறிவிலிகளான பெருங்கூட்டத்

* Based upon Mrs. Besant's article on "Liberation or Salvation" in the "Theosophist" Vol. XXXI Part ii.

தார்கள் தலைப்பட, "புநர்ஜந்மம் உண்டு" என்ற கொள்கையானது அம்மதத்தினின்றும் விலகிப்போயிற்று. அந்த ஞாநிகள் இருந்த காலத்தில், மோக்ஷம் என்பதற்கு உயர்நலமமைந்த கம்பீரமான அர்த்தம் ஏற்பட்டிருந்தது. மோக்ஷம் பெற்றவன் என்றால் ஈசுவர ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்றவன்; மெய்யுணர்வுள்ளான்; மரணதர்மத்தை ஜயித்தவன்; நித்தியத்வத்தை அடைந்தவன்; ஸ்வர்க்கத்தில் தானும் ஒரு முக்கியஸ்தனானவன்; பிறப்பை அறுத்தவன் என்பதாம். ஆகவே ஆதி கிறிஸ்துமத ஸம்பிரதாயப்படிக்கும், நம்முடைய ஸநாதந தர்மமான ஹிந்துமத ஸம்பிரதாயப்படிக்கும், பௌத்தமத ஸம்பிரதாயப்படிக்கும், மோக்ஷம் என்பது ஒரே பொருளுடையதுதான். யாதொரு வித்தியாசமுமில்லை. ஹிந்து, பௌத்த, கிறிஸ்து மதங்கள் மூன்றிலும் "ஜீவன், விகாச (Evolution) அபிவிருத்தி முறையில், பலபடிகளில் ஏறுகிறான். கடைமுறையில் பூர்ணம் பெறுகிறான்; "நான்" என்ற பிரஞ்ஞாபூமியைத் தாண்டுகிறான்; தன்னை அறிகிறான்; மெய்யுணர்வு பெறுகிறான்; பிரஞ்ஞையுடன் ஈசுவரனில் ஒன்றுபடுகிறான்; மருள் நீக்கம் பெறுகிறான்; தெள்ளிய ஞானம் அடைகிறான்; இவ்வித ஸித்தாந்தம் நிகழ்ந்தது.

2. இக்காலத்திலோவென்றால், ஹிந்துமதத்திலும், கிறிஸ்துமதத்திலும் மேற்கண்ட உயர்நலம் அமைந்தமொழி பெரும்பாலும் இரஸம் அற்றுப்போயிற்று; வெறுமையான வார்த்தையாக மாத்திரம் இப்போது நிகழ்கின்றது. இப்போது, கிறிஸ்துவர்கள் மோக்ஷம் என்றால் நரக அநுபவத்தைத் தப்பி சுவர்க்கலோகம் புகுதல் என்பதாக அர்த்தம் கொள்ளுகின்றார்கள். சாதாரணமாய் ஹிந்துக்களும் மோக்ஷம் என்பது, தன்னைத் தான் அறிதல், மெய்யுணர்வு பெறுதல் என்ற உயர்ந்த லக்ஷியத்தைக் கைவிட்டு இடமாற்றம் பெறுதல் அதாவது பூலோக துக்க நிவிர்த்தி என்பதாக மதிக்கிறார்கள்.

3. ஒரு பெரியார் அடியில் வருமாறு 'மோக்ஷம்' என்பதற்குப் பொருள் கொள்ளுகிறார். "மோக்ஷம் என்றால் இடம்பெயர்தல் அன்று, நிலைமைகளின் (Conditions) மாறுதல் அன்று, அவன் அவன் மநோநிலையின் மாறுதலாம்". உண்மை இவ்விதமாகச் சுருக்கமாக விருக்கிறது. மோக்ஷம் என்றால் நம்முள்ளம் மாறுதல் அடைதலாம். வெளி விஷயங்களின் மாறுதலன்றாம். மோக்ஷம் என்றால் வெளி விலங்கை வெட்டுதலன்று. உள்ளத்தில் நம் சுதந்தரத்தை அறியும் மெய்ஞ்ஞாந ஜோதி அமையுறும் நிலைமையாம். இருட்டான சிறையில் அடைக்கப்பெற்றவன் ஆத்மாவை யறிந்தால், அதாவது, மெய்யுணர்வு பெற்றால் உண்மையில் கைதியல்லன். வீடு (மோக்ஷம்) பெற்றவனாவன். ஏக சக்கிராதிபதியாயினும், தன்னை (ஆத்மாவை) யறியாமல் அநாத்மாவசமாகி மருளில் உழலுவானாகில், உண்மையான கைதியாவன். இதனாலன்றோ ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், கீதையில் 'ஒருவன் உலகவாழ்வு எவ்விதமாக நிகழினும், என்மேல் இடையறாத பூர்ணபக்தி யுள்ளவனாயிருப்பானாகில் அவன் என்னிடமே வஸிக்கிறான்" என்று உபதேசித்துள்ளார். அவன் உயர்ந்த அரசனாயிருப்பினும், சிறு குடியானவனாயிருப்பினும், வலியனாயினும், வறுமையனாயினும், வைதிகனாயினும், லௌகிகனாயினும், புரோஹிதனாயினும், வியாபாரியாயினும், இவ்வந்தஸ்துக்கள் எல்லாம் நிலைவரமானவையல்ல, மாறுதல் உடையனவாம் எவன் தன்னிடம் அதாவது ஆத்மாவின்கண் ஜீவிக்கின்றானோ, ஆத்மாவை அறிகிறானோ, அவனே ஸ்வதந்தரமுடையவன்; தன்னிஷ்டமுடையவனாவன். எவன் தன்னை (ஆத்மாவை) அறிகிறானில்லையோ, அவன் பந்தத்திற்குட்பட்டவனே. ஸ்வதந்தரமுடையவன் நித்தியமான வஸ்துவில் ஸ்திரமான பிரஞ்ஞை உள்ளவனாவன். பந்தப்பட்டவனோ காலகதிக் குட்பட்டவனாகி உடைந்த மரக்கலம்போல், சிந்நாபிந்நப்பட்டு ஸம்ஸாரம் என்ற ஸமுத்திரத்தில் தத்தளிக்கிறான்.

4. மோக்ஷம் என்பது, ஆத்மாவை (தன்னை) அறியும் நிலைமை. தன்னை நித்தியன் என்று அறிதல், மெய்யுணர்வு பெறுதலாம். தான் சத்தியம் என்றும், உலகத்தில் சரீரம் பெற்றதினால் ஏற்படும் அத்தோற்றம் அல்லன் என்றும், அறிதல் தான் உண்மையான உணர்வு. மனிதனோ நீடித்தகாலமாய் உலக சம்பந்தமான சரீரத் தோற்றங்களுடன் ஒன்றுபட்டு, அத்தோற்றங்களை 'தான்' என்று மதிமயங்கி ஒழுகுகின்றான். தேஹோஹம் என்ற பாவனை உள்ளவனாக இருக்கிறான். பிரகிருதி என்ற மாயா சமுத்திரத்தின் ஜலத்தில் தன் பிரதிபிம்பத்தைப் பார்த்து மயக்கம்

கொண்டு "அதோ நான்" என்ற விபரீத பாவனை கொண்டு நடைபெற்றிருக்கின்றான் விஷய சுகங்களை நுகர்ந்தான்; ருசி கண்டான்; அதனால் உலக வஸ்துக்களின்மேல் ஆசைகொண்டான்; அவைகள் மூலமாக விஷயாநந்தம் பெற்றான்; அவ்விஷயாநந்தத்தில் பற்றை வைத்தான்; பேராசை அவனை அடிமை கொண்டது; கோபம் அவனை வசப்படுத்திற்று; செல்வம் அவனுக்கு விலங்கிட்டது; உருவங்களின் வனப்பு அவனை அதன் மயக்கத்திற்குள்ளாக்கிற்று; நாநாவிதமான ரூபங்களை நோக்கி அவைகளிடம் ஆசைமேலிட்டு, அவைகளைப்பற்றிப் பிடிக்க முயன்றான்; ஆனால் அவை இவன் பிடிப்பிற்குள் அகப்படவில்லை; அவை வெறுமையான தோற்றங்களாயின; நிழலைக் கட்டியணைத்தல் போலாயிற்று; மருளான இருளில் அலைந்தான்; தங்குமிடம் காணாமல் தயங்கினான்; கடைமுறையில் தன்னுள்ளத்தில் ஞான ஒளி உதயமாயிற்று; நிழல்போன்ற தோற்றங்கள் போயின; ஸ்வதந்தரனானான்; தன்னிஷ்டம் பெற்றான்.

5. அதனால், மோக்ஷம் என்றால் ஒரு குறித்தலோகத்தில் வஸித்தலன்று; அது எவ்வளவு நுண்ணிய திரவியங்களால் அமையப் பெற்றிருப்பினும், அதின்கண் ஜீவித்தலன்று; எவ்வளவு தீர்க்க காலமானாலும், அது கால வரம்புக்குட்பட்டு வஸித்தலன்று; எவ்வளவு ஆநந்தம் பயக்கும் தன்மையதாயினும் அது வெளிநோக்கி நடைபெறும் பிரஞ்ஞா நிலையுமன்று; ஆனால் மோக்ஷமென்பது பிரபஞ்சத்தின் நாநாவிதமான நாமரூபங்களை விட்டு விலகி, அந்தர்முகப்பட்டு ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரித்தலாம்; மெய்யுணர்வு பெறுதலாம். "ஈசுவர ராஜ்ஜியம் அதாவது உண்மையான ஸ்வாராஜ்ஜியம் உன்னிடமுள்ளது" என்றார் கிறிஸ்து என்பாரும்.

6. ஆத்மாவை அறியும் முறையில் முதல்படி உபநிஷத்துக்கள் உபதேசிக்கிற பிரகாரம் "தீயவழிகளினின்று விலகுதல்"

நாவிரதோ து³ஶ்சரிதாந்நாஶாந்தோ நாஸமாஹித꞉
நாஶாந்தமாநஸோ வாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைநமாப்நுயாத்
—கடஉபநிஷத்.

இதன் பொருள்:—பாப கர்மங்களினின்று ஒழிவடையாதவனும், இந்திரியங்களை அடக்காதவனும், சிதறும் சித்தத்தை ஒருமைப்படுத்தாதவனும், மனச்சாந்தமில்லாதவனும், வெறுமையான விஞ்ஞானப்பயிற்சியால் மட்டும் இந்த ஆத்மாவை அடையமாட்டான்.

'தீமை செய்யாமலிருப்பேன்' எனத் தீவிரமாய்த் தீர்மானம் கொள்ளுதலும் அத்தீர்மானத்தைத் தவறாது அநுஷ்டித்தலும் முக்கியமானது. இஃது இன்றேல் இந்த ஆத்மஞானமுறையில் ஒருவன் அடிவைக்க இயலாது. பாபவழியில் நடைபெற்று பாபச்சேறு பூசின பாதங்கள் இம்மார்க்கத்தில் அடிவைக்கமுடியாது. இந்த மார்க்கத்தின் லக்ஷியமான பரம் என்று சொல்லப்படும் உயர்நிலை பெறுதலுக்கு ஒரேவழி. இந்த ஞானமுறையான ஏணியின் அடிப்படியை அழுக்குள்ள பாதங்களால் மிதிக்காதே. அதில் கவனமாயிரு, அதின் எந்தப்படியையும் அழுக்குள்ள பாதங்களால் மிதிக்கிறவன் கதி அந்தோ! என்ன சொல்லுவேன்! கொடிய துன்பத்திற்குள்ளாவான். இம்மார்க்கத்தை நாடுகிறவன் அநேகம் தடவை தடுமாறுவான்! அநேகம் தடவை பிசகுவான்! அநேகம் தடவை கீழே விழுவான்! ஆயினும் அவன் தைரியமாய் மனம் தளராமல், களங்கமற்ற சுத்தசித்தமுடையவனாக இருத்தல் வேண்டும். * காந்த ஊசியானது எவ்விதமாக அசைப்பிக்கப்பெற்றாலும் எப்போதும் வடக்கையே நோக்கிக் குறித்துநிற்றல்போல, இம்மார்க்கத்தில் நடைபெற விரும்புவோன் ஒரே மனத்தினனாய் † நன்மையையே தன் லக்ஷியமான, கடைப்பிடியாகப் பற்றவேண்டும். ஒருவன் சித்தம் தூய்மையாகவும், நேர்மையாகவும் இருப்பின், அவன் தீயகர்மம் செய்தாலும் சத்திய நெறியில் நிற்பவனாக மதிக்கப்படுவான். "எவ்விதம் தீவிரமாய் நினைப்பானோ உறுதியாக அவ்விதம் ஆவான்" என்பது திண்ணம். "தீயவழிகள்" என்பவை ஸ்தூல சரீரத்தைப்பற்றியவை மாத்திரமல்ல; தீய கர்மங்களும் தீய எண்ணங்களும் இதனுள்வரும். எண்ணங்களைத் தீமைபற்றினின்று விலக்குக. மனமறிந்து தீய விஷயத்தில் ஒரு நிமிஷம் கூட சிந்தனை கொள்ளற்க. நல்ல வாஸனையுள்ள ரோஜாப் புஷ்பங்களிருக்க, அந்தோ! எத்தனை வண்டுகள் துர்நாற்றமுள்ள உச்சிஷ்டங்களை நாடிச்செல்லுகின்றனவே! சுத்தமான விஷயத்தில்

* மௌனவாக்கு, 23-ம் பக்கம், 43-ம் பத்தியைப் பார்க்க.

† ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணுமே
சென்றேபுகும் கதியில்லை, நுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற, நீர்நினைந்து உய்மினே—திருமந்திரம்.

மநம் நிற்குமானால், தீய விஷயங்களின் உற்பத்தி ஸ்தாநம் தானே அடைக்கப்பெறும். தீய எண்ணங்களை உண்டுபண்ணாமலும், தூண்டாமலும், அவைகளை ஆதரவு செய்யாமலும் இருப்பின், அவ்விதமே தீய கர்மங்கள் தாமே அடங்கும்; மநம் சுத்தம் பெறும். அதாவது, மநோமயகோசம் தூய்மையாயின், கர்மங்களும் தூய்மையாகும். இவ்வண்ணம் முமுக்ஷுவானவன் (மோக்ஷத்தை நாடுபவன்) தீவிரமாய்த் தன்னைச் சுத்தம்செய்யற்பாலன்; § "தீவினையகற்று," "நன்மைகடைப்பிடி" என்பவை முதுமொழி.

7. இப்படி முயன்று "நன்றே செய்யப்" பழகவேண்டும். ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம்பெற விரும்புவோன் தீயவை ஒழித்தல் மாத்திரம் போதாது. எவ்விதம் தீயசெயல் வேற்றுமை பாவத்தை ஸ்திரப்படுத்தவும், விருத்திப்படுத்தவும் இயலுமோ, அவ்விதமே, நன்மைசெய்தல் ஒருமை உணர்வை (ஏகீபாவத்தை) ஸ்திரப்படுத்தவும், விருத்திசெய்யவும் கூடும். தீய செயலுக்கு மூலம் பகைமை. பகைமை வேற்றுமைப்படுத்தும் தன்மையது, பிரிக்கும் இயல்புடையது. நற்செயலுக்கு மூலம் அன்பு. அன்பு சேர்க்கும் இயல்புடையது; ஒருமைப்படுத்தும் தன்மையது. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு முமுக்ஷுவானவன் பிறர்க்குநன்மை செய்கிறானோ, பிறர்நலத்தைக் கருதுகிறானோ, பிறர் சுகதுக்கங்களைச் சிந்திக்கின்றானோ, அதனால் தன் சக்திகளைப்பிறர்நிமித்தம் உபயோகிக்கின்றானோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு விவேகம் அவனிடம் உதயமாகிப்பிரகாசிக்கும். (1) விவேகம் என்பது இந்த ஞாந மார்க்கத்துக்கு முதன்மையான ஸாதநம். முமுக்ஷுவானவன் அவனது விவேகத்தினால் தன்னைச் சுற்றுமுள்ளவைகளை யாராய்வான். நித்தியம் இது, அநித்திய மிதுவென, உணர்வான். ஸத் இது, அஸத் இது எனத் தெளிவான். இவன் ஞாநம் தெளிவுபெறவே, அநித்திய வஸ்துவை வெறுப்பான், அஸத்தானதை விரும்பான். தனக்கு முன் ருசியாகவிருந்த உணவு இப்போது வாயிற் கசக்கும். தான் முன் மிகப்பிரியத்துடன் பற்றின விஷயங்கள் இப்போது தன் கைவிட்டு நழுவிவிடும். தான்

§ தன்னைத்தான் காதலனாயின் எனைத்தொன்றும் துன்னற்க தீவினைப்பால்—குறள்.

மிக்க காமத்துடன் முன் தழுவிய ரூபங்கள் நிழல்போல் பொய்யாகிப்போம்; சூந்யமாகிவிடும். இவ்விதமாக அவன் மநத்தின்கண் உபேக்ஷை ஜநிக்கும். பின்பு அதுவே சாந்தமான இனிமையான வைராக்கியமாக அமையும். (2) இதுவே இரண்டாவதான தகைமை. பின்பு வைராக்கியம் பலப்பட, மநத்தைச் சுவாதீநம் செய்கிறான். அது போனவழியில் விடாமல், அதை நேர்மையாக நடத்துகிறான். (3) இதுவே சமம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மநம் வசப்படவும், ஆசையையும் செயலையும் நேர்மைப்படுத்தவும், இந்திரிய நிக்கிரஹம் ஏற்படும். (4) இதுவே தமம் எனப்படும். இவ்விதம் நடைபெறவே மநச்சாந்தம் உண்டாகும், அப்போது மெல்லிய மௌந மொழியான (Voice of the Silence) நாதம் கேட்கும். ஆத்மாவின் மஹிமையின் ஓர் அம்சத்தின் க்ஷணிகக் காக்ஷி தோன்றும்.* அவ்வநுபவத்தால் "நான் பந்தமுடையவன்" என்ற உணர்வு நீங்கும். "நான் என்றும் முக்தன்" என்ற உணர்வு உண்டாகும். அதுவே ஆநந்த வுணர்வு. பொய்மை நீங்கித் தீரத்தன்மை எழும். ஒரு க்ஷணமாவது அடியில்வரும் கௌதமபுத்தரின் உபதேசத்தின் உண்மையை அறிவான். "நீவிர் பந்தமுடையவர்களல்லர். விஷயங்களின் கண்ணுள்ள ஆத்மா சுகிர்தமே ஜீவர்களுக்குள் உள்ள ஹிருதயநிலை உபசாந்தமே."

8. பின்பு, முன்போல் இருளான மேகம் மறுபடியும் தன் மநத்தை மூடும். தோன்றின காட்சியும் மறையும். ஸம்ஸாரமான இருள் மூடும். ஆயினும் ஒருகாலத்தில் தன் னுள்ளொளிக் காட்சியைக் கண்டானன்றோ? அது வீண்போகாது. இக்காட்சி கண்டகாலம் முதல், இவனுடைய ஞாந ஒழுக்கமுறை இலகுவாய் நடைபெறும். அவ்வநுபவத்தின் சிந்தனையால் உலக விஷயங்களை விரஸமாய் மதிக்கின்றான்; துச்சமாக நினைக்கின்றான். வைராக்கியம் பலப்படுகிறது; ஸ்திரமாய் அமைகிறது. இது போலி வைராக்கியமன்று, ஒரு சமயம் இருத்தலும், மற்றொரு சமயத்தில் மறைதலுமாக இருப்பதன்று. இப்போது முமுக்ஷுவானவன் பொறு

* கேநோபநிஷத்தில் அந்த போதநிலை மின்னலைப் போன்றது, என உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மை என்ற சம்பத்தைத் தன் சீலத்தில் அமையப்பெறுகிறுன். இதுவே (5) உபரதி என்னப்படும். இக்குணத்தால் சகிப்பு கொண்டவனுய்ப் பிறருக்கு உதவி புரிகிறுன். பின்பு (6) திதீக்ஷை என்ற சம்பத்து அவனிடம் அமைகின்றது. அபரிமிதமான சகிப்புள்ளவனுகிறுன். தான் ஈசுவர அம்சமுள்ளவனுகவிருக்கிறுன் என்ற நன்னம்பிக்கை உண்டாகியிருக்கிறமையால், (7) சிரத்தை என்ற சம்பத்தும், இந்நம்பிக்கை உறுதிபெறவே, (8) மநச் சமாதாநம் என்ற உயர்நலமுள்ள சம்பத்தும் அவனுக்கு ஏற்படுகின்றன. இனி அவன் நினைப்பெல்லாம், ஈசுவரனுடன் இரண்டறக்கலத்தல் என்பதேயாம். இப்போதுதான் முமுக்ஷுவாகிறுன். சிரேயஸ் மார்க்கத்தின் உயர் நலம் அமைந்த வாசற்படியில் நிற்கின்றுன். அவ்வாசலுக்கு அப்பால் இன்னும் நாலு படிகளிருக்கின்றன. மோக்ஷம் பெறுமுன், முமுக்ஷுவானவன் இப்படிகளிலேறி ஏறி இவைகளைத் தாண்டவேண்டும்; மனிதனைப் பந்தப்படுத்திக் கடைமுறையில் தங்கிநிற்கின்ற தச (10) க்கட்டுகளான ஹிருதயக்கிரந்திகளை வெட்டி எறிகிறுன்.*

அவையாவன:—(1) தான் என்ற அபிமாநம் (2) சந்தேகம் (3) வீண்பக்தி (4) ஆசை (5) வெறுப்பு (6) ஸ்தூலசரீரம் எடுத்தலின் அவா (7) ஸூக்ஷ்மசரீரம் அமூர்த்தமானசரீரம் எடுத்தலின் அவா (8) கர்வம் (9) மநச்சஞ்சலம் (10) அவித்தை. அவித்தை நீங்கவே, கண்களை மூடிக்கொண்டிருந்த மூட்டம் அவிழ்ந்து விழுந்தாற்போல, பிரமை நீங்கும், மநக்கண் பிரகாசம் பெறும் "நான் ஸ்வதந்தரன்", என அறிகிறுன். எப்போதும் ஸ்வதந்தரனுக இருந்திருக்கிறதாக உணருகிறுன். மோகத்தால், தான் மதிமயங்கி இருந்ததாகத் தெரிந்துகொள்ளுகிறுன். ஒரு மாயாவியானவன் "அசையாமல் நிற்கப்பாலன்" என்று ஒருவனை மயக்கம் பெறும்படி செய்தால் அம்மயக்கச் சொல்லால் கட்டுண்டு தன்னறிவு இழந்து இருப்பவன் போல, (Under the influence of hypnotism) நாம் ஜீவனுக வெளிவந்தகாலமுதற்கொண்டு அநாதியான நம்முடைய ஜீவயாத்திரையில் (Our human pilgrimage) நாம் பந்தமுடையவர் என்ற பிரமை சிந்தனையால் மதிமயக்கம் கொண்டு உழலுகின்றோம். ஆத்மாவான திருஷ்டாவினிடம் ஒருவித மாற்றமுமில்லை. அந்த மயக்கமான மருள் நீங்கவேண்டும். அது நீங்கினுல், நாம் பந்தமுடையராக (பத்தராக) இருந்தவரே முக்தராக ஆகிறேம் எனவும், ஸ்வதந்தர முள்ளவரெனவும் அறிகிறேம். மோக்ஷம் என்ற நிலைமையைப்பெறுதலுக்கு, அவித்தை நீக்கம் ஒன்றுதான் பெறவேண்டியது; வேறு ஒன்றும் வேண்டற்பாலதன்று*. உடனே ஒளியைக் காண்கிறேம்; என்றும் ஸ்வதந்தரனுன ஆத்மாவின் பெருமையை உணருகிறேம். எப்போதும் நாம் ஸ்வதந்தரர்கள், முக்தர்கள், அந்நியர் அந்த நிலைமையை நமக்கு அளிக்கவில்லை. அந்நியர் அந்நிலையை நாமே பெறுதலுக்குத் தடைசெய்யவும் இயலார். ஆனுல் நீடித்த அநுபவத்தாலும், முயற்சியாலும் நாம் பந்தமுடையவரல்லர், கட்டுண்டவர் அல்லர் என்ற உணர்வைப் பெறுகிறேம். கட்டுண்டோம் என்ற மருள் நீங்கும். சுத்திசெய்தல் எல்லாம் ஒளியை மறைக்கின்ற கண்ணுடியைப் பற்றியதேயாம். சுத்தியால் முன்னில்லாத விளக்கு ஏற்றப்படுவதில்லை. என்றும் இருக்கின்ற பிரகாசமே வெளித் தோன்றிடச் செய்தலேயாம். ஆகவே, உண்மையில், முயற்சி மோக்ஷத்திற்கு நேரான காரணமன்று. பந்தப்பட்டவனுக இருக்கின்றேம் என்ற மயக்கத்தை நீக்குதல் தான் அதன் காரியம். எப்பொழுதும், எவ்விடத்திலும், எந்நிலையிலும், ஆத்மா தன்னைத் தானே அறியலாம், தன் ஸ்வதந்தரத்தை நிலைநிறுத்தலாம். உண்

* பி⁴த்³யதே ஹ்ருத³யக்³ரந்தி²ஶ்சி²த்³யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா:।
க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந்த்³ருஷ்டே பராவரே॥
—முண்டக உபநிஷத்.

இதன் பொருள்:—பரமாயும் அபரமாயுமுள்ள அந்த பரமாத்மாவின் தர்சநத்தால், ஹிருதயபந்தங்கள் பேதித்து விட்டுப்போகின்றன. ஸர்வ சந்தேகங்களும் நாசமாகின்றன. இந்த ஞாநியின் ஸஞ்சித ஆகாமிய கர்மங்கள் நசிக்கின்றன.

* இருள்நீங்கி இன்பம்பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு—குறள்.

மையில், படிகள் வேண்டுவதில்லை; நிலைமைகள் வேண்டுவதில்லை, காலம் வேண்டுவதில்லை. ஆத்மா நித்தியன், என்றும் ஸ்வதந்தரன்.*

9. மோக்ஷம் என்ற பதமும், அதன் பல பரியாய பதங்களும் தற்காலம் நிகழ்கின்ற சமய முறைகளில், நிலைமைகள் மாற்றத்தையும், ஸ்தாந பேதத்தையும், அவஸ்தா பேதத்தையும் குறிக்கும் சொற்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. கிறீஸ்துவன் விண்ணுலகம் தனக்குக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை கொள்ளுகிறான். அதனால் அவன் மோக்ஷம் பெறுகிறதாக எண்ணுகிறான். ஹிந்துவானவன் உலக ஆசைகளை அறுத்தால், மோக்ஷம் பெறலாமென்று மதிக்கிறான். மேற்கண்ட இருவரும் அவர் அவர் நினைக்கிறபடி ஒருவித ஆநந்தமுள்ள ஸ்தாநத்தைப் பெறலாம். அந்த ஸ்தாநத்தில் நீண்ட காலம் ஆநந்தாநுபவம் அடையலாம். ஆனால், அது மோக்ஷமன்று; வீடு பெறலன்று. பூலோக, புவர்லோக, ஸ்வர்க்கலோக சுகங்களை ஒருவன் விரும்பாமல் இருக்கலாம். அவைகளை வெறுக்கலாம். ஸ்வர்க்கலோக இன்பங்களைத் தள்ளிவிடலாம். ஸ்தூலசரீரத்தை நீத்த மாதிரியாக சூக்ஷ்ம சரீரங்களான காம மாநவிக சரீரத்தையும் நீக்கிவிடலாம். அவைகள் சம்பந்தமான லோகங்களையும் தாண்டலாம். அவைகளின் ஆசைகளையும் துறக்கலாம். இந்நிலையில் அவன் மநத்தைக் கவரும்படியான யாதொரு விஷயங்கள் இல்லைதான்; ஜீவாத்மா என்ற பக்ஷி வேடன் வைத்திருந்த வலையினின்று ஓடிப்போய்விட்டதுதான்; இனி இந்த மூன்று லோகங்களிலும் அது திரும்பக் கூடுகட்டப்போவதில்லைதான்; இம்மாத்திரம் தான், இதுவரையில்தான், இவன் ஸ்வதந்தரம் நிகழ்வதாகும். பிரஹ்மஞானப் புத்தகங்களில் பிரஸ்தாபிக்கப் பெறும் அரூப மாநவிகலோகத்தில் அதாவது மஹர், ஜநோ லோகங்களில் தியாநபரனாய் அநேக கல்பகாலம் தங்கலாம். பின்பு, வெகு கல்பங்களிற்குப் பிறகு, மஹர் ஜநோ லோகங்களுங்கூட ஒரு காலத்தில் போய்விடும், அழியும். அவைகளின்கண்ணுள்ள வாஸிகள் ஒரு நீண்ட தூக்கம் கொள்ளுவார்கள். தம் மநோகல்பித ஈசுவரத்தியாநபரனாகவும் அந்தத் தியாநத்தில் மூழ்கினவனாகவும் இருக்கலாம். பின்பு அந்தத் தபோ லோகமும் சங்கோசம் பெறும், அழியும். இந்நிலைகளில் எல்லாம் ஒருவன் ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்காமல் போவானாகில், தன்னைத் தானறியானாகில், மெய்யுணர்வு பெறானாகில், இனி யாதேனும் ஒருவித சூக்ஷ்மத் தன்மையான பிரகிருதி சம்பந்தமான லோகத்தில், சரீரம் எடுப்பான். இது நிச்சயமானது. அந்தந்தப் பிரஞ்ஞாநிலைக்குரிய ஒவ்வொரு மனிதன் பிரஞ்ஞை ஒரு பிரகிருதி சம்பந்தமான உபாதியைப்பற்றி யாதேனுமொரு தொழிலைச் செய்யும். அப்பிரகிருதித் தன்மையின் கட்டுவிட்டுப் பிரளய நிலையைப் பெற்றால், அவ்வுபாதியும் அழியும். அப்போது அப் பிரஞ்ஞாசம்பந்தமான ஜீவன் அதைவிட சூக்ஷ்மமான உபாதியைப் பற்றிக்கொண்டு யாதொரு தொழிலின்றி உறங்கும்; ஒருவித ஸுஷுப்தி அவஸ்தையைப் பெறும். பின்பு வேறு ஒரு பிராகிருதலோகம் தோன்ற, அதில் அந்தப் பிரஞ்ஞைக்கு ஏற்ப ஒரு உபாதி ஏற்படுமாகில், பின்பு அவ்வுபாதியைப் பற்றிக்கொண்டு அஜ்ஜீவன் தொழிற்படும், வேறு ஒரு சரீரம் எடுப்பான். தன்னை ஆத்மாவென்று அறிந்தால்தான், மெய்யுணர்வு பெற்றவனாவன். அதுவரை, திரும்பத் திரும்பச் சரீரமெடுக்கப்பாலனே.

10. இதை வாசிக்கின்ற சிலர் நினைக்கலாம் "மோக்ஷம் என்பது வெகு தூரத்திலுள்ளது; அதைப்பற்றி நாம் இப்போது சிந்தனை கொள்ளவேண்டுவதேன். தினந்தோறும் நடைபெறும் உலக விஷயங்களுக்கும் மோக்ஷத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. மோக்ஷத்தைப் பற்றிய அவ்வுயர்நலமமைந்த எண்ணங்கள் இப்போது உலகயாத்திரையில் உப்புக்காகுமா புளிக்காகுமா? வீணே!" என மதிக்கலாம். இது சரியன்று. ஏனென்றால் உண்மையில் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஈசுவராம்சம் உள்ளவர்கள், நாம் ஆத்மா; ஆத்மா நம்மொவ்வொருவரிடமும் இருக்கிறான். எப்போது தீமையை விட்டுத் திரும்புகின்றோமோ, அப்போது ஆத்மாவை அறியும் முறையில் ஒரு படி ஏறுகிறோம்; ஆத்மசூரியனை மூடியிருக்கும் கண்ணாடியைச் சுத்தம் பண்ணுகிறோம். சுயநலம் தவிர்த்துப்பிறர்க்குப் பிரியத்துடன் ஒரு கைங்கரியம் செய்வோமாகில், "ஒரே ஆத்மா உள்ளது" என்ற ஒருமையுணர்வைப் பெறத்தொடங்குகின்றோம். சுயநலத்தைத் துறத்தலினால் ஜநிக்

* அறிவாய் அறியாமை நீங்கி அவனே
பொறிவாய் ஒழிந்து எங்கும்தானான போதன்
அறிவாய் அவற்றினுள் தானாய் அறிவன்
செறிவாகி நின்றஅச் சிவனுமாகுமே—திருமந்திரம்.

கும் ஆநந்தம், ஆத்மாரூபமான ஆநந்தத்தின் ஓர் திவலையாம். கீழான சுகத்தைத் துறந்து மேலான சுகத்தை நாடும்போதெல்லாம் அல்லது, சோம்பலுக்கு அநுகூலமான எளிதான மார்க்கம் இருக்க அதைத் துறந்து, அறமுறையான உத்தரவாதத்தைக் கொண்டுசெலுத்தக் கஷ்டப்படும் போதெல்லாம், ஸத்சங்கற்பம் கொள்ளுகிறோம். சங்கற்பித்த காரியத்திற்கு பங்கம் நேரிட, அதனால் வருத்தமுறாமல் மநம் களிப்புறுமாகில் வைராக்கியம் நம்மிடமமைந்திருக்கிறது என்று அறிவோம். செய்கின்ற காரியத்தில் மநம் சிதறாமல் ஒரே திருஷ்டியாக மநம் நிலைத்து நின்றால் மநத்தைச் சுவாதீநப்படுத்தும் முறையில் பயிலுகின்றோம் என்று நினைப்போம். கோபத்தால் எழும் தீய சொல்லைத் தடுப்போமாகில் கர்மத்தை ஆளும் தன்மையை (Control of action)ப் பெறுகிறோம். பிறரிடம் குற்றம் கண்டுபிடித்தலைத் தவிர்த்தால் நம் பொறுமை(உபரதி)நலம்பெறும். உலக வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத கஷ்டநிஷ்டூரங்களைச் சந்தோஷத்துடன் பொறுத்துவரச் சகிப்பு என்ற உயர்ந்தசீலம் (திதீக்ஷை) நமக்கு உண்டாகும். நித்தியதபஸும், தியாநமும், மநச்சாந்தத்தையும், அதனால் மநச்சக்தியையும் வர வர உண்டுபண்ணும்.* அதனால் "நம் உள்ளத்தின் கண் இறைவன் உளன்" என்ற அறிவு உண்டாகும். அதனால் உயர் நலம் அமைந்த மநச்சாந்தகுணத்தை அநுஷ்டாநத்தில் கொண்டுவரப் பல சந்தர்ப்பங்கள் திநந்தோறும் நேரிடும். இச்சந்தர்ப்பங்கள் நம்மைச்சுற்றி நிகழ்வனவாகும். நாம் அவைகளைக் கவநிக்கிறோமில்லை. அவைகளை நழுவவிடுகிறோம். நாம் நடத்தும் ஒவ்வொரு தொழிலிலும், நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு உத்தியோக முறையிலும் சுயநலம்துறந்து, பிறர் நலம் பயக்கும் கர்மம் செய்யப் பல சமயங்கள் நேரிடுகின்றன. அவைகள் நம்மை ஈசனை நோக்கிய மார்க்கத்தில் சேர்ப்பிக்கும். ஒரு அறிஞர் அடியில் வருமாறு சொல்லியிருக்கின்றார்.

"உத்தியோகம் செய்யும் சாலையிலும், நியாயஸ்தலத்திலும், கடைத்தெருவிலும், துறைமுகத்திலும், வியாதிஸ்தன் படுக்கையின்

* முத்திக்கு வித்துமுதல்வன் தன்ஞானமே
பத்திக்கு வித்துப் பணிந்துற்றுப் பற்றலே
சித்திக்கு வித்துச் சிவபரம் தானுதல்,
சக்திக்கு வித்துத் தனது சாந்தமே—திருமந்திரம்.

அருகாண்மையிலும், குழந்தைஇருக்கும்தொட்டிலிலும், கிழவர்படுக்கும் கட்டிலிலும், ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத்தை அடையலாம்". தன்னைத்தான் அறியலாம். மெய்யுணர்வு பெறலாம். மோக்ஷத்தைப் பெறலாம். இஸ்லாம் மதத்தினரான ஒரு பெரியார் சொல்லியபடி நன்மை செய்தலுக்குப் பெரிய காரியத்தின் வரவை எதிர் பார்க்கவேண்டாம். ஆ! நண்பனே! பெரிய கைங்கரியமாவது நம் சமீபத்தில் உள்ளதுதான். சாதாரணமாய் உலகவாழ்வில் நற்காரியங்கள் செய்தலுக்கு எத்தனையோ அருமையான சமயங்கள் நேரிடுகின்றனவே! சூரியஅஸ்தமநமாகும்சமயத்தில் தோன்றும் கம்பீரமான கண்காட்சியைவிட உலகத்தில் மேலான வைபவம் உண்டோ? ஆயினும் திநந்தோறும் அது நேரிடுவதால் அதிக சாதாரணமாயிற்று; அதனால் அதை கவநிக்கிறோமில்லை. அதை அலக்ஷியம்பண்ணுகிறோம். அதுபோலவே ஆத்மாவும் அதன் நோக்கான மார்க்கங்களும் என்று அறி. "நீயே அம்மார்க்கம்" என்றார் மற்றொரு பெரியார். "உள்ளே நோக்குக, நீ புத்தனாக இருக்கிறாய்" என்றார்.* மற்றொருவர் "அந்த வாக்கு உன் சமீபத்திலிருக்கிறது உன் வாயில் உள்ளது உன்னுள்ளத்தில் உள்ளது" என்றார் வேறொரு ஞாநியார் "என் சகோதரனே! (உன் மநக்) கண்ணைத்திறந்து விழி, நீ பார்ப்பாய்" †

ப. நா.

*பராஞ்சி கா நிவ்யத்ருணத் ஸ்வயம்பூஸ் தஸ்மாத் பராங் பஶ்யதி நாந்தராத்மந்।
கஶ்சித்தீர: ப்ரத்யகாத்மாநமைக்ஷதாவ்ருத்தசக்ஷுரம்ருதத்வமிச்சந்
—கடஉபநிஷத்.

இதன் பொருள்:—பரமேசுவரர் வெளியில் பிரவிர்த்திக்கிற இந்திரியங்களை வெளிநோக்காய்ச் சிருஷ்டித்தார்; அதனால் ஜீவன் வெளிநோக்கியே பார்க்கிறான், அந்தராத்மாவைப் பார்க்கிறானில்லை. அறிஞன் யாதாமொருவன் மரணமற்ற நிலையை விரும்பினவனாய், வெளி விஷயங்களைப் பார்க்காமல் அந்தராத்மாவைப் பார்க்கிறான்.

† முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள்
அகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்—திருமந்திரம்.

மநுஷ்ய யத்நமும் ஈசுவர கிருபையும். *

——(o)——

இவ்வரியதொடர் இப்பரதகண்டத்திலுள்ள மஹாராஜர் ஒரு வருடைய குலவிருதாகும். அம்மஹாராஜா இக்குலவிருதான தொடருக்குமேல் இதனுண்மைப்பொருளை யாரும் எளிதிற் கண்டுகொள்ளும்படி, ஒரு பெருங்கடலில் ஒரு பாய்மரக்கலம் ஓடுவதாகச் சித்திரித்துத் தம்முடைய சாஸநங்களில் வழங்குகின்றார். இதனால் உலகை ஒரு கடலாகவும், மநுஷ்ய யத்நத்தை ஒரு பாய்மரக்கலமாகவும், அம்மநுஷ்ய யத்நம் பயனெய்துவதை அம்மரக்கலம் கரையடைவதாகவும், மரக்கலம் நன்று செல்லுதற்குக் காரணமான காற்றை ஈச்வரக்ருபையாகவும், ரூபகஞ் செய்துள்ளாரென்று தெளியலாம். இன்னும் பிறவியைக் கடலாகவும் மநுஷ்ய யத்நத்தைப் பாய்மரக்கலமாகவும் மோக்ஷத்தைக் கரையாகவும் அதனை அடைதற்குக் காரணமான ஈச்வர கிருபையை நல்ல காற்றாகவும் வரைந்துள்ளாரென்னு மும் நன்று பொருந்தும். மரக்கலம் இயங்குதற்கும் கரைசேர்தற்கும் காற்று இன்றியமையாததாயினாற்போல, முயற்சி நிகழ்தற்கும் பயனெய்தற்கும் ஈச்வர கிருபையு மின்றியமையாததாம். மரக்கலம்போல மக்கள் முயற்சி அற்பமாய்ப் பிறிதொன்றானியங்க வேண்டிய நிலையிலுள்ளது. காற்றுப்போல ஈச்வரகிருபை வலிதாய் இம்மரக்கலம்போன்ற தொன்றையே யல்லாமலின்னும் பலவகைப் பொருள்களை இயங்கச் செய்வதாயுள்ளது. காற்று எங்ஙனம் மரக்கலத்தாலுண்டாகாததாய் மரக்கலத்துக்கு முன்னே உள்ளதாவதோ, அங்ஙனமே ஈச்வரகிருபையும் மநுஷ்ய யத்நத்தாலுண்டாகாததாய் அதற்கு முன்னரேயுள்ளதாம். மரக்கலம் காற்றானியங்குவதன்றி மரக்கலத்தாற் காற்றியங்காதவாறுபோல, மக்கள் முயற்சியெல்லாம் இறைவன் அருளால் நிகழ்தலன்றி முயற்சியாலருள் நிகழாதென்றுங் கொள்ளப்படும். எப்படி மரக்கலமானது தனது பாய்களால் வியாபகமான காற்றை முகந்துகொண்டு அக்காற்றுச் செல்லும் வழியிலே அக்காற்றாலே செல்லுமியல்பினதாகின்றதோ, அப்படியே மநுஷ்ய யத்நமும் எங்குமொக்க வியாபகமான ஈச்வர கிருபையை நல்ல நினைவுகளால் முகந்துகொண்டு அவ்வருள் வழியிலே அவ்வரு

*இஃது இராமநாதபுரத்தில் சென்ற ஜூலை மாதத்தில் கூடிய பிரஹ்மஞானசபையில் வாசிக்கப்பட்ட உபந்யாஸத்தின் சுருக்கம்.

ளாலே நிகழுமியல்பினதாகின்றது. மரக்கலம் ஓடக்கருதும்போதெல்லாம் அதற்கு அநுகூலமாகக் காற்றுப் பெருகி வீசவேண்டும் நியதியில்லையாயினாற்போல, மக்கள் முயற்சி நிகழும்போதெல்லாம் ஈச்வரகிருபை பெருகி யொழுகவேண்டுமென்றும் நியதியும் இல்லையாம். மரக்கலம் காற்று நன்று வீசும்வரைக் காத்திருக்குமாறு போல, மக்கள் முயற்சியும் ஈச்வர கிருபைக்குக் காத்திருக்கும்படி நேரினும் நேரும். நோயினாற்கண் குருடுபட்டானொருவன் ஔஷத ஸேவைகளால் ஒருநாட் பாதிராத்திரிப் போதிற் குருடு நீங்கினானாயினும், பொருள்களைக்கண்டு தெளிதற்கு சூரியோதயத்தைக் கருதிக் காத்திருக்குமாறுபோல இதனையுங்கொள்க. குருடு நீங்கச் செய்த முயற்சி சூரியோதயத்தை உண்டுபண்ண வியலாது சூரியன் எய்திய பக்கால் அதனாலொளி கோடற்கே இயல்வதுபோல மநுஷ்ய ப்ரயத்நமும் ஈச்வரகிருபையை உண்டுபண்ண வியலாது. கிருபை எய்தியவிடத்து அதனாற் பயன் கோடற்கே இயல்வது என்றவாறாம். இவையும் இவைபோன்ற பல நுணுக்கங்களும் இக்குலவிருதொடுகூடிய சித்திரத்தாலறியலாம். ஈச்வரகிருபைக்கும் மநுஷ்ய ப்ரயத்நத்துக்குமுள்ள ஸம்பந்தத்தை எல்லாரும் எளிதிலுணர்ந்துய்யும் வண்ணம் பூதத்தாழ்வார் என்னும் பிரஹ்மஞாநியார்

"தனக்கடிமைப் பட்டதுதானறியா னேலும்
மனத்தடையவைப்பதாம் மாலை—வனத்திடரை
ஏரியாம்வண்ண மியற்றுமிது வல்லால்
மாரியார் பெய்கிற்பார்மற்று" என்னும்

திருவெண்பாவால் நன்று விளக்கியருளினர். மநுஷ்ய ப்ரயத்நமெல்லாம் காடுமேடான தரையை ஏரியாக்கும் அவ்வளவே யென்றும், ஈச்வரகிருபை அதன்கண் மழைபெய்து நிறைப்பதுபோலும் என்றும் எனத் தெளிக.

ரா. இராகவையங்கார்,

ஸேதுஸம்ஸ்தாந வித்வான்.

துறவு.

அநாதியே பாசத்தொடக்குடைய ஆன்மகோடிகளெல்லாம் தத்தம் கர்மத்திற்கேற்றவாறு கடவுளின் ஆணையால் சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம் என்ற மூன்றுலகங்களிலும் தேவர்முதல் ஸ்தாவரம் ஈறுயுள்ள யோநிகளிற் பிறந்திறந்துழன்று கொள்ளிவட்டம் கறங்கெனத்திரிதார நிற்கும். பரிபாகமின்றிச் சிலையாய்க் கிடக்குங் காலமுமுண்டு.

இவ்வுண்மை :—

"புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிப்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவரசங்கமத்து
ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத் தேனெம்பெருமான்."

என்று ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகப்பெருமான் அருளிய வாசகத்தாற்றெள்ளிதினுணரப்படும். அங்ஙனம் தநுகரண புவநபோகங்களைப் பெற்று வினைப்பயன் நுகர்ந்துவருமிடத்தும் அந்நுகர்ச்சி கர்மங்களையறவே ஒழிக்காது ஆகாமியவினையை விளைத்துவிடுதலின் பலகோடி பிறவிகள் செல்லினும் கர்மங்கள் மேலும் மேலும் வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கும்.

மரத்திற்கு வித்தும் வித்திற்கு மரமும் அநாதியே காரணங்களாதல் போலச் சரீரத்திற்கு வினையும் வினைக்குச் சரீரமும் காரணங்களாவனவாம். இதனை நல்லிசைப் புலவராகிய கூலவாணிகன் சாத்தனரும்

"வினையின்வந்தது வினைக்கு விளைவாயது
* * * * யாக்கை யெனப் புலப்படுத்தினர்.

அநித்தியமாய் மூவகைத் துன்பத்தையுடையதாயுள்ள சரீரத்தோடுயிர்கள் பிறந்து பிணிப்பட்டு மூத்து இறந்துழலுந் துன்பத்தை யெண்ணுந்தோறும் நெஞ்சங் கலங்குகின்றதே! ஆ! இவ்வல்லல் வாழ்க்கையும் ஓர் வாழ்க்கையோ? அதுபற்றியன்றே,

"நான்படும் பாடு சிவனே யுலகர் நவிலும்பஞ்சு
தான்படு மோசொல்லத் தான்படு மோவெண்ணத் தான்படுமோ."

எனக் கதறுவாராயினர் ஆன்றோருமென்க. இனி அங்ஙனமாய பிறவியினின்றும் நீங்குதற்குரிய உபாயந்தான் யாதென்னுராய்வோம். காரணமாய வினையுள் வழியும் காரியமாய பிறவி நீங்காது. வினைகளும் விருப்பு வெறுப்புக்கள் ஏதுவாக நிகழ்கின்றன. விருப்பு வெறுப்புக்களும் மெய்ப்பொருளல்லாதவற்றை மெய்ப்பொருள்களாகக் கருதி, யான், எனது என்றபிமாநிக்கும் அகங்காரம் மமகாரங்களினால் உண்டாகின்றன. அத்தகைய விபரீத ஞானத்தை யுண்டு பண்ணுவதுதான் அவித்தை அல்லது ஆணவம் என்று கூறப்படும். அதுவே எல்லாத் துன்பங்கட்கும் வித்தாகும். அது செம்பினிற் களிம்புபோல அநாதியாகவே உயிரைப் பந்தித்து அறிவைத் தடை செய்து நிற்கின்றது. இனி மேற்கூறிய அகங்கார மமகாரங்களும் விருப்பு வெறுப்புக்களும் ஒழிந்தாலன்றி இருவினையும் ஜநந மரணங்களும் ஒழியாவாம்.

இவை ஒழியவேண்டின் நல்லாரோடு பழகுதலும் மெய்ந்நூல்களைக் கேட்டலும் சிந்தித்தலும் புரிதல் வேண்டும். அவற்றான் மெய்யுணர்ந்தவழி ஐம்புலவாசைகளையும் அறவே யொழிக்கவேண்டும். விஷயாநுபவத்தின் பொருட்டு வைத்திருந்த பொருள்களெல்லாவற்றையும் ஒருங்கே விட்டுவிடவேண்டும். அங்ஙனம் விடுதலையே துறவு அல்லது சந்நியாசம் என்பர்.

நமது பட்டினத்தடிகள் முதலாயினோரே அப்படித் துறந்தவராவர். எல்லாவற்றையும் ஒருங்கு விடக் கூடாவிடினும்

"யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல்
அதனி னதனி னிலன்." என்னுந் திருவாக்கினுண்மையைச்

சிந்தித்து ஓரோவொன்றுகவேனும் விட்டுவருவாராயின் அவ்வவற்றான் வருந் துன்பத்தினின்று நீங்குவர்.

"பிறந்தோருறுவதுபெருகியதுன்பம்
பிறவாருறுவதுபெரும்பேரின்பம்
பற்றின்வருவதுமுன்னதுபின்ன
தற்றோருறுவதறிக.

என்னும் மணிமேகலையின் வாக்கையும் சிந்திக்கக்கடவர்.

3

இனி அகத்திற்றுறவாதிருந்தே துறந்தார்போல் வேடந்தாங்கி வஞ்சித்தொழுகுபவர் கதி யென்னெனின், அவர் கதி அதோகதி தான். புலியின்றோலைப் போர்த்துக்கொண்டு பயிரைமேயும் பசுப் போல்வார் அவர். இல்லிலிருந்து தீங்கிழைப்பவரினும் அதிபாதகர் அவரென்க. துறவிற்கு வேடமே பிரதானமன்று. இல்லின்கண் மனைவி மக்களோடிருப்பவரினுள்ளும் துறவோருளர். ஆதி மஹரிஷிகள் ஆசிரியர் அகத்தியனார், திருவள்ளுவனார் முதலியோர் அத்தகைய துறவோரேயாவர். தேவரும் "ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா, னிந்திரனே சாலுங் கரி." என்னுங் குறளில் முனிவரது வலியை யுணர்ந்துகொள்ளுதற்கு, ஐந்தவியாது சாபமெய்திய இந்திரனைச் சான்றுகூறு முகத்தானே கௌதமரை ஐந்தவித்த முனிவராகப் புலப்படுத்தினார். அவர் அகலியை யென்னும் மனைவியையும் சதாநந்தரென்னும் புதல்வரையுமுடைய ராயிருந்தும் ஐம்புலவாசைகளை யொழித்த துறவோராகக் கருதப்பட்டமையால் யாங்கூறியது ஆசிரியர் திருவள்ளுவனார் கருத்தேயாமென்க.

மற்றும் பெரியோர்கள் எவ்விதக் கருமங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பினும் தாம் அவற்றில் தாக்கற்று நிற்பார்கள். தமக்கொரு பயன் கருதி யாதொன்றுஞ் செய்யார்கள். யாம் செய்கிறோமென்று மெண்ணார்கள். "அவனன்றியோரணுவுமசையாது" என்பதே அவர்கள் உள்ளக்கிடக்கை. அக்கருமங்கள் அவர்களைப் பந்திக்கும் வலியுடையனவுமல்ல. அக்கருமங்கள் தாமே அவர்களைவிட்டு விலகிப்போம். கண்ணபிரான் அருச்சுனற்குச்செய்த கீதை யுபதேசமுமிதுவே.

இனி ஐம்புலன்களினுஞ் செல்லாது மனம் ஒடுங்கி நிற்றலே யமையும்; அவித்தையுந் தவிர்ந்துவிடும்; அதுவே முக்தியுமாகுமென்னில், கூறுதும்—மனமொடுங்கிய மாத்திரையானே உயிர் அவித்தையினின்றும் நீங்காது. உயிருக்கு யாதானு மொன்றைப் பற்றி நிற்றலேயியல்பு. எல்லாவற்றையும் விட்டுத் தனித்துநில்லாது. இறைவனுவான் பந்தத்தினும் முத்தியினும் தமக்குபகரிக்கு முறைமையையுணர்ந்து அவன் திருவடியையேபற்றிச் சமாதி

யிலிருக்க ஏனைய பற்றுக்களெல்லாம் நீங்கும். சிற்சத்தியின் பிரகாசத்தால் அவித்தை வலிகுன்றி நீங்கும். இறைவனோடு அத்துவிதக்கலப்புண்டாகும். இதனை—

"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு." எனத் திருவள்ளுவனாரும்,
"ஆணவத்தோ டத்துவித மானபடி மெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோ டத்துவிதஞ் சாருநா ளெந்நாளோ."

என்று சிவஞானச்செல்வராகிய நம் தாயுமானசுவாமிகளும் திருவாய் மலர்ந்தருளினமையாற் றெளிக. உயிரானது யாதேனுமொன்றைச் சார்ந்து எங்ஙனம் பாவிக்கின்றதோ அப்பாவனையின் வண்ணமாய் நிற்குமியல்பினது. இதனையே தாயுமானசுவாமிகள்

"யாதொன்று பாவிக்க நானது வாதலா
லுன்னை நானென்று பாவிக்கினத்துவித
மார்க்கமுறலாம்" என வெளிப்படுத்தினார்.

அருணந்தியாசிரியரும்,

"கண்டவிவையல்லேனா னென்றகன்று காணக்கழிபரமு நானல்லேனைக் கருதிக்கசிந்த, தொண்டினொடு முளத்தவன்றானின்ற கலப்பாலே சோஹமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன் வேறின்றி, விண்டகலு மலங்களெல்லாங் கருடதியானத்தால் விடமொழியு மதுபோல விமலதையுமடையும், பண்டை மறைகளுமது நானானேனென்று பாவிக்கச்சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக்காணே" என அருளிச்செய்வாராயினர்.

இதுகாறுங் கூறியவற்றால், உயிர்கள் அநாதியே பாசத்தொடக்குடையனவென்பதும், அவை நானாவிதமான யோநிகளிலும் மாறி மாறிப் பிறந்திறந்துழலும் என்பதும், பிறவிக்குக் காரணம் இருவினை யென்பதும், அவை யநுபவிக்குந்தோறும் வளர்கின்றன வென்பதும், அதனைச் சகிக்கலாற்றாது ஆன்றோர் கதறுவாராயினரென்பதும், வினையுள்ளவளவும் பிறவி நீங்காதென்பதும், வினைதான் விருப்பு வெறுப்புக்களால் நிகழ்வதென்பதும், அவைகளும் விபரீதவுணர்வினுலுளவாகின்றன வென்பதும், அவித்தையே (ஆணவம்) விபரீதவுணர்விற்குக்காரணமென்பதும், அவித்தையானது அநாதி

யாகவே உயிரைப் பந்தித்துள்ளதென்பதும், மெய்ந்நூற்கேள்வி முதலியவற்றானே விபரீத வுணர்வை யொழிக்கவேண்டுமென்பதும் அதுவே துறவாமென்பதும், பட்டினத்தடிகள் முதலாயினோர் முற்றத் துறந்தவராமென்பதும், எல்லாம் ஒருங்குவிடக் கூடாவிடினும் ஒரோவொன்றாக விடுகவென்பதும், அவற்றால் துன்பங்குறைவுபடுமென்பதும், தவவேடத்தில் மறைந்து வஞ்சித்தொழுகுவது அதிபாதகமென்பதும், துறவிற்கு வேடமே பிரதாநமன்றென்பதும், மனைவிமக்களோடிருப்பவருள்ளும் துறவோருண்டென்பதும், அகத்தியர், திருவள்ளுவர் முதலியோர் அத்தகையரென்பதும், 'ஐந்தவித்தான்' என்னுங் குறளால் அது வள்ளுவனார் கருத்தென்பதும், பகவத்கீதையின் கருத்தின்னதென்பதும், மனமொடுங்குதல் மாத்திரையானே அவித்தைகெடாதென்பதும், உயிர் ஒன்றைப்பற்றியே நிற்குமென்பதும், இறைவனடியைப் பற்றவே அவித்தையின் வலிகுன்றுமென்பதும், இறைவனோடத்துவிதக் கலப்புண்டாமென்பதும், உயிர் பாவனையின் வண்ணமாய் நிற்குமியல்பின தென்பதும், இறைவனே நானென்று பாவித்தல் ஸோஹம் பாவனை யென்பதும், கூறியன வெல்லாம் ஆன்றோர் பலர்க்குங் கருத்தாமென்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

நல்லா ரிணக்கமும் நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே
யல்லாது வேறு நிலையுள தோவக மும்பொருளும்
இல்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வும் எழிலுடம்பும்
எல்லாம் வெளிமயக் கேயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.

சுபம்.

மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்.

நன்மொழி.

கல்விடைப் பிறந்து போந்து கடலிடைக் கலந்த நீத்தம்
எல்லையின் மறைக ளாலும் இயம்பரும் பொருளீ தென்னத்
தொல்லையில் ஒன்றே யாகித் துறைதொறும் பரந்த சூழ்ச்சி
பல்பெரும் சமயம் சொல்லும் பொருளும்போல் பரந்த தன்றே.

—பாலகாண்டம் ஆற்றுப்படலம்.

ஆகாசக்கப்பல்களுக்கும்புகைக்கூண்டுகளுக்கும்விபத்து.

வாயுமண்டலம் பூமியைச்சுற்றி நாற்பத்தைந்துமுதல் 50மைல் வரை பரவியிருக்கின்றது. ஆனால், அதில் அமைந்துள்ள வாயு திரவியம் ஒரே மாதிரியாய்ப் பரவியுள்ளதன்று. பூமிக்குச் சமீபத்தில் நெருக்கமாகவும், உயர உயர மெலிவாகிக்கொண்டும் பரவியுள்ளது. வாயுவானது ஜலத்தைவிட அதிக நெகிழ்ச்சியுள்ளதாகவும் அதனால் லேசான வஸ்துக்களை மிதக்கும்படியாகச் செய்யும் தகைமையானதாகவு மிருக்கிறது. வாயுமண்டலத்தில் ஓட்டைகள் சில சில இடங்களில் காணப்படுகின்றனவாம். சிற்சில மாதங்களில் அதிக வெப்பத்தினால் எவ்விதக் காற்றுமில்லாத சமயத்தில் சுழல் காற்று ஏற்பட்டு வைக்கோல், எச்சிக்கலை, சில சமயத்தில் கோழி முதலிய வைகளைக்கூடச் செங்குத்தாய் ஆகாயத்தில் கொண்டுபோகின்றன. இவ்விதமாகவே சமுத்திரத்திலும் திடீரென, ஜலமானது எழும்பி ஸ்தம்பம்போல் ஆகாசத்தில் கிளம்புவதையும் பார்க்கின்றோம் இதற்கு Water Spout என்று ஆங்கிலத்தில் பெயருள்ளது. இவ்விரண்டிற்கும் காரணம் ஒன்றே. அதாவது அதிக உஷ்ணத்தினாலாவது மற்றெந்தக் காரணத்தினாலாவது சிற்சில விடங்களில் காற்று திரவிய அணுக்கள் விலகி அகன்றுபோகவே, காற்று திரவியங்கள் சூந்நியமான பிரதேசங்கள் (vacuum) உண்டாகின்றன. அப்பிரதேசங்களைச் சுற்றிச் சலித்துக்கொண்டிருக்கும் வாயு திரவியங்கள் லேசான வஸ்துக்களைப் பூமியினின்று கிளப்பி, மேற்கண்ட சூந்நியப் பிரதேசங்களின் வழியாய் மேலே கிளம்பும்படி செய்கின்றன.

இத்தன்மையான சூந்நியப் பிரதேசங்கள் வாயுமண்டலத்தில் உயர்ந்த இடங்களிற் சம்பவிக்கின்றன. ஆகாசக்கப்பல்கள் அல்லது புகைக்கூண்டுகள் அப்பிரதேசங்களைச் சமீபிக்கவே, உயரத்தில் மிதக்கிறதற்கு ஆதாரமாயுள்ள ஆகாசத்திரவியம் பொய்த்துப் போகவே, அக்கப்பல்கள் சூந்நியப் பிரதேசங்களாகிய ஓட்டைகளின் வழியாய்ப் பூமியின் ஆகர்ஷண சக்தியின் கதிநோக்காய் மகாவேகமாய்ப் பூமியில் தாக்கிச் சிந்நாபிந்நமாகும்படி விழுகிறது. எவ்வளவுக் கெவ்வளவு இக்கப்பல்கள் அதிக பாரமுள்ளதாகவும் கனமுள்ளதாகவு மிருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பூமியில் விழும் வேகமும் அபாயமும் அதிகம். இச்சூந்நியப் பிரதேசங்களைச் சமீபிக்கிற ஆகாசக் கப்பல்களின் கண்ணுள்ள சாமான்களின் பளுவைக் குறைத்தல் நலம். இச்சூந்நியப் பிரதேசங்களை யணுகுங்காலத்தில் வாயுவின் பாரத்தை யளக்கும் யந்திரத்தில் (Barometer) உள்ள வாலரஸஊசியானது திடீரென்று முன்னிருந்த உயர்ந்த நிலையை விட்டுக் கீழிறங்கிச் சமநிலையைப் பெறுவதாகும்.

வாயுமண்டலத்தை ஜயித்தோமென்று இருமாப்புகொள்வற்க என்று வாயுமண்டலத்திலுள்ள சூந்நியப் பிரதேசங்களான குழற்கம்பங்கள் அறிவுறுத்துகின்றன.

ப. ரா.

புருக்களின் மூலமாய் போட்டகிராப் எடுத்தல்.

முற்காலத்தில் நமது நாட்டில் அன்னபக்ஷிகளின் காலில் கடிதங்களைக் கட்டித்தூதனுப்புவதுண்டு என நைஷதம்முதலிய காவ்யங்களாலறிகின்றோம். இக்காலத்தில் மேல்நாட்டாரது விசேஷ புத்திக் கூர்மையால் சிருஷ்டிப் பொருள்களின் தத்துவத்தை அறிந்து அவைகளை உபயோகப்படுத்தும் திறமையடைந்திருப்பதில், பின் வரும் செயல் மிக்க ஆச்சர்யத்தை விளைவிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது புருக்களினுதவியைக் கொண்டு போட்டகிராப்படம் எடுக்கும் வல்லமையை அறிந்திருக்கிறார்கள். ஒரு வைத்தியர் நோயாளிகள் இருக்குமிடத்திற்குப் புருக்களைக் கடிதம் கொண்டுபோகும்படிப் பழக்கியுள்ளார். புருக்களை இவ்வாறு வெளியே அனுப்புவதில் அவைகள் இன்ன மார்க்கமாய்ப் போயினவென்ற விவரம் அறியுமாறு அதன் மார்பில் ஒரு சிறு காமிராவை (நிழல்படம் எடுக்கும் கருவியைச்) சேர்த்துக்கட்டியும், அந்தக் காமிராவின் கண்ணுள்ள திராவகம் பூசிய உயிர்ப்புக் கடிதம் (Sensitive film) மேன்மேலும் தானே விரிந்துகொண்டு வரும்படியாக காற்றுள்ள ஒரு ரப்பர்ப் பந்தையமைத்து அதிலுள்ள காற்று வெளிபேற ஏற, மேற்கூறிய உயிர்ப்புக்கடிதம் விரிந்துகொண்டு வரும்படியாக அமைத்தும் அனுப்புகிறார்கள். குறித்த இடத்திற்கு அப் புருக்கள் போகுங்காலத்தில் மார்க்கத்திலுள்ள வஸ்துக்களின் நிழல்படங்கள் அக்காமிராவின் உயிர்ப்புக் கடிதத்தில் அமைகின்றன. பின்பு குப்தமாயுள்ள அப்படங்களை திராவகங்களால் வெளிப்படச் செய்கிறார்கள். இவ்விதமே சண்டை நடக்குங்காலத்தில் எதிரியின் சேனையின் வகுப்பையும் அமைப்பையும் உபாயங்களையும் போட்டகிராப்செய்து அவைகள் மூலமாய் எதிரியின் பலாபலங்களை யறியக்கூடுமென்று தெரிகிறது. இனி வருங்காலத்தில் கப்பல் விமானங்கள் அதிகப்படுவதினாலும் புருக்கள் மூலமாய் நிழல் படங்கள் மேற்கண்டபடி எடுக்கக் கூடுமானதாலும் ஒரு தேசத்தார் மற்ற தேசத்தாருடன் போர் புரிவதில் ரகஸ்யமாய் உபாயங்கள் தேடுவது முடியாததாக விருக்கும். இது நலந்தான். போர்புரியும் மநத்தினவும், பைத்தியமும் வரவரக் குறையும். தீமையிலும் நலமுண்டாம். சண்டைக்கு அநுகூலமான பலவாறான யுக்திகளும் உபாயங்களும் மேன்மேலும் அதிகரிக்கச் சண்டையும் அற்றுப் போகுமாம்.

ப. நா.

முத்துப்பயிர்ச்சி.

மிகிமோடோவென்ற ஜப்பானியர் ஒருவர் முத்துக்களை உண்டு பண்ணும் முயற்சியில் பலன் பெற்றிருக்கிறார். முத்துச்சிப்பியின் முட்டைகள் ஏராளமாய் அகப்படக்கூடிய விடங்களில் சிறு கற்களைப் போடுவதால் முட்டையிடும் பூச்சிகள் அக்கற்களின்மேல் கருக்களை வைக்கின்றன. பெரும்பாலும் இவ்விதம் முட்டை வைக்கின்றதானது ஆழமில்லாத சமுத்திரத்தில் அதேயிடத்தி லிருக்கும் பக்ஷத்தில் குளிர்காலம் வரும்போது அக்கருக்கள் மரணமாக ஹேதுவாகின்றன. இச்சம்பவத்தை நீக்கற்பொருட்டு கருக்களமைந்த கற்களை எடுத்து ஏற்கனவே ஆயத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற சமுத்திரத்தின் ஆழமான இடத்தில் அவைகள் வைக்கப்படுகின்றன. அவ்விடத்தில் அவைகள் தங்கிக் கருமலர்ந்து பூச்சிப் பருவத்தையடைந்து அபிவிருத்தியாகும்படி அவைகள் அவ்விதம் வைக்கப்படுகின்றன. பின்பு அவைகள் எடுக்கப்பட்டு அந்த ஒவ்வொரு பூச்சிக்குள் முத்துச்சிப்பியின் ஓரோர் சிறுதுண்டு புகட்டப்படுகின்றது. பின்பு அந்தச்சிறு துண்டைச்சுற்றி இனி முத்தாகக்கூடிய திரவியம் அமைகிறது. இதுவே பின்பு முத்தாக ஆகிறது. இம்முத்து உண்டுபண்ணும் தொழிலை ஜப்பான் தேசத்தில் ஸ்திரீகள் நடத்துகின்றார்கள். அவர்கள் சமுத்திரத்தில் குளித்துக் கருக்களமைந்த கற்களை எடுத்தும் அவைகளுக்கு வேண்டிய சிகிச்சைகளை முத்தாகப் பரிணமிக்கிறவரையில் செய்தும் வருகிறார்கள். புருஷரை விட ஸ்திரீகள் சுவாஸபந்தம் அதிககாலம் செய்ய சாமர்த்தியம் உள்ளவர்களாகத் தெரிகிறது. அதனால் ஜலத்தில் அதிககாலம் மூச்சைப்பிடித்துத் தங்குகிறார்கள். இதற்குக் காரணத்தை அடியில் வருமாறு விநோதமாக ஒருவர் வினவுகிறார். ஸ்திரீகள் அதிகப் பேச்சுக்காரிகளானதால் கும்பகம் செய்யும்சக்தி அதிகமாக உண்டாகின்றதோ? அல்லது புருஷர்கள் பலவாறாக மனம்நோகும்படி ஸ்திரீகளை வைதலும் ஹிம்சித்தலும் காரணமாக ஸ்திரீகள் மநச்சாந்தமும், பொறுமையும்பெற்று அதனால் கும்பகம்செய்யும் சக்தி அதிகரிக்கின்றதோ? எவ்விதமாயினும் சரி ஸ்திரீகளின் சக்தி முத்துக்கள் அதிகமா யுண்டுபண்ணுவதில் உதவுகின்றது.

ப. நா.

ஓய்வு நேரத்தை ஒழுங்காய்க் கழிக்கும் முறை.

—:o:—

இக்காலத்தில் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் நியாயஸ்தலங்களுக்கும், இவைபோன்று தொழிற்படுமிடங்களுக்கும் சில மாதங்கள் அல்லது சில வாரங்கள் ஓய்வுநாட்களாக ஏற்படுகின்றன. இத்தன்மையான ஓய்வுநாள் ஏற்படுத்தல் சரீரம் புத்தி முதலியவைகளுக்கு அநுகூலமானவை. இக்காலத்தில் உத்தியோகத் தொழிற்படுகின்றவர்கள் தொடர்பாய்த் திநம் திநம் செய்ததொழிலையே திரும்பத்திரும்பச் செய்கின்றார்கள். அதனால் மூளைக்குக் களைப்பும் மநத்திற்கு விரஸமும் உண்டாகின்றன. அதனால் உலக வாழ்க்கையில் உற்சாகம் உண்டாகாமல் மநம் மழுங்கி ஆயுளும் குறைவுபடுதற்கு ஏதுவாகின்றது. இவ்வித சம்பவம் நிகழாதிருக்கும் பொருட்டே ஓய்வுநாள் என்ற விவஸ்தை இக்கால நாகரிகத்திற்கேற்ப உண்டாயிருக்கின்றது. இந்த ஓய்வுநாளைத்தான் முன் தொழிற்பட்டிருந்த விடத்திலேயே செலவழிக்காமல், புதிய விடங்களுக்குப் போதலும், புதிய விஷயங்களைப் பார்த்தலும் கேட்டலும், புதிய தொழிற்படுதலும் நலத்தையுண்டாக்கும். தான் இருந்த இடத்தைவிட்டுச் சொற்பகாலமேனும் வெளியேறி இயற்கைப்பொருள்களின் வனப்பையும் இயற்கை சம்பவங்களின் அழகையும் பார்த்தல் மநத்திற்கு உற்சாகத்தையுண்டாக்கும். மலைகளென்ன, அழகான காடுகளென்ன, அருவிகளென்ன, இவைபோன்றவைகளைப் பார்த்தால் தற்சமயமேனும், தன்னைமறத்தலுக்கு அநுகூலமாகும். பார்க்கப்படும் அவை மநத்தைக் கவர்ச்சிக்கும்படியான அழகுள்ளவைகளாக விருக்குமாகில் மெய்ம்மறந்து அவைகளின் அழகையே பாராட்டி மநம் ஒருமைப்பட்டு அந்நிலையில் நிற்பதாகும். இவ்விதமாய்ப் பல முறை ஒருவன் காலங்கழிப்பானுகில், ஏகதேசத்தில் மெய்யுணர்வு பெறுதலும் சம்பவிக்கும். ஒரு பெரியவர் சொல்லுகிறபடி, ஒரு வாரத்துக்கு ஒரு முறையேனும் தானிருக்கும் நகரத்தைவிட்டுப் புறம்பேகி ஏகாந்தம் கொள்க.

சி. வ.

சுமதி என்னும் உத்தமியின் சரித்திரம்.

(177-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

வணிகர் வேந்து சுமதியினிடத்தில் மையல் கொண்டவனாய் அவளை நோக்கி, "பெண்ணே! நீ யேன் வீணில் மநோராஜ்யம் பண்ணுகிறாய். உன் சகோதரன் எங்கே போனானோ, எந்தப் புலியின் வாயில் அகப்பட்டு இறந்தானோ, எந்தப் பள்ளத்தாக்கில் அவனை நாய் நரிகள், பேய் கழுகுகள் பிடுங்கித் தின்றுவிட்டனவோ. இந்நேரமாகியும் வராததைப் பார்த்தால் அவ்வாறே நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. பூவினும் மெல்லிய சரீரத்தை இக்கொடிய கல்லாந்தரையில் வீணில் போட்டு ஏன் துன்புறுகிறாய், என்னுடன் கூடவா; நான் இந்த வணிகர் கூட்டத்துக்கு வேந்தன். இரண்டொரு நாள் பிரயாணத்தில் என்னுடைய அழகிய நகரமிருக்கின்றது. அதில் உந்நத உப்பரிகைகளையுடைய பல அரண்மனைகளும் உத்தியானவனங்களும் அதன்கண் ஸ்படிகம் போன்ற வாவிகளும் உண்டு, பொழுது போக்குக்கு அநேக மான்களும், கிளிகளும், மயில்களும் உண்டு. உன் பிராய மங்கையர்களும் பலருண்டு. அவர்களுடன் கூடிக் குலாவிக்களித்து இன்புற்றிருக்கலாம். வீணில் இந்த நிர்மாநுஷ்யமான காட்டில் ஏன் கிடந்து துன்புறுகிறாய். உனக்கு வேண்டிய சௌக்கியங்களை யெல்லாம் நீ ஆங்கு அடையலாம். உன் பிதாவின் வீட்டிலும் அவ்வாறான சுகவாழ்வைக் கண்டிருக்கமாட்டாய். உன் முகமோ தாமரையைப் பழிக்கின்றது. உன் புருவமோ வில்லைப் பழிக்கின்றது. கண்களோ நீலோற்பலங்களைப் பழிக்கின்றன. அதரமோ பவளத்தைப் பழிக்கின்றது. பற்களோ முத்துக்களின் வரிசையைப் பழிக்கின்றன. கழுத்தோ சங்கத்தைப் பழிக்கின்றது. கூந்தலோ கருமேகத்தையும் கடலின் கருமணலையும் பழிக்கின்றது. உன் வடிவோ சுவர்ணத்தை உருக்கி வார்த்தாற்போ லிருக்கின்றது." என்று இச்சக மொழிகளைக் கூறவே, சுமதி தன் துக்கத்தைச் சிறிது மறந்தவளாய்ப் பகவத்தியாநம் செய்து எழுந்திருந்து. "அடா, பதரே! நீ நற்குடிப் பிறந்தவனாகத் தோற்றவில்லை. துர்ப்புத்தியால் ஏதோ பைத்தியங்கொண்டு பிதற்றுகிறாய். வீணில் பழி பாவத்துக்கு உள்ளாகாதே. பிற மாதர்களைத் தாய்போலவும் சகோதரிபோலவும் கருதவேண்டியிருக்க, ஏதோ கர்ண கடூரமான மொழிகளைக் கூறுகின்

ருய். ஏதோ அநாதையாய் இக்காட்டில் யான் இருப்பதாக நினைத்து இக்கடுமையான மொழிகளைச் சொல்லத் துணிந்தாய். ஆதியில் தனிமையாய் என்போல் வநத்தில் வழிதப்பிச் சென்ற தமயந்தியை ஒரு வேடன் காதலித்துச் சாம்பராய் அழிந்ததை அறியாயோ. கபட சந்நியாசி வேஷம் பூண்டு திருட்டுத்தனமாய் ஒருவருமில்லாத சமயத்தில் ஆச்சிரமத்தில் நுழைந்து சீதாதேவியைத் தூக்கிச் சென்ற இராவணன் பட்டபாட்டைக் கேட்டதில்லையோ. திரௌபதையின் மாநத்தைக் குலைக்க முயற்சித்த துரியோதநாதிகள் அடியோடே மாண்டதை அறியாயோ. பெண் மோகத்தால் இந்திர சந்திராதிகள் உலகமுள்ளளவும் அடைந்த பழியை மறந்தனையோ. துர்ப் புத்தியால் வீணில் கெட்டழிய வேண்டாம். பிராணனை விட்டாகிலும் மாநத்தைக் காப்பாற்றுவதே உத்தம குலப் பெண்களின் விருது. இக்காட்டில் என் சகோதரன் திரும்பி வந்தாலும் சரி, வராவிடினும் சரி, வந விலங்குகளுக்கு மத்தியில் என் பிராணனைக் கொடுக்கச் சித்தமா யிருக்கிறேன். உன் உதவி எனக்குச் சிறிதும் வேண்டுவதில்லை, நீ உன் பாட்டைப் பார்த்துக்கொண்டு போ. வீணில் துர் எண்ணத்தால் பழிக்குள்ளாகாதே" என்று அக்கொடியவனைக் கண்ணால் பார்க்கவும் கூசித் தன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டனள். அந்தத் துராத்துமாவோ மதிமயக்கம் நீங்காதவனாய் அவளது பின்னழகைக் கண்டு தேன்வீழ் ஈயை ஒத்து நின்றான். தன்னால் கூடிய சாமர்த்தியத்துடன் அவள் மநத்தைத் திருப்ப முயன்றான். அவள் மநமோ வைரத்தினும் உறுதியாயிருந்தது. "காவல்தானே பாவையர்க்கழகு" என்ற வண்ணம் தன் மநோதைரியமே தன் காவலாகச் செய்துகொண்டு அத்துஷ்டனைக் கண்ணேறிட்டுப் பாராமல் நிலத்தை நோக்கிய வண்ணமாய் நின்றாள். அத்துஷ்டனோ மன்மதனால் பீடிக்கப்பட்டுப் பின்னும் பேசத் தொடங்கினான். "நங்காய்! உன் புஷ்பம்போன்ற சரீரத்தை நீ வீணில் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறாய். மானுடர் வாழ்வோ சொற்ப காலமுள்ளது, அதில் இளமைப்பருவமோ மிகவும் சொற்பம், அதிலும் பிணி முதலிய துன்பங்கள் நேரிடின் யாதொரு சுகமும் கிட்டுவதரிது. "காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்ளல் வேண்டும்" யௌவநம் எல்லாம் வீணில் விரயம் செய்வதில் யாது பயன்? "நாளல்லா

நாள் பூத்த நன்மலரும் போலுமே, ஆளில்லா மங்கைக் கழகு" என்பதை நீ வாசித்ததில்லையா. நீ காட்டு ரோஜாவாக நின்று ஏன் வீணில் காற்றில் உன் வாசனையை எல்லாம் பயனற்றதாகச் செய்கிறாய். பெண்கள் என்றும் தனியே வசித்தல் தகாது. "துணையோடன்றி நெடுவழி யேகேல்" என்றும் நீதியுண்டு. நாங்கள் போய்விடும் பக்ஷத்தில் உனக்குத் துணை யார்? நீயோ தாய் தகப்பனையும் சகோதரனையும் இழந்தவளாகிறாய்; நான் இனி உனக்கு அருந்துணையாய் நிற்பேன். நற்குலத்துப் பெண்கள் யௌவந காலத்தைக் கணவனின்றிக் கழிக்கலாகாது. கடவுள் இந்த லோகத்தில் எல்லாப் பதார்த்தங்களையும் மனுஷனுடைய சுகத்துக்காகவே படைத்திருக்கின்றனர். ஸ்திரீபுருஷர்கள் இவ்வுலகிலுள்ள சுகங்களை அநுபவியாமல் வீண் தர்க்கங்கள் பேசி அச்சுகங்களை அநியாயமாய் இழக்கிறார்கள். அது முற்றிலும் மூடத்தனமே. புருஷனாவது கல்யாணமின்றி இருக்கலாம், ஸ்திரீகள் விவாகம் இல்லாமல் ஒரு நிமிஷமாவது இருக்கலாகாது. வீண் யோசனை செய்யாதே. என்னுடன் கூடவா, உன்னை என் பட்ட மகிஷியாக்கி உயர்ந்த சுகத்தில் வைத்துக் காப்பேன், மாந்தளிர்போன்ற அழகிய சரீரத்தை வீணில் வாடச் செய்யாதே. சிறு பெண்ணானதால் உனக்கு லோகாநுபவம் போதாது, நன்றாய் ஆலோசித்துப் பார், கைக்கெட்டிய பழத்தை விட்டுவிடாதே. யாதொரு கவலையுமின்றி வாழும்படி உன்னை உயர்ந்த சுகத்தில் வைப்பேன். உனக்கு அடிமையாய் நின்று நீ காலாலிட்ட வேலையைத் தலையால் முடிப்பேன். இது சத்தியம். பெண்ணணங்கே! நீ சிறிது கருணைசெய், நான் உன்னை மணம்புரிந்து கொள்வேன். நீயே என் ஆஸ்திக்கெல்லாம் தலைமையாயிருந்து வேண்டிய வண்ணம் சகல போக போக்கியங்களையும் அநுபவி" என்று இன்னோரன்ன பசப்பான வார்த்தைகளைப் பேசி மயக்கத் தன் சாமர்த்தியத்தை எல்லாம் காட்டினான்.

சுமதியோ உத்தம ராஜபுத்திரவமிசப்பெண். இம்மொழிகள் எல்லாம் அவள்காதில் நாராசம் காய்ச்சிவிட்டதுபோலிருந்தன. அவள் அத்துஷ்டனைக் குறித்துப் பின்வருமாறு பேசலானாள்:—"துஷ்டா! ஏன் துஷ்டவார்த்தைகளைப் பிதற்றுகின்றாய்" விநாசகாலத்தில் விபரீதபுத்தி தோன்றுகிறதுபோலும், என்ன கஷ்டப்பட்டபோதிலும்,

நற்குடிப்பிறந்த பெண்கள் குலதர்மத்தைக் காப்பாற்றவேண்டியது. அவர்களுக்கு அதனினும் பூஷணம் வேறு கிடையாது. பெரியோர்களது வரைக்கு உட்பட்டு நடத்தலே அவர்கள் கடமை. மநம் போன போக்கெல்லாம் போதல்கூடாது. புருஷன் கெட்டுப்போனால் அவனுடன் அக்கேடு நிற்கும். குடும்பகௌரவத்தைக்கெடுக்காது. பெண்ணோ தவறி நடக்கும்பக்ஷத்தில் குல ஒழுக்கத்தை முற்றிலும் கெடுத்தவளாவாள். நான் க்ஷத்திரியகுலம். நீயோ வணிகக்குலம். உத்தம குலத்துக்குரிய நடத்தை உன்னிடத்தில் கிடையாது.வீணில் வார்த்தையைச் சிதறவேண்டாம். விவாகம் என்பது தெய்வசங்கற்பமான ஓர் உயர்ந்த புண்ணிய கர்மம்.அதனை நீ இவ்வாறு காமமயக்கத்தால் இலேசாக நினைக்கவொண்ணாது.தாய் தகப்பன், சகோதரர், உற்றார் பெற்றார் முதலியோருடைய அநுமதியின்றிப் புருஷனுவது, பெண்ணுவது விவாகத்துக்கிசைதல் அழகன்று. க்ஷத்திரியர்களுக்குள் காந்தர்வ விவாகம் ஏற்பட்டிருப்பினும் அது கடைமுறையேயாகும். காதலன் காதலி இருவருடைய மனவொற்றுமையுடன் ஒத்த குலமும் ஒத்த பருவமும் ஒத்த அழகும் சேர்ந்திருந்தாலொழிய அதுவும் குற்றமேயாகும். எந்த விஷயத்திலும் நம்மிருவருக்கும் ஒற்றுமையில்லை, ஆகையால் நீ வீணிற் கெட்டுப்போகாதே. உன் வழியை நோக்கிச்செல். தெய்வம் எனக்குத் துணைநிற்கும் என்னைப்பற்றிச் சிறிதும் கவலையுறல் வேண்டாம் என்று திக்காரம் செய்தனள்.

அவ்வுத்தமி இவ்வாறு கூறவே அவ்வணிகன் காமவெறிகொண்டவனுய்த் தான்செய்யும் காரியம் இன்னதென்று சிறிதுஞ் சிந்தியாமல் அவ்வணங்கைத்தூக்கிப் பல்லக்கில் வைத்துக்கொண்டு தன் ஊருக்குக் கொண்டுபோய் விட்டான். சுமதியோ கண்ணுங்கண்ணீருமாய் அலறியும் புரண்டுவிழுந்தும் பயனில்லை. அச்சமயத்தில் அவள் தன் குலதெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு கூட்டில் அகப்பட்ட கிளிபோலவும் வலையில் அகப்பட்ட மான்போலவும் துன்பப்பட்டுக் கொண்டுபோயினள்.

தன்னூர்போய்ச்சேர்ந்த வணிகன் சுமதியை ஓர் உத்தியாநவநத்தின் மத்தியிலுள்ள ஒரு மாளிகையிற்கொண்டு சிறைவைத்தான். ஒவ்வொரு நாளும் அவ்வுத்தியாந வநஞ்சென்று அவளைப் பலவிதமாய் இணக்கமுயன்றும் முடியவில்லை. வைரத்தை இரும்பு பிளக்குமா? உத்தமகுலத்துப்பெண்களை மூடர்கள் எவ்வித உபாயத்தாலும் மேற்கொள்ளமுடியாது. சந்திரகாந்தக்கல் உருகச் சந்திரபிம்பம் அன்றோ வேண்டியது. இவ்வியற்கை உண்மையையறியாத வணிகன்பலபாடுபட்டும் எல்லாம் விழலுக்கிறைத்ததாயிற்று. அவன் வேறொரு உபாயம் செய்யக்கருதினன்.

அவ்வூரில் ஒரு கணிகையுண்டு. அவள் அநாதைகளான குலப்பெண்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துச் சிறு பிராயத்திலேயே அவர்களைத் தன் கணிகைத்தொழிலுக்குப் பழக்குவது வழக்கம். அவ்வேலையில் அவளினும் சாமர்த்தியமுள்ளவள் ஒருவரும் கிடையாது. ஆகையால் அவ்வணிகர்வேந்து அக்கணிகையைத் தருவித்து அவளிடம் நம் சுமதியை ஒப்புவித்துத் தன் நோக்கத்துக்கு இணங்கச்செய்யப் பழக்கும்படிக்கும், அவ்வாறு பழக்கி இணங்கச்செய்யும் பக்ஷத்தில் வேண்டிய பொருள்கொடுப்பதாகவும் சொன்னன். பணத்துக்கு ஆசைப்பட்ட அக்கணிகை அவ்வாறே செய்வதாக வாக்களித்து அடிக்கடி அவ்வுத்தியாந வநத்துக்குப்போய்ச் சுமதியுடன் பேசிக்கொண்டிருப்பது வழக்கம். சுமதி அவளைக் கணிகையென்று அறியாள். அவளுடைய நடையுடைபாவனையும் சுமதிக்குப்பிடிக்கவில்லை. தன்னந்தனியாய் உத்தியாந வநத்திலிருந்தபடியால் பொழுது போக்குக்காக வலுவில் வந்துபோகும் அக்கணிகையினிடம் பொதுவாக ஏதாவது பேசுவாள். அநேகமாய் அக்கணிகை சொல்லும் விசித்திர கதைகளைக் கேட்கப் பிரியப்படுவாள். சிற்சில சமயங்களில் அவள் பாடுவதைக்கேட்டுச் சுமதி அவளிடம் பிரியங்காட்டுவாள். சங்கீதத்தில் சுமதிக்கு நல்ல ஞானமிருந்ததாலும் அக்கணிகையும் நன்ருய்ப் பாடினபடியாலும், இருவருக்கும் சிநேகம் சிறிது அதிகரித்தது. இவ்வாறு சில நாட்கள் சென்றபின்னர் அக்கணிகை சுமதியைப் பார்த்துப் பின் வருமாறு உபந்நியஸிக்கத் தொடங்கினள்.

"நங்காய், சுமதி! நீ நற்குணமுள்ளவளாயிருக்கிருய். உன் குணஅழகுமேலோ, உன் வடிவழகுமேலோ, என்று சந்தேகப்படவேண்டியிருக்கிறது. உன்னுடைய பருவமோ மிகவும் இளமை. உனக்கு சங்கீதத்தில் இருக்கிற ஞானமோ கந்தர்வ ஸ்திரீகளுக்கும்

இல்லை. எல்லாவிதத்திலும் நீ மேன்மையடைந்திருக்கிறாய். ஸ்திரீகள் யௌவனத்தை வீணில் வாடிப்போகும்படி விடலாமா? உனக்கோ ஒரு நாதனையும் காணோம். நீ விவாகமில்லாமலிருப்பது எனக்குப்பரிதாபமாயிருக்கிறது. உன் மனத்தின்கண் உண்டாகும் விகாரங்களையெல்லாம் நீ வாய்விடாமல் மறைத்துவைப்பதிற் பயனென்ன? நான் உனக்கு உற்ற தோழி, என்னிடம் நீ தாராளமாய் எதையும் சொல்லலாம். நான் உனக்கு வேண்டிய உதவிசெய்து உன்னை ஒரு தநவானுக்கு மணம்புரிவிப்பேன். இந்த உத்தியாநவநத்துக்குரிய வணிகன் மகா தநிகன். அவன் உன்னைக் கொணர்ந்து இவ்விடம் வைத்து எத்தனையோ அன்போடும் சிரத்தையோடும் காப்பாற்றி வருகிறான். உன் மநம் கோணுமல் நடக்கும் அவனுக்கு நீ யாது கைம்மாறு செய்யப்போகிறாய்? அவனே மகா செல்வாக்குள்ளவன். உன் இஷ்டப்படி நடக்க எதையும் செய்யச் சித்தனயிருக்கிறான். அவனிலும் அழகும் இடம் பொருள் ஏவலும் படைத்தவர்கள் உனக்கு யார் கிடைக்கப்போகிறார்கள்? நான் சொல்வதைச் சற்றுச் செவி சாய்த்துக்கேளம்மா! நீ சிறு பெண், உனக்கு அநுபவம் சிறிதும் கிடையாது, பின்னால் நீ மிகவும் வருந்தநேரிடும். ஆகையால் சிறிதும் தாமதியாதே, "காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள், கரும்புள்ளபோதே ஆலையாடிக்கொள்" வீண் மனோராஜ்யம் பண்ணாதே. உன் உற்றார் பெற்றாரை நீ ஒருபோதும் காணமுடியாது, உன் தமையன் இதுவரையிலும் உன்னைத்தேடி வராததால் கட்டாயம் இறந்தே இருக்கவேண்டும். ஏன் வீணில் இந்த அழகிய தேகத்தை வாட்டிவதக்குகிறாய்? மன்மதனும் உன்னைக்கண்டு மயங்குவானே. இந்த வணிகர் வேந்து இத்தனை நாளாக உன்னைச் சும்மா விட்டிருப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பெண் ஜன்மமாகிய நானும் உன்னைக் கண்டவுடன் மயங்கினேன் என்றால், பிறர் மயங்கக்கேட்பானேன். சற்று நிதானித்து யோசித்துப்பார். இளமைப்பருவத்திலேயே இவ்வாறு விரதங்கள் கொண்டால் பயனென்ன. அப்பருவம் இன்பம் அநுபவிக்கவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. என் போன்றவர்கள் நினைத்த வண்ணம் இன்பங்களை அநுபவித்தும் இன்னும் தெவிட்டவில்லை. எங்கள் குலம் கணிகையர் குலம், அவ்வாறு நீ இருக்கவேண்டுவதில்லை.

(இன்னும் வரும்.)

எஸ். சாமிநாதையர்.

சமாசாரம்.

வேயிலில் அலைகிறவர்களுக்கு சூரிய ரஸ்மியால் காய்ப்புண்டு மூளை மயங்கியும் சிற்சில சமயங்களில் அவர்களுக்குப் பிராண ஹாநியும் சம்பவிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. நல்ல குதிரைகள் சூரியவெப்பம் தாங்காமல் சுருண்டு விழுந்து மாய்கிறது முண்டு. இதைத் தடுக்கச் சிவப்பு உருமால் கட்டுதலும், சிவப்புத் தொப்பி போடுதலும், நலமென்று ஒரு அறிஞர் கண்டுபிடித்து அநுபவவித்தமாய் ருசுப்படுத்தி யிருக்கிறார்.

"சுவர்ணமணிமாலை" என்ற சங்கம்:—இது குழந்தைகள் அன்பின் வழியில் அமைதலுக்கு உற்ற சங்கம்.

வாழி, நேசி, சுகி.

ஒவ்வொரு குழந்தையும் அடியில்வருமாறு திநம் ஒருமுறை சிந்தனை செய்யவேண்டுவது.

(1) இவ்வுலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அன்பாகிய சுவர்ணமணிமாலையில் நான் ஒரு மணியாய் உள்ளேன், என் மணி பளபளப்பாயும் உறுதியாயும் இருக்கற்பாலது.

(2) அதனால் எனக்கு எதிர்ப்படும் எவ்வுயிரையும் அன்பாகவும் ஆதரவாகவும் நடத்த முயலுவேன். என்னின் மெலியாரைக் காப்பாற்றவும் அவர்க்கு உதவிபுரியவும் முயலுவேன்.

(3) மாசற்றவும் அழகானவுமான சிந்தனைகளைச் சிந்திக்கவும், மாசற்றவும் அழகானவுமான சொற்களை வசனிக்கவும், மாசற்றவும் அழகானவுமான கர்மங்களைச் செய்யவும், நான் முயலுவேன்.

(4) நல்லவனாய் ஒழுகுவேன். பிறர் நலம்பெற வாழ்வேன்.

(5) இம்மாலையின்கண் உள்ள ஒவ்வொரு மணியும் என்றும் பளபளப்பாயும், உறுதியாயும் ஆகவேண்டுமென விரும்புவேன்.

கே. எம். ராமஸ்வாமி அய்யர் B. A. என்பார் மரணம். நமது ஞாந சகோதரர் பிரஹ்மஸ்ரீ இராமஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள், சென்றமீ 15உ சாயங்காலம் $6\frac{1}{2}$மணிக்கு தேகவியோகமானார். மரணத்திற்கு இரண்டுநாள் முன்வரை பிரஞ்ஞையுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவர் கடைமுறையில் வசனித்த வார்த்தைகள் மிகவும் நலமுள்ளன. "நான் பிரஹ்மஞாந சபையின் புத்தகங்களைப் படித்து அறிந்ததினால், எனக்கு மரணபயம் இல்லை. மரணம் என்பது ஒரு ஊரினின்று மறு ஊருக்குப் போவது போன்றதாம். நான் திருப்தியாக இருக்கிறேன், கவலை எனக்கில்லை. சென்ற வருஷத்தின் ஜனவரிமீ 1உயின் கிரகங்களின் அமைப்பால், ஒரு மஹாபுருஷன் அவ

தாரம் ஆகவேண்டியகாலம் சம்பவித்திருக்கிறது. அவர் வெளித்தோன்றுவர். அவரை வழிபட ஜநங்கள் ஆயத்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும்." தன் ஜேஷ்ட புத்திரனையும், மாப்பிள்ளைகளையும் பார்த்து, "நீங்கள், பிரஹ்மஞான சபையைச் சேருங்கள். அதன் இலக்கியங்களைப் படியுங்கள். அவைகள் மிகப் பயன்படும்." சுமார் 20 வருடத்திற்கு மேலாக டிஸ்டிரிக்கட்டு கோர்ட்டு வைக்கிலாக இருந்து திரவியம் சம்பாதித்தார். பெருகிய சந்தானமுள்ளவர். ஈகையுள்ளவர். பொதுநலப்பிரியர். மதுரை பிரஹ்மஞான கிளைச்சபையின் அதிக அபிமானமுள்ளவர். மரணகாலத்தில் அவருக்கு வயது 51. புவர்லோக சுவர்க்கலோக அநுபவங்கள் முடிந்து சீக்கிரம் சபையின் தொழிலை இனி அதிக தீவிரமாக நடத்த மறுபடி திரும்புவர். மறுமையின் அநுபவங்கள் அவருக்குச் சுகமாக நடைபெறுவனவாக.

பழைய கவர்னர் போதல், புது கவர்னர் வருதல்:—கனம் தங்கிய ஸர். ஆ. லாலி அவர்களான நமது சென்னை இராஜதானி கவர்னர் நாளிது மீ 3வ தம்முடைய ஆளுகை முடிந்தமையால், சென்னையை விட்டு தம் தேசத்திற்கு பிரயாணமானர். நாளிது மீ 1வ புது கவர்னரான கனம் தங்கிய ஸர். ஜெ. ஜிப்ஸன் கார்மிக்கேபல் அவர்கள் சென்னைக்கு விஜயமாகி, நாளிது மீ 3வ இந்த ராஜதாநியின் அதிகாரத்தை வகித்தார்.

ஹிந்து ஸர்வகலாசாலை:—மாதுஸ்ரீ அந்நிபெஸண்டு அம்மையார் சென்றமீ 6வ சீமையிலிருந்து சென்னைக்கு வந்தார்கள். சொற்பகாலம் அவ்விடம் தங்கியிருந்து, சென்றமீ 12வ காசிமாநகரத்திற்குச் சென்றார்கள். காசிநகரத்தின்கண்ணுள்ள ஹிந்து வித்தியாசாலையை நடுநாயகமாக வைத்து, ஹிந்து ஸர்வகலாசாலையை ஏற்படுத்துவதாக, பிரஹ்மஸ்ரீ மதன்மோகன் மாளவ்வியர் அவர்களும், பிரஹ்மஸ்ரீ தர்பங்க மகாராஜாவும், மாதுஸ்ரீ பெஸண்டு அம்மையாரும், ஏகோபித்துத் தீர்மாநம் செய்திருக்கிறார்கள். சீக்கிரம் இறைவன் அருளால் இந்த விஷயம் உறுதிப்படுமென்று நாம் நம்புகிறோம்.

விக்டோரியா எட்வார்டு சரஸ்வதீ விலாஸம்:—இப்பெயர்கொண்ட புத்தகசாலையும், பொதுஜந சபாமண்டபமும், நம்மதுரைமாநகர்க்கு நிர்மாணம் செய்கிறதாக, தீர்மானம் செய்யப்பெற்று அதன் சங்கஸ்தாபநம் நாளிது மீ 11வ சாயங்காலம் 5 மணி, 30 நிமிஷமான நல்லவேளையில் கனம் தங்கிய பிரஹ்மஸ்ரீ வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். மேற்படி கட்டிடம் சீக்கிரம் முடிவுபெற்று, ஜநங்களுக்கு உபகாரமானதாக அமைய வேண்டுமென பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பத்திராதிபர்.

பூர்ணசந்திரோதய அநுபந்தம்.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

☞ பிறர் இதை அநுமதியின்றி பிரசுரம் செய்யக்கூடாது.

ப. நா.

குறிப்பு:—ராகத் துவேஷாதிகள், அகங்காரம், அசூயை, ஈரிஷை, கோபம் முதலிய துர்க்குணங்கள் நீங்கி மநம் நிர்மலமாகவேண்டியதற்கு உபாயம் சொல்லுகின்றார். சுகமாயிருப்பவரைப் பார்த்தால் ஈரிஷை உண்டாகும். அதனால் மநத்திற்குக் கல்மஷம் உண்டாகும். அப்படி உண்டாகாமல் இருத்தற் பொருட்டு அவர்பால் ஸ்நேஹபாவத்தையும், துக்கத்திற்குள்ளானவர்களிடம் தயை, காருண்ணியத்தையும்* புண்ணியம் செய்பவர்களிடம் சந்தோஷத்தையும், பாபம் செய்பவரிடத்தில், அவரையும் அவர் செய்யும் பாபத்தொழிலையும்பற்றிக் கவநியாதிருத்தலையும், நம் மநத்தில் உண்டுபண்ணிக்கொளல் வேண்டும்†. அப்படிச் செய்வதினால் மநத்தின் சாஞ்சல்லியம் நீங்கும். பரிசுத்தமாகவும், ரஜஸ், தமோகுணங்கள் நீங்கப்பெற்று, மநம் சுத்த ஸாத்விக குணமுடையதாகும் அதனால் சித்தம் ஐகாக்ரியம் அடையும், மநம் ஒருநிலைப்பெறும்.

இந்த சூத்திரம் தியாநகாலங்களில் தவிர, மற்ற காலங்களில், அதாவது உலகத்தில் நடைபெறுங் காலத்தில், யோகி ஒழுகவேண்டிய முறையை உபதேசிக்கின்றது.

34. ப்ரச்சர்தநவிதாரணாப்யாம் வா ப்ராணஸ்ய॥

பிராணனைப் பிரயத்நத்தால் (யோக முறைப்படி) வெளியே விடுதலும், உள்ளே நிறுத்தலும், என்ற பயிற்சியாலாவது (மநத்தை ஒருநிலைப் படுத்தல் வேண்டும்.)

குறிப்பு:—முந்திய சூத்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி "மைத்ரீகருணை" முதலிய தன்மைகள் ஏற்படாவிடில், மநத்தை ஒரு நிலையில் இருக்கும்படி செய்தலுக்குச் சாதநங்களைச் சொல்லுகிறார், இந்த சூத்திரத்தில் ஒரு உபாயம் சொல்லுகிறார். அதுதான் பிராணாயாமம். வா என்பது இனிவரும் மற்ற சாதநங்களை உத்தேசித்தது.

பிராணாயாமம் செய்தலினால் மநத்தின்கண் உண்டாம் விர்த்திகள் ஒடுங்கும்.

---

* அதனால் பிறர்க்கு அபகாரம் செய்தலை நிவிர்த்தித்து, உபகாரம் செய்தலே நலம் என்ற எண்ணம் உண்டாகும்.

† அப்படிச் செய்வதினால், உண்டாகும் கோபம் விலகும்.

மன்மன மெங்குண்டு வாயுவு மங்குண்டு
மன்மன மெங்கில்லே வாயுவு மங்கில்லே
மன்மனத் துள்ளே மகிழ்ந்திருப் பார்க்கு
மன்மனத் துள்ளே மனேலய மாமே—திருமந்திரம்.

வெளியே விடுதல் (ரேசகம் செய்தல்) உள்ளே நிறுத்தல் (கும்பகம் செய்தல்) என்ற முறை இந்த சூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. அதாவது பூரகம் செய்யாமல் கும்பகம் செய்தலாம். இம்முறையில் வெளியேறின வாயுவை வெளியிலேயே இருக்கும்படி செய்தல் கும்பகமாம். இவ்விதம் செய்வதால், சரீரம் லகுத்துவத்தை அடைகிறது. அதன்மேல் மநம் ஸ்திரப்படுகிறது.

பூரகம், கும்பகம், பின்பு ரேசகம் என்ற முறை மற்றொன்று. அது இந்த விடத்திற் சொல்லவில்லை. கீதை 6-ம் அத்தியாயம் பார்க்க.

35. விஷயவதீ வா ப்ரவ்ருத்திருத்பந்நா மநஸஃ ஸ்திதிநிபந்தநீ॥

அல்லது விஷயங்களை ஆசிரயித்த பிரவிர்த்தியானது மநத்தை அசையாமல் கட்டுப்படுத்தும்.

குறிப்பு:—விசேஷமான இந்திரிய சக்திகளை உண்டுபண்ணக்கூடிய மூக்கு நுனிமுதலிய ஸ்தாநங்களில் சித்த ஐகாக்ரிய முறைகளை நாடுதல், யோகமுறையில் நன்னம்பிக்கையை யுண்டுபண்ணும். அப்படிச் செய்வதால், தூரதிருஷ்டி, தூரக்கேள்வி, வாசனைப் பொருளின்றி நல்ல வாசனைகளின் அநுபவம் இவைபோன்ற சித்திகள் உண்டாகிறதினுல், யோகாப்பியாசத்தில் உண்மையான நம்பிக்கை ஏற்படும். அதனுல், தீவிரமான யோகமுயற்சி உண்டாகும்.

நாஸிகாக்கிரத்தில் மநத்தை நிறுத்தினுல் திவ்விய (சூக்ஷ்மமான) கந்தங்களின் அநுபவமும், நாக்கின் நுனியில் மநத்தைநிறுத்தித் தியாநம் பண்ணினுல் தாரணை, தியாநம், சமாதிமுறைகளை அப்பியஸித்தால் (இதுவே ஸம்யமம் என்றும் பெயர்பெறும்), திவ்விய ரசங்களின் அநுபவமும், தாலுவில் தியாநம்செய்தால் திவ்விய ரூபங்களின் அநுபவமும், நாவின் மத்தியில் தியாநம் செய்தால் திவ்விய ஸ்பரிசங்களின் அநுபவமும், நாவின் அடிமூலத்தில் தியாநம் செய்

தால் திவ்விய சப்தங்களின் அநுபவமும் உண்டாகும். இவ்விதமான அநுபவம் ஏற்பட்டால் ஸம்சயம் நீங்கி ஸ்தைர்யம் உண்டாகி சமாதிப்பிரஞ்ஞைக்கு துவாரம் (வழி) உண்டாகும். முன் சொன்ன தியாந மானது சந்திரன், சூரியன், கிரகங்கள், ரத்நங்கள், தீபம், மணி, முதலியவைகள் மேலும் நிகழலாம். அதனுல் மேற்கண்டபடி சமாதி பிரஞ்ஞைக்கு வழி ஏற்படும்.

சாஸ்திரததினுலும், அநுமாநத்தினுலும், குருஉபதேசத்தாலும் தெரிந்த விஷயம் அவன் அவன் ஸ்வந்த அநுபவமில்லாவிடில் பரோக்ஷமாகவேயிருக்கும். அதனுல் மோக்ஷம் முதலிய சூக்ஷ்ம விஷயங்களில், உண்மையான ஸ்திரமான நம்பிக்கை உண்டாகிறதில்லை. யாதேனும் ஒரு சூக்ஷ்மமான விஷயத்தில் பிரத்தியக்ஷமான அநுபவம் ஏற்படுமாகில் சாஸ்திரம், அநுமாநம், குருஉபதேசம் இவைகளால் தெரிந்துகொண்ட ஞாநம் ஸ்திரப்படுகிறது. அதனுல் மோக்ஷம் வரையுள்ள மற்ற சூக்ஷ்மமான விஷயங்கள் உண்மையென நம்பிக்கை உண்டாகிறது. இதனுல் தான் மநத்திற்கு ஸம்ஸ்கார அப்பியாஸ முறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. விர்த்திகள் நாநாவிதமாக மாறிக்கொண்டிருக்கின்றமையால் விர்த்திகள் ஓடுங்கும் பொருட்டு அநேக அப்பியாஸங்கள் இப்போது சொல்லப்படுகின்றன. அந்த அப்பியாஸம் பிரயோஜநப்படவேண்டுமானுல், அதாவது மநத்தின் ஸ்திரமான நிலை உண்டாகவேண்டுமானுல், அப்பியஸிக்கப்படும் முறையைத்தவிர மற்ற விஷயங்களில் வைராக்கியம் வேண்டும். அந்த வைராக்கியத்தை வசீகாரம் எனச் சொல்லுகிறது.

36. விஶோகா வா ஜ்யோதிஷ்மதீ॥

அல்லது, துக்கமில்லாமல், ஜோதிஸை (மநத்தின் ஸ்த்வ பாவத்தை) ஆசிரயித்த பிரவிர்த்தி (மநத்தை அசையாமல் கட்டுப்படுத்தும்.)

குறிப்பு:—ஹிருதய புண்டரீகத்தில் மநத்தை நிறுத்தி, தாரணை தியாநம், ஸமாதி கொள்ளுகிறவனுக்கு புத்தி நிர்மலமாகவும் ஆகாசம் போல் எல்லாவற்றிலும் வியாபிக்கும் இயல்பினதாகவும் ஆகிறது.

ஹிருதய புண்டரீகத்தில் ஒரு சக்ரம் உள்ளது. அது 8 தளமுள்ளது. அது அதோமுகமானதாக இருக்கிறது. பிராணுயாமத்திஞல் ஊர்த்துவமுகமாகத் திருப்பி, அதில் மநத்தை நிறுத்தவேண்டும். அதன் மத்தியில் சூரியமண்டலம் ஜாக்கிரதாவஸ்தையின் இருப்பிடமும் அகாரம் என்ற அக்ஷரமும், அதன் மேல் சந்திரமண்டலம் ஸ்வப்நாவஸ்தையின் இருப்பிடமும் உகாரம் என்ற அக்ஷரமும், அதற்கும் மேல் அக்நிமண்டலம் சுஷுப்தி அவஸ்தையின் இருப்பிடமும் மகாரம் என்ற அக்ஷரமும், அதற்கும் மேல், பரவியோம ஸ்வரூபம் துரீய அவஸ்தை பிரஹ்ம நாதம் என்று சொல்லப்படும் அர்த்த மாத்திரையும் இருக்கின்றன. அந்தத் தாமரையின் கர்ணிகையில் ஊர்த்துவமுகமான பிரஹ்ம நாடி இருக்கின்றது. அது சூரியாதி மண்டலங்களின் மத்தியில் பிரவேசிக்கிறது. அதற்கு மேல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது ஸுஷும்நா நாடி. அது வெளியிலுள்ள சூரியமண்டலங்களைத் தாண்டிப்போகின்றது. அது தான் மநத்தின் ஸரியான ஸ்தாநம். அதில் தாரணை, தியாநம் செய்தால், சித்தஸம்வித் உண்டாகிறது. வஸ்துக்களின் உண்மையான நிலை(Thought Forms)யின் சாக்ஷாத்காரம் பெறுகிருன். அந்த ஸ்தாநத்தில் மநம் நிற்பதிஞல் சூரியன், சந்திரன், கிரகங்கள், ரத்நங்கள் இவைகளின் தேஜோரூபங்களாக நாநாவிதமாகத் தோன்றுகிறது. அதாவது அந்த மநம் அந்த ரூபங்களாக ஆகிறது. ஸுஷும்நா நாடியை ஆசிரயித்திருக்கின்றமையால், இந்த மநஸ் ரஜஸ், தமஸ் இரண்டும் குறைந்தும் சத்வம் மேலிட்டும் இருக்கின்றது. அதஞல் அந்த நிலை ஜோதிஷ்மதீ (ஜோதிஸை உடையது) என்று சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

முன்னே சொல்லியபடி விஷயங்களில் சம்பந்தம் பெற்றது போல, அஸ்மிதையில் (நான் இருக்கிறேன் என்ற பாவம்) ஏகாக்கிரதை பெற்ற மநஸ் ஆனது அலையற்ற சமுத்திரம் போலவும், சாந்தமாயும், (ரஜஸ், தமஸ் அற்றதாயும்) எங்கும் வியாபகமுள்ளதாயும், நான் என்ற சுத்தப் பிரஞ்ஞைமாத்திரம் உள்ளதாயுமிருக்கின்றது. இவ்விதமாகவே சாங்கிய சூத்திர வியாக்கியாதாவான பஞ்சசிகாசாரியாரும் சொல்லுகின்ருர்.

விஷயங்களை ஆசிரயித்து நிகழும் பிரவிர்த்தியும், அஸ்மிதையை ஆசிரயித்த மநப் பிரவிர்த்தியும் ஜோதிஷ்மதீ எனப் பெயர் பெறும். இதஞல் யோகியின் மநம் ஸ்திரமான நிலையை யடைகின்றது.

37. வீதராகவிஷயம் வா சித்தம்॥

அல்லது ஆசைவிட்ட மஹா புருஷர்களை மநம் விஷயீகரித்தலிஞல் (அது ஸ்தைர்யம் பெறும்.)

குறிப்பு:—ஆசைவிட்டவர்களான வியாஸர் முதலிய மஹர்ஷிகளின் குணங்களைத் தியாநித்தல் வேண்டும். அவர்களின் மநோநிலையைத் தியாநித்தலால் அந்நிலையை, அப்பியாஸம் செய்கிற யோகி பெறுகிருன்.

38. ஸ்வப்நநித்ராஜ்ஞாநாலம்பநம் வா॥

அல்லது ஸ்வப்நத்திலும் நித்திரையிலும் ஏற்படும் ஞாநத்தை ஆசிரயித்துத் தியாநிப்பதால் மநம் நிலை பெறும்.

குறிப்பு:—(1) வேறு ஒரு அர்த்தம் "அல்லது ஸ்வப்நத்திலும் நித்திரையிலும் ஞாநம் நழுவாது வைத்துக்கொளல்." என்பதாம். ஜாக்கிரதையினின்று ஸ்வப்நத்திற்குப் போகும்போதும், ஸ்வப்நத்தினின்று சுஷுப்திக்குப் போகும்போதும் நான் என்ற பிரஞ்ஞையின் தொடர்பு அற்றுப்போகிறது. அத்தொடர்பு அருமல், பிரஞ்ஞை நிலைத்தல் வேண்டும். அற்றுப்போகும் நிலையை பாழ் என்று சொல்லுகிறது. அப் பாழைத் தாண்டுதலுக்கு முயலவேண்டும். இது தான் இந்த சூத்திரத்தின் தாத்பரியம். நினைவிற்கும் கனவிற்கும் மத்தியில் ஒரு பாழ், கனவிற்கும் சுஷுப்திக்கும் மத்தியில் ஒரு பாழ், சுஷுப்திக்கும் துரியத்துக்கும் மத்தியில் ஒரு பாழ், ஆக முப்பாழ்கள், அதாவது லய ஸ்தாநங்கள் உண்டு.

(2) இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்கள் இல்லாமலும், மநஸ் ஆனது வாஸநாரூபமான விஷயங்களை அநுபவிக்கும் ஸமயம் ஸ்வப்

நமாம். நித்திரையின் லக்ஷணம் முன் 10-ம் சூத்திரத்திற் கண்டு கொள்க.

(3) ஸ்வப்நத்தில் யாதேனும் ஒரு தேவதை அல்லது மஹா புருஷர் அல்லது உயர்ந்த பாவம் தோன்றும் பக்ஷத்தில் நினைவில் அந்த தேவதை, அந்த புருஷன், அந்த உயர்ந்த பாவம் இவைக ளின்மேல் மநத்தை நிறுத்தினால், மநம் ஒருமுகப்படும். யோகி ஸ்தைர்யம் பெறுவான்.

(4) ஸுஷுப்தியின் ஞானம்:—ஸாத்விக ஸுஷுப்தியின் ஞானம், "சுகமாய்த் தூங்கினேன்" என்ற மட்டில்தான் ஸ்மிருதி நினைவில் உண்டாகும். அந்நிலையில் (சுகம் அநுபவித்த நித்திரை சமயத்தில்) மநம் தன் நிலையிலிருக்கும். அதுவே ஏகாக்ரமான நிலை. பிரஹ்மவித்துக்கள் அந்த ஸுஷுப்தி சுகத்தையே பிரஹ்ம ஸ்வரூபம் என்கின்றார்கள், சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் ஸுஷுப்தியின் விசாரணையைப்பற்றிய விஷயம் இங்கு கவநிக்கத்தக்கது.

39. யதாபிமதத்யாநாத்வா॥

அல்லது எது உனக்கு நலமெனப்படுகிறதோ, அதின் மேல் தியாநித்தலினால்.

குறிப்பு:—எது பிரியமாகவிருக்கிறதோ, அதன்மேல் மநம் நிற்பதாகும். அதனால் ஐகாக்ரியம் சித்திக்கும். தேவதையைத் தனக்குப் பிரியமான ரூபமாகத் தியாநித்தலினால், மநம் ஸ்தைர்யம் பெறும்.

40. பரமாணு பரமமஹத்த்வாந்தோऽஸ்ய வஶீகார:॥

(இவ்விதமாய்த் தியாநிக்கின்ற யோகிக்கு) பரம அணு முதல் பரம மஹத் வரையில் உள்ள எல்லாம் ஸ்வாதீநப்படும்.

குறிப்பு:—மேற்கண்ட உபாயங்களினால், யோகியானவன் ஸ்தூலவஸ்து முதல் வர வர மஹா ஸூக்ஷ்மவஸ்து வரை தியாநம் செய்யும்படியான திறமையும் சூக்ஷ்ம வஸ்து முதல் மஹா ஸ்தூல

வஸ்து வரை தியாநம் செய்யும்படியான திறமையும் பெறுதல் கூடும். இதில் எவ்விதத் தடையும் கிடையாது. இந்நிலையைப் பெற்ற யோகியானவன், ஐகாக்ரியத்தின் பூர்ணத்திறமையைப் பெறுகிறான். இனி அவ்விஷயத்தில் பழக்கம் வேண்டுவதில்லை.

41. க்ஷீணவ்ருத்தேரபிஜாதஸ்யேவ மணேர்க்ரஹீத்ருக்ரஹணக்ராஹ்யேஷு தத்ஸ்ததஞ்ஜநதா ஸமாபத்தி:॥

இவ்வித அப்பியாசத்தால், மநோவிர்த்திகள் க்ஷீணமாகியிருக்கின்ற யோகியின் மநஸ் அஸ்மிதையையும் இந்திரியங்கள், விஷயங்கள் இவைகளுடன் ஏகீ பாவத்தையும் அடையும். நிர்மலமான ஸ்படிக மணியைப் போன்றதாகும்.

குறிப்பு:—ஸ்படிக மணியின் ஸமீபத்தில் செம்பருத்தியின் புஷ்பத்தை வைத்தால் அதன் நிறம் அம் மணியில் தோன்றிடும். அது போல யோகியின் மநம் நிகழும். விர்த்திகள், சாத்விக, ராஜஸ, தாமஸம் என மூன்று விதங்கள். ராஜஸ, தாமஸ விர்த்திகள் மாத்திரம் க்ஷயத்தை அடைகின்றன. சாத்விக விர்த்தி இருக்கின்றது. சாத்விக விர்த்தி நிகழ்நிலைத்தான் மநம் அந்தர்முகப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறது. மற்ற இரண்டு விர்த்திகள் (ராஜஸ, தாமஸம்) பகிர்முகமானவை. முதன்மையில் இவ்விரண்டு வித விர்த்திகள் அடங்கி, மநம் அந்தர்முகப்படும், சாத்விக விர்த்தி மாத்திரம் நிகழும். பின்பு, இவ்விர்த்தியும் ஒடுங்கும். ராஜஸ தாமஸ விர்த்திகள் நிகழும் காலத்தில் மநம் மலிநமாக விருக்கும். இவை நீங்கி ஸாத்விக விர்த்தி அதிகப்படவே, மநம் ஸ்படிகம்போல் நிர்மலமாக இருக்கும். அப்போது எந்த வஸ்துவுடன் மநம் ஸம்பந்தப்படுகிறதோ, அந்த வஸ்துவின் தன்மையாக ஆகிவிடுகிறது.* அது ஓர் நிலைமை. மநஸ் ஆனது விஷயங்களுடன் சம்பந்திக்காமல், இந்திரியங்களுடன் மாத்திரம் சம்பந்தித்து, இந்திரியங்களை விஷயமாகக்கொள்ளும் நிலைமை இரண்டாவது. † மநம் பிரமாதாவுடன் (ஆத்மாவுடன்) சம்பந்தித்தல் மூன்றும் நிலைமை. இதற்கு கிரஹீதிருஸமாபத்தி என்று பெயர்.

* இதற்கு கிராஹ்யஸமாபத்தி என்று பெயர்.

† இதற்கு கிரஹணஸமாபத்தி என்று பெயர். கிரஹணம் என்றால் இந்திரியங்களுக்குப் பெயர்.

கிரஹீதிரு என்ருல் கிரஹிக்கிறவன், அதாவது ஆத்மா என்றர்த்தம் ஸமாபத்தி=தந்மயமான பரிணமம். தன்னிடத்தில் உள்ள ஆத்மா வினிடம் தந்மயப்படுதலைத் தவிர, முக்தர்களான சுகர், பிரஹ்லாதர் முதலானவர்களிடம் மநத்தை ஒரேபிடியாய் நிறுத்தலும் இந்த ஸமா பத்தியிலடங்கும்.

42. தத்ர ஶப்தார்த்தஜ்ஞாநவிகல்பை:
ஸங்கீர்ணா ஸவிதர்கா ஸமாபத்தி:॥

மேற்கண்ட ஸமாபத்திகளுக்குள், சப்தம், அர்த்தம், ஞாநம் இவை களுடன் கலந்து நிகழும் ஸமாபத்தியானது ஸவிதர்க்க ஸமாபத்தி என்று பெயர் பெறும்.

குறிப்பு:—41-ம் சூத்திரத்தில் ஸமாபத்தியின் பொதுவான லக்ஷணம் சொன்னர். இந்த சூத்திரம் முதல் 44-ம் சூத்திரம் வரை யில், ஸமாபத்தியின் விசேஷ லக்ஷணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. உதாரணமாக இந்த ஸமாபத்தியில் "பசு" என்ற பதம், அதன் பொருள், அதன் ஞாநம், இவை தியாநத்தில் கலந்து நிற்றலாகும். இது திரிபுடி நிகழும் நிலை. அதாவது மநோவிர்த்தியானது மேற்கண்ட மூன்றிலும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும். பதத்தையும் ஞாநத்தையும் விட்டு பொருள்மாத்திரத்தில் மநம் தனித்து நின்ருல், அத்துடன் ஒன்றுபட்டால், அது நிர்விதர்க்க ஸமாபத்தி என்று சொல்லப்படும். அதாவது இதில் சப்தத்தினுடைய ஸங்கேத ஞாநமும், அநுமாநத் திற்கு ஸாதநமான ஸ்மரணமும் விலகும்போது, மநம் அர்த்தத்தில் மாத்திரம் நிற்கும். இந்த நிர்விதர்க்க ஸமாபத்தியில் உண்டாகின்ற வஸ்து ஞாநமானது யோகிக்கு உண்மையான பிரத்தியக்ஷப் பிரமா ணமாகிறது, இப்பிரமாணம், சப்தம், அநுமாநம் என்ற பிரமாணங் களுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றது.

43. ஸ்ம்ருதிபரிஶுத்தௌ ஸ்வரூபஶூந்யேவார்த்தமாத்ர
நிர்பாஸா நிர்விதர்கா ॥

ஸ்மிருதி போயும், நான் என்ற பிரஜ்ஞை அற்று இருக்கிறது போல வும் (தியாநம் பண்ணப்படும்) வஸ்து மாத்திரமாக மநம் நிற்கும் நிலைமை யானது, நிர்விதர்க்க ஸமாபத்தி எனச் சொல்லப்படும்.

Registered No M. 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள
பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின்
ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 2 } 1911ளு டிசம்பர்மீ 15உ
விரோதகிருதுளு கார்த்திகைமீ 30உ } பகுதி 8.

ப. நாராயண ஐயர், B. A., B. L., F. T. S.
அ. ரங்கஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ரூ. 2. தனிப்பிரதி அணா 4.

மதுரை:
விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

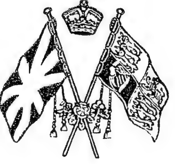
பொருளடக்கம்.

		பக்கம்.
டில்லிமாநகரில் மாட்சிமைதங்கியசக்கரவர்த்தி அவர்களின் பட்டாபிஷேகம்.	பத்திராதிபர்.	உ௬௫
மாட்சிமைதங்கிய ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னர் பட்டாபிஷேகமும், டில்லிதர்பாரும்	பி எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர்.	
முடிசூட்டு வாழ்த்து—எஸ். சாமிநாதையர்.		உ௬௮
சீக் மடங்கள்—ஆர். வ. சாஸ்திரி.		உ௭௩
'ஹிந்து' என்பவன் எவன்?—ப. நா.		உ௭௭
ஸங்மார்க்கமுறையும் ஸம்ஸாரியும்—ப. நா.		உ௮௦
புத்தக வரவு,	பத்திராதிபர்.	உ௯௦
சமாசாரம்		உ௯௪
பதஞ்சலிமகரிஷி அருளிச்செய்த யோகசூத்திரம்.		

Supplement to the " Poorna Chandrodayam "

மாக்ஷிமை தங்கிய
ஐந்தாம் ஜார்ஜு சக்கரவர்த்தி.

அன்பின் வழியது
என் அரசியல்

மாக்ஷிமை தங்கிய
மேரி சக்கரவர்த்தினி.

MADRAS : THE GUARDIAN PRESS, MOUNT ROAD

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2 { 1911ஞ டிசம்பர்மீ 15௳ / விரோதகிருதுஞ கார்த்திகைமீ 30௳ } பகுதி 8.

டில்லிமாநகரில் மாட்சிமை தங்கிய சக்கரவர்த்தியவர்களின் பட்டாபிஷேகம்.

மாட்சிமை தங்கிய ஐந்தாம் ஜார்ஜு சக்கரவர்த்தி அவர்களும், சக்கரவர்த்திநீ மேரி அம்மை அவர்களும் நாளிது டிசம்பர்மீ 12௳யில் டில்லிமாநகரில் மகுடாபிஷேகம் பெற்றார்கள். இந்த வைபவம் விமரிசையாயும், குதூகலத்துடனும், பரமேசுவரனின் பூர்ணமான கடாக்ஷவீக்ஷணத்தின் அருளால் சூக்ஷ்மபூமிகளில் தேவர்கள் சாந்நித்தியத்துடனேயும் பலதேச முடிமன்னர்களும் அவர்கள் பிரதிநிதிகளும் சூழவும், அளவிறந்த பிரஜைகள் நிற்கவும், நடைபெற்றது. இந்த உயர்நலம் அமைந்த உத்ஸவத்தின் விவரணங்களை வெளியிட வார்த்தைகள் சக்தியற்றன; மாற்றம்கடந்த காட்சி இது. இதுகாறும், உலகம் தோன்றிய காலமுதல், புராண வாயிலாகவும், சரித்திர வாயிலாகவும் நாம் தெரிந்துகொண்டமட்டில், நடைபெறாத ஸம்பவம் இது. இந்தியா தேசம் முழுமையும் ஒரே குடையின் கீழ் இதுவரை ஒருங்கே சேர்க்கப்பெற்று இருந்திருப்பதில்லை. இப்போது மகுடாபிஷேகம் பெறும் நமது சக்கரவர்த்தியின் ராஜ்யம், மிகப்பெரிதானது. இதற்கு முன்னர் இவ்விஸ்தீரணமான ராஜ்யத்தைப் பரிபாலநம் செய்யும்படியான பாக்கியத்தை ஒரு சக்கர

வர்த்தியும் பெற்றூர் இல்லை. ஸ்ரீ ராமசந்திரமூர்த்தியும், ஸ்ரீ தர்ம புத்திரரும் அரசாண்ட ராஜ்யம் நம்முடைய இந்தியா தேசத்தின் ஒரு பாகம்தான். பெரும்பான்மையான பாகம் பல தனியான சிற்றரசர்களுடைய சுவாதீநத்தில் இருந்தது. கார்தேஜ் ராஜ்யம் என்ன, கிரேக் ராஜ்யம் என்ன, ரோமாபுரி ராஜ்யம் என்ன, பின்னர் சமீபகாலத்தில் நடைபெற்ற, ஸ்பானியா ராஜ்ய மென்ன, இவை எல்லாம், பிரகிருத பிரிடிஷ் ராஜ்யத்தை நோக்க, அற்பமானவைகளாகவே தோன்றும். இந்த ராஜ்யம் சூரிய அஸ்தமநமே நேரிடாதபடி உலகம் முழுமையும் பரவியிருக்கின்றது. உத்தர துருவத்திலும், தக்ஷிண துருவத்திலும் கூட இந்த ராஜ்யத்தின் தீபங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இராஜ்யத்தினது விஸ்தீரணம் பூமியின் மேற்பரப்பின் ஐந்தில் ஒரு பாகத்திற்கு அதிகமானது; ஒரு கோடியே பன்னிரண்டு லக்ஷம் சதுரமைல் அளவுள்ள ராஜ்யம் இது. நிலவளம், மழைவளம், மலைவளம், நீர்வளம், பொருள்வளம், எல்லாம் பூர்ணமாய் அமையப் பெற்றதாய் உள்ளது. உலகத்தில் 180 கோடி ஜநங்கள் வஸிக்கின்றூர்கள். இந்த பிரிடிஷ் ராஜ்யத்தில் மட்டும் 41 கோடி ஜநங்கள் வஸிக்கின்றூர்கள். அவர்களில், 31 கோடி ஜநங்கள் நம்முடைய இந்தியா தேசத்தில் வஸிக்கின்றூர்கள். உலகில் உலாவும் எல்லாப் பாஷைகளும், இந்த ராஜ்யத்தில் நடைபெறுகின்றன. நமது இந்தியா தேசத்தில் மாத்திரம் 147, வித்தியாஸமான பாஷைகள் வழங்கிவருகின்றன. அவைகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் இரண்டு பெரிய பாஷை வர்க்கங்களில் அடங்கும். ஸம்ஸ்கிருதத்தினின்று உண்டானவை எல்லாம் வட இந்தியாவிலும் மேற்கு இந்தியாவிலும், திராவிட பாஷைகள் எல்லாம் தென்னிந்தியா கிழ் இந்தியாவிலும் வழங்கி வருகின்றன.

இவ்விதமான ஐசுவரியம் பொருந்திய ராஜ்யத்திற்குப் பிரதாந பட்டணம் லண்டன்மாநகர். இது நமது இராஜ்யமாகிற லக்ஷ்மிக்கு ஒரு நேத்திரமாக விளங்குகிறது. அதற்கு மற்றொரு கண் இன்றியமையாதது. இதுகாறும் மங்கலாக விருந்தது. இப்போதுதான் அது பிரகாசித்தது. அஃது ஆதி குருக்ஷேத்ரமாகிய ஹஸ்திநாபுரம் என்ற டில்லிமாநகரம். "தர்ம க்ஷேத்திரம் இது."

மஹாத்மாக்களின் அநுக்கிரகம்பெற்ற ஸ்தாநம் இது. இப்புண்ணிய பூமியில் மாட்சிமை தங்கிய ஜார்ஜ் ௫ என்பார் பட்டாபிஷேகம் பெற்றூர். இது நம் தேசத்தின் இனிவரும் நற்காலத்தைச் சூசிப்பிக்கின்றது. இந்த உத்ஸவத்தின் மூலமாய், நம் தேசம் நலம் பெறுவதுடன், உலகமெங்கும் எல்லா நலமும் உண்டாகும்.

நமது சக்கரவர்த்தி அவர்கள் "அன்பின்வழியது அரசுமுறை" என்பதாக ஒரு சபையில் பிரஸ்தாபித்தார்கள். அதுவே அவரது குலவிருதாம். இவர்களுடைய பிதாமகியாகிய நம்முடைய உலகமாதாவாகிய விக்டோரியா மஹாராணி அவர்கள் இத்தேசத்தின் நேரான ஆளுகையைத் தாம் வகிக்கப் புகுங்காலத்தில் சொன்ன திவ்வியமான உயர்நலம் அமைந்த மொழிகள் சந்திர சூரியர்கள் உள்ளமட்டும் உலகில் தங்கும் இயல்பின. "நம்முடைய பிரஜைகளின் சுகிருதமே நமது பாக்கியம்." என்றூர். அவர்களின் திருக்குமாரரான எட்வார்டு சக்கரவர்த்தி அவர்களும், தம் தாயாரின் அத்திருவாய்மொழிகளைச் சிரமேற்கொண்டு நம் தேசத்திற்கு அன்பும் ஆதரவுமாக இருந்தனர். அவர்களின் புதல்வராகிய மாட்சிமை தங்கிய நம்முடைய ஜார்ஜ் ௫ சக்கரவர்த்தி அவர்களும் குல தர்மத்தை அநுஸரித்தவராக "அன்பின்வழியது அரசியல்" என்ற செங்கோல் முறைமை நடத்துவார். அவ்விதம் நடத்த வலிமையையும் குறைவில்லாத சக்தியையும், தீர்க்க ஆயுளையும், அவர்களுக்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாராக.* எல்லா மங்களங்களும் உண்டாவதாக. இவருடைய ராஜ்யத்தில்,

"வன்பெரு வானக முய்ய அமரருய்ய
மண்ணுய்ய, மண்ணுலகில் மனிதருய்ய,
துன்பமிகு துயரகல, அயர்வொன்றில்லாச்
சுகம்வளர அகமகிழும் தொண்டர் வாழ".—பெருமாள் திருமொழி.

என இறைவனைப் போற்றுவாம்.

வாழ்க அந்தணர், வானவர் ஆனினம்,
வீழ்க தண்புனல், வேந்தனும் ஓங்குக,
ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.—ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தர்.

பத்திராதிபர்.

---

* இந்தப் பத்திரிகை ஜநித்த காலமும் நமது சக்கரவர்த்தியின் ஆளுகை ஆரம்பித்த காலமும் ஒன்றே.

மாட்சிமைதங்கிய ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னர் பட்டாபிஷேகமும், டில்லி தர்பாரும்.

பூமேவு பல்லுயிர்க ளூனமற மேன்மையொடு பொருந்தி வாழ
நாம்வாழ நாடனைத்தும் வாழவுல கெங்குமுயர் நடுவு வாழ
மாமாது மகிழ்ந்தொருகாற் றிங்கள்குல மன்னர்முடி மருவி வாழ்ந்த
சீமேவு மத்தினமா நன்னகரிந் நாள்வாய்ந்த சிறப்பைக் கேண்மின். (1)

தேவகியும் கோசலையும் போன்றமர்ந்த விக்டோரியாச் செல்வி யீன்ற
பூவலனே ழாம்எட்வர்ட் புண்ணியவான் பெற்றவரும் புதல்வ னிந்நாட்
காவலனைந் தாம்ஜார்ஜென் கண்மணிவிண் ணோர்வியந்து களிக்க வன்பாய்
மேவிடில்லி மாநகரில் பொன்மகுடம் பூண்டவுயர் விந்தை யென்னே. (2)

ஞாலமிசை வெற்றிபுனை மன்னரெலாம் கைகூப்பி நயந்து போற்றச்
சாலநிதி யம்பெருகும் செல்வரும்வந் தானவுயர் சபைமீ தார்ந்த
சீலமுடை னைந்தாம்ஜார்ஜ் மன்னர்மணி பட்டாபி ஷேகம் பூண்ட
கோலமதைக் கண்ணுறவா யிரம்விழிபோ தாவெனவே கூறல் நேராம். (3)

நம்மரசன் முடிபூண்ட நாட்புனித நாட்குருதன் நட்பு வீடாம்
செம்மைநிறை விருச்சிகத்தி லேபரிதி புந்தியுடன் சேர்ந்து லாவ [கப்
விம்முமிட பத்திருந்தன் ஞேரையும்சிங் கத்தையுஞ்சேய் விரைந்து நோக்
பம்மலறு மாதிரைசேர்ந் திவ்வுலகம் மோதமுறப் பலித்த நாளே. (4)

அந்தநா ளேசுபிறந் திருபத்தாம் நூற்றுண்டி லேந்தோ டாறாய்
வந்தவரு டம்டிசம்பர் மாதமதில் ஏழாநாள் மற்று மீரா
றுந்துதினம் கூடுவிரோ திகிர்தாண்டில் தேளிலினன் உலவு மாதத்
தந்தமொடு குருவாரம் சேய்வார மிருநாளி லமர்ந்த தன்றோ. (5)

வேறு.

இம்முறை நிகழ்ந்த வண்ணம் இனிஇந்த நாட்டிற் கெல்லாம்
உய்ம்முறை யல்லால் மற்றோர் துயர்முறை யுறுவ துண்டோ
நம்முயி ரெல்லா மோம்ப நாடிநந் நாடு வந்து
செம்மையாய் ஜார்ஜ் மன்னன் திகழ்முடி தரித்த லாலே. (6)

பண்டைநாட் பெருமை மிக்க படர்குருட் சேத்ரந் தன்னில்
மண்டலம் புகழும் அத்தி னபுரி மகிழ்வுற் றோங்கக்
கண்டகண் களிக்க ஜார்ஜென் காவலன் மகுட மங்கு
கொண்டதிந் நாட்டின் க்ஷேமக் குறியெனத் துணிந்து சொல்வாம். (7)

மன்னவ ராணை போற்றும் மாண்புளார் நிறையும் பண்பால்
முன்னுயர் அரச நீதி முதிர்ந்தநன் னுடீ தென்று
மன்னிஅன் பாக டில்லி மாநகர் தன்னில் மன்னன்
துன்னுநன் மகுடம் சென்னி சூடிய தவற்கும் மேலாம். (8)

கதிரவன் மறையா தோம்பும் கண்ணகல் புவனம் தாங்கித்
துதிபெறு மாங்கி லேயத் துரைத்தனத் தார்க்கிந் நாடு
மதியிலை யொன்றில் லாத மாமணி யாதல் பற்றிப்
பதிபுனை முடிமேற் சூடும் அணியெனப் பலித்த தன்றே. (9)

ஒய்விலாத் திரிதல் வாய்ந்த உலகினில் முன்னாள் தொட்டுப்
பாயுநீர் நிறைந்த மத்யத் தரைக்கடல் பதவி மேலாய்த்
தாயவோர் பினிஷி யாக்ரீஸ் துலங்குரோம் ஒன்றின் பின்னென்
றுயுல காண்ட காலம் ஆனதிங் கறிவர் ஆரும் (10)

பின்னகல் அத்தி லாண்டிக் பெரியசா கரம்மாண் புற்றுப்
பன்னுயர், ஸ்பெயின், போர்ச்சுக்கல் பரிவுசேர் அமெரிக் காவின்
துன்னுயர் ஐக்ய நாடு தூயவங் கிலநா டோர்கால்
உன்னியொன் றோடொன் றோர்ப்பாய் உயர்வுற முயன்ற காலம். (11)

சென்றிட ஸ்பெயின், போர்ச்சுக்கல் தேய்வுற ஸ்பெயினு மந்நாள்
வென்றிடத் தொகுத்த ஆர்மே டாப்படை மெலிந்து வீய
இன்றுயர் ஐக்ய நாடும் இங்கிலாந் தரசும் வெற்றி
ஒன்றிடப் பொருது மேனும் அங்கில முயரு மன்றே. (12)

அங்கிலம் கடலுக் கெல்லாம் அரசியாய் அமையும் பண்பால்
மங்கிடா தவளே மேலாய் வளர்வுறு நாட்ட மேலாய்த்
திங்களும் கதிரு முள்ள நாளெல்லாம் திகழ்வு மென்னச்
சங்கையே தொருத்தி யாயித் தரணியை யாள்வ ளன்றோ. (13)

திண்ணமாய்ப் பனமாக் கால்வாய் திறந்திடில் பஸிபிக் ஆழி
தண்ணிலும் தரையின் மீதும் தலைமைவாய்ந் திடும்பின் ஜப்பான்
நண்ணுயர் ருஷ்யா ஐக்ய நாடு ஜர்மெனி ஆஸ்ட்ரேலியாக்
கண்ணலாம் இங்கி லாந்தன் றரசுறப் பொருது மம்மா. (14)

இவ்விதஞ் சிலநாட் போக இங்கிலாந் துலக மெல்லாம்
துவ்வியோ ராட்சி யாகத் துலங்கிநல் விசயம் பூணும்
ஒவ்வுறு மாங்கி லேய பாஷையே யுலக மெங்கும்
தெவ்வறப் பரவி மேலாய்ச் சிறந்திடும் திண்ணந் தானே. (15)

வேறு

இப்பு விக்கர சாயமை யிங்கிலாந்
தொப்பி லாப்புக ழொன்றிடப் பின்னரும்
எப்ப டித்தலே யாம்நகர் என்றுயாம்
செப்ப லாமெழில் லண்டனேத் திண்ணமாய். (16)

அந்த நன்னக ரந்தொலே யானதால்
இந்தி யாஇடை யேயமை வுற்றதால்
சந்த தம்புகழ் தாங்கிய டில்லியே
அந்த மார்தலே யாம்நக ராகுமே. (17)

என்று சம்பவம் இம்முறை யாகுமோ
அன்று தான்நமக் காம்தவத் தின்பயன்
வென்றி யாம்பெறு நாளது வேருேரு
நன்றி வேண்டுவ ரோசொலிந் நாட்டினர். (18)

டில்லி யென்னகர் தேவரும் யாவரும்
தொல்லே மன்னரும் எத்திடுந் தூய்மைசேர்
எல்லே யாந்தருட் சேத்திரத் தெய்தலால்
நல்ல மங்களம் பெற்றதிந் நாடெலாம். (19)

ஈசன் மெய்யரு ளாலெம தீந்தியா
மாசி லாப்புகழ் வாய்ந்திரு வையகம்
பேசு மோரர சாங்கப்பர விர்த்தியை
ஓசு மேவி நடாத்திடும் உண்மையே. (20)

ஐய மொன்றிலே யிவ்விதமா மெனத்
துய்ய நம்மர சன்சுப மாகநாம்
உய்ய டில்லியி லேமுடி யுற்றதே
எய்யுஞ் சூசக மாகுமி தற்கெலாம். (21)

வேறு

பின்னுமொரு சூசகந்தான் வேண்டலேனே
பேதமிலா வன்புமழை பெய்ந்திந்நாட்டிற்
கன்னேயுயர் விக்டோரியா யரசியான
ஆயிரத்தெண் ணூற்றைம்பத் தெட்டாம் ஆண்டில்

துன்னுவிளம் பரமொழியால் துயரம் போக்கித்
தோன்றுசுதந் தரம்நமக்குத் துலங்க நல்கிக்
கன்னனிகர் வாக்களித்த போதே நல்ல
காலமெமக் குற்றதெனக் கருதி னேமால். (22)

அன்றுமுதல் நமையாண்ட அருளாம் செல்வி
ஆயிரத்தெண் ணூற்றெழுபத் தேழா மாண்டில்
நன்றுதவச் சக்கரவர்த் தினியென் பட்டம்
நாடுவக்கத் தான்வகித்த நன்ஞளிந்தத்
தொன்றுபுக ழாரியநா டாங்கி லேயத்
தோடுகலந் தொருநாடாய்த் துலங்கி யென்றும்
மன்றலுற வோர்குடைக்கீழ் உயிரை எல்லாம்
வாழ்வுபெற வைத்தனளம் மலராள் போன்ருள். (23)

அவ்வருடம் டில்லிநக ரமைந்த மன்றில்
அன்பினெடு லிட்டனெனு மரிய கோமான்
செவ்விதழி நம்மரசி தன்க ருத்தைச்
செப்பிநம்மைத் தன்வயிற்றுச் சேய்க ளாகத்
துவ்விசையக் காப்பனெனத் துலங்கிச்சொன்ன
தூயவுப ந்யாசமுஞ்சு சகமாய் எங்கும்
தெவ்வறநன் ஞடுசெழித் திலகு மென்று
தேற்றமளித் திட்டதைநாம் தெரிந்தி லோமா. (24)

பின்வருமெ ழாம்எட்வர்ட் ப்ரபல பூபன்
பேருலகந் தாங்கவென ப்ருதிவி மன்னர்
முன்னரொரா யிரத்தொடுதொள் ளாயி ரத்து
மூன்ருமாண் டினில்மகுடம் முடித்த காலே
நன்னயமாய்ச் சொன்னசொலி னுறுதி யென்றும்
நாம்மறக்கற் பாலதுவோ நலமோ டன்னே
சொன்னஉயர் மாற்றமெலாம் நிலேநி றுத்தச்
சூழ்ந்துமொழிந் தானதுசு சகம்நன் கிற்கே. (25)

அத்தருணம் இப்பெரிய இந்து நாட்டை
ஆளரசுப் பிரதிநிதியா யமர்ந்த கர்ஸன்
புத்திவலி யோடெமது சக்ர வர்த்தி
புல்லுமெழில் வான்கருத்தைப் புகன்றிட் டேயாம்

நித்தமும்வாழ் வுறமொழிந்த வுபந்யா சத்தை
　　நெஞ்சமிசைத் தான்மறக்க நினையார் யாரும்
முத்தமழை பேய்ந்திடவிந் நாடு மேலாய்
　　மோதமுறு மென்பதற்கம் மொழியே சான்றும். (26)

இத்தனைக்கும் மேலாக விந்நாள் ஜார்ஜென்
　　எழிலரசன் முடிசூட விசைந்து லண்டன்
பத்தனத்தி லரசர்குழாம் பணிந்து கேட்கப்
　　பகர்ந்தளித்த வுபந்யாசம் பாலாய்த் தேனுய்ச்
சுத்தமுட னிந்நிலமும் உயிர்கள் யாவும்
　　சூழ்ந்தருந்து வானமுதாய்த் துலங்கி அன்னேன்
உத்தமனுய் அன்பினுரு வாயிந் நாட்டோர்
　　உய்யவருள் வானெனநல் லுறுதி செப்பும். (27)

செப்புமொழி தப்புறுமா திரைநீர் சூழ்நம்
　　தேசமுழு தும்செழிக்கச் சிதைவு ருத
நட்பினுட னுங்கிலரும் நாமு மோர்தாய்
　　நல்கியசகோதரராய் நறும்பால் தண்ணீர்
ஒப்பவுயர் ஐக்கியமா யுலகில் நோக்கம்
　　ஒன்றுபடத் தான்முயன்றே யுவந்திந் நாட்டில்
எப்பொழுதும் நற்சிறப்போ டினியாம் வாழ
　　ஈசனருள் வானெனப்பே சிடவே தையம்? (28)

வேறு

வாழ்க மன்னர் மரபினர் எங்கணும்
வீழ்க மாமழை வென்றிட நன்னெறி
தாழ்க நோவு சகந்தழைத் தோங்குக
சூழ்க மன்னன் சுகம்பெற யாருமே. (29)

கட்டளைக் கலித்துறை

நல்லார் உயர்ந்திட நந்நா டிலங்கிட நல்லெழில்சேர்
வில்லார் விஜய னிகர்ஜார்ஜு மன்னவர் மேன்மையொடு
பல்லாண்டு வாழப் பிணியற் றகலப் பகைவர்நைய
எல்லா முதவும் பரஞ்சுடர் தன்னை இறைஞ்சுவமே. (30

ஓம் தத் ஸத்.

பி. எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர்.

உ

முடிசூட்டு வாழ்த்து.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

பூமலி தருக்கட் பொலிந்து விளங்கும்
காமலி நாடெனக் கண்டோர் வியக்கும்
பார்புகழ் நாடெம் பரதகண் டம்மே.
எண்ணரு பொருள்கள் எழில்பெற விளங்கும்
புண்ணிய நாடிது. புனிதநா டிதுவே.
இந்நாட் டருமை இயம்பக் கேண்மோ.
பவவினை நீக்கப் பகீரதன் புரிந்த
தவத்தாற் போந்து தருக்குற் றதனுல்,
சிவன்சடைப் பட்டவன் திருவரு ளாலே
புவன மெல்லாம் புனித மாக்குந்
தன்னுெப் பில்லாத் தகையுறு கங்கையும்,
உமையவள் தந்தையின் உத்தரீ யம்மெனப்
பேராறு சிந்துவும் பிரமபுத் திராவும்,
சீருற விளங்கச் சிகரங்கள் செறியச்
சிவபெரு மானது செழுஞ்சடை நிகர்த்துப்
பார்மீ துயர்ந்த பனிபடு நெடுவரை
நேர்வடக் கெல்லை நிகரதற் கெதுவே;
கன்னியா குமரிக் கடல்தெற் கெல்லை,
குணகுட வெலைகள் குளிர்திரைக் கடலே,
இந்நாட் டுருவம் எங்ஙனம் மொழிகோ,
இச்சகத் திதய எழிற்குறி யென்கோ?
முச்சக மெச்சும் அச்சுதன் நச்சிய
பாஞ்ச சந்நியப் படிவ மென்கோ?
முக்குணங் குறிக்கும் முத்திரை யென்கோ?
மும்மூர்த்தி விளக்கும் முதுக்குறி யென்கோ?
வஷிஷ்டர் நாரதர் வான்மீகி வியாசர்
அகஸ்தியர் முதலிய அருந்தவ முனிவரும்
அறுபத்து மூவர் ஆழ்வார் அடிகளும்
சித்தர் சமணர் புத்தர் குழாமும்

மும்மதம் நிறுவிய மூதறி வாளராஞ்
சங்கரர் உடையவர் மத்துவா சார்யரும்
முதலிய வித்தகர் முத்திநெறி காட்டி
நற்பதம் நல்கும் நன்னா டிதுவே.
உலகம் ஏத்தும் உயர்வட மொழியும்
நலப்பல சிறந்த நாட்டு மொழிகளும்
உலாவப் பெற்ற உத்தம நாடிது.
குவலயத் தோர்க்குக் குருவா யென்றும்
பவக்கடல் நீக்கப் பாங்காய் ஞானம்
புகட்டும் புனிதப் பொன்னா டிதுவே.
தரணி யோர்க்குத் தசாம்ச பின்னமும்
பீஜ க்ஷேத்திரப் பெட்புறு கணிதமும்
வானசாஸ் திரமும் வைத்தியசாஸ் திரமும்
முதற்கற் பித்த முனிவர் நாடிது.
மன்னுயிர் உய்ய மாயன் கீதை
கன்னற் சுவையெனக் கழறிய நாடிது.
இரும்புவி வியக்கும் இதிகா சங்கள்
அருங்கவி யாக யமைந்தநா டிதுவே.
ஏழெழுத் தினிலிசை யெல்லாம் அடக்கி
வாழும் உயிரெலாம் வயப்பட உருக்கும்
குழல்யாழ் கீதம் குடிகொள் நாடிது.
கவரியும் வேங்கையும் கஸ்தூரி மானும்
சந்தமுந் தேக்குஞ் சாந்தரு நாடிது.
சிற்ப வேலையிற் செழிப்புறு நாடிது.
பொன்னும் மணியும் பொலிவுறு நாடிது.
பேரொளிக் கோஹினூர் பிறந்தநா டிதுவே.
இன்ன நாட்டினை இகலுறு மன்னர்
சொன்னங் கருதிச் சூழ்ச்சியிற் றாக்கிப்
பன்னெடுங் காலம் படைகள் எடுத்தே
இன்னல் பலபுரிந் திழைத்தனர் ஈங்கே.
அந்நாள் மோகல் அரசர் ஆள
இந்நா டொருவா றேற்றம் பெற்றது.
ஆங்கிலர் முதலிய ஐரோப் பியர்பலர்

தூங்கும் நாவாய்த் துறைபல நாடிப்
பாங்காய் வாணிபப் பயனடைந் தனரே.
மற்றவை ரோப்பியர் மழுக்க மெய்த
ஆங்கிலர் ஒருவரே ஓங்க லுற்றனர்.
அவர்குல வணிகர் ஆளத் தொடங்கினர்.
வணிகர் சங்கம் வளமுறு நாளில்,
வித்தகர் புகழும் விக்டோ ரியத்தாய்
கானிங் பிரபுவின் கால மதனில்
ஏற்றனர் இந்திய எழிலர சாட்சியை
அவ்வர சாட்சியிற் றெவ்வர் நீங்கினர்.
எவ்வழி யாலும் இடர்பல நீங்கி
ஏற்றம் பெற்றுநாம் இனிதே வாழ்ந்தனம்.
உயிரும் பண்டமும் ஓம்பப் பெற்றன.
பயிரும் மணியும் பண்புற் றோங்கின.
ஒடுங்கா உள்ளத் தொன்னலர் ஒடுங்கினர்.
இருப்புப் பாதைகள் எழில்பெறச் சமைந்தன.
தந்தித் தபாலுந் தழைத்தினி தோங்கின.
கல்வியும் ஞானமுங் கனிநடம் புரிந்தன.
சம்பத் தொடுசமா தானமும் விளங்கின.
அன்னைவிக் டோரியா ஆண்டுபல ஆண்டனர்.
பின்னவர் புதல்வரிற் பெரியரா மெட்வேர்ட்
மன்னவ ராகி மாந்தர் புகழ
அன்னை காட்டிய அழகுறு நெறியில்
நன்னலம் நாம்பெற நாடர சாண்டனர்.
அவ்வர சாட்சியை அவரது புதல்வர்
ஐந்தாம் ஜார்ஜெனும் அன்புடை யரசர்
பைந்தொடி மேரியோடு பாங்காய் வகித்தனர்.
இவரெம் நாட்டின் இயற்கைநன் குணர்ந்தவர்.
நம்பொறை வணக்கம் நற்குணம் அனைத்தும்
கண்கூ டாகக் கண்டு களித்தவர்.
உன்னத குணத்தையும் உன்னி யுணர்ந்தவர்.
ஆங்கில அரசில்நாம் அடையு மகிழ்ச்சியை
ஐயந் திரிபற அகத்தினன் குணர்ந்தவர்.

அண்டர் புகழும் அணிபெரு நாட்டைக்
கண்டு குடிகள் கருத்துக் கியைய
அருளினைக் காட்டி யாளின் அவருளம்
அன்பால் அலருமென் றறிவித் தவரவர்
புண்ணிய நாடுசெய் புண்ணிய வசத்தால்
எம்பெரு நாட்டிற் கின்னருள் புரிய
எண்ணங் கொண்டே ஏகிநம் நாட்டில்,
திருமுகங் காட்டித் திருமுடி சூடிப்
பெருமகிழ் வளிக்கநாம் பெற்றபே றென்னே!
அன்னவர் அருளை யளவிட லரிதே!
சாலி வாகன சகாப்த மாயிரத்
தெண்ணூற்று முப்பத் திரண்டோ டொன்றினில்
பன்னிரு திங்களாம் பனிமிகு டிஸெம்பரின்
பன்னிரு நாளில் பன்னிரு மணிக்குப்
பரத கண்டத்தின் பழம்பதி டில்லியில்
முப்பத் திரண்டுசார் முக்கோடி ஜனங்கள்
எத்திசை யினுமே ஏத்திக் கைதொழ
மகுடவர்த் தனராம் மன்னவர் பலரும்
பட்டவர்த் தனரும் பாங்காய்ப் பணியப்
பல்லியங் கறங்கப் பன்முர சார்ப்பக்
கண்டோர் மனமுங் கண்ணுங் களிக்க
மன்னுயிர் மகிழ மகுடஞ் சூடினர்.
சார்வ பௌமராய் ஜார்ஜ்சக்ர வர்த்தியும்
ஆர்வம் நிறைந்த அணியிழை மேரிச்
சக்ரவர்த் தினியும் ஐயமுற வாழி.
வாழி யவர்குலம் வளமுற வாழி.
ஆங்கிலச் செங்கோல் அழகுற வாழி.
இந்தியா இங்கிலாந் தின்புற வாழி.
குடியும் படையுங் கூழும் அமைச்சும்
நட்பும் அரணும் நலம்பெற வாழி
சத்தியம் ஞானம் சமரச பாவம்
நித்திய மாகவே நிலைபெற வாழி
வாழிய நாடெலாம் வாழிய நலனே

எஸ். சாமிநாதையர்.

சீக் மடங்கள்.

நம் பரதகண்டத்திலிருக்கிற அநேக மதங்களில் சீக் மதம் ஒன்று. இந்த மதஸ்தர்களுக்குப் பிரதானமான இடம் வட இந்தியாவுக்கு அமிருதஸார் என்ற நகரமும், தக்ஷிணத்திற்கு கோதாவரியின் வடகரையிலிருக்கிற நாந்தேர் என்ற நகரமுமாம். நாந்தேர் என்கிற பட்டணமானது ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் நந்திமுகமென்றும் கோதாவரியின் நாபிஸ்தானமாகவு மிருக்கிறது. கோதாவரி மாகாத்மியத்தில் ஒரு முக்கியமான தீர்த்தயாத்திராஸ்தலமாக இதைக் கூறியிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் அந்த சீக் மதஸ்தர்களுடைய முக்கியரான இரண்டாவது காரணபுருஷராகிய குரு கோவிந்தஜீ யென்பவருடைய சமாதி யிருக்கிறது. இந்த இடமானது அம்மதஸ்தர்களுக்கு குரு பீடமாக வழங்கிவருகிறது. இதுவும் வடயிந்தியாவிலிருக்கிற அமிருதஸாரிலுள்ள கட்டிடத்தைப் போல் தங்கத் தகட்டால் சுவர்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் நடைபெறுகிற பூஜையையும் இந்த இடத்தைக் காத்துவருகிற பீடாதிபதியையும் பற்றிச் சற்று ஆராய்வோம். இந்த பீடத்திற்கு அதிபதியாக வருகிறவரை அமிருதஸார் பீடத்தலைவரும் சீக் மதாபிமானிகளும் சேர்ந்து ஒரு நல்ல படித்தவரும் பிரஹ்மசரிய விரதம் பூண்டு தேர்ந்தவருமான ஒருவரைத் தெரிந்து எடுத்து, இவ்விடத்திற்கு அனுப்பவேண்டும். அவர் வந்தவுடன் அவரை இவ்விடத்திலுள்ளவர்கள் வருஷம் இரண்டுக்குக் குறையாமல் அவர் படிப்பு ஒழுக்கம் முதலானவைகளை நன்றாகச் சோதித்துத் திருப்தியடைந்தமேல் அவரைப்பீடாதிபதியாக நியமநம் செய்கின்றார்கள். அவர் வேலையாவது, அதிகாலையில் எழுந்திருந்து கோதாவரியில் ஸ்நானஞ் செய்து வெகு ஆசாரத்துடன் மடத்திற்கு வந்து தம் பூர்வீகர் செய்த கிரந்தங்களைப்படித்துப் பாராயணஞ்செய்துகொண்டு, பிறகு மூலஸ்தானத்திலிருக்கிற ஸமாதிக்குப்போய் எச்சில் விழாமலிருக்கும்படி வாயை வஸ்திரத்தினால் மூடிக்கொண்டு, பெருக்கிச் சுத்தம் செய்து ஷெ சமாதிக்குப் பூஜை முதலிய உபசாரங்கள் செய்து, வெண்சாமரம் போட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டியது. அந்த சமாதிஸ்தலத்திற்குள் இவரைத் தவிர வேறு ஒருவரும் பிரவேசிக்கக் கூடாது. இப்படிப் பத்துவருஷம் பீடத்திலிருந்து, பிற்பாடு இவ்விதமாக ஆநந்தமான

வரை வைப்பார்கள். இவர் பக்தியுடன் பூஜைசெய்யுங்கால் தூரத்திலிருந்து பார்க்கிற நமக்கும் உடனே பக்தி உண்டாகிறது. வாயைக்கட்டி யிருக்கிறதினால் பேசாமலே மௌநமாகக் கைங்கரியஞ் செய்வார். மடத்திற்கு இருக்கிற அளவற்ற சொத்துக்களிலும் மற்ற சாமான்களிலும் அவருக்குப் பற்றுதல் கிடையாது. அவைகளைப் பஞ்சாயத்தார்கள் பார்த்துவருகிறார்கள். இப்படியே நம் தேசத்திலுள்ள மடாதிபதிகளையும் பீடாதிபதிகளையும் ஐந்து வருஷத்திற்கொருமுறையும் அல்லது ஏழு அல்லது பத்து வருஷத்திற்கொருமுறையும் யோக்கியர்களைப் பார்த்து அவர்களுள் உயர்நலமுள்ளவர்களைத் தெரிந்தெடுத்து நியமித்துவந்தால், நம் மடங்களும் எவ்வளவு நன்றாகவேவிளங்கும்! யாதொன்று மறியாதவர்களுக்குப் பால்லியத்தில் உயர்தர ஆச்சிரமமாகியசந்நியாசங்கொடுத்து அவர்களை மடாதிபதிகளாக நியமித்தால், அவர்கள் இந்தக் கலியுகத்தில் இந்திரியஜயமெப்படிச் செய்வார்கள். முற்கூறிய சிக் மதஸ்தர்கள் மாதிரி கொஞ்ச காலம் உலக அநுபவத்தைத் தெரிந்த வித்துவான்களை நன்றாகப் பார்த்துச் சிலவருஷங்களுக்குப் பீடாதிபதிகளாக வைத்தால்,அந்தப் பீடங்கள் எப்படி ஜ்வலிக்கும் என்பதை அறிஞர்களும் நல்லவர்களும் அறியலாம். பர்மா முதலான இடங்களிலிருக்கிற பௌத்தமதத்திலும் சந்நியாச ஆச்சிரமவகுப்பானது மிகவும் பரிசுத்தமாக நடைபெற்று வருகிறது. சிலர் சொற்ப வைராக்கியத்தினால் சந்நியாசம் வாங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சிலகாலஞ் சென்றபிறகு, உலக விஷயத்தில் இச்சையடைந்தால் உடனே காஷாய வஸ்திரத்தையும் கமண்டலுவையும் மடத்தில் கொடுத்துவிட்டுக் கிருகஸ்தராகிவிடலாம்: அப்படி விவஸ்தை வைத்திருக்கிறபடியினால், பர்மாதேசத்தில் சந்நியாச வகுப்பு பரிசுத்தமாகவிருக்கிறது. நம்முடைய ஆரிய சாஸ்திரத்தில் சந்நியாசம் வாங்கினவன் திரும்பி கிருகஸ்தனாக ஆகக்கூடாதென்று முன் நம்பூர்வீகர்களெழுதி வைத்திருக்கிறதின் பயனாக அந்த வகுப்பு அநேகமாக அசுத்தமாகிவிட்டது. ஆச்சிரமங்களின் முறையை அந்தந்தக் காலதேசவர்த்தமானங்களையும் ஜனங்களின் யோக்கியதையையும் அநுசரித்து ஏற்ப நலப்படுத்தல் வேண்டும். முற்கூறிய சிக் மதக்கோவில்களைத்

தரிசிக்கவும் பார்க்கவும் போகிறவர்களுடைய நியமங்களைக் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன். எல்லாரும் சாயங்காலம் சூரியன் மறைந்தபிறகு போகவேண்டும். கோவில் வாசலில் காக்கின்ற சிபாய்களிருப்பார்கள். அவரிடத்தில் பாதரக்ஷை முதலானவைகளைக் கழற்றிவிட்டும் புகையிலைப் பொடி முதலானவைகளிருந்தால் அவைகளையும் அவ்விடத்தில் வைத்துவிட்டும் கால்களை அவ்விடத்தில் கொடுக்கப்படும் ஜலத்தினால் முழங்காலுக்குக் கீழே நன்றாகக் கழுவிக்கொண்டு உள்ளே பிரவேசிக்க வேண்டும். நம் வைதிகர்களும் கோவில் பூஜகர்களும் இடுப்பில் பொடிப்பட்டையை வைத்துக்கொண்டும் அடிக்கடி பொடியை உபயோகித்து கொண்டும் பூஜைசெய்கிறார்கள்! இது கலியின் கொடுமையாம், மூலஸ்தானத்துக்குள் பீடாதிபதியைத் தவிர வேறு ஒருவரும் பிரவேசிக்கக்கூடாது. வெளியில் அவர்களின் மதகிரந்தங்களை வெகு,பக்தியுடன், பூஜை கிரமமாக நடைபெறும் பொருட்டு,ஒரு வித்துவான் படிப்பார். அதை யாரும் கேட்பார்கள். சிக் மதகிரந்தங்கள் குரு முகி பாஷையில் உள்ளன. கடைசியில் கர்பூர ஆராத்தியாகும்பொழுது எல்லா பக்தர்களும் குருவை வந்தனம் செய்துவிட்டுப் பிற்பாடு ஒருவர் மற்றொருவரைத் தொழுவார்கள். ஒருவரும் கோவிலுக்குள் பேச்சுமூச்சு விடக்கூடாது. நம் கோவிலில்தான் தர்சனத்திற்குபோகிறவர்கள் தங்களுடைய உலகயோகக்ஷேமாதிகளைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டு போலியான ஆராதனை செய்கிறார்கள். இத்தகையர் சிக் மதஸ்தர் கோவிலில் இருந்தால் அங்கங்கே இருக்கிற சிபாய்கள் உடனே அப்படிச் செய்கிறவர்களை வெளியேற்றிவிடுவார்கள். அந்த விடத்திலிருக்கிற அந்த பீடாதிபதியையும் மற்ற பக்தர்களையும் பார்த்தவுடன் தற்சமயத்தில் ஒரு வைராக்கியமும், அதனால் நம் மநத்துக்கு ஒருவிரக்தியும், நம் கோவிலிலும் மடத்திலிலும் இப்படி யில்லையே என்று ஒரு அநுதாபமும், உண்டாகும். சிக் மதஸ்தர்கள் வழிபடும் முறைகளைப்பார்த்து நம்முடைய ஏனைய ஹிந்து ஆலயங்களும் மடங்களும் சீர்திருத்தம் பெறுமென ஈசுவரனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஆர். ஏ. சாஸ்திரி.

‘ஹிந்து’ என்பவன் எவன்?

[குறிப்பு:—ஹிந்து மதத்தின் முக்கிய கொள்கைகள் எவை? ஹிந்து என்பவன் எவன்—அவனுடைய இன்றியமையாத முக்கிய லக்ஷணங்கள் யாவை. இவ்விஷயங்களைப்பற்றி அலஹபாத் நகரில் நடைபெறும் லீடர் (Leader) என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையினதிபர் நம் தேசத்திலுள்ள பல அறிஞர்களின் அபிப்பிராயங்களை ஒருங்கு சேர்த்துப் பிரஸித்தம் செய்துவருகின்றார். அவைகளில் **ஸ்ரீ பாபு பகவந்தாஸர்** அவர்களின் அபிப்பிராயத்தை அநுசரித்து அடியில் வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது.]

1. இக் கேள்விக்குச் சுருக்கமான விடைகள் கொடுத்தல் முடியாதது. உலகில் இப்போது நடைபெறும் ஏனைய மதங்கள் அதை அதை ஸ்தாபித்தவரின் பெயர் கொண்டு வழங்குகின்றமைபோல, ஹிந்து மதத்தை ஸ்தாபித்தவர் இன்னார் என சொல்லமுடியாமையால், ஒரு மஹாபுருஷன் பெயர் பற்றி அம்மதம் நிகழ்வதின்றாம். மற்றைய மதங்களை ஸ்தாபித்தவரின் பெயரை நீக்கி, அம்மதக் கொள்கைகளை ஸமஸ்கிருத பாஷையிலாவது, சுதேச பாஷைகளிலாவது மொழிபெயர்த்தோமாகில், அக் கொள்கைகள் ஹிந்துமதம் என்று சொல்லப்பெறும் மதத்தின் கொள்கைகளாகவே தோன்றுமியல்பின. எல்லா மதங்களின் கண்ணுள்ள தத்துவ விஷயங்கள் இம்மதத்தின் கண்ணடங்கும்.

2. ‘ஹிந்து’ என்ற பதம் நம்முடைய கிரந்தங்களில் உபயோகிக்கப் பெறவில்லை. அதனால் ‘ஹிந்து’ என்ற தனிமொழியும், ‘ஹிந்துமதம்’ என்ற தொடர் மொழியும் புதியவை. பெரும்பாலர் அபிப்பிராயத்தில், ஹிந்து என்ற மொழி ஸிந்து என்ற மொழியின் **பாரிஷ்** பாஷையின் திரிபு. **ஹிந்துஸ்தானம்** ஸிந்து நதிக்கரையின் வாசிகளின் இடம் எனப் பொருள் படும். பின்பு இஃது இந்தியாதேச முழுமைக்கும் ஏற்பட்ட சொல்லாக இருக்கிறது.

நம்முடைய மத கிரந்தங்களில், ஹிந்துசமயம் என்பதற்கு வியக்தமாக ஒரு பெயர் ஏற்பட்டு வழங்கிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. பற்பல பெயர்கள் அடியில் வருமாறு அந்தந்த நோக்கத்திற் கேற்ப, வழங்கிவந்திருக்கின்றன.

வைதிக தர்மம் (அறிவை காட்டும் முறை.)

சநாதந தர்மம் (என்றுமுள்ள சமயம்.)

மாநவ தர்மம் (மனிதன் தர்மமுறையை, நீதிமுறையைக் கற்பிக்கும் சமயம்.)

வர்ணதர்மம் (ஜாதிகளின் வர்ண விவஸ்தைகளை ஏற்படுத்தும் சமயம்.)

ஆச்சிரம தர்மம் (மனிதனின் ஆச்சிரம விவஸ்தையைச் சீர்ப்படுத்தும் சமயம்.)

ஆரிய மதம் (சன்மார்க்கம்.)

பிராஹ்மி திர்ஷ்டி (பெரிய தர்சநம்.)

வேதசாஸ்திரம் (ஸர்வஞாநமுறை.)

3. இன்ன கொள்கைகள், இன்ன அநுஷ்டாநங்கள், இன்ன ஆசாரங்கள், ஹிந்து மதத்தின் இன்றியமையாதவைகள் என வியக்தமாகத் தெரிவிக்கமுடியாவாம்.

(A) வெளிப்படையானவைகளான ஆசாரங்கள் முதலியவைகளை ஆராய்வோம்—

(1) சிகை, சூத்திரம் (பூணூல்) முக்கியமானவையல்ல. சூத்திரர்கள், அவர்களுக்கு கீழான (தீண்டா ஜாதி எனப்படுமவர்கள்) ஜாதியார்கள் அவைகளை அணிகின்றார்களில்லை. அநேக ஆயிரக்கணக்கான வைசியர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், பிராமணர்கள்கூட, பூணூல் தரிக்கின்றார்களில்லை. மேலான ஜாதிகளில் அநேகர் இப்போது சிகையை வைத்துக்கொள்ளுகின்றாரிலர். சிகையை வைத்துக் கொள்ளுமவரும், ஒரேவிதமாய் வைத்துகொள்ளுகின்றார் இல்லை. சிலர், சிகையைச் சிரசின் முன்னரும், சிலர் சிரசின் பின்னரும், சிலர் சிரசின் மத்தியிலும், இவ்விதம் பலவாறாக வைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் ஹிந்துக்களேயாவர்.

(2) நெற்றியில், பல வர்ணங்களான திலகம், ஊர்த்வ புண்டரம், திரிபுண்டரம், நாமம் முதலியவைகளைப், பலவாறாக வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். சிலர் பாழ் நெற்றியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். இவ்வேற்றுமைகளிருந்தும் இவர்களும் ஹிந்துக்களேயாவர்.

(3) உடைகளிலும், ஆபரணங்களிலும், தரிக்கும் மாலைகளிலும் பலவாறான வித்யாசங்கள் உள்ளன. ருத்ராக்ஷமணிகள், துளசிமணிகள், தாமரை மணிகள், ஸ்படிகமணிகள், முத்துமணிகள், பவளமணிகள், தினுசு தினுசான நகைகள் இவைகளை அணிகின்றார்கள். இவ்வேற்றுமைகளாலும், ஹிந்து என்ற பெயர் விலகாது. நாநாவிதமான இவ்வேறுபாடுகள், அறிவில் பலதரத்தினராக உள்ள இந்த ஜநங்களுக்கு அவசியமானவைகளே. எல்லாம் துறந்த சந்நியாசிக்கு இவைகள் வேண்டுவன அல்லவாம். ஈசுவர சாக்ஷாத்காரம்பெற்ற அறிஞர்களுக்கு இவை வேண்டாவாம்.

மெய்யுணர்வுபெற்ற ஞானிகள் இவைகளைத் தவிர்ப்பார். சிகை, சூத்திரம், மணிமாலை முதலியவைகள் ஆத்மஸம்வித் பெற்றவர்களுக்கு யாது பயன்படும்? இவர்கள் எல்லாம் ஹிந்துக்களேயாவர்.

(4) உணவு, பானம், இவைகளைப்பற்றியும் ஒரேவிதமாய் யாவரையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய விதிகள் இல்லை. தீண்டா ஜாதியார் எனப்படும் கீழான ஜாதியார்கள் ஹிந்துக்கள்தான் என்று சமீபத்தில், ஜனக்கணக்கு கமிஷனர் (Census Commissioner) சர்கிலர் வெளியிட்டதின்மேல், யாவராலும் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் கோ மாமிசம், பன்றி மாமிசம் முதலியவைகளை உண்ணுகின்றார்கள். மீன் முதலியவைகளை உண்ணுகின்ற பிராமணர்களும் இருக்கின்றார்கள். சுராபானம் சாதாரணமாய் எல்லா ஜாதியார்களும் செய்கின்றார்கள். முக்கியமாக வாமாசாரிகள் இதைப் பானம் பண்ணுகின்றார்கள். சில தாந்திரிகர்களின் ஆசாரங்களைக் கவனிப்போமாகில், இனி அவர்களைவிடக் கீழ்க்கடையான ஆசாரமுள்ளவர்களும் உளரோ எனச் சந்தேகிக்கலாம்! இவர்களும் ஹிந்துக்களேயாவர்!

(5) இக்காலத்தில், இன்ன கிரியைகள் முக்கியமானவை, இன்ன ஸம்ஸ்காரங்கள் இன்றியமையாதவை என்று சொல்லமுடியாது. வேத சம்பந்தமான கிரியைகள், கீழான ஜாதிகளுக்கில்லை. மேலான ஜாதியார்களிலும் அநேகர் சுவேச்சையாக, அநேக ஸம்ஸ்காரங்களை விட்டுவிட்டார்கள். ஜநநம், விவாகம், மரணம் இவை சம்பந்தமான கிரியைகள் முடிவில்லாமல் பலவாறாக வேறுபடுகின்றன. தீண்டுதல், தீண்டாதல், சகபோஜனம், விவாக சம்பந்தமுண்மை, விவாகசம்பந்தமின்மை, இவைகள்தான், வர்ணங்களின் வெளிப்படையான அறிகுறிகளாம். இவைகளில் நாநாவிதமான வேற்றுமைகள் உள்ளன. ஒரு பிராமணன், முஸல்மானுடனும், கிறிஸ்துவனுடனும் கைகுலுக்குவான். தீண்டாத ஜாதியாருடன் அப்படிச் செய்யக் கூசுவான், செய்யான். பிராமணர்களிடத்திலிருந்து உணவை அங்கீகரியாத சூத்திரரும் உள்ளார். மேலான ஜாதியார்களில், கீழான ஜாதிகளின் பெண்களை விலைக்கு வாங்கி விவாகம் செய்கிறவர்களும் உண்டு. மஹாராஷ்டிரர்களுக்குள், தாயாதிகளுக்குள் விவாக சம்பந்தம் நேரிடும். நேபாளத்தில் மேலான ஜாதியார், மநுவை அநுசரித்தே, கீழான ஜாதிப்பெண்களை விவாகத்தில் அங்கீகரிக்கிறார்கள். ஔதிச்சிய பிராமணர்கள் என்ற ஒருவகுப்பார், ஒரேநாளில், அவ்வகுப்பில் உள்ள விவாகங்களை எல்லாம் அவ்வவ்வருஷங்களில் நடத்துவார்கள். ஜோதிஷ சாஸ்திர முறைப்படி அந்தந்த தம்பதிகளுக்குப் பொருத்தமான நாள் நக்ஷத்திரங்களின் எண்ணத்தையே அநேகர் துறந்துவிட்டார்கள். சிலர் அவைகளில் முக்கியமாக ஒவ்வொன்றையும் கவனிக்கிறார்கள். வேறு சிலர் இவைகளை அநாவசியமென முற்றும் தவிர்த்துவிட்டார்கள். ஒருவன் பல ஸ்திரீகளை விவாகம் செய்வதும், ஒரே ஸ்திரீயை விவாகம் செய்வதும், மேல் வர்ணத்திலும் கீழ் வர்ணத்திலும் ஸகஜமாக இருக்கின்றன. சூத்திரர்களில் சில வகுப்பார், விவாகமான மேல், சம்பந்தத்தை அறுத்துவிடுகிறார்கள் (Divorce). அறுத்துவிட்ட ஸ்திரீயை வேறு ஒரு புருஷன் விவாகம் செய்துகொள்ளுகிறான். விதவா விவாகம் அவ்வகுப்பினர்களுக்குள் சாதாரணமாக இருக்கின்றது. புருஷன் சிறுவனாகவும், ஸ்திரீ இரண்டு மூன்று குழந்தைகள் பெற்றவளாகவும் இருந்தும், இவர்களுக்குள் விவாகம் நேரிடும் ஜாதிகள் மதுரை ஜில்லாத் திருமங்கலம் முதலிய இடங்களிலிருக்கின்றார்கள். மலையாளம் முதலிய இடங்களில் நடைபெறும் சம்பந்தங்கள் விவாகந்தானோ?

(6) ஜாட்டுஸ் என்ற ஜாதியாரும் சீக்கர்களும் வர்ணபேதங்களை விட்டுவிட்டார்கள். ஜங்கமர்களான லிங்கம் கட்டிகளுக்குள் ஜாதிபேதமில்லை. இறந்தமேல் அவர்களுடைய பிரேதங்களை எறிக்கிறார்களில்லை, புதைக்கின்றார்கள். சந்நியாசிப்பிணங்களைப் புதைக்கின்றார்கள், அல்லது ஓடும் ஜலத்தில் போடுகின்றார்கள். சிசுக்களின் பிணங்களையும் அவ்விதமே செய்கின்றார்கள். இவைகள் எல்லாம் சாஸ்திரீயமானவைகளாகவே அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன.

(7) ஹிந்து தர்மசாஸ்திரத்தின் விவகாரகாண்ட விஷயமாக, வார்சுபாத்தியங்கள், சுவீகாரம், மரண சாசனம் எற்படுத்தல், முதலியவை தேசத்தின் பல பாகங்களில் பலவாறாக வேறுபடுகின்றன. இவ்விஷயங்களில் இந்தியாவின் வடமேற்கு மாகாணங்களும், வங்காளமும், காத்திவாரும், திருவாங்கூரும், கோச்சியும், இவைகள் முற்றும் ஒன்றோடொன்று வேறுபடுகின்றன. ஆகவே, விவகார காண்டத்திலும், பல இடங்களில் பலவாறான வேற்றுமைகள் இருக்கின்றன.

(8) ஜாதி, வர்ணம் என்ற பரீக்ஷைகளும், ஹிந்து யாவன் என்பதை நிர்ணயம் செய்யத், தவறுகின்றன. மஹா கறுப்புள்ளவன் முதற்கொண்டு மஹா வெளுப்புள்ளவன் ஈறாகப்பலவாறான வர்ணபேதங்கள் உள்ளவர்கள் இருக்கின்றார்கள். பரந்த முகத்தினர், குறுகிய முகத்தினர், அகன்ற சிரசினர், குவிந்த சிரசினர், நீண்டதலையினர், இரட்டை மண்டையர், தட்டை மூக்கினர், நீண்ட மூக்கினர், கிளி மூக்கினர், நேர் மூக்கினர், உயர்ந்த மூக்கினர், பரந்த மூக்கினர், குறுகிய மூக்கினர், நெட்டையர், குட்டையர், சுருண்ட மயிரினர், செம்பட்டை மயிரினர், முரட்டு மயிரினர், பஞ்சு போன்ற மயிரினர், சிவப்பு மயிரினர், கறுப்பு மயிரில் பல சாயல் உள்ளவர்கள், இவர்கள் போன்ற பலவகை மனிதஜாதி பேதமுள்ளவர்கள் ஹிந்து என்ற நாமதேயத்தின்கண் அடங்குவார்கள்.

(9) பலதேசங்களில் இப்போது, ஆயிரக்கணக்கான ஹிந்துக்கள் போய்க் குடியேறி இருக்கின்ருர்கள். ஆபிரிகா, அமேரிக்கா, கானடா முதலான விடங்களில் ஹிந்துக்கள் இருக்கின்ருர்கள். 10 லக்ஷம் ஹிந்துக்கள், பாலி (Bali) லாம்பாக்த (Lombok) தீவுகளில் இருக்கின்ருர்கள். இத்தீவுகள் இந்தியாவினின்று 15 நாள் கப்பல் பிரயாணம்.

(B) உள்ளத்தின் விஷயமான அந்தர்முகப்பட்ட தர்மங்களைப் பற்றி ஆராய்வோமாளுலும், ஹிந்துவின் முக்கியமான லக்ஷணங்களை வியக்தமாக அறிவித்தல் இயலாததாம். மனோபாவங்களின் எல்லாவிதமான அபிப்பிராயங்களும் ஹிந்து சமயம் என்பதில் அடங்கும். பிரதானமே முதற்காரணம் என்பர் சிலர், இந்திரியங்களின் செயலே எல்லாம் என்பர் சிலர், பிரகிருதி புருஷ மிதுநம் என்பர் சிலர், சைதந்நிய புருஷனே முதல்வன் என்பர் சிலர், அத்துவைதம் என்பர் சிலர், விசிஷ்டாத்துவைதம் என்பர் சிலர், நீக்கமற நிறைகின்ற சைதந்நியப் பொருள் என்பர் சிலர், ஆகமசைவம் என்பர் சிலர், வைதிக சைவம் என்பர் சிலர், சிலர் சாக்தர் என்பர், சிலர் ஸௌரர் என்பர், காணபத்தியர் என்பர் சிலர், சுப்பிரமணிய உபாஸகர் என்பர் சிலர், இவைபோன்ற பல வேறுபாடுகள் உள்ளன.

அடியில்வரும் தாயுமான சுவாமிகள் அருளிய பாசுரம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது :—

“பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர்
பொறிபுல னடங்குமிடமே
பொருளென்பர் சிலர்கரண முடிவென்பர் சிலர்குணம்
போனவிட மென்பர்சிலபேர்
நாதவடி வென்பர்சிலர் விந்துமய மென்பர்சிலர்
நட்டநடு வேயிருந்த
நாமென்பர் சிலருருவ மாமென்பர் சிலர்கருதி
நாடிலரு வென்பர்சிலபேர்
பேதமற வுயிர்கெட்ட நிலயமென் றிடுவர்சிலர்
பேசினரு ளென்பர்சிலபேர்
பின்னுமுன்னுங் கெட்ட சூனியம தென்பர்சிலர்
பிறவுமே மொழிவரிவையாற்
பாதரச மாய்மனது சஞ்சலப் படுமலாற்
பரமசுக நிஷ்டைபெறுமோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரி பூரணனந்தமே.”—தாயுமானவர்.

6 வித ஆஸ்திக-தர்சநங்களும் 6 வித நாஸ்திக தர்சநங்களும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கன.

(1) நாஸ்திக தர்சநங்கள், கடவுள் உளர் என்று உபதேசிக்கிறது மாத்திரமல்லாமல், வேதத்தையும் மறுக்கின்றன. ஆஸ்திக தர்சநங்களில் அடங்கிய, சாங்கிய, பூர்வமீமாம்ஸை தர்சநங்கள் கூட உண்மையில், நிரீசுவர வாதத்தைச் சாதிக்கின்றன. நாஸ்திக தர்சநங்களில், சார்வாகர் ஆத்மா, புநர்ஜந்மம், கர்மம் முதலியவைகளை முற்றும் மறுப்பார். “பசிதீர உண்பதும், உடுப்பதும், உறங்குவதுமே” எல்லா ஞாநத்தின் முடிபு என்பார். வைஷ்ணவர்களில் சில வகுப்பினர், நித்திய ஸூரிகள் (நித்திய முக்தர்கள்) நித்திய நரகர்கள் (நித்திய பெத்தர்கள்) உள்ளார் என்றும், கர்ம பலமே கிடையாது என்றும், எல்லாம் ஈசுவரன் அருள் பிரஸாதத்தால் கிடைக்குமென்றும் அபிப்பிராயப்படுவார்.

(2) விஸர்க(சிருஷ்டி) முறையில் பல படிகளிலுள்ள ஆத்மாக்கள், அவர் அவருக்கு ஏற்றபடி, ஞாந வழியில் பல அந்தஸ்துக்களை அவலம்பித்து நடைபெறவேண்டிப், பலவாருன தர்சந பேதங்கள் ஹிந்து சமய முறையில் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒரு புத்தகசாலையிலும், ஒரு வித்யா சாலையிலும், அவர் அவர் விஞ்ஞாந பயிற்சிக்குத் தக்கவாறு பலவிதமான புத்தகங்களும், பலவிதமான துறைகளும் இருக்கின்றமைபோல, ஹிந்து சமயம் என்பது, பல சரக்குகள் உள்ள கடைபோன்றதாம். அவர் அவருக்கு வேண்டிய சாமான்கள் அதில் கிடைக்கும்.

(3) ஜைனர்கள் இப்போது ஹிந்துக்களாகக் கருதப்படுகின்ருர்கள். வைஷ்ணவர்களுடன் விவாக சம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ருர்கள். அவர்கள் வேதம், புராணம் இவைகளைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளுகின்ருர்களில்லை. பௌத்தமதம் இந்தியாவில் பிரபலமாய் நடைபெற்ற காலத்தில் அசோகருடையவும் அவர் சந்ததியாருடையவும் ராஜ்ஜிய பாரத்தில், ஹிந்து மதத்தினின்று பௌத்தமதத்திற்கும் பௌத்தமதத்தினின்று ஹிந்து மதத்திற்கும் சாதாரணமாய் ஜநங்கள் மாறி மாறிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஹிந்துக்களில் மேல் ஜாதியார் என்னப்பட்டவர்கள், வேதத்தை நம்புதலும், அதைப் பிரமாணமாகக் கொள்ளுதலும் போலியாம். உண்மையில் அது அவர்கள் அநுஷ்டாநத்திலில்லை என்றபடி. கீழான ஜாதியார்கள் வேதத்தைப்பற்றிய நினைப்பையே ஒழித்தார்கள்.

4. மேற்கண்ட ஆராய்ச்சியால் நாம் பெறும் சித்தாந்தம் யாதெனில் ஹிந்து என்பவன் எவன் என்ருல் (1) ஹிந்து என்பவன்தான் அல்லன் என எவன் சொல்லானே அல்லது, தான் ஹிந்துவென்று எவன் வற்புறுத்திச்

சொல்லுவாஞே, அவன் ஹிந்து ஆவான். (2) மேற்கண்டபடி எந்தக் கொள்கையையும், எந்த ஆசாரத்தையும் அங்கீகரிப்பவன் ஹிந்து ஆவான்.

உற்று நோக்கில், ஹிந்து என்பது வெறுமையான பெயராகும்.

5. நீதிமுறை தர்மமுறைகள்,எல்லா மதங்களிலும், ஒரே மாதிரியானவை. எல்லா மதங்களின் கொள்கைகளும், ஸம்ஸ்காரங்களும் பொதுவான சில மூலதத்துவங்களை ஆதாரமாக உடையன. மற்றைய மதங்களைவிட அதிகமாக ஹிந்து மதத்தில் அநேக கொள்கைகளும், ஸம்ஸ்காரங்களும் பெருகி உள்ளன. மற்ற மதஸ்தர்கள், அந்தந்த மதக்கொள்கைகள் முதலியவைகளை அங்கீகரித்தாலும் அநுஷ்டித்தாலும் அந்தந்த மதஸ்தாபநாசாரியரை(கிறீஸ்து, புத்தர், மகமது, ஜோராதுஷ்டிரர் முதலியாரை) அங்கீகரிக்காமல் மறுத்தார்களாகில், அம்மதஸ்தினராகார். அந்த மதஸ்தாபநாசாரியரை மாத்திரம் அங்கீகரித்து, அம்மதக்கொள்கைகளையும் ஆசாரங்களையும் முற்றும் தவிர்த்தாலும் அம்மதஸ்தர்களென்றே கருதப்படுவார். ரோமான் கத்தோலிக் கிறிஸ்துவர்களில் அநேகர் அவர் அவர்களின் பூர்வ ஜாதி ஆசாரங்களையும் அநுஷ்டானங்களையும் விடாமல் நடைபெறுவார்கள். நெற்றியில் பலவிதமான பொட்டுக்கள் போடுவதும், பூணூல் அணிவதும், ஹிந்துக்களுடைய பண்டிகைகளையும், விரதாதிகளையும், நோன்புகளையும் கொண்டாடுகிறார்கள். பெயரால் மாத்திரம் கிறிஸ்துவர்களாவார்.

6. அவ்விதமே ஹிந்து மதத்திற்கும் இருத்தற்பால்து. அறிவுடையார் அபிப்பிராயமும் அப்படி இருத்தலே நலமாம். ஹிந்து மதத்திற்கு வரம்பை ஏற்படுத்தி அதை வியக்தப்படுத்தும் முறையில்,ஆராய்ச்சி செல்லா திருத்தல் நலமாம். முன்னாளில் இருந்தமைபோல, இன்னாளிலும், இனி வரும் நாளிலும் ஹிந்து மதம் எல்லாரையும், எல்லாச் சமய பேதங்களையும், எல்லா தர்சனங்களையும், எல்லா அபிப்பிராய பேதங்களையும், தன்னுடைய விசாலமான ஞான பூமியில் உள்ளடக்கிக்கொண்டும், எல்லா அபிப்பிராய பேதங்களையும் பொறுமையுடன் பாராட்டியும், எல்லா வேற்றுமையான எண்ணங்களும் சமயங்களும் ஞான மார்க்கத்தில் சோபான முறையாக நடைபெறும்படி செய்தும், விரிந்து உலகமெங்கும் பரவி உலகத்தின்கண் சாஸ்திரீயமாயும் புத்தி யுக்திகளுக்கு ஒற்றுமையாயுமான ஒரே மத ஸம்பிரதாயமாக நடைபெறல் நலமன்றோ?

7. மேலும் ஹிந்து மதத்தின் முக்கியமான கொள்கைகள்தான் எவை? அதன் முக்கியமான மூலாதாரமான தத்துவங்கள் எவை?

(1) வேதம் என்றல் என்ன? அறிவு, சாஸ்திரம், உண்மை, சத்தியம், குரு சிஷ்ய ஸம்பிரதாயமுறையில் கேட்கப்பட்டது (சுருதி). இக்காலத்தில் வித்யாசாலைகளிற்போல் படிக்கப்பட்டதன்று. அது சநாதநம், என்றுமுள்ள சத்தியம். அபௌருஷேயம் சாதாரண மனிதரால் இயற்றப்பட்டதன்று. தெய்வீகமானது, எங்கும் என்றும் நிகழ்வது, யாவராலும் அங்கீகரிக்கப்படவேண்டுவது. ஒருவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதன்று. அப்போதைக்கப்போது, (ரிஷிகளின்) மெய்யுணர்வு பெற்றவர்களின் காக்ஷியில் புலப்பட்டது. கணிதம், ஜியாமிதி, தர்க்கம், ஜோதிஷ சாஸ்திரங்களின் உண்மைகளை யார் உண்டுபண்ணினார்கள்? யாவரும் இலர். அவைகளை அறிஞர்கள் திவ்விய திருஷ்டியால் தெரிந்து வெளியிட்டார்கள். வேதம் அவை போன்றதாம்.

(2) ஸ்மிருதி என்றல் என்ன? முன் கேட்கப்பட்ட வேதத்தில் உள்ள உண்மைகள் ரிஷிகளால் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுக் காலத்திற்கு ஏற்ப உலகில் நித்திய அநுஷ்டாநார்த்தமாக ஏற்படுத்தியது அன்றோ? இக்காலத்தில் சட்டநிர்மாண சபையாரும் இத்தொழிலைத்தான் செய்கின்றனரன்றோ?

(3) புராண இதிஹாசம் என்பவைகள் பூர்வசரித்திரங்களாம். மந்திரிகளும் உலகத்தை நடத்தும் அறிஞர்களும் மனிதர்களுக்குள் முன்நிகழ்ந்த சம்பவங்களை ஆராய்ந்து அறிந்து தெளிந்து, இக்காலதேச வர்த்தமானங்களுக்குத் தக்கபடி உலகமுறையை நலம்பெற நடப்பிக்கவேண்டும் என்பதை இவைகள் உபதேசிக்கின்றன.

(4) வேதாங்கங்கள் வேத உபாங்கங்கள் எல்லாம் வித்தைகளாம். வேதத்தின் அங்கங்களாம். அதன் பலகிளைகள், பிரிவுகள் நம் உலகின் இயற்கை தர்மங்களையும், உண்மைகளையும் வியக்தப்படுத்தும் நூல்களாம்.

(5) ஆசிரமதர்மம் நேர்மைப்பட்டிருக்கிற மனிதனின் ஒழுக்கமுறை. இக்காலத்திலும் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுயுள் நாளை வகுத்து முறைப்படுத்தல் நலம் எனக்கருதப்படுகின்றது. கல்விகற்கும்காலம்(பிரஹ்மசரியம்),இல்வாழ்க்கை நடத்தும்காலம்(கிருகஸ்தாசிரமம்), உலகத்திற்குப் பொது நலம் உண்டாக்கும் காலம் (வாநபிரஸ்த ஆசிரமம்), துறவு மறுஉலகம் நோக்கும் காலம் (சந்நியாஸம்) என்பனவாம்.

(6) வர்ணதர்மம் என்பது உலகத்தில் உள்ள பல வர்ணங்களான மனிதவர்க்கத்தினரை (வெள்ளையர், சிவப்பர், மஞ்சள்வர்ணத்தார், கறுத்தவர், முதலியவர்களை) ஒரே குலமாக ஏற்படுத்தியும், ஒரே விராட்புருஷனாக அமைத்தும், அப்புருஷனின் பல அங்கங்களாக,உலகத்திலுள்ள மனிதவர்க்கத்தினரை மதித்தும், அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் நேர்மையாக சம்பந்திக்கும் விவஸ்தையை ஏற்படுத்தலாம். இக்காலத்தில் நாகரிகம் பெற்ற ஒவ்

வொரு தேசத்திலும் சிலர் பிராஹ்மணதர்மங்களையும், சிலர் க்ஷத்திரியதர்மங்களையும், சிலர் வைசியதர்மங்களையும், சிலர் சூத்திரதர்மங்களையும், அநுஷ்டிக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் பெயர் மாத்திரம் வேறு. மேலும் அவர்கள் அநுஷ்டானம், நம் தேசத்தைப்போலக் கொடுமையான கட்டுப்பாட்டுக்குட்படாமல் ஸரஸமாகவும் ஸளிதமாகவும், நிகழ்கின்றது.

(7) இத்தன்மையாயுள்ள ஹிந்து மதத்தின் கொள்கைகளை உணர்ந்தோமானால், நம்முடைய ஹிந்துமதம் எங்கும் பரவவும், என்றும் நிலைநிற்கவும் ஏதுவாகும். அப்போதுதான், அது புத்தி யுக்தியநுபவங்களுக்குப் பொருத்தமான சாஸ்திரீயமான மதமாக அமையும். இப்போது சொல்லியுள்ள கொள்கைகளை, உலகத்திலுள்ள உண்மையான எந்த மதமும் தவிர்க்காது. ஏனையமதங்களில், ஒரு ஸம்ஸ்காரத்தினால் ஒரு தினத்தில் ஒரு க்ஷணத்தில்ஒருவனை ஒரு மதத்தினின்று வேறு மதத்திற்குப் பெயர்த்திடுவர், பெயரை மாத்திரம் மாற்றுவர். ஹிந்து என்ற பெயர் போய் கிறிஸ்துவன், மகமதியன் என்ற பெயர்வரும். ஆனால் முன்னுள்ளவனே இந்த நூதநப் பெயர் பெற்றவனும். பழைய சுப்பனேயாம். ஹிந்துமதத்திலோ அப்படிச் செய்தல் இயலாது. அது பயனற்றதென்று கருதப்படும். அநேக வருஷங்களில், அநேக தலைமுறைகளில், அநேக ஜந்மாந்தரங்களில், பிறந்து பல ஸம்ஸ்காரங்கள் பெற்று அதன்மேல் ஒருவன் மேலான நிலையைப்பெறவேண்டும். அப்போதுதான், அத்தகைய அபிவிருத்தி தான், சாவதாநமாகவும் ஸ்திரமாகவும் இருப்பதாகும். இக்காரணம்பற்றித்தான், 4 வர்ணத்திற்குள், உள்ளான அநேக சிறு வகுப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சில உள் வகுப்புக்கள், அகங்காரம் இறுமாப்பு முதலான தீய எண்ணங்களின் காரணமாக உண்டாகியும் இருக்கின்றன. சமர்த்தனான வியாபாரி, ஒரு நாளில், ஒரு நிமிஷத்தில், ஒரு ஸம்ஸ்கார முறையால், யுத்தவீரனாகவும், அல்லது ஞானசம்பந்நனாகவும், மாறி ஆதல் கூடுமோ? கூடாது.

(8) சுருங்கச்சொல்லுமிடத்து, இதுதான் மநுவின் தாத்பரியம்; உலகில் உள்ள எல்லா ஜநங்களும் நாலுவர்ணத்தின் யாதேனும் ஒருவர்ணத்தில் அடங்குவார்கள். 5-ம் வர்ணம் என்பது இன்றாம். ஹிந்துமதத்தை நியாயமாகவும், அறிவுடனேயும் ஆராய்வோமாகில், ஹிந்துமதஸம்பிரதாயம் (Organisation) உலகமெங்கும் பரவி, எல்லா ஜநங்களையும் தழுவி நடைபெறும் தன்மையது; இம்மை மறுமை இரண்டுக்கும் பயன் அளிக்கக்கூடியதாகவும், பிரதி மனிதனும் தான் பூர்ணசுதந்தரம் பெறும்படியாயும், ஆத்மஸம்வித் அடையும்படியாயும், ஜநஸமூகத்தில் நேர்மையும் நலமும் உண்டு பண்ணும் இயல்பினதாகவும், இருக்கின்றது என்பதை அறியலாம். இவ்விதமின்றி, வேற்றுமைப்பாடுகளை வற்புறுத்தியும், அதன் பெருமையைக் கெடுத்து அதைக் குறுகிய வரம்புக்குட்படுத்தியும், அதனால் அதைச் சிறுமைப் படுத்தியும், நாம் அதைச் செய்வோமாகில், நாளடைவில் அது சீர்கெட்டு, உயிர்போன பிணம்போல் ஆகிவிடும். பலவாறான, வேற்றுமைகள் காரணமாக ஒன்றோடொன்று போராடும். இன்னும் பலவாறான பிரிவுகளானகிருமிகளும் புழுக்களும் உண்டாகி, அழுகிக்கொண்டிருக்கும் பிணத்தைத் தின்னும் முறையில் பல போராட்டங்கள் ஏற்பட, அவைகளும் மடியும். உண்மையாக, உள்ளபடி நோக்குமிடத்து, ஹிந்துமதம் என்பது எல்லா மதங்களும் தன்னுள் அடங்கப்பெறும் தகைமையை உடையது. அதனால் தான் மற்றைய மதங்களினின்று அதை வேறுபடுத்தி, இதுதான், இதுவரையில்தான், ஹிந்துமதம் என வியக்தப்படுத்தல் இயலாதாம். அப்படி வியக்தப்படுத்த வேண்டுமாகில், ஹிந்து என மாத்திரம் சொல்லற்பாலது. தன்னை ஹிந்துவாக நம்பி, ஹிந்து எனத் தன்னைச் சொல்லுகிறவன், ஹிந்துவாவான். அதை மறுக்கும் திறமை ஒருவனுக்குமின்றாம்.

ப. நா.

நன்மொழி.

---

114. திதிக்ஷை என்றால் சகித்தல், முக்கியமாய்க் கஷ்டங்களைச் சகித்தல். தர்மவிதியின் உண்மையை நன்றாய் அறிந்துள்ளவன் சுகதுக்கங்களின் சம்பவம் முன்வினைப்பயன் என உணர்ந்து, பொறுமையுடன் 'வருவன எல்லாம் வருக' என்று இருக்கும் சித்தத்தின் தெளிவே திதிக்ஷையெனப்படும். அவன் சுகம் வந்தால் உற்சாகம் கொள்ளான், துக்கம் வந்தால் மநச்சோர்வு அடையான்; மநம் தளரான், நேர்வழியாகிய குருசரணாரவிந்தமே நோக்குவான். ஆகையால், அவ்வழிவிட்டுவிலகான், அந்நெறியில் செல்லுகையில், எவ்வித இடையூறுகள் எதிர்ப்பட்டாலும், எவ்வித விஷய சுகங்கள் சம்பவித்தாலும், எவர் பழித்தாலும், எவர் புகழ்ந்தாலும், அவன் மநம் அவைகளை நாடித்திரும்பாது. இப்படி ஒரே பிடியாய், குருவே கதியென ஒரே லக்ஷியமாகச் செல்லுவதில் பலசோதனைகள் நேரிடும். பாழ்போலக் காணும். வீணாய் அலைகிறோமே, ஒன்றையும் காணோமே, சுகவழியாகிய பிரவிர்த்தி மார்க்கத்தில் திரும்புவோமே, என்று இவ்வித சோதனையான சந்தேகங்கள் மநத்தில் எழும். இவைகளைத் தள்ளிவிட்டு நடைபெறுகிறவனே தீரன்.

ஸந்மார்க்க முறையும், ஸம்ஸாரியும்.

[குறிப்பு:—லண்டன் பட்டணத்தில் City Temple என்று பெயருள்ள நகர ஆலயத்தின்கண் 1907ஹு அக்டோபர்மீ 10ல, மாதுஸ்ரீ அந்நிபெஸண்டு அம்மையார்செய்த உபந்நியாசமிது. ஸ்ரீமான் ஆர். ஜெ. காம்பெல் என்பார் அச்சமயம் அக்கிராஸநம் வகித்தார். அம்மையாரைப்பற்றி அவர் செய்த முகவுரையாவது:—"இச்சபையாருக்கு இந்த அம்மையார் இன்னரெனப் பரிச்சியம் செய்விக்கும் முறையில், அவர்களைப்பற்றிய வரலாற்றைப் புகழ்படச் சொல்வதில் அவர்கள் சங்கோசமாய் நினைக்கக்கூடிய விஷயங்களைப் பிரஸ்தாபிக்க நான் விரும்புகின்றேனல்லேன். ஆயினும் இவ்வுலகத்தில் இக்காலத்தில் நீதி தர்மமுறைகள் பயக்கும் உயர்வற உயர்நலமுள்ள கம்பீரமான சாதநங்களில் அம்மையார் ஒருவராவர் என நான் சொல்லாமல் விடுதல் கூடாத காரியம். அப்படிச் சொன்னல்தான் நம் கடமையை நிறைவேற்றியவராவோம். பிரிட்டிஷ் ஜநங்களாலும், உலகமெங்குமுள்ள ஆயிரக்கணக்கான அறிஞர்களாலும், அவர்கள் நன்குமதிக்கப் பெறுகின்றார்கள் என்பது சரியே. இதற்குமுன், சத்தியமென்று அவர் நினைத்ததை நாடி நடை பெறுமுறையில் அவர் பட்ட கஷ்டமும் அதனல் உண்டான தியாகமும் அதிகமானவை. ஆயினும், அவர் மநம் அவைகளால் கிலேசப்படாமலும், பிறர் செய்த கொடுமையை நினைத்து வருந்தாமலும் அவர் இருந்திருப்பது மிகவும் ஆச்சரியமான விஷயம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒருவர்க்கு ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி நிகழும் அபிப்பிராயம் தீவிரமாகவும் உறுதியாகவும் உளதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு பிறர்க்கு அதைப்பற்றித் துவேஷமும் பொறாமையும் அதிகமாக இருக்கற்பாலதன்றோ! ஆயினும் உலகில் அம்மையாருடைய ஒழுக்கமுறையில் சிறப்பாய் எடுத்துப் பிரஸ்தாபிக்கக் கூடியது யாதெனில், பிறர்பால் அம்மையார் யாதொரு மநவருத்தமும் மநக்கிலேசமும் கொள்ளாமல் எப்போதும் சாந்தமும் பொறுமையும் பாராட்டியிருத்தல் என்பதேயாம். பலவாறான பிறர் கொள்கைகளில் அந்த அம்மை உண்மையையே நாடுவார். ஒரு கொள்கையையும் தள்ளிவிடார். அவருடைய உலக வாழ்வின் அநுபவம் அகன்றும் ஆழ்ந்துமிருந்தது. அதனல் அவர் உயர்நலம் அமைந்த ஞாநகுருவென மதிக்கப் பெறுகின்றார். அத்தன்மையராக அவர்களின் நல்வரவை நாம் பிரியத்துடன் இப்போது ஏற்கிறோம்."]

அந்நிபெஸண்டு அம்மையார் உபந்நியாசம்.

1. முகவுரை:—நான் உத்தேசித்த விஷயத்தை உரைக்குமுன், தங்கள் முன்னர் நான் நிற்கும்படி நேரிட்டதைப்பற்றியும் என்னுடைய உபந்நியாச விஷயத்தின் அபிப்பிராய பேதங்களைப் பற்றியும் முகவுரையாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டியவ

ளாக இருக்கின்றேன். இவ்விடத்தில் நான் நின்று உரையாடுவதற்கு அநுமதி செய்த உங்களுடைய புரோஹிதருக்கும் உங்களுக்கும் வந்தநம் அளிக்கின்றேன். நான் பிரஸ்தாபிக்கப்போகும் அபிப்பிராயங்கள் இந்த ஸ்தாநத்திற்காவது, இந்த ஸ்தாநத்தினின்று வழக்கமாய் உபந்நியஸிக்கும் புரோஹிதர்க்காவது யாதொரு பாதகத்தையும் உண்டுபண்ணக்கூடியதன்று என்பதை நான் முதன்மையில் வற்புறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்நகர ஆலயத்தை நடத்துகிற புரோஹிதர், இப்போது வெளியில் உலாவி வருகின்ற கொள்கைகளைக் கற்று, அறிஞர்களுடைய பிரயோஜநார்த்தமாக, தைரியமாய் வெளியிடுகின்றார். அவ்விதம் சிலர்தான் வெளியிடத் தைரியமுடையவராவர். அவ்விதம் அவர்கள் செய்துகொண்டு வருதலுக்கு நாம் எல்லாரும் நன்றிபாராட்டக்கடவோம். ஒரு உண்மையானது வெளியில் உலாவுமாகில் அதை வசநித்தலே ஜநங்களுக்குச் செய்யும் உயர்வான கைங்கரியமாம். உண்மை என்பது, அதை உள்ளபடி உணர்ந்து தைரியமாய் வெளியிடுகிறவரின் வாய்ப் பிறப்பைப் பெரும்பாலும் பொருத்ததாகவிருக்கிறது. அநேகர் உண்மை என்று தெரிந்ததை வெளியிட அஞ்சுவர். பிறர், வெளியிடின் ஆதரவுடனே அங்கீகரிப்பர். அப்படி வெளியிடும் தைரியம் சிலரிடம்தான் உண்டு. அதனல் நான் இவ்விடமிருந்து வசநிக்கும் கொள்கைகள் இந்த ஸ்தாநத்தினின்று வழக்கமாய் வெளிப்பட்டுவரும் அபிப்பிராயத்துக்கு எவ்விதத்திலும் யாதொரு கெடுதலையும் செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமென என்பது என்னுடைய முக்கியமான கோரிக்கையாம். என் கொள்கைகள் என்னுடையனவேயாம். உங்கள் கொள்கைகளும் உங்களுடையனவேயாம். நான் கண்டு அறிந்த உண்மையை இன்று இங்கு வசநித்தல், அதை முன் அறியாதார் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடனன்று. என் வாய்ப் பிறப்பு எவ்வாற்றானும், (காம்பல் என்பவரைப்பார்த்து) உம்முடைய உத்தரவாதத்தின் பளுவை அதிகப்படுத்தாமலிருக்கவேண்டுவது என்பதே என் கோரிக்கையாம்.

2. ஞாநமுறை ஒரு இடத்தைப் பற்றியதன்று:— சிரத்தையுள்ள அறிஞர்களுங்கூட முறையிடுவதாவது, உலகவாழ்க்கை நிலையில்

ஆன்மமுறையான ஸந்மார்க்கத்தைத் தாங்கள் அநுஷ்டித்தல் கூடாமையாயிருக்கிறது என்பது. "இப்போது இருக்கின்ற என் நிலைமையானது வேறாக இருந்தால், எவ்வளவோ நன்மையான காரியம் முடிப்பேன். இப்போது இருக்கிற வேலை, அதனால் உண்டாகும் கவலை, மநக்கிலேசம், உலகப்பற்றுக்கள் இவை இல்லாமற் போனால், இப்போதைவிட அதிககாலம் ஸந்மார்க்கத்தில் கழிப்பேன்." என்னும் இக்கொள்கை சரியன்று. வெளியிலுள்ள விஷயங்கள், ஒருவன் நல்வழியில் ஒழுகும் இயல்பை உண்டாக்கவும் அழிக்கவும் இயலாவாம். ஸந்மார்க்கம் என்பது இடத்தையும் நிலைமையையும் பொருத்ததன்று. அது, உலக விஷயங்களைப்பற்றி அவனவன் கொள்ளும் மநோநிலையைப் பொருத்தது. ஆத்மா, உலகத்தில் ஆழ்ந்தி அதன் வாழ்வில் வசப்படாமல், ஆத்மாவுக்குரிய கைங்கரியத்திற்காக உலகவாழ்வை எவ்விதம் மாற்றுவது என்பதைப்பற்றிய முறையை இன்றிரவு தங்களுக்கு அறிவிப்பேன். லௌகிக முறைக்கும் ஸந்மார்க்கமுறைக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை அறியாமல் ஒன்று மற்றொன்றுடன் முரணுகிறதென்று நினைத்து, அவ்விரண்டையும் பிரித்தால், அதாவது லௌகிக முறை ஒரு பக்கமும், ஸந்மார்க்கமுறை அதற்கு வைரியாக மற்றொரு பக்கமும் வைத்து எண்ணினாலும் பேசினாலும், அப்போது லௌகிக சம்பந்தமான தொழில்களின் அவசரமும் ஆத்திரமும் அந்தந்தத்தொழில்களுக்குரியபடி ஏற்படும் படபடப்பும் லௌகிக ஆசைகளின் என்றுமுள்ள பகட்டும், அவைகளாலுண்டாகும் கிலேசங்களும் கவலைகளும் ஸந்மார்க்கமுறையை அநுசரித்த உலகவாழ்வு நலமல்லவென்றும், உபயோகமற்றதென்றும் நம்மை நினைக்கும்படியாகச்செய்யும். உலக விஷயங்களைப்பற்றிய நெறிதான் உண்மையான நெறியென்றும் நமக்குத் தோன்றும். அதனால் இவ்வபிப்பிராயத்தை மாற்றுகிறதற்கு ரஸவாத முறையில் போல ஒரு குரு வேண்டும், ஒரு உபாயம் தேடல்வேண்டும். அப்போது தான் உலகவாழ்வு அநித்தியமென்றும் உண்மையல்லவென்றும் ஆத்மசம்பந்தப்பட்டவாழ்வில், அதாவது ஸந்மார்க்கமுறையில் அநித்தியமென்றும் உண்மை யல்லவென்றும் தெரியவரும். அவ்வித உபாயத்தை அறிந்து அநுஷ்டிப்போமாகில் லௌகிகமுறை மூலமாகவே ஆத்மமுறையான ஸந்மார்க்க முறை ஏற்படுதல் கூடும்.

லௌகிகவாழ்வே ஸந்மார்க்கத்தை வெளிப்படுத்தும் சாதநமாகவும் அமையும். அதை மறைக்கும் தன்மையதாக ஏற்படாது. அதை வெளியிடுவதைத் தடுக்கவும் மாட்டாது. இன்றிரவு அவ்வுபாயத்தைக் கண்டுபிடிப்போம்.

3. ஸந்மார்க்கமும் உலக மார்க்கமும்:—உலகத்திலிருந்து கொண்டே ஒருவன் ஸந்மார்க்கமுறையை அநுஷ்டித்தல் கூடுமாவென்றவினா முன் காலத்தில் பலமுறை ஏற்பட்டு அது முடியாதென்றே விடைகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும், ஒவ்வொரு மதத்திலும், ஒவ்வொரு காலத்திலும், சரித்திரவாயிலாக நான் தெரிந்து கொண்டவரையில், இக்கேள்வி கேட்கப்படும் காலமெல்லாம் "இல்லை" யென்றே மறுமொழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது லௌகிகன் ஸந்மார்க்க முறைபற்றி ஒழுகவொண்ணாது." எகிப்து தேசத்தின் பாலைவனங்களிலும் இந்தியாதேசத்தின் வநங்களிலும், ரோமன்காதலிக் நாடுகளிலும், சந்நியாசிமடங்களிலும், கன்னியாமடங்களிலும் இவ்வாறு ஜநக்கூட்டத்தைத் தவிர்த்து ஏகாந்தங்கொண்டு ஈசுவரனை சாக்ஷாத்கரி என்ற மறுமொழிதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இறைவன் ஞாநத்திற்கும் ஸந்மார்க்கமுறையில் நடைபெறுவதற்கும், ஜநக்கூட்டங்களினின்று ஓடவேண்டுமென்பது அவசியமென்றால் நம்மவரில் பெரும்பாலர்க்கு ஸந்மார்க்கமுறை முடியாத காரியமென்று ஏற்படும். ஏனென்றால், நாமோ உலகத்தை முற்றும் விடவும் முடியாதவர்கள். உலகதர்மத்தை நமக்கு வேண்டியபடி இணக்கிக்கொள்ள இயலாதவர்களாகவுமிருக்கின்றோம். இவ்விஷயத்தில் நான் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறது யாதெனில், இது முற்றும் தவறான அபிப்பிராயம்; இவ்வெண்ணம் சரியன்று; இவ்வபிப்பிராயம் இக்காலத்தில் அதிகமாக விருத்தியடைந்து பரவிக்கொண்டிருக்கிறதை நான் அறிவேன்.

(இன்னும் வரும்.)

ப. நா.

புத்தகவரவு.

ஸமன்ஸன் நாடகம்.—ஆங்கிலத்தில் மில்டன் என்ற கவிராஜன் Samson Agonistes என்று பெயருள்ள நாடகத்தை அருளியிருக்கின்ருர். அதைக் கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல் முதல் உதவி உபாத்தியாயர் மகா-ா-ஸ்ரீ கெ. வெங்கட்டராம அய்யர் B. A. அவர்கள் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இதன் தமிழ்நடை மிகவும் அழகாய், லகுவாய் அமைந்துள்ளது, மொழிபெயர்ப்பு என்று தோன்றவில்லை. சொல்நலம் நேர்த்தியாக உள்ளது நம் மாணவர்களுக்கு மிகவும் பயன்படக்கூடியது. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த வித்வானுகவிருந்து இப்போது காலம் சென்றுபோன ராவ் பகதூர் சாதுசேஷ அய்யர் அவர்களுடைய ஞாபகச்சின்னமாக இஃது அவர்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பெற்றுள்ளது. இத்தகைய புத்தகங்களை மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வெங்கட்டராம அய்யர் அவர்கள் அதிகமாக வெளியிடுவார்களாக.

சமாசாரம்.

மாட்சிமைதங்கிய சக்கரவர்த்தி அவர்களின் நன்கோடையும் ஆஞ்ஞையும்:—(1) நாளிது டிசம்பர்மீ 12உ முதல், டில்லிமாநகரம், இந்தியா தேசத்திற்குப் பிரதாந நகரமாகக் கடவது. புதிய நகர சங்க ஸ்தாபநம் நாளிது மீ 15உயில் சக்கரவர்த்தி அவர்களே செய்துள்ளார். (2) வங்காள ராஜதாநியானது, அதன் ஜநங்களின் மநோரதப்படியே ஒரேகவர்னருடைய ஆளுகைக்குள் அமைந்து நடைபெறவேண்டும். அதன் கண்ணுள்ள பேகார், சோடா நாகப்பூர், ஒரிஸ்ஸா இவை மூன்றும் லெப்டி நெண்டு கவர்னர் ஆளுகையில் அமைவுறும். அஸாம் நாடு பிரத்தியேகப்படுத்தப்பட்டு கமிஷனரின் விசாரணையில் ஏற்படும். இவை வங்காளிகளுக்கு மிகவும் திருப்திகரமான தீர்மானம். (3) இந்தியா தேசத்தின் கீழ்தரப்படிப்பின் அபிவிருத்தியை உத்தேசித்து 50 லக்ஷ ரூ முதன்மையாகக்கொடுக்கும்படி உத்தரவு அளித்திருக்கிருர்கள். இனி வருஷாவருஷம் இது விஷயமாக இராஜாங்கத்தில் நன்கொடையை எதிர்பார்க்கலாம். (4) மற்ற விஷயங்கள் பல சில்லறையானவைகள்.

சூர்யனைக்கொண்டு ஜலம் இறைத்தல்:—நிலக்கரி மரக்கரி, விறகு முதலியவைகளை எரித்து நீராவியை உண்டுபண்ணி அதன் மூலமாய் (Pumping) ஜலம் இறைக்கும் யந்திரம் வேலை செய்கின்றது. அமெரிக்கா தேசத்தில் சூர்யகிரணங்களைக் கண்ணடிகள் மூலமாய்ச் சுவீகரித்து அதிக உஷ்ணத்தை யுண்டுபண்ணி அதன் மூலமாய் நீராவியை யுண்டுபண்ணி அந்நீராவியால் ஜலம் இறைக்கும் யந்திரங்கள் முதலானவைகள் வேலை செய்யும்படியாக ஏற்படுத்தி யிருக்கின்ருர்கள். நமது தேசத்தில் மேகத்தால் மூடப்பட்ட காலம் சொற்பமாயிருப்பதால் சூர்யகிரணங்களை இவ்வியந்திரத்தின் உபாயத்தால் சுவீகரித்துத் தொழிற்படும்படி செய்யலாம். எகிப்து தேசத்தில் இவ்வியந்திரத்தை வரவழைத்துப் பரீட்சை செய்கின்ருர்களாம். நம் தேசத்தில் பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தாரும் சிற்றரசர்களும் ஜமீந்தார்களும் இத்தகைய யந்திரங்களை உபயோகித்து ஜநங்களுக்குக் கற்பிப்பார்களென நம்புகின்ருேம்.

நிலத்தின் வலிமையையும் வளமையையும் விருத்திபண்ணும் முறை.—விவசாயத்தொழில் செய்யப்படும் நிலங்களுக்கு பாஸ்பரஸ் என்ற சத்தும் நைட்ரோஜன் என்ற சத்தும் கேந்தகம் என்ற சத்தும் முக்கியமானவை எனக் கிருஷி சாஸ்திர விற்பன்னர்கள் பலபரீக்ஷைகளின் மூலமாய்க் கண்டுபிடித்திருக்கிருர்கள். நெடுநாள் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வரும் வயல்களில் இக்குறைகள் நன்ருய்த் தெரியவரும். இக்காரணத்தால் தான் பயிர்கள் வளர்ந்து செழிப்பாயிருந்தாலும், சிலசமயங்களில் சரியானபடி வித்து உண்டாகாததினுல் பொலிகாணவில்லை யென்கிருர்கள். அதற்குக் காரணம், இந்த சத்துக்கள், பயிரிடும் நிலங்களிலில்லாத குறையாம். இதை நிவிர்த்தி பண்ணுதலுக்கு பாஸ்பரஸ் என்ற சத்துள்ள மனித மாட்டு எலும்புகளைப் பக்குவப்படுத்தி உரமாகவும், அவுரி கொளிஞ்சி முதலான நைட்ரோஜன் சத்துள்ள குழைகளை உரமாகவும், கந்தக சத்துள்ள எருக்களை உரமாகவும் உபயோகித்தல் நலம்.

நம்தேசத்திலிருந்து எலும்பு உரத்திற்காகவே அந்நிய தேசங்களுக்கு ஏராளமாய் ஏற்றுமதிசெய்யப்பட்டு வருகிறது, அதனுல் பாஸ்பரஸ் என்ற சத்தானது நமது தேசத்தில் குறைவுபட்டுவருகிறது. விவசாயிகள் இவ்வுரத்தினுடைய பிரயோஜநத்தினுண்மையைத் தெரிந்துகொண்டு லாபம் பெறவேண்டுமென்பது நமது பிரார்த்தனை.

அமெரிக்கா தேசத்துக் குபேரர்களில் ஒருவரான ஆண்ட்ருகார்னிகி என்பார் தம் தேசத்திலும் பிரிட்டனிலும் 2,200 புத்தகசாலைகள்(Libraries) ஸ்தாபித்திருக்கிருர். நமது தேசத்திலும் பரோடா மகாராஜா அவர்கள் புத்தகசாலைகளின் பிரயோஜநத்தை நன்குணர்ந்தவராய்த் தமது நாட்டிலுள்ள கிராமங்கள் தோறும் புத்தகசாலைகள் வைப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்திருக்கிருர்கள். உலகமெங்கும் யாத்திரைசெய்து அறிவு அகன்றதினுல் பிரஜைகளின் க்ஷேமத்தைக் கருதியவராய் இத்தன்மையான நல்ல காரியத்தை யாதொருவர் கேட்காமலும் தாமேசுயமாகச் செய்திருக்கிருர். மைசூர் ராஜாங்கத்திலும் இவ்விதம் செய்யப்படவேண்டுமெனப் பலர் முறையிட்டும் இன்னும் ஏற்படவில்லை.

ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களின் மரணம்:—பாலவநத்தம் வகையரா ஜமீந்தாரும், இக்காலத்திய தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும், அதன் அக்கிராஸநாதிபதியானவருமான பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் மூளையில் ரத்தம் ஏற்றத்தினாலே மூன்று தினம் காயலாக இருந்து நாளிதுமீ 2உ சனிக்கிழமை பகல் 11 மணிக்குச் சிவலோகமடைந்தார். அவர் மரணம் மிகவும் துக்ககரமானது. அவர்களுக்கு, மரணகாலத்தில் சுமார் 43 அல்லது 44 வயதுதான். தமிழ்ப்பாஷையில் மிகச் சிறந்த வித்துவான். அப்பாஷையின் பொருட்டு அவர் தம் ஆயுளையும் பொருளையும் தியாகம் செய்தவர். தமிழ் நாட்டில் தமிழ்ச் சங்கமென்ற உயர் நலமமைந்த சபையை ஸ்தாபித்து அழியாப் புகழுடம்பைப்பெற்ற புண்ணியர் இவர். பலரும் பிரியப்படும்படியாகவும், யாவரும் அறியும்படியாகவும் அழகாயும் தெளிவாயும் இனிய மெல்லிய குரலுடனும் பிரஸங்கஞ் செய்யும் திறமையுடையவர். தமிழ் நாடுகளில் இவர்கள் பிரஸங்கத்தைக்கேட்டு ஆநந்திக்காதவர் இலர். எப்போதும் வித்துவான்களுடைய சங்கத்திலேயே காலத்தைக் கழிப்பார். எப்போதும் இன்சொல் பேசும் இயல்பினர். தாக்ஷிண்யமும் பரோபகாரமும் எப்போதும் நிரம்ப உடையவர். அரிய தமிழ் நூல்களைப் பிரவித்தம் செய்கிறவர்களுக்குத் தங்கு தடையின்றி உதவி புரிந்து வந்தனர். இவர் நற்குணமும் நற்செயலும், இன்சொல்லும் ஏராளமான சிநேகிதர்களை உண்டுபண்ணியிருக்கின்றன. இவர் உண்மையான சிவ பக்தர். ஆனால் பிறர் மதத்துவேஷியல்லர். பிரஹ்மஞாந சபையின் ஒரு அங்கத்தினராகவும் இருந்தனர். கம்ப ராமாயணத்தில் அவருக்கிருந்த பிரியம் அளவு கடந்தது. அதன் பாசுரங்களின் அருமையையும் பெருமையையும் பற்றி வெகு அழகாய் உபந்நியஸிப்பார். தமிழ்ப் பாஷைக்கு வெகுவாய் இக்காலத்தில் மிகவும் ஆதரவு செய்தவர் இவரைத்தவிர யாரும் இலர். செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையை ஸ்தாபித்தார். பன்னூற்றிரட்டு, சைவமஞ்சரி இந்நூற்களைத் தொகுத்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர். இன்னும் சில காலம் இருப்பாரேயாகில் தமிழ்ப்பாஷைக்கு எத்துணையோ நற்காரியங்கள் செய்வார். அவர் ஸ்தாநத்தைப் பெறுதலுக்குத் தமிழ் நாட்டில் வேறொருவரும் இல்லையே என மநம் வருந்தித் தயங்குகின்றது. இவர் போன்ற மனிதரும் இனி உலகில் வருவரோவென்று வினவுகின்றது. ஆயினும் தமிழ்ப் பாஷையை நலப்படுத்திச் சிரேயஸ் உள்ளதாகச் செய்யவேண்டுமென்ற அவா உயிர் நீங்கும் வரை அவர் மநத்தில் குடிகொண்டிருந்தமையால், தாமெடுத்த அப்பெரும் கைங்கரியம் நிறைவேறும் வண்ணம், ஸ்வர்க்கலோக வாழ்வும் துச்சமெனத்துறந்து, சீக்கிரம் மானுட சரீரமெடுத்து முன்னரைவிட இன்னும் அதிக நலமமைந்த இடம் பொருள், ஏவல் உடையவராக உயர் குலத்தில் அவதரிப்பாரென எதிர் பார்க்கின்றோம்.

பத்திராதிபர்.

பூர்ணசந்திரோதய அநுபந்தம்.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

☞ பிறர் இதை அநுமதியின்றி பிரசுரம் செய்யக்கூடாது.

ப. நா.

குறிப்பு:—ஸ்மிருதி, பிரத்தியக்ஷம், சப்தம், அநுமாநம் முதலிய பிரமாணங்களால் அநுபவித்த விஷயங்களின் நினைப்பு. இந்த ஸமாபத்தியில் திரிபுடி அற்று மநம் வஸ்து ரூபமாக ஆகிறது. ஷை இரண்டு ஸமாபத்திகளும் ஸ்தூலமான வஸ்துக்களைத் தியாநிக்கலாம்.

44. ஏதயைவ ஸவிசாரா நிர்விசாரா ச ஸூக்ஷ்மவிஷயா வ்யாக்யாதா ॥

முன் சொன்ன (ஸவிதர்க்க நிர்விதர்க்க ஸமாபத்திகளின் முறைப்படியே) சூக்ஷ்மமான வஸ்துக்களை விஷயீகரிக்கிற ஸவிசார, நிர்விசார ஸமாபத்திகள் சொல்லப்படுகின்றன.

குறிப்பு:—முன் ஸவிதர்க்க நிர்விதர்க்க ஸமாபத்திகளில், ஸ்தூலமான விஷயங்களின் தியாநம் திரிபுடி உள்ளதாகவும், திரிபுடி அற்றதாகவும் நிகழ்ந்தது. அவ்விதமே, சூக்ஷ்மமான வஸ்துக்களை விஷயீகரித்தலிலும், தியாநித்தலிலும், திரிபுடி உள்ளது ஸவிசார ஸமாபத்தி என்றும், திரிபுடி அற்றது நிர்விசார ஸமாபத்தியென்றும், அறியத்தக்கது. விசாரம் என்றால் தியாநத்தில் ஒரு நிலையாம், தர்க்க விசாரம் அன்றும். சூக்ஷ்ம வஸ்து என்றால் பரம அணு. இவைகள் அலையும் மநத்தை நிறுத்தும் முறை.

45. ஸூக்ஷ்மவிஷயத்வம் சாலிங்கபர்யவஸாநம் ॥

(மேற்கண்ட) ஸூக்ஷ்மமான வஸ்துவை விஷயீகரித்தலானது மூலப்பிரகிருதிவரை நடைபெறுகிறது.

குறிப்பு:—பஞ்ச பூதங்களின் சூக்ஷ்மமான நிலை—பஞ்சதந்மாத்திரைகள். பஞ்சதந்மாத்திரைகளின் சூக்ஷ்மமான நிலை லிங்கம் அதாவது மஹத்தத்துவம். மஹத்தத்துவத்தின் சூக்ஷ்மமான நிலை அலிங்கம், அதாவது மூலப்பிரகிருதி. மூலப்பிரகிருதியைவிட சூக்ஷ்மமான வஸ்து இல்லை. மூலப்பிரகிருதியை விட சூக்ஷ்மமாகப் புருஷன் இருந்தாலும், புருஷன் பிரபஞ்சத்திற்கு உபதான காரணமாக இல்லை. மூலப்பிரகிருதி பிரபஞ்சத்திற்கு உபதான காரணமாக இருக்கின்றமையால், அதுவே முடிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

46. தா ஏவ ஸபீஜ: ஸமாதி: ॥

(மேற்கண்ட நாலு ஸமாபத்திகளும்) பீஜத்துடன் கூடிய ஸமாதிகளே.

குறிப்பு:—"பீஜத்துடன் கூடிய" என்ருல் "வெளியிலுள்ள வஸ்துவை ஆலம்பநமாக ஆசிரயித்த" என்பதாம்.

47. நிர்விசாரவைசாரத்யே(அ)த்யாத்மப்ரஸாத: ॥

நிர்விசார ஸமாதியில் சாமர்த்தியமுள்ளவனுகில் மநத்தில் தெளிவான ஞாநம் உண்டாகிறது.

குறிப்பு:—ரஜஸ், தமஸ் இவைகள் விஷயங்களை மறைத்தலாகிய ஆவரணத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றன. இவைகள் யோகாப்பியாஸத்தினுல் போகவே, மநம் ஸத்துவமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. வைசாரத்ய=பாண்டித்தியம் உண்டாகும்போது. சாதாரணமாய் ஏனையருக்கு ஞாநம் ஒன்றின்பின் ஒன்ருய்க் கிரமமாக உண்டாகிறது, இந்நிலையை அடைந்தவனுக்கு அப்படியின்றி ஏக காலத்தில் எல்லா விஷயங்களின் ஞாநம் உண்டாகிறது. இந்நிலையில் உள்ளவன், பிறர் யாராலும் பரிதபிக்கக்கூடாதவனுக அத்தன்மையான உயர்ந்த ஸ்தாநத்தை அடைந்து பர்வதத்தின் மேலுச்சியிலுள்ளவன் போல, ஜநங்களைக் கருணையுடன் பார்க்கிருன். இவ்விதம் மஹா பாரதத்தில் சாந்தி பர்வத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

48. ருதம்பரா தத்ர ப்ரஜ்ஞா ॥

அந்நிலையிலுள்ள பிரஞ்ஞை 'ரிதம்பரா' என்று பேயர் பேறும்.

குறிப்பு:—அந்நிலையில் உள்ள பிரஞ்ஞையானது, ஸம்சய விபரியயங்களின்றி வஸ்துக்களின் உண்மையான ஸ்வரூபத்தையே அறிவிக்கிறது. ரிதம்பரா = உண்மை தரித்தல்.

49. ச்ருதாநுமாநப்ரஜ்ஞாப்யாமந்யவிஷயா
விசேஷார்த்தத்வாத் ॥

(முன் சோல்லிய ரிதம்பரா என்ற பிரஞ்ஞையானது) சுருதி, அநுமாநங்களால் ஏற்படும் பிரஞ்ஞையை விட வேறனது. அது வஸ்துக்களின் விசேஷ ஸ்வரூபத்தைத் தேரிவிக்கிறது.

குறிப்பு:—சுருதி அநுமாநங்களால் கிடைக்கும் ஞாநம் சாமாந்நியமானது. வஸ்துக்களின் விசேஷ ஸ்வரூபத்தைக் காட்டும் தன்மையது அல்ல. ரிதம்பரா என்ற பிரஞ்ஞையானது மேற்கண்ட இரண்டு பிரமாணங்களும் பிரவேசிக்க இயலாத பிரஞ்ஞாபூமி. இதில் உள்ளபடி யதார்த்தஞாநம் உண்டாகிறது. சூக்ஷ்மமான பரம அணுக்கள், மறைவுள்ள வஸ்துக்கள், தூரத்திலுள்ள வஸ்துக்கள், இந்த பிரஞ்ஞா நிலையில், பிரத்தியக்ஷமாகின்றன. இவைகள் லௌகிக பிரத்தியக்ஷம், சப்தம், அநுமாநங்களான பிரமாணங்களுக்குப் புறம்பானவை.

50. தஜ்ஜ: ஸம்ஸ்காரோ(அ)ந்யஸம்ஸ்காரப்ரதிபந்தீ ॥

மேற்கண்ட (ரிதம்பரா என்ற பிரஞ்ஞாநிலையால் ஏற்படும் ஸம்ஸ்காரமானது) மற்றைய வேளி விஷயங்களால் ஏற்படும் ஸ்ம்ஸ்காரங்கள் உண்டாகாமல் தடுக்கும் தன்மையது.

குறிப்பு:—இந்நிலையில் உள்ள யோகியானவன், வெளிவிஷயங்கள் தன் மநத்தில் தங்க இடம் கொடான். அத்தன்மையான பூர்வ வாஸனைகள் இருப்பினும், அவைகள் தன்னை மேற்கொள்ளவும் இடங்கொடான். ஸமாதியினுல், பிரஞ்ஞையானது ஸ்திரப்படுகிறது. அதனுல் ஸமாதிரூபமான ஸம்ஸ்காரமானது, மேன்மேலும் விருத்தியடைகிறது. சாதாரண விஷய அநுபவத்தில் மநம் அதன்கண்ணே நிற்பது போல ஸமாதி நிலை உறுதிப்பட, மநம் அந்நிலையில் இருப்பதாகும். இரண்டிற்கும் வித்தியாஸம் இல்லை யென்ருலோ, வித்தியாஸம் உண்டு. ஸமாதி நிலையால் ஏற்படும் ஐகாக்ரியமானது மநத்தின் விஷய வாஸனைகளைப்போக்கி அதைத் தூய்மைப்படுத்தும் இயல்பினது, புருஷ ஸாக்ஷாத்காரம் உண்டாகும்படி செய்கிறது. புருஷ ஸாக்ஷாத்காரம் உண்டாகவே மநம் விர்த்தியின்றி ஓய்வடைகிறது. மநோநாசம் உண்டாகிறது என்னலாம். விஷய அநுபவத்தின் ஐகாக்ரியமானது விஷய அநுபவங்களை விருத்திபண்ணுகிறது.

51. தஸ்யாபி நிரோதே ஸர்வ-
நிரோதாந்நிர்பீஜ: ஸமாதி: ॥

மேற்கண்ட (ரிதம்பரா பிரஞ்ஞையால் ஏற்படுகிற) ஸம்ஸ்காரம் நிரோதத்திற்குத் தடை உண்டாகும்போது எல்லா ஸம்ஸ்காரங்களுக்கும் தடை உண்டாகின்றன. அந்நிலை "நிர்பீஜம்" என்ற ஸமாதியாகும்.

குறிப்பு:—இந்த நிர்பீஜ ஸமாதியானது எல்லா ஸம்ஸ்காரங்களையும் பாதிக்கின்றது. இதனால் மநத்தின் விஷய அநுபவச்செயல் அற்றுப்போகிறது. யோகியானவன் கைவல்லியத்தை அடைகிறான். அந்நிலையில் புருஷன் தன் ஸ்வரூபமாத்திரத்தில் இருப்பவனும், சுத்தனும், கேவலனும் ஆகிறான். இந்நிலையில் "முக்தன்" எனப்படுகிறான். முதன்மையில், பல விர்த்திகளால் சித்தம் அலையுள்ளதாக இருந்து, பின்னர் யோகப்பயிற்சியால் பலவிர்த்திகள் தவிர்ந்து, ஒரே விர்த்தி மாத்திரம் ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் நான் என்ற பிரஞ்ஞை உள்ளது. பின்னர் அந்த விர்த்தியும் ஒழியவே கைவல்லிய பதவி ஸித்திக்கிறது. அடியில் வரும் திருமந்திர வசநம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

நானென்றுந் தானென்று நாடிநான் சாரவே
தானென்று நானென் றிரண்டிலாத் தற்பதந்
தானென்று நானென்ற தத்துவ நல்கலாற்
றானென்று நானென்றுஞ் சாற்றகி லேனே

சாற்றரி தாகிய தத்துவஞ் சித்தித்தா
லாற்றரி தாகிய வைந்து மடங்கிடு
மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி யாய்நிற்கும்
பாற்பர சாயுச்சிய மாகும் பதியே—திருமூலர்

ஸமாதிபாதம் முற்றிற்று.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

2-வது ஸாதந பாதம்.

1. தபஃஸ்வாத்யாயேச்வரப்ரணிதாநாநி க்ரியாயோக: ॥

தபஸ், ஸ்வாத்தியாயம், ஈசுவரப்பிரணிதாநம் இவை கர்மயோகம்.

குறிப்பு:—முந்திய அத்தியாயத்தில், எவன் மநம் ஒழிவையடைந்து, அந்தர்முகப்பட்டு சமாதியில் நோக்காயுள்ளதோ, அவனுக்குப் பயன்படும்படியாக யோகம் சொல்லப்பட்டது. எவன் மநம் அந்தர்முகப்படாமல், வெளி விஷயங்களில் பிரவிர்த்திக்கின்றதோ அவனும் யோகியாக ஆதலுக்கு அநுகூலமான ஸாதநங்கள் இந்த அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகின்றன.

தபஸ் என்றால் தாபத்தை உண்டுபண்ணுதல், அதனால் மநம், மொழி, மெய்யைப் பரிசுத்தப்படுத்தல். மநத்தில் ஏற்படும் அசுத்தியானது வெகுகாலமாய் இருந்து வருகிற கர்ம கிலேசங்களால் நாநாவிதமாயும், விஷய நுகர்ச்சியில் பிரவிர்த்திக்கும்படியாயும் செய்கிறது. அது தபஸினால் பேதிக்கப்படுகிறது. அதனால் தபஸ் முக்கிய ஸாதநம். சித்தத்தின் பிரஸாதத்தைப் பாதிக்காமல் இத்தபஸ் நிகழவேண்டும். தபஸ் என்றால் காயக்கிலேசம் எனப் பொருள் பெறும். சுத்தமாக ஆகாரமின்மை யோகாப்பியாசத்திற்கு விரோதம். இதனால் மித போஜநம் வேண்டும் என்பது இங்கு கிரஹிக்கப்படுகிறது. அதனால்தான் சித்தத்தின் பிரஸாதத்தைப் பாதிக்காமல் என்ற எச்சரிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வாத்தியாயம் யோகத்திற்குச் சாதகமான பிரணவ முதலிய பரிசுத்த மந்திரங்களை ஜபித்தலும், உபநிஷத் முதலிய மோக்ஷ சாஸ்திரத்தைப் படித்தலும் இதில் அடங்கும்.

ஈசுவரப் பிரணிதாநம், ப்ர = நன்றாய், நிதாநம் = வைத்தல், சகல காரியங்களையும் பரம குருவான ஈசுவரனிடத்தில அர்ப்பணம் செய்தல்,

யத்கரோஷி யதஶ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸி யத் ।
யத்தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்வ மதர்பணம் ॥

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை 12-ம் அத்.

அல்லது பலாபேக்ஷையின்றிக் கர்மங்களைச் செய்தல்,

கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மா பலேஷு கதாசந ।
மா கர்மபலஹேதுர்பூர்மா தே ஸங்கோऽஸ்த்வகர்மணி ॥

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை 2-ம் அத். 47-ம் சு

2. ஸமாதிபாவநார்த்த: க்லேஶதநூகரணார்த்தஶ்ச ॥

அது (முன் சொல்லிய கிரியா யோகமானது) ஸமாதி நிலையை யடைதற்கும் கிலேசங்களைக் குறைசெய்துகொண்டு வருதலுக்கும் (பிரயோஜநமாம்).

3. அவித்யாஸ்மிதாராகத்வேஷாபிநிவேஶா: க்லேஶா: ॥

அக்கிலேசங்களாவன:—அவித்தை, அஸ்மிதை, ராகத்துவேஷம், அபிநிவேசம் (உயிர்மேல் பற்று.)

குறிப்பு:—இவை ஐந்தும் மனிதனை ஆசிரயித்து குணங்களை ஸ்திரப்படுத்துகின்றன. மஹத், அகங்காரம், தந்மாத்திரைகள் முதலிய பரிணமங்களை விருத்தி செய்கின்றன. காரிய காரண பரம்பரையை விருத்தி அடையும்படி பண்ணுகின்றன. ஒன்றுக்கொன்று உதவியாகவிருந்து கர்மங்களின் பரிபாகத்தை உண்டு பண்ணுகின்றன.

4. அவித்யா க்ஷேத்ரமுத்தரேஷாம் ப்ரஸுப்ததநுவிச்சிந்நோதாராணாம் ॥

ப்ரஸுப்த, தநு, விச்சிந்ந, உதார என்ற நான்குவித அவஸ்தைகளையுடைய மேற்கண்ட அஸ்மிதை முதலிய நான்கு கிலேசங்களுக்கும் அவித்தை என்பது இருப்பிடமாம்.

குறிப்பு:— ப்ரஸுப்த=வெளியாகாமல் வித்தில் மரம்போல உள்ளடங்கி யிருத்தல்.

தநு = ஒரு வாஸனையை, வேறொரு எதிரிடையான வாஸனையை அப்பியாஸம் செய்து குறைத்தல்.

விச்சிந்ந = ஒரு விர்த்தி வெளிப்படுங் காலத்தில், மற்ற விர்த்திகள் ஒடுங்குதல்.

உதார = ஓர் ஓர் விஷயத்தை நோக்கி விர்த்தி வெளிப்படுதல்.

மேற்கண்டபடி நாலுவிதமான அவஸ்தைகளை அஸ்மிதை முதலிய கிலேசங்கள் பெறுகின்றன.

புருஷ ஸாக்ஷாத்காரம் பெறுமவனுக்கு இக்கிலேசங்கள் வறுத்த விதைபோல ஆகும். திரும்பவும் அவைகள் முளைக்காவாம். அவனைப் பாதிக்காவாம். அது ஐந்தாம் அவஸ்தை எனப் பெயர் பெறும். அதனால் அந்த ஜந்மம் அவனுடைய கடையான ஜந்மமாம். விதேகப் பிரகிருதிலயாளுக்கு அவர்கள் மஹத்தான சுகங்கள் அநுபவிக்குங் காலத்தில், கிலேசங்கள் ப்ரஸுப்த அவஸ்தையைப் பெறும். அச்சுகங்கள் முடியுங்காலத்தில் திரும்பவும், அவர்கள் ஜந்மம் பெறும் சமயத்தில் அவர்களைப் பாதிக்கும்.

கிலேசங்கள் வரவரக் குறைதலுக்கு இப்பாதம் முதல் ஸூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிற தபஸ் முதலானவை ஸாதநங்களாம்.

எல்லாக் கிலேசங்களும் அவித்தையின் பேதங்களாம்.

தத்வங்களில் லயமடைகிறவர்களுடைய கிலேசங்கள் ப்ரஸுப்த அவஸ்தையைப் பெறும்.

யோகிகளுடைய கிலேசங்கள் தநு என்ற அவஸ்தையைப் பெறும்.

ஸாதாரண விஷயிகளுடைய கிலேசங்கள் விச்சிந்ந, உதார என்ற அவஸ்தைகளைப் பெறும்.

5. அநித்யாஶுசிது:காநாத்மஸு
நித்யஶுசிஸுகாத்மக்யாதிரவித்யா ॥

அநித்தியத்தையும், அசுத்தத்தையும், துக்கத்தையும், அநாத்மாவையும் முறையே நித்தியமாயும், சுத்தமாயும், சுகமாயும், ஆத்மாவாயும் நினைத்தல் அவித்தையாம்.

குறிப்பு :—அநித்தியத்தை நித்தியமாக நினைத்தல், பிருதிவி முதலிய பஞ்ச பூதங்களை நித்தியமென்று நினைத்து, அவைகளை உபாஸனை செய்து, அவைகளின் ஸ்வரூபத்தைப் பெறவேண்டுமே

னச்சிலர் முயலுகின்ருர்கள். அவ்விதமே, சந்திரன், சூரியன், நக்ஷத்திரங்கள் முதலியவைகளை நித்தியமாக நினைத்து அவைகளின் தாரதம்மியம் (நிலைமை) அடைய விரும்பினவராய் நாநாவிதமான கர்மங்களைச் சிலர் அநுஷ்டிக்கிருர்கள். அமரர்களாக வேண்டுமெனப் பல தேவர்களை உபாஸிக்கின்ருர்கள்.

அசுத்தத்தைச் சுத்தமாய் நினைத்தல்.—மாதாவின் கர்ப்பாசயம் என்ற இடம், மாதாபிதாக்களின் சுக்கில சோணித சம்பந்தத்தினுல் ஏற்படும் உற்பத்தி நிலை, மாதா உட்கொள்ளும் உணவினின்று சுண்டப்பெற்ற உணவு, கர்ப்பப்பையினின்று சிசு வெளிவந்த மேல் உண்டாகும் வியர்வை, மரணம் முதலியன அசுத்தமாக இருக்கின்றன. அவற்றைச் சுத்தமென்று மதித்தல், அசுத்தமாக இருக்கின்ற சரீரத்தைச் சுத்தமென்று மதித்தல், இவ்வித மதியீநத்தால் ஸ்திரீகளைச் சந்திரனைப்போலவும் இன்னும் பலவிதமாக வர்ணித்தலும், பாபத்தைப் புண்ணியமென நினைத்தலும், தீயதை நலமெனக் கருதலும் இவை போன்றவை இதில் அடங்கும்.

துக்கத்தைச் சுகமென்று நினைத்தல், அறிஞர் உலகத்தில் உள்ள யாவும் துக்கமெனக் கருதுவர்.

"பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன
தற்றோ ருறுவ தறிகஎன்று அருளி"

என்ற மணிமேகலைச் செய்யுள் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

அநாத்மாவை ஆத்மாவாக நினைத்தல்:—அநாத்மாவாகிய புத்திரகளத்திராதிகளையும், போகத்திற்கு இருப்பிடமான சரீரத்தையும், இந்திரியங்களையும், மநத்தையும் ஆத்மாவென நினைத்தல். நான்குவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அவித்தையானது, பெருகிவரும் கிலேசங்களுக்குக் காரணமாயும், கர்மத்திற்கும் அதின் பலத்திற்கும் இருப்பிடமாயும், ஆகிறது. அமித்ரன் என்ற பதம், மித்ரமின்மை என்ற அர்த்தத்தை மாத்திரம் குறிப்பிடாமல் மித்ரன் என்பதற்கு எதிரிடையான சத்துருவைக் குறிப்பிடுகிறது. அவ்வித

Registered No. M. 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள
பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின்
ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 2	1912ஞு ஜனவரிமீ 15உ விரோதகிருதுஞு தைமீ 2உ	பகுதி 9

ப. நாராயண ஐயர், B. A., B. L., F. T. S.,
அ. ரங்கஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ரூ 2. தனிப்பிரதி அணா 4.

மதுரை:
விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்.

பொருளடக்கம்.		பக்கம்.
ஸந்மார்க்கமுறையும் ஸம்ஸாரியும்—ப. நா.		௨௪௭
காயத்ரீ இராமாயணம்—பி. எஸ். சுப்பிரமணியஐயர்		௫௦௫
சுமதி என்னும் உத்தமியின்சரித்திரம்—எஸ். சாமிநாதையர்		௫௧௧
காலஞ்சென்ற கனந்தங்கிய வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர் அவர்கள்	பத்திராதிபர்	௫௧௭
ஸ்ரீமாந் பி. எஸ். ராஜகோபாலையர் B. A. B. L., F. T. S. அவர்களின் மரணம்.	ஷை	௫௨௧
காலஞ்சென்ற வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர் அவர்களின் சரித்திரச்சுருக்கம்.	பி. ஆர். கிருஷ்ணமாசாரியர்	௫௨௨
சமாசாரம்—பத்திராதிபர்		௫௨௮
பதஞ்சலிமகரிஷி அருளிச்செய்த யோகசூத்திரம்.		

Supplement to the "Poorna Chandrodayam"

காலஞ்சென்ற வி. கிருஷ்ணசாமி அய்யர், ஸி. எஸ். ஐ.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2	1912வரு ஜனவரிமீ 15உ விரோதகிருதுவரு தைமீ 2உ	பகுதி 9.

ஸந்மார்க்க முறையும், ஸம்ஸாரியும்.

(293-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அதாவது சந்மார்க்க முறையை அநுஷ்டிக்க வேண்டுமாயின் காடுகளுக்குச் சென்று, குகைகளிலும் மடங்களிலும் வசித்தால்தான் இயலும் என்ற அபிப்பிராயம் இத்தேசத்தில் தற்காலத்தில் நிகழாவிடினும், லௌகிக முறையையும் சமயமுறையையும் ஒன்ருகக் கலக்கக்கூடாது, இரண்டும் பிரத்தியேகமானவைகள் என்ற அபிப்பிராயம் இக்காலத்தில் அதிகமாக நடைபெறுகின்றது. இது சரியானதன்று என நான் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றேன். இத்தேசத்தில் புண்ணிய விஷயம் வேறு, உலக விஷயம் வேறு என்ற அபிப்பிராயம் நவீநமானது. ஞாயிற்றுக்கிழமை ஈசுவரனுக்கு உரித்தான நாளென்றும் மற்றைய நாட்கள் அல்லவென்றும் இந்நாட்டில் எண்ணுகிருர்கள். அதனுல் ஈசுவர கைங்கரியத்திற்குரித்தான நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை யெனக் கொண்டாடுகிருர்கள் ஒரு கிழமைக்கு ஈசுவரனின் உரிமையை ஏற்படுத்தியும், வாரத்தின் மற்ற 6 கிழமைகளுக்கும் அவ்வுரிமையை மறுத்தும், அதாவது, வாழ்நாளில் 6 பாகங்களை ஞானமுறைக்குப் புறம்பாக வைத்தும் ஒரு பாகத்தை மாத்திரம் தனியாகப்பிரித்துச் சந்மார்க்கத்திற் குரித்தானதென்று ஏற்படுத்தல் போலவாகும். அதனுல்தான் சாதாரண ஜநங்கள் வசநத்தில், புண்ணிய

சரித்திரமென்றும், பாபமான லௌகிக சரித்திரமென்றும், சமய முறைக்கல்விப்பயிற்சி யென்றும், லௌகிகப் படிப்பென்றும் இவை போன்ற மொழிகள் வழங்குகின்றன. இம்மொழிகளால் ஜனங்களுடைய மநம் மதிமயங்கி, ஆன்ம விஷயத்தைப்பற்றியும் உலக விஷயத்தைப்பற்றியும் தப்பான அபிப்பிராயம் நிகழ்கிறது. சரியான அபிப்பிராயம் யாதெனில், ஆன்மாவென்றால் பிராணன். உலகமென்றால் உடல். உடலானது உயிரின் வெளித்தோற்றம். உயிரின்றிஉடல் சவமாகும். உடலின்றி உயிர் வாழ்வும் இயலாது. அதாவது உயிர் செயலற்றிருக்கும். இதைப்பற்றி விஸ்தாரமாக உண்மையான அபிப்பிராயங்களை உங்கள் முன்னர் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். உலகம் என்றால் ஈசுவர ஸங்கல்பம். ஈசுவரனுடைய மநத்தின் சங்கல்பரூபமாக உலகம் பரிணமித்துத் தோன்றுகிறது. பலனுள்ள எல்லாக் கிரியைகளும் ஈசுவரச் சங்கற்பத்தின் பல பரிணாமங்களாம். உலகமென்ற சக்கரங்களை ஈசுவரன் சுழலச் செய்கிறார். மனிதர்களோ, அச்சக்கரங்களின் விளிம்புகளை ஸ்பரிசிக்கும் அவரது கரங்களாம். உலகில் நடத்தப் பெறும் எல்லாச் செயலும் அவரது கர்மமாம். மனிதனுக்கு உதவிபுரியும் ஒவ்வொன்றும், உலகக்கிரியைகளைக் கொண்டுசெலுத்தும் ஒவ்வொன்றும் ஈசுவரனது கிரியையென்றறிதலே உண்மையான அறிவு. அப்படியில்லாமல் லௌகிகமானவைகளென்றும் பாபமானவைகளென்றும் பிறித்து மதித்தல் அறிவீனமாம். நாணயசாலையில் தொழில் செய்யும் பெரிய வியாபாரியும், பெட்டியடியிலிருக்கும் சிறு வியாபாரியும், வைத்தியசாலையில் தொழில் செய்யும் வைத்தியனும், ஆகாயத்தின்கண் வாநசாஸ்திரத்தைப்பயிலும் ஜோதிஷசாஸ்திரியும், ஞாநத்தைஉபதேசிக்கும் குருவைப்போலவே எல்லாருமீசுவரகைங்கர்யத்தில்ஈடுபெற்றவராவர். இவ்விதமாக உலகத்தில் நடைபெறும் தொழிலை யறியவேண்டும். உலகத்தொழிலைக்கீழ்க்கடையில்வைத்து மதித்தல் அறிவின்மையேயாம். ஒரேபிராணன் எங்கும் உளதென்றும், எல்லாவஸ்துக்களும் அந்தஒரேபிராணனின் அதிஷ்டாநத்தை உடையனவென்றும்நாமறியவேண்டும். இன்றேல்,நமதுமநோபாவத்தில்நாம்மோசம்போனவராவோம்; ஒவ்வொரு வஸ்துவினிடத்திலும் இயங்குகிற பிராணன்ஒன்றேயென்றும், எல்லா வஸ்துக்களும் அவ்வொரே பிராணனின் பல ரூபங்களென்றும் அறியும் திவ்ய ஞாநத்தைக் கிரஹிக்காமல் கண் குருடர்களாக நம்மையாக்கிக்கொள்வோம்.

4. ஈசுவரன் எங்கும் பரந்துளன், ஸர்வாந்தர்யாமி. நீங்களும் ஒரே பிராணனின் அம்சங்கள். ஈசுவரனின் ஒரு சங்கற்பமே, உலகங்களைப் படைப்பதும் காப்பதுமாம். வெளிப்படாத ஈசுவரசக்தி எவ்வளவோ அபாரமானதாக இருக்கின்றதுதான். கீதையில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் "யான் இப்பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஒரு அம்சத்தினால் சிருஷ்டித்துத் தாங்கி நிற்கின்றேன்" என்று உபதேசித்த பிரகாரம், ஈசுவரன், சிருஷ்டியின்* அளவிலன் அதைக் கடந்தவன். ஆயினும், வியக்தப்பட்டிருக்கிற பிரபஞ்சம் ஈசுவரத்தன்மையது. ஈசுவர அம்சம் அது என்பதில் யாதொரு சந்தேகமுமின்றே! அவர் எங்கும் இருக்கிறார், ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் உள்ளார், அதனால் †தூணிலும் உள்ளார், துரும்பிலும் உள்ளார். வணிகர் சாலையிலும், மலையிலும், நாட்டிலும், காட்டிலும், ஜனக்கூட்டத்திலும், குகையின் ஏகாந்தத்திலும், அவர் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றார். அவர் மஹிமையைப், பனிக்கட்டிகள் உறைந்திருக்கும் மலைகளின் பிரகாசத்திலும், மரங்களடர்ந்த கண்ணுழையா வநத்தின் காம்பீரியத்திலும், மனிதன் ஸஞ்சாரமில்லாத மலைப்பள்ளத்தாக்கின்கண் கேட்கும் மந்தமான சப்தத்திலும், மற்றவிடங்களை நோக்க, நாம் அறிதல், லகுவானவிஷயமே. நான் சொல்லுகிறது யாதெனில், அவ்விடங்களில் அவர் மகிமையைத் தெளிவாயறிவோம், உணர்வோம். மற்றவிடங்களிலும் அவரையறியாஹேது இருந்தாலும், அவர் வசநிக்கும் வார்த்தையைக் கேட்கின்றோமில்லை; செவிடாயிருக்கிறோம். அவர் பேசுகிறார். நாம் கவனிக்கின்றோமில்லை; குற்றமும் குறையும் நம்மிடமுள்ளன. நாமிருக்கும் நகரத்தின் வாழ்விற்குரிய பரபரப்பும் ஆரவாரமும் கவலையும் மநச்சலநமும் இறைவன் பேசும் வாக்கைக் கேட்காமலிருக்கும்படி செய்விக்கின்றன. நம் மநம் உறுதிப்பாடுள்ளதாகவும் நம் காதுகள் நுண்ணிய சப்தத்தைக் கேட்கும் இயல்பினவாகவும் நாம் உலக

* விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய் எண்ணிறந்து எல்லை யிலாதானே!"—மாணிக்கவாசகர்.

† பிரஹ்லாதருக்குத் தூணில் தோன்றினர் கேநோபநிஷத்தில் தேவர்களுக்கு துரும்பில் தோன்றினர்.

ஆசைகளைத் துறந்து ஆன்மாவின் நோக்கமுள்ளவராகவுமிருப்போமாகில், காட்டின் ஏகாந்தத்திலும், மலையின் குகையிலும், நடுராத்திரியில் விண்மீன்பரப்பின் காட்சியிலும், இவைபோன்ற ரமணீயமான இடங்களில் ஈசுவர ஸாந்நித்தியத்தை உணர்வது எவ்வளவு இலகுவோ அவ்வளவு இலகுவாய் சாதாரண உலகக் கூச்சல்களிலும் ஆரவாரத்திலும் அவர் விபூதியை யுணரலாம். அதனால் நாம் தெரிந்துகொள்ளும் சித்தாந்தமாவது, நாம் கண்மூடிகளாகவும் மநக்கண் மருள்பெற்றவராகவுமிருக்கின்றமையால் தான் இறைவன் அங்கும் இருக்கிறார் இங்குமிருக்கிறார் என்பதை நாமறிகிலோம்.

5. ஆன்ம முறையான சந்மார்க்க முறையை அப்பியஸிப்பதை அநுசரித்து ஏற்படும் நிபந்தனைகளாவன: உங்களைச் சுற்றி வஸ்துக்கள் உங்கள் மநத்தைக் கவரும்படியாக ஏன் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? அவைகளை ஏன் சுவாதீநப்படுத்த விரும்புகின்றீர்கள்? எப்போதாவது இத்தன்மையான வினாக்களை நீங்கள் செய்திருக்கின்றீர்களா? உலகில் பலவாறாகச் சிதறுண்டிருக்கிற எண்ணிறந்த வஸ்துக்களின் அழகு உங்கள் ஆசைக்கு நேர்மையாக உங்களைப் பிரியப்படுத்துகின்றன. உங்கள் மநத்தைக் கவர்ந்து இழுக்கும்படியான தன்மையில்லாவிடில் அவைகள் அவ்விடமிரா. அவைகள் உங்களுக்கு உண்மையில் தடையாக விருக்குமாயின் அவைகள் உங்கள் பாதையில் ஏன் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்? ஒரு தாயானவள் தன் குழந்தையை நடக்கப் பழக்கும் முறையில் பிரகாசமான விளையாட்டுச் சாமான்களை அதன் முன்னர் சற்று தூரத்தில் ஆட்டிக்காட்டி குழந்தை எழுந்து நடக்க ஆரம்பித்து அதைத் தொடுவதற்கு உற்சாகத்துடன் கிளம்புங்கால், சற்று தூரம் அவ்விளையாட்டுச் சாமானைத் தள்ளி ஆட்டிக் காட்டுவது போல, அதே காரணத்தினால் உலகத்தில் மநத்தைக் கவர்ச்சி செய்யக்கூடிய பலவாறான வஸ்துக்கள் அங்குமிங்கும் இறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குழந்தை தன் தாயால் காட்டப்பெற்ற அழகான வஸ்துவைப் பிடிக்கக் காலூன்றி எழ முயலுவான்; விழுவான்; மறுபடியும் எழுவான்; நடக்க முயலுவான்; விளையாட்டுச் சாமானைக் கைப்பற்றக் கஷ்டப்படுவான்; பிடிப்பான், அதை எடுப்பான், பிரிப்பான், எறிவான். அதை

விட்டு வேறொன்றைப் பற்றத் திரும்ப முயலுவான். அழகான வஸ்துவைக் கிரகிக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடன் தாயார் குழந்தை முன்னர் அவ் விளையாட்டுப் பொருளைக் காட்டினளில்லை; குழந்தையிடமுள்ள சக்தி விருத்தியாகி மலரவேண்டுமென்ற கருத்துதான் அவளிடமுள்ளது. பகட்டான வஸ்துவைக் கைப்பற்றியபின் குழந்தை அதை வெறுத்துச் சிந்நாபிந்நப் படுத்துகின்றது. அவ்விதமே ஈசன் தாய்போல் நமக்கிரங்கி நம்மை நல்வழிப் படுத்தும்பொருட்டு நம் முன்னர் பகட்டான பதார்த்தங்களை அங்கு மிங்கும் அமைக்கின்றார். நம்மிடத்தில் அந்தர்கதமாயுள்ள சக்திகள் வெளிப்பட்டு மலரும் வண்ணம் நம்மைக் குழந்தைகளாக மதித்து நம்மை நடத்துகிறார். ஜநங்களை "வாஜா:" எனவேதம்கூறுகின்றது. நம்மிடத்தில் முயற்சியையுண்டுபண்ணவும், ஊக்கத்தைஎழுப்பவும், (பாலர்கள்) பகட்டானபதார்த்தங்கள்மூலமாய் அந்தர்கதமாயுள்ளசக்திகளை மலரச்செய்கின்றார். நம்மைச் சுற்றி நாற்புறமும் சிதறிக்கிடக்கின்ற பகட்டானஉலகவிஷயங்கள் நாம்வெளியேறிப்பிரவிர்த்திக்கும்படியாக நம்மைத் தூண்டும் பொருட்டுக் கணக்கில்லாதபடி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் கைப்பற்றக் கஷ்டப்படுகிறோம். அவைகளைப் பிடிக்க முயலுகிறோம். கடை முறையில் அவைகளைப் பிடிக்கிறோம். சொற்ப காலத்தில் பலன் ருசியற்று உவர்ப்பாய்ப் போகின்றது; மகா உயர்வுள்ளதென்று ஆவலுடன் பற்றிய பொருள் பதராய் முடிகிறது; அதன்மேல் வெறுப்பு உண்டாகிறது. இத்தன்மையாக நாம் விருத்தி யடைகிறோம். இதன் பயன் நம்மிட மேற்படுகிறது. நம்முள்ளத்தி லிருந்த யாதேனும் ஓரோர் சக்தி வெளிவருகிறது; ஓரோர் குணம் அபிவிருத்தி யாகிறது; ஓரோர் செயல் மலருகின்றது; ஓரோர் தகைமை யமைகின்றது; ஓரோர் திறமை வெளியாகி மேன்மை பெறுகின்றது. குப்தமாயிருந்த ஒரு குணம் ஒரு கிரியா சக்தியாகப் பரிணமிக்கின்றது. இவ்விதமாக ஏற்படவேண்டுமென்பதுதான் இறைவனது கருத்து. இக்கருத்து நிறைவேறின உடனே விஷயத்தின்மேலுள்ள பற்று அற்றுப் போகின்றது. அதன்மேல் அது தவிர்க்கப்படுகின்றது. இவ்விதம் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றைப் பற்றுகிறோம். விகாசமுறையில் கீழ்ப்படியில் நின்று மேல்படியில் ஏறுகின்றோம். ஜந்மமூண்டு ஜந்மாந்

தரமுண்டு என்று நீங்கள் நம்பினால், ஈசுவரனுலமையப்பெற்றுள்ள பிரபஞ்ச சிருஷ்டியின் விவஸ்தையின் நேர்மையையும் அழகையும் மகிமையையும் பூர்ணமா யறிவீர்கள். அவ்விதம் நம்பாவிடினும் இருப்பும் இறப்பும் ஒரே ஜன்மத்தைப் பற்றியனவென்று நீங்கள் எண்ணினாலும், உங்கள் முயற்சியின் கதியில் நலம் உண்டென்றும், முயற்சியின் பலனிலதென்றும்,முயற்சியினால் நீங்கள் பெறும் சக்தி உயர்வென்றும், அறிவீர்கள். "ஒரு சரீரத்தி லிருந்துகொண்டு பட்டதுக்கம் நாம் மற்றொருசரீரத்தையடையுங்கால் ஒரு சக்தியாக அமைவுறுகிறதென் றறிவோம்." இவ்விதம் கார்ப்பெண்டர் (Carpenter) என்ற ஞாநியார் வசநிக்கிறார். ஒரே ஜன்மத்திலுங் கூட தொட்டிலில் ஊஞ்சலாடும் காலம் முதற்கொண்டு மண்ணில் புதைவுறும் காலம்வரை மேற்கண்ட விதி நடைபெறுவதை நீங்கள் அறியலாம். உங்கள் வளர்ச்சி வெளிப்படையாய்ப்பெறும்பலத்தாலில்லாமல் நீவிர் செய்யும் முயற்சியின் திறத்தாலும் அதனாலுண்டாகும் மநச்சக்தி மலர்ச்சியாலும் உண்டாகிறதெனறறிக.

6. உலக விஷயங்களை நெடுநாள் அநுபவித்ததினால் ஞாநியானவன் ஏற்படுகிறான். இதுகாறும் அவன் மநத்தைக் கவர்ந்தவைகளான உலக்விஷயங்கள் இப்போது அவன் மநத்தைக் கவரா. அதனால் அவைகளைப் பற்றும் முயற்சி அவனிட மில்லாது போகின்றது. அப்படியாகும் பக்ஷத்தில் அபிவிருத்தி பெறாமல் இருந்த நிலையிலேயே தங்கி க்ஷீணகதி யடைவான். உண்மையில் அப்படியன்று. உலக விஷயங்கள் முன்னரை விட இப்போது குறைவாக மநத்தைக் கவருகிறதினால் உலகத்தில் நடைபெறுகிறதற்கு அவன் புதிய நோக்கத்தை நாடவேண்டும்; அதற்கு இதுவே உற்றசமயம். இப்போது தான் ஆன்ம மார்க்கமாகிய சன்மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்கும்படியானமுறை யேற்படுகின்றது. முன்னர் விஷய நுகர்ச்சி, சுயலாபங்களைக் கருதி ஒரு காரியம் செய்தான். இப்போது அக்காரியம் செய்தல் கடமை யென மதித்து அதைச் செய்வான். லௌகிக மார்க்கத்தை யநுஷ்டிக்கிற ஒருவனையும் சன்மார்க்க முறைபற்றி ஒழுகுகிற ஒருவனையும் பற்றி ஆராய்வோம். ஒருவனை மற்றவனாக மாற்றுதலுக்கு என்ன வேண்டுவதென்று விசாரிப்போம். ஒருவன்

உலகத்தில் அழுந்தினவன், பணப் பெருக்கை நோக்கி மிகவும்ஆசை கொண்டவன், பணக்காரனாகவேண்டி முயலுகின்றவன். அவனைப் பற்றி யோசிப்போம். அவன் செயலும் நோக்கமும் எல்லாம் ஒன்றே. பணம் சேர்ப்பதைப்பற்றியதாக நிகழும். அவ்விதம் பணம் பெறுதலுக்குத் தன் சரீர சுவாதீந முள்ளவனாயிருத்தல்வேண்டும். அப்படியின்றி சரீரம் அவனைச்சுவாதீநப் படுத்திக்கொண்டால் கால வியயம் ஏற்படும். தான் சிரமப்பட்டு ஸம்பாதித்த பணம் வீணாகச் செலவாகும். சரீரத்தின் திருப்திக்காகக் கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதித்த பணத்தைச் சுகத்தை நாடிச் செலவழிப்பான். பணம் ஸம்பாதிக்கும் முறையில் சோர்வடைவான். அதனால் பணக்காரனாக ஆகவேண்டுமென்று விரும்புவோன் சரீரத்தைச் சுவாதீநப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியவனாவன். கஷ்டங்களையெல்லாம் சகிக்கும்படியாகச் சரீரத்தைப் பழக்குவான். மிகவும் செட்டாய்க் காலங்கழிக்கப் பழகுவான். அவ்விதம் நடைபெறுதற்கு,கஷ்டத்தைச் சகிக்க முயலுவான். ஒரு லாபத்தைப் பெறவேண்டி இரா முழுவதும் யாத்திரை செய்ய நேரிட்டால் தூங்கவேண்டுமென்று நினையான்.* ஒருவனிடம் சென்று அவனைச் சிநேகம் செய்து அவன் செல்வாக்கு மூலமாய்ப் பணம் பெறலாமென் றிருக்கும் பக்ஷத்தில், இராப்பகல் நினையாது நடு இராத்திரியிலேயே அவனிடம் போகவேண்டுமானாலும், இளைப்பாற வேண்டுமென்றஎண்ணத்தை முற்றும்தவிர்த்து, அவனிடம்போவான்.

பொன் ஆசைகொண்டவன் தன் சரீரத்தைச் சுவாதீநப்படுத்திக்கொள்ளுவான். அதன் சுகதுக்கங்களைப்பேணான், கருதான். அதன் நோக்கப்படி ஒன்றும் செய்யான். தன் நோக்கப்படி அதை நடக்கும்படி ஆளுவான். இவ்விதமே அவன் முதலில் பெறும்பயனென்னவெனில், ஸ்தூல சரீரஜயமும் பின்னர் மந ஐகாக்ரியமும் பெறுவான். மநம் சிதறாமல் ஒருமுகப்பட்டு வேலை செய்யாவிடில் வர்த்தகசாலையில் இவன் எதிரிகள் இவனை மேற்கொள்ளுவார்கள். ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மநம் அங்குமிங்கு மலையுமாகில் திடமான முயற்சியும் தொடர்பான செய்கையும் உண்டாகாமல் காரியச்சோர்வு ஏற்படும். அதனால் குறிப்பிட்ட லக்ஷியத்தைப்

* மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்டுஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
அருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயி னார்.

பெறுதலுக்கு மனச் சக்திகளை ஒருமுகப்படுத்தி ஜாக்ரியம் கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். குறித்த காரியம் நிறைவேறும்வரை அதிலேயே மனத்தை இடையறாமல் நிறுத்துவான். அதனால் அவன் மனம் மேன்மேலும் ஸ்திரப்படுகிறது. மேன்மேலும் கூர்மையாகிறது, மேன்மேலும் அவன் சுவாதீனமாகின்றது. ஸ்தூல சரீரத்தை ஜயித்தான், மனத்தைச் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டான். இன்னும் இவன் பெற்றபேறு என்னவென்றாராய்வோம். திடமான புத்தி, நிச்சயமான தீர்மானக்கொள்கை, நினைத்த விஷயத்தைக் கொண்டுசெலுத்தும் உறுதிப்பாடு. இவ்விதம் ஒரு விஷயத்தையடைய முயற்சியில் அவன் பெறும் பயன் இவைகளாம். இத்தகைய மனிதன் சரீர சுவாதீனம்பெற்று, மனச்சுவாதீனம் பெற்று திடமான ஊக்கமும் அடைந்து தான் லக்ஷியித்த பொற் குவியலை யடைகிறான். பின்னும் என்ன? இப்பொற்குவியலால், தான்நினைத்தபடி ஆநந்தம்பெறவில்லையென்று அவனறிவான். தனக்குள்ள சரீரம் ஒன்றே யென்றும், அதற்கு வேண்டிய வஸ்திரம் ஒன்றே யென்றும், தனக்குள்ள வாய் ஒன்றே யென்றும், அதற்கு வேண்டிய உணவும் சொற்பமே யென்றும், தான் சேர்த்திருக்கிற பணம் ஏராளமாயிருப்பினும் தனக்கு வேண்டியவைகளெல்லாம் அற்பமென்றும், தன் விருப்பங்களை விருத்திபண்ண இயலாதென்றும், இவைகளால் தான் சந்தோஷமடையும் சக்தி மிகவும் சொற்பமாயும் வரம்புக் குட்பட்டதாயு மிருக்கிற தென்று மறிவான். முன் பிரீதியாகவிருந்த பொற்குவியல் இப்போது பாரமான வீண் சுமையாகிறது. பொற்குவியலைக் கைப்பற்றிய நிமிஷமுண்டான சந்தோஷம் வரவரக்குறைந்து இப்போது உவர்க்கிறது. அதன் பெருக்கத்தின் உரிமையால் முன் சந்தோஷித்தான். இப்போது தெவிட்டச் செய்யப்பெற்றவனாய் அதில் பிரியம் கொள்ளுகிறானில்லை. இத்தன்மையான அநேகர் யாதொன்றும் செய்யாதவர்களாய், மேன்மேலும் பணக்குவியலைமாத்திரம் அதிகப்படுத்திக்கொண்டு, பொன்னைக் குவித்தலென்ற வழக்கத்தை மாத்திரம் கொள்ளுகிறார்கள். முன் பிரியத்தை யுண்டுபண்ணினதே இப்போது மனத்தைத் துன்பப்படுத்தும் ஒரு பெரிய சுமையாக முடிகிறது. முன் ஆவலோடு அதைச் சேகரித்தான்; இப்போது அது இவனை மேற்போகாமல் தள்ளி அழுத்துகிறது. (இன்னும் வரும்.)

ப. நா.

காயத்ரீ இராமாயணம்.

இராமாயண மென்னும் கிரந்தத்தை உயர்ந்த இதிகாஸமென்றும், எல்லா தர்மங்களையும் விவரித்துக் கதாநாயகர்மூலமாய் அநுஷ்டித்துக் காட்டும் ஆதிகாவ்யமென்றும் நமது நாட்டில் ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் தொன்று தொட்டு பக்தி சிரத்தை ஆராதனைகளுடன் கொண்டாடுவதை நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். இது தவிரவும் இராமாயணத்தையே ஒரு மகா மந்திரமாக மேலோர்கள் கைக்கொண்டு,

அஸ்ய ஸ்ரீ ராமாயண மஹாமந்த்ரஸ்ய, வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:,
அநுஷ்டுபாதீநி நாநாச்சந்தாம்ஸி, ஸ்ரீராமசந்த்ரோ தேவதா॥

என "இராமாயண மென்னும் மகா மந்திரத்திற்கு வால்மீகி பகவான் ரிஷி என்றும், அநுஷ்டுபு முதலியவை சந்தஸ்களென்றும், ஸ்ரீராமசந்திரனே தேவதை என்றும்" ஜபித்துவருவதைக் காணலாம். அந்த மந்திரத்தை அறிந்து, மானிடர்களின் நன்மையைக் கருதி, வால்மீகி பகவான் உலகத்துக்கு இராமாயணத்தை அளித்திருக்கின்றார்.

வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே।
வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா॥

என்றபடி, "வேதத்தினால் அறியப்படக் கூடிய பரம புருஷனானவன் தசரத குமாரனாகப் பிறந்தவுடன் அந்த வேதமே ஸ்ரீவால்மீகியின் மூலமாக இராமாயண வடிவுகொண்டு பிறந்த" தென்று சொல்லப்படும். இப்பிரமாணத்தினால் இராமாயணத்தை வேதமென்று அநேகர் கருதுகின்றார்கள்.

யவேதாதௌ ஸ்வர: ப்ரோக்த: வேதாந்தே ச ப்ரதிஷ்டித:।
தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய ய: பரஸ்ஸ மஹேஶ்வர:॥

என, "வேதத்திற்கு ஆதியிலும், வேதத்திற்கு முடிவிலும், எந்த ஸ்வரமானது நிற்கின்றதோ, எது பிரகிருதியில் லயமாகின்றதோ, அதற்கு மேலுள்ளவன் (கடவுள் என்று பொருள்படுகிற

படி) மகேசுவரன்" என்று புகலும் வேதவசநத்தில் 'ஓம்' காரத்தை வேதத்திற்கு முதலாகச் சொல்லி யிருப்பதால் அந்த ஓம் காரத்தைக்கொண்டே வால்மீகி பகவான் இராமாயணமென்னும் வேதத்தை இயற்றக் கருதி அதின் ஏழு வியாகிருதிகளைக் கொண்டு ஏழு காண்டங்களையும் முதலில் கற்பித்தார் எனவும், அந்த ஏழு காண்டங்களில், ஒவ்வொரு காண்டத்திலும் ஒவ்வொரு வியாகிருதியின் தேவதையுடைய பெருமை விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதெனவும், பிறகு அந்த ஓம் காரத்தின் விரிந்த வடிவான ஸாவித்திரீ என்னும் காயத்திரீ மந்திரத்தைக் கொண்டு இராமாயண கிரந்த முழுமையையும் இயற்றினர் எனவும், மேலோர்களின் கருத்து. அஃது எப்படியெனில், காயத்திரீ மந்திரத்தில் 24 எழுத்துக்கள் அடங்கி உள்ளனவாகையால் அந்த 24 எழுத்துக்களில் ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஆயிரம் சுலோகங்களாக இயற்றி மொத்தம் கிரந்தத்தை 24,000 சுலோகங்களால் வால்மீகி பகவான் அமைத்திருக்கின்றனர். இராமாயணத்தை மானிடர்கள் ஓம் காரமாகவும் காயத்திரீ மந்திரமாகவும், கருதலாம். அதை ஓம் காரமாகக் கருதினல் ஓம் காரத்திற்குப் பிரஹ்மா ரிஷியாகவும், பரமாத்மாவே தேவதையாகவுமிருப்பதால் அக்கருத்தை விளக்கி ராமரஹஸ்யோபநிஷத்தில்,

ராமஏவ பரம்ப்ரஹ்ம ராமஏவ பரந்தப:।
ராமஏவ பரந்தத்வம் ஸ்ரீராமோ ப்ரஹ்மதாரகம்॥

என்று சொல்லியிருக்கிற பிரகாரம் ராமனே பரமாத்மாவாகையால் ஓம் காரத்திற்கு ரிஷியாகிய பிரஹ்மாவே இராமாயணத்திற்குக் காரணமாக பால காண்டத்தில் முதலில் வந்திருக்கின்றார். இராமாயணத்தை காயத்திரீ மந்திரமாகக் கருதில், அந்த காயத்திரீக்கு விசுவாமித்திரர் ரிஷியாகவும், ஸவிதா ஆகிய சூரியன் தேவதையாகவும் இருப்பதால் இராமன் பிறந்தவுடன் விசுவாமித்திரர் வருவதையும், நிர்க்குணமான பரமாத்மாவே உபாஸனையின் நிமித்தமாக ஆதித்ய மண்டல வர்த்தியாக பாவிக்கப்படுகிறபடி, ஆதித்ய குலத்தில் இராமன் அவதரித்தார் எனக் கூறப்படுவதையும் காண்க. அவதாரம் என்றால் இறங்குதல் என்று பொருள். நிர்க்குணமான பிரஹ்மத்தை ஸகுணமாக உபாஸிக்கும்பொழுது நாம் அப்பொருளைச் சூரியனாக உபாஸிக்கின்றோம். அப்பொழுது நம்முடைய உபாஸனைக்குப் பலன் அளிப்பதற்காக எல்லாப் பொருட்களுக்கும் மேலான பரமாத்மா சூரியனாகிய ஒரு பொருளின் கண் இறங்கி நம்முடைய உபாஸனையைக் கிரஹித்துக் கொள்கின்றார். நாம் உபாஸிக்கும் பொருள் பௌதிகமான சூரியனல்ல. அந்த சூரியனுக்குப் பிரகாசிக்கும் சக்தியைக் கொடுத்துக் கொண்டு அந்த சூரியனுக்கு ஆத்மாவாக விளங்கும் பரப்பிரஹ்மத்தையே உபாஸிக்கவேண்டுமென்று

'ஸம்பத்ஸ்ரூபோபாஸநாத்'

என்னும் சூத்திரத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீமான் சங்கராசாரியர் முதலானவர்கள் கட்டளையிட்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே இராமாயண பாராயணமானது ஸகுண பிரஹ்ம உபாஸனை ஆகுமென்று எல்லாராலும் கருதப்பட்டுள்ளது. காயத்ரீயாகிய

தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் (ஸ்யம்) பர்கோதேவஸ்ய தீமஹி
தியோயோந: ப்ரசோதயாத்॥

என்னும் மந்திரத்தின் பொருளானது மதபேதங்களுக்குத் தக்கவாறு பலவிதமாகக்கூறப்பட்டதாயினும் ஸாமாந்யமாக வாக்யார்த்தம் அடியில் வருமாறு.

குறிப்பு:—ய:=எவன். ந:= நம்முடைய. தியஃ=புத்திகளை ப்ர = நன்றாக. சோதயாத் = நடத்துவானோ. தத் = அந்த ஸவிது: = பிரகாசவடிவாகிய. தேவஸ்ய = தேவனுடைய வரேண்யம் = மேன்மையுள்ள. பர்க: = தேஜஸ்ஸை. தீமஹி = தியானிப்போமாக.

அந்த காயத்ரீ மந்திரத்தினல் பிரதிபாதிக்கப்படும் "தேவன்" ஸகுண பிரஹ்மமாகவும், அவனுடைய பராசக்தியாகிய மாயையே வரேண்யம் பர்க: ஆகவும் கூறப்பட்டிருப்பதால் அந்த தேவனே இராமனென்றும் அவனுடைய வரேண்யம்பர்க: ஆகிய மாயாசக்தியே ஸீதாதேவியாகவும் மேலோர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். அவ்விதமாகவே அத்யாத்ம இராமாயணம் முதலாவதுமாக்கத்தில் ஸீதாதேவி, ஹநூமானுக்கு அடியில் கண்டபடி உபதேசித்து இருக்கின்றாள். அதாவது

ராமம்விஶ்வமயம் வந்தே ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம்।
ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தம் ஸத்தாமாத்ரமகோசரம்॥
ராமம்வித்தி-பராம்ப்ரக்ருதிம் ஸர்க்கஸ்தித்யந்தகாரிணீம்।
தஸ்யஸந்நிதிமாத்ரேண ஸ்ருஜதீதமதந்த்ரிதா ॥

" இராமனை ஸச்சிதாநந்தமும், இரண்டற்ற ஒருபொருளும், ஒரு உபாதியுமற்ற இருப்பென்னும் தன்மையுடையதும், இந்திரியங்களால் அறியப்படாததுமான பரப்பிரஹ்மமென்றுதெரிந்துகொள். என்னை ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், என்னும் முத்தொழிலையும் அவனுடைய சந்நிதியைக்கொண்டு செய்கின்ற மூலப்ரகிருதி யென்று தெரிந்துகொள்'' என்பதாம்.

காயத்ரீயில் தேவனையும் அவனுடைய மாயா சக்தியையும் ஒன்றாகவே பாவிக்கவேண்டுமென்பதையும், அவ்விதமாகவே யோகிகள் பாவிக்கிறார்கள் என்பதையும் குறிப்பிட்டுக் காண்பிக்கும் வண்ணம் காயத்ரீ மந்திர ரிஷியாகிய விசுவாமித்திரர் இராமனையும் ஸீதாதேவியையும் விவாகமூலமாக ஒன்றாகச்சேர்த்துவைத்தார் என ஸங்கேதமாகக் கதையானது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. காயத்ரீ மந்திரத்தில் பிரதிபாதிக்கப்படும் தேவனுடைய மாயா சக்தியானது நமக்குள் அந்தர்யாமியா யிருந்து நம்முடைய புத்திகளை ஏவி நடத்தும்வண்ணம் இராமாயணக் கதையில் விவரிக்கப்படும் தர்மங்கள் நம்முடைய புத்திகளைக் கல்மஷ மற்றனவாக வாக்கி அவைகள் நியாயமான வழியில் பிரவிர்த்திக்கும்படி செய்கின்றன. அந்த இராமாயணத்துள் அடியில் கூறப்பட்டிருக்கும் 24 சுலோகங்களுக்கும் காயத்ரீ இராமாயண மென்று பெயர். அந்த சுலோகங்கள் ஒவ்வொன்றும் கதா ஸந்தர்ப்பத்தில் அந்தந்த இடத்திற்குத் தக்கவாறு பொருள் உள்ளதாக அமைந்திருப்பினும் அந்த 24 சுலோகங்களையும் துயர்ச்சியாக ஆராய்ந்து பார்க்கும் பட்சத்தில் காயத்ரீ மந்திரத்திற்கு அதிகாரியான ஒருவன் அந்த அதிகாரம் பெற்றது முதல் ஜன்மமுடிவுவரை அநுஸரிக்க வேண்டிய முக்கிய தர்மங்களை விவரித்து அவனுடைய புத்தியை (ப்ரஜோதயாத) சரியாய் ஏவி நடத்துகின்றன. காயத்ரீ இராமாயணமாகிய அந்த 24

சுலோகங்களையும் மேலே கண்டபடி பொருள்படும் அர்த்தத்தையும் அடியில் வருமாறு காண்க.

ஒருவன் உபநயநத்திற்குப் பிறகு குருகுல வாஸம் செய்து எல்லா வித்தைகளையும் கற்றுக்கொண்டு பிறகு ஆசாரியன் முன்பாக வந்து

(1) த = தபஸ்ஸ்வாத்யாயநிரதம் தபஸ்வீ வாக்விதாம்வரம்।
நாரதம்பரிபப்ரச்ச வால்மீகிர்முநிபுங்கவம்॥
(பாலகாண்டம் முதல் ஸர்க்கம் முதல் சுலோகம்.)

(1) தவம், தன்னுடைய வேதத்தின் அத்தியயநம் இவைகளில் இருப்பவரும், வேதத்தை அறிந்தோருக்குள் மேலானவரும், சமதமாதிகளில் தேர்ந்தவருமான குருவை நோக்கித் தன்னை மூடிக்கொண்டிருந்த பிறவிக் குற்றத்திலிருந்து வெளியேறினவனும், தவம் நிறைந்தவனுமான சிஷ்யனானவன் நான் இனி நடக்க வேண்டிய முறை என்னவென்று கேட்டான்.

குறிப்பு:—இந்த சுலோகத்தில் நாரதம் = நாரம் = ஞாநம், அதைக்கொடுப்பவன் நாரதன் அதாவது குரு என்று பொருள்.

வால்மீகிः = புற்றிலிருந்து உண்டானவன், அதாவது புற்றிலிருந்து வெளியேறி வருவதுபோலப் பிறவிக் குற்றத்திலிருந்து வெளியேறியவன் என்று பொருள்.

பரிபப்ரச்ச = நன்றாகவும் விவரமாகவும் கேட்டானென்று பொருள். பரி என்னும் உபஸர்க்கத்திற்கு அப்பொருள் அமையும்.

(2) ஸ = ஸஹத்வாராக்ஷஸாநுஸஹோபஜுஷ்டாநுரமஷநம்ஹ நம:
ஜிதக்ரோதோ ஜிதஹ்ருஷீக யமென்ருநிஜயபேரா॥
(பாலகாண்டம் 30வது ஸர்க்கம் 22-வது சுலோகம்.)

(2) அந்த குருவானவர், பரித்யாகத்திற்கு (யக்ஞத்திற்கு) விரோதிகளான காமக் குரோதாதிகளை ஜயித்தவராகவும், சுலபத்தில் ஸந்தோஷத்தை அடையக்கூடியவராகவும் ரிஷிகளால் நன்கு பூஜிக்

க்கப்பட்டவராகவும், விஜயத்தை அடைந்த இந்திரனைப்போல வேண்டுதல் வேண்டாமை யென்பவையில்லாத பாக்கியவனாகவும் இருந்தார்.

குறிப்பு:—ஸுகாநந்த நம் = (ஸுகம் = சீக்கிரமாக, சுலபமாக நந்தநம் = ஸந்தோஷப்படுகின்ற) சுலபத்தில் சந்தோஷத்தை அடையக்கூடியவரும்.

(3) வி = விஶ்வாத்மா ஸுதநுர்ஜாத ராம தந்வாநிவ ஶாஸ்த்ரவித்ததம்।
வந்தாரயே நயஸ் ஸ்வஸ்ய ஜிதாரயம் ஸ்வர்க்ஷ॥

(பாலகாண்டம் 67வது ஸர்க்கம், 12-வது சுலோகம்.)

(3) எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் அன்புள்ளவரும் தர்மஸ்வரூபியுமான அந்த குரு அந்தசிஷ்யனுடைய பெற்றோர்கள் சொல்வதையும் கேட்டு ஏ! குழந்தாய்! ரம்யமானவனே! வில்லைப் பாரென்று சுலபமான மார்க்கத்தைச் சொன்னார். அதாவது, வில்லானது வளைந்து சத்ருவை ஜயிப்பதுபோல, நீயும் கிருஹஸ்தனாகி மாதா, பிதா, குரு, அதிதி, பிதுர்க்கள், தேவதைகள் முதலோருக்கு வணங்கி தர்மங்களைப் புரிந்து, உன் ஆத்மாவுக்கு விரோதிகளான பாபங்களை ஜயிக்கவேண்டும் என்றார் என்பது கருத்து.

குறிப்பு:—விஶ்வாத்மா = எல்லாரிடத்திலும் அன்புள்ளவர். ராம = ரம்யமானவன்.

ஸுலபம் = சுலபமான (ஸுகம் = சுலபமான) தன்மையுடையதை, அதாவது, கிருஹஸ்தாசிரமம் என்பது பொருள்.

(4) தத = தத ஷவஸ்ய தஸ்ய ஸவி ஸ்வஸ விஸாம் வதேத்
ஸய நீயம் நரேந்த்ர ஸ்ய தஸ்ய ஸாஜ்யஸ்ய திஷ்ட॥

(அயோத்தியா காண்டம் XV 20.)

(4) அந்த சிஷ்யன் விவாகம் செய்துகொண்டு தன்குலத்தைப் (பிதுர்க்களை) ஸந்தோஷப்படுத்தினான். வநத்தை விட்டு அரசனுடைய ஆளுகைக் குட்பட்ட நகரம் அல்லது கிராமத்தில் பிரவேசித்து அங்கே வசித்திருந்தான்.

(5) வஸுவ நவாஸம் ஹி ஸம்வாஸ்யவாஸாம்ஸஸ்ராஜ்ஞாநிவ।
ஜநகாத்மஜாம் நந்த்ஸ்வர்ய வீதாமெயஸ்ய ராஜதேஜஸ॥

(அயோத்தியாகாண்டம் XL 15.)

(5) அந்த சிஷ்யனோடு செல்லுகின்ற மனைவிக்கு அவனுடைய மாமனார் சுகமான வீட்டையும், வஸ்திரங்களையும், ஆபரணங்களையும் அவளை வெகுமானித்துக் கொடுத்தார்.

குறிப்பு:—வநவாஸம் = (வந = ஸுகமான, வாஸ = வீட்டை) ஸுகமான வீட்டையும், ஸம்வஸ்ய = நன்றாகத் துதித்து, வெகுமானித்து, வீதாமெய = வீதா = கட்டப்பட்டவளென்பது பொருள். வீத = கட்டுண்ட, அதாவது விவாகம் செய்து கொடுக்கப்பட்ட.

(6) ரா(ரா) = ராஜா ஸத்யம் ச தர்மம் ச ராஜா குலவதாம் குலம்।
ராஜா மாதா பிதா சைவ ராஜா ஹிதகரோ நृணாம்॥

(அயோத்தியாகாண்டம் LXVII 34.)

(6) அந்த கிருஹஸ்தனுக்கு ஸத்யம், தர்மம், நல்லகுலத்தில் பிறந்தவர்களுடைய குலம் இவைகளே ராஜா, அதாவது அவன் வணங்கும் பொருள்கள். மாதாவும், பிதாவும், ஜநங்களுக்கு உபகாரம் செய்கிறவனும் அந்த சிஷ்யனுக்கு ராஜா, அதாவது அவன் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறான்.

(7) ணி (நி) =
நிரீக்ஷ்ய ஸ முஹூர்த்தம் து ததர்ஶ பரதோ குரும்।
உடஜே ராமமாஸீநம் ஜடாவல்கலதாரிணம்॥

(அயோத்தியாகாண்டம் Xc, IX 25.)

(7) அந்த சிஷ்யனானவன் அவனுடைய கடமைகளைச்செய்யும்போது சௌகர்யமான காலத்தை வருவித்துக்கொண்டு ஆச்ரமத்தில் ரம்யமாக ஜடையுடனும் மரவுரியுடனும் விளங்குகிற குருவைப் போய்ப் (பார்த்தான்) பார்க்கின்றான்.

குறிப்பு:—ஶாகீ = ஶரம் =பாரம், கடமை. ஶாகீ (ஐந்தாம் வேற்றுமை) கிருஹஸ்தாச்ரம பாரத்திலிருந்து கொஞ்சம் நிவிர்த்திசெய்துகொண்டு என்பது பொருள்.

ராமீ = தன் ஆத்மாவிலே ரமித்துக்கொண்டு ஆநந்திப்பவன்.

(8) யம் = யதிவாஸிஃ க்ருதார்த்தோ ஸமஷ்டிம் தம்ஹோநிம்। ஸமெந்வஹலெநவாஹிம் ரொவயவஷோயஸ॥

(ஆரண்யகாண்டம் XI 44.)

(8) கிருஹஸ்தாசிரம தர்மங்களை யெல்லாம் செய்து கிருதகிருத்தியனாகிய சிஷ்யனைப்பார்த்து குரு சொல்வது.

"உயர்ந்த பொருளுக்கெல்லாம் உயர்ந்ததாகிய பரப் பிரஹ்மத்தைப் பார்க்க (தியாநத்தினால் அநுபவிக்க) உன் மநமானது தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில் இப்பொழுதே அதற்காகப் போவதற்குப் பிரியப்படு."

குறிப்பு:—ஸமஷ்டிம் = ஸமஷ்டி + ஸம்தம்=மலைமேலிருக்கிற, அதாவது உயர்ந்த நிலையிலிருக்கும் பொருள்களுக்கெல்லாம் முடிவாகிய.

ஹோநிம் = பரமாத்மாவை, கல்லூகபட்டர் மநுஸ்மிருதி எட்டாவது அத்தியாயம் 91-வது சுலோகத்தின் வியாக்கியாநத்தில் முநி என்னும் சொல்லுக்கு பரமாத்மாவென்று அர்த்தம் கூறியிருப்பதைக் காண்க.

(9) ஐ = ஶாதஸ்யாயவேதஸ்யஷ்ஹ ஒணாம்ஶவஹோ। ஶ்ரமாவெகிம்வஷ்டூம் விஷயஞநயிஷ்ஷ்தி.॥

(ஆரண்யகாண்டம் XLIII 17.)

(9) சிரேஷ்டனானவனே! ஸாங்கியமாகிய (விசாரித்துத் தேடித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய மார்க்கமாகிய) இந்த ஞாநமார்க்கம் எனக்குத் தெளிவாயிருக்கிறது. கர்மத்திற்குட்பட்ட உன்னுடைய புத்திரனுக்கும் உன்னுடைய மனைவியைப் பெற்றவர்களுக்கும் (அயுக்தமென்று) ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கும்.

(இன்னும் வரும்) **P. S. S.**

சுமதி என்னும் உத்தமியின் சரித்திரம்.

(262-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

ஒருகணவனையடைந்து வேண்டியபடி சகல போகபோக்கியங்களையும்அநுபவியாமல் ஜன்மத்தைவியர்த்தமாக்கிக்கொள்ளாதே, புண்ணியமென்றும், பாவமென்றும், சுவர்க்கமென்றும், நரகமென்றும், நன்மையென்றும், தீமையென்றும், வீணர்கள் வித்தியாசப்படுத்திச் சொற்ப வாழ்நாளில் அநுபவிக்கக்கூடியசுகத்தை அநியாயமாய் இழந்துவிடுகிறார்கள்.

கண் கண்டதே காட்சி என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. செத்தபின் யார் எப்படிப் போகிறார்களோ,யார்தான் எதைக் கண்கூடாகக் கண்டவர்கள். எல்லாம் கட்டுப்பாடே ஒழிய வேறில்லை. இருக்கிறவரை ஏதோசந்தோஷமாய்ச் சகலபோகபோக்கியங்களையும் அநுபவிப்பதல்லவோ மேல்? அநியாயமாய் எல்லாவற்றையும் இழக்காதே. இவ்வாறான பாக்கியம் எங்களுக்குக் கனவிலும் கிடைக்குமா? நாங்கள்எல்லாம் எத்தனையோகஷ்டப்பட்டு இந்தபோகபோக்கியங்களை அநுபவிக்கமுயல்கின்றோம்.உன் அதிர்ஷ்டவசமோ,எல்லாம் ஒருங்கே வாய்ந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன. "நங்காய்! மூத்தோர் சொல் வார்த்தை யமிர்தம்" அதை நீ எள்ளித் தள்ளாதே. கரணம் தப்பினால் மரணம். அவ்வணிகன் சொற்பநாளே உனக்குக் காலங்குறித்திருக்கிறான். அதற்குள் உனக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைத் தெரியப்படுத்து. எல்லாம் உடனே முடிந்துவிடும், நீ மட்டும் அவனுக்கிணங்கி அவன் மனைவியாயின் அவனது பட்டமகிஷியாவாய். எத்தனையோ ஸ்திரீகள் அவனுக்குண்டு. உன் மாதிரியாகவே சிலர் பலநாள் பிடிவாதம் செய்து, பின் என் பேச்சுக்கிணங்கிச் சுகமாய்க் காலங்கழித்து வருகிறார்கள். உனக்கு வேண்டிய நகைகளும் பட்டுப் பட்டாடைகளும் வாகனாதிகளும் ஏவலாட்களும் எத்தனையோ விதங்களாய் அளிக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறான். இன்று, இரவில் நீள நினைந்து சீர்தூக்கிப்பார், நாளைக்காலைவருவேன், அப்பொழுது உன் தீர்மானம் சொன்னால் போதும். அதுவரை உனக்கு யோசிக்க இடங்கொடுக்கிறேன், நீ புத்திசாலி, தீர்க்காலோசனை பண்ணுவதில் மகா தீரமு

டையவள். அவ்வாறு செய்வது உத்தமந்தான். ஆனால் நான் சொல்லியிருக்கும் ஆணித்திறமான மொழிகளை நன்கு சீர்தூக்கிப் பார். ஒவ்வொன்றும் அநுபவத்தாற் கூறப்பட்டது. இன்று நான் நெடுநேரம் இங்கு இருந்துவிட்டேன், நான் போய்வருகிறேன் என்று செலவு பெற்றுக்கொள்ள எழுந்திருக்கையில், "இதுவும் ஓர் ஆச்சரியந்தான். நம் ஜன்மத்துக்கு இந்தத் தீமொழிகளைக் கேட்க வேண்டிய விதியிருந்ததுபோலும், எல்லாம் பூர்வஜன்ம கர்மபலன் என்கிறார்களே என்று நினைத்துத் தன் வைரம் போன்ற மனத்தை இதுகாறும் பொறுமையுடன் திடப்படுத்திக் கொண்டிருந்ததைப் போலவே பின்னும் திடப்படுத்திக்கொண்டு பின் வருமாறு விடை பகர்வாளானாள்:—"கணிகாய்! குலத்தளவே யாகுங் குணம்" என்ற முதுமொழி பொய்க்குமா? "காவறுனே பாவையர்க்கழகு" என்பதைக் கேட்டுமிருக்கமாட்டாய் போலிருக்கிறதே. உண்மை தான். இக்காலப் பெண்பாடசாலைகளில் இவ்வித உத்தம வாக்கியங்கள் பெண்கள் படிக்கும் புத்தகங்களில் கூடக் காணவில்லையல்லவா? லோகம் முழுதும் செல்வத்திலும் சுகத்திலும் மயங்கிக் கிடக்கிறது. எது நித்திய சுகம், எது அநித்திய சுகம் என்பதை நீ எப்படி யறிவாய்! உன் குலத்தில் ஒரு நாளைக்காயினும் உன் பெற்றோர்கள் தக்க ஞானமொழிகளைப் புகட்டியிருந்தால் நீ பேசுவாயா? அவரை ஒன்று போடத் துவரை ஒன்று முளைக்குமா? ஜாதிக்குத் தகுந்த புத்திதானேமேலிடும். 'சொல்லால் அறிப ஒருவனை' என்பது பொய்க்குமா? நீ பேசின விஷயங்களெல்லாம் கடவுள் இல்லை என்று சொல்கிற நிரீசுவரவாதிகள் பேசும்மொழிகளாகவே இருக்கின்றன

"தெய்வ முளதென்பார் தீய செயப்புகின்
தெய்வமே கண்ணின்று நின்றொறுக்கும்—தெய்வம்
இலதென்பார்க் கில்லைத் தம்மின்புதல்வர்க் கன்றே
பலகாலுஞ் சொல்வார் பயன்"

நீ இதுகாறும் எதைப்பற்றிப் பேசிவந்தாயோ அதெல்லாம் சின்னாளிருந்து பின்பல் பிணியைத் தரக்கூடியது. ஒத்தகுலமும் அறிவும் அழகும் பருவமுமுள்ள குணவானைப் பதியாக அடைபவள் பாக்கியசாலி. எல்லோரும் சீதையும் இராமனாகவும், தமயந்தியும் நளனாகவும்,

சாவித்திரி சத்தியவானாகவும், சந்திரமதி அரிசந்திரனாகவும் இருக்க நினைத்தால் முடியுமா? பூர்வஜன்ம புண்ணியம் வேண்டுவதில்லையா? நான் உற்றார் பெற்றாரையும் என் அருமைத் தமயனையும் இழந்த பின்னர் இவ்வுலக சுகத்தைச் சிறிதும் விரும்பேன். வீணாக வார்த்தைகளைச் சிதறிப் பாவத்தைத் தேடிக்கொள்ளாதே. என் பெற்றோர் என் இளமைப் பருவத்தில் புகட்டிய போதனைகள் என் மநதின்கண் வேரூன்றியிருக்கின்றன. இம்மாதிரியான தீச்சொற்களை விதிவசத்தால் இன்றுதான் கேட்கலானேன். அதுவும் நான் செய்த துஷ்கர்மம். மனத்தினாலும் நினைக்கவொண்ணாத மொழிகளை யெல்லாம்புகன்றாய். உன் துர்க்குலத்திற் குரியமொழிகளை நீயே வைத்துக் கொள். எத்தனையோ இழிவான பிறப்புக்களை யெல்லாம் தாண்டி மனுஷ ஜன்மமெடுத்தும் அதில் நற்கருமம் செய்து ஜன்மத்தை ஈடேற்றிக் கொள்ளாமல் பாழ் நரகில் வீழ வழிதேடலாமா? ஏன் உனக்கு இந்தத் துர்ப்புத்தி? பணப்பேராசையன்றோ உலகத்தில் எதையும் செய்ய மனிதர்களைத் தூண்டுகின்றது. செல்வமும் யாக்கையும் நிலையாக மாட்டாதென்பதற்குப் பிரதிதினம் லோகத்தில் பல திருஷ்டாந்தங்களைப் பார்க்கிறோம். அற்பமாகிய போகிச்சுகத்தின் பொருட்டு நெடுங்கால நன்மையை இழக்கலாமா? என் தாயார் பலமுறை பலஉத்தமிகளுடையகதைகளைக்கூறியது இச்சமயம் என் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. "சிறுபோதே கல்வி, சிலையில் எழுத்து" என்று கூறுவது உண்மையே. அம்மொழிகளே! எனக்கு இச்சமயம் தக்க காப்பாகின்றன. அருந்ததி, அனசூயை, சுகூஷாமை, துரோபதை முதலிய உத்தமிகளுடைய சரித்திரத்தை ஸ்திரீகள் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் சிந்திக்கக்கடவர். முற்கூறிய சீதாதேவி, தமயந்தி, சாவித்திரீ, சந்திரமதி முதலிய உத்தமிகளுடைய வழிகளைப் பின்பற்றக்கடவர். சீதை தன் பதிவிரதாதர்மத்தால் அக்கினியைக் குளிர்வித்தாள். தமயந்தி தன்மீது மையல் கொண்ட வேடனை எற விழித்துப் பார்த்துச் சாம்பராக்கினாள். சாவித்திரீ தன் உத்தமகுணத்தால் யமன் வசப்பட்ட தன் பர்த்தாவின் பிராணனை மீட்டுவந்தாள். சந்திரமதி தன்கற்பின்மகிமையால் தன் புருஷன் சத்தியத்தை உலகத்தில் நிலைநிறுத்தினாள். மைத்திரேயி, கார்க்கி முதலிய உத்தமிகளிடத்தில் அரண்யவாசிகளான ரிஷிகள் எல்லாரும் ஞானம்கேட்டு மகி

மையடைந்தார்களென்றால் உத்தமிகளுடைய மகிமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? கணிகாய்! உன் ஜாதிக்குரிய தர்மங்களையும் நீ சரிவர நடத்தினால் உனக்கும் நற்கதி யுண்டாகுமே, அவ்வாறின்றி ஏன் பாவ ஜன்மத்தில் பின்னும் பாவத்தைச் சுமக்கவழிதேடுகிறாய்? நேரமாய்விட்டது, வீட்டுக்குப்போ. துஷ்டர்களுடைய கூட்டுறவு அதிக நேரமிருத்தல் கூடாது. அதனால் விளையும் தீங்கு பல. சற்றுந் தாமதியாதே. வந்த வழியைப் பார்த்துக்கொண்டுபோ. இனி இத்துர்ப்போதனைகளை எவர்க்கும் போதிக்காதே'' என்று கூறிச் சரேலென்று தன்னிருப்பிடத்துக்குச் சென்றாள் சுமதி.

(இன்னும் வரும்.)

எஸ். சாமிநாதையர்.

நன்மொழி.

115. சிரத்தை என்பது குருவின் உபதேசத்திலும் ஞானசாஸ்திரத்திலும், தன்னிலும் நன் னம்பிக்கை கொள்ளுதல். ஞானதீக்ஷை குருவால் கிடைக்கும் சமயத்தில், அவர்பால் நம்பிக்கை குன்றாமலும், தான் மனச்சோர்வும் நொய்மையும் கொள்ளாமலும், தைரியமாக நிற்றலும், எல்லாம் ஈசுவர அம்சமுள்ளவை, தானும் ஈசுவர அம்சமுள்ளவன் எனக் கருதலுமாம். உண்மையில் எல்லோரும் ஈசன் எனக்கருதி நடக்கிறவன் குரு அடைந்திருக்கும் உயர்பதவி தனக்கும் கிடைக்கும் என உறுதி பெறல்வேண்டும்.

116. ஸமாதானம், மநநேர்மை அல்லது உபசாந்தி என்பது வேண்டுதல் வேண்டாமை இல்லாத மநோநிலை. “வானின்று இடிக்கில் என்? மாகடல் பொங்கில் என்? கால்நின்ற செந்தீ கலந்துடல் வேகில் என்? தான் ஒன்றி மாருதம் சண்டம் அடிக்கில் என்? நான் ஒன்றி நாதனை நாடுவன்'' இத்தன்மையான மநோதைரியமுள்ளனாய் இருத்தலே ஸமாதானமாம்.

காலஞ்சென்ற, கனந்தங்கிய வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் அவர்கள்.

பிரஹ்மஸ்ரீ வி.கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L., C. S. I., அவர்கள் நம்மில் யாவரும் எதிர்பாராதபடி, திடீரென அகாலமரணத்தையடைந்தார்கள் என்ற துக்க சமாசாரத்தைக் கேட்க நம்மவர்கள் படும் துயரத்தை இவ்வளவினதென்று நம்மால் அளவிட்டுரைக்கமுடியாது. உயர்நலமமைந்த உத்தம புருஷர்களாக மதிக்கப்பட்டு விளங்கிய எத்தனையோ பேர்களை இதற்கு முன்னரும் நமது இந்திய நாடு இழந்து துக்கப்பட்டிருக்கின்றது. என்றாலும், இந்த உத்தம புருஷனை இழந்த விஷயத்தில் நமது இந்திய நாடும், முக்கியமாய் நமது சென்னைராஜதானியும் படுந்துக்கமானது முன்னர் ஒரு நாளும் பட்டறியாத பெருந்துக்கமாக இருக்கின்றது. ஏனெனில், உத்தம புருஷர்களெனக் கொண்டாடப்பட்டுத் தமது பேரையும் புகழையும் நிலைநிறுத்திச் சென்றவர்களான நமது முன்னோர்களிற் பெரும்பான்மையோர், பொதுநலங்களான எல்லாக் காரியங்களிலும் பிரவேசியாமல் குறிப்பான சில காரியங்களில் மட்டும் பிரவேசித்து அவற்றைப் பலவழிகளாலுஞ் செவ்வையாகச் செய்துவந்தார்கள். நமது ஐயரவர்களோ எனில், நற்காரியங்கள் என்றுசொல்லப்படும் எல்லாத் துறைகளிலும் பிரவேசித்து, அவற்றைப் பரிமளிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்ற முழுநோக்கத்துடன் தமது கல்வித்திறத்தாலும், விடாமுயற்சியாலும், சரீரப்பிரயாசத்தாலும், ஆயிரக்கணக்காகக் கொடுத்துவந்த திரவியசகாயத்தாலும், பெரிதும் மேன்மைபெறச் செய்துவந்த உத்தமோத்தம மகோபகாரியாகையால் இவருடைய மரணமானது பாஷாபிமாநிகள், மதாபிமாநிகள், தேசாபிமாநிகள் எனப்படுகின்ற பல நிறத்தவர்களுக்கும் அளவுகடந்த பெரிய துக்கத்தை உண்டாக்கிவிட்டது. இவர்களுடைய அகால மரணத்தால் இந்திய நாடு தனது அருமைப்புதல்வர்களில் ஒருவரையும், சென்னை ராஜதானி தனது நாயகனையும், ஆர்யமதம் தனது ரக்ஷகனையும், பிரஹ்மஞான சபை தனது சகோதரனையும், ஸம்ஸ்கிருத பாஷை தனது நண்பனையும், தர்மரக்ஷணஸபை முதலாகிய அரிய பெரிய சபைகளும் வித்துவான்களும் தமது வள்ளலையும், ஏழைகள் தமது பிரபுவையும், சென்னைமாநகரம் தன்னை அலங்கரித்துவந்த ஒப்பற்ற ஒரு கனவானையும் இழந்துவிட நேர்ந்தது என்னலாம்.

சமீபகாலத்தில், அதாவது சற்றேறக்குறைய ஒரு மாதத்திற்கு முன் இந்த அரிய மேதாவியார், பட்டதாரிகளாகிய மாணாக்கர்களின் கூட்டத்தின் மத்தியில் சீரிய சிங்கம்போல எழுந்துநின்று உபந்யாவித்த கம்பீரமான அந்தச் சிங்கநாதமானது, (Convocation address) அந்தோ! இன்னும் நம் செவிகளில் சுழன்றுகொண்டேயிருக்கின்றதே! அத்தருணத்தில், இவரது முகவிலாசத்தையும், இவரது உற்சாகத்தையும், இடிமுழக்கம்போன்ற இவரது குரலையுங்கண்டுங் கேட்டும் பெருமகிழ்ச்சியுற்றுப் புகழ்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தவருக்குத்தாம் இவர் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இறந்துவிடப்போகிறாரென்பது தெரியும்? யாதொரு உபாதியுமின்றிப் பெரிய குதூகலத்துடன் டில்லி தர்பாருக்குச்சென்றவர்கள் தர்பார்காலத்தில் அங்கே இருக்கமுடியாதபடி மிகுந்த சுரத்துடனே சென்னைக்குத்திரும்பினார்கள். சென்னைக்கு வந்ததும் துடையில் சிறிதாகப் புறப்பட்டிருந்த சிரங்கானது ராஜப்பிளவையாகி, வரவர அதிகரித்து, சிறந்த வைத்தியர்கள் தங்களால் இயன்றவரை முயற்சித்துச் சிகிச்சை செய்ததிலுங் குணப்படாமல், நம்முடைய தௌர்ப்பாக்கியத்தினால் சென்ற மீ 28-ம் தேதி காலை 6 மணிக்குத் தேகவியோகமாயினார்கள். இவ்விசனகரமான சமாசாரம் இந்தியா எங்கும் பரவி எல்லாரையும் துக்கசாகரத்தில் அமிழ்த்தியது. இறக்கும் காலத்தில் இவருக்கு 48 வயதுதான். வியாதிவந்தபின், தாம் மரணம் அடைவோமென்று நினைத்தாரில்லை. தாம் எடுத்த ஜன்மத்தின் காரியம் முடியவில்லையென்றும், இன்னும் உலகத்திற்கு அநேகம் கைங்கரியங்கள் தாம் செய்ய வேண்டுமென்றும், அதனால் சமீபத்தில் மரணமில்லையென்றும் பிரஸ்தாபித்தாராம். "நெருநல் உளனொருவ னின்றில்லையென்னும்,—பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு" என்ற ஆன்றோர் மொழிக்கிணங்க, இவர் போய்விட்டார். இறக்குங் காலத்தில், உயர்நலம் அமைந்த அந்தஸ்தாகிய,கவர்னரின் மந்திராலோசனைசபையில் அங்கத்தினராக விருந்தார். ஆங்கில துரைத்தனத்தில் இந்தியர் பெறக்கூடிய உயர்ந்த அந்தஸ்து இதைவிட மேலானதில்லை. நாலுவருஷம் இந்த உத்தியோகத்தை வகித்திருப்பரேல் ஜனாநுகூலமான இன்னும் எத்தனையோ நற்கருமங்களை இவர் செய்திருப்பார். எல்லா நன்மைகளையும் அளித்த கடவுள் ஆயுளைமாத்திரம் பூர்ணமாக இவ

ருக்கு அளிக்கவில்லை. அற்ப ஆயுளையுடையவரானார். இந்த அற்ப ஆயுஸ் காலத்திலும் இவர் செய்த நற்காரியம் என்றும் அழியாத புகழுடம்பை உண்டுபண்ணியிருக்கின்றது. சென்ற பத்து வருஷங்களுக்குள் ஏற்படுத்தப் பெற்றுள்ள நற்கரும நோக்கமுள்ள சங்கங்கள், சபைகளுள் இவர்கள் முயற்சியாலும், இவர்கள் ஆதரவாலும், இவர்கள் திரவிய சகாயத்தாலும் உண்டானவைகள் பல. முக்கியமாக இந்தியன்பாங்கு, கைத்தொழில் அபிவிருத்திசபை, தர்மரக்ஷணஸபை, வேங்கடரமண வைத்தியசாலை, உயர்தர ஸம்ஸ்கிருத வித்தியாசாலை, ரானடே புஸ்தகசாலை என்பவைகளாம். இயற்கையாகவே புத்திமான், கல்விகேள்விகளால் அகன்ற அறிவுடையவராயினர். ஆங்கில பாஷை, ஸம்ஸ்கிருத பாஷை இவ்விரண்டிலும் விசாலமான படிப்புள்ளவர். வைதிக லௌகிக ஸம்பிரதாயங்களை நன்குணர்ந்தவர். ஆரியமதத்தில் நல்ல பற்றுள்ளவர், ஆசாரசீலர். ஈசுவரபக்தர். மதத்துவேஷம் இல்லாதவர். எல்லா மதங்களிலுமுள்ள உயர்ந்தோர்பால் அன்பும் ஆதரவுமுள்ளவர். சமீபகாலத்தில் ஆரிய சமயம் கிறிஸ்து சமயம் இவ்விரண்டையும் ஒப்புநோக்கி ஆராய்ச்சி செய்து நல்ல ஒரு வியாசம் எழுதுவோர்க்கு சம்பாவனை கொடுப்பதாகவும் வாக்களித்தார்கள். அன்பார்ந்த விரிந்த ஹிருதயத்தினர். இவரிடம் போய் யாசித்து வெறுங்கையுடன் திரும்பின ஏழைகள் இலர். உடல், பொருள், ஆவி என்னும் இவற்றை லோகோபகாரத்துக்கென்றே கொண்டிருந்தவர். "ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்—பேரறி வாளன் திரு" என்னும் குறள்வாக்கியத்துக்கு நல்ல நிதர்சனமாக விளங்கிவந்தார். தமிழ்ப்பண்டிதர் ஒருவர் இவரிடம் போய் யாசித்தபோது 'நீர் படித்திருக்கிறீர் என்ற காரணத்தால் மட்டும் நான் உமக்குச் சகாயம் செய்யமாட்டேன். நீர் படித்தறிந்தவிஷயங்களைப் பிரசங்க மூலமாகவோ புஸ்தகங்கள் மூலமாகவோ பிறர்களுக்குத் தெரிவித்துப் பயன் பெறச் செய்வதாயிருந்தால்மட்டுந்தான் நான் உமக்கு உபகரிப்பேன்' என்று கூறினர். இதனாலும் இவருடைய லோகோபகாரசிந்தையானது நன்கு வெளியாகின்றதல்லவா! "ஈதல், இசைபட வாழ்தல், இதுவல்லது—ஊதியம் இல்லையுயிர்க்கு" என்ற அமுதவாக்கை உள்ளபடி கடைப்பிடித்து ஒழுகிய மஹான் இவரே. சிலர் இவரை முன் கோபி என்று ஒருவாறு

குறைகூறக்கூடும். அக்கோபத்தின் பயனுகை யாதொரு கெடுதியும் விளையாமையால் நாம் இவரது கோபத்தை ஒரு கோபமாகக்கூறமாட்டோம். இவரது புத்தியின் தீக்ஷண்ணியமும் படபடப்பும் வேகமும் இவரை ஒரு முன்கோபிபோலத்தோன்றும்படி செய்தன என்றே சொல்வோம்.

1885-ம் ஆு ஹைகோர்ட்டு வக்கிலாக ஆயினர். சில வருஷங்கள் அதிக வேலையில்லாதவராக இருந்தனர். பின்பு அந்த உத்தியோகத்தில் தலைமை ஸ்தாநத்தை வகித்தார். சென்னை யூனிவெர்ஸிடியின் அங்கத்தினராக ஆனார். பின்னர் அதிலும் தலைமைஸ்தாநத்தை வகித்தார். அச்சபையின் எக்காரியத்திலும் ஊக்கத்துடன் முன்னிற்பார். பின்பு, சென்னைச் சட்டநிரூபண சபையில் யூனிவெர்ஸிடி பிரதிநிதியான அங்கத்தினராக ஆயினர். அச்சபையில் அநேக சமயங்களில் இவர் செய்த புத்திசாதுர்யமான பேச்சைக் கண்டு, கனந்தங்கிய அக்காலத்திய கவர்னரவர்களும் பலமுறை மெச்சினார்கள். இவர்களுக்குள் அதிக பிரியமான சிநேகம் ஏற்பட்டது. பின்பு, சென்னை ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜாக நியமிக்கப்பட்டார். ஒரு வருஷந்தான் அவ்வேலையை நடத்தினார்கள். அதற்குள் இவரது புத்தியின் திட்பமும், வித்தையின் விலாசமும் அந்த உயர்தர நீதி ஸ்தாநத்திற்கு ஒரு தேஜஸை யுண்டுபண்ணின. கடைசியில் இவர் கவர்னரின் மந்திராலோசனைசபையில் ஓர் அங்கத்தினராக உத்தியோகம் வகித்தார். 11-மாசந்தான் இந்த வேலையைப் பார்த்தார். இதற்குள் ராஜாங்கத்தாருக்கு இவர்பால் உள்ள மதிப்பும் நன்னம்பிக்கையும் மிகப்பெருகியன. ஜநங்களுக்கு இவர்மீதுள்ள விசுவாசமும் அன்பும் அளவற்றது. பிறருடைய சிபார்சு இன்றித் தம்முடைய புத்தியின் பயிற்சியாலும், கல்வித்திறமையாலும், விழுமிய குணத்தாலும், உயர்ந்த சீலத்தாலும் புகழும் பிரதாபமும் பெற்ற புண்ணியரென எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்பெற்றார். இவர் மரணத்தால் பொதுவகையாக இந்தியாவுக்கும், சிறப்புவகையாக நம் சென்னைராஜதாநிக்கும் பெரிய நஷ்டம் உண்டாயிருக்கிறது. "இவர் ஸ்தாநத்தை வகிக்க எவர் இருக்கிறார்?" என்ற வினவிற்குத் திருப்தியான விடையளிக்க முடியவில்லையென அநேக அறிஞர்கள்

மனவருத்தத்துடன் தயங்குகிறார்கள். 'எடுத்த ஜந்மத்தின் காரியம் பூர்த்தியாகவில்லை' யென இவர்தாம் இறக்க நாலு தினத்திற்குமுன் சொன்னமையாலும், பரோபகார சிந்தையுள்ளவராக இருந்தமையாலும், ஸ்தூலசரீரம் நீத்தாலும் தியகுணம் தியசெயல் தியஎண்ணம், அற்பமேனும் இல்லாதவராய் இருந்தமையாலும், அதனால் புவர்லோக அநுபவம் சிலநிமிஷங்களாக இருக்கக்கூடியதாதலாலும், தியாகத்திலே கண்ணுங்கருத்து முள்ளவராதலால், சுவர்க்கலோக சுகாநுபவ இச்சையைத் துறப்பாராகையாலும், அதிசீக்கிரம் சரீரமெடுத்து இன்னும் அதிக சௌகர்யமுள்ள குடும்பத்திற் பிறந்து திடசரீரியாக ஜநோபகாரார்த்தம் திரும்புவார் என நினைக்கிறோம். இத்தகைய ஜீவாத்மா அவதார புருஷன் எனவே மதிக்கலாம்.

பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீமாத். பி. எஸ். ராஜகோபாலையர் B. A., B. L., F. T. S., அவர்களின் மரணம்

இவர்கள் நாளிதுமீ 6-உ சநிக்கிழமை இராத்திரி 1-மணிக்கு மூச்சுக்குத்தினால் மார்பு அடைக்கப்பெற்று இராத்திரி 3-மணிவரையில் அந்த வியாதியால் வருத்தப்பட்டு இராத்திரி சுமார் 4-மணிக்குத் தேகவியோகமானார். இது மிகவும் பரிதாபமான மரணம். திட சரீரமுள்ளவராகவும் வியாதியில்லாதவராகவும் தோன்றினர். இறக்குங்காலத்தில் சுமார் 35-வயதுக்குட்பட்டவராகவே யிருந்தார். மதுரை பிரஹ்மஞாந சபையின் அங்கத்தினர்களுள் இவர் ஒரு முக்கியஸ்தர். இவர் நமது பிரஹ்மஞாந சபையின் அபிவிருத்தியில் நோக்கமுள்ளவர். பிரஹ்மஞாந சாஸ்திரங்களை ஐயமறப்படித்துத் தெளிந்தவர். இப்போதுதான் சமீபத்தில் மூன்றாவது ஸம்ஸாரம் விவாகம் செய்துகொண்டனர். இவர் மரணத்தால் இவர் குடும்பத்திற்கும் சிநேகிதர்களுக்கும் பெருந்துக்கம் உண்டாயிருக்கிறது.

பத்திராதிபர்.

காலஞ்சென்ற கநந்தங்கிய

வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் B. A., B. L., அவர்களின் சரித்திரச் சுருக்கம்.

[இது விக்டோரியா எட்வர்ர்டு ஸரஸ்வதீ விலாஸத்தின் சங்கஸ்தாபந திநமாகிய 1911ஞு நவம்பர்மீ 11உ அன்று வாசிக்கப்பெற்றது.]

அறுசீர் விருத்தம்.

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே; நற் பயனளிக்கும்
நலத்தால் மிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவும் நன்றே; நல் லார்குணஞ்சொல்
வதுவும் நன்றே;
நல்லார்தம் முடனிணங்கி யிருப்பதுவும் நன்றே" யென்
றுரைத்த நங்கை
நல்லார்சொற் கடைப்பிடித்திங் கொருநல்லோன் குணஞ்சிறிது
நவில்வேன் மன்னோ.

எழுசீர் விருத்தம்.

காவிரி நதியும், கடவுளா லயமும்,
கடிமலர்ப் பொய்கையும், பொழிலும்,
தீவிரி வேள்விச் செழுமறை யவர்தந்
திருத்தகு புனிதமா ளிகையும்,
நாவிரி கலைதேர் கழகமும், சைவர்
நல்லறச் சாலையும் மடமும்
தூவிரி கவிஞர் துதிகொளத் துலங்கும்
சோழநா டெனும்வள நாட்டில். (1)

சீர்பெறு தலங்கள் பலபல; அவற்றுள்
செங்கண்மால் எங்கள்நா யகனை
ஏர்பெறு கமலம் ஆயிரம் அடியிட்
டிறைஞ்சுவான் ஒன்றொர்நாட் குறைய
ஆர்பெறு கண்கொண் டருச்சித்த தலமாய்,
அரிவிழி மங்கலம் என்னும்
பேர்பெறு பெருமை பெற்றதாய்ப் பெரிதும்
பிலபல மாகிய தலத்தில். (2)

மறையவர் குலமாம் பாற்கட லுதித்த
மாமதி யாய்க்கலை நிரம்பித்
தறையவர் தவமாய்த் தண்ணளி யுருவாய்ச்
சத்திய சீலனைக் கல்வித்
துறையவர் புகலாய் வேங்கட ரமணத்
தூயநற் பேரொடுந் தோன்றி
இறையவர் வியக்கும் முறைதெரி முன்சீப்
எனச்சிறந் தானொரு மேலோன். (3)

ஒப்பருங் கலையால், ஒழுக்கினால், உணர்வால்,
ஒளித்துறை செயாமன வலியால்
செப்பருங் குணமாங் குன்றிடை யிவர்ந்த
சிங்கமாய்ச் சிறந்தஅத் திறலோன்
தப்பருங் குணத்தில் தன்னையே போலத்
தனயர்கள் சிலவரைத் தந்தான்
அப்பரி கணிதர் தமக்குள்முன் னவனாய்
அவதரித் தவனையென் சொல்கேன். (4)

சத்தியம் கைக்கொண் டிடலிற்பன் னிரக்கந்
தழுவலிற் சாமிநா தப்போர்க்
கொத்தியல் புருஷ ரிஷபமாய், யாதும்
இழுக்கமில் ஒழுக்கமுள் ளவனாய்ப்,
பத்தியிற் சிறந்த பாகவ தத்தைப்
பன்முறை பயின்றபண் டிதனாய்,
நித்தியப் பொருளின் நிறைகுண நினைந்து
நெஞ்சம்நெக் குருகுமா தவனாய். (5)

நிதிபதி பிரகற் பதியென நிறைந்த
நெடும்பெருஞ் செல்வனாய், நீதி
அதிபதி எனும்ஸப் ஜட்ஜியாய், அன்பி
னகமகிழ் காதலின் அமைந்த
சதிபதி யாகிச் சந்ததி தழையத்
தனயரைத் தந்துபின் துறந்தோர்
யதிபதி யாகி யிறையவ னடிக்கீ
ழெய்தினன் எய்திய புகழான். (6)

அன்னவன் தனக்கோர் கையதாய்க், கண்ணாய்,
ஆருயி ராய்அரு மருந்தாய்ப்
பின்னவ னாகிப் பெற்றவர் புரிந்த
பெருந்தவப் பயனெனப் பிறந்து,
'சின்னவன் இவனோர் பெரியனாய்த் திகழ்வன்;
விளைபயிர் முளையிலே தெரியும்'
என்னநல் லறிஞர் வியந்திடப் பால
கிருஷ்ணனே யெனவளர்ந் தனனால். (7)

காலையில் எழுவான், கடன்களை முடிப்பான்,
கருத்தொடுங் கலைகளைப் படிப்பான்,
மாலையிற் சிவன்மால் ஆலயந் தொழுவான்,
மனத்திடைச் சிலையெழுத் தெனப்பல்
நூலையும் பதிப்பான், நுண்ணறி வினன்பின்
நுவல்புகழ்த் துரைத்தனக் கல்விச்
சாலையிற் சேர்ந்து சகலமுந் தேர்ந்து
தனிப்பெரும் பட்டமும் பெற்றான். (8)

இட்டமுங் கருத்தும் வைத்தருங் கலைகள்
யாவையும் உய்த்துணர்ந் ததற்பின்
சட்டமும் பயின்றோர் உன்னத நீதித்
தலத்துறும் வக்கிலாய்ச் சார்ந்து
கட்டமும் பெரிய நட்டமும் அடைந்தார்
கட்சியை நுட்பமாய் உணர்ந்து
திட்டமுந் தெளிவுஞ் செறிதர விரைவாய்த்
தெரிப்பவன் எனமிகச் சிறந்தான். (9)

சென்னையிற் சிறந்த வக்கின்மார் குழுவில்
தேசுறும் அணியென விளங்கி,
அன்னையிற் பெரிய தண்ணளி யவனாய்
அறம்பல திறம்பெறப் புரிந்து,
'முன்னையில் இவன்போற் பொன்மிகப் படைத்து
முகிலெனப் பொழிந்தவர் இல்லை,
பின்னையில் இல்லை' எனப்புவி புகழப்
பிறப்பினும் பெரும்பயன் பெற்றான். (10)

ஊரிடைப் பழுத்த செழுந்தருக் கனியும்
ஊருணிப் புனலுமே போலாம்
காரிடைப் பயின்ற கொடைநலம் உடையான்
கட்படுந் திரு,எனும் மொழியைப்
பாரிடைச் சிறக்கச் செய்தஇப் பெரியோன்
பண்ணிய புண்ணியச் செயல்போல்
யாரிடை எவர்தாம் கண்டனர்? அந்த
யாதவர் கோனிடத் தல்லால். (11)

மெய்யுறு பிணிபோய் யாவரும் சுகிக்க
வேங்கட ரமணநற் பெயரால்
உய்யுறும் ஆயுர் வைத்திய சாலை
ஒன்றினைத் திறந்தனன், திறந்து,
நையுறு நோயைத் தீர்த்திடு முறையில்
நன்முறை யீதென எவர்க்கும்
கையுறு நெல்லிக் கனியினிற் காட்டிக்
கண்ணையுந் திறந்தனன் மாதோ. (12)

உடலுறு நோயைத் தவிர்த்திட மருந்தை
யுதவிய தொன்றுமோ, ஒளிசெய்
மடலுறு தாரான் வடமொழிக் கலைகள்
வழங்குமோர் கழகமும் அமைத்துக்
கடலுறு பிறவி யிடைப்படுத் துயிரைக்
கடக்கொணா வகைமடுத் தொடுக்கும்
அடலுறு மாயைப் பிணிதவிர் மருந்தும்
அளித்தனன் அருமருந் தனையான். (13)

இன்னவன் தருமம் இவ்வள வேயோ,
இளகிய தருமசிந் தனையால்
முன்னவர் தருமந் தனைப்புரந் திடலே
முதன்மையாந் தருமமென் றுணர்ந்திம்
மன்னவன் 'தரும ரக்ஷண சபையை'
வைத்தறம் நிலைபெற வளர்த்தே
அன்னவர் தருமா லயங்களும் மடமும்
அழிவுறா வகைநிறுத் தினனால். (14)

"கற்றவர் தம்மைக் கற்றவர் தாமே
காமுறு வார்"என முன்னஞ்
சொற்றவர் மொழிக்கோர் நிதர்சன மாகத்,
தூயரில் தூயராய்ச் சிறந்த
நற்றவர் நமது ரானடே குணங்கள்
நனிவியந் திருந்ததை யன்றி
மற்றவர் பெயராற் புத்தகச் சபையும்
மயிலையிற் பயில்வுறச் சமைத்தான். (15)

முந்திய நிதியில் முதலிழந் தழுந்தார்
முறையொலிக் கிரங்கிஇக் கூர்மைப்
புந்தியன் பெரிதும் ஒப்புர வறியும்
புண்ணிய னாதலால், உடனே
'இந்தியர் நிதி'யென் றொருபெரு நிதியை
எழில்பெற நிறுத்தினன், இன்று
வந்தியர் பாடும் மன்னவர்க் குரிய
வரிசையில் வந்தமா மறையோன். (16)

பொய்த்தொழில் புரிந்து பொழுதெலாம் பழுதாய்ப்
போக்குவார், புராரிமா லயனும்
முத்தொழில் ஓயா துஞற்றலை யுணரார்,
மூடராய் வீணராய் நமர்கள்
எத்தொழி லேனும் ஒருதொழில் உஞற்று
திருந்திடல் தகாதெனக் கருதிக்
'கைத்தொழிற் சங்கம்' ஒன்றுதா பித்தான்
கல்வியின் களஞ்சியம் அனையான். (17)

பண்ணரும் அறங்கள் இன்னணம் பலவும்
பழுதிலா முயற்றியின் இயற்றி
நண்ணரும் புகழால் நானிலம் அளந்த
நான்மறைக் குலவிளக் கனையான்
எண்ணரும் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜெனும் பெரிய
இறையவர் பதத்தையும் எய்தி
நுண்ணரும் மதியின் மாட்சியால் அந்த
நோன்பத ஆட்சியிற் சிறந்தான். (18)

வித்திய அறத்தின் செழும்பயிர் விளைவோ,
மேதினி புரிந்தபாக் கியமோ,
நித்திய மறையோர் செய்தவப் பயனோ,
நெடுங்கடல் உலகெலாம் புரக்கும்
சத்தியக் கவர்னர் கௌன்ஸிலின் மெம்பர்த்
தானமும் தான்வகித் துயர்ந்தான்
நத்திய நமது க்ஷேமமே கருத்தாய்
நாட்டினுக் குழைத்திடு நல்லோன். (19)

பிறந்தவர் இவன்போற் பிறந்தவர் இல்லை,
பெருங்கலை யனைத்தையுங் கற்று
நிறந்தவர் இவன்போல் நிறந்தவர் இல்லை,
நீதியின் நெறிமுறை செலுத்திச்
சிறந்தவர் இவன்போற் சிறந்தவர் இல்லை,
செகத்தெனச் செகமெல்லாம் புகழப்
பிறந்தவ னாமிக் கிருஷ்ணசா மிப்பேர்ப்
பெரியவன் பெரிதும்வா ழியவே. (20)

பண்டிதர், **P. R.** கிருஷ்ணமாசாரியர்.

நன்மொழி.

---

117. தானே தனக்குப் பகைவனும் நட்டானும்
தானே தனக்கு மறுமையும் இம்மையும்
தானே தான்செய்த வினைப்பயன் துய்ப்பானும்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே.

—திருமந்திரம்.

சமாசாரம்.

இங்கிலாண்டில் யார்க்ஷ நகரவாஸியான தோமஸ்வில்லியம் பர்ஜஸ் என்பவர் டோவர் பட்டணத்திலிருந்து பிரான்சுதேசத்திலுள்ள கலேய் பட்டணத்திற்கு இடையிலுள்ள 60 மைல் அகலமுள்ள சமுத்திர வாய்க்காலை 22 மணி நேரத்துக்குள் சென்ற செப்டம்பர்மீ 6ௗ நீந்திக் கடந்தார். இது மனோதைர்யத்தையும் தேகவலிமையையும் தீரத்தனத்தையும் காட்டுகிறது. ஆனால் இதனால் என்ன பிரயோஜநம்? மீன்களும் கூட நீந்துகின்றன. அவைகளைக் கண்டு நாம் ஆச்சர்யப்படுகின்றோமில்லை யெனென்றால் அது ஈசுவர சிருஷ்டி. அதனால் ஈசுவரசக்தி விளங்குகிறது. ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞன். மனிதன் கிஞ்சிக்ஞன். அதனால் அவன் செய்யும் செயல் அற்புதம் தானே.

கப்பல்களின் சமாசாரபத்திரிகை:— இப்போது கப்பல் யாத்திரை செய்பவர்கள், உலகத்தில் நடக்கும் சமாசாரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். மார்கோநி என்பார் கண்டுபிடித்துள்ள தந்திக்கம்பியில்லாத மின்சார உபாயத்தால், தரையில் நடைபெறும் சமாசாரங்களைத் தெரிந்துகொண்டு சில நிபுணர்கள் ஜர்மானிய, பிரான்சு கப்பல்களில் வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளைக் கப்பல் பிரயாணிகளுக்காக, கப்பலிலேயே பிரசித்தம் செய்து வருகிறார்கள் இது கப்பலில் பொழுதுபோக்குக்காக அநுகூலமாக இருப்பதும் தவிர கப்பலில் யாத்திரை செய்பவர்கள் உலக விஷயங்களை அப்போதைக்கப்போது தெரிந்துகொள்ளற்குச் சௌகரியமாகவும் ஏற்படுகிறது.

ஜீவ ஹிம்சை நிவாரண சங்கம்—இதன் காரியதரிசியவர்கள் அடியில் வருமாறு நமக்குத் தெரிவிக்கிறார்:—டில்லியில் தர்பார் நடந்திருக்கிறபடியால் இச்சங்கத்து வருஷாந்தர ஐந்து காட்சி வருகிற ஜனுவரி மாசம் கடைசியிலாவது பெப்ருவரி மாசம் முதலிலாவது நடத்தப்படும். மாமூலாய்க் கொடுக்கும் இனும்களைத்தவிர வண்டிகளை இழுக்கும் மாடுகளை வண்டிகளில் பூட்டுவதில் இப்போதைவிட நேர்த்தியானதும் சுகமானதுமான விதத்தைப்பற்றி உத்தமமான யோசனை காட்டுகிறவர்களுக்கு ஒரு விசேஷ இனுமும் கொடுக்கப்படும். இச்சங்கத்தின் கௌரவ காரியதரிசியவர்களைக் கேட்டு மற்ற விவரங்களை அறியலாம்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா பிராஹ்மணாள கிளைச் சங்கங்களின் பெரிய சபை, நாளிதுமீ 20, 21 தேதிகளில் 11-ம் முறை சீர்காழியில் நடத்தப்படும். மாதுஸ்ரீ ரான்ஸம் அம்மாள் அக்கிராசநம் வகிப்பார்.

பத்திராதிபர்.

பூர்ணசந்திரோதய அநுபந்தம்.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

☞ பிறர் இதை அநுமதியின்றி பிரசுரம் செய்யக்கூடாது.

ப. நா.

மே அவித்தை என்ற பதம் ஞானமின்மை என்ற அர்த்தத்தைமாத்திரம் குறிப்பிடாமல் வித்தைக்கு எதிரிடையான அவித்தை என்ற பதார்த்தத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. அவித்தை என்பது பாவ வஸ்துவாம். அபாவமன்று.

6. 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ॥

பார்க்கிறவன் (திருக்) பார்க்கச் சாதநமான கருவியுடனே (தர்சந= அகங்காரத்துடனே) சேர்ந்து ஒன்றுய் இருப்பவன் போல நடைபெறும் நிலைமை அஸ்மிதையாம்.

குறிப்பு:—புருஷன் பார்க்கிறவன்(திருக்). தர்சநம், பார்வை யென்றும், பார்வைக்குச் சாதநம் என்றும் பொருள்படும். ஆனல் இவ்விடத்தில் சாதநமான அந்தக்கரணமாம். புருஷன் அந்தக்கரணத்துடன் சேர்ந்து ஒன்றுய் இருப்பது போலத் தோன்றுதல் அஸ்மிதை. ஆத்மாவான புருஷன் அநாத்மாவான அந்தக்கரணத்தில், நான் அதாவது ஆத்மா என்றபிமானித்தல் அஸ்மிதை என்பதாம், பார்க்கிறவனுன ஆத்மா பார்வைக்குச் சாதநத்தைத் தான் என்றபிமாநித்தல். பார்வைக்குச் சாதநமாவது அந்தக்கரணம். இது அகங்காரம், புத்தி, சித்தம், மநஸ், எனப் பிரியும். இவைகளில் அகங்காரம் மூலம். சித்தம் என்பது முன் அநுபவத்தைச் சிந்திப்பது, மநஸ் என்பது பிரகிருதத்தில் விஷயங்களை அறிவது, புத்தி என்பது அவிவேகம் ஏற்பட்டுச் சந்தேகம்வருங்கால் தீர்மானிப்பது. ஆத்மா எப்போதும் பரிணும மில்லாதவன். அந்தக்கரணம் எப்போதும் பரிணுமமுள்ளது. ஆத்மா சேதநன், அந்தக்கரணம் அநாத்மா, ஜடம். நாம் கோபம், துக்கம், சந்தோஷம் முதலிய அநுபவங்கள் அடையுங்கால், நான் கோபி, நான் துக்கி, நான் ஸந்தோஷி என்று சொல்லும்போது அந்தக்கரணத்துடன் சேர்ந்து அப்படி நினைக்கிறோம். ஆத்மா, அந்தக்கரணம் இவைகளின் உண்மையான ஸ்வரூபத்தை அறிந்தால் கைவல்லியம் ஏற்படும். கைவல்யம் என்பது தன்நிலை. ஆத்மாவும் அந்தக்கரணமும் சம்பந்தப்பட்டால் விஷயங்களின் அநுபவம் உண்டாகும். இன்றேல் தன் நிலையில் ஆத்மா இருக்கிறான்.

7. ஸுகாநுஶயீ ராக:॥

ஆசையானது ஸுகத்தையும் ஸுகஸாதநத்தையும் நோக்கியதாக நடைபெறுகிறது.

குறிப்பு:—முன்னநுபவித்த ஸுகத்தின் ஸ்மரணையால், சுகத்தின்மீது அல்லது ஸுகஸாதநத்தின்மீது உண்டாகும் ஆசை ராகம் எனப்படும். ஸுகசிந்தனையின்மேலுள்ள ஆசையும் இதில் அடங்கும்.

8. து:காநுஶயீ த்வேஷ:॥

வெறுப்பானது துக்கத்தையும், துக்கஸாதநத்தையும் நோக்கியதாக நடைபெறுகிறது.

குறிப்பு:—முன்னநுபவித்த துக்கத்தின் ஸ்மரணையால் துக்கத்தின்மீது அல்லது துக்கஸாதநத்தின்மீது உண்டாகும் வெறுப்பு துவேஷ மெனப்படும்.

9. ஸ்வரஸவாஹீ விதுஷோऽபி ததாரூடோऽபிநிவேஶ:॥

அபிநிவேசம் என்பது ஸ்வபாவமாய் வாஸநாரூபமாக நிகழ்வதாயும் ஸாதாரண மனிதனிடத்தில் போல வித்துவானிடமும்கூட ஸ்திரப்பட்டிருக்கிறதாயுமுள்ள ஒரு பற்று.

குறிப்பு:—உயிர்ப்பற்று, அதாவது முன் ஜந்மத்தின் மரணாநுபவம் பின் ஜந்மத்தில் வாஸநா ரூபமாக விருந்துகொண்டு, ஆத்மாவானது சரீராதிகளினின்று விட்டுப்பிரிதல் உண்டாகக்கூடாதென்ற மனோவிர்த்தி அபிநிவேசமாம். இஃது எல்லாப் பிராணிகளிடமும் உள்ளது. "நான் இறக்காமல் என்றும் இருக்கக்கடவேன்" என்ற பிரார்த்தனை ரூபமான விர்த்தி எல்லா ஜீவராசிகளிலும் தவறாமல் இருக்கின்றது. மரண அநுபவமில்லானுக்கு இஃது இருக்கப்பாலதன்று. மரணபயம் இருக்கின்றமையால் பூர்வ ஜந்மம் உண்டென அநுமானிக்கலாகும்; பிறந்த புழுவுக்குங்கூட மரணபயம் உள்ளது. இது பிரத்தியக்ஷம், அநுமாநம், சப்தம் என்ற பிரமாணங்களால் உண்டாகின்றதன்று, அறிவில்லானிடமும், அறிவுள்ளானிடமும் இது ஸமாநமாக இருக்கின்றது.

10. தே ப்ரதிப்ரஸவஹேயா: ஸூக்ஷ்மா:॥

வாசநாரூபமான சூக்ஷ்மமான கிலேசங்கள் எதிரிடையான பரிணமங்களால் தள்ளத்தக்கன.

குறிப்பு:—கிலேசங்கள் ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம் என இருவகைத்து: வாஸநாரூபமானவை ஸூக்ஷ்மமானவை; யோகியின் மநம் ஸமாதியை யடையும்போது மேற்கண்ட ஐவகையான கிலேசங்கள் வறுத்த வித்தைப்போலாகி மநத்துடன் லயமடைகின்றன.

மநம் விஷயங்களை நோக்கிப் பகிர்முகப் படாமல், தனக்குக் காரணமான அஸ்மிதையை நோக்கி அந்தர்முகப்பட்டு ஸ்வரூப நாசம் பெறுகிறது. இதுதான் எதிரிடையான பரிணமம் பெறல். மநம் நாசமுறுகிறதினால், அது சம்பந்தமாகவுள்ள சூக்ஷ்மமான கிலேசங்களும் நாசமடைகின்றன.

11. த்யாநஹேயாஸ்தத்வ்ருத்தய:॥

(ஸ்தூலமான கிலேசங்களான) விர்த்திகள் தியாநத்தினால் தள்ளத்தக்கவைகள்.

குறிப்பு:—முன் சூத்திரத்தில் வாஸநாரூபமான சூக்ஷ்மமான கிலேசங்கள் அழிவுறும் முறை உபதேசிக்கப்பட்டது. இந்த சூத்திரத்தில் ஸ்தூலமான கிலேசங்கள் (அவைகளே விர்த்திகளாம்) அழிவுறும் முறை சொல்லப்படுகின்றது. அதாவது அவைகள் தியாநத்தால் அழிகின்றன.

அழுக்கான வஸ்திரம் தோய்க்கப்பட்டால் அதன் ஸ்தூலமான மலம் முதலில் போகின்றது, பின்பு உவர்மண் முதலியவை சேர்த்துத் தோய்த்தால் அதன் சூக்ஷ்மமான மலம் போகின்றது. மலத்தின் வாஸனையானது வஸ்திரம் அழியும்வரை நிற்பதாகும். வஸ்திரம் அழிந்தால் அதுவும் அழியும், அவ்விதமே அடர்த்தியான கிலேசங்கள் கிரியா யோகத்தால் பிரிந்து விலகியும், தியாநத்தால் ஸூக்ஷ்மமாகியும் பின்பு மநோநாசத்தால் நாசமடைகின்றன.

12. க்லேஶமூல: கர்மாஶயோ த்ருஷ்டாத்ருஷ்டஜந்மவேதநீய:॥

(புண்ணிய பாப) கர்மங்களின் ஸம்ஸ்காரம் கிலேசங்களை மூலமாக உடையது. இது திர்ஷ்டமான இந்த ஜந்மத்திலும் அதிர்ஷ்டமான ஜந்மத்திலும் அறியப்பாலது.

குறிப்பு:—கிலேசங்கள் இன்னவை என்ற நிரூபணம் முன்னர் ஏற்பட்டது. கிலேசங்கள் என்ற பெயர் வருதலுக்குக் காரணம் என்னவென்ருல், அவைகள் சாக்ஷாத்தாக நேரில் சுக துக்கங்களை உண்டுபண்ணு விட்டாலும், கர்மங்களை உண்டுபண்ணி அவைகள் மூலமாய் மனிதனைக் கர்மபலங்களை அநுபவிக்கும்படியாகச் செய்கின்றமையால் அவைகளுக்கு அப்பெயர் ஏற்பட்டது. இதில் கர்மங்களின் காரணம், கர்மங்களின் ஸ்வரூபம், கர்மங்களின் பலம் இவை மூன்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. அவித்தை முதலிய கிலேசங்களை முன்வைத்துத்தான், புண்ணிய பாப கர்மங்களில் பிரவிர்த்தி உண்டாகின்றது. அதனுல் கிலேசங்கள் கர்மங்களின் காரணமாகும். கர்மங்களின் ஸ்வரூபம்: முதலில் ஸ்தூலமாக வெளிப்பட்ட கர்மங்கள் இந்த ஜந்மத்திலோ வரும் ஜந்மத்திலோ பலனைக் கொடுக்கும் வரையில், ஸம்ஸ்கார ரூபமாக சூக்ஷ்ம நிலைமையை அடைகின்றது. அது ஆசயம் என்று சூத்திரத்தில் சொல்லப்பெற்றிருக்கிறது.

கர்மங்களின் பலன் இருவகைத்து. ஒன்று, கர்மங்கள் நிகழும் ஜந்மத்திலேயே பலன் உண்டாதலும், அநுபவித்தலும், அறிதலும்; மற்ருென்று, இனிவரும் ஜந்மாந்தரங்களில் பலன் உண்டாக, அதை அந்த ஜந்மாந்தரங்களில் அநுபவித்தலும் அறிதலுமாம்.

நந்திகேசுவரர் மனிதனுகப் பிறந்து தீவிர தபஸ், மந்திர ஜபம், ஸமாதி முதலியவைகளால் ஈசுவர ஆராதனைகளைப் புரிந்து, அவைகளின் பயனுக அதே ஜந்மத்தில் தேவஜாதி, தீர்க்க ஆயுஸ், திவ்விய போகங்களையும் அடைந்தார்.

விசுவாமித்திரர் தீவிரமான தபஸ் முதலியவைகளால், அதே ஜந்மத்தில் உயர்ந்த ஜாதி, தீர்க்க ஆயுஸ், ஸித்திகள் இவைகளைப் பெற்ருர். அவ்விதமே உக்கிரமான பாபகர்மத்தால் பலன் இந்த ஜந்மத்திலேயே உண்டாகும். நகுஷன் முன் ஜந்மத்தில் செய்த புண்ணிய கர்மபலனுக இந்திர பதவி பெற்றும் உடனே கொடிய பாபம் செய்ததினுல் அதே ஜந்மத்தில் ஸர்ப்பமாக ஆனுன்.

அதிர்ஷ்ட கர்மபலன்களாவன:—இதே ஜந்மத்தில் யாதொரு காரணமுமின்றி நன்மை அல்லது தீமையான ஸம்பவங்கள் ஒருவனுக்கு நேரிடுகின்றன. அவைகளின் காரணத்தை ஆராய்வோமாகில் அச்சம்பவங்கள், முன் ஜந்மங்களிற் செய்த கர்மங்களின் பலன் எனவே மதிக்கத்தக்கன. சில கர்மங்கள் செய்கின்ருேம். அவைகளின் பலனை இனிவரும் ஜந்மங்களில் அநுபவிப்போம்.

13. ஸதி மூலே தத்விபாகோ ஜாத்யாயுர்போகா: ॥

கர்மாசயத்திற்கு மூலமான கிலேசமானது இருந்தால்தான், ஜநநம் தீர்க்காயுஸ், போகம் என்றவை கர்மங்களின் பலனுக ஏற்படும்.

குறிப்பு:—கர்மங்களின் பலன்கள் ஏற்படவேண்டுமாயின் கிலேசங்கள் இருத்தல் வேண்டும். அதனுல் கிலேசங்களின் க்ஷயத்தை அடையும் யோகிக்கு கர்மபலன்கள் கிடையா என்று இதன் மூலமாக ஏற்படுகிறது. யோகியானவன், பிரகிருதி புருஷ விவேகம் பெற்று, அதனுல் கிலேசங்களைத் தகிக்கிருன். கிலேசங்கள் போகவே, உமிபோன நெல் வித்தைப்போல, கர்மங்கள் பலனைக் கொடுக்கும் தன்மையை இழக்கின்றன.

கர்ம பரிபாகம் மூன்று விதம்:—(1) ஜாதி, மக்கள், தேவர், நரகர், விலங்கு முதலியன. (2) ஆயுஸ் உயிருடன் இருக்கும் காலம் தீர்க்கமாக இருத்தல்வேண்டும். (3) போகம், இதுதான் கர்மங்களின் பலனுடைய அநுபவம். முன் ஜாதியும் ஆயுஸும் இதற்கு ஸாதநம்.

ஒரே ஜந்மத்தில் பரஸ்பர விருத்தமான சுக, துக்க அநுபவங்கள் காணப்படுவதால், முன் கர்மங்களுள் பரிபாகமுள்ள அநேகங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு ஜந்மத்தைக் கொடுக்கின்றன என ஏற்படுகிறது. ஆனுல் ஒரு பெரிய கர்மம் மாத்திரம் அந்த ஜந்மத்தின் பொது கதியை நடத்தும். சிறியனவானபல கர்மங்கள் அந்த ஜந்மத்தில் பல சமயங்களில் சுகங்களையும் துக்கங்களையும் உண்டுபண்ணும் சில கர்மங்கள் பிறப்பையும், சில ஆயுஸையும், சில போகத்தையும் கொடுக்கின்றன. கர்மங்களின் ஸ்வரூபத்தை அறிதல் மிகவும்

கஷ்டமானது. அதனுல்தான் பகவத் கீதையிலும் பகவான் "மஹாநாகீலிணொமதி:" என்றுர்.

பொதுவாய்க் கர்மங்கள் இரண்டு விதமான தகைமைகளுடையன:—

(1) அவைகள் செய்யப்பெறும் ஜன்மத்திலேயாவது, வரும் ஜன்மத்திலேயாவது சுக துக்கமான போகங்களை உண்டுபண்ணும் இயல்பின.

(2) ஒருவிதமான கர்மத்தைச் செய்துகொண்டு வருவதால், அத்தன்மையான கர்மங்களைச் செய்யத்தூண்டும் வாஸனை ஏற்படுகின்றது. அவ்வாஸனை நன்மையாக இருப்பின், விவேகத்தினுல் அதை யறிந்து, அதை விருத்தி செய்தலும், அது தீமையாக இருப்பின் வைராக்கியத்தால் அதைத் தவிர்த்து வேறு நல்ல கர்மத்தை அப்பியாஸம் செய்தலும் யோக சாஸ்திரத்தின் உபதேசமாம்.

கர்மங்கள் பூமியில் பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் மத்தியகாலத்தில் தான் பெரும்பாலும் ஏற்படுகின்றன. இறந்தமேல் மறு ஜன்மம் ஏற்படும் வரை அவைகள் அநேகமாக உண்டாகின்றன அல்ல. அப்போது முன் கர்மங்களின் அநுபவம் மாத்திரம் நிகழும். சிறுபான்மையாய் லோகாந்தரங்களில் ஜீவன் கர்மம் செய்தல் கூடும்.

மரணகாலத்தில் இனிவரும் ஜன்மத்திற்குக் காரணமாகும் பரிபக்குவமான கர்மங்கள் நன்றுய் வியக்தப்படுகின்றன; ஜீவனின் பிரஞ்ஞையில் தோன்றுகின்றன. இதுவிஷயமாகப் ப்ருஹத் ஆரண்ணியக உபநிஷத், 4-வது அத்தியாயம், 4-வது பிராஹ்மணம், 2-ம் மந்த்ரத்தையும், அதன்மேல் ஸ்ரீமத் சங்கராசார்யரவர்களின் பாஷ்யத்தையும் பார்க்க. பகவத்கீதை 8-ம் அத்தி., 6-ம் சுலோகமும், 2-ம் அத்தி. 72-ம் சுலோகமும் இங்கு கவனிக்கத் தக்கன. இதனுல்தான், மரணகாலத்தில் பகவந் நாமத்தை உச்சரித்தலும் உபநிஷத் முதலான பாராயணங்களும் மரிக்கிறவன்காதில் படும்படியாக உச்சரிக்கின்றுர்கள். அவைகளால் நல்ல சிந்தனை யுண்டாகி, அவன் அச்சிந்தனைக்குரிய நற்கதியை யடைதல் கூடும் என்பதாம்.

14. தே ஹ்லாதபரிதாபஃபலா: புண்யாபுண்யஹேதுத்வாத் ॥

அவை (ஜாதி, ஆயுஸ், போகம்) சுக, துக்கங்களைப் பலனுக உடையன. ஏனெனில் அவைகளுக்கு (ஜாதி, ஆயுஸ், போகங்களுக்கு) புண்ணிய பாபகர்மங்கள் காரணமாக இருக்கின்றமையால்.

குறிப்பு:—புண்ணிய, பாபகர்மங்கள், ஜாதி, ஆயுஸ்களை உண்டுபண்ணுகின்றன. அவைகள் உண்டாகவே, கர்ம பலங்களான சுக துக்கங்களின் அநுபவம் ஏற்படுகின்றது. ஜாதி, ஆயுஸ்கள் விலக்கப்படுவதற்காக உபாயத்தைத் தெரிவிக்க இச்சூத்திரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

15. பரிணாமதாபஸம்ஸ்காரது:கைர்குணவ்ருத்தி விரோதாச்ச து:கமேவ ஸர்வம் விவேகின: ॥

விவேகியாகிய யோகிக்கு எல்லாம் (விஷயசுகமெல்லாம்) துக்கமாகவே இருக்கின்றன. ஏனெனில், (விர்த்திகளின்) பரிணமம் (அவைகள் நிகழுங்காலத்தில் உண்டாம்) தாபம், (பூர்வ) வாஸனைகள் துக்கமாகத் தோன்றுகின்றன, தவிரவும் குணங்களால் உண்டாகும் மநோவிர்த்திகள் பரஸ்பர விரோதங்களாகவும் இருக்கின்றன.

குறிப்பு:— (1) துக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய ஜாதி, ஆயுஸ், முதலியவை தள்ளத்தக்கவையாயினும், சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய ஜாதி, ஆயுஸ்கள் தள்ளத்தக்கவை யல்லவே என்ற வினவிற்கு இச்சூத்திரம் சமாதானம் சொல்லுகிறது. யோகிக்கு எல்லாம் துக்கமே.

(2) விஷயசுகம் அவித்தையா லேற்படுகிறது. சுகம் என்பது கர்மேந்திரியம், ஞானேந்திரியம், மநம் இவைகள் சலநமற்று ஓய்வடைதல். அதாவது அவைகள் திருப்தியடைதல். அத் திருப்தியில்லாமல் அவை சஞ்சலித்துக் கொண்டிருக்குமாகில் துக்கப் பிராப்தி யேற்படுகிறது. விஷயசுகங்களை யநுபவிப்பதினுல் அவைகளின் ஆசை முடிவு பெருது, பெருகுவதாகும். தேள் கொட்டுமெனப் பயந்து ஸர்ப்பம் கடிக்கப் பெற்றுல்போல, விஷய சுகங்களின் போகத்தால் திருப்தி பெற்று அவைகளின் ஆசையைத் தொலைக்க கருதுகிறவனுவன், இன்னும் அதிக ஆசைபற்றியவனுகி அதி

கத் துக்கங்களுக்கு உள்ளாவான். விஷய சுகங்களை அடிக்கடி அநுபவிக்க, காமாக்கினி விருத்தியடைகிறது. இச்சைகொண்ட விஷயம் கிடைக்காவிடில் துக்கமுண்டாகும். கிடைத்தாலும் அநுபவிக்க முடியாவிட்டாலும் துக்கமுண்டாகும். அநுபவித்தற்குத் தடை செய்பவர்களிடம் துவேஷமுண்டாகும். தன்னிஷ்டப்படி விஷய சுகங்களை யநுபவிக்கிறதினாலும் வியாதிகள் நேரிடுவதாகும். இவை போன்று பரிணாமத்தின் துககம் நிகழும்.

விஷயசுகம் அநுபவிக்குங்காலத்தில், அது நீடித்திருக்கமாட்டாதே என்ற கவலையும், அதினால் என்ன கெடுதல் நேரிடுமோ என்ற கவலையும் இவை போன்று தாபத்தின் துக்கம் நிகழும்.

ஸுக துக்க அநுபவங்களினால் அவைகளின் வாஸனைகள் அமைகின்றன. அவை உண்மையில் யோகிக்கு துக்கமே.

இதனால் பகவான் கௌதம புத்தர் ஜந்மம் துக்கம், வியாதி துக்கம், ஜரைதுக்கம், ஸகலமும் துக்கமென்று உபதேசித்தார்.

16. ஹேயம் 'து:கமநாகதம்॥

வரப்போகின்ற துக்கம் (பிரயத்நத்தால்) தவிர்க்கத்தக்கது.

குறிப்பு:—(1) வியாதி, வியாதியின் காரணம், அதை நிவிர்த்திக்கும் உபாயம், ஆரோக்கியம் இந்நான்கும் எவ்விதம் வைத்திய சாஸ்திரத்தில் விசாரிக்கப் படுகின்றனவோ, அவ்விதமே இந்த சாஸ்திரத்திலும் (ஹேயம்) தள்ளத்தக்கது இன்னது, அதன் காரணம், அதைத் தவிர்க்கிறதற்கு உண்டான உபாயம், பின்பு மோக்ஷம் என்பன விசாரிக்கத்தக்கவை. இந்த சூத்திரம் முதலாவதான ஹேயத்தைப்பற்றியது.

(2) மூன்று காலத்திலும், துக்கம் தள்ளத்தக்கதாக விருந்தாலும், இறந்தகாலத்தைப்பற்றிய துக்கம் அநுபவித்துச் சென்றமையாலும், நிகழ்காலத்தைப்பற்றிய துக்கம் அநுபவிக்கப்படுகின்றமையாலும், அவைகள் தள்ளுவதற்குச் சாத்தியமானவையல்ல. அதனால் வருங்காலத்தைப்பற்றிய துக்கம் மாத்திரம் தள்ளத்தக்கது என்று இச்சூத்திரம் அறிவிக்கிறது.

பூர்ணசந்திரோதய விளம்பரம்.

சந்தாவிவரம்—வருஷசந்தா தபாற்கூலி உள்பட ரூ. இரண்டுதான்.
தனிப்பிரதி விலை அணா 4.

புஸ்தகம், துண்டுப் பத்திரிகைகள் விளம்பரம்.

ஏசுகிறீஸ்து என்பார் ஒழுகிக்காட்டிய ஒழுக்கமுறைநூல். The Imitation of Christ (in Tamil)	1-0-0
பிராசீந தர்மங்களின் உயர்வும், இக்கால ஆசாரங்களும்	0-6-0
மனிதனின் வமிசாவளியின் உண்மை	0-4-0
ஹிந்துமததூஷண பரிகாரம்	0-4-0
Avvayar's Yoga aphorisms in English	0-4-0
தைத்திரீயோபநிஷத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு	0-3-0
ஐதரேயோபநிஷத் ஷை	0-2-0
மௌநவாக்கு	0-2-0
சந்மார்க்கதீபம்	0-2-0
அங்கிபெஸண்டு அம்மையார் சரித்திரம் (செய்யுள்)	0-1-0
டில்லிதர்பார் மஹோத்ஸவம்	0-1-0
வெள்ளியம்பலம் என்னும் ஞாநிகளின்சங்கமும் அதனின்று வெளிவரும் ஆசாரிய புருஷர்களும்	0-1-0
ஏசுகிறீஸ்து என்பார் சரிதம்	0-0-6
தேவாலயம்	0-0-3
தர்மசத்திரங்களும் அவைகளின் சீர்திருத்த முறைகளும்	0-0-3
இந்தியபுத்திரர்களின் சங்கம்	0-0-3
பிரஹ்மவித்யை (ஆங்கிலத்தில்)	0-0-3
பிரஹ்மஞாந சபையின் யந்திரம்	0-0-2
பிரஹ்மவித்யை	0-0-2
அஷ்டமி பிரதக்ஷிணம்	0-0-1
பிரஹ்மஞாந சபை	0-0-1

மேற்கண்டவைகளுக்கு 100-க்கு 10 கமிஷன் கொடுக்கப்படும் தபாற்கூலி பிரத்தியேகம். வேண்டுவோர் அடியிற்கண்டவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒரு விஞ்ஞாபநம்.

ஆங்கிலத்தில் அருமையான ஞாந விஷயங்கள் பிரஹமஞாந சபையாரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கிலம் தெரியாத தமிழர்களும் அவைகளை அறிந்து பயன்பெறும்படி, வெண்தாமரை இதழ்என்ற பெயருள்ள மாலிகையாக ஞாநநூல்கள் தமிழில் பிரசுரம் செய்வதாக உத்தேசித்து இப்போது மௌநவாக்கு, சந்மார்க்கதீபம் என்ற இரண்டு சிறுபுத்தகங்கள் வெளியிடப்பெற்றிருக்கின்றன. இவைகளின் விலை தனித்தனி 2 அணாதான். இனிமேலும் இம்மாதிரியான அநேக புத்தகங்கள் வெளிவரும். அவைகள் சீக்கிரத்தில்வெளிவரவேண்டுமானால், முக்கியமாக ஆங்கிலம்தெரியாத நமது நண்பர்கள் திரவியசகாயம் செய்யவேண்டுமெனப்பிரார்த்தனை.

ப. நாராயணன்,
பிரெசிடெண்டு, பிரஹ்மஞாந சபை, மதுரை.

Registered No. M. 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதாநியின் தென்பாகத்திலுள்ள பிரஹ்மஞாநக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின் ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 2 } 1912ஷு பிப்பிரவரிமீ 15உ விரோதகிருதுஷு மாசிமீ 4உ { பகுதி 10.

ப. நாராயண ஐயர், B. A., B. L., F. T. S.
அ. ரங்கஸ்வாமிஐயர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ரூ 2 தனிப்பிரதி அணா 4.

மதுரை:
விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம். பக்கம்.

ஸர்வகலாசாலை வித்யார்த்திகளுக்கு நற்போதனை—ப. நா.	௩௨௩
காயத்ரீ இராமாயணம்—பி. எஸ். சுப்பிரமணியஐயர்	௩௪௩
உண்டிற் சுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு—சிவராமன்	௩௫0
சீனதேசத்தைப்பற்றிய சில விஷயங்கள்—ஆத்மநாதன்	௩௫௩
நோயற்றவாழ்வை யடையும்முறை—சுப்பிரமணியன்	௩௫௫
புத்தகவரவு—பத்திராதிபர்	௩௫௭
சமாசாரம்—பத்திராதிபர்	௩௫௮
பதஞ்சலிமகரிஷி அருளிச்செய்த யோகசூத்திரம்.	

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2 } 1912ளு பிப்பிரவரிமீ 15உ விரோதகிருதுளு மாசிமீ 4உ { பகுதி 10.

*ஸர்வ கலாசாலை வித்யார்த்திகளுக்கு நற்போதனை.

—:(o):—

1. இதுவரையில் கட்டாயத்தின் மேல் கல்வி கற்றீர்கள். இனி பிரியத்துடன் கல்விகற்பீர்கள். உங்களில் சிலர் பொதுப்படிப்பின் ஆதாரத்தின்மேல், சிறப்பு வகையாகக் குறித்த சாஸ்திரப் பயிற்சியில் முயற்சி கொள்வீர்கள். சிலர் உலகவாழ்வின் பெரியபாரத்தை வகிக்கத் தலைப்பட்டிருப்பீர்கள். இக்காலத்தில் பலவாறுன உத்தியோகங்களும் லௌகிகத் தொழில்களும் பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன. சில சமயத்தில், புத்தியின் இயல்புக்கும் கல்விப் பயிற்சிக்கும் நேர்மையில்லாத உத்தியோகத்தைச் சிலர் பெறும்படியாக ஏற்படும். சிலசமயத்தில் இரண்டிற்கும் நேர்மை அமையும். ஒருவன் தகைமையும் அவன் புகும் உத்தியோகமும், நேர்மைப்பட்டுப் பொருந்துமாகில், அவன் அவ்வுத்தியோகத்தினுல் உயர்நலம் பெறுவான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நம்தேசத்தின்

*சென்ற 1911 வருஷம் நவம்பர் மாதம் 23உ ஸர்வகலாசாலையின் வருஷக் கூட்ட(Convocation)த்தில் காலஞ்சென்ற வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் அவர்கள் செய்த உபந்நியாசத்தின் சுருக்கம்.

பிரகிருத நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, அமெரிக்கா கண்டத்தின் ஐக்யமாகாணத்தின் கண்ணுள்ள ஹார் வார்டு கலாசாலையிற்போல, நமது சென்னை கலாசாலையிலும், உத்யோக முறையில் வழிகாட்டும் ஒரு இலாகா ஏற்படுத்தல் நலமெனத் தோன்றுகிறது.

2. உங்களிற் சிலர் பல துறைகளுள்ள இலக்கியங்களில் உத்ஸாகத்துடன் பிரவேசித்துப் படித்து ஆநந்திப்பீர்களாகும். நம் தேசத்தின் பிரகிருத நிலைமையைப்பற்றிச் சிந்திக்குங்கால், பொதுவகையான படிப்புமாத்திரம் போதாது என்றும், சிறப்புவகையாக யாதேனும் ஒரு உத்தியோக முறை பற்றிய படிப்பு மிகவும் அவசியமென்றும் அத்தன்மையான படிப்பில் உங்களுடைய முழு முயற்சியும், மந உழைப்பும் இருக்கவேண்டியதென்றும் நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒருவன் அப்படிச் செய்யாவிடில், உலக விஷயங்களில் மேன்மை பெறுன். முன்னிற்க வரான். மேலழுந்திய படிப்பும் அதில் மநஉழைப்பின்மையும் உயர்நலத்தைப் பயக்காது. ஒரு துறையில் ஆழ்ந்த படிப்பும் அதன்கண் ஆழ்ந்த மந உழைப்பும் உலகத்தில் உயர்நலமுள்ள பதவியைத் தந்திடும். இது திண்ணம். இத்தேசத்திலும் ஏனைய தேசங்களிலும் மேன்மைபெற்ற பெரியார்களின் சரித்திரத்தைப் படிப்பீர்களாகில், "எந்த விஷயத்தில் பிரியமான தீவ்ர உழைப்பும் முயற்சியுமில்லையோ, அதில் பலன் பெறல் இயலாது" என்ற உலக உண்மையை நன்றாய் அறிவீர்கள். உலகில் யாதேனும் ஓர் உத்தியோகமுறையில் உயர்நலம் பெறவேண்டின், அதற்கு ஏற்ற படிப்பும், முயற்சியும், தொழிலும், பூர்ணமாய் அமையவேண்டும். தோமஸ் கார்லையில் என்ற மேனாட்டு ஞானியார் சொல்லுகிறபடி, "எல்லாத் தொழிலும் எல்லா முயற்சியும் ஈசுவர கைங்கர்யமாம். கைத்தொழிலாக இருப்பினும், அதன் கண் கூட ஈசுவரஸம்பத்து உளது. தொழில் என்பது இப்பூமிபோல் அகன்று பரவியது. அதன் சிகரம் சுவர்க்கத்தில் உள்ளது." நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் தொழிற்படுதல் என்ற பழக்கத்தை விருத்தி செய்தல் வேண்டும். எல்லா சாஸ்திரங்களையும் கற்று மேன்மை பெறலாம் என்ற எண்ணத்தை விடுமின். அது முற்காலத்தில்முடியும். இக்காலத்தில் இயலாது. அவன் அவன் தகைமைக்கு ஏற்ப யாதேனும் ஒரு சாஸ்திரம் அல்லது அதன் பகுதியை நன்றாயும்

பூர்ணமாயும் கற்கவேண்டும். அதனால் உங்களுடைய அறிவு குறுகியும், கூட்டில் அடைபட்டது போலவும் ஆகாமல் இருக்கட்டும். உலக யாத்திரைக்குறிய உத்யோகம் செய்வதில், உங்கள் மநம் கூனிக் குறுகிப் போகாமலும், அல்லது அந்த உத்யோக சம்பந்தமாக எல்லாம் தெரிந்தோமென்ற இறுமாப்புக் கொள்ளாமலும்இருமின். உலக ஜீவநத்துக்காக ஒரு உத்யோகத்தில் அமர்ந்து நடைபெறுவதில், அதன் விஷயங்களைத் தவிர வேறு விஷயங்களைப் பிரியத்துடன் கற்காமலும் சிந்தியாமலும் இருப்பீர்களேயாகில், அவ்வுத்யோகத்தை விட்டு இளைப்பாறும் காலத்தில், வயிற்றுப் பிழைப்பு விஷயங்களைத் தவிர, வேறு யாதேனும் ஒரு விஷயத்தில் மநப்பழக்கமில்லாமையால் மநச் சுகாநுபவ மில்லையே என வியசநிக்கும்படி நேரிடாமல், பணம் ஸம்பாதிக்கும் உத்யோகத்தை நடத்துங்காலத்திலும், வேறு யாதேனும் மநத்திற்குப் பிரியமான ஞாநமுறை பற்றிய துறையில் படிப்பும் சிந்தனையும் கொள்ளுமின். பின்பு இளைப்பாறுங்காலத்தில் அத்தன்மையான படிப்பும் சிந்தனையும் வாழ்வுக்குச் சந்தோஷத்தையும் நலத்தையும் தரும். நான் அறிய அநேக புத்திமான்கள், உத்தியோகத்தை விட்டு விலகினால், வாழ்நாள் வெறுமையாக இருக்குமே, அதைச் சுககரமாய்க் கழிக்க இயலாதே என ஏக்கமுற்று மநம் வருந்தி, அதனால் சாகும் வரை, உத்தியோகத்தின் பற்றை விடாமல், வண்டியிற் கட்டிய குதிரை அந்நிலையிலேயே இறந்தாற்போல இறக்கின்றார்கள். அவ்வுத்தியோகத்தை நடத்துங்கால், அதன் வாசனையுடன், வேறு விதமான துறைகளிலும் படிப்பும் பழக்கமும் வைத்திருப்பரேல், உத்தியோகத்தை விட்டு இளைப்பாறும் காலத்தில், ஒப்புரவு என்ற தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தவராய், ஜநோபகாரமான பிறர்நலம் உண்டாகும் கைங்கரியத்தைக் கைப்பற்றிச் செய்பவராய், தங்கள் ஆயுளையும் விருத்தி செய்துகொளல் இயலுமன்றோ?

3. கல்வியின் பெருமையைக் காசால் அளத்தல், அதாவது "உப்புக்கு ஆகுமா புளிக்காகுமா என மதித்தல்," இத்தேசத்தின் பாரம்பரிய ஸம்பிரதாயத்திற்கு முற்றும் விரோதமாம். இத்தேசத்தில் கல்விக்கு இயற்கையாய் உயர்நலம்அமைந்தபெருமைஉண்டு. அதற்கென்றே ஒரு ஜாதி வகுப்பினர் ஏற்பட்டுள்ளார். உலக வா

ழ்வில் உலக ஸம்பத்தை லக்ஷியமாகக்கொண்ட வித்தை உண்டுதான். அஃது அர்த்தகாரிகவித்தை எனப் பெயர்பெறும். இதை விட உபநிஷத் வித்தை என்பது அதிக உயர்நலம் பெற்றது. "யதேவ வித்யா கரோதி தவீர்யவத்தரம் ஹவதி" எதைச் செய்தாலும், அறிவுடனுகில், அஃது அதிகப்பலனுடையதாகும். இத்தேசத்தின் ஞாந தர்சநங்கள் உலகஸம்பத்தை அலக்ஷியஞ்செய்கின்றமையாலும், செய்யும் கர்மம் வீண்போகாமல், காலவிளப்பமாகுலும், எப்போதாவது பலன் அளிக்கும் என்ற நன்னம்பிக்கை உண்டுபண்ணுமியல் பினவான: "கர்மம், விதி, ஜந்மாந்தரங்களுண்டு" என்றஅபிப்பிராயம் நடைபெறுகின்றமையாலும், மத சம்பந்தமான பலவித கர்மங்களின் பெருக்காலும், மற்றைய தேசங்களைவிட, இந்த தேசத்தில், கல்விக்கு ஒரு கௌரவமும் அதில் பயில்கின்றவர்களுக்கு மேன்மையும் அதிகமாக அளிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. துவிஜர்கள் பால்யத்தில் குருகுலத்தில் வித்யாப்பியாஸத்திற்கு 12முதல் 25வரு வரையுள்ள காலத்தைக் கழிக்க வேண்டுமென்பது விதி. சாஸ்திரங்களும் கலைகளும் எல்லாருக்குப்பொதுவானவை. சூத்திரர்கள் அவைகளைக் கற்கவேண்டுமெனக் கட்டாயமான விதியில்லை. சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிரஹ்மாவின் தேவியாகிய ஸரஸ்வதீ தேவிக்கு வருஷம் ஒரு முறை ஆராதனையை எல்லா ஜாதியாரும் நடத்துகின்றார்கள். இதுவே இந்திய ஜநங்கள் எவ்விதம் கல்வியின் பெருமையை, மதிக்கிறார்களென்பதை விளக்கும். அதன் மாட்சிமை பணம், உலக உயர்வு முதலிய லாபங்களை உத்தேசித்ததன்று. அதுவே அதன் மாட்சிமையாகும், கீழ்க்கடையான எந்தலக்ஷியத்தையும்அது நாடியதன்று. தரித்திரனுயினும் கல்வியுடையானுயின் அவன் மாட்சிமை யுடையானுவன். இரத்நங்கள் அமையப்பெற்ற கிரீடத்தை தரிக்கும் மகுடாதிபதியும் கூட அவன் காலில் விழுவான். இத்தன்மையான உயர்நலம் அமைந்த கல்வியின் பெருமையை, இக்காலத்திய உலக நிர்வாகங்களினுல், கெடுத்து அது சிறுமை பெறும்படி செய்யன்மின்.

4. ஸர்வகாலாசாலையானது, குருக்கள், வித்தியார்த்திகள் அடங்கப்பெற்ற வித்வத் கோஷ்டியாம். உயர் நலமமைந்த லக்ஷியங்களையும், உயர் நலமுள்ள மநோபாவங்களையும் உண்டு பண்ணும்

சாலையாம். இந்த அபிப்பிராயத்தில் இத்தகைய கலாசாலை இத்தேசத்திற்குப் புதியதன்று. வேதகாலத்திற்குப் பிறகு நடைபெற்ற பரிஷத்துக்கள் என்ன, (பிருஹத் ஆரண்யக உபநிஷத்தில் பிரவாஹநன் என்ற ராஜன் சுவேதகேது, ஆருணேயரை ஞாந சாஸ்திரத்தில் பல கேள்விகள் கேட்டு அவைகளுக்கு அவர் விடைகொடுக்க இயலாமல் மயங்கியது, இத்தன்மையான பரிஷத்துக்களின் கண்தான்) ஹியூன்த்ஸியாங்கு என்ற சீனதேசத்தின் யாத்திரைக்காரர் பிரஸ்தாபித்திருக்கின்ற நாலந்த முதலிய பௌத்த சங்கிரமங்கள் என்ன, தமிழ் நாட்டில் அநேக நூற்றுண்டுகளாகப் பெயர்போன சங்கங்கள் என்ன, (திருக்குறளைக் கடைச்சங்கம் போற்றி ஸ்துதிகள் செய்தது,) இத் தேசத்தில் இக்காலத்தில் பலவிடங்களிலிருக்கிற மடாலயங்கள் என்ன, இவைகளெல்லாம், ஞாநிகள் அறிஞர்கள் கூடி சாஸ்திரவிஷயங்களிலும் ஸமய விஷயங்களிலும் பிரஸங்கிக்கவும், ஆராய்ச்சி செய்யவும், கல்விப்பயிற்சியை விருத்தி செய்யவும் ஏற்பட்டுள்ள ஸர்வகலாசாலைகள் என்றே மதிக்கலாம்.

5. ஸமயம் என்பது எண்ணெயாகவும் கல்வி விளக்காகவும், இத்தேசத்திலும் ஐரோப்பாவிலும் இருந்தன என்பதை நாம் அறிவோம். புலோஞ, பாரிஸ் முதலியவிடங்களில் ஸர்வகலாசாலைகள் உண்டாகுமுன்னா, கிறிஸ்துத்துறவிகளும்அவர்களுடைய மடாலயங்களில் முதல் முதல் வித்யார்த்திகளுக்காகப் பாடசாலைகளை வைத்து நடத்திவந்தார்கள். அவ்விதமே இந்த தேசத்திலும் முதல் வர்ணத்தாரும், துறவிகளும், தத்வஆராய்ச்சியிலும,ஞாநஅப்பியாஸ முறையிலும்,காடுகளிலும், மலைக்குகைகளிலும்,பன்முறைகூடிவந்தார்கள். இவ்விதமாய்த் தாங்கள் கற்கவும் பிறருக்குக் கற்பிக்கவும் நேர்ந்தது. மேனுட்டில் கிறிஸ்துவ மடாலயங்களை அந்நாட்டு அரசர்கள் அநேக நூற்றுண்டுகளாக அநாதரவு பண்ணினுர்கள். இந்த தேசத்திலோ அப்படியன்று; அரசர்கள் அடிக்கடி வித்வத் ஸபைகளை ஏற்படுத்தியும்,அவைகளுக்குப் பலநாடுநகரங்களிலுள்ள வித்வான்களையும் ஞாநிகளையும் கவிஞர்களையும் வரவழைத்தும், அறிவுபற்றிய ஸம்பாஷணைகளையும் நடப்பித்தும், அவர்களுக்குப் பலவித ஸம்பாவனைகள் கொடுத்தல் மூலமாய் அவர்களை ஆதரவு செய்தும் வந்தார்கள் அதன்மூலமாய்ப்பெருமைபெற்றுர்கள். கௌரவம்பாராட்டினுர்கள்.

ஸந்நியாஸம்பெற்ற பிராஹ்மணர்களும், ராஜாங்கத்தைத்துறந்து சத்காலம் கழிக்க விரும்பிய க்ஷத்திரியர்களும், தங்களுடையசாஸ்திரப் பயிற்சியாலும், ஆராய்ச்சியாலும், உயர்நலமுள்ள தபசினலும், ஒழுக்கத்தினலும், அநேக சிஷர்கள் சூழ விளங்கினர்கள். சில சமயங்களில், புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும், க்ஷேத்திரங்களிலும், மஹா பிரக்யாதி பெற்ற ஞாநிகள் குரவர்கள் வஸிப்பார்கள்; தேசத்தின் பலவிடங்களிலுள்ள வித்யார்த்திகள் இவர்களிடம் பாடம் கேட்கவும், கல்விகற்கவும், ஞாந முறைகளில் பழகவும், போய்க்கூடுவார்கள்; அந்த ஞாநிகளுக்கும் குரவர்களுக்கும், சுசுரூஷைகள் செய்துகொண்டு அவர்களுடன் வித்தியாப்பியாஸம் செய்து வந்தார்கள். அத்தன்மையான புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களில், வாரணஸீ என்ற காசிநகர் முதன்மைபெற்றது. கலைகளும் கல்வியும் உறைவிடமாகக் கொண்ட ஆதேன்ஸ் என்ற நகரத்தை விடவும், உலகத்திற்கு பிரதாந நகரமாயும், கிறிஸ்து ஸமயத்தின் உயர்வுபெற்ற மடாலயம் உள்ளதாயும் விளங்கின ரோமாபுரியை விடவும், விஞ்ஞாநப் பயிற்சிக்கு இருப்பிடமாகிய பாரிஸ் நகரத்தை விடவும், வர்த்தகத் துறைகளில் முதன்மைபெற்ற லண்டன்மாநகரத்தைவிடவும்,வெகுகாலமாய் உபர்வற உயர்நலம் பெற்றது இக் காசி க்ஷேத்திரமே. இந்தியர்களுக்குள் அநேக யுகங்களாகக் காசி நகரைப்பற்றி ஒப்புயர்வற்ற ஒருவிதமான பக்தியும், சிரத்தையும் உண்டு. அது அந்நகரில் இருந்த கம்பீரமான ஞாநிகள் குரவர்கள்,காரணமாக மாத்திரமல்ல, அதன் கண்ணுள்ள பலவாருன ஆலயங்கள்காரணமாக மாத்திரமல்ல. ''மரணகாலத்தில், அப்புண்ணிய தேசத்தில், கடைசி சுவாஸம் விடுபவன் மோக்ஷம் பெறுவான்'' என்ற நன்னம்பிக்கை ஹிந்துக்களுக்குள்ளிருக்கின்றமையால் அதுவே சுவர்க்கவாசல் என இந்தியர்கள் மதிக்கின்ருர்கள். வேதத்தின் உபதேசமாகிய ஸத்யாந்நாஸ்திபரோதர்ம: என்ற ஒப்புயர்வற்ற தர்மத்தை ஹரிச்சந்திர மஹாராஜன் இந்த க்ஷேத்திரத்திலன்றோ தன் வாழ்வு மூலமாய் ஆசரித்துக் காட்டி இந்தியர்களின் மநத்தில் என்றும் மறவாதபடி பதிய வைத்தான்! ஸக்கிய குலத்திலகாரன கௌதமர் தம்முடைய ராஜ ஸம்பத்தைத் துறந்து அக்காலத்திய ஸகலவித்துவத்துவமும் நிறைந்ததும், அஸி, வரணை நதிகளும் கங்கையுடன் சங்கமம்

ஆகும் இடமுமான இந்நகரிலன்றோ தாம் நாடிப் பயின்ற மோக்ஷமார்க்கத்தை வெளியிட்டார்! முற்காலத்திலும் இக்காலத்திலும் ஞாந முறையில் ஒப்புயர்வற்றவரான ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் தாம் கொண்ட ஞாந சிந்தனைகளை அறிஞர்களின் சம்மதம் பெறவேண்டி இந்த திவ்விய தேசத்திலன்றோ பிரசித்தம் செய்தார்! கல்வியும் ஞாநமும் மதுரை, நவத்வீபம் முதலான மற்ற நகரங்களிலும் அநேக நூற்றுண்டுகளாகப் பிரகாசித்தன. வித்வத் ஸம்பத்தைப் பெறுதலை ஒரு யக்ஞமாகக்கொண்ட பூர்வீகர்கள் கொடுத்திருக்கிற இத்தகைய கம்பீரமான ஞாந சம்பத்தை அடைந்திருக்கிறவர்களான நீவிர் கல்விப்பயிற்சியிலும், சாஸ்திர ஆராய்ச்சியிலும் வித்வத் ஸம்பத்தின் லாபம் வித்வத்ஸம்பத்து என்பதைத்தவிர வேறு தூண்டுதலை வேண்டீர் என மதிக்கின்றேன்.

6. ஆனல் பொதுவாக, கீழ் நாட்டின் கல்வியும், ஞாநமும் பிழைக்கும் வழிக்கு அநுகூலமில்லாத வெறுமையானவைஎன்றும், கீழ்நாட்டின் மதஸம்பிரதாயம் நலம் தங்கிய உலக கைங்கரியத்தில் ஈடுபடவில்லை என்றும் ஒருபெரிய அபவாதம்நெடுநாளாகநடைபெறுகிறதுஎன்பதைநான் அறிவேன். இங்கிலாண்டில் மாத்யூஆர்நால்டு என்ற அறிஞர் இதைப்பற்றி அடியில் வருமாறு பிரஸ்தாபித்துள்ளார்:—''அநேக சேனைகள் தன்னைப் படையெடுத்து ஸ்வாதீநம் பெற்றும், இந்தியா அதைக் கண்ணுற்றும் கவநியாமல் ஸமாதியில் திரும்பவும் புகுந்திருக்கின்றது.'' புதுக்கோட்டையின்கண்ணிருந்த ஞாநியும் கவியுமாகிய சாதசிவப் பிரஹ்மேந்திரர் ப்ரஹ்ம நிஷ்டையின் ஆநந்தாநுபவங்களைப் பற்றி விஸ்தாரமாக அடியில் வருமாறு எழுதியிருக்கின்ருர்.

"சூரிய கிரணங்கள் குளுமையாக மாறில் என்? சந்திர கிரணங்கள் வெந்தீபடக் காயில் என்? அக்நி தலைகீழாய்எரியில்என்? ஆயினும்பூர்ணம்பெற்றஞாநிகள் இவைகளை ஆச்சரியமாகநினையார்."

''கஊ-ஜாயொஹிகஊ-ணஃ கர்மம் செய்தல் கர்மம் செய்யாமையினும் மேலானது.'' என்பது கீதாசாஸ்திரத்தின் தீர்க்கமான உபதேசம். உலகம் முழுமையும் நீ அடைந்தாலும் ஆத்மாவை இழத்தல் கூடாது என்பதும் உண்மையான உபதேசந்தான.

ஆனாலும் ஞானிகளுடைய லக்ஷியமான உயர்நல மமைந்த கம்பீர மான உன்னத பதவியைப் பெரும்பான்மையார் நோக்கி அடைதல் முடியாதது. அவர்களுக்கு உலகத்தின் சுகவாழ்வும், ஒப்புரவு அமைந்த பேரறிவாளனா யிருத்தலும், உலக கௌரவம் பெறுத லும், இவை போன்றவைகளான லௌகிக அநுபவங்கள் முக்கிய மானவை.

7. இந்தியாதேசத்தில் ஸர்வகலாசாலைகள் ஏற்பட்டு 50 வரு ஷங்களுக்கு மேல் ஆயின. கல்விப் பயிற்சியைப் பலவாறாக இத் தேசத்தில் விருத்தி செய்யவேண்டுமென்பதே அவைகளின் முக் கிய நோக்கம். அந்நோக்கம் ஒருவாறு நிறைவேறி யிருக்கின்றது. ஆனால் இன்னும் செய்யவேண்டியவேலை அதிகமாகவே இருக்கி ன்றது. * * * * * *

அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பாவிலும் உள்ள ஸர்வகலாசாலைகளுக்கு ஜனங்கள் ஏராளமான திரவியத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், கொடு த்துக்கொண்டும் வருகிறார்கள். அதனால் கல்விப்பயிற்சி மென்மே லும் அந்நாடுகளில் விருத்தியாகிக்கொண்டு வருகிறது. நம் தேச த்தில் அவ்விதம் இன்னும் ஏற்படவில்லை. வழக்கமாய் நம் தேசத் தில் தர்மவழியில் செலவழிக்கப்படுகின்ற திரவியங்களை நம்முடைய ஸர்வ கலாசாலையின் பிரயோஜனத்திற்காகத் திருப்புவோமாகில் உயர் நலமாயிருக்கும். காலக்கிரமத்தில் அது ஏற்படுமென நம்பு கிறேன். உங்களில் சிலரேனும் உத்தியோக முறையிலும் வியா பார முறையிலும் ஏராளமாக உலக சம்பத்தை அடைவீர்கள். அப்போது, இனிவருபவர்களானஉங்கள் சந்ததியாரின் கல்வி யபிவி ருத்தியின் பொருட்டு,ஸர்வகலாசாலைக்கும் திரவிய சகாயம்வேண்டு மென்ற எண்ணம் உங்கள் மநத்திலுதயமாகி உதவி புரிவீர்களெ ன்று நான்நம்புகிறேன். யம என்பவரின்ஸ்மிருதியிலும்பிருஹஸ்பதி என்பவரின் ஸ்மிருதியிலும், கல்வி யபிவிருத்தியின்பொருட்டு செய்யும் பூர்த்தங்கள் சிரேயஸ்காரமானவைகளென உபதேசம் உள்ளது. அரபியா தேசத்து தீர்க்க தர்சியாகிய மஹமத்நபியும் "வித்வான்களை ஆதரிக்கிறவர்கள் என்னைமரியாதைபண்ணுகிறார்கள்" என்கிறார். இங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ள ஸர்வ கலாசாலைகளுக்கு ஹாலி, ரோமானஸ், என்ற புத்திமான்களின் ஞாபகார்த்தமாக

உபந்நியாசகர் கட்டளைகளைச் சில தனவான்கள் ஏற்படுத்தி யிருக் கிறார்கள். அவ்விதமே நமது தேசத்திலும் ஞான சாஸ்திரவிஷயங் களைப்பற்றி உபந்நியாஸம் செய்யத் தூண்டுதலாக உபந்நியாஸம்செ ய்பவர்களுக்குச் சம்பாவனை செய்கிறதற்காக, உபந்நியாசகர் கட் டளைகளை ஸ்தாபிக்க தனவான்கள் முன்வருவார்களென நான் நம்பு கிறேன். Sir, S. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் நம் தேசத்திற்குச் செய்திருக்கிற உயர்நல மமைந்த பல கைங்கர்யங்களுக்காக தர்ம சாஸ்திரவல்லுனர்(Doctor of Laws)என்றபட்டம்பெற்றுக் கீர்த்தி மானாக விருக்கின்றார். அத்தகையாருடைய பெயரால், வருஷம் ஒன் றுக்கு 250 ரூபாய், உபந்யாசகருக்குச் சம்பாவனைக்காக வருவாய் உண்டாக்கப் போதுமான மூலதிரவியத்தை, நமது ஸர்வகலாசாலை அதிகாரியுடைய சுவாதீனத்தில் இன்று ஒப்புவிக்கிறேன். அவர்கள் அங்கீகரிப்பார்களென்று நான் நம்புகிறேன்.

8. நமது தேசத்தில் இப்போது நடைபெறுகின்ற ஸர்வகலா சாலைகளால் நமது தேசத்தாருக் குண்டாகியிருக்கும் பலன்களைப் பற்றி, நம் தேசத்தில் கொஞ்சம் அதிருப்தி உண்டாகியிருக்கிறது அதுகாரணமாக நூதனகலாசாலைகள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற எண் ணம் ஜனித்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி அபிப்பிராயபேதங்களுள்ளன. ஒரு சாரார், இப்போது நடைபெறும்ஸர்வகலாசாலைகளுக்குஅதனால் கெடுதல் நேரிடுமென்பார். மற்றொருசாரார் ஜனங்களின் அறிவு அபிவிருத்தியாகிற தென்றால், விஷய சுகத்தை நாடுகின்ற இக்கால த்திய நாகரிகமே உயர் நலமுள்ளதென்றும், அதன் சார்பாகவே கல்விப்பயிற்சியும் நடைபெற வேண்டுமென்றும் மதிக்கின்றார்கள். அதனால் புதிதாய் ஏற்படுத்தப்போகும் கலாசாலைகள் நமது தேசத் திற்கு உதவாவென்று ஆக்ஷேபிக்கின்றார்கள். மதவாதிகள் முன்கால த்தில் போல வில்லாமல் பொதுவான கல்விப் பயிற்சியும் அதனால் அகன்ற திருஷ்டிபெற்றவராய்ப் பிறமதங்களிலும் உயர்வான விஷ யங்கள் இருக்கின்றனவென்று ஒப்புவார். ஆனால் ஞானமுறையே வேண்டாமென்றும், விஷயசுக நுகர்ச்சியே நாகரிகத்தின்உயர்லக்ஷிய மென நினைக்கும் சிலர், புதிதான ஸர்வகலாசாலைகளை ஸ்தாபித்தால் மௌட்டியம் உண்டாகுமென்று கூறுவார். இத்தன்மையானவர் களுக்கு ஹிந்துமதம் மஹம்மதியம் எல்லாமதங்களும் வர்ஜிதமான

வைகளேயாம். அவர்களோடு நமக்குப் போராட்டம் வேண்டாம். அவர்கள் சிந்தனையின் உல்லாச கதியில் சுகாநுபவம் பெறும்படி நம் மனத்தினின்று முற்றும் அவர்களை அகற்றுவோம். நம் தேசத்தில் நாம் போராடவேண்டிய அறிவின்மையானது பெருகியதாக விருக்கின்றது வித்வஸம்ரக்ஷணைக்கு அநுகூலமான பரம்பராஸம்பிரதாயம் இன்னும் இருக்கின்றது. கல்வியின் துறைகள் நாநாவிதமாயிருக்கின்றன. அதனால் புதிதாய் ஏற்படுத்தப்படும் ஸர்வகலாசாலைகள் நமக்கு அங்கிகாரமே. முன் நிருவப்பெற்று நடைபெறும் ஸர்வகலாசாலைகளுக்கு இவைகள் உதவியாகவிருக்குமே தவிர வேறில்லை. கிரேட்பிரிட்டனில் கல்வியறிவு விசாலம் பெறும்படியாகப் பன்னிரண்டு ஸர்வகலாசாலைகள் நடைபெறுகின்றன. நம் தேசத்தில் ஐந்து ஸர்வகலாசாலைகள் தானிருக்கின்றன; இவைகளுடன், சரியான நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு ஹிந்து, மஹமதிய ஸர்வகலாசாலைகள் ஏற்படுத்தப்படும் பக்ஷத்தில், அவைகள் நமது தேசத்திற்கு அதிகமென்றுவது, பலபடித்தரங்களுள்ள இந்தியர்களுக்கு அவைகள் பொருத்தமாக மாட்டாவென்றுவது, அநாவசியமென்றுவது, வைஷம்யத்தையுண்டுபண்ணு மென்றுவது, நினைக்க நியாயமில்லை. பூர்வீகசரித்திர ஆராய்ச்சியும், கல்வெட்டுகள்முதலியவையின் ஆராய்ச்சியும், கிருஷித்தொழில் முதலியவையின் ஆராய்ச்சியும், பரீக்ஷையும், எவ்வளவோ நம்தேசத்தில்செய்யவேண்டியவை இருக்கின்றன. இத்துறைகளில், இப்போது தான் ஏர் நாட்டட ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. நூதந கலாசாலைகளிற் பயின்று தேரிய வித்தியார்த்திகள் இத்தகைய காரியங்கள் செய்யக்கூடுமன்றோ? ஒரு மத ஸம்பிரதாயத்துடனும் சார்புவேண்டாமென்ற நோக்கத்தைத் தலைமேற்கொண்டு பிரகிருதத்தில் நடைபெறுகின்ற கவர்ன்மெண்டு ஸர்வகலாசாலைகளிற் கற்பிக்கும் துறைகளினின்று மதசம்பந்தமானவிஷயங்கள் முற்றும் விலக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. நூதந சர்வகலாசாலைகளில் மதசம்பிரதாயங்கள், நீதி முறைகள், தத்துவ தர்சநங்கள், இவைகளின் ஆராய்ச்சியில் அதிக கவனம் செலுத்தும்படியானசௌகர்யங்கள் ஏற்படுமன்றோ? நம்மவர்களுக்குஇத்தகைய படிப்பும் பயிற்சியும் மிகருசியானவை. இச்சர்வ கலாசாலைகளில் யோக்கியதாபட்டம் பெறுமுன் அகன்ற மநத்தினராய் ஆவதற்கநுகூலமாய் வித்தியார்த்திகள் 6 மாச காலம் இந்தியாவின் கல்விச் சங்கங்கள்உள்ள உயர்தர நகரங்களில் தேசசஞ்சாரஞ் செய்யவேண்டும். இதுபோன்ற சில நிபந்தனைகள் நூதந கலாசாலைகளின் சட்டதிட்டங்களில் அமைப்பிக்கப்படுமாகில், இக்கலாசாலைகள் மதத்துவேஷத்தை உண்டு பண்ணும் என்ற பயம் நீங்கும்.

9. ஸர்வகலாசாலைகள் படிப்புக்கு மாத்திரம் ஏற்பட்டவை அல்ல; புதிய புதிய விஷயங்களைக் கண்டு பிடிக்கவும் புதிய புதிய ஆராய்ச்சிகள் செய்யவும், அநுகூலமாக இருத்தல் வேண்டும். இக்கலாசாலைகளினின்று தேர்ச்சி அடைந்த வித்யார்த்தி வெளியேறிப்போருங்கால், உலகத்தின் அறிவு என்ற பொதுக்களஞ்சியத்திற்கு யாதேனும் ஒரு விஷயத்தின் ஆராய்ச்சியில் தன்னுடைய முயற்சி ஏற்படவேண்டுமென்று தீர்மானிக்க வேண்டும். பிறர்நலம் பெறவன்றோ, புத்தபகவான் பூர்ணம்பெற முயன்று பூர்ணம்பெற்றது. ஞானவிருத்தியே உயர்நலமுள்ளது. அதைநோக்க உலகத்தின் எவ்வித ஸம்பத்தும் நிகரில்லை. கற்க வேண்டியவைகளும் அறிய வேண்டிய விஷயங்களும் இன்னும் ஏராளமாயுள்ளன. அவைகளில் முயற்சி ஏற்படுமாகில், மிகப்பலன் உண்டு. அறிஞர் கோஷ்டியில், இவன், அவன் என்ற வேற்றுமை இல்லை. உலகம் ஸ்நேகம் பெறவும், ஒற்றுமை அடையவும், கற்றோர்களின் சங்கம் பெருகுதல் நலம். ஹேக் என்ற பட்டணத்தின், உலகில் ராஜ்ஜியங்களுக்குள் சமாதாநம் உண்டுபண்ண முயலும் சங்கத்தையும், (Hague Conference), உலகிலுள்ள பலஜாதியாருக்குள் சமாதானத்தை ஏற்படுத்த முயலும் சங்கத்தையும்விட (Race Congress), உயர்நலமுள்ள ஸர்வகலாசாலை ஜந சமூகத்தில் அதிக ஒருமை உணர்வையும், ஜநஐக்கியத்தையும் உண்டுபண்ணும் இயல்பின.

10. ஞானத்துறைகளில் நம்தேசத்தில் மலடு என்பது (Intellectual barrenness) முன்காலத்தில் இருந்திருப்பதில்லை. ஆனால், வாடின புஷ்பத்தைப்பற்றிச் சிந்தித்து ஒருவரும் மகிழார். பூர்வீகர்கள் கல்வித்திறமையையும், அவர்கள் தந்திருக்கின்ற ஞாந சாஸ்திரங்களையும் பற்றி நினைந்து அவைகளின் புகழைக் கொண்

டாடுதல் மாத்திரம் போதாது. கவித்திறமையில் வால்மீகி, வியாஸர், காளிதாஸர், துளஸிதாஸர், கம்பர் இவர்கள் போன்ற உயர்கவிகள் நம்தேசத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள்: ஞானதத்துவ ஆராய்ச்சி முறையில், கபிலர், கநாதர், சங்கரர், ராமாநுஜர் முதலியோர் இருந்துள்ளார். லௌகிக தர்சநங்களில், பாணிநி, பதஞ்ஜலி சரகர், சுசுருதர், ஆரியபட்டர், பாஸ்கரர், முதலிய அறிஞர்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடையவும் பகவான் கௌதமபுத்தருடையவும் பாதங்கள் பட்டுப் புநிதமாக்கப் பெற்ற தேசம் இது. எத்துணையோ மஹான்களும், ஞாநிகளும், புண்ணியர்களும் இருந்த தேசம் இது. இப்பூமியில் எந்தஸ்தலத்துடன் ஒப்பிடினும், உயர்நலம் மேலிட்டதாகவே உள்ளது இத்தேசம். இத்தகையார்கள் இனியும் இத்தேசத்தில் அவதரிப்பார்கள் அன்றோ? இவர்களின் வம்சம் அற்றுப்போகவில்லை. ஞாநிகளையும் அறிஞர்களையும், தீரர்களையும் உண்டுபண்ணிய வளமுள்ள கர்ப்பமாக நம்தேசம் இருந்தது. இனியும் இருப்பதாகும். ஞாநிகளின் திரளான பெரியநதியின் வெள்ளம் நம்தேசத்தில் முன் ஓடிற்று; இப்போது அது ஒரு சிறு ஓடையாக இருக்கின்றது! இனி அது திரும்பவும் பெரு வெள்ளமுள்ள நதித் திரளாக ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

11. ஞாநமுறையில் நூதநமாய்க் கண்டுபிடித்தலில், இந்த தேசத்தில் அநேகதடைகளும் சங்கடங்களும் இப்போது உள்ளன. இக்காலத்தில் உலகத்தின் உயர்நலம் அமைந்த உண்மைகள் ஞாநவிஷயங்கள் முதலியன ஆங்கில பாஷையில் பெருகி இருக்கின்றன. அப்பாஷையில் பயிற்சிஇருந்தால் அல்லாமல், உலகில் நடைபெறும் உயர்ந்த விஷயங்களை நாம் தெரிந்து கொள்ளுதல் இயலாததாக இருக்கிறது. அதற்காக, எவ்வித ஸம்ஸ்காரத்தையும் எளிதாய்ப் பெறக்கூடிய வாலிபத்தில் நம்மவர்கள், கடிநமானதும் இலக்கண விஷயத்தில் ஒழுங்கில்லாததும், ஆனால் எவ்வெண்ணங்களையும் இலகுவாய் வெளியிட அநுகூலமானதுமான ஆங்கில பாஷையைக் கற்கவேண்டியதாக இருக்கின்றது. இத்தகைய கல்வியின் பயிற்சிக்கு உதவும்படி விஸ்தாரமான புத்தக சாலைகளும்,

ரஸாயந முதலிய சாஸ்திரங்களின் ஆராய்ச்சிக்குரிய தொழிற்சாலைகளும், கற்க சாவகாசமும், நம்தேசத்தில் இனி விஸ்தாரமாக ஏற்படவேண்டும். நம் தேசத்திலுள்ள பிரதாந நகரங்களில் உள்ள கலாசாலைகளில் நூதந விஷயங்களைக் கண்டு பிடித்தலுக்கு அநுகூலமான சௌகர்யங்களும் உதவிகளும் ஏற்படவில்லை. பொது வகையாகச் சொல்லுமிடத்து, நம்மவர்கள் சரித்திர ஆராய்ச்சித் துறையில் அவ்வளவு உத்ஸாக முடையவர்களாக இல்லை. பூர்வசரித்திரத்தைப்பற்றி நமக்குப் பொதுப்பட ஒரு சிரத்தை யிருக்கிறது. பூர்வீக விஷயத்தைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி இல்லை. பூர்வீகர்களுக்குத் தெரியாத விஷயம் ஒன்றுமில்லை, அதனால் ஒருவித மூட பக்தியும், இனி நூதந விஷயங்களைக் கண்டு பிடித்தலில் ஒரு தடையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இத்தன்மையான சுபாவம் நம்மவர்களிட மிருக்கும் வரையில், நூதந விஷயங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் துறையில் அதிகமாக எதிர்பார்த்தல்முடியாதுதான். கீழ்நாட்டாரான நம் தேசத்தாரால் உலகத்திற்கு உண்டாயிருக்கிற சிரேயஸ்கரமான ஞாநஸம்பத்தின் உயர்வைப்பற்றி உலகத்தார் இன்னும் சரியாய் மதிக்கின்றார் இல்லை. ஸ்ரீமாந் மாக்டோனல்டு என்ற மேல்நாட்டு அறிஞர் சொல்லுகிறபடி "ஸம்ஸ்கிருத பாஷையாலும் அதன் இலக்கியங்களாலும் ஐரோப்பியர் அறிந்துகொண்ட விஷயம் உயர்நலமுடையது, பெரிதானது. இன்னும் பெருகும் தன்மையுடையது. இவ்விஷயத்தில், அவர்கள் நனி நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளார்."

12. நம் தேசத்தில் அநேக நல்ல விஷயங்கள் காலதாமசத்தாலாவது இனி சம்பவிக்குமெனத் தோன்றுகிறது. பல விடங்களில் அறிஞர்கள் சிலர் சிலர் கூடிச் சபைகளை உண்டுபண்ணி நற்காரியங்கள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆங்கில சபை(English association) என்ன, தெலுங்கு பாஷா அபிவிருத்தி (Telugu academy) சபை என்ன, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் என்ன, கணித சாஸ்திர ஆராய்ச்சி சபை(Mathematical association)என்ன, தென்னிந்தியா சபை (South Indian association) என்ன, இவைபோன்றவை ஐரோப்பாக் கண்டத்திலுள்ள பெயர்போன அறிஞர் குழாங்களை ஞாபகப்படுத்துகின்றன. ஸ்ரீமாந் தாதா என்ற யோகிவாளரின் நல

முள்ள முயற்சியால் பங்களூரில் பிரகிருதி தத்துவ சாஸ்திரங்களின் ஆராய்ச்சி ஆலயம் ஒன்று நிருவப்பெற்று நடைபெற ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. பிரகிருத காலத்தின் தன்மையைச் சிந்திக்குமளவில், ஒவ்வொருவனும் தன்னால் இயன்றவரை நற்காரியங்களில்நன்முயற்சி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான் என்ற தர்மம் மனிதர்களின் மநத்தில்நடைபெறுகிறதைக் காண்கிறோம். ஒரு விஷயத்தில் அதிககாலம் செலவழிக்க இயலவில்லை என நினைக்கவேண்டாம். ஆனால்காலம்கழித்தலைவிவஸ்தைப்படுத்திக்கொள்ளுமின். அதனால் அதிக காரியம் செய்தல் கூடும். நன்றாய்க் கல்விகற்று அறிவுடன் காலத்தை வகுத்து, கூட்டுறவானபெருங்காரியத்தைச்(Organised work)செய்மின். மஹாபாரதத்தில்இல்லாதது உலகத்திலில்லை என்றமஹிமை பெற்றஅக்கிரந்தத்தில் அடியில் வருமாறு உபதேசம் உள்ளது. "வேதமாயிருப்பினும் அறிவுக்குப்பொருத்தமிலதாயின் அதுவேதமன்று என்று எண்ணுக". உங்களில் சிலர், பிரகிருதி தத்துவ சாஸ்திரங்களின் ஆராய்ச்சிமூலமாய்ச் சேமித்திருக்கிற உலக சம்பத்துக்களைப்பெற முயல்வீர்கள். சக்கரவர்த்தி அசோக வர்த்தனன் உபதேசித்து அநுஷ்டித்துக் காட்டியவாறு நீவிர்நடப்பீர்களாக. "எதைச் சரியென்று அறிகிறேனோ அதை அநுஷ்டிக்கக் கடவேன்". மஹாவக்க என்ற பௌத்த ஞாந சாஸ்திரம் உபதேசித்துள்ள வார்த்தையை உங்களுக்குச்சொல்லுகிறேன். "அகன்ற அறிவுடனேயும் விரிந்த ஹிருதயத்துடனேயும், உயர்நலம் அமைந்த சீலத்துடனேயும், உலக கைங்கரியம்செய்யத்தேர்ந்து பழகிய தகைமையுடனேயும், என் சகோதரர்களே! உலக வாழ்வில் பிரவேசியுங்கள். பலர் க்ஷேமத்தின் பொருட்டும், பிறர் நலம்பெறும் பொருட்டும், உலகத்தின்கண்ணுள்ள துக்கத்தைக் கண்டு இளகி இரக்கமுள்ளவராய் நடை பெறுமின். உலகம்நலம்பெற வாழ்மின்". நீவிர் எங்கேபோயினும், எத்தொழில்புரியினும், திவ்விய ஹிந்துமத சாஸ்திரத்தில் மனித கர்ம பூமிகளான திரிலோகங்களிலும் உதவுகின்றதும் மும்முறை உச்சரிக்கப்பெறுகிறதுமான உயர் நலம் அமைந்த சாந்தியை நும்ஹிருதயத்தில் பதித்துக்கொள்மின்.

ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி:

ப. நா.

காயத்ரீ இராமாயணம்.

(312-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

குறிப்பு:—ஊதஸ்ய வாஹஸ்ய=கர்மபாரத்தை வகித்த புத்திரனுக்கு. ரூபம்=(விளிவேற்றுமை) சிரேஷ்டனானவனே. வ=தா என்று பொருள். "அவர்களுடைய ஸம்பந்தத்தினால் ஏற்பட்ட பாசம் உன்னைத் தடுக்காமல் இருக்கவேண்டும்" என்று பொருள்.

(10) ம-கீ: (ம)=மஹஸீவ்யஸிதொஸாஸெ-ஹீவஂ தஂஹோஸவம்।
வயஸ்யஂ தங்கமாஹிவ்யஂ ஊதொமதூ ஹஸாவவ॥

ஆரண்யகாண்டம் LXXII 17.

10. (உன்னுடைய மங்வலி குன்றாது இருக்கும்படியாக) ஹே! சீக்கிரகாமி! இப்பொழுதே இதை விட்டுச் சென்று அந்த மஹா பலவானாகிய பரமேசுவரனைச் சீக்கிரம் நீ சகாயமாகக் கொள். ரம்யமானவனே! இதை விட்டுச் சீக்கிரம் செல்.

குறிப்பு:—ஸுஹீவஂ = அழகான கழுத்தை யுடையவன். ஸ்ரீகண்டன் என்பதற்குப்பிரதிநாமம். மஹேசுவரனென்று பொருள். ஸாவவ = சீக்கிரமாகச் செல்லுகிறவனே என்று பொருள்.

(11) தெ = தெஶகாலௌ ப்ரதீக்ஷஸ்வ க்ஷமமாண: ப்ரியாப்ரியே।
ஸுகது:கஸஹ: காலே ஸுஹீவ வஶகோ பவ॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் XXII 20.

(11) நீ (வாநபிரஸ்தாச்ரமத்தில்) காலத்தையும் தேசத்தையும் அநுசரித்து நடக்கவேண்டும். பிரியம், அப்பிரியம் இரண்டையும் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நீ எப்பொழுதும் மஹேசுவரனுக்கு அதீனனாக இருக்கவேண்டும்.

(12) வ = வஂஹ்யாஷெ தாவஸாஸீஸா: தவஸாவீ தகஷா:।
வ்யஷ வ்யாஷெவிஸீ காயா: வ்வ்யதீஂவி நயாநிகெத:॥

கிஷ்கிந்தா காண்டம் XLIII 34.

(12) (வாநப்பிரஸ்தாச்ரமத்தில்' தபஸ்ஸினாலே குற்றமற்றவர்களாயிருக்கின்ற முனிவர்களையும் ஸித்தர்களையும் வணங்கவேண்டும். உன்னுடன் கூடவிருக்கிற உன் மனைவியினுடைய பிரவிர்த்திகளையும் மிகவும் விநயமாக விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் (அதாவது அவளுடைய பிரவிர்த்தி குற்றமுள்ளதாயிருக்கும் பட்சத்தில் இவனுடைய ஆச்ரமத்திற்கே கேடு ஸம்பவிக்குமாகையால்).

(13) ஸ (ஸ) = ஸநிஜி-த்வ-ப்ரம்ஹேஷாம்ஸ்காம் தாம் காமரூபிணீம். விசூ-ஜேணமஹா-தேஜா ஹநூ-மாநு மாருதாத்மஜ:॥

சுந்தரகாண்டம் IV 1.

(13) (மேற்கண்டபடி குருவின் உபதேசத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்த கிருஹஸ்தனானவன் வாநப்பிரஸ்தாச்ரமத்தில் பிரவேசிக்கின்றான்). அவன், காமத்தையே தன் ரூபமாக உடையதும் சிரேஷ்டமானதென்று இதுவரையில் அவன் அபிமானித்து வந்ததும் ஓபாத அவாவையுடையதுமான தேகத்தை, தன்னுடைய தவத்தின் மஹிமையால் ஜயித்தான்.

குறிப்பு:—பூரீம் = சரீரத்தை (பிரமபுரமென்று சரீரத்துக்குப் பெயர்.) ஹநூமாநு = (ஹநு = ஜயிப்பதற்கு உதவும் ஆயுதம்) ஹநுவை உடையவர் ஹநு=என்னும் தாதுவுக்கு, கொல்லுதல், ஜயித்தல் என்று பொருள். மாருதாத்மஜ: = அக்நி அதாவது தவத்தின் பெருமையால் அக்நி போலாகி சரீர ஸம்பந்தத்தை ஜயிக்கும் திறமையுடையவன் என்று பொருள்.

(14) யீ (ய)=யந்த்ரஸ்வாஸ்தம்யமா: விஜாஸ்வாஸேஷயீ: ஸேவஸ்ம் தியெநாயம் ராமம் ராஜீவலோசநம்॥

சுந்தர காண்டம் XXVI 41.

(14) (பரபிரஹ்மத்தை அறிவதற்கு அவனுக்கு உண்டான தீவ்ரமான ஆசையைக் குறிக்கின்றது.)

என்னுடைய நாதனாகிய ஆநந்தமயமானவனும் பார்வையினால் சிருஷ்டியையும் கண்ணை மூடுவதினால் பிரபஞ்சலயத்தையும்

செய்கின்றவனுமான (பரமேசுவரனை பரபிரஹ்மத்தை) அறியும் தேவர்களும், கந்தர்வர்களும், ஸித்தர்களும், ரிஷிகளும் தன்யர்கள். (இவ்விதமாக அவனுடைய மநத்தில் அவாவானது பெருகி நிற்கின்றது.)

குறிப்பு:—ராமம் = சுகரூபமான. ராஜீவலோசநம் = தாமரை போன்ற கண்ணன். தாமரையானது மலர்வதினால் திநத்தினாரம்பத்தையும், மூடுவதினால் திநத்தின் முடிவையும் குறிக்கிறபடி.

(15) ம = மஹாவீர்ய-ஸ்வீ தஸ்யாஸ தஸ்யா ஸீ ஹநூமாந் மஹாகபி: । உபதஸ்தேவிசாலாக்ஷீ ப்ரயதாஹவ்யவாஹநம் ॥

சுந்தர காண்டம் LIII 27.

(15) தன் தவத்தின் மகிமையால் புத்தி தத்துவத்தை அசைத்து ஜயித்துவிட்ட அந்த கிருஹஸ்தனுக்கு மங்களம் அதாவது ஞாநம் சித்திக்கும்படியாக அக்நியை ஆராதித்துக்கொண்டு அவனுடைய மனைவி (ஒற்றுமையாக) இருந்தாள்.

குறிப்பு:—மஹாகபி: = (மகத் என்றால் புத்தி தத்துவம், கபி: = அசைத்தவன்.) புத்திதத்துவத்தை ஜயித்தவன்.

16) ஹி = ஹிதம்மஹார்த்தம்ம்ருது-ஹேதுஸம்ஹிதம் வ்யதீதகாலாயதிஸம்ப்ரதிக்ஷமம் । நிசம்ய தத்வாக்யமுபஸ்திதஜ்வர: ப்ரஸங்கவாநுத்தரமேதது ப்ரவீத்॥

யுத்தகாண்டம் X 27.

(16) (அவன் மனைவியும் ஞாந மார்க்கத்தில் பற்றுள்ளவளாகி அதை அடைவதற்கு உபாயத்தையும் அதின் பலனையும் கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ள முயன்றபொழுது) அவளுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஸாகாவேசம் உள்ளவனாகி ஹிதமானதும் மேலான அர்த்தம் நிறைந்ததும் அவளுக்குப் புலப்படக்கூடிய மிருதுவான ஹேதுவையுடையதும் முக்காலத்திற்கும் உபயோகமுள்ளதுமான மறுமொழியை (உபதேசத்தை) அவளுடன் பிரசங்கித்துச்சொல்லுகிறான்.

குறிப்பு:—வ்யதீதகாலு=சென்ற காலம். ஆயதி=வருங்காலம். ஸம்ப்ரதி=நிகழ்காலம். உவஸ்தஜ்ஜ்வர:=(ஜ்வர: = passion, inspiration) அதை உடையவன்.

(17) யி (ய) = யஶ்சோத்தாரக்ஷஸாம்ஶ்ரேஷ்ட: ஸம்ப்ராப்தோயம் விபீஷண:। ஸம்கெஷ்யம்ஶ்ரிவாமீஹது ஸம்ப்ராப்தோ த்ய கண்டகம்॥

யுத்தகாண்டம் XLI 67.

(17) (அந்த மறுமொழியாவது) தர்ம ஸ்வரூபனுகி காமக்குரோதாதிகளுக்கு மேற்பட்டவனுய் பயமற்றவனுய் எல்லா ஸம்பத்தையுமுடையவனுய் குறைவில்லாத ஐசுவரியத்தை (காமத்திற்கு மேல்பட்ட ஐசுவரியத்தை) நிச்சயமாக அவன் அடைகிருன்.

குறிப்புः—ரக்ஷஸாம்ஶ்ரேஷ்ட:=காமக்குரோதாதிகளுக்கு மேற்பட்டவன். விபீஷண: = பயமற்றவன். ஸம்கெஷ்யம் = (ஸம்கா ஙயதெ = அளவற்றதை ஆசை கொள்ளல்) அதை ஜயித்தல் ஸம்கெஷ்யம்.

(18) பொ = பொவஜ்ராஶ்ரமநிஷ்டா தாஸ
நவசக்ஷிதெநாவிவஶாஜா।
ஸ்ராவாணாஹிதாஸ்ஸராத:
வவாவவாவம்வசேநாவீர:॥

யுத்தகாண்டம் LIX 139.

(18) (பின்னர் அந்த ஆசிரமியுடைய நிலையைப்பற்றிப் பேசுகிறது.) அவன் இடி மின்னலினுல் வருந்தவில்லை, பிரகாசரூபியான அவன் அவைகளினுல் சலநத்தை அடையவுமில்லை, கொஞ்சம் சிரமத்துடன் அசைத்துக்கொடுத்து அந்த வீரன் பஞ்சேந்திரிய முதலான எல்லா பந்தங்களையும் ஒழித்துவிட்டான் (பின்னர் சன்னியாசியாகின்றுன்).

குறிப்பு:—ய: = எவன். ராஜா = பிரகாச ஸ்வரூபீ. ராஶவாணாஹிதா: = ராஶ = ரமிப்பதுக்கு யோக்கியமான, வாண =

நாதம், (அந்தப்பொருளுடைய வாந என்னும் தாதுவிலிருந்து); ஆஹத: = சிட்சிக்கப்பட்ட, ஸ்ஸராத: = ஸ்ஸ + ஸராத: = சொற்பமான சிரமம் உடையவன், பஞ்சவ = ஐந்து முதலாக.

(19) ய: (ய) = யஸ்யவிக்ரமமாஸாத்ய ராக்ஷஸா நிதநம்கதா:।
தம்மந்யேராகவம்வீரம் நாராயணம் நாமயம்॥

யுத்தகாண்டம் LXXII 11.

(19) (அவன் சிறப்பு) எவனுடைய தீரத்தனத்தினுல் காமக்குரோதாதிகள் நாசத்தை அடைந்தனவோ அந்த சீக்கிர காமியாகிய வீரன் குறைதலில்லாத நாராயணனே. (அவ்விருவருக்கும் பேதமில்லையென்றபடி)

(20) ந: (ந) = நதேஶ்ரூஶ்ரீராமம் ஜஹம்தாரீவாஹிநீம்।
ஜோஹிதாஸ்வாராஶேஜ்யமாயவெணைஹா தநா॥

யுத்தகாண்டம் LXLIV 26.

(20) உலகத்தார், காமக்குரோதாதிகளை எரித்து ரம்மியமாய் விளங்கும் அவனை அறியவில்லை. ஏனென்ருல் அவர்கள் மிகவும் பலம் உள்ள மாயையின் அஸ்த்ரத்தினுல் மோகத்தை அடைந்த அக்ஞாநிகள்,

(21) வ = வணஶ்ரெவதாஸ்யஶ்ராஹ்மணஸ்ஸ்யெயிநீ।
ஸஸாஜவெப்ரவேஶம் உவாவாநிஷேவத:॥

யுத்தகாண்டம் CXIXL 23.

(21) (அவன் மனைவிக்குப் பிராரப்தம் ஒழிகின்றது. அக்நியில் பிரவேசிக்கின்ருள்) தேவதைகளையும் பிராஹ்மணர்களையும் வணங்கிக் கைகூப்பி அக்கினிக்குச் சமீபத்திற் போய் அவன் மனைவி முந்திய சுலோகத்தின் கருத்தைச் சொல்லுகிருள். அதாவது தன் நாயகனைத் துதிக்கின்ருள்.

குறிப்பு:-மெயிலீ = கூடியிருந்தவள், மனைவி. (மிதீ என்னும் தாதுவுக்கு கூடுதல் சேருதல் என்று பொருள்).

(22) வ = வஶநாதுவ-்தெஂ௨ஸு மணாஜெவாஶுகஂவிதாஃ।
வஶாஂவாவ-்தீஷாவிதஜாஶ்ஶிஷ்டாஜஹெஶுரா॥

உத்தரகாண்டம் XVI 26

(22) (அவளுடைய சிறப்பு) அவள் அசைந்தால் மகாமேருவிலுள்ள எல்லா தேவகணங்களும் அசையும். பார்வதியுங்கூட அசைவாள். (அவள் அக்கினியிற் பிரவேசித்தவுடன்) பரமேசுவரனை அடைந்தாள், (கலந்தாள்).

(23) ஊ= (ஊா) = ஊாராஃவெ-நுாஃ வ-நாஂராஷு ஂஹொமாவூா
ஊஶாஜநஂ। ஷவ-்ஜெவோவிஷகூஂநஃ ஷவிஷு திஹாரீஶுா॥

உத்தரகாண்டம் XXXIV 41.

(23) (அந்த சன்னியாஸியின் மன நிலையும் அவன் அநுபவமும்) நாராயணனாகவும் பரமேசுவரனாகவும் இருக்கிற பரம்பொருளே! ஸம்ஸாரம் புத்திரர்கள், புரம், ராச்சியம் போகம், உடை முதலிய எல்லாம் உனக்கும் எனக்கும் பொது (அதாவது பிரிக்கப்படாதது). இதின் தாத்பரியம் ஈசுவரனுக்குள்ள ஸகல போகங்களையும் "ஆவொ திஷாராஜ்யஂ" "ஷவெ-்கூஜெஷொஜெவாஷவஶிஂ ஆவஹஂதி" "ஜெதஷாஂஷவெ-்ஷெ-ந ஜொகெஷ-காஂஹாரொ ஷவதி" என்கிற சுருதி வசநங்களின்படிக்கும் "ஜமஷு ாவா ரவஜ-்ஂ ஒுகாணாஸ ஃஷஹி ஹிதகவாஶு" என்னும் ஸூத்திரப்படிக்கும் அவன் ஈசுவரனுக்கு ஸமானமாக அநுபவிக்கிறான் என்றபடி.

(24) யாஸ (யா) = யாஜெவாாதீ ஂஶ-நு-நூஃ வண-்ஶாஶாஂ
ஷஶாவிஶஸ। தாஜெவாாதீ ஂஷீ தாவி வ ாஷ-ஹிதாஊாாகஉயஂ

உத்தரகாண்டம் LXVI 1.

(24) (அந்த ஸன்னியாஸிக்குப் பிராரப்தம் ஒழியும் காலம்) எந்த தினத்தில், சத்துருவாகிய அவித்தையை ஜயித்துவிட்ட அந்த ஸன்னியாஸி என்நாளும் புதிதாகவும் விகாரமற்றதாகவுமிருக்கிற நிலையை அடைந்தானோ, அந்த தினத்தில் இந்த புவநத்தில் இரண்டு இடைவெளிகள் உண்டாயின. அதாவது அவனும் அவனுக்கு மனைவியாயிருந்தவளும் பிறப்பற்றவர்களாய் விட்டபடியால் அவர்கள் இரு

வரும் இந்த உலகத்திற்குத் திரும்பிவருகிறதில்லை ("நவவாநராதஂதெ" என்னும்சுருதி வசநப்படிக்கும் "ஊநாவு திஶஷாஸ" என்னும் சூத்திரப்படிக்கும்.

குறிப்பு:—ராதீ=யோகிகள் விழித்திருக்கும் காலம். வண-்ஶாஶா = வண-்யதி = எப்பொழுதும் வாடாது பசுமையாயிருக்கிறது தாபமில்லாதிருக்கிறது, ஶாஶா = இடம், நிலை, தாபமில்லாதிருக்கிற இடம். ஷீதா = புவநம் (கர்மத்தினால் கட்டுப்பட்ட.)

ஷீதா = என்னும் பதத்திற்கு ரிக்கு வேதம் IV-வது காண்டம் 57-வது பிரஶ்நம் 6-வது பஞ்சாதியில் பூமிக்கு அதிஷ்டாநதேவதை யென்னும் அர்த்தத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காண்க.

ஊாாகஂ = பிளப்பு, இடைவெளி.

ஆகவே மேலே விவரிக்கப்பட்டிருக்கிற 24 சுலோகங்களுக்குள் 1, 2, 3-வது சுலோகங்கள் பிரஹ்மசரிய ஆச்ரம தர்மத்தையும், 4 முதல் 12 வரை சுலோகங்கள் கிருஹஸ்தாச்ரம தர்மத்தையும், 13 முதல் 18 வரை உள்ள சுலோகங்கள் வாநப்பிரஸ்தாச்ரம தர்மத்தையும், 19 முதல் 23 வரை உள்ள சுலோகங்கள் ஸந்நியாஸ ஆச்ரம தர்மத்தையும், 24-வது சுலோகம் மோக்ஷப்பிராப்தியையும் ஸங்கிரகமாகக் கூறி காயத்ரீ மந்திரத்தில் (ஒுஜொஊயாஸ) பிரசோதயாத் என்னும் வசநப்படி மநுஷ்யனுடைய அறிவை ஏவி நடத்துகிற சுபாவம் மேற்படி மந்திரத்திற்குச் சொல்லியிருப்பதற்கு இணங்க காயத்ரீ இராமாயணமும் அவ்வாறே புகன்று மாணிடர்களுடைய அறிவிற்கு பரம்பரையாக ஒவ்வொரு ஆச்ரம தர்மத்தையும் விளக்கிக் கூறி அந்த அறிவைக் குற்றமற்ற நல்லவழியில் ஏவி நடத்துகிறது. இராமாயணம் காயத்ரீ இராமாயணத்திலும், காயத்ரீ இராமாயணம் காயத்ரீயிலும், காயத்ரீயானது பிரணவத்திலும், பிரணவமானது பராசக்தியினிடத்திலும், பராசக்தியானது பரபிரஹ்மத்தினிடத்திலும் ஒடுங்கும் (லயமாகும்) என்று அறிக.

ஓம் தத் ஸத்.

P. S. S.

உண்டிசுருங்குதல் பெண்டிர்க்கழகு.

இதன் பொருள், அதிகமாக சாப்பிடாமலிருத்தல், பெண்களுக்கு நலந்தரும் என்பதாம். அழகு, நலம் என்றால், சரீர வனப்பு மாத்திரம் கருதப்பட்டதாகத் தோன்றவில்லை. நமது தேசத்தில் ஸ்திரீகள் செய்யும் "தபசு" எல்லாம் புதல்வரைப் பெறுதலின் மேல்நிற்கின்றது. ருது சாந்திமுகூர்த்தம் ஆனபிற்பாடு 2, 3, வருஷத்திற்குள் குழந்தை பிறக்காவிட்டால், இராமேசுவரம் முதலியஸ்தல யாத்திரைகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. சர்ப்ப சாந்தி, சதுர்த்தி விரதம் முதலியவைகள் நடத்தப் படுகின்றன. ஞானசிரோன்மணியாகிய ஔவையார், நமது தேசத்திலுள்ள ஸ்திரீகளுக்கு உள்ள அவாவை அறிந்து அவர் அதை நிறைவேற்றும் பொருட்டு அதற்குற்றதான இந்த உபதேசத்தைச் செய்துள்ளார். அளவுக்கு மிஞ்சி உணவை உட்கொண்டால் ஸ்தூலம் பெருத்து, அதக உரத்தால் அதப்பை தட்டிய நிலத்தைப்போல், பிரஜோற்பத்திற்கு இடமில்லாமல் போகின்றது. அல்லது அதிக உண்டியால் ஸ்திரீப் பிரஜைகளே உண்டாகின்றன. மேலும் உணவுக்குத்தக்கபடி, சரீர சம்பந்தமான வேலை இல்லாதிருக்கும் பக்ஷத்தில், உணவால் ஏற்படும் கொழுப்பு (Fat) சரீரத்திலுள்ள இடுவல்களில் போய்த்தங்கி சரீரத்திலுள்ள பல அவயவங்கள் சரிவரத்தொழிற்படச் செய்யத்தடையாக யேற்படுகின்றது. இக்காலத்தில் சாதாரண அந்தஸ்திலிருப்பவர்களின் வீட்டு ஸ்திரீக்குக்கூடச் சரீர உழைப்பு முன் போலில்லை. கிராமவாசிகளாயிருப்பவர்களுக்கு சரீர சம்பந்தமான வேலை அதிகமாயுண்டு. நகரவாசிகளுக்கு அவ்வளவு வேலை கிடையாது. இதனால் நகரங்களில் பெண்குழந்தைகள் அதிகமாகப் பிறக்கிறதென்றும், கணித்திருக்கிறார்கள். இக்காரணம்பற்றியே சரீரஉழைப்பு அதிகமாகவுள்ள ஏழைகள் வீட்டில் ஆண்குழந்தைகள் அதிகமாக வுண்டென்றும், அவ்வித வேலையில்லாத தனிகர்களின் வீட்டில் பெண்குழந்தைகள்

அதிகமாகவோ அல்லது குழந்தைகளே இல்லாமலே போகின்றனவென்றும் அறிந்திருக்கிறார்கள். உணவு குறைந்தும், தொழில் அதிகப்பட்டும் இருக்குமாகில் குழந்தை உற்பத்தியே ஆகாது. உழப்படும் பசுமாடு ஈனாது என்பது நம்மெல்லோரும் நன்கறிந்த விஷயம். நமது தேசத்தில் கிருஷித் தொழில் ஜீவனத்திற்கு முக்கியமானதாகவிருப்பதால், அக்கிருஷித்தொழிலில் பசுமாடு இன்றியமையாத சாதகமானதால், பசுமாடு அபிவிர்த்தியானால் தான் தேசத்திற்கு க்ஷேமமுண்டாகுமென்று நினைத்து பசுவைக் கட்டி உழுதல் பாபம் என்று மதித்திருக்கிறார்கள். "வாழ்க அந்தணர், வானவர் ஆனினம்" என்று திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் கூறியுள்ளது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. தேன் கூட்டில 3 விதமான தேனீக்கள் இருக்கின்றன பெண், ஆண், அலி, என்பவைகளாம் அலிகள் பெரும்பான்மையானவை. ஆண் ஒன்றே, பெண் ஒன்றேயாம். குறைந்த உணர்வால் அலிகளும், கொஞ்சம் அதிக உணவால் ஆண்களும், மிகவும் அதிக உணவால் பெண்களும் உண்டாகின்றன. ஓரோர்காலத்தில் ராணியாகிய பெண் தேனீக்கு அபாயம் நேரிடவே, அலிகளெல்லாம் சபைகூடி யோஜனைபண்ணி தேன் கூட்டு அறைகளிலுள்ள கருக்களில் கொழுத்த ஒரு கருவையெடுத்து பிரத்தியேகப்படுத்தி அதற்கு அதிக உணவு கொடுத்து அதைப் பெண் தேனீயாக உண்டு பண்ணுகின்றன. இதனால் ஆண் பெண் விவஸ்த ஏற்படுதலுக்கு உணவு குறைதலும் அதிகப்படுதலும் ஒரு முக்கியமான காரணமாயிருக்கிறதென்றறிகிறோம். ஔவை பிராட்டியாரும், இவ்வுண்மையைத் தெரிந்து தான், புருஷ சந்தானம் அடையவேண்டுமாயின் "உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கழகு" எனக் கூறியுள்ளார் என்பதையறிக.

சிவராமன்.

* சீனதேசத்தைப்பற்றிய சில விஷயங்கள்.

---

1. உலகத்திற்குள் ஜன அடர்த்தியான தேசங்களுள் சீனதேசமானது முதன்மையானதென்று சொல்லலாம். அதன் விஸ்தீர்ணம் 15 லக்ஷம் சதுரமைமயில்; ஜனத்தொகை 40 கோடி ஜனங்கள். எங்கே பார்த்தாலும் தோட்டமும் துறவும், வீடும் குடிசையும், அரண்மனையும் மாளிகையும் இருக்குமேயல்லாமல் ஒரு மனிதன் கால் வைப்பதற்குக் காலியான விடமில்லையாம். ஒரு பந்தல் போடவேண்டுமென்றால் நஞ்சை நிலங்களின்மேல்தான் போடவேண்டும். வசிப்பதற்கு இடம் போதாமல், நதிகளிலும் ஓடைகளிலும் சிறுசிறு படகுகளை நங்கூரம்போட்டு நிறுத்தி வீடுகளாக வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

2. வேடிக்கை விநோதக் காக்ஷிகளுக்காக சொற்ப இடமேனும் காலிபோட்டிருப்பதாகக் காண முடியாது. தேசம் முழுதும் தோட்டம்போல் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. ஒரு காலியான மேடும் இன்றாம்; காலியான பள்ளத்தாக்கும் இன்றாம். சீனர்கள் உணவுக்குப் பிரயோஜனமில்லாத ஒரு பூண்டும் உண்டாக இடம் கொடுக்கின்றார்களில்லை. உண்டாகின்ற ஒவ்வொரு செடியும் உணவுக்காகவே காப்பாற்றப்படுகின்றது. புற்பூண்டு, மரம், செடி, கொடி, தழை எல்லாம் குழந்தைகளைப் போலவே பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

3. கிராமம் கிரமமாய் எங்கே எங்கே பார்த்தாலும், அழகுக்கென்ற தோட்டங்களும் (Ornamental garden), விளையாட்டுக் கேற்பட்ட மைதானங்களும் (Lawns and greens), சுகமாய்க் காலங்கழிப்பதற் கேற்பட்ட நந்தவனங்களும், (Flower gardens), விளையாட்டுக்கேற்ற நிழல் மரங்களும் (Shady trees), இத்தேசத்தில்லையாம்.

4. உணவிற்கு உபயோகப்படக்கூடியவாறு எல்லா ஜீவராசிகளும் பயிர்ச்சி செய்யப்படுகின்றன. உணவிற்குரிய செடி கொடிகளில்லாத விருதாவான நீர்ப்பரப்புக்கிடையாது. எல்லா பட்டணங்களின் குப்பை முதலியவைகளும், மனித, மிருக கஷ்டங்களும் பந்தோபஸ்தாய்ச் சேகரிக்கப்பட்டு மிகவும் புத்தி சாதுர்யத்துடன் கிருஷித் தொழிலில் பலவாறான பயிர்களுக்கு சமயோஜிதமாய் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. சமுத்திரத்திலுண்டாகும் எல்லா ஜீவஜந்துக்களும், எல்லா ஓஷதிகளும், சீனர்களுடைய புத்தி நுட்பத்தால் பலவாறான உணவாக அமைக்கப்படுகின்றன. கடற் பாசமும் இவ்வாறு உபயோகமாகின்றது. பலவித கிளிஞ்சில் மாமிசமென்ன, ஒரு மழைக்குப் பிற்பாடு உண்டாகிச் சொற்பநாள் ஜீவிக்கும் காளான்களென்ன, சர்க்கரைவள்ளி முதலானவைகளின் கொடிகளென்ன, ரஸ்தாவின் இரு பக்கத்திலுள்ள பள்ளங்களில் காணப்படும் சிறுவிரல் பரிமாணமுள்ள சிறு மீன்களென்ன, இவைபோன்றஜீவராசியில் அற்ப இனங்கள்கூட உண்டியாக உபயோகமாகின்றனவாம்.

5. எல்லாப் பிராணிகளின் எல்லா மாமிசமும் சீனர்களுக்கு உருசியான உணவாம். எலி, பூனை, பாம்பு, பல்லி இவைகளின் மாமிசம், பட்டு எடுத்த பிற்பாடு பட்டுப்பூச்சியின் மாமிசம், வேலைசெய்து ஓய்ந்து, ஜீவனமாத்திரம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும், கோவேறு கழுதை, குதிரை, ஒட்டகை இவைகளின் மாமிசமும், தானாக இறந்துபோகும் பசு, பன்றி இவைகளின் மாமிசமும், சீனர்களுக்கு ருசியான உணவாம். காண்டன் (Canton) என்ற மாகாணத்தில் எலியையும் பூனையையும் பக்குவம்பண்ணி உணவாகக் கடைகளில் வெளிப்பக்கத்தில் விற்கப்படுகின்றனவாம். இறந்துபோன பன்றியின் தோலையுங்கூடப் பக்குவமாகச்சமைத்து இனிப்பான உணவாகச் சீனர்கள் நன்கு மதிக்கின்றார்களாம். ஜனங்கள் 4 பேர் சம்பாஷணை செய்தால், சம்பாஷணையின் பெரும்பான்மையான பாகம் உணவைப்பற்றியே நிகழ்வதாகும்.

6. சீன தேசத்தில், மனிதனுக்கு உண்ணும் உணவு மிகவும் துர்லபமென்றே மேற்கண்ட விஷயங்களா லேற்படும். சுகிர்தம், சுகம் என்ற வார்த்தை இத்தேசத்திலுமுண்டோவென்ற வினா, இத்தேசத்தில் யாத்திரை செய்யும் அந்நிய தேசத்தானின் மனத்தில் அடிக்கடி எழும். ஜனங்கள் பசியால் வருந்துகின்றமையாலும் அக் காரணம்பற்றி ஜனங்கள் மாண்டு போகின்றமையா

---

* குறிப்பு இஃது ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையினின்று சுருக்கி எழுதப்பெற்றது.

லும் ஜனங்களுக்குள் இறந்துபோனவர்களான பிதுர்க்களுக்கு உண வின் அவா அதிகமாக விருக்குமென்ற நம்பிக்கை ஆழ்ந்தும் அகன் றும் இருக்கின்றது. அதனால் இறந்துபோனவனது கல்லறையிடத் தில் அவனுடைய தாய் தந்தையர்கள் முதலியவர் அநேகர் சோற் றுக்காக அலையும் பிதுர்க்களைத் திருப்திபண்ணும்பொருட்டு பலவா றான் கிரியைகளையும் கர்மங்களையும் செய்கின்றார்கள்.

7. சந்தான உற்பத்தி விஷயத்தைப்பற்றி இந்தியா தேசத் திற்போலவே தீராத ஆவல் எங்கும் பரவியிருக்கின்றது. ஒரு சீனன் பிரியத்துடன் வேண்டும் உலகப்பேறுகளில் முதன்மையில் சந்ததி; அதற்குப் பிற்பாடுதான் படிப்பையும் பணத்தையும் கோருகிறான். இது காரணமாக சைனாதேசத்தில் குழந்தைகளின் பிறப்பு ஏராளமானது; அவர்களிற் இறப்பும் ஏராளமானது; 100க்கு 90 பேர் மாண்டுபோகின்றார்கள். பத்துப் பெண்குழந்தைகளுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை இறக்கும் போதும் தோன்றுகின்றது.

ஆத்மநாதன்.

நன்மொழி.

118. "அற்றன் றுதலைதான் மனஞ் செய்தல்
சொற்றன் மாட்டு நிகழ்த்தல் பிறனோர்த்தன்
மற்றித் தன்மை படுமாயின் மாண்பிலாக்
குற்றப் பொய்யென் றுரைப்பர் குணமிக்கார்"—
நீலகேசியுரை மேற்கோள்.

119. "தீவினை யென்பதி யாதென வினவி
ஆய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்,
கொலையே களவே காமத் தீவிழை
வுலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்,
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோற்றுவ நான்கும்,
வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
றுள்ளந் தன்னி லுருப்பன மூன்றுமெனப்,பத்துவகையால்"
மணிமேகலை, 24-ம் காதை.

நோயற்ற வாழ்வை யடையும் முறை.

அடியிற்கண்ட நான்கு விதிகளை யநுஷ்டித்தால் நோயில்லாமல் வாழலாமென்று ஓராங்கில வைத்தியர் சொல்லுகின்றார்.

(1) அதிக உணவும் அடிக்கடி உண்ணுதலும் நலமன்றாம். யோகிக்கு மதியத்தில் ஒருவேளை போஜனம், போகிக்கு, அதாவது சுகமாய் உலகவாழ்வை விரும்புகிறவனுக்குப், பகலிலும் இரவிலும் சேர்ந்து இரண்டுவேளை போஜனமும் நன்றாம். உண்ணும் உணவும் மிதமாயும் சாத்துவிக உணவாகவும் இருத்தல்வேண்டும். சரீரமானது பல யந்திரங்களமைந்த ஒரு தொகுதி. அடிக்கடி உணவு உட்கொண்டால் யந்திரங்களுக்கு ஓய்வு ஒழிவு இல்லாமல் எப்போதும் தொழிற்படும்படி செய்வதாகும். அதனால் யந்திரங்களின் வலிமை குன்றி அவை வியாதிகளுக் குள்ளாகும்.

(2) இடைநடுவில் எவ்விதத் தின்பண்டமும்கூடாது. "நண்மை நுகரேல்" என்ற ஔவையார் வசநம் இங்கு கவநிக்கத்தக்கது.

(3) உண்ணுங்காலத்தில் ஜலபாநம் பண்ணக்கூடாது. உண்ட மேல் 2 நாழிகைக்குப்பிறகு ஜலபாநம் பண்ணவேண்டும். ஜீர்ணிப்பதற்கு, வாயிலும் இரைப்பையிலும் பெருங்குடல் ஆரம்பத்திலும் ஜீர்ணம் செய்விக்கும் நீர்கள் இருக்கின்றன. உணவு சம்பந்தித்தவே அந்நீர்கள் சுரக்கின்றன. அவை சுரந்து, ஊறி, உணவைத்தாக்கி, பக்குவப்படுத்தும் சமயத்தில் ஜலம் உட்கொண்டால் நலமுண்டு. அதற்குமுன் உட்கொண்டால் அது ஜீர்ணிக்கும் நீர்களுடன் கலந்து அவைகளின் சக்தியைக் குறைக்கும்.

(4) ஒரு வாரம், அல்லது ஒரு பக்ஷத்திற்குஒருநாள் எவ்வித உணவும் உட்கொள்ளாமல் சுத்தப் பட்டினியாயிருத்தல் நலம்.

ஞான பக்தி விஷயங்களின் நோக்கத்தின்மேலல்லாமலும், தேக சௌக்கியத்தைக் கருதியும் நம் முன்னோர்கள் பலவாறான உபவாச (பட்டினி) திநங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். ஏகாதசி, அமாவாசை, கிருத்திகை, சோமவாரம், பௌர்ணமி முதலியன. உபவாஸம் என்றால் (ஈசுவரன் அல்லது பரமாத்மாவின்) சமீபத்திலிருத்தல். பரமாத்ம தியாநம் நன்கு நடைபெற வேண்டுமானால் பட்டினியாயிருத்தல் வேண்டும். எந்தத் தியாநத்திற்கும் மூளையில் ரத்தம் இருத்தல் வேண்டும். உணவு இரைப்பையிலிருக்குமாகில் மூளைக்கு ரத்தம் போகாமல் இரைப்பையை நாடும். சரீரத்திற்குச் சோர்வு நிகழும். "உண்டால் களைப்பு தொண்டர்களுக்கு முண்டு" என்ற பழமொழி இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. இக்காலத்திலோ உபவாஸம் என்றால் புதிய புதிய இனிய உணவுகளை உட்கொள்ளுதலென் றாகிவிட்டது. எவ்வித ஈசுவர ஆராதனையும் போஜநத்திற்கு முன் செய்தால் பலனுண்டு.

சுப்பிரமணியன்.

கலைசைச் சிலேடை வெண்பா:—கலைசை என்ற வூரிலிருக்கின்ற பரமசிவன் மீது, ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமிகள் என்பார்,சிலேடையாக (பல் பொருளுள்ள சொல் தொடர் அணியில்) இயற்றிய செய்யுள்-இதற்கு ஸ்ரீமாந் கிருஷ்ண சுவாமி பாவலர் உரை செய்துள்ளார். சில சில பாக்களுக்கு, மூன்று அர்த்தங்களும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வுரை நலமுள்ளது. இவ்வுரையின்றேல் இவ்வெண்பாக்களை சாதரண ஜநங்கள் அர்த்தம் பண்ணுதல் இயலாது. இத்தகைய புத்தகங்கள் இக்காலத்தியர்களுக்கு அதிக உபயோகமில்லாவிடினும் தமிழ் பாஷா அபிவிருத்தியை நோக்க இவைகள் வேண்டுவனவேயாம். இது நன்ருய் அச்சு இயற்றியிருக்கிறது, இதின் விலை அணு 5 தான்.

பார்வதியம் என்னும் பாலிகா பூஷணம்:— இது கதா ரூபமாக, செய்துள்ள விவேக நூல். இதின்கண், யுவதிகளும், தருணிகளும் பொதுவாய் நடந்துகொள்ளவேண்டிய ஒழுக்க முறைகளும், உலக நீதிகளும், ஸ்திரீகள் பர்த்தாவினிடமும், அந்நியர்களிடமும், சுற்றத்தார்களிடமும் ஒழுகும் முறைகளும், துஷ்ட ஸ்திரீகள் துஷ்ட வாலிபர்களின் லக்ஷணங்களும் அவர்களைத் தவிர்க்கும் முறைகளும், இன்னும் ஸ்திரீகளுக்குரிய நற்குணங்களும் சீலங்களும், விவரிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. ஒவ்வொருஸ்திரீயும் தனிமையாக வாசிக்கவேண்டிய புஸ்தகம் இது. சிற்சில வசநங்களையும், பச்சையான சிலவிஷயங்களையும் தவிர்த்திருந்தால் இந்நூல் மிகவும் சிலாக்கியமாக இருக்கும். யாவரும் படிக்கும் படியாக எளிய நடையில் இஃதுள்ளது. பாலக்காடு மேலாறுகோடு கிராமம் பிரஹ்மஸ்ரீ வேங்கடேசுவர ஐயரவர்களால் இந்நூல் இயற்றப் பெற்றிருக்கிறது. இதன் விலை அணு 8 தான். இது சென்னை கார்டியன் பிரஸ்ஸில் பிரசுரமானது.

சுதேச வைத்திய ரத்நம்:— இப்பெயருள்ள வைத்தியநூல் கும்பகோணத்திலிருக்கும் ஸ்ரீமான், எஸ், சந்திரசேகரர் என்பவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. இவர்கள், பொதுவான சுகாதார விஷயங்களையும், பதார்த்தங்களின் குணங்களையும், அவைகளை வியாதிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தும் முறைகளையும் யாரும், முக்கியமாய் நாட்டுவைத்தியர்கள் அறிந்துகொள்ளும்படி எளிய தமிழ் நடையில் எழுதியுள்ளார். இப்புத்தகத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்படும் ஔஷதங்களை உட்கொள்ளும் அளவைக்கிரமங்கள் ஆங்கில கிரமங்களுடன் நம் தமிழ் நாட்டில் வழங்கும் அளவைக் கிரமங்களும் சொல்லிருப்பின், இப்புத்தகம் இன்னும் அதிகப் பயன்படும். இப்புத்தகத்தின் விலை ரூ 1.அதிகம்.குறைந்தால் இதைப்பலரும் வாங்கிப்பயன் பெறுவார்கள்.

சன்மார்க்கம்:— இது, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பத்தாமாண்டு நிறைவேற்றக் கொண்டாட்டக்காலத்தில் மகிபாலன்பட்டி ஸ்ரீமான் மு. கதிரேசச் செட்டியார் அவர்களால் வாசிக்கப்பெற்ற வியாஸம். சைவ சித்தாந்தத்தின் உண்மையைத் தெளிவாய்,எளிய தமிழ் நடையில், அழகாய் இவ்வித்வான் பேசியுள்ளார். இது முதலில் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் வந்தது. பலருக்கும் இது நன்கு பயன்படுமாறு இப்போது தனியே வெளிப்படுத்தப்பெற்றது. அறிஞர் யாரும் படிக்கும்படியாக இதற்கு விலை ஏற்படுத்தப்படவில்லை எனத்தோன்றுகிறது. இஃது ஒரு பெரிய உபகாரம்.

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களின் சீர் திருத்தம்:—இதுவும் ஸ்ரீமான் மு. கதிரேசச்செட்டியார் அவர்களின் வியாஸம். மேலச்சிவபுரிச் சன்மார்க்க சபையின் இரண்டாம் வருஷ பூர்த்திக் கொண்டாட்ட பெருஞ்சபையில் ஷை செட்டியாரவர்கள் செய்த உபந்நியாசமிது. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கதிரேசச் செட்டியார் அவர்கள் தென்மொழி வடமொழிகளில் சிறந்த வித்வான். சிறப்புவகையாக, தம் ஜாதியார்களின் பிரயோஜநார்த்தமாக இவ்வுபந்நியாசம் திகழினும், பொதுவகையாக யாவருக்கும் இவ்வுபந்நியாசம் பயன்படக்கூடியது. சிற்சில விடங்களில், தமிழ் நடை இன்னும் எளிதாக விருப்பின்,இவ்வுபந்நியாசம் அதிகம்பெயர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும். சீர்திருத்தமுறையில் அநேக நல்லவிஷயங்களை ஷை செட்டியாரவர்கள்விவரித்திருக்கிறார்கள். இப்புத்தகம் செட்டிகள் நாட்டில் பரவி, நற்காரியம் செய்யும் இயல்பினது. ஒவ்வொரு நாட்டுக்கோட்டை நகரவாஸியும் இதைப்படிப்பானுகில், இதிற்கண்ட சீர்திருத்தமுறைகளை அநுஷ்டானத்தில் கொண்டுவர முயலுவான். இப்படி பலர் செய்வார்களாகில், செட்டிநாடு நலம் பெறும். அதன் மூலம் நம் பாண்டிய நாடு மேன்மை அடையும். பொருட் செல்வத்துடன் கல்விச்செல்வமும் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் தம்மிடம் அமையப்பெறுவாராகில் தேசம் சிரேயஸ் பெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்புத்தகமும் இனுமாக யாவரும் பெறலாமெனத் தோன்றுகிறது.

புதுப்பத்திரிகை வரவு. தமிழ்—இப்பெயருள்ள புதிய மாதாந்தப்பத்திரிகை சென்ற டிசம்பர் மாதம் 12வ முதற்கொண்டு திண்டுக்கல்லில் பிரசுரமாகி வருகிறது. ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் ஓர் ஓர் நோக்கத்தின் மேல் வெளி வருதல் நலம். அவ்விதமின்றி இதுபொதுவகையாகக்கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களைப் பரவச்செய்யும் ஒருமாதாந்தப்பத்திரிகையாம். இதன் வருஷ சந்தா ரூ 1 தான். இதன் முதல் சஞ்சிகையைப்பெற்றேம். நல்ல தமிழ் நடையில் சில விஷயங்கள் எழுதியுள்ளன. இதன் பத்திராதிபர் ஸ்ரீமான அ. சிவப்பிரகாசம்பிள்ளை அவர்கள். எத்தனை பத்திரிகைகள் ஏற்பட்டாலும் அவைகள் உலாவ நம் தேசத்தில் இடமுண்டு.

பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீமத் ஆதி சங்கராசாரிய பகவத் பாதர் நான்கு முக்கிய ஸ்தாநங்களில் நாலு மடங்களை ஸ்தாபித்தார்கள். மைசூர் ராஜ்ஜியத்தில் சிங்கேரி மடம், ஜகந்நாதம் அல்லது புரி என்னும் க்ஷேத்திரத்தில்,கோவர்த்தந மடம், துவாரகையில் சாரதா மடம், உத்தரகண்டத்தில், அதாவது ஹிமாசலத்தில் ஜோதிர்மடம் என்பவைகள். இவைகளில், முதல் மூன்று மடாலயங்கள் ஏதோ ஒருவிதமாகவாவது நடத்தப்பட்டு ஸ்வரூப முள்ளவைகளாக வருகின்றன. அவைகளில், தனித்தனி, குரு சிஷ்ய சம்பிரதாயப்படி இப்போதும் சந்நியாசிகள் மடாதிபதிகளாக இருந்து வருகின்றார்கள். ஹிமாசலத்திலுள்ள ஜோதிர்மடம் இப்போது, இருக்கிற இடம்கூடத் தெரியாமல் காடாக இருக்கிறது. அதை நல்ல ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவர ப்ரம்மஹாமண்டல என்ற சபையின் மூலம் முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

சீர்காழியில் பிரஹ்மஞாநசபையின் கூட்டம்.

சீர்காழியில், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவின் பிரஹ்மஞாந கிளைச்சங்கங்களின் பெரிய சபை (Conference) சென்ற ஜனவரிமீ 20, 21 உகளில் கூடியது. மாதுஸ்ரீ ரான்ஸம் அம்மாள் அக்கிராசநம் வகித்தார்கள். சீர்காழி கிளைச்சபையின் தலைவராகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்கள் மிகவும் பிரியத்துடனே விருந்தினரை உபசரித்து, சபையின் காரியங்களை நன்றாய்க் கொண்டுசெலுத்தினார்கள். அவர்கள் செய்த நல்வரவு உபந்நியாசத்தில் பிரஹ்மஞாந சபையின் உயர்வையும், உலகத்திற்கு அதனால் உண்டாகிக்கொண்டுவரும் பிரயோஜநத்தையும், மாதுஸ்ரீ அந்நிபெஸண்டு அம்மாள், மாதுஸ்ரீ ரான்ஸம் முதலான அறிஞர்கள் செய்யும் ஜநாநுகூல கைங்கரியங்களையும், சபைகள் அடிக்கடி கூடுவதால்உண்டாம் நலங்களையும் பற்றி விஸ்தாரமாக விவரித்தார்கள். மாதுஸ்ரீ ரான்ஸம் அம்மாள், செய்த உபந்நியாசத்தில், ஜந உபகாரமான எல்லா கைங்கர்யங்களும் இச்சபையின் கருத்துக்களுக்கு சம்மதமானவைகளென்றும், பலவாறான மதங்களின் உயர்நலத்தை அறிந்து அநுஷ்டிக்க வேண்டுமெனறும், ஹிந்து மதம் ஞாநக் கருவூலமாக இருக்கிறதென்றும், அதன் கண்ணுள்ள உண்மைகளை அறியவேண்டுமென்றும், ஆசரிக்கவேண்டுமென்றும்,அவைகளுக்கு உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் தியாகஞ் செய்யவேண்டுமென்றும், மதங்களின் உண்மைகளை உள்ளபடி அறிந்தால், உலகத்திலுள்ள துக்கங்கள் குறைவுபடுமென்றும், இன்னும் பலவாறாக கேட்டோர் மநம் உத்ஸாகம் பெறும்படியாக வசநித்தார்கள். டேனிஸன்—என்ற ஆங்கில கவியின் கிரந்தமாகிய “இன் மெமோரியம்” என்றதினின்று வாக்கியங்களை எடுத்துக்

காட்டி, அக்கவியின் உயர்நலமமைந்த ஞாநபாவங்களைப்பற்றி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். வி. சுப்பிரமணியஐயர் அவர்கள் யாவரும் களிக்கும்படி மிகவும் சிரத்தையுடன் ஆங்கிலத்தில் உபந்நியசித்தார்கள். அடியிற்கண்டபடி மற்றவர்களின் உபந்நியாசங்கள் தமிழில் நிகழ்ந்தன.

பிரஹ்மஸ்ரீ மதுரை ப. நாராயண ஐயர் அவர்கள்—திரிபுர் தகனம் அதன் உண்மை.

ஸ்ரீமான் வி. ராமச்சந்திரநாயுடு அவர்கள்—அப்பியாசயோகம்.

பிரஹ்மஸ்ரீ லக்ஷ்மிநாராயண ஐயர் அவர்கள்—ஸ்ரீ கிருஷ்ணவதாரத்தின் பால்ய லீலைகள், அவைகளின் உண்மை.

ஷை தஞ்சாவூர் சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள்—குருதர்சநம்.

மாதுஸ்ரீ ரான்ஸம் அம்மாள் செய்த முடிவுரையில், ஞாநதீக்ஷைகளின் உற்பத்தியைப்பற்றியும், சுக்கிரகிரகத்தினின்று, பூமியின்கண் 3-ம் மனிதவர்க்கம் நடைபெறும் காலத்தில் “ஜோதிர்மயமான தேவர்கள்” உலகத்திற்கு வந்து யோகசித்தியால் சரீரங்களை எடுத்து, ஞாநதீக்ஷாக் கிரமங்களை ஸ்தாபித்தார்களென்பதையும்* கால்டியா, எகிப்து முதலிய தேசங்களில் நடைபெற்ற தீக்ஷா முறைகளையும், தீக்ஷாக்கிரமங்களினால், ஒருவன் ஜநஸமூகத்திற்குக்கைங்கர்யம் செய்தலுக்குரிய தொண்டனாகிறான் என்பதையும்† பக்தி என்றால் அன்பின் மிகுதி, அதாவது ஜீவராசிகளுக்கு நலம்பட வாழ்தல் என்பதையும், உண்மையான ஞாநமின்னது என்பதையும், (ஓரேபரவஸ்து உளது, அது முப்பான்மையாய் வியக்தப்படுகிறது, சிருஷ்டி பரலர்களாக ஸப்த பிரஜாபதிகள் ஏற்படுகிறார்கள், தேவகணங்கள் உண்டாகிறார்கள், மனிதன் ஈசுவரனின் அம்சமாக விருக்கிறான், பிரகிருதியான பாசத்திற்குட்பட்டு பல ஜன்மங்களில்உழன்று, மூன்று லோகங்களிலும் வரத்துப் போக்குள்ளவனாய் நடைபெற்று அநுபவஞாநம் பெறுகிறான்.) ஆசுர மார்க்கங்களான, பிராணிபலி முதலியவைகளைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்பதையும், சன்மார்க்கமுறைபற்றிஒழுகவேண்டுமென்பதையும்,அப்படி நடைபெற்றால், இனி சமீபத்தில் வரும் அவதார புருஷனை அறிந்து அவர் அநுக்கிரகம் பெறலாமென்பதையும் பற்றி விஸ்தாரமாக உபந்நியஸித்தார்கள். ஒருநாள் இரவிலும்,சந்திரஹாஸன்என்ற நாடகம்,நடந்தது. மற்றொருநாள் இரவில் சிறு பெண்குழந்தைகள் பிரிடிஷ் ராஜாங்கத்தின்

---

* மதுரை பிரஹ்மஞாநசபையின் 41-ம் துண்டுப் பத்திரிகையைப் பார்க்க,

† குறிப்பு:—“அன்பர்பணி செய்யவெனையாளாக்கி விட்டுவிட்டால், இன்பநிலை தானே வந்தெய்தும் பராபரமே” என்ற தாயுமானவர் வாக்கு இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

வரலாற்றை, கும்மி மூலமாக அபிநயத்துடன், ஆடிப்பாடினுர்கள். 102 அங்கத்தினரும் 300, பொதுஜநங்களும் கூடினுர்கள். எல்லாம் விமரிசையாகக் குதூஹலத்துடன் நடந்தது. சுபம்.

ஸ்ரீமான் தோமஸ் பிளாம்:— இவர்கள் சென்ற மீ 21வ முதல் 25வ வரை அடியிற்கண்ட விஷயங்களைப் பற்றி, சித்திர வர்ணப்படங்களுடன், எல்லார்மனத்திலும் பதியும்படியாக,மதுரை பிரஹ்மஞாந மந்திரத்தில்உபந்நியாசம் செய்தார்கள்—(1) ஸ்வப்நங்களின் உண்மை, (2) புவர்லோகங்களும் அதின்கண் வஸிக்கிறவர்களும் (3) கடவுள் பிரபஞ்சத்தில் அந்தர்யாமி (4) மநச் சங்கற்பங்களும் அவைகளின் சக்தியும்.

ஷை யார் சென்ற மாதம் 25வ முதல் 28வ வரை சிவகங்கையில் மேற்கண்டவிஷயங்களைப்பற்றியும் மரணம் அதின் பிறகு நிகழும் சம்பவங்களைப் பற்றியும், உபந்நியாசம் செய்தார்கள்.

ஷை உபந்நியாஸங்கள் மிகவும் பயனுள்ளவைகளாக இருந்தன.

1911-ஹூ த்தின் ஜனக்கணக்கு விஷயம்:—நம் தேசத்தில் $31\frac{1}{2}$ கோடி ஜநங்களிருக்கின்ருர்கள். அவர்களை, மதங்கள்பற்றி விவரிக்கில் அடியில் வருமாறு—

17-நாஸ்திகர்.

50-கடவுள் உளரோ இலரோ என்பதைப் பற்றிய விசாரணை பயனற்றது என்பார்.

$21\frac{3}{4}$ கோடி-ஹிந்துக்கள்.

243000-ஆரிய ஸமாஜர்கள்

5504-பிரஹ்மஸமாஜர்கள்

6 கோடியே 60 லக்ஷம்—முகம்மதியர்கள்.

1 கோடியே 5 லக்ஷம்—மரம், செடி, கொடி, கல்-இவைகளில் கடவுளை ஆராதிப்பவர்.

1 கோடியே 5 லக்ஷம்—பௌத்தகர்கள் பர்மா தேசத்திலுள்ளவர்கள்.

3 லக்ஷத்து முப்பத்து மூவாயிரம்—பௌத்தர்கள் இந்தியாவில்.

15 லக்ஷம்—ஜைனர்கள் பம்பாய் ராஜதானியிலும், மத்தியமாகாணத்திலும்.

30 லக்ஷம்—சிக்கர்கள் —பஞ்சாப் மாகாணத்தில்.

1 லக்ஷம்—பார்ஸிகள்—பம்பாய் ராஜதானியில்.

21 ஆயிரம்—யூதர்கள்.

38 லக்ஷத்து 76ஆயிரம்—பலவகுப்பினரானகிறிஸ்தவர்கள். முன் 1901 ஹூ க் கணக்கின்படி 29 லக்ஷத்து 23 ஆயிரம் பெயர்கள் இருந்தார்கள்—இப்போது 10 லக்ஷத்து 43 ஆயிரம் அதிகமாககூடி இருக்கிறுர்கள்.

பத்திராதிபர்.

பூர்ணசந்திரோதய அநுபந்தம்.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

☞ பிறர் இதை அநுமதியின்றி பிரசுரம் செய்யக்கூடாது.

ப. நா.

17। த்ரஷ்ட்ருத்ருஶ்யயோ꞉ ஸம்யோகோ ஹேயஹேது꞉॥

புருஷனுக்கும் புத்திக்கும் உள்ள சம்பந்தமானது (ஹேய) துக்கத்திற்குக் காரணமாம்.

குறிப்பு:— (1) புருஷனிடத்திலிருக்கின்ற சைதந்நிய சக்தியானது புத்தியில் பிரவேசிக்கின்றதினால், உதாஸீனனான புருஷன் திரஷ்டா எனப்படுகின்றான். திருச்யம் என்றால், புத்தியில் தோன்றுகிற எல்லாவிஷயங்களுமாம். புத்தியென்பது பிரதானத்தின் அதி சூக்ஷ்மமான நிலைமை. மநஸ், சித்தம், அகங்காரம், புத்தி முதலியன பிரகிருதியின் பரிணாமங்கள்.

(2) புருஷன் ஹிருதயகுகையில் இருக்கிறான். அவன் ஸமீபத்திலிருக்கிறது புத்தி. அதனால் புத்தியை மாத்திரம் புருஷன் அறியலாம். அதனால் புத்தியைத் திருச்யம் எனச் சொல்லலாம். மற்றைய வஸ்துக்கள் புருஷனுடன் ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்த மின்மையால், அவைகளைத் திருச்யம் என எப்படிச் சொல்லுதல் கூடும்? இதற்குச் சமாதானம், புத்தியானது எல்லா விஷயங்களையும் இந்திரியங்கள் மூலமாய்க் கிரஹித்து, அவ்வவ்விஷயங்கள் ரூபமாகத் தன்னைப் பரிணமித்துக்கொள்ளுகின்றது. அத்தகைய புத்தியைப் புருஷன் சாக்ஷாத்கரிப்பதால், புத்தியில் பரிணாமமாக அமைந்திருக்கின்ற எல்லா விஷயங்களையும் புருஷன் அறிந்தவனாக ஆகின்றான். அதனால் எல்லா விஷயங்களும் திருச்யமாக ஏற்படுகின்றன.

(3) புருஷனிடமுள்ள சைதந்நிய சக்தியைப் புத்தி அடைவதாலும் புருஷனுக்கு அடுத்து சமீபத்தில் புத்தி இருக்கின்றமையாலும் இரண்டும் (புருஷனும் புத்தியும்) ஒன்றுபோலத் தோன்றுகின்றன. அயஸ்காந்தத்தைப்போல, புத்தியானது புருஷனிடமுள்ள சக்தியை ஆகர்ஷித்து, புருஷனும் தானும் அபேதமாகத் தோன்றுகிறது. இந்தஅபேதப் பிராந்தி தான் அவித்தை எனப்படும். இது தான் துக்கத்திற்குக்காரணம். இப்பிராந்தியை விலக்குவதினால் கைவல்லியம் ஏற்படும். முள் தனிமையாக இருந்தால் யாதொரு கெடுதியுமில்லை. அது காலில் தைத்தால் துக்கமுண்டாகிறது. அதைப் பிடுங்கி எறிந்தால் துக்கம் நீங்குகிறது. அதுபோல புத்திக்கும்

புருஷனுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற ஸம்யோகம் நீங்கினால் துக்கம் நீங்குகிறது.

(4) புத்தியின் சத்துவத்தை, ரஜஸ்தமோ குணங்கள் மேல் போகவிடாமல் பாதிக்கின்றன. அவை யிரண்டையும் விலக்கி, சத்துவகுணம் மாத்திரம் மேலிடும்படி செய்தால், புத்தியானது புருஷஸாக்ஷாத்காரத்தைப் பெறுகிறது.

18. ப்ரகாஶக்ரியாஸ்திதிஶீலம் பூதேந்த்ரியாத்மகம் போகாபவர்கார்த்தம் த்ருஶ்யம் ॥

திருச்யம் என்பது பிரகாசம், கிரியை, இருத்தல், இவைகளை உடையதாகவும், பூதங்கள், இந்திரியங்கள் ரூபமாகவும், (புருஷனுக்கு) போக கைவல்லியங்களைக் கொடுக்கக் கூடியதாகவும், இருக்கிறது.

குறிப்பு:—திருச்யத்தின் ஸ்வரூபம் இந்த சூத்திரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. பிரதானம் முதல் பௌதிகங்கள் வரை (ஸ்தாவர ஜங்கமங்கள் வரை) யுள்ள ஸமஸ்த பதார்த்தங்களும் திருச்யமெனப்படும். பிரகாசம், கிரியை, இருத்தல், என்பன முறையே சத்வ, ரஜஸ், தமோ குணங்களின் காரியமாம். குணங்கள் சூக்ஷ்மமாகவிருக்கின்றமையால், அவைகளைப் பிரஸ்தாபிக்காமல் அவைகளின் காரியங்கள் பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

பிரகாசம் ஸத்வகுணம் மேலிடுதல்.

கிரியை ரஜோகுணம் மேலிடுதல் சஞ்சலமாக இருத்தல்.

இருத்தல் மேற்கண்ட இரண்டும் இல்லாமல் மோக ரூபமாக இருத்தல்.

வஸ்துக்கள் குணங்களால் தாரதம்மியப்படுகின்றன. பிரதானமே பஞ்சதந் மாத்திரைகளாகவும், பூதங்களாகவும் கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களாகவும் புத்தி, சித்தம், மநஸ், அகங்காரங்களாகவும் பரிணமிக்கின்றது. போகம் அபவர்க்கம், விஷய நுகர்ச்சி, வீடு அல்லது கைவல்லியம் இவைகளைப் புருஷனுக்குக் கொடுக்கிறவைகளாக மேற்கண்ட பிரதானத்தின் பரிணமங்களிருக்கின்றன.

சைவ ஸித்தாந்தத்தில் சொல்லுகிறபடி தநு, கரண, புவந, போகங்கள், புருஷன் மேன் மேலும் சித்த சுத்தி பெற்றுக் கடைமுறையில் வீடுபெற ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

திருச்யம் அல்லது பிரபஞ்சத்தின் பிரயோஜநம் யாது? புருஷன் அநுபவம் பெறுதலின் பொருட்டாம். புருஷன் தன் இயற்கை நிலைமையின் அருமையையும் பெருமையையும் மறந்தான். ஒரு கதை—இந்திரன் ஒரு காலத்தில் பன்றியாக ஆயினன்; தன் பெட்டைப்பன்றியுடனும், குட்டிகளான பரிவாரங்களுடனும் உல்லாசமாகவும் சந்தோஷமாகவும் காலங்கழித்தான். தேவர்கள் இந்திரனின் நிலையைக்கண்டு வியஸநமுற்று "ஓ! பன்றியே! நீவிர் இந்திரனுவீர். நீவிர் பன்றியாக உழலுவானேன் என்று வினவ, இந்திரனான பன்றி சொன்னதாவது:—"நான் இந்நிலையிலேயே இருக்கட்டும். இது எனக்குச் சுகமாக இருக்கின்றது. தேவலோகம் எனக்கு வேண்டாம்." இதைக் கேட்ட தேவர்கள் வியப்புற்று இன்னவிதம் செய்தால் இந்நிலையைவிட்டு இந்திரன் திரும்புவார் எனத் தெரியாமல் திகைப்புற்றார்கள். பின்பு ஒன்றொன்றாய்ப் பன்றிக்குட்டிகளை அவர்கள் கொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். கடைசியில் பெண் பன்றியையும் கொன்றார்கள். எல்லாப் பன்றிக்குட்டிகளும் தன் இணை பிரியாத பெட்டைப்பன்றியும் இறந்தமேல் பன்றி ரூபமான இந்திரன் மிக வியஸநமுற்று 'கோ!' என்று கதறி அழுகவே, தேவர்கள் அப்பன்றி சரீரத்தை வெட்டிப் பிளந்தார்கள். அதனின்று திடீரென்று இந்திரன் வெளிவந்து, இது என்ன கனவு! என்று சிரித்தான். இவ்விதம் புருஷன் பிரகிருதியுடன் ஸம்பந்தித்து, அபேதநினைவுகொள்ளுகிறான். தேஹோஹம் என்ற பாவனை பெறுகிறான். தன்னுடைய உண்மை நிலையை மறக்கிறான். புருஷனை ஆத்துமா உண்மையில் சுத்தனாகவும் அஸங்கனாகவும் இருக்கிறான். பிரபஞ்சமாகிய திருச்யத்துடன் புருஷன் சம்பந்தம் பெறுகிறதலினால், சுக துக்கங்களுக்குட்பட்டவன்போலக் காணப்படுகிறான். இச்சம்பந்தத்தை அநுபவத்தினால் விலக்கிக்கொள்ளுதலின் பொருட்டு யோகசாஸ்திரம் பிரவிர்த்தித்தது (இது விவேகாநந்தர் சொல்லியது).

19. விஶேஷாவிஶேஷலிங்கமாத்ராலிங்கானி குணபர்வாணி ॥

விசேஷங்கள், அவிசேஷங்கள், லிங்கம், அலிங்கம், இவை (சத்வ, ரஜஸ், தமஸ்) என்ற குணங்களின் பரிணமங்கள்.

குறிப்பு:—(1) விசேஷங்களாவன, பிருதிவி, அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாயம் என்ற 5 மஹா பூதங்களும், 5 கர்மேந்திரியங்களும், 5 ஞானேந்திரியங்களும், மநம் 1, ஆக 16, இவை எப்போதும் மாறி மாறிக்கொண்டிருக்கின்றமையால் ஸாங்கிய சாஸ்திரத்தில் விகாரங்கள் எனப் பெயர் பெறும். இவை 16ம் காரியங்களே அல்லாமல் காரணமல்ல

(2) அவிசேஷங்களாவன பஞ்சதந்மாத்திரைகள், அகங்கார தத்துவம் ஆக 6 இவை புத்தி (மஹத்தத்துவத்தின்) யின்காரியங்களாயும், மேற்கண்ட 16 விசேஷங்களுக்குக் காரணமாகவும் இருக்கின்றன. இவை புத்தியின் காரியமாக இருக்கின்றமையால் விகிருதி என்றும், விசேஷங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றமையால் பிரகிருதி என்றும், இரண்டு தன்மைகளை உத்தேசித்து பிரகிருதி விகிருதி என்றும் பெயர் பெறும்.

(3) லிங்கம், மஹத்தத்துவம்: மூலப்பிரகிருதியான அலிங்கத்தில் இது லயமடைவதால், இது லிங்கமெனப் பெயர் பெறும்.

(4) அலிங்கம், மூலப் பிரகிருதி, இது லயம் அடையக்கூடியது, பிறிதொன்றுமில்லை. அதனால் இது அலிங்க மென்னப்படும். இது குணங்களுக்குள் தாரதம்மியமில்லாத ஸாம்யா அவஸ்தை.

விசேஷங்கள் 16, அவிசேஷங்கள் 6, மஹத்தத்துவம் 1, மூலப்பிரகிருதி 1, ஆக தத்துவங்கள் 24, புருஷன் உள்பட 25.

20. த்ரஷ்டா த்ருஶிமாத்ர: ஶுத்தோ(அ)பி ப்ரத்யயானுபஶ்ய: ॥

பார்க்கிறவன் (புருஷன்) அறிவை (ஞானத்தை) ஸ்வரூபமாக உடையவன் சுத்தன், அதாவது பரிணமமில்லாதவன். ஆயினும் புத்தி விர்த்தியை அநுசரித்து விஷயங்களைக் கிரஹிக்கிறன்.

குறிப்பு:—(1) புருஷன் சுத்தனாய் இருப்பினும், புத்தியின் விர்த்தி விசேஷங்களில் பிரதிபிம்பிக்கின்றமையால், புத்தியின் சல

நங்கள் புருஷனுடையவையாக நினைக்கப்படுகின்றன.

(2) புருஷன், சேதநன். புத்தி, அசேதநம். புத்திக்குப் பல சாமக்கிரியைகள் வேண்டும். அவையாவன, இந்திரியங்கள், விஷயங்கள் முதலியன.

(3) புருஷன் ஸ்வார்த்தன், புத்தி பரார்த்தம், சைதந்யமே புருஷன்.

21. ததர்த்த ஏவ த்ருஶ்யஸ்யாத்மா ॥

திருச்ய வஸ்துவின் ஸ்வரூபம் (இருத்தலானது) அவனுடைய (புருஷனுடைய) பிரயோஜநத்திற்காகவாம்.

குறிப்பு:—(1) திருச்யம், அதாவது வஸ்துக்களானவை காரியம், காரணம், கரணம், என குணத்திரயங்களாக இருக்கின்றன. அவை புருஷனின் போகத்தின் பொருட்டும், மோக்ஷத்தின் பொருட்டுமாம். பிருஹதாரண்ணியக உபநிஷத்தின் மைத்திரேயி பிராஹ்மணத்தில்

"ஆத்மனஸ்து காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவதி"

என்பது இவ்விஷயத்தையே உபதேசிக்கின்றது.

(2) திருசய வஸ்துக்களுக்கு அழிவு உண்டு. புருஷனுக்கு அழிவில்லை.

(3) அத்வைத வேதாந்திகளின் அபிப்பிராயத்தில், பிரஹ்மமே பிரபஞ்சஸ்வரூபமாகத் தோன்றுகிறது எனபதாம். சாங்கய யோகிகள் மதத்தில் புருஷனும் பிரபஞ்சமும் வேறாக இருப்பினும், புருஷனுடைய சம்பந்தமின்றி பிரபஞ்சம் (ஸத்) இருத்தலைப் பெறுதலின்றாம்.

22. க்ருதார்த்தம் ப்ரதி நஷ்டமப்யநஷ்டம் ததன்யஸாதாரணத்வாத் ॥

போகம், அபவர்க்கம் இரண்டையும் அடைந்தபுருஷனை (முக்தனை) உத்தேசிக்க, பிரதாநம் நாசமுற்றலும், அது முக்தனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பொதுவாயுள்ளமையால், (அம் மற்றவர்களை உத்தேசிக்க) நாசமுறுகிறதில்லை.

குறிப்பு:—(1) யோகிகள் மதத்தில் புருஷர்கள் பலர். அதனுல் ஒருவன் முக்தி பெறுவதினுல், பிரதாநம் அவனைக் குறித்து நாசமடைந்தாலும், மற்றவர்களுக்கு நாசமடைகிறதில்லை. வேதாந்திகள் மதத்தில், புருஷன் ஒருவனே ஆயினும், புருஷன் பிரதிபிம்பிக்கின்ற உபாதிகள் பலவாறுக இருக்கின்றமையால், உபாதிகள் நாசமுறும் வரையில் ஸம்ஸார பந்தம் உண்டு.

(2) பிரதாநம் ஒன்று, புருஷர்கள் பலர். இது ஸாங்கிய யோகிகளின் ஸித்தாந்தம். அடியிற்கண்ட மந்திரம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

“ அஜாமேகாம்லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம்
பஹ்வீ:ப்ரஜா:ஸ்ருஜமாநா:ஸரூபா:”

ச்வேதாச்வதரோபநிஷத்

புருஷார்த்தம் பெற்றவனுக்குப் பிரதாநம் இல்லை. புருஷார்த்தம் பெறுதவனுக்கு, பிரதாநமானது, மஹதாதிரூபமாகப் பரிணமித்து, ஸம்ஸாரத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. இதனுல் ஒருவன் முக்திப்பேறு மற்றவர்களுக்கு இன்றும் என்பது ஸித்தாந்தம் பெறுகிறது.

23. ஸ்வஸ்வாமிஶக்த்யோ: ஸ்வரூபோபலப்திஹேது: ஸம்யோக: ॥

திருச்யம், திரஷ்டா, இவ்விரண்டின் சக்திகளின் சம்பந்தமானது ஸ்வரூபத்தை அடைதலுக்குக் காரணமாம்.

குறிப்பு:—(1) ஸ்வம், திருச்யம் அதன் சக்தி என்றுல், ஜடத்தன்மை. பார்க்கத்தகுந்ததாக இருத்தல் புத்திமுதல்கீழ்க்கடையில் உள்ள யாவற்றும் திருச்யமாம். ஸ்வாமி என்றுல் (ஸ்வத்தை) உடையவன், அதாவது புருஷன், புத்தி (அந்தக் கரணம்), விஷயங்கள் (திருச்யங்கள்) இருக்கின்றன. புத்தி இந்திரியங்களுடன் சேர்ந்து வெளிநோக்கி விஷயங்களைக் கிரஹிக்க, போகங்கள் உண்டாகின்றன. அதனுல் பந்தம் ஏற்படுகிறது. புத்தி, இந்திரியங்களின் சம்பந்தத்தைத் தவிர்த்துப் புருஷனை அறிதல் அபவர்க்கம் எனப்படும். அதுவே கைவல்லியமாம். இவ்விதம் யோகியான

வன் கைவல்லிய நிலையைப் பெறவே, பிரதாநம் இவனுக்கு, முன் சூத்திரத்தில் சொல்லியபடி நாசத்தை அடைகிறது.

(2) கடோபநிஷத்திலுள்ள அடியில்வரும் மந்திரம் இந்த சூத்திரத்தை விளக்குகின்றது.

ஆத்மேந்த்ரியமநோயுக்தம்।
போக்தேத்யாஹுர்மநீஷிண:॥

இதன் பொருள்: இந்திரியங்கள், மநம், இவைகளுடன் புருஷன் சேருங்கால், போக்தா என்று அறிஞர்கள் சொல்லுகிறுர்கள்.

விமுக்தஶ்ச விமுச்யதே ॥

என்ற வசநத்தினுல், இவைகளைவிட்ட புருஷன் முக்தனுகிறுன் என்று சொல்லப்படுகிறது.

(3) ஸம்யோகம் என்பது முன் 1-வது குறிப்பில் கண்டபடி புத்தியின் மூலமாய் விஷயங்களுடன் சம்பந்தித்தலும் விஷயங்களைத் தவிர்த்து புத்தி புருஷனை ஸாக்ஷாத்கரித்தலுமாம். பிரகிருதி புருஷ ஸம்யோகத்தின் முடிவான பிரயோஜநம் யாதெனில், புத்தி முதலில் விஷயங்களுடன் சம்பந்தம்பெற்று, விஷய நுகர்ச்சியின் துக்கத்தை அநுபவத்தால் அறிந்து அவைகளைச் சிறுகச் சிறுகத் தவிர்த்து, வெளிநோக்கியதான புத்தி பின்பு அந்தர் முகப்பட்டு ஆத்ம விஷயங்களில் பயின்று, கடைமுறையில் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் பெறுதலுக்கேயாம். ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் பெறவே, பிரகிருதி புருஷவிவேகம் ஏற்படும். ஞாநம், அதாவது புருஷதர்சநம் பிரகிருதி புருஷ வியோகத்திற்குக் காரணமாம். அதர்சநம் (அவித்தை) பிரகிருதி புருஷ ஸம்யோகத்திற்குக் காரணமாம். அவித்தை என்ற திறைநீங்கவே, ஸ்வதஸ்ஸித்தமான கைவல்லியம் ஸித்திக்கிறது. இந்த தாத்பரியத்தைக் கீதையின் முடிவில் அர்ஜுநன் சொல்லியிருக்கிறுர்:—

“ நஷ்டோமோஹஸ்ஸ்ம்ருதிர்லப்தா ”

இதன்பொருள் “மயக்கம் தீர்ந்தது. முன்னிருந்த ஞாநத்தை திரும்பப் பெற்றேன். இதில் ஸ்மிருதி என்ற வார்த்தையா

னது கவனிக்கத்தக்கது. ஸ்மிருதி=முன்னினைவு. அதாவது எப்பொழுதும் ஜீவாத்மாவானவன் ஸர்வஞ்ஞன்; மயக்கத்தினால் அறியாதவன் போலிருக்கிறான். மயக்கம் நீங்கவே ஸ்வாபாவிகமான ஞானம் வெளிப்படுகிறது.

24. தஸ்ய ஹேதுரவித்யா ॥

அதற்கு (பிரகிருதி புருஷ ஸம்யோகத்திற்கு)க் காரணம் அவித்தையாம்.

குறிப்பு:—முன் சூத்திரத்தில் ஸம்யோகத்தின் ஸ்வரூபம், காரியம், இரண்டும் சொல்லப்பட்டன. இந்த சூத்திரத்தில் அதன் காரணம் சொல்லப்படுகிறது.

அவித்தை (பிராந்திஞானத்தினால் உண்டாகிற வாஸனை) ஸம்யோகத்திற்குக் காரணம். திரஷ்டாவையும், திருச்யத்தையும் ஒன்றுபடுத்தி, நான் என நினைத்தல் பிராந்தி. அந்த பிராந்தி வாஸனையுடன் கூடிய மநமானது பிரளய காலத்தில் பிரதானத்தில் லயத்தை அடைந்து ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் அந்த பிராந்தி வாஸனையுடன் வெளிவருகிறது. இத்தன்மையான மநஸ்வினால் தான் பந்தம் உண்டாகிறது. அதனால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவை நினைத்தும், நான் எனது என்ற பாவனைகளை ஜீவன் விருத்தி செய்கிறான்.

25. ததபாவாத் ஸம்யோகாபாவோ ஹாநம்
தத்த்ருசே: கைவல்யம் ॥

அது (அவித்தை) இல்லாமல் போதலினால் (முன் சொல்லிய) புத்தி, புருஷன் இரண்டின் ஸம்யோகம் அற்றுப்போகின்றது. (இதற்கு) ஹாநம் என்று பெயர். அதுவே (இந்த ஹாநம் நிகழ்தல்) சைதந்நிய ஸ்வரூபியாகிய புருஷனுக்குக் கைவல்யமாம்.

குறிப்பு:—முன்னர் தள்ளத்தக்கதான துக்கம் இன்னதென்றும் துக்க காரணம் இன்னதென்றும், நிரூபணம் செய்து ஹாநம் (விடுதல்) என்பது இன்னது என்று இச்சூத்திரத்தில் வியவஹரிக்கிறார். பந்த நிவிர்த்தி ஏற்பட்டால் ஸ்வதஸ்ஸித்தமான புருஷ ஸ்வரூபம் வெளியாகிறது என முன் சொல்லியபடி, இப்போதும் அவித்தை நீங்கவே, புருஷஸ்வரூபம் ஸித்திக்கிறதென்று இச்சூத்திரத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

Registered No. M. 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள பிரஹ்மணாநக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின் ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 2 { 1912வரு மார்ச்சுமீ 15உ / விரோதகிருதுவரு பைங்குனிமீ 3உ } பகுதி 11.

ப. நாராயண ஐயர், B. A., B. L., F. T. S.,
அ. ரங்கஸ்வாமிஐயர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ரூ 2 தனிப்பிரதி அணா 4.

மதுரை:
விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்
பிரஹ்மஞானசபை வெள்ளி யம்பலத்தின்ஞானதூதாகும். ப. நா.	௩௬௧
ஸந்மார்க்கமுறையும் ஸம்ஸாரியும்—ப. நா.	௩௬௮
அயநம்—R. S. நாராயணசாமி ஐயர்.	௩௭௨
புத்தகவரவு—பத்திராதிபர்.	௩௭௫
சமாசாரம்—பத்திராதிபர்	
பதஞ்சலிமகரிஷி அருளிச்செய்த யோகசூத்திரம்.	௬௯

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2 { 1912 வூ மார்ச்சுமீ 15உ
விரோதகிருதுவூ பைங்குனிமீ 3உ } பகுதி 11.

* பிரஹ்மஞானசபை வெள்ளியம்பலத்தின் ஞானதூதாகும்.

என் சிநேகிதர்களே!

பதினைந்து தேசங்களினின்று அந்தந்த தேசங்களிலுள்ள பிரம்மஞானக் கிளைச்சபைகளிலிருந்து அநேகர் இம்மஹாசபைக்குப் பிரதிநிதிகளாக வந்து கூடியிருக்கின்றார்கள். ஐரோப்பாக் கண்டமென்ன, அமெரிக்காக் கண்டமென்ன, ஆஸ்ட்ரேலியா நாடென்ன, நாலுதிக்குகளினின்றும் ஆண், பெண், சிறியார், பெரியார், ஒரே நோக்கமுள்ளவர்களாய், ஒரே விஷயத்தில் சிரத்தாபக்தி யுள்ளவர்களாய், உயர்நலமமைந்த ஒரே லக்ஷியம் கொண்டவர்களாய், என் முன் தோன்றுகின்ற இம்மஹாசபையில் கூடியிருக்கின்றனர். நம்முடைய எண்ணங்கள் பலவாறாய் வேறுபடும். நம்முடைய பாஷை

* குறிப்பு:—காசிக்ஷேத்திரத்தில் பிர்ம்மஞான சபையின் சென்றவூ டிசம்பர்மீ கடைசியில் கூடிய பெரிய கூட்டத்தில் வந்திருந்தவர்களில் பலர் பலபாஷையில் பிரஹ்மஞான சபையின் உயர்நலத்தைப்பற்றி உபந்நியாஸம் செய்தார்கள். முடிவுரையாக மாதுஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மையார் ஆங்கிலத்தில் செய்த உபந்நியாஸத்தின் சுருக்கம் இது.

களும் வேறுபடும். பல மதஸம்பிரதாயங்களை அநுஷ்டானத்தில் உடையவர்களாகவிருப்போம். சமயமுறைகளிலும், ஜாதியிலும், வர்ணத்திலும், தேசங்களிலும் இச்சபையில் கூடியிருக்கின்ற நாம் வேற்றுமையை யுடையவர்களாக விருப்பினும், உயர்நலமமைந்த ஒரு லக்ஷியத்தில் ஒருமைப்பாடுள்ளவர்களாக விருக்கின்றோம். அதாவது, பொதுஜந கைங்கர்யம் செய்தல் மூலமாய் ஈசுவர கைங்கர்யம் செய்தல் என்பதும், உலகில்வாழும் ஜநங்கள் எல்லாம் சகோதரதர்மம் என்பதனுள் அடங்குகிறார்கள என்ற நலமமைந்த மெய்யுணாவைப் பரவச் செய்யும் முயற்சி என்பதுமாம். இந்த இடத்தில் பலவர்ணம் பலஜாதி பேதங்களுள்ள ஆண்பாலர்களும் பெண்பாலர்களும் எவ்விதத் துவேஷ புத்தியுமின்றி ஒரே மதத்தினராய், ஒரே கைங்கர்யத்தில் எண்ணமுள்ளவர்களாய், ஒரே லக்ஷியத்தால் தூண்டப்பட்டவர்களாய்க், கூடி இருக்கின்றமையை இவ்விடதைதில் தவிர வேறிடத்தில் நான் கண்டிலேன். ஒருவரோடொருவர் சிநேகபாவமும், சகோதரபாவமும் கொள்ளுகின்றவராய், வர்ணம், ஜாதி தேசம், பால் பேதமில்லாமல் மிகப் பிரியத்துடன் ஒருவரோடொருவர் ஸல்லாபம் செய்துகொண்டிருப்பதை நான் கண்ணுற்று மநங்களித்தேன். இனி வரப்போகும் காலத்தின் முற்குறியாக இது இருக்கிறதென்று நான் மதிக்கின்றேன். வேற்றுமைப்படுத்தும் சரீரங்களைக் கவனியாமல் எங்கும் பரவினதாயுள்ள ஆத்மா ஒன்றேயென்ற ஏகிபாவ உணர்வு இனிவருங்காலத்தில் நிகழும். இச்சபையில் பல பாஷையில் பல நண்பர்கள், அவரவர்கள் மநத்தின் கண் எழுந்த எண்ணங்களைப் பிரஸ்தாபித்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் பிரஸ்தாபித்த எல்லா எண்ணங்களிலும் கருத்து ஒன்றே. பொதுஜந கைங்கர்ய முறையில் "நான் முந்துவேன், நான் முந்துவேன்" என்ற அவாவானது ஒவ்வொருவரையும் தூண்டியதாக நான் நினைக்கிறேன். இக்காலத்தில் பலதேசத்தார்கள் வியாபாரப் போட்டியால் ஒருவரை யொருவர் மேற்போக வேண்டுமென்று பேராசை கொண்டு, போராட்டம் செய்கின்றனர். இத்தன்மையான சுபாவம் நீங்கி மநச்சாந்தராய் அறிவு நிறைந்தவராய் ஜநகைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டவராய் ஆதல் எக்காலம்? அக்காலம் சீக்கிரமாய் வரவேண்டுமென்பது என் பிரார்த்தனை. ஆத்ம ஐக்யபத்யமுள்ள உணர்ச்சி

யுடையவராய் இனிவரப்போகின்ற மனிதவர்க்கம் அமையுமென்றும், அது உலகத்தில் சமாதானத்துடனே நடைபெற்று வாழுமென்றும், நாம் எல்லோரும் எதிர்பார்க்கின்றோமல்லவா? இப்போது உலகத்தில், ஜநக்கணக்கில், ஜநங்கள் விர்த்தியாகிறார்கள் என்றும், உலக நாகரீக முறைகளிலும், கல்வி அறிவிலும், ஞானத்திலும், எங்கேபார்த்தாலும் ஜநங்கள் அபிவிர்த்தி யடைகின்றார்கள் என்றும் கண்கூடாய்ப் பார்க்கின்றோம். பழமையான தப்பெண்ணங்கள் வரவரக் குறைகின்றன, மறைகின்றன. வீணான பழைய சமுசயங்கள் வரவரத் தொலைகின்றன. இனிவரும் நற்காலத்திற்குத் இது நலமான சூசனையாம். ஆயினும் முற்றும் நற்காலம் விடிந்துவிட்டதென்று நாம் நினைப்புக்கொள்ளா வண்ணம், ஹெலினம்பாள் அம்மையாரும், அன்னிபெஸண்டு அம்மையும் முழு மோசக்காரர்களெனச் சிற்சில சமயங்களில் பத்திரிகைவாயிலாகநமதுகண்ணுக்குத் தோன்றும். இவ்வபிப்பிராயம் அநேகமாய் ஜநங்கள் மறந்திருப்பார்களென்று நான் மதித்தேன். மறுபடியும் ஒருமுறை அதைப் படிக்க வியப்புக்கொண்டேன். ஆயினும் அத்தன்மையான பிரஸ்தாபம் துவேஷத்தினால் உண்டானதென நாம் நினைக்கவேண்டாம். அறிவின்மையே அதற்குக் காரணமாம். ஜநங்கள் பொதுவாய்த் தம்மைப்போல் பிறரை நினைக்கின்றார்களல்லவா? எக்காரியத்தைச் செய்திடினும் "தமக்கு" "தமக்கு" என்று ஒரு காரியத்தைச் செய்கின்றார்கள! தன்னுடைய அநுபவத்திலில்லாத ஒரு காரியத்தை ஒருவன் செய்திடில், அவனையும் அனைது காரியத்தையும் உலகத்தினர் பிசகாக நினைத்தல் ஸகஜந்தானே! சாதாரணமான உலகத்தாரின் அநுபவத்திற்குப் புறம்பான விஷயங்களைநாம் செய்தோமாகில், நம்மைப் பித்தரென்றே அவர் மதிப்பாரன்றோ! நமது கருத்தையும், நோக்கத்தையும் சற்று ஆராய்வோம். பிறர் நலம்பெற நாம் தொழிற்படமுயலுகின்றோம். இஃது இக்காலத்தியர், தர்மமென்று கொள்ளும் சித்தாந்தத்திற்கும், விரோதமாயிருக்கின்றது. அதுவோ, வலியான் எளியானைத் தாக்கி அவன்பேரில் ஏறுதலாம்; நாமோ உலகத்தார் மதிக்கின்ற உலகநலங்களை விரும்புகின்றோம் அல்லோம். நம்மொழுக்கம் உலகவொழுக்கத்திற்கு முரணுகின்றதன்றோ? அதனால் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தில் நாம் பித்தராகவாவது இருக்கவேண்

டும். அல்லது மோசக்காரராகவாவது இருக்கவேண்டும். இவ்விரண்டில் ஒன்றுதான் நம்முடைய தகைமையாகவேற்படும். உலகில் ஒவ்வொருவனும் யாதேனும் ஒரு சுயநலத்தால் தூண்டப்பட்டு ஒரு கர்மம் புரிகிறான்; தனக்கு நஷ்டத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டாவது மாற்றானைச் சகோதரனென்று கருதி அவன் நலம்பெற வேண்டுமென ஒருவன் ஒரு கருமம் செய்தால், அவன் நடப்பை ஜனங்கள் அறியமாட்டார்கள்தானே. அஃது அவரது அநுபவத்தில் இல்லாமையால் என்றறிக. அவனை அறிவிலி என்றுதானே மதிப்பார்கள். பொதுஜந அநுபவத்திலில்லாத விஷயத்தை உலகம் வெறுத்தல் இயல்புதானே! இனிமேல் வரவர ஜநசமூகத்தில் உலகசம்பத்திலும் உலகச்செல்வாக்கிலும்ஒருவன்உயரவிரும்புதலைப் பார்க்கிலும், உலக கைங்கர்யம செய்தல் நலம் என்ற எண்ணம் பரவும். மேலும் பூர்வீக சரித்திரத்தை ஆராய்வதில், வெற்றிபெற்ற அரசர்களுடைய பெயர் உலகில் நெடுநாள் நிற்காமல் மறைந்துபோகவும்,ஜந ஸமூகத்திற்குக் கைங்கர்யம் செய்த பெரியார்களின் பெயர் பிரகாசமாய் இன்றும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கவும், பார்க்கிறோம். அதனால், அறிவின்மைபற்றி ஒழுகுகிறதாக நம்மை ஜநங்கள் மதித்தாலும், முற்காலத்திய பெரியாரை நினைக்க மனச் சோர்வு நீங்கி நாம் உத்ஸாகம் பெறுவோம். ஜயபேரிகை முழங்கின ஜர்க்ஸீஸ் என்ற பார்ஸீக தேச சக்கிரவர்த்தியின் பெயரை எவரேனும் இப்போது நினைப்புக்கொள்ளுகிறார்களா? இல்லை. தத்துவசாஸ்திரியாகவும், குருவாகவும் ஞாநியாகவும் விளங்கின பைதகோராஸ் என்பவரின் ஞாபகத்தை இன்னும் நினைப்புக் கொள்ளுகிறார்களன்றோ? உலகத்தில் நிரதிசய கம்பீரம்பெற்று உலகத்தியர் சிரத்தாபக்தியுடனே வணங்கப்பெறுகிறவர் யாவரென்று மதிக்கிறீர்கள்? ராஜ்யத்தை ஜெயித்தமன்னர்களல்லர். புத்தர் கிறிஸ்து இவர்கள் போன்றவர்களாவர். நித்ய வஸ்துவை யனுகும் வழியைக்காட்டிய ஞாந குருக்களே உலகத்தாரால் மதிக்கப்படுகின்றார்கள், அன்பு பாராட்டப்படுகின்றார்கள், தனக்கு நல்வழி காட்டிய மஹா புருஷனையன்றோ ஒவ்வொரு மனிதனும் வணங்குவான், ஆராதிப்பான். ஜர்கஸீஸ் என்பார் ஜயித்த நூறு ராஜ்ஜியங்களை விரும்பி, ஒருவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் திவ்விய வாக்கினால்

சொன்ன பகவத்கீதையை இழக்கச்சம்மதிப்பானோ? பிரகிருதியின் உயர்நலம் நசுரமெனமதித்து புருஷனின் நித்தியமான உயர்வுறவுயர்நலத்தைக் கான ரூபமாக வசனிக்கின்ற ஞானிகள் தாம் ஞானபூமிக்கு அரசர்கள்! மனிதர்களின் ஹிருதயங்களை ஆளும் இறைவர்களாவர்! அத்தகையர்களான மஹா புருஷர்களைப்பண்புடனேயும், பணிவுடனேயும், நிதர்சனமான திருஷ்டாந்திகளாக நம்முன்னர் வைத்து அவர்களை வழிபட்டு அவர்கள் செய்துகாட்டிய ஒப்பில்லா உயர்நலமுள்ள உலக கைங்கர்யத்தை அற்பமேனும் நாமும் நம்முடைய சிற்றறிவுக்கும் திறனுக்கும் தக்கபடி செய்யத் துணிவோம். அப்படி செய்வதில் பிறர் அறிவிலிகள் என நம்மை ஏளனம் செய்தால், அப்போது, அம்மஹா புருஷர்கள் வகுத்துக்காட்டிய வழிபற்றி அன்றோ நாம்நடைபெறுகிறோம் எனத்தைர்யம்கொளல்வேண்டும்.

2. சென்றகாலத்திய விஷயத்தைவிட்டு, இனிவரப்போகும் காலத்தின் விஷயத்தைப்பற்றி யோஜிப்போம். நாம் இனிச் செய்யவேண்டிய தொழில் நம்முடையதே. இந்நகரைவிட்டுப் பிரிந்து இச்சங்கத்தில் நீங்கள் பெற்ற உயர்நலமுள்ள எண்ணங்களுடனேயும் உத்ஸாகத்துடனேயும் நீங்கள் அவர் அவர் இடம்போய்ச் சேர்வீர்கள். இவ்விடத்தில் நீங்கள் பெற்ற நலமுள்ள எண்ணத்தையும் உத்ஸாகத்தையும், நீங்கள் சந்திக்கு மவர்களுக்குக் கொடுமின். உலக கைங்கர்யமே நலமுள்ள முறைஎன நீங்கள்கொண்ட தீர்மானத்தைப் பிறருக்கு அறிவுறுத்துமின். இத்தன்மையான சபையில், நலமமைந்த உத்ஸாகமும், நற்கார்யம் செய்தலில் மன எழுச்சியும் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டாகி இருக்கும். அந்த உத்ஸாகத்தையும் மனவெழுச்சியையும், நழுவவிடாமல், நீங்கள் தொழிற்படும் களத்துக்குக் கொண்டுபோமுன் உங்கள் மனத்தில் எழுகின்ற நற்பாவங்கள் நற்கர்மங்களாகப் பரிணமிக்கும்படி செய்மின். வருகிற வருஷத்தில் ஆதியாற்றில் திரும்பக்கூடுவோம். அப்போது ஒவ்வொருவரும் தாம் செய்திருக்கும் நற்கார்யங்களை விஸ்தாரமாகப் பிரஸ்தாபிக்கும்படி அநேக நன்மைகளை நீங்கள் புரிந்துவருவீர்களென நம்புகிறேன். நம்முடைய பிரியமான பிரஹ்மஞான சபைக்கு இன்னும் அதிகமாக நன்றாய் உழைக்க, தீவிரமான உத்ஸாகத்தையும், மாசற்ற

மனத்தையும் உடையராகிச் சந்திப்பீர்களென நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

3. நம்முன்னர், நாம் செய்யவேண்டியதாகிய வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. நம்முடைய சபையால் வெளிவந்த புத்தகங்களில், ஒரு மஹாபுருஷன் அவதாரம் சமீபத்தில் ஏற்படும் எனப்பிரஸ்தாபம் நிகழ்கின்றதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அவரை, ஹிந்துக்கள், லோககுரு அதாவது ஞானபண்டிதரென்றும், பவுத்தர்கள், போதிஸத்வா அதாவது ஞானக்கருவூலமென்றும், கிறீஸ்துவர்கள், அவரை கிறீஸ்து அதாவது இறைவனின் ஞானதூதரென்றும் சொல்லுவார்கள். இந்த பிரஹ்மஞான சபையைச் சேரும் ஒவ்வொருவரும் பெறும் நலம் என்னவென்றால், அவர் அவருடைய சமயத்தின் உயர்வை இழக்காமல் புதிய ஞான தேஜஸைப் பெறுதலும், அப்படிப் பெறுதலினால், எல்லா மதங்களிலும் பல நாமங்களால் ஆராதிக்கப்பெறும் ஞானகுரு நாதன் ஒருவனே யென்றும் நிதர்சனமாகும். அதனால் ஒரு மதத்தினின்று வேறு மதத்திற்கு ஒருவன் மாற்றம்பெறவேண்டுவதில்லை. ஏனெனில் எல்லா மதங்களிலும் ஆராதிக்கப்பெறும் பரமபுருஷன் ஒருவனே! "ஒருவனே" தேவன். அவரை நோக்கியே எல்லா மதஸ்தர்களின் பிரார்த்தனைகளும் ஸ்துதிகளும் செல்லுகின்றன. அவரிடமிருந்தே, எல்லா அருட் பிரசாதங்களும் வருகின்றன "எந்த உருவத்தை யார் ஆராதித்தாலும், அதன் மூலமாய் என்னையே அவர் ஆராதிக்கின்றனர்" என ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் உபதேசித்துள்ள நலமுள்ள வாக்கியம் உங்கள் ஞாபகத்திற்கு வரும் "உலககுரு" என்பார் ஒருவரே! அவருக்கு எந்தப் பெயர் வைத்து வசனித்தால் என்ன? பரம புருஷனை ஈசுவரன் ஒருவனே. அவனுக்குப் பல குணங்களிருப்பினும், அவர் ஒருவரே யாவர். பலபெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார் அன்றோ? உண்மையில், "ஒருவனே தேவன். ஒருவனே பரமகுருவாம்". எல்லாச் சமயங்களும் அவரையே நோக்குகின்றன.

4. சமீபத்தில், இங்கிலாண்டில் யார்க்கு என்னும் பட்டணத்தின் கண்ணுள்ள கிறீஸ்து கோயிலில் கானன் ஆஸ்டின் என்னும் கிறீஸ்துபாதிரியார் செய்தஉபந்நியாசத்தில், திரும்பவும் அவதாரம்

சீக்கிரத்தில் ஏற்படும் என பிரஸ்தாபித்தார். கிறீஸ்துவர்கள், அம்மஹா புருஷனை "லோககுருவை" கிறீஸ்து என்றுதானே சொல்லுவார்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணன், போதிஸத்வா, கிறீஸ்து முதலிய பெயர்கள். ஒரே மஹா புருஷனைக் குறிக்கும் பல பெயர்கள். நம்மன் பிற்குரியர் ஒரே பிரபு ஆவார். கடவுள் ஒருவராயினும், அவருடைய எந்த மூர்த்தியைப் பிரியத்துடன் பக்தன் வழிபடுகிறானோ, அந்த மூர்த்தியே, சொர்க்கத்தில், இவன் முன்னர்த்தோன்றுவர். இவனை ஆதரிப்பர். இவனுக்கு வேண்டியவைகளை எல்லாம் அளிப்பர். "எவ்வெவர் எப்படி நினைந்தாலும், அவ்வவருக்கு அப்படி த்தோன்றுவர்", அவ்விதமே, மஹா குருவும் ஒருவரே ஆயினும், அவரை எம்மூர்த்தி ரூபமாக வணங்கி வழிபடுகிறோமோ அம்மூர்த்தி ரூபமாகவே வந்து நமக்கு ஞான உபதேசம் செய்வர். நம்மை நல்வழிப் படுத்துவர். வார்த்தை பேதமே அன்றி, வஸ்து பேதமில்லை. உலகத்தார்க்கு நமது பிரஹ்மஞானசபையானது வெள்ளியம்பலம் என்ற ஞானக்குருக்களின் சபையின் தூதாக ஏற்பட்டுள்ளது. அந்த வெள்ளியம்பலமே, இந்த சபைக்கு அதிஷ்டானம். அதைத்தான் நாம் வற்புறுத்திச் சொல்லுகின்றோம். லோககுரு அவதாரம் ஏற்படும் என்பது உண்மைஎன்று உறுதியாகச் சொல்லுகின்றோம். அவர் வரவை ஹிமாசலத்தை நோக்கிக் கண்களை நிமிர்ந்து பாருங்கள். அவர் வரவை எதிர்பாருங்கள். இந்நாட்டில் சமீபகாலத்தில் அவர் பாதங்களின்ஸ்பரிசம் ஏற்படும். அவர் ரிஷியாகத் தோன்றினும் தோன்றுவர். அவர் ராஜனாகத் தோன்றினும் தோன்றுவர். உயர் உத்தியோகத்தை வகிக்கினும் வகிப்பர். தாழ்ந்த உத்தியோகத்தை வகிக்கினும் வகிப்பர். வெளித் தோற்றத்தால் அவரைக் காண்பதரிது. ஆடையாலும், ஆபரணத்தாலும், அவரைக் காண்கிலம். அன்பார்ந்த ஹிருதயத்தால் அவரைக் காணலாம். அவ்விதம் அறிய ஆயத்தம் செய்துகொண்மின்.

ப. நா.

ஸந்மார்க்க முறையும், ஸம்ஸாரியும்.

(304-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

---

7. அவன் ஞாநியாக ஆவது எவ்விதம்? அவன் ஆன்ம முறையாகிய சன்மார்க்கத்தில் ஒழுகுவது எவ்வண்ணம்? கருதும் லக்ஷியத்தை மாற்றவேண்டும். இந்த ஜன்மத்திலாவது, இனிவரும் ஜன்மத்திலாவது, தான் ஆர்ஜிக்கின்ற பொற்குவியலின் பிரயோஜன மின்மையை உணரவேண்டும்! பிறர் நலம்பெறச்செய்யும் கைங்கரியத்தின் உயர்வை அறியவேண்டும். ஈசுவர சங்கல்பம் நடைபெறும் முறையின் மகிமையின் ஒரு அம்சத்தையாவது கண் உள்நோக்கிப் பார்க்கவேண்டும். உலக ஜீவனமென்றால் தியாக மென்றுணர வேண்டும். தியாகத்தினாலன்றோ உலகங்களெல்லாம் இரக்ஷிக்கப்படு கின்றன. மனம் மொழிமெய்களை வசப்படுத்தி புத்தியின் உயர்நலத்தை பெற்றவனன்றோ அவன் ஞாநபூமியில் தீரனாவானன்றோ? தான் பெற்றிருக்கிற குணங்களை விடவேண்டுவதில்லை; ஆனால் இதுவரை சுயநலம் பாராட்டினான். அத்தன்மையை இப்போது விலக்கவேண்டும். பிறர் துயரத்தைக்கண்டு உபேக்ஷையாக விருந்தான். அம்மனோநிலையை இப்போது தவிர்க்கவேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் பசிப்பிணியால் வருந்தவும் அவர்கள் செல்வத்தைக்கைப் பற்ற இரக்கமின்றி இதுவரை ஒழுகலாயினன். தன் சகோதரனைக் கூட வருந்தச்செய்து இம்சித்து நடைபெறலாயினன். இத்தன்மையான மனோதர்மத்தை இனி தொலைக்கவேண்டும். இதுகாறும் சுயநலத்தையே லக்ஷியமாக முன் வைத்திருந்தான். இனிமேல் பிறருக்குக்கைங்கர்யம் செய்வதைத்தன் லக்ஷியமாகநினைக்கக்கடவன். பிறரை ஹிம்சித்து நசுக்குவதற்காக உபயோகித்துவந்த பலத்தைஇனித்தள்ளுண்டோரை விடுவிப்பதற்காக உபயோகிக்கக்கடவன். வணிகர் பூமியில் அவன் குபேரனாக இதுகாறுமிருந்தான். இனி ஞாநபூமியில் ஞாநதீரனாக ஆகுவான். இனி அவன் வாழ்நாள் முழுமையையும் ஜநசமூகத்துக்கு நலம்பயக்கும்படியாக அர்ப்பணம் செய்வான். அவன் சம்பத்தெல்லாம் பிறருக்கு உதவிபுரிய வகித்திருக்கிறான். வெளி ஒழுக்கமாத்திரம் வேறுபாடின்றும் முன்போலவே ஆர்ஜிப்பன். ஆனால் பிறர்சேவைக்காக மனத்தின்கண்ணுள்ள லக்ஷியத்தை மாற்றவேண்டும். மனத்தின்கண் கருத்தை மாற்றவேண்டும். அவன்

ஒழுக்கம் வெளிப்படையாக எவ்விதமிருந்தாலும் மனம் இத்தன்மையாக விருத்தல்வேண்டும். ஒருவன் உலக வாழ்வில் அழுந்தினவனாக விருப்பதும், அல்லது ஆன்மா நோக்கமாய் ஸந்மார்க்கத்தில் நடைபெறுவதும் ஒருவன் மநோபாவத்தைப் பொறுத்தவென்றறிக.

8. கடமையென்ற வார்த்தையைப் பிரஸ்தாபித்தேன். ஞாநமுறையில் எக்காரியத்தைச் செய்தாலும், கடமையால் தூண்டப்பட்டுச் செய்தலே முதற்படி. நீவிர் ஒவ்வொருவரும் உலகில் செய்யும் கர்மத்தை முதன்மையில் உலகஜீவநத்துக்கு அநுகூலமா யிருக்கிறதென்று நினைத்துச் செய்வீர்கள். அப்படிச் செய்தல் குற்றமன்று. மானபங்கத்திற்கு ஹேதுவானதுமன்று. ஆனால் அவ்விதம் செய்துவருவதில் சிறுகச்சிறுக நாம் அதைச் செய்கிறோம். அப்படிச் செய்தல் நம் கடமையென எண்ணங்கொண்டு செய்ய முயலுவீர்களாயின், அதுதான் சந்மார்க்கத்தில் முதற்படி. இதில் நீங்கள் லக்ஷியத்தை மாற்றுகின்றீர்களே யல்லாமல் கர்மத்தையும் தொழிலையும் விடுகிறீர்களில்லை. செய்யவேண்டிய கடமையை முடிக்கவேண்டும். உலகமென்ற சக்கரம் அதனால் நடைபெறுகிறது. ஜநங்கள் ஆண், பெண் யாவரும் வெவ்வேறான வியாபாரமுறை,தொழில்முறை,பற்றி நடைபெற்று ஜீவநம் செய்யவேண்டியவர்களாயிருக்கின்றார்கள். வியாதிஸ்தனுக்கு மருந்து முதலியன கொடுத்து உதவுதல் வேண்டும். அறிவில்லான் கல்வி பெறவேண்டும். வலியான், மெலியான், பணக்காரன், ஏழை இவர்களுக்குள் விவகாரங்கள் நேரிடின் நடுவுநிலைமை வழுவாது நியாயமுறை நடத்தப்பெறவேண்டும். இவ்விதம் உலகிலுள்ள ஆண் பெண் யாவரும் பெரிய வியாபாரியென்ன,சிறு வர்த்தகன் என்ன, வைத்தியன் என்ன, நியாயவாதி என்ன, உபாத்தியாயரென்ன,இவர்கள்போன்று தொழில் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் தொழிலைக்கடமையாக மதித்து, உலகநிகழ்ச்சியை, ஈசுவரசங்கற்பம் நிறைவேறுதல் எனவெண்ணி அதில் தாமும் ஓர் கைங்கர்யத்தைச் செய்ய அமர்ந்திருக்கிறோமென்று நினைக்கற்பாலர். "நான் இந்த வேலையில் புகுந்திருக்கிறேன். அதைப் பூர்ணமாக நிறைவேற்ற வேண்டுவது என் கடமை. நான் கல்வி கற்பிக்கின்றேன். வியாதியை சுவஸ்தப்படுத்துகிறேன். வியவகாரம் செய்கிறேன். வியாபாரம்

செய்கிறேன். பலவாறான வர்த்தக சம்பந்தங்களை யேற்படுத்துகின்றேன். இப்படிச் செய்தல் அந்தந்தத் தொழிலால் ஏற்படும் பணத்துக்காவது, செல்வாக்கு கௌரவம் இவைகளுக்காகவாவது அல்ல, என் சொந்த லாபத்திற்கன்று. ஆனால் என்னைவிட உயர் நலமமைந்த இறைவனின் சங்கற்பமான உலக கைங்கர்யம் நேர்மையாகவும் சிறப்பாகவும் நடைபெறவேண்டும் என்பதை உத்தேசித்தும்,அந்த ஈசுவர சங்கற்பநிகழ்ச்சியில் நானும் ஒரு சேவகனாகவிருந்து கைங்கர்யம் புரிவதற்கென்றும்,'' ஒருவன் எண்ணற்பாலன்.

9. இதுதான் முதற்படி. உங்களுக்குள் இதைச்செய்ய இயலாதார் ஒருவருமிலர். முன்போலவே உங்கள் கர்மத்தைச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்வதில் நான் சொன்ன புதிதான பாவத்துடன் மாத்திரம் செய்தல்வேண்டும். கர்மம் ஒன்றே; அதைப்பற்றிய மனோபாவம் மட்டும் இப்போது வேறுபடுகிறது. வேலைக்காரன் யஜமானனை நோக்கி அவரது கட்டளையை நிறைவேற்றுமாறுபோல உலக சம்பந்தப்பட்ட கைங்கர்யத்தை நீவிர் நிறைவேற்றினவராவீர். அவனது யஜமானன் மேலுள்ள பக்தி சிரத்தைக்குத் தக்கவாறு யஜமானன் இட்ட கட்டளையை நிறைவேற்றுகிறான். இனி உங்கள் கார்யத்தை நீங்கள் செய்கிறபோது இவ்விதமாக உயர்நலமமைந்த லக்ஷியத்தை வைத்துச் செய்வீர்கள். "உலக சம்ரக்ஷணைக்குரிய கைங்கர்யத்தின் ஒரு பகுதி என் கடமையாக ஏற்பட்டுள்ளது. அதை நான் செய்கின்றேன்.'' நீங்கள் செய்கின்ற ஒவ்வொரு காரியமும் கடவுளிட மிருந்தே நேராக வந்த ஆக்ஞைப்படி செய்வதாகவேற்படும். அவரது சங்கற்பம் உலகத்தை நடத்துகின்றது. உயர்ந்த தேவர்கள் ஈசுவர சங்கற்பத்தை நடத்துவதில் தாம் ஓரோர் பாகத்தைத் தலைமேற்கொண்டு செய்யக்கூடியது. அவ்விதமே நீங்களும் செய்தவர்களாவீர்கள். ஜியார்ஜ் ஹெர்பர்ட்டு (George Herbert) என்ற ஞானியார் சொல்லியிருக்கிறபடி, வீட்டின் அறையைப் பெருக்குகிறவனும்,அத்தொழிலை ஈசுவர கைங்கர்யமென, நினைப்பானாகில், அத்தொழிலின் தன்மையை உயர்த்தினவனாவன். கைங்கர்யமாகவும், கடமையாகவும் செய்யப்படுகிற எல்லாம் ஸந்மார்க்கமுறை. தனக்கென் றில்லாமல் பொதுஜனங்களுக் கென்று செய்யும் கர்மமெல்லாம் ஸந்மார்க்கமுறை. ஆனால், இது இலகு

வான காரியமன்று. இதில் ஈசனை ஏமாற்ற முடியாது. நாம் இக்காரியத்தைச் செய்கிறோம். கடவுள் கண்டுகொண்டிருக்கிறாரா? அரைகுறையாய்ச் செய்தாலென்ன? என இவ்விதம் நினைத்தல் ஒண்ணாது. அவர் எல்லாவற்றையும் பார்க்கின்றார். அவர் பார்வை எங்குமுள்ளது, என்று முள்ளது; அதற்குத் தூக்கம் இன்று. வேலையை அவசரத்தில் அலங்கோலமாய்ச் செய்தல் ஒண்ணாது. தேவகைங்கர்யம் புரிகின்ற தொழிலாளிகள் அத்தன்மையாகச் செய்யார். அது அவ்வாறாயின், அறிவில்லாத மூடன் கார்யமாகும். தொழில் என்பது ஒரு கலை. கலை என்றால் நேர்மையாய்ச் செய்யும் வேலை. ஈசனுக்கு விசுவகர்மா என்ற பெயர் உண்டு. ஒவ்வொருவரும் அதனால் ஸகலகலாவல்லவராவர். அவ்விதமே அவர் கர்மம் செய்கின்றவருமாவர். யாதொரு குறைவுமின்றி நேர்மையாய்ச் செய்யக் கடவர். உலகில் சிறிதாயினும், பெரிதாயினும், ஈசுவர சிருஷ்டியில் அதனுடைய அமைப்பின் வனப்பு பூர்ணமாய் விளங்குவதைக்காணலாம். ஒரு பூதக்கண்ணாடியை வைத்துக்கொண்டு ஆராய்ச்சி,எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நுண்ணியதாய் நடைபெறுகிறதோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு அற்புதமானவிதமாய்ப் பொருள்களின் நேர்மையான அமைப்பு நமக்குத் தோன்றுவதாகும். ஸ்தூலக் கண்ணுக்குப்புலப்படாதது பூதக்கண்ணாடியால் புலப்படும். நுண்ணியதான இரண்டு அணு அமைப்பென்ன, நுண்ணியதான, கிளிஞ்சிலில் செய்யப்பட்டிருக்கிற அற்புதமான சித்திரவேலையென்ன, ஜியாமதி என்ற கணித சாஸ்திரத்திற்கு ஒற்றுமையாய் அவ்வளவு பூர்ணமாய் இவைகள் அமைக்கப் பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம் யாதோ? எவரை உத்தேசித்தோ? என்றால், மனிதனிடமும் கடவுளிடமுமுள்ள குணாதிசயங்களில், பூர்ணமா யிருத்தலின் உணர்வு என்பதொன்றுண்டு. அதன் திருப்திக்காகவென்று நீ மதி. ஒவ்வொருவனுடைய சீலமும் தகைமையும் அவன் செய்து முடிக்கும் கர்மபலனால் அல்லாமல், அக்கர்மத்தை வஞ்சனையின்றிச் செய்யும் விதத்தினால் மதிக்கத்தக்கது. செய்யும் கர்மத்தாலன்றி அக்கர்மம் செய்யப்படும் முறையால், செய்பவன் குணாதிசயம் விளங்கும். இத்தர்மத்தை உங்கள் கிருகத்திலும், தொழிற்சாலையிலும், உத்தியோக விடுதியிலும், கொண்டு செலுத்தும்போது அற்பமான

ரகத் தோன்றும். ஒவ்வொருவன் கர்மத்தையும் அக்கர்மத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் தனிப்பட ஆராயும்போது அற்பமாகவே காணும். உலக முழுவதும் இத்தர்மம் நிகழ்கிறதென்று மதித்தால் இத்தர்மம் அற்பமாகத் தோனுது. இப்போது தோன்றும் உலகம் வேறுகத் தோன்றுவதாம். அம் முகப்பார்வை எவ்வளவு வித்தியாசமா யிருக்குமென்று நினைக்கின்றேன். அப்போது உலகின் கண் நேர்மையும், அழகும் விளங்குமன்றே? இத்தர்மம் உலகில் நடைபெறுமாகில், அலங்கோலமான பரபரப்பான தொழிலில்லை. பதட்டமான கார்யமில்லை. கடைகளில் சந்தேகப் படும்படியான சரக்குகளில்லை. ஒவ்வொரு வஸ்துவும், யாதொரு விதமான மோசமான வஸ்துவுடன் கலப்பில்லாமல் தன் தன் சுபாவத்திலிருக்கும். ஒவ்வொருபொருளும் உள்ளும் புறமும், ஒன்றோடொன்று முரணுமல் யதார்த்தமாயிருக்கும். ஒவ்வொரு பொருளின் வெளிமதிப்பும் உள்மதிப்பும், ஒன்ருயிருக்கும். ஒவ்வொரு கிருகமும் குறைவின்றி நிறைவாக அமைக்கப்பெற்றிருக்கும். ரஸ்தாவின் பக்கப் பள்ளங்களான கழிவு வாய்க்கால்கள் நேர்மையாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொன்றும் மனிதன் சக்திக்கும் யுக்திக்கும் ஏற்ப நன்ருய் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். பார்த்தவிடமெல்லாம் குறைவில்லா நிறைவைக் காண்போம். இத்தன்மையானஉலகத்தை நான் விவரிப்பது ஒரு கட்டுக்கதைபோல் இப்போதுதோன்றும். அதை முடியாத கார்யமாக நினைப்போம். உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் அவனவன் சக்திக்கும் சாமர்த்தியத்திற்கும் தக்கபடி யதார்த்தமாகத் தொழிலைக் கடமையாகச் செய்வானுயின், மேல் வர்ணித்தபடி உலகம் அமைவது இலகுவான காரியந்தான். மறுபடியும் நான் வற்புறுத்திச் சொல்லுகின்றேன். ஆன்ம லாபத்திற்குரிய சன்மார்க்கமுறையில் கடமை என்பது முதற்படியாக அமைகிறது. இது உங்களுடைய ஆற்றலுக்குப் புறம்பானதன்று. உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் சமீபத்திலுள்ளது. இலகுவான காரியம் இது.

10. இதைவிட உயர்வானபடி சன்மார்க்கமுறையில் வேறென்றுண்டு. உலகில் இறைவனுடன் கூட்டுறவாய்த் தொழில்புரியுமவர்களில் ஒருவராக உங்களை மதித்தலும், கம்பீரமான இவ்வண்டபிண்டசராசரங்களில் நடைபெற்றுவரும் ஈசுவரசங்கற்ப கைங்கர்யமுறையில்

உங்களுடைய கர்மமும் ஒரு பகுதியாயமையும்படியாய்ச்செய்தலும் அவ்விதம் நினைத்தலும் ஒருபெரிய காரியந்தான். அமெரிக்காதேசத்திலிருந்த எமர்ஸன் (Emerson) என்ற ஞானியார் உபதேசித்தபடி "ரஸ்தாவின் அருகாமையில் நீ காணும் அற்பமான ஒரு தூணை இலக்ஷியமாக வைத்து நீ தொழில் புரிவதைவிடப் பரந்த ஆகாசத்திலுள்ள ஒருநக்ஷத்திரத்தை இலக்ஷியமாக வைத்து அதை நோக்கி உன் ரதத்தைச் செலுத்து. அதை முன்வைத்து உன் தொழிலைச் செய். இதுவும் உன் திறமைக்கு இலகுவானதாகும்." இதுவும் நீ செய்யக்கூடிய காரியத்தில் உயர்ந்ததாக முடியாது. உன் கடமையென்று சொன்னேன். அதைவிட மேலான தர்மம் ஒன்றுண்டு. அது உயர்நலமுள்ளது. நீ செய்யும் எல்லாவற்றையும் தியாகமாகச் செய்தலே அதுவாம். அதுவே இரண்டாம்படி. அப்படி என்றுலென்ன? அதனுலென்ன ஏற்படும்? தியாகமின்றேல் உலகமேது? நீ, நான் என்ற வேற்றுமை ஏது? உலக சிருஷ்டி தியாகத்தினுலன்றே வமைந்தது. * ஈசுவரன் ஒருசங்கற்பத்தால் பிரகிருதியை அங்கியாகச் செய்துகொண்டு அவ்வங்கியான பிரகிருதிக்குள் தன்னை யடங்கப்பெற்று அதனுள் நுழைந்து நீ, நான் என்று யாவரும் பிரக்ஞையையுடையவர்களாக அமையும்படி ஏற்படுத்துகிறுர். கிறிஸ்து மதத்தின் ஒரு உயர்ந்த உபதேசவசநமிதுவாம். ஒரு அஜம் கொல்லப்பட்டது எப்போது? கால்வேரி யென்னுமிடத்திலா? உத்தரம்: அன்று. அஃது உலகம் தோன்றிய நாள் முதல். தியாகத்தின் உயர்ந்த அர்த்தம் இதுவாம். ஈசுவரன் தன்னையே யக்ஞரூபமான தியாகம்செய்யாவிடில், பிரபஞ்சமில்லை. ஈசுவரன் தன்னை வரம்பிற்குட்படுத்திக்கொள்ளாமற்போனுல் புவநங்களில்லை. எல்லாம் யக்ஞ ரூபமான தியாகமே. பிறர் பிரக்ஞாநம்பெற்று நான்

* [illegible]
என்ற
தைத்திரீய உபநிஷத் வசநமும்புருஷசூக்தமும்இதைத்தெளிவிக்கும்.

என்ற உணர்வடைந்து கடைமுறையில், "பிரஹ்மைவாஹமஸ்மி" என்ற உயர்ந்த பூர்ண அறிவைப் பெற்று ஆநந்தம் பெறுதலுக்காகக் கருணையால் ஈசுவரன் தம்மை யக்ஞமானதியாகம் செய்து கொண்டார். உலகம் தியாகத்தை அதிஷ்டானமாக உடையது. உலகில் உண்மையானஜீவிதம் தியாகம்பற்றி நிகழ்கிறது. ஒவ்வொரு கர்மத்தையும் தியாகமாக ஈசுவரார்ப்பணமாக ஒருவன் செய்வானாகில், அவன் பூர்ணம் பெற்ற ஞானியாவான். இது கஷ்டமானபடி. முதற்படி அவ்வளவு கஷ்டமில்லை. பிறர்க்கு ஏராளமாய்க் கொடுக்கலாம். நம்முடைய வாழ்நாளைப் பிறர்க்கு அநுகூலமாயிருக்கும்படி செய்துகொள்ளலாம். ஆனால் நம்மையே நம்முடைய கைங்கர்யத்தின் தியாகமாக அர்ப்பணம்பண்ணுதலும், நாம் செய்தகைங்கர்யத்தையேசின்னாபின்னப்படுத்தலும், அவ்வழிவுபெற்ற சின்னங்களை மனம் நோகாமலும் மனம் சலிக்காமலும்பார்த்தலும், இலகுவான காரியமன்று. அதுதான் தியாகம் என்பதின்பொருள். மறுபடியும் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ஒரு நற்காரியத்தின் மேல் உங்கள் ஆயுள்நாளைச் செலுத்துவீர். உங்கள் காரியம் சித்தியாகும்படி உங்கள் சக்தியெல்லாம் புகட்டுவீர். அக்கர்மம் நிறைவேறுவதில் பிரயாசைப்படுவீர். அதற்காகப் பலதொழில் புரிவீர். தாயார் தன் கருப்பையிலிருந்து வெளிவந்த குழந்தையை எவ்விதம் அன்பு ஆதரவுடன் போஷிப்பாளோ, அவ்விதமே நீவிர் ஆரம்பித்த கர்மத்தைப் போஷிப்பீர். அக்கர்மம் அந்தோ! உம் முன்னில் சின்னாபின்னப்பட்டுச் சிதறுண்டுவிழும். அக்கருமம் தவறும். நினைத்த பலன் சித்தியாகாமல் போம். அது முடியும், அது அழியும். அது ஜீவிக்காமல் தொலையும். இத்தன்மையான கதி உம்முடைய கர்மத்திற்கு ஏற்படுமாகில் பொறுமையுடன் நீவிர்சகிப்பீரா? எத்தனை வருஷகாலங்களின் கர்மம் இது! எத்தனை வருஷகாலங்களின் நினைப்பு இது! எத்தனை வருஷகாலங்களின் தியாகத்தின் பயனிது. உம்முன் தூளியாய்ப் போவதுமிது. சூந்யதசையை யடைந்ததுமிது. இவ்வித சம்பவத்தை நீவிர் சகிப்பீரா? பொறுமையுடன் நீவிர் பார்ப்பீரா? இதைக்கண்டு நீவிர் சாந்தமாயிருப்பீரா? இன்றேல் சுயநய விருப்பத்துடன் நீவிர் கர்மங்களைச் செய்ததாக மதியுங்கள். ஈசுவர சங்கற்பத்தை நிறைவேற்றச்செய்த கைங்கர்யமாக நீங்கள் செய்ய

வில்லையென்று நினையுங்கள். நீங்கள் செய்யும் கர்மம் எவ்வளவு உயர்வான ஜீவகாருண்ணியத்தைப் பற்றியதாயிருப்பினும், உங்கள் கர்மம் அது கடவுளின்கர்மமன்று. அதனால் உங்கள் கர்மம் சிதறுண்டு போகுங்காலத்தில் நீங்கள் வருந்துகிறீர்கள். துக்கிக்கிறீர்கள். அதைச் சகிக்கிறீர்களில்லை. அது அவருடையதாயிருக்கும் பக்ஷத்திலும், அது உங்களுடையதாகவில்லாதிருக்கும் பக்ஷத்திலும், அது உங்கள் உடைமையாகவில்லாமல்தியாகமாக அமைந்திருக்கும்பக்ஷத்திலும், அதன் நலமெல்லாம் தவறாமல் உலகம்[illegible]ம்பெறவேண்டுமென்றேற்பட்டுள்ள நன்மையென்ற களஞ்சியத்[illegible] போயமையும். நீங்கள் குறித்தமுறை அவருக்கு வேண்டாமையாயின் அம்முறை சிதறுவதில் நீங்கள்வியஸனிக்கமாட்டீர்கள். நீங்கள்குறித்தமுறையோ ஒரு ஸ்வரூபந்தானே. அது உடைந்தால் அதை உயிர்ப்பித்த சகதி ஈசுவரனின் அகன்ற சங்கற்பமுறையில் வேறொரு உருவத்தைப்பெற இயலுமென மதித்து நீங்கள் பொறுமை கொள்ளுவீர்கள். அப்போதுதான் ஈசுவர சங்கற்பம் பெருகி மலர்ந்துவரும் உலகவிகாசமுறையென்ற விவஸ்தையில் நீங்களும் ஒரு கைங்கர்யம் செய்கிறவர்களாக ஆவீர்கள்.

11. மேற்கண்ட விஷயத்தைத் தெளிவாய் வேறொரு மாதிரியாய் உபமாந ரூபமாய்த் தெளிவு படுத்துவேன், கவனியுங்கள். ஒரு பெரிய ஸைந்யத்தை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளுவோம். அதைவிடப் பலமான ஒரு பகைவன் எதிர்க்கப் போகிறானென்று அச்சைந்நியம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. அச்சைந்நியத் தலைவன் சண்டை நடத்தும் முறையை முன்னால் விவஸ்தைப்படுத்துகிறான், பிளான் (plan) போடுகிறான். சைந்நியத்தின் ஒருஅணிவகுப்பை ஓரிடத்திலும், மற்றொன்றை வேறிடத்திலும், அமைக்கிறான். எல்லாவற்றையும் ஒரேஉத்தேசத்தைநிறைவேற்றும் பொருட்டுநேர்மைப்படுத்தியிருக்கிறான். போர்புரியும்நாள் உதயமாகிறது. அத்தலைவன் ஒரு தூதையனுப்பி யுத்தகளத்திலுள்ள ஒரு போர்வீரனுக்கு இவ்விதம் உத்தரவு செய்கிறான். "உன் முன்னிருக்கின்ற கோட்டையை எதிர்த்து முற்றுகை போடு. அதைக் கைவசப்படுத்து. அதை விடு என்று சொல்லுகிறவரையில் சுவாதீநத்தில் வைத்துக் கொள்வாய்." இதைக் கேட்ட யுத்தவீரன் தன்னிடமுள்ள ஆட்களைக்

கொண்டு அந்தக் கோட்டையை முற்றுகைபோடுவதும் பிடிப்பதும் இயலாதென் றறிகிறுன். தோல்வி நிச்சயமாக நேருமென்று உணருகிறுன். தானும் தன்னுடனுள்ள ஆட்க ளெல்லாம் மடிவார்க ளென்று நன்ருயறிகிருன். தலைவன் உத்தரவைப்பூர்த்தியாய் நிறைவேற்றினுல் தன் வகுப்பிலுள்ள ஒருவனும் மறுநாள் சூர்ய உதயத்தைப் பாரான் எனத் தெரிகிறுன். வரப்போகின்றதெல்லாம் இவ்விதமென்று, மலைமேலிருக்கும் பலமான அக்கோட்டையைக் காண்கையில் ஒரு பார்வையில் அவன் தெரிந்து கொள்ளுகிறுன். ஆயினும் தலைவன் உத்தரவை மீறி நடப்பானு? அதை நிறைவேற்றுவதில் தயங்குவானு? அன்று அப்படி மீறி நடவான். அப்படிச் செய்தானுகில் துரோகம் செய்தவனுவான். கௌரவ பங்கப்படுவான். இளநெஞ்சன், கோழை மநத்தன், என்ற நிந்தை மொழிகளுக் குள்ளாவான். அதனுல், அவனுடைய ஆட்களை ஒருங்கு சேர்க்கிறுன். "கோட்டையைப் பிடிக்கும்படியான உத்தரவுகள்" வந்திருக்கின்றனவென்று தெரிவிக்கிறுன். அவர்கள் கோட்டையைத் தாக்குகிறுர்கள், முற்றுகை போடுகிறுர்கள். முதலில் 100க்கு 10 பேர் எதிரியின் குண்டால் மடிகிறுர்கள். மீதமிருப்பவர்கள் மறுபடியும் தாக்குகிறுர்கள், அநேகர் குண்டால்மடிகிறுர்கள். மிகுதியுள்ளவர்கள் மறுபடியும் தாக்குகிறுர்கள். கடைசியாய் ஒரு மனிதன் கூட இல்லாமல் எல்லாரும் மடிகிறுர்கள். இதன்மத்தியில், யுத்தகளத்தின் மற்றுேரிடத்தில் சேனைத்தலைவனுல் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிளான்படி எல்லாம் அநுகூலமாக நடந்துவருகிறது. பகைவர்கள் கோட்டையை முற்றுகை போட்டுக்கொண்டிருந்த சிறு சைந்யத்துடன் போராடிக்கொண்டு அதிலேயே தங்கள் காலத்தையும், முயற்சியையும், தங்களுடைய சக்தியையும் வீணுய்க் கழித்தார்கள். அஸ்தமனமாகு முன்னர் ஜயம் தலைவன் புறமாய் ஏற்பட்டது. சேனைத்தலைவன் ஜயபேரிகை முழங்க உத்தரவுசெய்தான். ஆனுல் சைந்யத்தின் ஒரு வகுப்பினர் கோட்டையிருக்கின்ற மலைச்சாரிபில் செத்தும் செத்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள். இப்போது, முற்றுகை செய்த சைந்யவகுப்பு மாண்டு போனதால், உண்மையில் தோல்வியாக ஏற்பட்டது? அவர்கள் செய்தகாரியம் வீணு? இல்லை! அவ்விதம் சொல்லவொண்ணுது. இச்சண்டையின் சரிதம் எழுதப்படுங்கால்

அந்த சைந்யத்தையுடைய தேசத்தார் தங்கள் நன்றியைக் காட்டும் பொருட்டு அச்சண்டையில் இறந்துபோன யுத்தவீரர்களைப்பற்றிக் கல்வெட்டுக்களில் தங்கரேக்கு அமைந்த அக்ஷரங்களால் அவர்கள் பெயரை வரைவார்கள்.

11. இப்போது என் உவம தரிசநத்தின் உண்மையைக் கவனியுங்கள். சேனைத்தலைவன் உலக சிருஷ்டி கர்த்தராகிய கடவுளே இருக்கும்போது அபஜயமேது? முயற்சி, பலனில்லாமல் போவதெங்ஙனம்? எல்லாத் தொழிலும் கைவல்யம் பெற்றே தீரும் ஈசுவர சங்கற்பம் பூர்த்தியாக நடைபெறத் தன்னையே தியாகம்பண்ணிக்கொள்ளுதலில் கௌரவமென்று ஒருவன் வாரானு? எப்போதும் அபஜய மில்லை. ஈசுவரன் பக்ஷம் எப்போதும் ஜயமுள்ளதெனக் கருதற்பாலதன்றே? நான், நீ என்றவர்கள் அபஜயப்பட்டதுபோலத் தோன்றலாம். நாம் நினைத்த சங்கற்பங்களும் விவஸ்தைகளும் பிரதிகூலமாய்ப் போனுலென்ன? நாம் செய்த ஏற்பாடுகள் அவலமாய்ப்போனுலென்ன? நம்முழு உயிரையும் அம்முயற்சியில் அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறேம். பூர்ண சிரத்தையுடன் நமது வேலையைச் செய்தோம். பூர்ண பலத்துடன் நம் காரியத்தைச் செய்தோம். பெரிதாயிருக்கும் ஈசுவர சங்கற்பம் நிறைவேறுவதற்கு நம்மையே தியாகம் பண்ணினேம். இத்தகைய செயல்கள் வீணு? இறைவனுடன் கூட்டுறவாய்த் தொழில் புரியும் தியாகிகளாக நம்முடைய பெயர்கள் வெளிவரும். நாம் தோல்வியடைந்தாலும், அதனுல் பிரபஞ்சத்தில் நலம் ஏற்படுமாகில் அதைவிட உயர்ந்த கௌரவமும் பிரக்யாதியும் வேறு யாதுளது? ஆனுல் சொல்லலாம். "தீரர்கள்தாம் இத்தகைய கார்யம் செய்யற்பாலர். இத்தகைய செயலும், அச்செயலா லேற்படும் சந்தோஷமும் அவர்களுக்கே உரித்தானவை." ஆம் அது சரிதான். சாதாரண மனிதர்கள் இத்தகைய செயல்புரியத் திறனுடையாரல்லர். ஆயினும் இத்தன்மையான செயலின் மகிமையையும், வனப்பையும் நினைப்பதால், நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்முயிர் வாழ்வைச் சொற்பமேனும் நலப்படுத்தவும், மேன்மைப்படுத்தவும் இடமுண்டன்றே? உயர்நலமுள்ள ஒரு வஸ்துவைப் பார்த்தால் நம உள்ளத்தில் அவ்வுயர் நலத்தை யமையும்படி செய்ய முயலுகிறேமன்றே? உயர்நலம

மைந்த லக்ஷியத்தின் மகிமையை அறிதலும் சிந்தித்தலும், அந்தலக்ஷியித்த சுவரூபமாக நம்மையமைத்துக்கொள்ளும்முறையில் முதற்படியாகவேற்படும்.

13. மேற்கண்டபடி, ஒருவாறு நான் விவரித்திருக்கிறமுறைகளின்படி நம் உலக வாழ்வை நேர்மைப்படுத்தக்கூடுமென நினைப்போமாகின், இவ்வுலகில் நாம் ஜீவிக்குங்காலத்திலேயேஞாநிகளாகவே ஆவோம். உலகத்தை அந்த லக்ஷியத்தை யநுசரித்து நடைபெறும் படிசெய்தலும் இயலும். ஈசுவர சங்கற்பத்தை மேன்மேலும் அநுஷ்டாந முறையில் கொண்டுவரும்படி செய்தவர்களாக ஆவோம. இதுதான் நான் பிரஸ்தாபிக்கத்துணிந்த சந்மார்க்கமுறையின் அந்தரங்கமான கருத்து. அதாவது உலகத்திலிருக்கின்றபோதே சம்சாரியான லௌகிகன் ஞாநியாகவேற்படக்கூடியது. உலகத்திலிருந்து லௌகிக கர்மங்களைச் செய்கின்ற காலத்திலேயே சந்மார்க்க முறையைப்பற்றி ஒழுகற்பாலர். பல ஜந்மங்கள் மனிதன் எடுக்கிறான் என்ற கொள்கைகொண்டவர்களின் சித்தாந்தப்படி, உலகத்திற்கே ரக்ஷகனுகவும் லோக குருவாகவும் அமையவேண்டிய ஒரு புண்ணியபுருஷன் அவனுடைய கடைசி ஜந்மம் "கானகத்திலேகிக் காலங்கழிப்பதன்று" என்பதாம். அநேக ஜந்மங்களில் ஒரு ஜந்மத்தில் ஒருவன் காட்டிற்குச் சென்று தவம்புரிந்து ஞாந விஷயமறிந்துகொள்வான். சக்தியையும் சித்தியையும் உலகில் பின் உபயோகப்படுமாறு காட்டில் தபசினுல் பெறுவான். ஆயினும் உலகரக்ஷகராக ஏற்படவேண்டிய புண்ணிய புருஷர்கள் உலகில் அவதரிக்குங்காலத்தில், அவர் அந்தஜந்மத்தில் காட்டுக்குப் போய்க் காலங்கழியார்; ஜநங்களுள்ள நாடு நகரங்களில் அவர் இருந்து காலங்கழிப்பார். சிலசமயங்களில் காட்டுக்குச்சென்று ஏகாந்தங்கொள்ளுவதினுலும் ஞாநமுறையில் பிரயோஜநம் பெறுவோ மாயினும், நடமாடும் கோயில்களாகிய புண்ணிய புருஷர்கள் ஜநக்கூட்டங்களிலேயே நடமாடுவர். அங்கே தான் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய வேலை உளது; அங்கேதான் உலகத்தின் ஆசாபாசங்களின் இழுப்பும் சோதனைகளும் அவைகளை ஜயிக்கும் சாமர்த்தியமும் வெளிவரக்கூடியன. இவ்வண்ணம் நமது சக்திகளெல்லாம் மலர்ந்து நாமெல்லோரும் பூர்ணர்களாக (christ) மலரும்பக்ஷத்தில், ஆ! அப்போது

உலகத்தின் வெளிப்படையான உயிர் வாழ்வை விட்டு உலகத்தை நடத்தும் ஈசுவர சக்தியின் ஓரம்சமாக அந்தர்முகப்பட இயலும். அப்போதுதான் உலகத்தோற்றத்திலிருந்து மறைவோமாவோம். ஆனல் அப்பூர்ண நிலையையடையும் முயற்சியில் உலகவிகாசமுறையின் தாமத்தை யநுசரித்தே நாம் மேன்மேலும் விருத்தியடைய வேண்டும். பூர்ணம் பெறும்வரையில் அதுதான் கதி. பூர்ணம்பெற்ற மேல் உலகத்தோற்ற மென்ற திரைக்குப் புறம்பாகப்போகலாம். அந்தர்கதமாகலாம். அந்நிலையினின்று உலக நிகழ்ச்சிக்குரிய சக்திகளென்ற அருள் வெள்ளத்தைச் செலுத்தலாம்.

13. அதனுல் நாம் ஒவ்வொருவரும் இச்சந்மார்க்க முறையை அநுஷ்டிக்கலாம் என்றும், அப்படி அநுஷ்டாநம் பண்ணினுேமாகில் உலகம் அதிகநலம் பெறும் என்றும், அப்படி அநுஷ்டாநம் பண்ணுங்காலத்தில் நாம்த்வரிதமாய்நம்மிடம்அந்தர்கதமாயுள்ள சக்திகளை மலரும்படி செய்விக்கலாமென்றும் மதிக்கிறேன். நாம் ஒவ்வொருவரும் சரியாகச்சிந்தித்துநடைபெறுவோமாகில், நம்மிடம்குப்தமாயுள்ள ஈசுவராம்சம் பூர்ணமாகும்படியாகத்தான் நாம் தொழில் புரிபவராயிருக்கிறேம். ஒவ்வொருவரிடத்திலும் இறைவன் தங்கியுள்ளானன்றே? அப்படியின்றேல் அவரை வெளிவரும்படியாகச் செய்தலெங்ஙனம்? வெளிப்படையாக வருவதற்கு முன் உயர்ந்த லக்ஷியம் இருத்தல்வேண்டும். அந்த லக்ஷியத்தை நோக்கிய சங்கற்பம் அதைப்போன்ற உருவத்தை நிர்மிக்கும். உங்கள் ஒவ்வொருவரிடமும், ஈசுவர பிரதிமை அமைந்து உறங்கி உள்ளது. அதை வியக்தப்படும்படி செய்தலே உங்கள் தொழில். அப்படிச் செய்திடில் நீங்கள் ஞாநிகளாவீர். ஒரு உபமாநம் சொல்லுவேன். ஒருசிற்பியின் சாலைக்குப் போய்ப் பார்ப்போம். சாதாரணகல்வெட்டுக்காரனுடைய சாலையின்மாதிரி யில்லாமல் கற்களின் உருவங்களை அழகாய் உயிருள்ளவைபோல் அமைக்கும் திறமையுள்ள புத்திமானுன சிற்பியின் சாலையைப் போய்ப்பார்ப்போம். அவன் செய்யும் வேலைமுறையைக் கவனித்தாராய்வோம். அவன் கல்லை அங்குமிங்கும் உளியால் தகர்த்து உருவம் செய்கிறுனென்று மதிக்கின்றீர்கள்? அவ்விதம் அவன் செய்கின்றுனில்லை. ஆனல் அவன் லக்ஷியித்த உருவத்தைத் தன் முன்னுள்ள கல்லில் சங்கற்பித்து நிறுத்தி

அச்சங்கற்ப ரூபத்தை வெளிக்காட்டாமல் மறைத்திருக்கின்ற உபயோகமில்லாததான தடையான கல்லை அங்குமிங்கும் உளியால் சிதைத்து லக்ஷியித்த உருவத்தின் அழகை வெளிப்படுத்துவான். அதுதான் விவேகியான, கற்பனுசக்தி பூர்ணம் பெற்ற சித்திரிப் போனது முறை. நம்முடைய ஸ்தூலமான ஊனக்கண்ணுல் கரடுமுரடான கல்லைப் பார்ப்போம். அவனே அக்கல்லின்கண் அந்தர்கதமாய்,சிறையில்அடைக்கப்பட்ட கைதியைப்போல்மறைந்து நிற்கும் பூர்ண உருவத்தைக் காண்பான். ஒவ்வொரு கொட்டான் அடிப்பினுலும், சிற்றுளியின் திட்பமான ஸ்பரிசத்தாலும், அவன் வேலை செய்துகொண்டுவர, கைதியாயிருந்த உருவம் சிறுகச் சிறுகச் சுதந்தரம்பெற்று முன் லக்ஷியித்த வடிவமாக அவன்முன் வியக்தப்படும். அவ்விதமே நீங்களும் நானும்இருக்கிறோமென்று மதியுங்கள். உலகமென்ற சிற்ப சாலையில் நாமெல்லோரும் கரடுமுரடான பணி செய்யாத கற்கள்போல் இருக்கின்றோம். கற்களுக்குள் சிற்பிசங்கற்பித்த வடிவம் அமைந்திருத்தல்போல, நம்முள்ளத்தில் இறைவன் கரந்துளன். நீவிரும் நானும் சிற்பசாஸ்திரிகளாவோம். நம்முடைய உயிர்வாழ்வின்நோர்மையால் நம்உள்ளத்தில்மறைந்திருக்கும் வடிவம் வெளிப்படவேண்டும். நம்மிடம்சிறைக்கைதிபோன்று அடங்கியிருக்கும்ஈசுவராம்சம்அழகுசுதந்தரம்பெற்று வெளிவரல்வேண்டும். சங்கற்பமென்ற கொட்டானுலும், சிந்தனையென்ற உளியாலும், அநாவசியமாக விருந்துகொண்டு நம்முள்ளத்தி லுறைந்துள்ள ஈசுவராம்சத்தை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் உபயோகமில்லாத கரடுமுரடான கற்களான ஆசாபாசங்களைவெட்டியெறிந்து, அவ்வுருவத்தின் காம்பீர்யத்தைவெளிப்படுத்துவோம். உண்மையில் நாம்ஒவ்வொருவரும் அச்சிற்பிபோன்றவராம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவுத்வரிதமாகவும், சிரத்தையுடனும் அறிவுடனும், திடமான விசுவாசத்துடனும், உங்களுடைய கொட்டானையும், உளியையும் சாதுர்யமாக உபயோகிப்பீர்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு த்வரிதமாய்க் கைதிவிடுபடும்காலம், ஈசுவரவடிவம் வெளிவருங்காலம், இறைவனுக அமையுங்காலம், வருவதாகும். அதனுல் நீங்கள் எங்கேயிருந்தாலும், இப்பெரிய உலகத்தின் வேலைச்சாலையில் எத்தொழிலைப்பற்றியவராய் நடைபெற்றாலும், நீங்கள் சாக்ஷாத்கரிக்கப்பிரியமுடன் விரும்பும் உயர்தர லக்ஷி

யத்தை உங்கள் ஹிருதயத்தின்கண் இருத்துவீர்களாக. உங்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் அடைபட்ட கைதிபோலிருக்கும் பரமபுருஷன் ஸந்நிதியை யுணர்வீராக. அக்கைதியை விடுவிக்கும் சுதந்தரம் உங்களுடையதென்றறிக. அக்கைதி விடுதலையானபேற்றைப் பெறும்படியாகச் செய்தல் உங்களாலேயே முடியுமென்று அறியுங்கள். அந்நோக்காய் அவரவர்கள் ஆயுதங்களை எடுங்கள். உபயோகமில்லாமலிருக்கின்ற கல்லைச் சேதியுங்கள், உடைத்து எறியுங்கள், கம்பீரமான வடிவத்தை வியக்தப்படும்படிசெய்யுங்கள். அவ்விதம் செய்வீர்களாகில், பாரமார்த்திக நிலையில் நீவிர் கடவுளின் அம்சர்களாக விருக்கின்ற உண்மையை அநுபவஸித்தமாக இவ்வுலக வாழ்விலேயே ஸாக்ஷாத்கரிப்பீர்கள். இஃது உண்மை.

ஓம் தத்ஸத். ஓம்.

ப. நா.

நன்மொழி.

120. நலஞ்செய்வதில் தீவ்ர அவாவேண்டும். மனிதனுக்கு மாத்திரமன்று. எல்லா ஜீவர்களுக்கும் நலம்பட நற்கர்மம் செய்யக் கண்ணும் கருத்துமாய் இருத்தல் வேண்டும். சிறிய விஷயங்களை அலக்ஷியம் பண்ணுதே. அப்படிப் பண்ணினுல், பெரிய விஷயங்கள் சம்பவிக்குங்கால், அவைகளை நழுவவிட்டு மோசம் போவாய். நீ ஈசனுடன் ஐக்யம்பெற முயலுகிருய். அஃது நீ சுயநலம், பெறுதற்கன்று. ஆனுல், ஈசன் அருள் பிரவாகம் உன் மூலமாக உலகத்தாருக்கு ஏற்படவேண்டுமென நினை.

121. ஜயம் என்பது என்ன?

(1) பிறர் உன்னை மறந்தாலும், உன்னை அலக்ஷியம் செய்தாலும், அவமதித்தாலும், அவைகளால் சினங்கொள்ளாமல், உள்ளே சந்தோஷித்து, வெளியில் புன்னகை கொள்ளுவாயாகில் அதுவே ஜயம்.

(2) நீ செய்யும் நன்மையைப் பிறர் தீமையென இகழினும், உன் கர்மங்கள் நிறைவேருமல் பிறர் இடையூறுகள் விளைவிப்பினும் உன்னிஷ்டத்தைப் பிறர் வருந்தினும், உன் நல்ல உபதேசத்தைப் பிறர் நிந்திப்பினும் இவற்றை எல்லாம் சகித்து, பிரியமாய் சாந்தம் பெறுவாயாகில் அதுவே ஜயம்.

Half-year.

'அயநம்' என்பது அரை வருஷம் அல்லது ஆறுமாத காலம். ஒவ்வொரு வருஷமும் 'உத்தராயணம்' என்றும் 'தக்ஷிணாயநம்' என்றும் இரண்டு அயநங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உத்தராயணம் என்பது சூரியன் * 'தக்ஷிணவீதி' (Tropic of Capricorn) யினின்றும் திரும்பி உத்தராபிமுகமாய்ச் சென்று, உத்தரவீதி (Tropic of Cancer) வரும் வரை செல்லும் ஆறுமாத காலமாகும். இது அநுஷ்டாநத்தில், தைமாதம் முதல் தேதி முதல் ஆனிமாதம் கடைசிவரை யுள்ள காலமாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

'தக்ஷிணாயநம்' என்பது சூரியன் மேற்கூறிய 'உத்தரவீதி' யினின்றும் மறுபடி தெற்கே திரும்பி தக்ஷிணவீதி வந்து சேரும் வரை செல்லக்கூடிய ஆறுமாதகாலமாகும். இது ஆடிமாதம் முதல் தேதி முதல் மார்கழிமாதம் கடைசிவரையுள்ள காலமாக அநுஷ்டாநத்தில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவ்வாறு உத்தராயண மத்யதிநத்தில் (Central day) ஒரு திநமும், தக்ஷிணாயந மத்ய திநத்தில், ஒரு திநமும் ஆக வருஷத்தில் இரண்டுதிநங்களில் மாத்திரம் சூரியன் பூமத்ய ரேகைக்கு நேர் உச்சியில் பிரகாசிக்கின்றான். இவைகள் முறையே 'வஸந்தவிஷு' என்றும், 'சரத்விஷு' என்றும் சொல்லப்படும். † வருஷத்தில் இவ்விரண்டு திநங்களில் மாத்திரம்தான் இரவும் பகலும் ஸமகால மாயிருக்கும்.

ஒவ்வொரு அயநமும் ஆரம்பிக்கும் திநத்துக்கு அயநாதி (அயந ஆரம்பம்—Solstice) என்று பெயர். உத்தராயண ஆரம்ப திநம் உத்தராயணாதி (Winter solstice) என்றும், தக்ஷிணாயந

* தக்ஷிணவீதி—மகரவீதி—Tropic of Capricorn. பூமத்ய ரேகைக்குத் தெற்கே 23½யாம் அம்சம். உத்தரவீதி—கடகவீதி—Tropic of Cancer. பூமத்ய ரேகைக்கு வடக்கே 23½ யாம் அம்சம்.

† வஸந்தவிஷு—சைத்ரவிஷு—Vernal Equinox.
சரத்விஷு—துலாவிஷு—Autumnal Epuinox.

ஆரம்ப திநமானது தக்ஷிணாயநாதி (Summer solstice) என்றும் சொல்லப்படும்.

அநுஷ்டாநத்தில் 'உத்தராயண ஆதி' தைமாதம் முதல் திநத்திலும், 'வஸந்தவிஷு'* சித்திரை மாதம் முதல் திநத்திலும், 'தக்ஷிணாயந ஆதி' ஆடிமாதம் முதல் திநத்திலும், 'சரத்விஷு' ஐப்பசி மாதம் முதல் திநத்திலும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மேற்கூறிய நான்கு திநங்களும் முறையே மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருதடவை ஏற்படுகின்றன.

ஆனால் ஜ்யோதிஷ சாஸ்திர விதிப்படி, விஷுக்களும் அயந ஆரம்பங்களும், 72 வருஷங்களுக்கு ஒருதிநம் வீதம் முறையே பின்னிடைகின்றன.

இந்த விதியால் இப்பொழுது மேற்கூறிய நான்கு திநங்களும் முறையே 22 திநங்களுக்கு முன்னதாகவே ஏற்படுகின்றன.

பூமத்ய ரேகைக்கு உத்தர பாரிசத்தில் வஸிக்கும் நாம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், வஸந்த விஷு திநத்தில் இரவும் பகலும் சமமாயும், அதுமுதல் வரவரப் பகல் அதிகரித்து தக்ஷிணாயந ஆரம்ப திநத்தில் அதிகப் பகலும் குறைந்த இரவும் (Longest day and shortest night), மறுபடி பகல் வரவரக் குறைந்து சரத்விஷு திநத்தில் மறுபடி பகலும் இரவும் சமகாலமாகவும், அதுமுதல், இரவு அதிகரித்து, தக்ஷிணாயந ஆரம்பதிநத்தில் அதிகஇரவும் குறைந்த பகலாகவும் (Longest night and shortest day), அதுமுதல், இரவு வரவரக் குறைந்து மறுபடி வஸந்தவிஷு திநத்தில் இரவும் பகலும் சமமாகவும், இவ்வாறு சக்கராகாரமாய் இரவு பகல்களின் அளவுகள் மாறிமாறி வருகின்றன.

மேற்கூறிய விஷயங்களை அடியிற்கண்ட அட்டவணையால்யாவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம்.

* பூர்ணசந்திரோதயம் 2-வது தொகுதி 187-வதுபக்கத்தில் 'விஷுதிநம்' என்பதைப்பார்க்க.

Equinox.

	உத்தராயணஆரம்பம் (Winter Solstice)	வஸந்தவிஷு (Vernal Equinox)	தக்ஷிணாயந ஆரம்பம் (Summer Solstice)	சரத்விஷு AutumnalEquinox
அநுஷ்டாநாரம்பம்.	தைமாதம் முதல் தேதி	சித்திரை முதல்தேதி	ஆடிமுதல்தேதி	ஐப்பசிமுதல்தேதி.
ஜ்யோதிஷ கணநப்படி தற்காலஆரம்பம் சமமார்.	மார்கழிமீ 9-ம் உ	பங்குனிமீ 9-ம்உ	ஆனிமீ 9-ம்உ	புரட்டாசிமீ 9உ.
சூரியன் நிலை.	தக்ஷிணவிருத்தம் Tropic of Capricorn	பூமத்யரேகை (Equator)	உத்தரவிருத்தம் (Tropic of Cancer)	பூமத்யரேகை. (Equator)
இரவு பகல் அளவு.	அதிக இரவும் குறைந்த பகலும் (Longest night and shortest day)	சமம் பகல் 30 நாழிகை இரவு 30 நாழிகை	அதிகப்பகலும் குறைந்த இரவும் (Longest day and shortest night)	ஸமம் பகல் 30நாழிகை இரவு 30 நாழிகை

இன்னும்வரும்.

R. S. நாராயணசாமி ஐயர்.

புத்தகவரவு.

கோமதி கோகிலமானது:—இது பசுமலை அமெரிக்கன் உயர்தர கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய, ஸ்ரீமான். கெ. ரா. சுப்பிரமணிய சர்மா அவர்கள் இயற்றிய நாவல் என்று சொல்லப்படும் கட்டுக்கதை. இஃது எளிய தமிழ் நடையில் அழகாய் எழுதியுள்ளது. கற்பனையும் இக்காலத்திய விஷயங்களுக்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது. தமயந்திக்கு இரண்டாம் ஸ்வயம்வரம் ஏற்பட்டால் போல கோமதி என்பவள் தனமுதல் புருஷனையே இரண்டாம் முறை விவாகம் செய்துகொண்டாள். இதின்கண் முகவுரையில் சொல்லிய படி, பெண்கல்வியின் அவசியம், பால்ய விதவாவிவாகம், பரோபகாரச் சிறப்பு, தீமைசெய்தார்க்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்னும் சால்பு, கற்பின் மேன்மை, நட்பின் தன்மை, முன்வினைப்பயன் முதலியன அங்கங்கே சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ப இதில் நன்கு விவரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு நலம் தரும் நாவல் என மதிக்கலாம். இதன் விலை அணா 10. விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பத்திராதிபர்.

சமாசாரம்.

அடையார் 'தியாஸபிஸ்டு' ஆபீஸ் மானேஜர் ஸ்ரீமாந் வாடியா அவர்கள்சென்ற மீ 25உ முதல் 28உ வரை மதுரையில் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் இவ்விடத்தில் தங்கிய காலத்தில் பிரஹ்மஞாந சபையின் அந்தரங்க வகுப்பினர்களுக்கு மூன்று உபந்யாசங்களும், சபையின் பொது ஜனங்களுக்கு இரண்டு உபந்நியாஸங்களும் செய்தனர். பிந்திய விரண்டினுள் ஒன்று ஜகத்குருவின் அவதாரத்தைப் பற்றியது பிரஹ்மஞாந மந்திரத்திலும், மற்றொன்று பிரஹ்மஞாந தர்சநத்தைப் பற்றியதானது பிஷர் (Fischer) துரையவர்களின் பங்களாவிலும் நிகழ்ந்தன. அநேக புத்திமான்கள் கூடினார்கள்.

இரண்டாம் உபந்யாஸத்தின் சுருக்கம் அடியில் வருமாறு:—

1. தற்காலத்தில் உலகெங்கும் பிரவிஷ்டியடைந்துவரும் பிரஹ்மஞாந சபையின் கருத்துக்கள் யாவும் புராதநமாகிய பிரஹ்மவித்தையே தவிரவேறல்ல. இதன் முதற்கொள்கையாவது சைதந்யம் ஒன்றேயென்பது. ஸர்வ பிரபஞ்சத்தினுள்ளும் தங்கும் சராசர வஸ்துக்களில் விளங்கும் ஆன்மா ஒன்றேயாம். பிந்நப்பட்டவைபோன்ற ஜீவர்களாகிய நாமனைவரும் இந்த ஏகவஸ்துவின் அம்சங்களே. இது ஹிந்துக்களுக்கு நூதநமான விஷயமன்றே. உபநிஷத்துக்களின் ஸாரம் இதுவே. இதை நாம் உணர்வோமாயின் நம்முள் சகோதர பாவம் நிலைபெறும். நாம் யாவு

ரும் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் ஒரேவஸ்துவாகிய பிரஹ்மத்தைச்சேர்ந்தவர்களாதலின் நாம் தற்காலத்திலும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு நிலை பெறவேண்டுவதே உசிதமென்பது நியாயமாகும்.

2. இரண்டாம் கொள்கையாவது:— பரமாத்மாவின் அம்சர்களாகிய ஜீவர்கள் தம்முள்ளும் வெளியிலும் எங்கும் நிறைந்த அப் பரவஸ்துவை முடிவில் அடைதல் கூடும். அதற்கு மார்க்கமாவது: ஜகத்பரிபாகம், அசாவது விகாஸமுறைவழியே பல கல்பங்கள், ஊழி காலங்களாய்ப் பல ஜந்மங்களெடுத்து, இவ்வுலகங்களின் கண் அடையவேண்டிய ஸகல அநுபவங்களையும் கிரஹித்து, முதிர்ச்சியடைதலேயாம். அந்தப் பரிபாகம் இருவகைத்து. மேற்றிசையார் ஸ்தூலப் பிரகிருதியின் மாற்றங்களைமட்டும் கிரஹிப்பாராகி, பரிபாகம் ஒரேவழி செல்லுகின்றதென்பார். பிரஹ்மஞாந தர்சநத்திலோ முழு உண்மையும் கிரஹித்து வியவஹரிப்பதால் பஹிரங்கமான உபாதிகள் அல்லது கோசங்களின் அபிவிருத்தியையும், அந்தரங்கமான சேதநத்தின் முதிர்ச்சியையும்பற்றிப் பிரஸ்தாபம் இருக்கின்றது. இக்கொள்கையும் நூதநமானதன்று. ஒவ்வொரு மதத்திலும் இவற்றின் பிரஸ்தாபம் உண்டு.

இனி, புதிது புதிதாய் ஜீவன் எடுத்துக்கொள்ளும் ஜந்மங்களும், அவற்றின்கண் அவனுக்கு நிகழும் ஸகல ஸம்பவங்களும், யாதொரு ஒழுங்குமின்றி ஏற்படுபவைகளல்ல. ''காரணத்தைப்பற்றியே காரியமாகிய பலன் ஏற்படும்,'' என்னும் இயற்கையான நியதியால் அவை யாவும் ஸம்பவிக்கின்றன. ''தினை விதைத்தால் தினையே விளையும்'' என்னும் பழமொழியும், அப்படியே உலகிலுள்ள வெவ்வேறு மதகிரந்தங்களில் காணப்படும் பிரமாண வசநங்களும் இவ்வுண்மையையே விளக்குகின்றன.

(3) ஆதலின் ஜீவனது பரிபாகமும் முதிர்ச்சியும் அவனது வசத்திலேயே யிருக்கின்றதன்றி, அவனுக்குப் புறம்பான எவ்வித நிர்பந்தங்களாலும் ஏற்படுவதன்று. ஜீவன் உலகங்களில் அநுபவங்களை ஸம்பாதிக்கும் பொருட்டு, பற்பல ஜந்மங்களையும், பிரதி ஜந்மத்திலும் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம பூமிகளில் தன் வியவஹாரங்களின் பொருட்டுப் பற்பல சரீரங்களையும் கிரஹித்துக் காலங்கழிக்கிறான். இவற்றில் அநுபவங்களை முழுமையும் கிரஹித்துத்தந்மயப்படுத்திக்கொண்ட பின்னரே இவனுக்கு விமோசநமுண்டு. ஆதலால், காரணங்களுக்கு ஒத்த பலன்களை யறியாமல் வீணே துக்கங்களைப் பெருக்கிக்கொள்ளுகிறான். சரீரங்களை அடக்கியாளாமல் அவைகளில் ஏற்படும் தாத்காலிகமான சுகாதிகளைத் தன்னுடையதென மதித்து ஜீவன் மோசம்போகிறான். அவைகளைத் தனது வாஹநங்கள் அல்லது

கருவிகளெனத் தேர்ந்து, தனது ஸ்வஸ்தாநமானது இம்மூவுலகிற்கும் அப்பாலுள்ள பரமார்த்த பதவியென அறிந்து, அதற்கேற்ப இத்தாழ்ந்த கோசங்களை அடக்கி நடாத்தி வியவஹாரம் புரிதலே ஜீவனுக்கு உசிதமான வழியன்றோ? இவ்வுண்மையைக் குறிப்பிடவன்றோ மகாதேவமூர்த்தி ஆசாபாசங்களாகும் பிணங்களை யெரிக்கும் சுடுகாட்டில் வாஸஞ் செய்கிறாரென்று ஹிந்துமத கிரந்தங்கள் கூறுகின்றன. இவறறை எனது ஹிந்து நண்பர்கள் அவர்கள் அநுஷ்டாநத்தில் கவனித்தவர்களாகத் தோன்றவில்லை. இந்த உண்மையைக் காட்டவன்றோ, பரமசிவன் புலித்தோலாடை தரித்தாரென்று ஹிந்துமதப் புஸ்தகங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ரஹஸ்யத்தை உணர்ந்தவன் இந்திரியங்கள் முதலியவைகளின் தூண்டுதல்களையும் அடக்கி நிற்பன். இதைவிட்டு வெளிவேஷமாய்ப் பல மானிடர் இத்தேசத்தில் புலித்தோலாஸநம் தாங்கிச்சஞ்சரிக்கின்றனர். அந்தோ! தற்காலத்தில் 'ஸ்வராஜ்யம்', 'ஸ்வதேசீ' எனப் பலர் தேசாபிமாநிகள் என்ற பெயர் பூண்டு ஓலமிடுகின்றனர். பரமார்த்தத்தில் ஜீவர்களின் ஸ்வஸ்தாநமாகிய துரியவுலகின் வாழ்க்கையை அபிமாநித்து அதை வற்புறுத்திக் கூறுதலே ஸ்வதேசி என்ற வார்த்தையின் உண்மைப் பொருளாகும். அதை உலக வியாபாரத்தால் தடைப்படாமல் காப்பாற்றி விருத்திபண்ணிக் கைப்பற்றிக் கொள்ளு முபாயமே 'ஸ்வராஜ்ய' மாகும். இவ்வித ஸத்தியமான வியவஹாரங்களுடையவரே வாஸ்தவமானதேசாபிமாநி. ஏனையோர் போலி அபிமாநிகளேயாவர் என்பது துணிபு.

சாத்தூரில் நடந்த பிரஹ்மஞாந சபைக்கூட்டம்:—சென்ற பிப்பிரவரிமீ 17-18உ களில், சாத்தூரில், மதுரை இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் உள்ள பிரஹ்மஞாநக் கிளைச் சங்கங்களின் மஹாஸபை ஐந்தாவது முறை கூடியது. பென்ஷன் ஸப்ஜட்ஜ் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ இராமசந்திரராவ் அவர்கள் அச்சமயம் அக்கிராஸநம் வகித்தார்கள். ஷை மீ 16உ யிலேயே அநேகர் சாத்தூருக்குப் போனார்கள். அன்றுதினம் சாயங்காலம், மகா-ள-ள-ஸ்ரீ, வி. ராமச்சந்திர ஐயர் அவர்கள் பிரஹ்மஞாந தர்சநத்தைப்பற்றிப் பொதுவாய்த் தமிழில் உபந்நியாஸம் செய்ததில் அடியில் வருமாறு சில விஷயங்கள் சொன்னார்கள். உலகில் அநேக கார்யங்கள் கூட்டுறவினால் நடத்தப்படுகின்றன. ஜநசமூகத்தில் ஒருவிதமான நேர்மையும், சிநேகமும், சகோதரபாவமும் இருக்கின்றன. அதுவே உலக தர்மம் என்ற உணர்ச்சிமாத்திரம் இல்லை. அது இருக்குமாகில் ஜநசமூகத்தில் இன்னும் அதிகமாக சிநேகபாவம் அதிகரிக்கும். துவேஷமும் போராட்டமும் குன்றும்.

பின்பு அன்று இரவு 8மணிக்குமேல், மகா-ா-ா-ஸ்ரீ,ப. நாராயண ஐயர் அவர்கள் அன்று சிவராத்திரி திநமாகையால், சிவராத்திரியின் உண்மையைப்பற்றி உபந்நியாஸம் செய்ததில் அடியிற்கண்ட சிலவிஷயங்கள் முக்கியமானவை. ஒவ்வொரு வருஷமும் மாசிமீ அமாவாஸைக்கு முற்பட்ட சதுர்த்தசி திநத்தின் நிசிராத்திரி முக்கியமானது. அது பிரளயத்தின் முடிவைச் சூசிப்பிக்கின்றது, அமாவாசை அன்றுதிநம் சங்கற்ப ரூபமான மந்வந்தரத்தைக் குறிப்பிடும். சிருஷ்டிக்குமுன்னர் ஒரே இருட்டாக இருந்தது. வியக்தப்படாத ஸ்திதி இது. எங்கும் பரவியதாய் ஒரு அகண்ட தேஜஸ் தோன்றியது. அதை “பெயர் அறியாத பெருஞ்சுடர்” என்றார் திருமூலர். இதைத்தான் ஹிரண்மய அண்டம் என வேதத்தில்பிரஸ்தாபித்துள்ளது. நக்ஷத்திரங்களாகவும், கிரஹங்களாகவும், வியக்தப்படுமுன், அவைகளின் பிரகிருதி திரவியங்கள் (Nebula) என்று ஆங்கில நூற்களில் சொல்லப்பெறும் பரவிய நெகிழ்ந்த ஆவிரூபமான தேஜோமயஅண்டமாகத் தோன்றின. அந்த ஆவிமயமான அண்டமே ஈசுவர சைதந்நியம் பெற்றுச் சுழன்று கொண்டிருந்தது. அச்சுழற்சியின் கார்யமாக மோதிரவளையமான ஜோதிர்மயமான ஆவிவட்டங்கள் உண்டாயின. அவ்வட்டங்கள் இறுகி, ஸ்தூலித்து பல கோளங்களாயின. இது மேல் நாட்டுப் புஸ்தகங்களில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஜோதிர்மய அண்டமே, சிவராத்திரி திநத்தில் ஜோதிர்லிங்கமாக ஆராதிக்கப்படுகிறது. இதைப் புராணங்களில், பிரஹ்மாவுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் நடந்த “நான் பெரியவன், நான் பெரியவன்” என்ற வாதத்தை முடிவுபடுத்தவந்த காட்சி எனச் சொல்லியிருக்கிறது. அடியில் வரும் பாசுரங்கள் இதைத் தெளிவு படுத்துகின்றன.

அலரவனு, மாலவனும் அறியாமே அழல்உருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டம்உற நின்றதுதான், என், ஏடீ?
நிலமுதற்கீழ் அண்டம்உற நின்றிலனேல் இருவருந்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரந் தவிரார், காண், சாழலோ!

—திருவாசகம்.

பிரமனு மாலும் பிரானேநா னென்னப்
பிரமன்மா றங்கடம் பேதமை யாலே
பரம னனலாய்ப் பரந்துமுன் னிற்க
வரனடி தேடி யரற்றுகின் றாரே. —திருமந்திரம்.

மேற்கண்ட பாசுரங்களால் வைஷ்ணவர்கள் கோபம் கொள்ளற்க. பரபிரஹ்மம் என்பது ஒரு அலையற்ற சமுத்திரம். அதில் ஸ்ருஷ்டி என்பது ஒருஅலை. அதில் முப்பான்மையான தொழில்அமையும். ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்பனவாம். ஒரே ஈசுவர சைதந்நியம் அம் முத்தொழிலையும் நடத்தும். ஒரோர் தொழிலைப் புரிகிற ஈசுவர அம்சத்திற்கு அல்லது ஈசுவர அவஸ்தைக்கு ஒரோர் பெயர் அமையும், முறையே பிரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் என்பவர்களாம். ஒரே ஈசுவரனே முத்தொழிலால் மூன்று பெயர்கள் பெறுகின்றார். இவ்வபிப்பிராயத்தை அடியில்வரும் பாசுரம் தெளிவிக்கும்.

ஆதிப் பிரானு மணிமணி வண்ணனு
மாதிக் கமலத் தலர்மிசை யாயனுஞ்
சோதிக்கின் மூன்றுந் தொடர்ச்சியி லொன்றெனார்
பேதித் துலகம் பிணங்குகின் றார்களே.

—திருமந்திரம்.

இம்மூன்று தேவர்களின் பர அவஸ்தாநிலையை வேதாந்திகள் பிரஹ்மமென்றும், வைஷ்ணவர்கள் மஹாவிஷ்ணு வென்றும், சைவர்கள் பரமசிவமென்றும் சொல்லுவார்கள். இதுநிற்க,

பஹிர்முகமாய் ஜ்யோதிர்லிங்கத்தை உபாஸனை பண்ணுதலினின்று அந்தர்முகப்பட்டு, இந்திரிய நிக்கிரஹங்கள்செய்து, சித்த விர்த்திகள் ஒய “ ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஃ ” என்ற பரஞ்ஜோதியை ஸாக்ஷாத்கரித்துப், பின்பு உபாஸகனே ஈசுவரனாதல் என்பதாம்.

சென்றமீ 17-ம்உ சனிக்கிழமை நடந்த விஷய கிரமங்கள்.

மறுநாள் 17உ காலையில் 9மணிக்கு பிரஹ்மஞாந சபையின் அந்தரங்க வகுப்பினர்கள் கூடினார்கள். பின்பு பத்து மணிக்குப் பிரஹ்மஞாந சபையைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களுக்கு பிரஹ்மஸ்ரீ இராமச்சந்திரராயரவர்கள் சபையின் நோக்கங்களைப்பற்றியும் அங்கத்தினர்களின் உத்தரவாதங்களைப் பற்றியும் பிரஹ்மஞாந ஸபைக்கு என்று எல்லாரையும் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய ஸகோதர தர்மம் என்ற ஸித்தாந்தத்தைத் தவிர மற்றைய நிர்ப்பந்தமான எவ்வித ஸித்தாந்தங்களும் இல்லையென்றும் வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். ஸமீபத்தில் லோக குருவாக ஒரு மஹாபுருஷர் அவதாரமாவாரென்றும், அவரை ஜனங்கள் அங்கீகரித்து சிரேயஸ்ஸைப் பெறுதலுக்கு மநத்தூய்மை பெற ஆயத்தமாகவேண்டுமென்றும், இன்னும் இவைபோன்ற சில விஷயங்களைப்பற்றியும் விவரமாய் உரையாடினார்கள்.

பகல் 3மணிக்கு பஹிரங்கமான பொதுச்சபை கூடியது. பிரஹ்மஞாந அங்கத்தினர்கள் 40 பேர்களும், பொது ஜனங்கள் 60 பேர்களும் அச்சபையிலிருந்தார்கள். சபையைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் அறுவர்ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி

ஸ்தோத்திரத்தை காநம் பண்ணினர்கள். அச்சமயம் சபையாரெல்லோரும் பக்தி சிரத்தையுடன் அந்தர்முக பாவனையாகக் கண்மூடித் தியானித்தார்கள். பின்பு, சாத்தூர் சபையின் பிரெஸிடெண்டாகிய எஸ். சுப்பிரமணிய நயினரவர்கள் அங்கத்தினர்களையும் அக்கிராஸநாதிபதி அவர்களையும் உபசரித்து, அவர்களின்நல்வரவைப்பிரியத்துடன் ஆதரித்துச்சிலவார்த்தைகளை வசனித்தார்கள். பின்பு அக்கிராஸநாதிபதியாகிய இராமச்சந்திரராயரவர்கள் பிரஹ்மஞாந சபையால் பொதுவகையாக உலகத்திற்கும் சிறப்புவகையாக நம்மிந்தியா தேசத்திற்கும் உண்டாயிருக்கும் நலத்தைப் பற்றி விஸ்தாரமாய் உபந்நியஸித்தார்கள். ஸ்ரீமாந்- ஆல்காட் துரையவர்களும் மாதுஸ்ரீ பிளவாட்ஸ்கி அம்மையாரும் உலகத்தில் வெளிநின்று இச்சபையை ஸ்தாபித்தார்களென்றும், அவர்கள் இந்தியாவுக்கு வருமுன் நாஸ்திக மதம் எங்கே பார்த்தாலும் பரவியிருந்ததென்றும், ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் மாணவர்களும், ஆங்கிலம் படித்த உத்தியோகஸ்தர்களும் நாஸ்திகவாதத்தில் பிரியமுள்ளவர்களாய் "நாத்திகம்பேசி, நாத்தழும் பேறினர்" என்றும், ஆஸ்திகர்களான மற்றவர்கள் உண்மைகளை அறிந்து சரிவரச்செய்யாமல் குருட்டுத்தனமாக விரதாதிகள்,சிராத்தாதிகள் முதலிய கர்மங்களைச் செய்து வந்தார்களென்றும், அத்தகையர் சபையைச் சேர்ந்து, சபையால் வெளிவந்துள்ள புஸ்தகங்களையும், சபையின் தலைவர் உபந்நியாஸங்களையும், படித்தும், கேட்டும், தெளிந்து, சிரௌத ஸ்மார்த்த கர்மங்களின் தத்துவங்களை அறிந்திருக்கிறார்களென்றும், பின்னும் சில விவரமாய் ஆங்கிலத்தில் உபந்நியாஸம் செய்தார். மற்றைய உபந்நியாஸங்களெல்லாம் தமிழில் நிகழ்ந்தன. பெரியகுளம் ஸ்ரீமாந்- ஸுந்தர ராஜ ஐயரவர்கள் ஸ்வர்க்க நரக அநுபவங்களைப்பற்றிச் செய்த உபந்நியாஸத்தில் நரக வாதனைகள் அளவுக்கு மிஞ்சி வர்ணிக்கப்பட் டிருக்கின்றன வென்றும், கொதிக்கிற எண்ணெயில் ஜநங்களைப் பொரிக்கிறதாகவும், செக்கில் ஆட்டுகிறதாகவும், இவைபோன்றவைகளும், இவைகளைச் சித்திரித்துக் காட்டும் படங்களும் வாஸ்தவமானவைகளல்லவென்றும், நரகமென்றால் வேறொரு பிரத்தியேகமான ஸ்தாநமல்லவென்றும், இடமாற்றமில்லையென்றும், அவஸ்தாபேதமென்றும், ஸ்தூல சரீரத்துடனிருக்கும் காலத்தில் மநம் இந்திரியங்கள் முதலானவைகளை ஒழுங்காகவும், நேர்மையாகவும், நடத்தாமல் பல காமனைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு (குடி, ஸ்திரீ விஷய நுகர்ச்சி, அவைகளால் ஏற்படும் கொலை, களவு முதலியன) இறக்கிறவன் அக்காமனைகளைத் திருப்திசெய்யும் உபாதியாகிய ஸ்தூலசரீரம்இல்லாததால் அக்காமனைகளைத் திருப்திபண்ண இயலாத ஏக்கத்தால் வருந்துகின்றானே யல்லாது வேறல்ல என்றும் பூலோகத்தினின்று புவர்லோகத்தின் ஒரு பாகமாகிய நரகத்திற்குப் போகின்றவர்களை அவ்விடத்தில் பயமில்லாமல்

நடைபெறும் பொருட்டு வழிநடத்த ரிஷிகளும், தேவர்களும், உதவிபுரிகின்றார்கள் என்றும் அக்கிரமஸ்தர்களா யிருக்கின்ற அறிவிலிகளான உலக ஜநங்களை நல்வழிப்படுத்துமாறு எல்லா மத கிரந்தங்களிலும் நரகத்தில் படும் உபத்திரவங்களை ஒன்றுக்குப் பத்தாய் விஸ்தரித்து வர்ணித்திருக்கின்றது என்றும், இம்மையிலும், மறுமையிலும், அவனவன் அநுபவிக்கும் இன்ப துன்பங்கட்குக் காரணம் முறையே ஸத்கர்மங்களும், ஸத் ஸங்கற்பங்களும் தீய கர்மங்களும், தீய ஸங்கற்பங்களுமாம் என்றும், தன்னை நலத்துக்குட்படுத்துவதும், தீமைக்குட்படுத்துவதும் தானே தான் என்றும், ஸ்தூல சரீரத்தைக் கழற்றிப் புவர்லோகத்தில் உண்டுபண்ணப்பெறும்யாதநா சரீரத்துடன்சில அநுபவங்களைஅநுபவித்துப் பின்னர்,கீழான அச்சரீரத்தைக் கழற்றி, காரணசரீரமாகிய விஞ்ஞாந ஆநந்தமய கோசத்துடன் ஸ்வர்க்கலோகத்தையடைந்து,அதில் ஸத் ஸங்கற்பங்களுக்குரிய ஸுகாநுபவங்களையநுபவித்து, ஸத் ஸங்கற்பங்கள் க்ஷீணதசையடையவே பூலோகத்தில் சரீரமெடுக்க ஜீவன் திரும்புகிறான் என்றும், விஸ்தாரமாக உபந்நியஸித்தார்.

பின்பு, பிரஹ்மஸ்ரீ, ப. நாராயண ஐயரவர்கள் தேவாலயங்களின் அமைப்பையும், அதில் நடத்தப்படும் ஆராதனைகளின் தத்துவங்களையும் பற்றியும், ஆலயங்களில் ஆராதனை முதலியவை இப்போது சீர்கேடாய் நடைபெறுகின்றன என்பதைப்பற்றியும், அவைகளின் விசாரணைக்குறைவைப்பற்றியும், அவைகளுக்கென்றேற்பட்ட சட்டத்தின் குறையைப் பற்றியும், அவைகள் சீர்திருத்தம் பெறும்படியாகச் சென்னையில்ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிற தர்மரக்ஷண சபையைப்பற்றியும் விஸ்தாரமாக உபந்நியாஸம் செய்தார்கள். இதைப்பற்றித் துண்டுப் பத்திரிகையும் அச்சியற்றி விநியோகம் செய்யப்பட்டது.

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பரம்பக்குடி A. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்கள் விக்கிரஹ ஆராதனையைப்பற்றி ஒரு உபந்நியாஸம் செய்வதாக வாக்களித்திருந்தனர். அவர் வரவில்லை. ஆனால் ஒரு வியாஸமெழுதி யனுப்பினர். அது வாசிக்கப்பட்டதாக மதிக்கப்பெற்றது. அவர் ஸ்தாநத்தில் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ L. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் பிரஹ்மஞாந தர்சநத்தின் பிரயோஜநத்தைப்பற்றித் தெளிவாய் ஒரு வியாஸம் படித்தனர்.

சிவகங்கை மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பி. எஸ். ராமஸ்வாமி ஐயரவர்கள் ஞாரதநுக்கே என்ற விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு வியாஸம் எழுதிப்படிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டவர் சில அஸௌகர்யத்தால் வரக்கூடவில்லை. வியாஸத்தையும், அனுப்பிலர். அவர் ஸ்தாநத்தில் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ஈச்சங்குடி T.S. இலக்ஷ்மிநாராயண ஐயரவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானின் பாலலீலைகளின் தத்துவத்

தைப்பற்றி இரண்டு உபந்நியாஸங்கள் செய்வதாகச் சொல்லி முதல் உபந்நியாஸத்தை 17-வயிலும் 2-ம் உபந்நியாஸத்தை மறுதினத்திலும் செய்தார். இந்த உபந்நியாஸம் பூர்ணமாக இப்பத்திரிகையில் பின்பு வெளிவரும்.

அன்றிரவு 8-30 மணிக்கு மகா-m-m-ஸ்ரீ மதுரை ப. நாராயண ஐயரவர்கள் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களைப்பற்றிய புகைப்படக்காட்சியும், வானசாஸ்திர ஸம்பந்தமான படங்களின் காட்சியும் மாஜிக் லாண்டெரன் மூலமாய்க் காட்டினர்.

18-ம்தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை நடந்த விஷயக்கிரமங்கள்.

காலையில் அந்தரங்கசபை ஸம்பந்தமான கூட்டம் கூடியது. பின்னர் எனங்குடி மகா-m-m-ஸ்ரீ வி. ராமச்சந்திர நாயக்கரவர்கள் லோககுருவின் அவதாரத்தைப்பற்றிச் செய்த உபந்நியாசத்தில் முன்னர் பல சமயங்களில் லோககுரு அவதாரமாகிப் பற்பல மதங்களில் அந்தந்த தேசங்களிலுள்ள ஜநங்களின் மநப்பக்குவத்திற்குத் தக்கவாறு பல மதங்களை ஸ்தாபித்திருக்கின்றார்களென்றும், இனி சமீபத்தில் வரப்போகின்றவர் ஸர்வமத ஐகமத்ய ஸாரங்களைத் தெளிவாகக்காட்டி, மதங்களுக்குள் துவேஷமற்று ஸஹோதரதர்மம் நிகழவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி உபதேசிப்பாரென்றும், அவர் வருங்கால் அவர் வரவைச் சரியானபடி அங்கீகரிக்கவேண்டுவதற்கு ஜநங்கள் ஆயத்தமாகவேண்டுமென்றும், பின்னும் சில விவரங்களுடனும் உபந்நியசித்தார்.

பிரஹ்மஞாந சபையின்கருத்து. உலகைங்கர்யம் முக்கியமானது என்பதைக்காட்டுவதற்காகவே,சபையைச்சார்ந்த அங்கத்தினரான மகா-m-m-ஸ்ரீ கே. ராமஸ்வாமி ஐயரவர்கள் ஐக்யநாணய சங்கங்களின் கருத்துக்களைப்பற்றியும், அச்சங்கங்களைப் பல இடங்களில் ஏற்படுத்துவதால் உண்டாகும் ஜநாநுகூலத்தைப்பற்றியும் உபந்நியாஸம் செய்துள்ளார். ஸாயங்காலம் ஸம்பாஷணை நடந்தது. பின்பு டாக்டர் R.C. கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள் மூளையைப் பற்றியும், அதன்பல பிரிவுகளைப்பற்றியும், அவைகளின் செயல்களைப்பற்றியும் விஸ்தாரமான உபந்நியாஸம் செய்தார்கள். சொன்ன விஷயங்களைத் தெளிவாக்கும்படி பலகையில் அவைகளைச் சித்திரித்தும் காட்டினார்கள்.

மகா-m-m-ஸ்ரீ ஏ. ரெங்கஸாமி ஐயரவர்கள் பிரஹ்மஞாந சபையைப் பற்றி ஜநங்களுக்குள் நிகழும் சில தப்பிதமான அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்து, அவை, அறியாமையாலும், விசாரணைக் குறைவாலும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்றும் பின்னும் சில விவரங்களையும் நன்கு உபந்நியஸித்தார்கள்.

பின்பு, அக்கிராஸநாதிபதி முடிவுரையாக சபையார்களை ஆசீர்வதித்துச் சில வார்த்தைகள் சொன்னார்கள். பின்பு ஸபையார்களுக்குத் தாம்பூலம் கொடுக்கப்பட்டது. சாத்தூர் கிளைச்சபையார், வந்த அங்கத்தினரை ஸௌகர்யமாக உபசரித்து அதிதிதர்மத்தை நன்றாய் நடத்தினார்கள். இவையெல்லாம் ஷை ஊரிலுள்ள விஷ்ணுகோவிலின் முன் மண்டபத்தில் யாதொரு விக்நமுமின்றி ஈசுவரனருளால் நடைபெற்றது.

காலஞ்சென்ற பிரஹ்மஸ்ரீ வரதராஜசர்மா அவர்கள் BA., BL., F. T. S. சென்ற பிப்பிரவரீ௴ 20வயில் சென்னையில் பிரஹ்மஸ்ரீ வரதராஜசர்மா அவர்கள் நாலுநாள் காயலாகவிருந்து இறந்துபோய்விட்டார்கள். இவர்கள் நெல்லூர் டிஸ்ட்ரிக்ட்டு, காவலியில் டிப்டிகலெக்டராக இருந்தார். நல்ல சீலர், பரோபகாரி, உத்தியோக முறையில் பரிசுத்தர், ஏழைகளுக்கு இரங்கும் இளகிய நெஞ்சத்தினர், நீதிமான். பிரஹ்மஞாந தர்சநத்திலும், பிரஹ்மஞாநசபையிலும் ஆழ்ந்தபக்தியுள்ளவர். மரணகாலத்தில் இவர்களுக்கு வயது 45 தான். பாலகுடும்பம், 3 புத்திரர்களும், 5புத்திரிகளும். இவர்கள் சந்ததிகளுக்கும் இவர்களின் தாயாருக்கும் ஈசுவரன் ஆறுதலையும் மநோதைர்யத்தையும் அளிக்கவேண்டுமென நமது பிரார்த்தனை.

கும்பகோணம் பிரஹ்மவித்யா மடாலயம்:—கும்பகோணத்தில் நூதநமாக அதன்கண் ணுள்ள பிரஹ்மஞாந கிளைச்சபையின் ஆலயம் ஒன்று சென்றவரு ரூ 6500 வரை செலவு செய்து அநேகர் நன்முயற்சியால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஊருக்கு சமீபத்தில், ஆனால் ஊரின் அசௌகரியங்களில்லாத ரமணீயமான ஸ்தலத்தில், தாமரைத் தடாகத்தின் அருகாண்மையில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. சென்றவரு பிப்பிரவரீ௴ 18வயில் இதன் கிருகப்பிரவேசம் நடந்தது; அச்சமயம் மாது ஸ்ரீ அன்னிபெஸண்டு அம்மை வந்திருந்து அவ்வாலயம் என்றும் நலம்பட வாழவேண்டுமென ஆசீர்வதித்தார். இவ்வருஷம் சென்ற௴ 18வயில் நடந்த அந்த கிருகப்பிரவேச தினத்தை ஒரு திருநாளாக அச்சபையார்கள் கொண்டாடினார்கள். பலர் உபந்நியாசங்கள் செய்தார்கள். ஸ்ரீமான்- நீலகண்டசாஸ்திரியார் சூரியனைப்பற்றிய உபந்யாஸத்தை விஸ்தாரமாகச் செய்தார்.

ஆலப்பிழையில் வருகிற ஏப்பிரல்௴ 6-7 வகளில், **தமிழ்நாடு**, மலையாளநாடுகளிலுள்ள **பிரஹ்மஞாநக் கிளைச்சங்கங்களின் பெரியசபைகூடும்.** அநேக அறிஞர்கள் உபந்யாஸம் செய்வார்கள்.

மையில்லாமல், மின்சார சக்தியால் (Electricity) அச்சுப்போடும் இயந்திரம் ஒன்று ஒரு இங்கிலீஷ்காரனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சீக்கிரத்தில் அனுஷ்டானத்திற்கு வந்தால் நலமாக இருக்கும்.

அன்னிபெஸண்டு அம்மையாரைப்பற்றி ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் அடியில் வருமாறு எழுதியிருக்கிறது: "அம்மையாரின் உள்ளடங்கிய கண்கள், அன்பும் அருளும் உள்ளவைகளாய் ஜ்வலிக்கின்றன. கார்யத்தில் கண்ணுள்ள ஒரு ஸ்திரீயானவள் எவ்விதம் நடைபெறுவாளோ அவ்விதம் அழகாய், விரைவாய் வசனிக்கின்றனர். யாதொரு மேட்டிமையும் டாம்பீகமும் கர்வமும் இலர். அவர் ஸத்யஸந்தர். அதனால் முதற்பார்வையிலேயே யாரும் நம்பும்படியான தகைமையர். அவர் சாந்தர். முன்னொருகால் அவர் குணம் சற்று உக்கிரமாக விருந்தது. இப்போது அதை முற்றும் ஜயித்திருக்கின்றார். அவர் கரங்கள் சிறியவை, மிருதுவானவை. அக்கரங்களின் ஸ்பர்சம் மஹம்மலின் ஸ்பர்சம்போன்றது. அவர்பால் அற்புதமான கம்பீரமான சாந்தம் குடிகொண்டிருக்கிறது. அச்சாந்தத்துடன் அற்புதமான சக்தியும் விளங்குகிறது. அவர் தீர்க்கமாகவும் ஸ்பஷ்டமாகவும் வசனிக்கின்றனர். விரைவாயும் தெளிவாயும் சிந்திக்கின்றவர் எனத் தெரிகிறது. எண்ணத்தை வெளியிட வசநத் தடுமாற்றம் இலர். ஓஜஸ், தேஜஸ் உள்ளவராகவும், பிராணகலை நிரம்பியுள்ளவராகவு மிருக்கிறார். அவர் சுலபர். மானுஷ்ய சுபாவம் நிறைந்தவர்; யாவரும் பிரியப்படும்படியான இயல்பினர். தனிப்பட இருக்கும் இயல்பினர் அல்லர். யாவருடனும் ஸல்லாபம் செய்யும் தன்மையர். ஞாநம் அவரிடம் இயல்பாய்க் கமழ்கின்றது. அஹம்பாவ முள்ளவர்களின் கர்வமுள்ள வசநம் அவரிடம் இல்லை. வீணரின் பகட்டான மொழியும் அவரிடம் இல்லை. சுருங்கச்சொல்லில் அவர் ஞாநி, நல்லார், மனோபல முள்ளார்; இக்காலத்திய தீரர்கள் சிலரில் இவர் ஒருவரெனத் தெளிக.

சர்க்கார், விவசாய இலாகாவில், கிருஷித் தொழிலிற்கு அனுகூலமான விஷயங்கள் அடங்கிய துண்டுப்பத்திரிகைகளை ஜநோபகாரமாகப்பிரசித்தம் செய்து வருகின்றார்கள். சென்ற மாதத்தில் நமக்குக் கிடைத்தவைகளாவன:—(1) கம்போடியா பருத்தியைக் கலவன் இல்லாமல் விதைப்பதின் முக்கிய நோக்கம். (2) பருத்தி சாகுபடி. அதற்கு ஏற்ற கலப்பை. (3) நெல் சாகுபடியில் சில சீர்திருத்த முறைகள். (4) நெற்பயிருக்கு எருவிடுதல். இவைகளை நம்மவர்கள் ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் பணச்செலவின்றி இனாமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இவைகளை நன்றாய்ப் படித்து இவைகளின் கண் சொல்லப்பட்டிருக்கும் முறைகளை அனுஷ்டித்தால் அதிக லாபகரமாக கிருஷித்தொழில் நடத்தலாம்.

பத்திராதிபர்.

பூர்ணசந்திரோதய அனுபந்தம்.

பகவான் பதஞ்சலி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

யோகசூத்திரம்.

(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

26. விவேகக்யாதிரவிப்லவா ஹாநோபாய:॥

ஸ்திரமான விவேகஞாநம் முன் சொல்லிய ஹாநம் பெறுதலுக்குச் சாதநமாம்.

குறிப்பு:-(1)விவேகம்,திரஷ்டாவான புருஷன் வேறு, திருச்யமாகிய புத்தி முதலிய பிரபஞ்சம் வேறு, என ஆராய்தல். ஞாநம், அதை அறிதல். விப்லவம் என்றால் மித்தியா ஞாநம்.

(2) முதலில் சாஸ்திரஞாநத்தால் விவேக ஞாநமானது சாதாரணமாய் உண்டாகிறது. அஃது அநுபவமில்லாமல் பரோக்ஷ ஞாநம் ஏற்படுகிறது. பின்பு மநநத்தினல் அந்த சாஸ்திரஞாநம் திடப்பட்டும், விஷயங்களில் மநத்திற்கு வைராக்கியம் உண்டாகியும், அதனல் மநஸ் ஆனது அந்தர்முகப்பட்டு, புருஷனையே நிரந்தரமாகத் தியாநித்து, மநஸ் ஆனது புருஷ ஸ்வரூபத்தைப் பெறுகிறது. இதைத்தான் அவிப்லவ* என்ற பதம் விவரிக்கிறது.

27. தஸ்ய ஸப்ததா ப்ராந்தபூமி: ப்ரஜ்ஞா॥

அவனுடைய (அந்த யோகியினுடைய) பிரஞ்ஞையானது கடைமுறையில் ஏழு படிகளை உடையது.

குறிப்பு:—(1) ஸ்திரமான விவேகத்தையுடைய யோகியின் பிரஞ்ஞைக்கு ஏழு படிகள் உள்ளன.

i. அறியவேண்டியவை அறியப்பட்டன. இனி அறிய வேண்டியவை ஒன்றுமில்லை. இந்த பூமியில் ஸர்வ ஸம்சயங்களும் நிவிர்த்தி அடைகின்றன. தன்னை அறியவேண்டுமென்ற விருப்பம் மாத்திரம் உள்ளது.

ii. பந்தத்திற்குக் காரணமான கிலேசங்கள் எல்லாம் நாசம் பண்ணப்பெற்றன. ஸர்வ துக்கங்களும் நிவிர்த்தி யடைகின்றன.

iii. இனி அடையவேண்டியவை ஒன்றுமில்லை. ஸர்வ காமப் பிராப்தி உண்டாகின்றது. இப்போது இவனுக்கு ஆப்தகாமன்

*"சாத்திரம் ஓதும் சதுர்களை விட்டுநீர்
மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமின்" என்ற
திருமூலர்வசநம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

என்று பெயர். ஸவஹிராநுகாரோநுஸஹ என்ற தைத்தரீய வசநம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

iv. இனிச் செய்யவேண்டியவை ஒன்றுமில்லை. நான் கிருத கிருத்தியன் என்ற ஞாநம் உண்டாகிறது.

v. ஸர்வ கார்யநிவிர்த்தி ஏற்படுகிறது. புத்தியானது நிர்மலமாகி சோக நிவிர்த்தியைப் பெறுகிறது.

vi. ஆறும்படியில் புத்திக்கே காரணமான குணங்கள் இவனை விட்டு நழுவிப் பிரதாநத்தில் லயமடைகின்றன. புத்தியும் சூந்யம் பெறுகிறது. இதில் "அபயம்" என்று உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்பெறும் நிலை ஏற்படுகிறது.

vii. இதில் புருஷன் தனிமையாக இருக்கிறான். எல்லா ஸம்பந்தங்களும் விலகி, கேவலனாக இருக்கிறான். இதுவே கைவல்லிய நிலை.

(2) முதல் நான்கு படிகளில் கார்யங்களினின்று கிரமமாக விடுதலையும் ஐந்தாம் ஆறும் படிகளில் காரணங்களினின்று விடுதலையும் ஏற்படுகின்றன. ஏழாம்படியில், ஸ்வரூபமாத்திரமாக புருஷன் இருத்தலும் ஏற்படுகிறது.

(3) மேற்கண்ட ஏழு படிகளும் உபநிஷத்துக்களில் அடியில் வருமாறு சொல்லப்படுகின்றன:—

i. பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்திஃ சித்யந்தே ஸர்வஸம்சயாஃ
க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே ॥

இதன் பொருள்: காரணரூபத்தால் பரமாயும், காரிய ரூபத்தால் அபரமாயுமிருக்கின்ற அந்த பரமாத்மாவை ஒருவன் பார்ப்பானாகில், ஹிருதயத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தியா வாஸநாமயமான பந்தங்கள் பேதிக்கப்பெற்று விட்டுப்போகின்றன. ஸமஸ்தமான ஸம்சயங்களும் நாசமுறுகின்றன. இந்த ஞாநியின் ஆகாமி, ஸஞ்சித கர்மங்களும் நசிக்கின்றன.

ii. ஏதம் ஹவாவ ந தபதி।
கிமஹம் ஸாது நாகரவம்।
கிமஹம் பாபமகரவமிதி।—தைத்தரீயோபநிஷத்.

இதன் பொருள்: நான் ஏதோ காரணத்தால் சுபகர்மத்தைச் செய்யாமற் போனேனே, ஏதோ காரணத்தால் பாபகர்மத்தைச் செய்தேனே என்ற தாபத்தால் அந்த ஞாநியானவன் தபிக்கப்பெறுகிறானில்லை.

iii. ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹ।
ப்ரஹ்மணா விபஸ்சிதேதி।—தைத்தரீயோபநிஷத்.

இதன் பொருள்: அந்த ஞாநி, பிரஹ்மமாக இருந்து, ஒரே காலத்தில் எல்லாக் காமங்களையும் அடைகிறான்.

iv. ஆத்மாநம் சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதி பூருஷஃ।
கிமிச்சந்கஸ்ய காமாய ஸரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத்॥
பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்.

இதன் பொருள்: ஒருவன் தன் ஸ்வரூபமின்னதென்று அறிவனாகில், அவன் செய்யவேண்டிய காரியம் என்ன? அவன் செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லை, என்றபடி.

v. தத்ர கோ மோஹஃ கஃ சோக ஏகத்வமநுபஸ்யதஃ॥

இதன் பொருள்: எங்கும் ஆத்மா ஒன்றையே பார்க்கிறவனுக்கு மோஹம் ஏது? சோகம் ஏது?

vi. யதா ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மிந்நத்ருஸ்யே
நாத்ம்யே நிருக்தே நிலயநே அபயம் ப்ரதிஷ்டாம் விந்ததே।
தைத்தரீயோபநிஷத்.

அபயம் வை ஜநக ப்ராப்தோஸி।
பிருஹதாரண்யகோபநிஷத்.

இவை இரண்டின் சேர்ந்த பொருள்: ஆத்மாவை அறிந்தவன் பயமற்ற நிலையைப்பெறுவான்.

vii ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம।
ப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மைவ பவதி॥—தைத்தரீயோபநிஷத்.

இதன் பொருள்: பிரஹ்மமானது ஸத்ரூபமாயும், சித்ரூபமாயும், ப்ரிச்சேதமில்லாததாயும் இருக்கிறது. பிரஹ்மத்தை அறிந்தவன் பிரஹ்மமாகவே ஆகிறான்.

28। யோகாங்காநுஷ்டாநாதஶுத்திக்ஷயே
ஜ்ஞாநதீப்திராவிவேகக்யாதே:॥

யோகாங்கங்களை அநுஷ்டிப்பதினால், மநத்தின் மலம் குறையக் குறைய, புருஷஸாக்ஷாத்காரம் வரையில், ஞாநப்பிரகாசமானது மேன் மேலும் உண்டாகிறது.

குறிப்பு:—ஐந்து வகையாயுள்ள (அவித்தை, அஸ்மிதை, ராகம், துவேஷம், அபிநிவேசம்)விபரியயஞாநம் யோகாங்கங்களான யமம், நியமம், முதலியவைகளைச் சரியாய் அப்பியஸிப்பதினால் குறைவு படுகிறது. அதன் முடிவில் புருஷதர்சநம் ஏற்படுகிறது. யோகாங் கங்களை அநுஷ்டித்தால் பிரகிருதி புருஷ விவேகஞாநம் தானே உண்டாகின்றது. அவ்வநுஷ்டாநத்தால் மநமலம் நீங்கவே, ஸ்வத ஸ்ஸித்தமான புருஷனின் ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படுகிறது.

29. யமநியமாஸநப்ராணாயாமப்ரத்யாஹாரதாரணாத்யாந
ஸமாதயோऽஷ்டாவங்காநி॥

யமம், நியமம், ஆஸநம், பிராணயாமம், பிரத்தியாஹாரம், தாரணை தியாநம், ஸமாதி என்பன யோகமுறையின் எட்டு அங்கங்களாம்.*

குறிப்பு:—(1) இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வரிசையில் முன்னதை அப்பியஸிக்காமல், பின்னதை மாத்திரம் அப்பியஸித்தால் பிரயோஜநமின்று. உதாரணமாக யமம் மாத்திரம் தனித்து

* இயம நியமமே யெண்ணிலா வாதன
நயமுறு பிராணயாமம் ப்ரத்தியாகாரஞ்
சயமிகு தாரணை தியாநஞ் சமாதி
யயமுறு மட்டாங்க மாவது மாமே.—திருமந்திரம்.

அப்பியஸிக்கலாம். யமம் இன்றி, நியமம் முதலியவற்றை அப்பிய ஸித்தால் பிரயோஜநமுண்டாகாது. அப்படியே யமம், நியமம் இன்றி ஆஸநம் மாத்திரம் பிரயோஜநமின்றாம். அப்படியே பின் னுள்ளவைகளைப்பற்றியும் அறிந்துகொள்க.

(2) முதல் பாதத்தில் பிரஸ்தாபித்துள்ள அப்பியாஸம், வைராக்கியம், வீரியம் முதலியவை யமம் முதலியவைகளுள் அடங் கும். அப்படியே வேதாந்திகள் சொல்லுகிற விவேகம், வைராக்கி யம், ஷட்ஸம்பத்தி, முமுக்ஷுத்துவம் இவைகளும் யமம் முதலிய வைகளுள் அடங்கும்.

30. அஹிம்ஸாஸத்யாஸ்தேயப்ரஹ்மசர்யாபரிக்ரஹா யமா:॥

அஹிம்ஸை, சத்தியம், களவின்மை, இந்திரியநிக்கிரஹம், திரவிய அபேக்ஷையின்மை, இவை யமத்தின் ஸ்வரூபங்களாம்*

குறிப்பு:—அஹிம்ஸை: மநம், வாக்கு, காயத்தால் எவ்விதத்தா லும், எக்காலத்திலும், எப்பிராணிக்கும் ஹிம்ஸை செய்யாதிருத்தல். சத்திய முதலான மற்றையவை அஹிம்ஸை என்ற தர்மத்தைச் சுத்தம்செய்வதற்கும், பூர்த்திபெறச் செய்வதற்கும் ஏற்பட்டஸாத நங்கள். அஹிம்ஸை என்ற தர்மத்தைப் பரிபாலிக்காமல் மற்றைய தர்மங்களை அநுஷ்டித்தல் பிரயோஜநமில்லை. அஹிம்ஸை என்ற தர்மம் மற்றைய தர்மங்களின் அநுஷ்டாநமின்றி பூர்த்திபெறு தாகையால், அவைகள் முக்கிய ஸாதநங்களாம்.

ஸத்தியம்:—பிறர் நன்மையின் பொருட்டு, பிரமாணங்களால் கிரகித்து, மநத்தால் நினைத்தபடி வாக்கினால் சொல்லுதல். இதைக் கேட்கிறவன் உள்ளபடி கிரகிக்கும்படியாகச் சொல்லவேண்டும். வஞ்சகமும் கபடமுமுள்ளதாயும், கேட்கிறவன் உள்ளபடி அறி யாமலிருக்கும்படியாகவும் மொழிதல் சத்தியமன்று. உண்மையா யிருப்பினும், பிராணிகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய மொழி

*சொல்லான் பொய்கூறான் களவிலா னெண்குண
னல்லா னடக்க முடையா னடுச்செய்ய
வல்லான் பகுந்துண்பான் மாசிலான் கட்காம
மில்லா னியமத் திடையினின் றானே.—திருமந்திரம்.

மாத்திரம் சத்தியமாகும். உண்மையாயிருப்பினும் தீமைபயக்கக் கூடியவை அசத்தியமேயாகும். ஒருகால் நன்மை உண்டுபண்ணக் கூடியதான பொய்யும் சத்தியத்தின் பெருமையைப் பெறும்.

"பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்."

என்ற குறள் இங்கு கவனிக்கத் தக்கது.

மநுவின் வசநம் இதுவாம்.

ஸத்யம் ப்ரூயாத் ப்ரியம் ப்ரூயாத்
ந ப்ரூயாத் ஸத்யமப்ரியம்
ப்ரியம் ச நாந்ருதம் ப்ரூயாத்॥

இதன் பொருள்: உண்மைபேசு, அது பிரியகரமாக இருத்தல் வேண்டும். உண்மையான வார்த்தையாயினும், பிரியமின்றேல், அதைச் சொல்லுதலைத் தவிர். பிரியமானதென்று பொய்யைப் பேசாதே.

களவின்மை:—பலாத்காரமாகவாவது, இரஹஸ்யமாகவாவது, பிறர் பொருளை அபஹரிக்காமல் இருத்தலும், அத்தன்மையான சிந்தனையைத் தவிர்த்தலும், இந்திரிய நிக்கிரஹம் அல்லது பிரஹ்மசர்யம்,ஸ்திரீகள் பற்றிய காமனைகளைத் தவிர்த்தலுமாகிய இவையே களவின்மையாம். ஸ்திரீகள் பற்றிய காமனைகள்: இது 9 விதமான அங்கங்களையுடையன. (1) ராகத்துடன் ஸ்திரீகளைப் பார்த்தல் (2) ஸ்பரிசித்தல், (3) அவர்கள் வார்த்தைகளைக் கேட்டல், (4) அவர்களைச் சிந்தித்தல், (5) அவர்களைப்பற்றிப் பேசுதல், (6) அவர்களுடன் விளையாடல், (7) அவர்களுடன் பேசுதல், (8) அவர்களைப்பற்றி ஸங்கற்பித்தல்; (9) அவர்களுடன் ஸம்ஸர்க்கம் செய்தல் என்பவைகளாம்.

பிரஹ்மசர்யம்:—பிரஹ்ம =வேதத்தை உத்தேசித்து, சர்யம் = நியமங்களை அநுஷ்டித்தல். வேதாத்தியயநம் செய்தலுக்கு, இந்திரிய நிக்கிரஹம் முக்கியமானதால், பிரஹ்மசர்யம் என்ற பெயர் இந்திரிய நிக்கிரஹத்திற்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

திரவிய அபேக்ஷை இன்மை:—சரீர யாத்திரைக்கு இன்றியமையாதவைகளைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் பிரவிர்த்தியில்லாமலிருத்தல் என்பது இதன் முக்கிய கருத்து. சொத்தைச் சம்பாதித்தல், அதைப் பேணுதல், அதற்காகப் பிறரை ஹிம்ஸித்தல் இவைகளைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

31. ஜாதிதேசகாலஸமயாநவச்சிந்நா:
ஸார்வபௌமா மஹாவ்ரதம்॥

ஜாதி, தேசம், காலம், ஸமயம் இவைகளின் வரம்புக்குட்படாமல், யோகத்தின் எல்லாப் பூமிகளிலும், யமம் என்ற விரதமானது அநுஷ்டிக்கத்தக்கது. இதைப் பூர்ணமாக அநுஷ்டித்தல் மஹாவிரதமெனப்படும்.

குறிப்பு:—உதாரணமாக, மீன் பிடிக்கிறவன் மீனமாத்திரம் ஹிம்ஸித்தல் கூடும் என்று சொன்னாலும், மற்றவைகளைத் தவிர்த்தல்—ஜாதி.

கோவில் முதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களில் ஹிம்ஸித்தலை விலக்கல்—தேசம்.

அமாவாஸ்யை முதலிய பருவகாலங்களில் தவிர்த்தல்—காலம்.

சிராத்தம் முதலியவைகளில் தவிர்த்தல்—ஸமயம்.

இப்படியே சத்தியம் முதலிய யமங்களையும் சேர்த்துஆராய்ந்து கொள்ளுக.

32. சௌசஸந்தோஷதப:ஸ்வாத்யாய
ஈச்வரப்ரணிதாநாநி நியமா:॥

பரிசுத்தம் செய்துகொள்ளுதல், ஸந்தோஷம், (தபஸ்) துவந்தகளைச் சகித்தல், (ஸ்வாத்தியாயம்) யோகஸித்திக்கநுகூலமான மந்த்ரங்

களை ஜபித்தல், (ஈசுவரப் பிரணிதாநம்)எல்லாக் கர்மங்களையும் ஈசுவரனிடம் அர்ப்பணம் செய்தல், நியமமாம்.*

குறிப்பு:—பரிசுத்தம் செய்துகொள்ளுதல் இருவகைத்து. ஒன்று பாஹ்ய சௌசம், ஜல முதலியவைகளால் ஸ்தூல சரீரத்தைச் சுத்தி செய்தல். இரண்டாவது ஆந்தர சௌசம், மைத்ரீ, முதிதா முதலிய ஸத் பாவங்களால் மநத்தின் மலத்தை நீக்குதல்.†

ஸந்தோஷம் : கிடைத்ததை வைத்துத் திருப்திபெறல்.

தபஸ் : காயக் கிலேசத்திற்குரிய சாந்த்ராயண விரதத்தை அநுஷ்டித்தல். ஸுகதுக்கங்களான துவந்தங்களை ஸகித்தல்.

மற்றவைகள் சூத்திரத்தின் அர்த்தத்திலேயே விளங்கும்.

33. 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌬𑌾𑌧𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌭𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍॥

(யம நியமங்களுக்கு)விருத்தமான சங்கற்பங்களால் தடைகள் நேரிடுமாகில் அச்சங்கற்பங்களின் தோஷங்களை நினைக்கப்பாலது.

34. 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌾 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾
𑌲𑍋𑌭𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍋𑌹𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾 𑌮𑍃𑌦𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌫𑌲𑌾
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌭𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍॥

---

* ஆதியை வேதத்தி னப்பொரு ளாளனைச்
சோதியை யங்கே சுடுகின்ற வங்கியைப்
பாதியுண் மன்னும் பராசத்தி யோடே
நீதி யுணர்ந்து நியமத்த னாமே.

தூய்மை யருளுண் சுருக்கம்பொ றைசெம்மை
வாய்மை நிலைமை வரைதலே மற்றிவை
காமங் களவு கொலையெனக் காண்பவை
நேமியீ ரைந்து நியமத்த னாமே.

தவஞ்செபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றன் விரதமே சித்தாந்தக் கேள்வி
மகஞ்சிவ பூசையொண் மதிசொல்லீ ரைந்து
நிவம்பல செய்யி னியமத்த னாமே.—திருமந்திரம்.

குறிப்பு:—ஒண்மதிச்சொல் = பிரணவம். நிவம்=நியம்=காரணம்.

† 1-ம் பாதம், 33-ம் சூத்திரத்தைப் பார்க்க.

Registered No. M. 878.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள பிரஹ்மஞாநக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின் ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும் மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 2. | 1912௵ ஏப்ரில்௴ 15௳ பரீதாபி௵ சித்திரை௴ 3௳ | பகுதி 12.

ப. நாராயண ஐயர், B. A., B. L., F. T. S.,
அ. ரங்கஸ்வாமிஐயர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ௹ 2 தனிப்பிரதி அணா 4.

மதுரை:
விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்.
சன்மார்க்கசபையைநடத்தும் முறை—ப. நா.	௩௯௫
அயகம்—R. S. நாராயணஸ்வாமி ஐயர்.	௪௦௧
இஷ்டம், பூர்த்தம், தாகம்—P. S. ஸுப்ரஹ்மண்ய ஐயர்.	௪௦௬
சுமதியென்னும் உத்தமியின் சரித்திரம்—எஸ். சாமிநாதையர்	௪௧௭
ஸ்ரீசிருங்ககிரிமடத்து ஸ்வாமிகளின் விதேகமுக்தி—ப. நா.	௪௨௧
புத்தகவரவு—பத்திராதிபர்.	௪௨௩
சமாசாரம்—பத்திராதிபர்	௪௨௪
பதஞ்சலிமகரிஷி அருளிச்செய்த யோகசூத்திரம்.	

புஸ்தகம், துண்டுப் பத்திரிகைகள் விளம்பரம்.

ஏசுகிறீஸ்து என்பார் ஒழுகிக்காட்டிய ஒழுக்கமுறைநூல். The Imitation of Christ (in Tamil)	1-0-0
கடோபநிஷத் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு	0-8-0
பிராசீந தர்மங்களின் உயர்வும், இக்கால ஆசாரங்களும்	0-6-0
மனிதனின் வமிசாவளியின் உண்மை	0-4-0
ஹிந்துமததூஷண பரிகாரம்	0-4-0
Avvayar's Yoga aphorisms in English	0-4-0
தைத்திரீயோபநிஷத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு	0-3-0
சுவேதாசுவதரோபநிஷத்	0-3-0
ஐதரேயோபநிஷத் ஷை	0-2-0
மௌநவாக்கு	0-2-0
சன்மார்க்கதீபம்	0-2-0
ஈசோபநிஷத் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு	0-1-0
அன்னிபெஸண்டு அம்மையார் சரித்திரம் (செய்யுள்)	0-1-0
டில்லிதர்பார் மஹோத்ஸவம்	0-1-0
வெள்ளியம்பலம் என்னும் ஞாநிகளின்சங்கமும் அதனின்று வெளிவரும் ஆசாரிய புருஷர்களும்	0-1-0
வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் அவர்களின் சரித்திரச்சுருக்கம்	0-0-6
ஏசுகிறீஸ்து என்பார் சரிதம்	0-0-6
தேவாலயம்	0-0-3
தர்மசத்திரங்களும் அவைகளின் சீர்திருத்த முறைகளும்	0-0-3
இந்தியபுத்திரர்களின் சங்கம்	0-0-3
பிரஹ்மவித்யை (ஆங்கிலத்தில்)	0-0-3
சிராத்தம்	0-0-3
சன்மார்க்க சபையை நடத்தும் முறை	0-0-3
பிரஹ்மஞாந சபையின் யந்திரம்	0-0-2
பிரஹ்மவித்யை	0-0-2
அஷ்டமி பிரதக்ஷிணம்	0-0-1
பிரஹ்மஞாந சபை	0-0-1

மேற்கண்டவைகளுக்கு 100-க்கு 10 கமிஷன் கொடுக்கப்படும். தபாற் கூலி பிரத்தியேகம். வேண்டுவோர் மதுரை தியஸாபிகல் ஸொஸைட்டி பிரெஸிடெண்டு ப. நாராயணையரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

அறிவிப்பு

இந்த மாஸத்தின் பத்திரிகையோடு இப்பத்திரிகைக்கு இரண்டாம் ஆண்டு நிறைவாகிறது. வருகிற மேமீ 15வுயில் மூன்றும் ஆண்டு ஆரம்பமாகிறது. முதலில், பத்திரிகையை 32 பக்கங்களடங்கியதாக வெளிப்படுத்த உத்தேசித்தோம். அதன் பிரகாரம் 12×32=384 பக்கங்கள் தான் முதற்றொகுதிக்கு ஏற்படவேண்டுவது. ஆனால் மேற்கொண்டு 30 பக்கம் அதிகமாக (அதாவது 414 பக்கங்களை)ச் சந்தாதார்களுக்கு அளித்தோம்.

இரண்டாம் வருஷத்தில், ஒவ்வொரு மாதமும் 40 பக்கத்திற்குக் குறையாமல் பத்திரிகையை வெளிப்படுத்துவதாக உத்தேசித்து, அதன் பிரகாரமே 40×12=480 பக்கங்களும், மேற்கொண்டு 27 பக்கங்களும் ஆ 507 பக்கங்கள் (உள்ளுறை 5 பக்கங்களைச் சேர்த்து) உள்ளதாக இரண்டாம் தொகுதியை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறோம். சந்தாவையும் கொஞ்சமேனும் அதிகப்படுத்தாமல் முதல் ஆண்டிற்போலவே இரண்டாம் ஆண்டிலும் ரூ 2 வீதம் தான் சந்தாதார்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பெற்றது. அருமையான யோக சூத்திரம் மொழிபெயர்ப்பு குறிப்புரைகளுடன் இவ்விரண்டாம் வருஷத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

வருகிற மூன்றும் வருஷத்திலும் ஒவ்வொருமாதமும் 40 பக்கத்திற்குக் குறையாமல் பத்திரிகையை வெளிப்படுத்துவதாக உத்தேசித்திருக்கிறோம். யோகசூத்திரம் இவ்வருஷத்தில் முடியும். முன்னரைவிட இவ்வருஷத்தில் இன்னும் அதிக உயர்வான வியாஸங்கள் வெளிவரும். அவ்வுத்தேசம் திருப்தியாக நிறைவேறும் வண்ணம் சந்தாதார்கள் முன்பணம் அனுப்புவதுடன் தம்மால் இயன்றவரை, ஒவ்வொருவரும் ஓர் ஓர் புதிய சந்தாதாரைச் சேர்ப்பிக்கும் பக்ஷத்தில் பத்திரிகை இன்னும் அதிக நலம்பெறும்படியாக நடத்த முயற்சிப்போம். அடுத்த பத்திரிகை, முன்னனுப்பிய சந்தாப்பணம் பாக்கி இல்லாதவர்களுக்கு வி. பி. பி. மூலம் அனுப்பப்

படும். ரூ 2-1-0 கொடுத்து அதை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனப் பிரார்த்தனை. ஏனையருக்கு அவர்கள் செலுத்தியிருக்கிற சந்தாப்பணம் தீரும் வரையில் பத்திரிகைகள் அனுப்பப்படும். பின்பு வி. பி பி. யில் அடுத்த பத்திரிகை அனுப்பப்படும். பத்திரிகையை இனி அனுப்பவேண்டா மென்கிறவர்கள் அப்படித் தெரிவிக்கவேண்டும். அப்படித் தெரிவிக்காமற் போனால் பத்திரிகைகள் வி. பி. பி. மூலம் அனுப்பப்படும்.

இப்பத்திரிகை இன்னும் அதிகமாகப் பரவும்படி நம் ஜனங்கள் உதவி புரிவார்கள் என்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

ப. நாராயணன்.

பத்திராதிபர், பூர்ணசந்திரோதயம், மதுரை.

ஒரு விக்ஞாபநம்.

---*---

ஆங்கிலத்தில் அருமையான ஞாந விஷயங்கள் பிரஹ்மஞாந சபையாரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கிலம் தெரியாத தமிழர்களும் அவைகளை அறிந்து பயன்பெறும்படி வெண்தாமரை இதழ் என்ற பெயருள்ள மாலிகையாக ஞாநநூல்கள் தமிழில் பிரசுரம் செய்வதாக உத்தேசித்து இப்போது மௌநவாக்கு, சந்மார்க்க தீபம் என்ற இரண்டு சிறுபுத்தகங்கள் வெளியிடப் பெற்றிருக்கின்றன. இவைகளின் விலை தனித்தனி இரண்டு அணா தான். இனி மேலும் இம்மாதிரியான அநேக புத்தகங்கள் வெளிவரும். அவைகள் சீக்கிரத்தில் வெளிவரவேண்டுமானால், முக்கியமாக ஆங்கிலம் தெரியாத நமது நண்பர்கள் திரவிய சகாயம் செய்யவேண்டுமெனப் பிரார்த்தனை.

ப. நாராயணன்,

பிரசிடெண்டு, பிரஹ்மஞாந சபை, மதுரை.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2. } 1912ஞு ஏப்ரல்மீ 15உ
பரீதாபிஞு சித்திரைமீ 3உ } பகுதி 12.

சந்மார்க்கசபையை நடத்தும் முறை.*

உலகத்தில் பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பல ஜநங்கள் ஸமாஜம் கூடித் தாம் கொண்ட கர்மத்தைச் சித்திசெய்துகொள்ளுகிறார்கள். விவசாய சபை, கைத்தொழில் முயற்சி சபை, வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளை வாசிக்க ஏற்பட்ட சபை(Newspaper Club), வாநசாஸ்திர சபை, வைத்தியசாஸ்திர சபை, ராஜதந்திர சபை (Political Club), உல்லாஸமாய்க் காலங்கழிக்கும் சபை (Recreation Club), இவை போன்ற ஆயிரக்கணக்கான சபைகள், நாகரிகமுள்ள நாடுகளில் அறிஞர்களால் நிருவப்பெற்று நடைபெறுகின்றன. வித்தை, அபரவித்தை என்றும் பரவித்தை என்றும் இரண்டாகப் பிரிவு பெறும். அபரவித்தையின் அம்சங்கள் கோடாநுகோடி; எண்ணிறந்தன.† உலகத்தில் மேற்கண்டபடி நடைபெறும் எல்லாச் சபைகளும் கூட்டங்களும் அபரவித்தையின் ஓரோர் அம்சத்தை விளக்கவும், விவகரிக்கவும், ஆராய்ச்சிசெய்யவும் ஏற்பட்டுள்ளன. பரவித்தையோ என்றால் அக்ஷரமான பிரஹ்மத்தை அடையும் முறை ஒன்றே என்பதாம். ஸந்மார்க்கமென்றால் ஸத் என்ற பிரஹ்

* Adapted from C. W. L.'s Inner Side of a Lodge Meeting.

† முண்டக உபநிஷத்தில் 1-வது முண்., 4 முதல் 9 வரையுள்ள மந்த்ரங்களைப்பார்க்க.

மத்தை அடையும் முறை என்பதேயாம். அந்த பரவித்தையைப் பற்றி நடைபெறும் சபை ஸங்மார்க்கசபை. இந்த சபைக்கும் ஏனைய சபைகட்கும் வெகு வித்தியாசங்கள் உண்டு. ஏனையசபைகளில் விக் ஞாநப்பயிற்சியில் (Intellect) ஆராய்ச்சி பலவாறாக விரியும். தர்க்க வாதங்கள் ஏற்படும். ஓரோர் சமயத்தில் மநத்தின் கீழ்க்கடையான எண்ணங்களை சபையின் அங்கத்தினர்கள் கொள்ளுவார்கள். கோபம், பொறாமை, அஹங்காரம் முதலியவைகளின் தோற்றம் சம்பவிக்கும்.

2. ஸங்மார்க்கசபையிலோவென்றால், அது சரியாய் நடத்தப்பெறுமாகில், மேற்கண்ட கீழான மநோபாவங்கள் தோன்றுவதற்கு இடமிராது. அச்சபையில் சேரும் அங்கத்தினர்கள் சபைக்குள் நுழையுமுன் விகற்பங்களான எண்ணங்களைக் கூடியவரை தவிர்த்து, மநச்சாந்தராய் இருத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் மேற்படி கூட்டத்திஞல் தனித்தனி சொந்த லாபங் கருதாமல் அதனல் தங்களுக்குள் வேற்றுமை பாவத்தை விருத்திபண்ணுமல் இருந்துகொண்டு தற்சமயம் கூடிய சபையார் முழுவதும் ஒரேமநத்தினராய் சாந்தராய் இருக்கவேண்டும். பெரியான் சிறியான், அறிந்தவன் அறியாதவன், ஏழை பணக்காரன், இவை போன்ற உலகத்தில் நிகழும் வேற்றுமைகள் குன்றியிருக்கவேண்டும். இச்சபை இவ்விதம் நிகழில், ஈசுவரன் அருள் பிரவாகம் இச்சபையின் மூலமாய் ஏற்படும். இச்சபையின் துவாராக ஜநஸமூகத்திற்கும் ஞாநக் கிளர்ச்சியும் உற்சாகமும் உண்டாகும். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு இச்சபை நேர்மையாய் நடத்தப்படுகின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு உயர்நலம் அமைந்த ஞாநப் பிரவாகம் உலகத்தில் பாய்ந்தோடிப் பரவுவதற்கு இச்சபை ஓர் வாய்க்காலாகவமையும்.

3. இச்சபை கூடுங்கால் யாதேனுமொரு ஞாநவிஷயத்தைப் பற்றி ஸம்பாஷணை நிகழலாம். ஆராய்ச்சி ஏற்படலாம். அது ஸம்பந்தமான படிப்பும் நிகழலாம். அப்போது அங்கத்தினர், முன் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறபடி, ஒருங்கே பொதுநலம் பெறவேண்டுமென்ற கருத்தைத் தவிர, தனிமையாக சுயநலம் பெறவேண்டுமென்ற எண்ணங் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும். ஓரோர் சமயத்தில் சபையில்

ஒன்றுந் தெரியாத திருமூடராக ஒரு அங்கத்தினர் இருப்பார். அவர் மநத்தில் பளிச்சு என்று யாதேனும் ஒரு ஞாநவிஷயம், அவர் முன் நினையாமலே, உதயமாகும். அவ்வித ஞாநவெழுச்சிக்கு அவர் உத்தரவாதி அல்லர். ஆனல் அச்சபைக்கு ஆதாரபூதமாயுள்ள மஹாபுருஷர் சூக்ஷ்மமான சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு அச்சபையாரை அநுக்கிரஹிக்குமாறு அத்திருமூடர் மநத்தில் ஞாநவிஷயம் உதயமாகும்படி செய்விப்பார்.

4. இந்த சபையில் கூடும் அங்கத்தினர்கள் சபையினின்று எவ்வித சொந்த லாபத்தையும் கருதாமல் சபைக்கும் அச்சபை நடக்கின்ற இடத்திற்கும் சுகிர்தம் உண்டாகும்படி நினைப்புக் கொள்ளவேண்டும்.

5. இச்சபையில் கூடுகின்றவர்கள் இந்த சபையில் நடத்துகிறதாக உத்தேசித்துள்ள படநம், ஆராய்ச்சி, சம்பாஷணை முதலியவைகளைப்பற்றி முன்னரே படித்து ஆயத்தமாக வரவேண்டும். சபைக்கு வந்தமேல் எல்லாம் தெரிந்துகொள்ளலாமென முன் ஆயத்தமில்லாமல் வரக்கூடாது. தாய்க்குருவி இரையைக் கொண்டுவருமெனவெதிர்பார்க்கும் சிறு குஞ்சுகள் போல் இருத்தல் நலமன்று. அப்படி இருந்தால் நல்ல ஸம்ஸ்காரம் மநத்தில் அமையவேண்டுமென்ற சபையின் நோக்கம் நிறைவேருது.

6. இச்சபைக்கும் மற்றைய சபைகளுக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை முன்னரே தெரிவித்திருக்கிறோம். அதைத்தவிர ஒரு பெரிய வித்தியாசம் உண்டு. அதாவது, ஏனைய சபைகளின் ஆராய்ச்சிமுறை, படிப்பு, ஸம்பாஷணை முதலியன கீழான பிரஞ்ஞாபூமியில் நிகழும். மேலும் அவைகள் உலகப்பற்று உள்ளவைகளாகவும் உலகக் காமனைகள் தோய்ந்தவைகளாகவும் இருக்கும். எண்ணங்கள் ஜல அலைபோல் பரவும் இயல்பின. காமனைபற்றிய எண்ணங்கள் அதிக தீவ்ரமாய்ப் பரவும். ஜநங்களின் மநம் பொதுவாய்க் காமனைபற்றி இருப்பதால் என்று அறிக. நல்ல எண்ணங்கள் பரவுதலிலும் ஜநங்களின் மநத்தைத் தாக்குதலிலும் சிரமப்படும். ஜநசமூகத்தின் மநம் உயர்நலம் பெறவேண்டுமானல், இச்சந்மார்க்க சபைகள் பல இடங்களில் உண்டாகி நேர்மையாக நடத்தப்பட

வேண்டும். சன்மார்க்கசபை நடைபெறும் முறையோவென்றால் உயர்தரப் பிரஞ்ஞாபூமிகளுடன் சம்பந்திக்கும். இச்சம்பந்தம் மிகவும் சூக்ஷ்மமானது. உயர்நலம் அமைந்த எண்ணங்கள் இச்சபையில் சிந்திக்கப்படுமாகில், அவ்வெண்ணங்கள் ஜல அலைகள்போலப் பரவுவதில் அத்தன்மையான உயர்தர லக்ஷியமுள்ளவர்களின் மனத்தைமாத்திரம் தாக்கும். தாக்கப்பெறவே, அம்மனம் முன் ஏகதேசத்தில் சிந்தனைகொண்டு மறைந்துபோயிருந்ததும், சபையில் சிந்திக்கப்பட்டதுமான உயர்நலமமைந்த எண்ணங்கள் அம்மனத்தின்கண் தோன்றும். இவ்விதம் அடிக்கடி நல்ல எண்ணங்கள்பரவி நல் மனத்தினரைத் தாக்குமாகில், நாளடைவில் நல்லார் அதிகம் ஏற்படுவர். அவர்கள் இச்சபையை நாடிச் சேருவர். இச்சபை இன்னும் அதிக நலம் தரும்படியாக நடைபெறும். ஓரோர் சமயத்தில் இச்சபையை அநுக்கிரஹித்து நடத்தும் மஹாபுருஷர்கள், முன் பிரஸ்தாபித்தபடி, சில ஞானவிஷயங்களை அசரீரியாக ஒருவர் மனத்தில் தோன்றும்படி செய்திடுவர். சில சமயத்தில், சபையானது உயர்நலமமைந்து நேர்மையாய் நடத்தப்பெறுமாகில் ஈசுவரனின் அருள்வெள்ளமே சபைக்கு இறங்குவதாகும். அதன் மூலமாக உலகம் நலம்பெறும்.

7. ஆதிகாலத்தில் தேவ ஆலயங்களிலும் மடாலயங்களிலும் தேவ குருபூசைகளின் அந்தியத்தில் பிரசங்க தீபாராதனை என்று ஒரு உயர்வான ஆராதனை நடைபெற்றுவந்தது. அப்போது உண்மையான பக்தர்கள் மெய்ம்மறந்து அன்புருகி அகம் குழைந்து ஈசுவர ஸ்தோத்திரங்கள் செய்வார்கள். தற்சமயம் கூடியிருக்கின்ற பொதுஜனங்களின் மனத்திலும் ஞான எழுச்சியும் உற்சாகமும் உண்டாகும். இத்தன்மையான பிரசங்க தீபாராதனை என்பது இக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவிலுள்ள தேவ ஆலயங்களிலும் மடாலயங்களிலும் நடத்தப்பெறுகிறதாகத் தோன்றவில்லை. காசி மஹாக்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீ விசுவநாதர் ஸந்நிதியில் இரவில் இந்தக் காலத்திலும் நடத்தப்படுகிறது. அச்சமயத்தில் நாஸ்திகனாகவிருக்கிறவனின் மனங்கூடக் குவிந்து கை அஞ்சலிபண்ணும்.

8. இவ்விதமாக குரு ஆராதனை, ஈசுவர ஆராதனைசமயங்களிலும், அறிஞர்கள் ஞானவிஷயத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சிசெய்யும்

சமயங்களிலும், குரு அல்லது ஈசுவரசம்பந்தமான ஸ்தோத்திரங்கள் செய்யப்படுமாகில் குரு அல்லது ஈசுவரனுடைய பிரசாதம் உண்டாகும். அல்லது யாதேனுமொரு நன்மையான எண்ணத்தை சபையார் ஒருங்குசேர்ந்து ஒரு மனத்தினராய் சிரத்தையுடனே சிந்திப்பாராகில் அதுவும் நலந்தரும். இத்தன்மையான சபையை நடத்துகிறதில் பொதுப்படையாக தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம், அல்லது பகவத்கீதை 11-வது அத்தியாயம், 15 முதல் 23 வரையுள்ள சுலோகங்கள், இவை போன்றவைகளை, சபையார்களெல்லாரும் கூட்டாக ஒருங்காகச் சொல்லி அதன்மேல் சபையின் காரியங்களை ஆரம்பித்தல் நலமாகவிருக்கும். அல்லது நமது தேசத்து சம்பிரதாயப்படி, எந்தெந்த ஞானசாஸ்திரம் படிக்கப்படுகின்றதோ, அல்லது சிரவணம் செய்யப்படுகின்றதோ, அந்தந்த ஞானசாஸ்திரத்திற்குரிய ஈசுவர மூர்த்தி ஞானகுரு முதலியவர்களைப் போற்றி செய்து தியானித்து, அதன்மேல் படனம் ஆரம்பித்தல் நலமாம். உதாரணமாக, சைவசித்தாந்திகளாகவிருப்பின் சிவஸ்தோத்திரங்களும் ஞானசம்பந்தர் முதலிய மஹாத்மாக்களின் ஸ்தோத்திரங்களும், தேவாரத் திருவாசகப் பாசுரங்களும், வைணவர்களாகவிருப்பின் விஷ்ணு ஸ்தோத்திரங்களும் அவரவர்கள் அன்புபாராட்டும் அந்தந்த ஆழ்வாரின் ஸ்தோத்திரங்களும் முறைப்படி கானம் செய்யப்பெற்று அர்த்தத்துடன் சிந்திக்கப்படுமாகில், தற்சமயம் அந்தந்த மஹாபுருஷர்களின் ஸாந்நித்தியம் உண்டாகும், அல்லது அருள் பிரகாசிக்கும். அதன்மேல் உத்தேசிக்கப்பெற்ற படனங்கள் சம்பாஷணைகள் நிகழுமாகில் அம்மஹாபுருஷர்களே நேரிலிருந்து உபதேசித்தாற் போல சபையின் அங்கத்தினர்கள் தெள்ளிய ஞானம் பெறுவார்கள்.

9. இத்தன்மையான சபை கூடுகிறதில் ஒரே இடத்திலும், ஒரே காலத்திலும் கூடவேண்டும். இடம் மாற்றம், காலம் மாற்றம் ஏற்படும் பக்ஷத்தில் முன் கூடியதினால் இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஏற்பட்ட நல்ல ஸம்ஸ்காரங்கள் சபையோர்களுக்குப் பிரயோஜனமின்றிப் போய்விடும். கூடுகிற சபையின் அங்கத்தினர்களின் மனமும் ஒருநிலைபெறாமல் சிதறும்.

10. படிப்பு, சம்பாஷணைகள் நிகழுங்கால், அங்கத்தினர்களுக்குள் அபிப்பிராயபேதம் ஏற்படுமாகில் ஒருவர் தாம் கொண்ட அபிப்பிராயத்தினுடன் பிறர் அபிப்பிராயங்களையும் குரோதமின்றி ஸஹிக்கவேண்டும். மேலும் உண்மையென்பது சூர்யரஸ்மி போல் ஸப்த வர்ணங்கள் கூடிய வெண்மையான ஒளி. முக்கோண ஸ்படிகம் சூரியகிரணத்தை நாநாவித வர்ணங்களாகப் பகுத்து வெளிக்காட்டும். அவ்விதமே மநமும் செய்யும். ஓரோர் வர்ணம் ஓரோர் மநத்திற்குப் பிரியகரமாகவிருக்கும் என்பதான தர்மத்தை நன்குணர்ந்து சபையார்கள் பொறுமைபாராட்டவேண்டும். ஆனால் இப்பொறுமைபாராட்டுதலானது உண்மையான தர்மமென ஒவ்வொருவரும் நினைக்கவேண்டும். வெளிப்படையாக "மற்றவரது அபிப்பிராயம் சரிதான்" என்று சொல்லி உள்ளத்தில் கபடநாட்டத்துடன் இருத்தலானது பொறுமைபாராட்டுதல் ஆகமாட்டாது. சபையின் ஒற்றுமைத்தன்மைக்கு ஹானியையும் விளைவிக்கும். இத்தன்மையான சபை நேர்மையாக நடைபெறுகிறதாக வெளியில் தோன்றினும் சில காலத்திற்கெல்லாம் அழிவுறும். அதனால் உள்ளும் புறமும் ஒன்றாயிருத்தல் வேண்டும். மநம், மெய், மொழி ஒன்றுபடவேண்டும். இத்தன்மையான தர்மம், இச்சபைகளை நடத்துவதில், மிகவும் முக்கியமாகக் கவநிக்கத்தக்கது.

11. மேற்கண்டவிதமாய் ஸந்மார்க்க சபைகள் நடத்தப்படுமாகில், அவைகள் உள்ள இடங்களில் நலத்தை உண்டுபண்ணும் ஸாதநமாகும். பிரஹ்மஞாநக் கிளைச்சபைகள் எல்லாம் சந்மார்க்க சபைகளாகும். அவை பலவிடங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதில் மேற்கண்ட முறையை அநுசரித்து அச்சபைகள் நடத்தப்படுமானால் நம் நாடு நலம் பெறும். அவ்விதம் நடத்தப்படவேண்டுமென்பது நம்முடைய பிரார்த்தனை.

ஓம் தத் ஸத்.

ப. நா.

அயநம்.

(384-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மேற்கூறிய விஷுவக்களும், அயநாதிகளும் 'அபஸரணவிதி' (Law of precession of equinoxes and solstices) க்குட்பட்டு, சுமார் 72 வருஷங்களுக்கு ஒரு திநம் வீதம் பின்னடைகின்றன.

இப்பொழுது அநுஷ்டாநத்தில் வழங்கிவரும் திநங்கள், பிருஹத் ஜாதகம், பஞ்சஸித்தாந்திகா முதலான உயர்ந்த ஜ்யோதிஷ நூல்களை எழுதியவரான வராஹமிஹிரர்,* அவருக்கு முன் இருந்த ஆர்யபட்டர் முதலான, ஜ்யௌதிஷிக நிபுணர்கள் காலமான, கி. பி 6-வது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அக்காலத்து கணநப்படி குறிக்கப்பட்டவைகள்.

பின்னால் ஜ்யோதிஷ சாஸ்திரத்தில் வரவர ஆராய்ச்சிக் குறைவாலும், மேற்கூறிய 'அபஸரணவிதி' யின் உண்மையை அறியாதாலும் காலத்துக்குத் தக்கவாறு மேற்கூறிய திநங்களையும் மாற்றிக் கொள்ளாமல், சுமார் 1,500 வருஷங்களுக்குமுன் அநுஷ்டித்து வந்த திநங்களையே இப்பொழுதும் அநுஷ்டித்து வருகின்றோம்.

ஆனால் இந்த 'அபஸரணவிதி'யை நமதுமுன்னோர்கள் நன்றாய் அறிந்திருந்தார்கள் என்றும், அந்தந்தக் காலங்களில், விஷுவஸ்தாநங்களையும், அயநாதிகளையும்குறிப்பிட்டு, அவைகளுக்கிணங்கத் தங்கள் வர்ஷாதிகளையும், பஞ்சாங்கங்களையும் திருத்திக்கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள் என்றும், வேதங்களிலேயும், இதிகாஸம், புராணங்கள் முதலான பூர்வ க்ரந்தங்களிலேயும் அநேக ஆதாரங்கள் அகப்படுகின்றன. இவ்விஷயங்களைப்பற்றி 'வர்ஷம்' என்னும் வியாஸத்தில் விசேஷமாய்ச் சொல்லப்படும்.

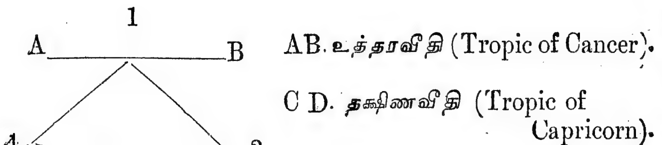
ஜ்யோதிஷ முறைப்படி, தற்கால அநுஷ்டாநத்தில், சூரியன் தக்ஷிண அபிமுகமாய் (Southerly Course) ச் செல்லுங்காலத்தை தக்ஷிணாயநம் என்றும், உத்தராபிமுகமாய் (Northerly Course) ச்

---

* ஆர்யபட்டர் பிறந்தகாலம் 476 கி. பி. 'ஆர்யபட்டீயம்' என்ற ஜ்யோதிஷநூல் எழுதிய காலம் 499 கி. பி. வராஹமிஹிரர் பிறந்தகாலம் 505 கி. பி. இறந்தகாலம் 587 கி. பி. என்று கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

செல்லும் காலத்தை உத்தராயணம் என்றும், சொல்லுகின்றோம். ஆனால், ஆதிகாலத்தில், சூரியன் பூமத்யரேகைக்குத் தெற்கே ஸஞ்சரிக்கும் காலத்துக்கு தக்ஷிணாயநம் என்றும், பூமத்ய ரேகைக்கு வடக்கே ஸஞ்சரிக்கும் காலத்துக்கு உத்தராயணமென்றும் வழங்கி வந்த 'ரிக்வேதங்களிலும்' 'தைத்ரியம்'முதலான ஸம்ஹிதைகளிலும் அநேக ஆதாரங்கள் அகப்படுகின்றன.

குறிப்பு:—

AB. உத்தரவீதி (Tropic of Cancer).

C D. தக்ஷிணவீதி (Tropic of Capricorn).

1. தக்ஷிணாயநாதி	Summer Solstice
2. சரத்விஷுவ	Autumnal Equinox
3. உத்தராயணாதி	Winter Solstice
4. வஸந்தவிஷுவ	Vernal Equinox
4-2 பூமத்யரேகை	Equator
1-2-3-4 சூரியவீதி	Ecliptic

3-4-1 அநுஷ்டானத்தில் உத்தராயணம்
4-1-2 வேதகாலத்தில் உத்தராயணம்
1-2-3 அநுஷ்டானத்தில் தக்ஷிணாயநம்
2-3-4 வேதகாலத்தில் தக்ஷிணாயநம்.

அக்காலத்தில், 'வஸந்தவிஷுவ' உத்தராயணாதியாகவும், 'சரத்விஷுவ' தக்ஷிணாயநாதியாகவும் அமைந்திருந்தனவாய்த் தெரியவருகின்றன.*

* Tilak's Arctic Home of the Vedas, P. 67.

அப்போது உத்தராயணத்துக்கு 'தேவயாநம்' அல்லது 'தேவபதம்' (Gods' path) என்றும், தக்ஷிணாயநத்துக்கு 'பித்ருயாநம்' அல்லது 'பித்ருபதம்' (Path or Yana of Pitris) என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும், தேவயாந காலமான ஆறுமாதமும் ஒரே பகலாகவும், பித்ருயாந காலமான தக்ஷிணாயநம் முழுமையும் ஒரே இரவாகவும், இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறு உலக அற்புதங்களை வர்ணிக்கும் மேற்கூறிய வேத வாக்கியங்களின் கருத்துகளும், தற்காலத்தில்* ப்ரத்யக்ஷதர்சிகளால் சொல்லப்படும் உத்தரத்ருவ (North pole) வர்ணனைகளும், மத்யகாலத்தில்† 'மஹாமேரு' வர்ணனைகளும் ஒத்திருப்பதால், மேற்கூறிய வேதவாக்யங்கள், முற்காலத்தில், உத்தரத்ருவவாஸிகளால், கவநம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றும், புராணங்களில்‡ கூறும் மஹாமேரு உத்தரத்ருவத்தைக் குறிக்கிறதென்றும், நமது முன்னோர்கள் உத்தரத்ருவப் பிரதேசங்களில் முன் ஒரு காலத்தில் வஸித்து இருக்கவேண்டுமென்றும் வித்வத்ஸ்ரீ திலகர் என்பவர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்.§

* உத்தரத்ருவக் காட்சிகள்:—ஆகாச விதானமானது நமது தலைக்கு நேர்மேலாகச் சக்ராகாரமாய்ச் சுழன்றுவரும அற்புதக் காட்சியானது, உத்தரத்ருவத்தின் ஓர் விசேஷ இயற்கை அற்புதமே. அவ்வற்புதங்களின் வர்ணனைகள் எந்த ஜாதியாரின் (பூர்வ) க்ரந்தங்களில் அகப்படுகின்றனவோ, அவர்களாவது, அல்லது அவர்களுடைய முன்னோர்களாவது, ஒரு காலத்தில் உத்தரத்ருவப் பிரதேசங்களில் வஸித்திருக்கவேண்டும்.

† பஞ்சவிம்சத்தாந்திகா, அத். 15.

‡ மஹாபாரதம் வநபர்வம் அத்தியாயம் 163,164.

§ திலகரின் 'வேதங்களின் உத்தரத்ருவ உற்பத்தி' பக்கம் 65ல், இதன் விவரம் காணலாம். ரிக்வேதம் 10-வது மண்டலம், 89வது ஸூக்தம், 2, 4வது ரிக்; ரிக்வேதம் 2-வது மண்டலம், 15-வது ஸூக்தம், 2-வது ரிக், இவ்விஷயங்களைப்பற்றி இன்னும் விசேஷமாகவும், தெளிவாகவும் அறிய விரும்புகிறவர்கள் அவ்வித்வானால் இயற்றப்பட்ட உயர்ந்த கிரந்தங்களாகிய Arctic Home of the Vedas (வேதங்களின்உத்தரத்ருவ உற்பத்தி), Night of the Gods ('தேவராத்ரி, 4-வது அத்தியாயம்), Orion ('மிருகசீர்ஷகாலம்' 2-வது அத்தியாயம், 24-30வது பக்கம்) இவைகளின்மூலமாயறிந்துகொள்ளலாம்.

மேற்கூறிய விஷயங்களெல்லாம், 'பூமத்யஸித்தாந்த'த்தை (Geo-centric System) அநுஸரித்தே விவரிக்கப்பட்டன. ஆனால், சூரியமத்யஸித்தாந்த' (Helio-centric System)ப் படி, அயநங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதாவது, 'பூமத்யதலமும்' (plane of the terrestrial equator) சூரியமத்யதலமும் ஒரே தல (plane) த்தில் இருக்குங்கால், சூரியன் பூமத்தியரேகைக்கு நேர் உச்சியில் வருஷத்தில் இரண்டு தினங்கள் மாத்திரம் பிரகாசிக்கின்றான். அதனால் இரண்டு விஷுதினங்களும் ஏற்படுகின்றன. வஸந்தவிஷுவுக்குப் பிறகு பூமியின் வடபாகம், கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ச் சூரியன் பக்கத்தில் உயர்வதால், சூரியன் வடக்கே ஸஞ்சரிப்பதாயும், மறுபடி தக்ஷிணாயநாதிமுதல், மறுபடி கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் நிமிர்வதால் சூரியன் மறுபடி தெற்கே திரும்பிவருவதாயும், மறுபடி பூமத்தியதலமும், சூரியமத்தியதலமும் ஸமதலமாகையால் மறுபடி 'சரத்விஷு' வும், அதுமுதல், பூமியின் தென்பாகம் சூரியனை நோக்கி உயர்வதால், சூரியன் தெற்குநோக்கிச் செல்வதாயும், தக்ஷிணவீதி சென்றதும், மறுபடி பூமி நிமிர்வதாதல், மறுபடி சூரியன் திரும்பி வடக்குமுகமாய் பூமத்யரேகாப் பிரதேசம் நோக்கிச் செல்வதாயும் நாம் காண்கின்றோம். இவ்விதமான பூசலநத்தாலே தான் மேற்கூறிய அயநவிபாகங்கள் ஏற்படுகின்றன. இப்பொழுது கடைசியாய்க் கூறப்பட்ட விஷயங்கள் சூரியமத்யஸித்தாந்தம் என்று பெயர். மேற்குத் தேசத்தார்களால் சமீபகாலத்தில் 16-வது நூற்றாண்டில் 'கோபர்னிகஸ்' என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாய்ப் பெருமை பாராட்டப்படும் இந்த ஸித்தாந்தமானது, நமது தேசத்தில், சுமார் 1,500 வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே கி. பி. 5-வது நூற்றாண்டின் இறுதியில், 'ஆர்ய பட்டர்' என்ற ஜ்யௌதிஷிக நிபுணரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோபர்னிகஸ் காலத்துக்குமுன், ஐரோப்பாதேசத்தில் (கி. பி. 130வருஷம் பிறந்த) தாலமியின் ஸித்தாந்தமான பூமத்யஸித்தாந்த (Geo-centric System) மே அங்கீகரிக்கப்பட்டுவந்தது. இந்த சூரியமத்யஸித்தாந்தமானது* ஆர்ய பட்டரால் முதல் முதல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டபொழுது அந்தக் காலத்தில் பின்வந்த வராஹமிஹிரரால், அங்கீகரிக்கப்படாமல், ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அக்காலத்தில், நடந்த விவாதங்களைக்†கவனிக்கும்பொழுது நமது முன்னோர்கள் இந்த ஜ்யோதிஷ சாஸ்திரங்களில் எவ்வளவோ பயிற்சியடைந்திருந்ததாகத் தெரிய வருகின்றது.

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர்.

---

* சூரியமத்யஸித்தாந்தம்:— (Helio-centric theory) சூரியன் மத்தியில் இருப்பதாகவும், பூமியும் மற்றக் கிரகங்களும் அதைச் சுற்றிவருவதாயும் சொல்லுவது. ஆர்யபட்டரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

பூமத்யஸித்தாந்தம்:—(Geo-centric theory) பூமி மத்தியிலிருப்பதாயும், சூரியனும் மற்றைக்கிரகங்களும் அதைச்சுற்றிவருவதாயும் சொல்லுவது. வராஹமிஹிரர் முதலான மற்ற ஜ்யௌதிஷிகர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

† வராஹமிஹிரர் பஞ்ச சித்தாந்திகா அத்தியாயம் 13ல், சு. 6.

ப்ரமதி ப்ரமஸ்திதேவ
க்ஷிதிரித்யபரே வதந்தி ந உடுகணம்
யத்யேவம்ஸ்யேநாத்ய
நவாத் புந: ஸ்வநிலயம் உபேயு:

பூமியானது யந்திர சக்தியாற்போலச் சுழன்றுவருகின்றதென்றும், தாராகணங்கள் சுற்றவில்லையென்றும் (ஆர்யபட்டர் முதலான) மற்றவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். அது உண்மையானால் (உயரப்பறக்கும்) கழுகு முதலான பக்ஷிகள் மறுபடி பூமியில் தன்நிலயத்து (கூட்டு)க்கு வந்துசேரமுடியாதல்லவா?

இஷ்டம், பூர்த்தம், தாநம்.

நமது நாட்டினர் கொள்கையின்படி ஆன்மாக்கள் இகத்தில் பூர்வ கர்மங்களின் முறையால் பலவாறு பேதிக்கப்பட்டிருப்பினும், அவைகள் மின்னல்போல் தோன்றிச் சடிதியில் மறைகின்ற உடல் என்னும் பந்தம் ஒழிந்தபின்னர் நற்கதியென்னும் பரலோகநிலையை யடையுமாறு அந்தந்த ஆன்மாக்களின் பக்குவநிலைக்குத் தக்கபடி இம்மையில் அநுஸரிக்கவேண்டிய கடமைகளைப்பற்றி ஆன்றோர்கள் பற்பல முறைகளை விதித்திருக்கின்றனர். இம்முறைகளில் ஒன்று, இனிப்பிறப்பதின்றி ஆன்மா சுத்தவடிவையெய்தி நிரதிசயாநந்தத்தைப் பெற்று நித்தியமாயமர்ந்து விளங்குவதற்காக ஏற்பட்டது. அது மோக்ஷமார்க்கம் எனவும், வீடுபேற்று முறை எனவும், நிச்சிரேயஸதர்மம் எனவும் கூறப்படும். அதற்குத் தாழ்ந்தமுறை வேறொன்று. அம்முறையானது இகத்தில் ஆன்மா புரியும் புண்ணியத்தின் அளவுக்குத் தக்கவாறு உடலொழிந்தபின் சுவர்க்கலோகத்திலமர்ந்து தேவாநந்தத்தையடைந்து, அப்புண்ணியத்தின் பலன் புஜிக்கப்பட்டபிறகு மறுபிறப்பையடையுந் தன்மையைக் குறிப்பதாகும். அதற்குக் கர்மமுறையென்றும், அப்யுதயதர்மமென்றும் பெயர். இந்த இரண்டு முறைகளையும் அநுஸரிக்க வல்லமையற்ற பிராணிகள் அதோலோகம் என்று சொல்லப்படுகிற நரகத்திற்குள்ளாகித் தங்களுடைய புன்செயலுக்குத் தக்கவாறு அங்கே தண்டனையையநுபவித்துப் பின்னர் இழுக்கு நிறைந்த பிறவிகளையடைந்து ஜநிக்கின்றனர்கள். மேற்குறித்த இரண்டாவது முறையாகிய அப்யுதயதர்மமானது ஆன்மாக்களின் வர்ணம், ஆச்ரமம், மநப்பக்குவம் இவைகளுக்குத் தக்கவாறு மும்முறையாக பேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளுக்கு முறையே (1) இஷ்டம் அல்லது வேள்வி எனவும், (2) பூர்த்தம் அல்லது ஒப்புரவு எனவும் (3) தாநம் அல்லது தக்கார்க்கு அளித்தல் எனவும் பெயர். இம்மூன்றும் பலன்களை நாடிச் செய்யப்படுவனவாகும். இஷ்டம் அல்லது வேள்விக்குச் சுவர்க்கத்தையடைந்து அநுபவிக்கும் அநித்தியமான சுகமே பலனாகும். பூர்த்தம் அல்லது ஒப்புரவு என்பது பிறர்களுடைய சௌக்கியத்தை நாடி உலகத்தின்கண் தண்ணீர்ப் பந்தல், களைப்பாறுமிடம், சுமைதாங்கி, ஊருணி, வைத்தியசாலை

புத்தகசாலை, வித்யாசாலை முதலியவற்றை ஏற்படுத்துவதாகும். எவ்வளவுகாலம் வரையில் இந்தத் தர்மங்கள் உலகின்கண் குறைவின்றி நடைபெறுகின்றனவோ அவ்வளவுகாலம்வரை இவைகளை ஸ்தாபிப்பவன் சுவர்க்கலோகத்தில் அமர்ந்து அந்நிலைக்கு உரிய சுகங்களை அநுபவிக்கின்றான் என்பது சாஸ்திரங்களின் கருத்து. தாநம் அல்லது தக்கோர்க்கு அளித்தல் என்னுந் தர்மமானது காலம், தேசம், பாத்திரம் அல்லது பெறுவோனின் பண்பு, விதி, திரவியங்களின் சுத்தி இவைகளை ஆராய்ந்து அளித்தலாகும். இது பெறுவோருடைய யோக்கியதைக்கும் மநமகிழ்ச்சிக்குந்தக்கவாறு உண்டாகும் பலன்களைச் சுவர்க்கலோகத்திலடையும் பிரயோஜநத்தையுடையது. இந்த இஷ்டம், பூர்த்தம், தாநம் என்கிற மூவகைத் தர்மங்களும், புரிவோனால் தனக்கு உண்டாகும் பிரயோஜநத்தைக் கருதிச் செய்யப்படுகின்றமைபற்றி ஸகாமம் எனவும் நிமித்தங்குறித்துச் செய்யப்படுவதுபற்றி நைமித்திகம் எனவும் பெயர்பெறும். இவைகளால் உண்டாகும் பலனானது, ஆகி இருந்து அழியும் ஏனைப் பொருள்களைப்போலவே சொற்பகாலத்திற்குள் அழியக்கூடிய தன்மையையுடையது. ஸகாமம் என்பதற்குப் பலனை விரும்பிச் செய்யப்படுவது என்பது பொருளாகும். நைமித்திகம் என்பதற்குப் புநிதமான ஒரு க்ஷேத்திரத்திற்குச் செல்லுங்காலத்து அந்தத் தேசத்தையும், பருவகாலம் முதலிய புண்ணிய முகூர்த்தம் நேருங்கால் அந்தக் காலத்தையும், உயர்ந்தசீலம் பொருந்திய ஒருவர் வருங்கால் அந்தப் பாத்திரத்தையும், பிறருடைய மநம் உவக்கத்தக்க பொருள் கையுறுங்கால் அந்தத் திரவியத்தையும் நிமித்தமாகக்கொண்டு அவ்வவைகளுக்கு ஏற்பட்ட விதி வழுவாது அளிப்பது என்பது பொருளாம். இம்மூவகைத் தர்மங்களையும் செய்வது மட்டும் தனக்குக் கடமையென்று கருதிச்செய்து, அதனால் உண்டாகும் எப்பலனையும் தனக்கென வேண்டாமல், அப்பலன்களை ஒருவன் ஈசுவரனுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்யின் அதற்கு நிஷ்காமம் என்று பெயர். அம்முறை நிஷ்காமமாகச் செய்யப்படுந் தர்மமானது பிரஹ்மக்ஞாநத்திற்கு இன்றியமையாச் சாதநமாகிய சித்தசுத்தியை விளைவிக்கின்றது. ஒரு வேள்வியைச் செய்பவன் அதன் பலனை நாடாது செய்தால் அவனுக்கு அது சித்தசுத்தியையுண்டுபண்ணுகின்றது. தவிர

வும், அந்த வேள்வியால் ஆராதிக்கப்படும் தேவதைகளின் அங்கியாகிய பரமாத்மா ஸந்தோஷமுற்றுஅவன் வவிக்கும் நாட்டிலுள்ள சகல பிராணிகளும் நன்றாகத் தழைத்து வாழும்வண்ணம் அவர்களுக்கு நல்ல மழையையும், ஆரோக்யத்தையும், ஸந்தோஷத்தையும் அளிக்கின்றான். பூர்த்தம் அல்லது ஒப்புரவு என்னும் தர்மத்தைச் செய்பவன் அத்தர்மத்தை 'நான் செய்தேன்' என்கிற அகங்காரமில்லாமலும், 'இன்னான் செய்தான்' என்கிற பிரதிஷ்டையை வரையாமலும், எவ்விதக் கீர்த்தியையும் அபேக்ஷிக்காமலும் செய்தால் அதுவும் சித்தசுத்திக்கே காரணமாகின்றது. இம்முறையாகவே தானமும் ஒரு பலனையும் நாடாமல் செய்யப்படும் பக்ஷத்தில், அது தியாகம் அல்லது ஒழித்தல் என்னும் சுபாவத்தையுடையதாகின்றது. அதற்குத் தேசம் முதலிய நிமித்தங்களை அபேக்ஷிக்க வேண்டிய நியமமில்லை. அதன் பலனும் சித்தசுத்தியைப் பயப்பதேயாம். ஆகவே, ஸகாமமாகச் செய்யப்படுந் தர்மங்கள் சொற்ப சுகத்துக்குக் காரணமாயினும் சித்தசுத்தியை விளைவிக்காமல், அவைகளின் பலனை புஜிக்கவேண்டிய நிலைமையாகிய பந்தத்தை உண்டு பண்ணுவதாகவும், பகவானின் அங்கரூபமாகிய சில தெய்வங்களை அல்லது சில பிராணிகளைமட்டும் திருப்தியடையும்படி செய்யக்கூடியதாகவும் இருப்பதால் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்கள் அந்தத் தர்மங்களை ஒரு பொருட்டாக மதிக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் என்னபாடுபட்டாயினும் சித்தசுத்தியையே அடையவேண்டிய நோக்கமுள்ளவர்களாதலால் இஷ்டத்தை நிஷ்காமமாகச் செய்து யக்ஞ ரூபமாக இருக்கின்ற பரமாத்மாவையே உபாஸித்தும், பூர்த்தத்தை ஸ்தாபித்து ஒவ்வொரு பிராணிகளிடமும் விளங்குகின்ற பரமாத்மாவையே திருப்திசெய்தும், நிஷ்காமதாநம் என்னும் தியாகத்தினால் பொருளின்கண்ணுள்ள ஆசையையொழித்து வைராக்கியம் என்னும் உயர்வான மகப்பான்மையைப் பழகியும் சித்தசுத்தியைப் பெற்று, அதனால் எவ்விதப் பிரதிபந்தகமுமின்றிப் பிரஹ்மக்ஞானத்தையே யடைகின்றார்கள். இனி, மேலே விவரிக்கப்பட்ட தர்மங்களின் விபாகங்களைப்பற்றித் தனித்தனி கூறுவோம்.

1. இஷ்டம்

இந்தப் பதமானது 'இஷ்' என்னும் தாதுவிலிருந்து உண்டானது. அந்த தாதுவுக்கு ஒன்றையடைவதற்கு முயலல் என்பது பொருள்.

இஷ்டமென்றால் முதலில் பலனைநாடிச் செய்யப்படும் சத்கருமமென்ற பொருளுடையதாயிற்று. ஒரு பொருளை அர்ப்பணஞ்செய்து, ஆராதித்தல் என்னும் பொருளையுடைய யஜ் என்னுந் தாதுவிலிருந்து உண்டான யக்ஞம் என்னும் பதமும் இஷ்டம் என்னும் பதமும் சற்றேறக்குறைய ஒரேவித தாத்பர்யத்தில் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. புல்லறிவும் புன்மொழியுமுடைய மானிடர்கள் தேவதைகளின் அருள் இல்லாவிடில் எந்தப் பிரவிர்த்தியிலும் பூர்ணமான பலனையடையக்கூடாமைபற்றி அவர்கள் தாங்கள் செய்யும் முயற்சிக்கு அநுகுணமாய் உதவிபுரிந்து பலனையளிக்கும்படி தேவதைகளை வழிபாடுசெய்யும் முறைதான் இஷ்டம் என்றும் யக்ஞம் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அந்தத் தேவதைக்குள்ளாவார் ஆதிவேதமாகிய ருக்வேதத்தில் மொழியப்பட்ட சூர்யன், திக்பாலர்கள் அருணன், ஸந்தி முதலியவர்களாம். அவர்களை ஆராதிப்பதற்காக ஏற்பட்ட முறைகளைப்பற்றி விவரித்து யஜுர்வேதமானது கூறுகின்றது. மானிடர்களுக்கு உடலுடன் பிறந்த கடன்கள் நான்கென்பது வேதங்களின் கொள்கை.

"தஸாஉஹாஹஉ நஷெ்ராஜஸ நிஹ்ஹெ
ஜப-ாேஸிஷெவா ஊஜ்ரெ
ஊவிவிதரூஜ: கிரயதாழ
ஸம்வத்ஸரேவநஷ தய:ஷெமம்ஜரூஹணி"

இதன்பொருள்:—திநந்தோறும் மநுஷ்யர்கள் அசநத்தை விரும்புகிறார்கள். பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒருதரம் தேவருடைய பசியும்,ஒரு மாசத்திற்கொருதரம் பித்ருக்களுடைய பசியும் தீர்க்கப்படவேண்டியன. ஒரு வருஷத்திற்கொருதரம் வநதேவதைகள் பலனைக் கிரகித்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பதாம். இந்தக் கடமைகளை மானிடர்கள் நிறைவேற்றிக்கொள்ளாவிடில் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் அவர்களுடைய பிரவிர்த்திகளெல்லாம் பூர்ணமான பலனை அளிக்கமாட்டா எனக்கருதி இஷ்டம் அல்லது யக்ஞம் என்னும் முறையானது ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பகவத்கீதை 3-ம், அத்தியாயம், 14, 15-வது சுலோகங்களினால் "பிராணிகளின் சரீரம் உணவினின்றும், அவ்வுணவு மழையினின்றும், அம்மழை யாகத்தினின்றும்,

யாகம் கர்மத்தினின்றும், கர்மம் பிரஹ்மத்தினின்றும் உண்டாகின்றன" என்று சொல்லப்பட்டிருத்தலை அறிக. பிரஹ்மமானது யாகத்திலேயே நிலைபெற்றது என்று மேலோர்கள் கருதி யாகத்தை விதித்திருக்கின்றனர். 'யாகத்தினுல் பிராணி ஹிம்சை நடத்தப்படுவது மகாபாதகம் ஆகாதோ?' என்கிற ஒரு கேள்வி கேட்கப்படலாம்.

"யஜ்ஞசிஷ்டாசிநஸ்ஸந்தோ
முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை:"

என்னும் கீதாசாஸ்திர வசநத்தினுல் "சுத்தஸ்வபாவமுடையவர் யக்ஞத்தில் தேவர்களுக்கு ஆகுதி செய்யப்பட்டு மீதமாகும் அந்நத்தை புஜித்து ஸர்வபாபங்களினின்றும் நிவிர்த்திக்கப்படுகின்றூர்கள்" என்று கூறப்படுவதால் யக்ஞகர்த்தாவுக்குப் பிராணியை வதைக்கும் பாபமானது உண்டாகமாட்டாதென்பது திண்ணம். ஏனென்றால் யக்ஞம் செய்கின்றவன் (ஸஹ:) சுத்தஸ்வபாவ முடையவனுயிருந்தால் அவன் தன்னுடைய புண்ணியத்தின் வலியினுல், தத்காலத்தில் ஒரு இழிந்த பிராணியாயிருப்பதும், பின்னர்க் கணக்கற்ற ஜன்மங்களின் வழியாகச்சென்று இறுதியில் பிரஹ்மநிஷ்டனுன சுரோத்திரியனுகப் பிறந்து அப்பால் உயர்ந்த பதவியை அடையவேண்டுவதுமான யாகப்பசுவிற்கு அப்பொழுதே அந்த உயர்ந்த பதவியை அளிக்கின்றுனுதலாலும், அந்தப் பசுவிற்கும் உயர்ந்த பதவியையளித்து உலகத்திலுள்ள மற்றைய எல்லாச் சராசரங்களுக்கும் க்ஷேமத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றுனுதலாலும் யக்ஞத்தில் பசுவைக் கொல்வது பிராணிஹிம்சை என்னும் பாதகம் ஆகமாட்டாது. ஆனல், யக்ஞத்தைச் செய்வதற்குத் தகுந்த சுத்தஸ்வபாவம் என்பது என்ன, என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

"ஸ்வதர்மநிரதோ விதுஷ:
ப்ரஜாரக்ஷணதக்ஷிண:
முமுக்ஷுர்க்ரோதநிர்முக்தோ
யஜமாநவிதிக்ஷம:"

இதன்பொருள்:—யக்ஞம் செய்பவன் தன்னுடைய குலதர்மத்தை விடாது கைக்கொண்டு நடக்கவேண்டும். அவன் வேதம் முதலாகவுள்ள எல்லா சாஸ்திரங்களையுங் கற்றறிந்து அவைகள் விதிக்கும் வண்ணம் நடந்துவரவேண்டும். தன்னுல் இயன்றமட்டும் பிரஜைகளை ரக்ஷிக்கவேண்டிய தர்மத்தை அறிந்தவனுக இருக்கவேண்டும். மோக்ஷத்தையடையவேண்டிய இச்சையுடையவனுக இருக்கவேண்டும். அவனுக்குக் கோபம் கூடாது என்பதாம். இத்தனை பண்புகளும் அவனுக்கு நிறைந்திருந்தால் மட்டும் அவன் யாகத்தைச் செய்ய, (அதனுல் தன்னை மேன்மைப்படுத்திக்கொள்ளவும், யாகப் பசுவுக்கு உயர்ந்த பதவியைக் கொடுக்கவும், உலகத்திலுள்ள சகல சராசரங்களுக்கும் க்ஷேமத்தை யுண்டுபண்ணவும்) யோக்கியனுகிறுன். இவ்விதமான நிர்ப்பந்தங்களுக் குள்ளடங்கிய சுத்த ஸ்வபாவத்தை யுடையவர்கள் இக்கலியுகத்தில் இருப்பார்களோ! என்பது ஒரு சங்கையாகும். மநுஷ்யன் மானிடப் பிறவியை யடைவதற்குமுன் பலவிதமான இழிந்த பிராணிகளாகப் பிறந்து உயிர்தரித்த காரணத்தினுல் அந்தப் பிறவிகளிலிருந்து அவனுக்குக் கிடைத்திருப்பது இச்சை என்னும் ஓர் இழிந்த பண்பாகும். மனிதனுகப் பிறந்தவுடன் நல்ல அறிவினுல் அவன் அடையவேண்டுவது நீதி என்னும் உயர்ந்த பண்பாகும். இந்த இரண்டு பண்புகளும் அவனுடைய மநத்தைப்பற்றி நின்றபோதிலும் காலத்தின் ஸ்வபாவத்தினுல் அப்பண்புகளின் அளவானது வேறுபாட்டையடைகின்றது. எப்படியெனில், தர்மயுகமாகிய கிருதயுகத்தில் மூன்று பாகம் நீதியும் ஒரு பாகம் இச்சையுமாகப் பரவியிருந்தது. திரேதா யுகத்தில் இரண்டு பாகம் நீதியும் இரண்டு பாகம் இச்சையுமாகவும், துவாபரயுகத்தில் ஒரு பாகம் நீதியும் மூன்று பாகம் இச்சையுமாகவும் இருந்தது. பாபமே மிகுதியாகத் திரண்டு பிரகாசிக்கும் இக்கலியுகத்தில் நீதியென்பது முழுவதுங் குன்றிப்போய் இச்சையே பூர்ணமாகப் பரவி நிற்பதால், மேலே கண்ட சுத்தஸ்வபாவமுடையவர்கள் இக்காலத்தில் இருப்பது அரிதினும் அரிது. இந்தக் காரணத்தினுல் தான் இக்கலியுகத்தில் நடத்தப்படும் யக்ஞத்தினுல் யக்ஞகர்த்தாவுக்காவது, யக்ஞ பசுவுக்காவது, உலகங்களிலுள்ள சராசரங்களுக்காவது யாதொரு நன்மையும், உண்டாக நிமித்தமில்லையெனவும், பிராணி ஹிம்ஸை என்னும் ஒரு பெரிய பாதகமே நிலைநிற்குமெனவுங் கருதிக் கலியுகத்தின் தர்மாசாரியரான ஸ்ரீ பராசரமகா

முனிவர் கலியுகத்தில் யக்ஞத்தை அநுஷ்டிக்கக் கூடாதென்று விதித்திருக்கின்றார். ஆனால், கலியுகத்தின் ஸ்வபாவத்திற்குள்ளாகாத சுத்தஸ்வபாவமுள்ள மஹான்கள் அங்குமிங்கும் இருக்கலாம். அவர்கள் செய்யும் யக்ஞத்தை இங்கு நாம் நிந்திக்க முயலவில்லை. இஃதன்றியும் யக்ஞகர்த்தாவுக்கு உத்தம சீலம் பொருந்திய மனைவியிருக்கவேண்டும்.

* * * *
* * *—மனைத்தக்காள்
மாண்பிலள் ஆயின் மணமகன் நல்லறம்
பூண்ட புலப்படா போல்.

என்பதைக் காண்க. யக்ஞத்திற்குத் தகுந்த ஆதேஷ்டாவும் ரித்துவிக்குகளும், சுத்த திரவியங்களும் அமையவேண்டும். அவர்களைப் பெறுவதும், இக்காலத்தில் மிகவும் அரிதாகும். இது கருதித்தான் எல்லா யக்ஞங்களுக்கும் பிரதிநிதியாக வேதமானது அக்நிஹோத்ரத்தையும், ஸ்மிருதியானது ஔபாஸநம், பிரஹ்மயக்ஞம் இவைகளையும் மானிடர்கள் சாவதானமாக அநுஸரித்து உய்யும் வண்ணம் விதித்திருக்கின்றன.

"ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத"

என்கிற வேதவசநப்படி 'பரமபதத்தை அளிக்கக்கூடிய ஜ்யோதிஷ்டோமத்தை சுவர்க்ககாமத்தை யுடையவன் செய்தால் சுவர்க்கத்தை யடைவன்' என்று விதித்திருக்கும் வண்ணம் மோக்ஷபதவிக்கே அநுகூலமான முற்கூறிய யக்ஞம் ஸகாமமாகச் செய்யப்பட்டால் சுவர்க்கபலனையும், நிஷ்காமமாகச் செய்யப்பட்டால் சித்த சுத்தியை விளைத்துப் பிரஹ்மக்ஞாநத்தையும் அளிக்குமென்பது தெளிவாய் விளங்கும். பராசரமகாமுனிவர் அவருடைய ஸ்மிருதியில் யக்ஞத்தின் பெருமையை நிந்தித்தவரல்லர். அதற்குத்தக்க அதிகாரிகள் இக்கலிகாலத்தில் துர்லபமென்பது கருதியே யக்ஞம் செய்யவேண்டாமென்று கட்டளையிட்டிருக்கின்றனர்.

அப்படியாயின், யாகத்தினால் மானிடர்கள் தேவர்களைத் திருப்தியடையச் செய்யவேண்டுமென்றும், அந்தத் தேவர்கள் அப்பொழுதுதான் மானிடர்களை விருத்தியடையச் செய்வார்கள் என்றும்,

யாகங்களினால் மகிழ்ந்து அளிக்கும் ஸம்பத்துக்களைத் தேவர்களுக்கே விநியோகித்து மீதத்தை மானிடர்கள் புஜிக்கவேண்டுமென்றும், மானிடர்களுக்குக் கிடைக்கும் பொருள்களைத் தேவர்களுக்கு விநியோகிக்காமல் மானிடர்களே புஜிப்பார்களானால், அவர்கள் திருடர்களேயாகிறார்கள் என்றும், சாஸ்திரவசநமானது திண்ணமாகப் பிறந்திருக்கின்றதே! அதை விலக்குவதற்கு என்ன முறை இருக்கின்றது?" என்று ஒரு ஆசங்கை யுண்டாகலாம். அந்தச் சங்கையை நிவிர்த்திக்கும் வண்ணமாகப் பெரியோர்கள் பலமுறைகளை இயற்றியிருக்கிறார்கள். எவ்வாறு எனில், "யஜ்" என்னுந் தாதுவுக்கு ஆராதித்தல் என்னும் பொருளிருப்பதால், 'யக்ஞம்' என்னும் பதத்திற்கு ஆராதனையென்று பொருள்கொண்டு, யக்ஞங்களுக்குப் பிரதிநிதியாகப் பற்பல ஆராதனைகளைப் பெரியோர்கள் விதித்திருக்கின்றார்கள். மேலும், யக்ஞத்தை நிஷ்காமமாகச் செய்யும் வைராக்யமுடையவர்கள் இல்லாதிருப்பது கண்டும், ஸகாமமாகச் செய்பவர்கள் அடையும் பலனானது மறுபிறவிக்கே ஏதுவாயிருப்பதுபற்றியும், யக்ஞமானது இக்காலத்தில் அநுஷ்டிக்கத் தகாததென்பதும் மேலோர் கொள்கை.

"நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை."

என்று திருவள்ளுவருங் கூறியிருக்கின்றார். ஆனதுபற்றி, தேவயக்ஞம், பிதுர்யக்ஞம் முதலியவைகளை விதித்து, அவைகளினால் மானிடர்கள் யக்ஞங்களினால் அடையும் நற்பலன்களை அடையவேண்டுமென்பது பெரியோர்களின் விதியாகும்.

"தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை."

இதனால், ஒருவன் தன்னுடைய முயற்சியினால் அடையும் பொருளை ஆறுபங்கு செய்து, அவைகளில் அரசனுக்கு அளிக்கப்படும் ஒரு பங்குபோக,மிகுதியாயுள்ள ஐந்து பங்குகளில்,ஒரு பங்கு தேவர்களுக்கும், ஒரு பங்கு பித்ருக்களுக்கும், ஒரு பங்குஅதிதிகளுக்கும், ஒரு பங்கு சுற்றத்தார்களுக்கும், ஒரு பங்குதனக்குமாக விநியோகிக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

(1) இவற்றுள் தேவாராதனையானது அதிகார பேதங்களுக்குத் தக்கவாறு அமைந்துள்ளது.

1. உத்தமமானது உயர்ந்த வர்ணத்தாருக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அக்நிஹோத்திரம். இதில், பிராணியின் ஹிம்ஸையொன்றுமிலாது அக்நியின்மூலமாக எல்லாத் தெய்வங்களும் ஆராதிக்கப்படுகின்றார்கள். இம்முறையைக்கைப் பற்றுவதற்கு அத்யயநம், ஆசாரம் விரதம், பத்நீ, திரவியம், ரித்துவிக்கு, மந்த்ரம் முதலிய சாதநங்கள் இன்றியமையாதன வாகையால் அம்முறை எல்லார்க்கும் பொருத்தமுள்ளதாகாது.

2. சிரௌத பிரஹ்மயக்ஞம்: இது, வேதவாயிலாக அமைந்துள்ள ஒரு முறை. இதுவும் அத்யயநத்தையும், சில ஆசார நியமங்களையும் அபேக்ஷிப்பதால் இதுவும் எல்லாருக்கும் சுலபமாகாது.

3. ஔபாஸநம்: இது,அக்கிநிஹோத்திரத்திற்குப் பிரதிநிதியாக ஸ்மிருதி கர்த்தர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதைக் கைப்பற்றி நடப்பது அனைவருக்கும் சுலபமாகும். இதையும் அநுசரிக்க முடியாதவர்களுக்கு,

4. ஸ்மார்த்த பிரஹ்ம யக்ஞம்: இது மிகவும் சுலபமாகும். நித்தியகர்மத்தைச் செய்து முடித்தவுடன், அக்நிஹோத்ரம் ஔபாசநம் இவைகளுக்குவேண்டிய சாதநங்களின் அபேக்ஷையின்றி, மந்தரசுத்தியான தீர்த்தத்தைக்கொண்டு தேவர்களையும், ரிஷிகளையும், பித்ருக்களையும் ஆராதிப்பதற்காக ஸ்மிருதி கர்த்தர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறை.

5. அதையும் அநுஷ்டிக்க முடியாதவர்கள் தங்கள் கிருஹத்தில் தேவர்களை லிங்கம், சாளகிராமம் முதலியவைகளாலும்,ஆவாகநஞ்செய்யப்பட்ட பிரதிமை முதலிய இதர பிம்பங்களாலும் வழிபாடு செய்து யக்ஞங்களின் பலனைத் தங்கள் தங்களுடைய சீலத்திற்குத்தக்கவாறு அடைகின்றார்கள். இம்முறைக்கு ஆசாரம் மந்த்ரம், திரவ்யம், தியாநம் வணக்கம் இவைகள் இன்றியமையாதவைகளாகும்.

6. மேற்கூறிய முறையை அநுஷ்டிக்கவும் யோக்யதையற்ற அநதிகாரிகள் வழிபாடுசெய்து உய்யுமாறு தேவாலயங்களையும், லிங்கங்களையும், தீர்த்தங்களையும் ஸ்தூல முறையாகக் காலக்கிரமமாய்ப் பெரியோர்கள் அமைத்துமிருக்கின்றார்கள்

இந்த அறுவகைப் புண்ணியங்களில் ஒன்றையேனும் அநுஷ்டிக்க முயலாதவன் உயர்குண மானிடனாயினும் ஓர் விலங்கிற்கு ஒப்புள்ளவனாவானென்பது திண்ணம்.

(2) இனி, பித்ருயக்ஞமானது பெற்றோர்கள் இறந்த பின்னர் அவர்கள் மூலமாகப் பித்ருதேவதைகள் என்னும் ஓர் வகுப்பினரான தேவர்களை யாராதிப்பதாகும். இது அந்தந்த வர்ணத்தாருக்குத் தக்கவாறு பூர்வாசாரியர்களால் பலமுறையாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) அதிதியக்ஞம்: அதிதியென்றால், நாம் அழைக்காது நம்மிடம் உணவை அபேக்ஷித்துவருகின்றவர்கள். அவர்களுக்கு முகங்கோணாமல் அவர் மநமுவக்க உபசரித்து அவர்களுக்கு உணவளித்துப்பின்னர் அவர்கள், 'அந்நதாதா ஸுகீபவ' என்றுரைக்கும்ஆசீர்வசநத்தைக் கைக்கொள்ளுதலாகும். இவ்வதிதிகள் நான்கு வகையினராவர்.

1. நமதூருக்கு வருந்துறவிகள்.
2. நமது வீட்டிற்கு வரும் ஆசார்யர்களும்,புநிதமிக்க பெரியோர்களும்.
3. நாம் காணுமிடத்து நம்மிடம் உணவை யாசிப்பவர்கள்.
4. நாம் நித்திய கர்மங்களை முடித்து உணவுக்குச் செல்லும்போது நாம் நமது வீட்டின் வாயிலில் வந்து பார்க்கையில், பசிநோந்து உணவையாசிப்பவர்கள்.

(4) சுற்றம். நம்முடன் கொண்டாடும் உறவு பற்றி நம்முடைய அகத்திற்கு வரும் பந்து வர்க்கங்களும் சிநேகிதர்களுமாவார்கள்.

(1) இவற்றுள் தேவாராதனையானது அதிகார பேதங்களுக்குத் தக்கவாறு அமைந்துள்ளது.

1. உத்தமமானது உயர்ந்த வர்ணத்தாருக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அக்நிஹோத்திரம். இதில், பிராணியின் ஹிம்ஸையொன்றுமிலாது அக்நியின்மூலமாக எல்லாத் தெய்வங்களும் ஆராதிக்கப்படுகின்றார்கள். இம்முறையைக்கைப் பற்றுவதற்கு அத்யயநம், ஆசாரம் விரதம், பத்நீ, திரவியம், ரித்துவிக்கு, மந்த்ரம் முதலிய சாதநங்கள் இன்றியமையாதன வாகையால் அம்முறை எல்லார்க்கும் பொருத்தமுள்ளதாகாது.

2. சிரௌத பிரஹ்மயக்ஞம்: இது, வேதவாயிலாக அமைந்துள்ள ஒரு முறை. இதுவும் அத்யயநத்தையும், சில ஆசார நியமங்களையும் அபேக்ஷிப்பதால் இதுவும் எல்லாருக்கும் சுலபமாகாது.

3. ஔபாஸநம்: இது,அக்கினிஹோத்திரத்திற்குப் பிரதிநிதியாக ஸ்மிருதி கர்த்தர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதைக் கைப்பற்றி நடப்பது அனைவருக்கும் சுலபமாகும். இதையும் அநுசரிக்க முடியாதவர்களுக்கு,

4. ஸ்மார்த்த பிரஹ்ம யக்ஞம்: இது மிகவும் சுலபமாகும். நித்தியகர்மத்தைச் செய்து முடித்தவுடன், அக்கினிஹோத்ரம் ஔபாசநம் இவைகளுக்குவேண்டிய சாதநங்களின் அபேக்ஷையின்றி, மந்தரசுத்தியான தீர்த்தத்தைக்கொண்டு தேவர்களையும், ரிஷிகளையும், பித்ருக்களையும் ஆராதிப்பதற்காக ஸ்மிருதி கர்த்தர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறை.

5. அதையும் அநுஷ்டிக்க முடியாதவர்கள் தங்கள் கிருஹத்தில் தேவர்களை லிங்கம், சாளகிராமம் முதலியவைகளாலும்,ஆவாகநஞ்செய்யப்பட்ட பிரதிமை முதலிய இதர பிம்பங்களாலும் வழிபாடு செய்து யக்ஞங்களின் பலனைத் தங்கள் தங்களுடைய சீலத்திற்குத்தக்கவாறு அடைகின்றார்கள். இம்முறைக்கு ஆசாரம் மந்த்ரம், திரவ்யம், தியாகம் வணக்கம் இவைகள் இன்றியமையாதவைகளாகும்.

6. மேற்கூறிய முறையை அநுஷ்டிக்கவும் யோக்யதையற்ற அநதிகாரிகள் வழிபாடுசெய்து உய்யுமாறு தேவாலயங்களையும், லிங்கங்களையும், தீர்த்தங்களையும் ஸ்தூல முறையாகக் காலக்கிரமமாய்ப் பெரியோர்கள் அமைத்துமிருக்கின்றார்கள்

இந்த அறுவகைப் புண்ணியங்களில் ஒன்றையேனும் அநுஷ்டிக்க முயலாதவன் உயர்குண மானிடனாயினும் ஓர் விலங்கிற்கு ஒப்புள்ளவனுவானென்பது திண்ணம்.

(2) இனி, பித்ருயக்ஞமானது பெற்றோர்கள் இறந்த பின்னர் அவர்கள் மூலமாகப் பித்ருதேவதைகள் என்னும் ஓர் வகுப்பினரான தேவர்களை யாராதிப்பதாகும். இது அந்தந்த வர்ணத்தாருக்குத் தக்கவாறு பூர்வாசாரியர்களால் பலமுறையாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) அதிதியக்ஞம்: அதிதியென்றால், நாம் அழைக்காது நம்மிடம் உணவை அபேக்ஷித்துவருகின்றவர்கள். அவர்களுக்கு முகங்கோணமல் அவர் மநமுவக்க உபசரித்து அவர்களுக்கு உணவளித்துப்பின்னர் அவர்கள், 'அந்நதாதா ஸுகீபவ' என்றுரைக்கும்ஆசீர்வசநத்தைக் கைக்கொள்ளுதலாகும். இவ்வதிதிகள் நான்கு வகையினராவர்.

1. நமதூருக்கு வருந்துறவிகள்.
2. நமது வீட்டிற்கு வரும் ஆசார்யர்களும்,புநிதமிக்க பெரியோர்களும்.
3. நாம் காணுமிடத்து நம்மிடம் உணவை யாசிப்பவர்கள்.
4. நாம் நித்திய கர்மங்களை முடித்து உணவுக்குச் செல்லும்போது நாம் நமது வீட்டின் வாயிலில் வந்து பார்க்கையில், பசிநோந்து உணவையாசிப்பவர்கள்.

(4) சுற்றம். நம்முடன் கொண்டாடும் உறவு பற்றி நம்முடைய அகத்திற்கு வரும் பந்து வர்க்கங்களும் சிநேகிதர்களுமாவார்கள்.

(5) தான். இது, உடையவனும், அவனுடைய குடும்பத்தார்களும் சுகமாக உய்யும் வண்ணம் பொருளை விநியோகிப்பதாகும்.

ஆகையாற்றான் வேதமானது மாத்ருதேவோபவ, பித்ருதேவோபவ, ஆசார்யதேவோபவ, அதிதிதேவோபவ என்று விவரித்து வற்புறுத்துகின்றது.

இந்த மேலான முறைகளை அநுஷ்டிக்க அதிகாரமற்றவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருப்பது பூர்த்தம்.

பூர்த்தம்.

இந்தப் பதம் 'பூர்' என்னும் தாதுவிலிருந்து உண்டானது. இதற்கு நிரப்பல், எங்கும் பரவச் செய்தல் என்பது பொருளாகும். அதாவது ஒரு பாத்திரத்தில் நிறைந்த ஜலத்தின் மேலாக ஒரு துளி தைலத்தையாவது பாலையாவது தெறித்தால் அது ஜலத்தின் மேலாக முழுவதும் பரவுவதுபோல, நமக்குள்ள பொருள் சொற்பமாயினும் அதைக்கொண்டு ஒரு தர்மத்தைச் செய்து, அந்தத் தர்மத்தினால் உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பிராணிகளும் சுகம் பெறும்படி விநியோகிப்பதாகும். இது, குளம் வெட்டுதல், சத்திரங்கட்டுதல், சோலை வளர்த்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தல், சுமைதாங்கியமைத்தல், வைத்தியசாலை, புத்தகசாலை, கலாசாலை முதலியவைகளை ஏற்படுத்தல் முதலிய தர்மமாகும். இவைகளைப் பிரதிஷ்டைக்காக வைக்காமல், இவைகளினால் பிராணிகள் நன்மையையடையவேண்டுமென்று மட்டும் கருதிச் செய்தால் தான், இவைகளிலிருந்து கருதிய மேலான பலனானது உண்டாகும். இவைகளை நான் செய்தேன் என்ற அகங்காரத்தைக் கொண்டாலும் இவகளை இன்னான் செய்தானென எழுத்தாலும் (Inscription) பத்திரிகை வாயிலாலும் வெளியிட்டுப் புகழை விரும்பினாலும், அச்செயல்களுக்கு அப்புகழே பயனாகி மற்றொருமேலான பலனும் உண்டாகமாட்டாது. பூர்த்தத்தைச் செய்ய எல்லாவர்ணத்தார்களும் அதிகாரிகள்.

(இன்னும் வரும்.)

P. S. ஸுப்ரஹ்மண்ய ஐயர்.

(313-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

சுமதியின் மொழிகளைக் கேட்ட கணிகையானவள் வணிகர் வேந்தனிடம் சென்று பின் வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினாள். "ஐயா! என்னால் கூடியமட்டும் சுமதிக்கு வேண்டிய போதனைகளைச் செய்தும் அவள் கேட்கவில்லை, கேளாமலிருப்பதுமன்றி என்னையே திருப்பிக்கொண்டு பலவிதமாய்ப் போதனைசெய்ய ஆரம்பித்தனள். அவளது பேச்சைக் கேட்கவே கல்லுங் கரைந்துருகும் எனத்தோற்றியது. அவள் சிறு பெண்ணாயிருப்பினும் புத்தியிற் பெரிய பாட்டியாய்த் தோற்றுகிறாள். அவள் பேசுகிற பேச்சைக் கேட்டால் பரம ஞானமாக இருக்கிறது. நான் எத்தனையோ காலம் அநுபவமுள்ளவள். உலக நடவடிக்கையில் எவ்வளவோ அடிபட்டவள். என் மனமும் பிரமிக்கும் வண்ணம் பேசி என்னை மயக்கி விட்டாள். அவளது திட சித்தத்தையும் மனோ தைரியத்தையும் எவரும் அணுவளவும் அசைக்க முடியாது. வாகைப்பூவின் நுனியால் வைரத்தைப் பிளந்தாலும் பிளக்கலாம்; சுமதியின் மனத்தை மட்டும் திருப்ப முடியாது. நானும் கஜகர்னம் கோகர்னம் போட்டுப் பார்த்தாய்விட்டது. யாதொரு பயனுமில்லை. அவள் வசப்படுவாள் என்று வைத்து ஆதரிப்பது பால்கொடா எருமையைக் காப்பாற்றுவதாகும். ஆகையால் அவளை உடனே துரத்துவதே நன்மையாகும். வேறு யோசனை வேண்டுவதில்லை. அவளை இனி ஒரு நிமிஷமும் இங்கு வைத்துக்கொண்டால் கேடாகவே முடியும்" என்றனள்.

அக்கணிகையின்வார்த்தைகளைக் கேட்ட வணிகன் நெடுநேரம் யோசனைசெய்தும் யாதொன்றும் தோன்றாமல் மயங்கினான். கணிகை சொல்லுகிறவண்ணம் செய்தால் நம் மனோபீஷ்டம் நிறைவேறாது. அவளோ தன்னால் சிறிதும் முடியாது என்கின்றனள். இனி என் செய்வது. நானே ஒருவாறு மறுபடியும் முயல்வேன். அச்சுமதி இணங்காவிடின் கணிகையின்யோசனைப்படி உடனே துரத்திவிடுவதே மேல். வீண் மனப்பால் குடிப்பதிற் பயனில்லை. ஆகையால் நானே போய் முயல்வேன்" என்று தனக்குள் தீர்மானஞ் செய்துகொண்டு தோட்டத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

சுமதியோ கணிகை சென்றதின் பின்னர் பகவானைத் தியானம் பண்ணிக்கொண்டு தரையில் படுத்தவண்ணமாய் இருந்தாள். அவள் மனம் எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி ஏக்கமுற்றது. அதனால் அவள் சிறிதும் தளரவில்லை. தன்னைக் கொடிய பாதகர்கள் கையினின்றும் தப்பிக்கச்செய்யப் பகவானைப் பன்முறையாகப் பின்வருமாறு பிரார்த்தித்தாள்.

"காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
யாவா வென்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
இடரைக் களையு மெந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி யிறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் றிரளே போற்றி
அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி யுணர்வே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி" என்றும்,

"வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை யேத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே"

என்றும் பலவாறாகப் பகவானை நெஞ்சார நினைந்து வாயார வாழ்த்திப் படுத்துக்கொண்டிருந்தனள்.

அச்சமயம் வணிகர்வேந்து தன் பரிவாரங்களுடன் வந்து சேர்ந்தான். சுமதி தரையிற் பாயுமின்றிப் படுத்திருப்பதைக் கண்ணுற்றான். தன் பரிவாரங்களை வெளியே நிறுத்திவிட்டு ஒரே ஒரு வேலைக்காரியுடன் சுமதியின் அறையுட்புக எண்ணிக் கதவைத் திறக்க முயன்றான். கதவோ உட்பக்கம் தாழிட்டிருந்தது. வேலைக்காரியைவிட்டுத் தட்டச்செய்தான். சுமதி கதவின்சப்தத்தைக் கேட்டு "யார்" எனலும், அவ்வேலைக்காரி தன் பெயரைச் சொல்லவே எழுந்திருந்து வந்து கதவைத் திறந்தனள். நெடிய மரம்போல் வணிகர்வேந்தன் நிற்பதைக் கண்ணுறவே, அவள் உடல்பதைபதைத்தது. அவள் நெஞ்சு நடுக்குற்றது. கற்பே காவலாகக் கொண்டவளாகையால் மனோதைரியங் கொண்டனள். பகவானுடைய பாதாரவிந்தத்தைத் தியானம் பண்ணினாள்.

வணிகர்வேந்தைப் பார்த்துப் பேச மனமில்லாதவளாய் அவன் அருகில் நிற்கும் வேலைக்காரியை முன்னிட்டும் தன் வலக்கால் பெருவிரலைப் பார்த்துக்கொண்டும் பேசலாயினள். "பெண்ணே! நீயும் உன் யஜமானரும் இந்த அகால வேளையில் இங்குவருவதற்கு யாது காரணம். துர்ப்போதனை செய்ய முயன்ற கணிகை ஏவலால் இம்மாதிரி வந்தீர்களோ. அல்லது ஏதாவது முக்கிய காரியத்தைமுன்னிட்டு வந்தீர்களோ? பெண்ணே! விவரமாய்த் தெரிவிப்பாயாக. எவ்வளவு தலைபோகிற காரியமாக இருந்தாலும் இந்த அகால வேளையில் வந்தது பெருமையாகாது. இருந்தாலும் வந்த விவர மென்ன?" என்று கேட்கவே வணிகர் வேந்தன், "கண்ணே! உன்னுடன் இனிமையாய்ச் சம்பாஷிக்கவே நான் இங்கு வந்தேன். நல்ல வசந்த காலமாக இருக்கிறது. தோட்டமோ ரமணீயமாக இருக்கின்றது. மரங்களோ பூத்துப் பரிமளகந்தத்தை வீசுகின்றன. புஷ்பக்கொடிகள் அழகாய்க் கொத்துக் கொத்தாய்ப் பூத்திருக்கின்றன. நிலவோ பட்டுப்பட்டென்று எரிக்கின்றது. மந்தமாருதம் வீசுங்கால் அப்புஷ்பங்களுடைய வாசனையையும் அவற்றின் மகரந்தப்பொடியையும் கவர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. ஆம்பல்கள் தடாகத்திற் பூத்து நகைமுகம் காட்டுகின்றன. இவ்வளவு வைபவங்களுங் கூடிய இந்தச் சுபமான வேளையில் நாம் சரச சல்லாபமாய் அந்த லதாக்கிருகத்தின்நடுவே இடப்பட்டபளிங்குமேடையில் உட்கார்ந்து இனிமையாய்ச் சம்பாஷிக்காவிடின் இந்த ஜன்மம் எடுத்ததற்குத் தான் பயனென்ன? பேதாய்! நீ யவ்வன பருவமுடையவள், உன் வாழ்நாளெல்லாம் வீணிற் கழிகின்றன. மங்கையர் ஒரு நாயகனையடைந்து உல்லாசமா யிருப்பதே அவர்களுக்கு மேன்மையைத் தரும். என்னிலும் தனவானும் பெருமைவாய்ந்தவனும் உனக்கு யார் கிடைக்கப்போகிறார்கள். இந்தச் சுகமான காலமெல்லாம் வீணாக்கி ஜன்மத்தை வீண்படுத்திக் கொள்ளுகிறாய். அதனால் உன்னுடன் கடைமுறையாய்ச் சம்பாஷித்து உன்னை மணம்புரியலாமென்று எண்ணங்கொண்டு வந்தேன். எப்பாடுபட்டாயினும் உன் மனத்தைத்திருப்ப வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டே வந்துளேன். எத்துணையோ முறை முயன்றும் விழலுக் கிறைத்ததா

சுமதியோ கணிகை சென்றதின் பின்னர் பகவானைத் தியானம் பண்ணிக்கொண்டு தரையில் படுத்தவண்ணமாய் இருந்தாள். அவள் மனம் எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி ஏக்கமுற்றது. அதனால் அவள் சிறிதும் தளரவில்லை. தன்னைக் கொடிய பாதகர்கள் கையினின்றும் தப்பிக்கச்செய்யப் பகவானைப் பன்முறையாகப் பின் வருமாறு பிரார்த்தித்தாள்.

"காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
யாவா வென்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
இடரைக் களையு மெந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி யிறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி யுணர்வே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி" என்றும்,

"வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
டாழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை யேத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே"

என்றும் பலவாறாகப் பகவானை நெஞ்சார நினைந்து வாயார வாழ்த்திப் படுத்துக்கொண்டிருந்தனள்.

அச்சமயம் வணிகர்வேந்த தன் பரிவாரங்களுடன் வந்து சேர்ந்தான். சுமதி தரையிற் பாயுமின்றிப் படுத்திருப்பதைக் கண்ணுற்றான். தன் பரிவாரங்களை வெளியே நிறுத்திவிட்டு ஒரே ஒரு வேலைக்காரியுடன் சுமதியின் அறையுட்புக எண்ணிக் கதவைத் திறக்க முயன்றான். கதவோ உட்பக்கம் தாழிட்டிருந்தது. வேலைக்காரியைவிட்டுத் தட்டச்செய்தான். சுமதி கதவின்சப்தத்தைக் கேட்டு "யார்" எனவும், அவ்வேலைக்காரி தன் பெயரைச் சொல்லவே எழுந்திருந்து வந்து கதவைத் திறந்தனள். நெடிய மரம்போல் வணிகர்வேந்தன் நிற்பதைக் கண்ணுறவே, அவள் உடல்பதைபதைத்தது. அவள் நெஞ்சு நடுக்குற்றது. கற்பே காவலாகக் கொண்டவளாகையால் மனோதைரியங் கொண்டனள். பகவானுடைய பாதாரவிந்தத்தைத் தியானம் பண்ணினாள்.

வணிகர்வேந்தைப் பார்த்துப் பேச மனமில்லாதவளாய் அவன் அருகில் நிற்கும் வேலைக்காரியை முன்னிட்டும் தன் வலக்கால் பெருவிரலைப் பார்த்துக்கொண்டும் பேசலாயினள். "பெண்ணே! நீயும் உன் யஜமானரும் இந்த அகால வேளையில் இங்குவருவதற்கு யாது காரணம். துர்ப்போதனை செய்ய முயன்ற கணிகை ஏவலால் இம்மாதிரி வந்தீர்களோ. அல்லது ஏதாவது முக்கிய காரியத்தைமுன்னிட்டு வந்தீர்களோ? பெண்ணே! விவரமாய்த் தெரிவிப்பாயாக. எவ்வளவு தலைபோகிற காரியமாக இருந்தாலும் இந்த அகால வேளையில் வந்தது பெருமையாகாது. இருந்தாலும் வந்த விவர மென்ன?" என்று கேட்கவே வணிகர் வேந்தன், "கண்ணே! உன்னுடன் இனிமையாய்ச் சம்பாஷிக்கவே நான் இங்கு வந்தேன். நல்ல வசந்த காலமாக இருக்கிறது. தோட்டமோ ரமணீயமாக இருக்கின்றது. மரங்களோ பூத்துப் பரிமளகந்தத்தை வீசுகின்றன. புஷ்பக்கொடிகள் அழகாய்க் கொத்துக் கொத்தாய்ப் பூத்திருக்கின்றன. நிலவோ பட்டுப்பட்டென்று எரிக்கின்றது. மந்தமாருதம் வீசுங்கால் அப்புஷ்பங்களுடைய வாசனையையும் அவற்றின் மகரந்தப் பொடியையும் கவர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. ஆம்பல்கள் தடாகத்திற் பூத்து நகைமுகம் காட்டுகின்றன. இவ்வளவு வைபவங்களுங் கூடிய இந்தச் சுபமான வேளையில் நாம் சரச சல்லாபமாய் அந்த லதாக்கிருகத்தின்நடுவே இடப்பட்டபளிங்குமேடையில் உட்கார்ந்து இனிமையாய்ச் சம்பாஷிக்காவிடின் இந்த ஜன்மம் எடுத்ததற்குத்தான் பயனென்ன? பேதாய்! நீ யவ்வன பருவமுடையவள். உன் வாழ்நாளெல்லாம் வீணிற் கழிகின்றன. மங்கையர் ஒரு நாயகனையடைந்து உல்லாசமா யிருப்பதே அவர்களுக்கு மேன்மையைத் தரும். என்னினும் தனவானும் பெருமைவாய்ந்தவனும் உனக்கு யார் கிடைக்கப்போகிறார்கள். இந்தச் சுகமான காலமெல்லாம் வீணாக்கி ஜன்மத்தை வீண்படுத்திக் கொள்ளுகிறாய். அதனால் உன்னுடன் கடைமுறையாய்ச் சம்பாஷித்து உன்னை மணம்புரியலாமென்று எண்ணங்கொண்டு வந்தேன். எப்பாடுபட்டாயினும் உன் மனத்தைத்திருப்ப வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டே வந்துளேன். எத்துணையோ முறை முயன்றும் விழலுக் கிறைத்ததா

யிற்று. இதோ கடைமுறையாய் நான் உனக்குச் சொல்வது. உன்னைக் கட்டாயப்படுத்துவதில் எனக்குப் பிரியமில்லை. நன்றாய் யோசனைசெய்து பார். காலத்தைக் கடத்துவதிற் பயனில்லை. நானும் எவ்வளவோ காலம் பொறுத்தாய்விட்டது. இனிப் பொறுக்கமுடியாது. இரண்டில் ஒன்று தீர்மானம் செய்யவே இச்சமயம் இங்கு வந்தேன். நீ தக்கபடி யோசித்துச் சம்மதிக்காவிடின் உன் கதி அதோகதியாம். இன்னதுதான் செய்வேன் என்பது உனக்கு இச்சமயம் தெரியவராது. வீணிற் கெட்டுப்போகாதே. சிறு மடந்தைக்கு இவ்வளவு பிடிவாதம் கூடாது. நீயோ என் வசப்பட்டவளாயிருக்கிறாய். "உரலில் அகப்பட்டது உலக்கைக்குத் தப்புமா" நான் சொல்வதற்கு இணங்குவாயானால் உனக்கு எவ்வளவோ மேன்மையுண்டு. எல்லாரிலும் உயர்ந்த பதவியில உன்னை வைக்கச் சித்தனாயிருக்கிறேன். நீ காலாலிட்டதை நான் தலையாற் செய்யக் காத்திருக்கிறேன். இந்த உத்தியானவனம்போல் அநேக உத்தியான வனங்கள் எனக்குண்டு. நீ அவைகளில் எங்கேவேண்டுமானாலும் வசிக்கலாம். பெண்ணரசே! அதோ பார் அவ்வோடையின் அழகான நீரோட்டத்தை. அது சந்திர கிரணங்கள் பொழியப்பெற்று எவ்வளவு கம்பீரமாய்த் தோன்றுகின்றது. அதன்கண் உள்ள ஆம்பல்கள் மலர்ந்து சந்திரனாகிய தம் நாயகனுக்கு நகைமுக விருந்தளித்தவண்ணமா யிருப்பதைப் பார்த்தாகிலும் நீ விவேகமடையக்கூடாதா. இவ்வுத்தியான வனத்தில் எவையும் இரம்மியமாய்த் தோன்ற நீ மட்டும் ஏக்கங்கொண்டு சிறிதும் முகமலர்ச்சியின்றி காணப்படுகிறாய். உனக்கு இங்கு யாது குறைகளிருக்கின்றன. தந்தை தாய் தமர் எவருமில்லாத அநாதையாகிய நீ என்னை நாதனாக் அடைந்தால் தந்தைக்குத் தந்தையாகவும் தாய்க்குத் தாயாகவும் நீ மிகவும் நினைந்துருகுகிற சகோதரனுக்குச் சகோதரனாகவும் தோழனுக்குத் தோழனாகவும் பந்துக்களுக்குப் பந்துவாகவும் விளங்குவேன். என் ஐசுவரியம் முழுவதும் உன்னுடையதே. இவ்வுலகில் செல்வமில்லாதவர்கள் சீருஞ் சிறப்புமடைய முடியாது. "பணமில்லாதவர்கள் நடைப்பிணத்துக்குச் சமானமானவர்கள்" என்ற பழமொழியைக் கேட்டதில்லையா? "குணமிருந்தாலும் குலமிருந்தாலும் கொழுந்தமிழின் மணமிருந்தாலும் ஓர் காசும் பெறாது. சிங்காரவரைப் பணமிருந்தால் அவர்க்கெல்லாரும் அஞ்சலி செய்குவாரே" என்றதைக் கேட்டதில்லையா. வீணில் சம்பத்துக்களை இழக்காதே. 'கரணம் தப்பினால் மரணம்.' வீணில் இவ்வைபவங்களை அசட்டை செய்து தள்ளாதே. உதித்து ஜாமம் வரை உனக்குக் கடைமுறையாகக் காலங் குறிக்கிறேன். அதற்குள் சேடியினிடம் உன் மனத்தைத் தெரிவிப்பாயாக" என்று சொல்லித் தன் அரண்மனைக்குத் திரும்பினான் அவ்வணிகர் வேந்தன். (இன்னும்வரும்)

எஸ். சாமிநாதையர்.

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி மடத்து ஸ்வாமிகளின் விதேகமுக்தி.

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி மடாதிபதி அவர்களாகிய ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸச்சிதாநந்த சிவாபிநவ ந்ருஸிம்ஹபாரதீ ஸ்வாமிகள் சென்ற மார்ச்சு மீ 20உ புதன்கிழமை காலை சுமார் 11 மணிக்கு, சுக்லபக்ஷம் த்விதியையில் வழக்கம்போல் பூஜை முடித்து ஸமாதிகொள்பவர்போல இருந்தவர் யாவரும் எதிர்பாராமல், எவ்விதவியாதியுமின்றி விதேகமுக்தி பெற்றார்கள். இஃது அவர்களுடைய எண்ணிறந்த சிஷ்கோடிகளுக்கு மிகவும் துக்கத்தை விளைவிக்கும். அவர்கள் தர்க்கம், சாங்கியம், வேதாந்தம், யோகம் முதலிய சாஸ்திரங்களில் மஹா பிரக்ஞையுள்ளவர்கள். உயர்ந்த ஸ்வாநுபவம் உடையவர். மஹா சீலர். மஹா காருண்ணியம் உள்ளவர். ஈசுவர கடாக்ஷம் பெற்ற புண்ணியர். சாபாநுக்கிரக சக்தியுள்ளவர். எப்பொழுதும் சிரித்த முகத்தினர். சாந்தர். எவரும் அவர் அவர் பிறந்துள்ள மதத்தைச் சரிவர அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி அடிக்கடி உபதேசம் செய்வார்கள். பிற மதத்தினரைப் பொதுவாய் துவேஷியாமல் அன்போடு நன்குமதித்துப் பாராட்டினார்கள். அவர்கள் சிஷ்ர்களின் நன்மையின் பொருட்டு, தென்னாட்டில் இருமுறை யாத்திரை செய்தார்கள். அவர்கள் யாத்திரையில் தங்கிய க்ஷேத்திரங்களில் எல்லாம், சிஷர்களின் சபையைக் கூட்டிவைத்து, அவர்களுக்கு ஆசார விஷயத்திலும் ஞாந விஷயத்திலும் உயர்ந்த உபதேசங்களுள்ள உபந்நியாசம் செய்துவந்தார்கள். அவர்கள் மதுரையில் செய்த உபந்நியாஸத்தில், அடியில் வருமாறு உபதேசித்தார்கள். "நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உலக சம்பந்தமான உத்யோகம் செய்கிறீர்கள். அதன் பற்று உங்களை இலகுவில் விடாது. உத்யோகம் புகுமுன், இவ்வளவு திரவியம் அல்லது சொத்து சம்பாதித்தால் போதுமானது, அதின்மேல், ஞாநவிஷயத்தின் விசாரணையும் அநுஷ்டாநமும் தீவ்ரமாய் நடத்தவேண்டுமெனத் தீர்மானம் கொள்ள வேண்டும். அவ்வளவு திரவியம் அல்லது சொத்து சேர்ந்தமேல், ஞாநவிஷயத்தைப் பற்றியதாக நீங்கள் மிகுந்திருக்கும் வாழ்நாளை நலம்பெறும்படி கழிக்கவேண்டு" மென்றார். அவர்கள் சென்றவிடமெல்லாம் ஏராளமான ஜநங்களுக்கு, முக்கியமாய்ப்பிராஹ்மணர்களுக்கு போஜநம் செய்வித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் ஸ்ரீ சிருங்ககிரி மடத்திற்கு குரு சிஷ வார்சு கிரமத்தில் 33-ம் பட்

டம் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் பிங்கள௵ பங்குனி௴ கிருஷ்ணபக்ஷம் ஏகாதசி திதி திநம் ஜநநம். குரோதன௵ உபநயந ஸம்ஸ்காரம் பெற்ருர்கள். அக்ஷய௵ ஸந்யாஸ ஆசிரமம் பெற்ருர்கள். இவர்கள் பிதா அவர்கள் தென் ராஜ்ஜியத்தில் பெயர்போன சதகோடி இராமா சாஸ்திரிகளாவர். அவர்கள் தமயனுர் தர்க்க வேதாந்தமுதலியசாஸ்திரங்களில்பிரக்யாதிபெற்றபிரஹ்மஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ சாஸ்திரிகளாவர். அவர்கள், இதுவரைநடத்தப்பெருத இரண்டு சிரேயஸ்கரமான கார்யங்களைச் செய்து முடித்தார்கள். ஒன்று, சென்ற 1910௵ பிப்பிரவரி௴ 21உயில் திருவநந்தபுரம் ஸம்ஸ்தாநத்தில் காலடி என்ற க்ஷேத்திரத்தில் ஆதி ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாதாசார்யர் அவர்களின் விக்கிரகம் ஒன்றும், ஸ்ரீ சாரதாம்பா தேவிக்கு விக்கிரகம் ஒன்றும் இவ்விரண்டு விக்கிரகங்களைச் செய்வித்தும் அவ்விக்கிரகங்களுக்குக் கோவில்களும் நிர்மாணம் செய்வித்தும், அக்கோவில்களின்கண் ஷை விக்கிரகங்களைப் பிரதிஷ்டையும் செய்வித்தார்கள். இது ஒருபெரிய புண்ணியகரமான விஷயம்.* பங்களூரில் சங்கரபுரம் என்னும் ஒருஅக்கிரகாரம்நிருவித்து, அதில் உயர்தர ஸம்ஸ்கிருத வித்யாசாலையை 1911௵த்தில் ஸ்தாபித்தார்கள். இதுவும் சிரேயஸ்கரமானது¶. இவைபோன்ற அநேக நற்காரியங்களைச் செய்ய உத்தேசித்திருந்தார்கள். ஸ்ரீமத் ஆசாரிய ஸ்வாமிகள் அவர்கள் விதேகமுக்தி யடைந்த விஷயம் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் உயர்நல முள்ளதாக விருப்பினும், சிஷகோடிகள் அவரை இழந்தவிஷயத்தில் மிகவும் துக்கிக்கின்ருர்கள். இவர்கள் தம்முடைய ஞாந பரம்பரை விருத்தியாகும்படி தம்முடைய ஸ்தாநத்தில் வார்சு நியமநம் செய்யாமல் போன விஷயம் இன்னும் அதிக துக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. இத்தகைய மஹாபுருஷர் இன்னும் சில வருஷங்கள் உலகத்திலிருந்து உத்தேசித்திருந்த நற்காரியங்களை எல்லாம் முடித்து சிஷர்களை நல்வழிப்படுத்தியும், ஹிந்து மதத்தை இக்காலத்திற்கேற்பவும், இனி வருங்காலத்திற்கு உதவும் வண்ணமும் சீர்திருத்திய யிருப்பரேல், மிகவும் நலமாக இருந்திருக்கும். எல்லாம் ஈசன் செயல்.

ப. நா.

---

* பூர்ணசந்திரோதயம் முதலாம் தொகுதி 21-ம் பக்கம்.

¶ பூர்ணசந்திரோதயம் முதலாம்தொகுதி 37-ம் பக்கம்.

புத்தகவரவு.

திருச்சுழியல் வெண்பா அந்தாதி:—இஃது ஒரு பழைய தமிழ்நூல். இதை இயற்றிய கிரந்தகர்த்தா இன்ன இயற்பெயரினர் என்றும், இன்ன வருணதினர் என்றும், இன்ன காலத்தினர் என்றும் தெரியவில்லை. இதர மதங்களைப்பற்றித் துவேஷமில்லாத சைவசமயத்தினரும் தமிழிலுள்ள நூல்களை நன்கு ஆராய்ந்தவருமான ஒரு பெரியார் இதைச் செய்திருக்கவேண்டுமெனத் தோன்றுகிறது. திருச்சுழி என்பது இராமநாதபுரம் ஸம்ஸ்தாநத்தில் உள்ள சிவக்ஷேத்திரங்களில் பிரஸித்திபெற்றது. அதிலுள்ள கோயிலின் திருப்பணி வேலை செய்து வருகின்ற மகா-ா-ா-ஸ்ரீ தி. அ. ராம. இராமசாமி செட்டியார் அவர்களின் வேண்டுகோளின்படி அவர்களின் திரவிய சகாயத்தால், பிரஹ்மஸ்ரீ பாலசரஸ்வதி பண்டிதர் P. R. கிருஷ்ணமாசாரியர் அவர்கள் இந்நூலுக்கு அழகான உரை இயற்றி பிரஸித்தம் செய்திருக்கின்ருர்கள். பதவுரையுடன், அருமையான இலக்கண இலக்கியக் குறிப்புக்களும், எழுதப்பட்டுள்ளன. இவ்வொரு புத்தகத்தை மாத்திரம் ஒருவன் நன்ருய்ப் படிப்பானுகில், தமிழ்ப்பாஷையில் நல்ல பயிற்சியைப் பெறுவான். இது நன்ருய் அச்சியற்றப்பெற்றிருக்கின்றது. இராமநாதபுரம் டிரஷரி டிப்டி கலெக்டராகிய ஸ்ரீமான். ராவ்பகதூர். எம். ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்கள் தமிழ்ப்பாஷையின்மேல் உள்ள அபிமாநத்தையும், அதில் முயன்று வேலைசெய்கின்ற பண்டிதர்களுக்குச் செய்யும் உபகாரத்தையும் உத்தேசித்து அவர்களுக்கு இப்புத்தகம் ஸமர்ப்பித்திருக்கின்றமை மிகவும் நியாயமே. இப்புத்தகம் சென்ற௴ 10-ம் தேதி யன்று மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில், பல வித்வான்களும் உத்யோகஸ்தர்களும் கூடிய ஒரு பெரிய சபையில் அரங்கேற்றப்பட்டது. தமிழ்ச்சங்க அக்கிராஸநாதிபதியாகிய ஸ்ரீமான் P. S. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்களும், திருவாவடுதுறை யாதீன வித்வானும் தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற் பரிசோதகருமாகிய சேற்றூர்ச் சுப்பிரமணியக்கவிராயர் அவர்களும் மற்றும் பலரும் இந்நூலையும் உரையையும் பற்றி மிகவும் சிலாகித்துச் சாற்றுக்கவிகள் கொடுத்திருக்கிருர்கள். இப்புத்தகத்தின் விலை 6 அணா தான். வேண்டுவோர் பிரஹ்மஸ்ரீ P. R. கிருஷ்ணமாசாரியரிடத்திலும் நம்மிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கல்யாணி அல்லது வாழ்வில் தோன்றிய விபத்து:—இது பிரஹ்மஸ்ரீ R. S. நாரயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள், B. A, B. L., அவர்கள் நவீந ஸம்பிரதாயத்தை அநுசரித்துத் தமிழில் இயற்றிய ஓர் கட்டுக்கதை. உலக வாழ்வில் நல்லவர்களுக்கும் துன்பம் நேரிடுவது ஸஹஜந்தான் என்பதை இக்கதை அழகாய் எடுத்துக்காட்டுகிறது. கிராமாந்தரங்களில் தந்தி ஸமாசாரம் வந்தால் அதில் ஜநங்களுக்கு உண்டாகும் மனக்குழப்பத்தையும் பதட்டத்தையும் ரயில்வேஸ்டேஷனில் நம்மவர்களின் பரபரப்பையும் அவஸரத்தையும், அவற்ருல் உண்டாகும் விபத்துக்களைப்பற்றியும், ஜ்யோஸ்யர்களின் குணதிசயங்களையும்பற்றி இயற்கைக்குஒத்ததாய் வர்ணனைகள் இதின்கண் உள்ளன. ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் முகப்பிலும் அந்தந்த அதிகாரத்தில் நிகழும் ஸம்பவங்களைப்பற்றிச் சூசிப்பிக்கும் பொருத்தமுள்ள பாசுரங்கள் பல அருமையான புஸ்தகங்களினின்று எடுக்கப்பெற்று உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்புஸ்தகம் எளிய தமிழ்நடையில் அழகாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆங்கிலம் மலிந்த இக்காலத்தில், தமிழை யபிமானித்து யாவருக்கும்பயன்படும் படியாய் வசன நடையில் எழுதியிருப்பது மிகவும் ஸந்தோஷிக்கத்தக்கது. இவர்கள் இதுபோன்ற நாவல்களை எழுதி வெளியிடுவார்களென்று நினைக்கிறோம். இதன் விலை அணு 10. இதைவாங்க விரும்புகிறவர்கள், மகா-ா-ா-ஸ்ரீ R. S. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள், B. A.,B. L., வக்கில், தானப்ப முதலி அக்கிரஹாரம், மதுரை என்ற விலாஸத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பத்திராதிபர்

சமாசாரம்.

ஸ்திரீகளின் கூட்டம்.—சென்றமீ 21வ சாயங்காலம் கும்பகோணத்திலுள்ள பிரஹ்மவித்யா ஆலயத்தில் (The National Indian Association) சபையின் ஆதரவின் பேரில், பல ஜாதிஸ்திரீகளின் கூட்டம் கூடியது. அதின்கண் ஆங்கில ஸ்திரீகள், முகம்மதிய ஸ்திரீகள், பிராஹ்மணஸ்திரீகள், வைச்யஸ்திரீகள் வேளாள ஸ்திரீகள் முதலியவர்கள் அநேகர் இருந்தார்கள். ஒருவரோடொருவர் சம்பாஷணை புரிந்தார்கள். சங்கீத வாத்தியத்துடன் பாடல்களும் தனிப்பாடல்களும் எல்லோரும் ஆநந்திக்கும்படியாக அங்குவந்திருந்த ஸ்திரீகளாற் பாடப்பெற்றன. மாதுஸ்ரீ விசாலாக்ஷி அம்மாள் என்பவள், பகவத்கீதையின் 16-ம் அத்யாயத்தில் விவரித்திருக்கும் தெய்வ ஸம்பத்துக்களைப்பற்றி விஸ்தாரமாக உபந்நியாசம் செய்தும், கடைசியில், சாகுந்தல நாடகத்தில், கண்வமகரிஷி, தம்முடைய வளர்ப்புப் பெண் மணியான சகுந்தலை, தன் புருஷன் கிருகத்திற்குப் போகும் தருணத்தில் ஸ்திரீகளின் ஒழுக்க முறையைப்பற்றி உபதேசித்த நலமமைந்த விஷயங்களை எடுத்து பிரஸ்தாபித்தும், அவ்வுபதேசங்களெல்லாம் அன்பு என்னும் உயர்வான மனோதர்மத்தை ஆதாரமாக உடையனவென்றும் ஸ்திரீகள் அந்த உபதேசங்களைத் தங்கள் மநத்தில் பதியவைத்து எல்லாரிடமும் அன்புபற்றியவர்களாக ஒழுகவேண்டுமென்பதாகவும் மிக உற்சாகத்துடனே உரையாடினார். மாதுஸ்ரீ தேவஸகாயம் என்பார் மனித ஸ்தூல உடல் சாஸ்திரத்தைப்பற்றி உபந்நியசித்ததில், சுவாஸப்பைகளைப்பற்றி விஸ்தாரமாகப் பேசினர். ராஜாம்பாள் என்ற ஸ்திரீயின் சரித்திரவரலாறு, அவருடைய குமாரத்தியாற் படிக்கப்பெற்றது. முடிவில், பழம் புஷ்பம் தாம்பூலம் முதலியவை விநியோகிக்கப்பெற்றன. எல்லாம் நிர்விக்நமாய் நடந்தன. புருஷர்கள் ஒருவரும் இச்சபையில் கூடவில்லை.

தக்ஷிணதுருவம் கண்டுபிடித்தல்:--நார்வே தேசத்தவரான காப்டென் (Captain Almond Sen) ஆமெண்டுஸேன் என்பார் சென்ற டிசம்பர்மீ 14வ தக்ஷிணதுருவத்தின் மேல் ஸாக்ஷாத்தாக நேரில் நின்றார். அது ஒரு விசாலமான பொட்டல். அதற்குச் சமீபத்தில் சுமார் 2 மைல் உயரமுளதும் பனிக்கட்டியால் மூடப்பெற்றதுமான கம்பீரமான மலைகள் உள்ளன. முன்னர் அதே தேசத்து Nansen என்பார் உத்தரதுருவத்தை நாடிச் சென்று கண்டுபிடித்தார். இவர்களே தீரர்களாவார்கள். தெற்கு துருவமானது 10100 அடி உயரமுள்ள மலையின் உச்சியாம். சில நாள் நாய் மாமஸத்தைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டே ஜீவித்தார்களாம்.

சீனதேசத்தில் இப்போது பிரஜாதிபத்யம் ஏற்பட்டு தாத்காலிகமாக உவான்ஷீகே என்பார் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார். ராஜ்யத்தில் கலகமும் குழப்பமும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்னிருந்த ராஜ குடும்பஸ்தர்கள் ஜனங்களுடைய ஹிம்ஸையால் ராஜாங்கத்தைத் துறந்து விலகிக்கொண்டார்கள். பிரஜாதிபத்யத்தை ஸ்தாபித்தவர் டாக்டர் ஸன் எட் யாட்ஸ்ன் என்பார். இவர் உயர்ந்த புத்திமான், குணசீலர். இவ்வித ராஜாங்க மாற்றத்துக்கு முக்கிய காரணஸ்தராக விருந்தும் புதிய ராஜாங்கத்திற்குத் தலைவராகத் தன்னை நியமித்துக்கொள்ளாமல் ஸ்ரீமான். உவான்ஷீகே என்பாரைத் தலைவராக ஏற்படுத்தியது டாக்டரின் பெருந்தன்மையையும், உயர் நலம் அமைந்த தேசாபிமாநத்தையும் காட்டுகின்றது. எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாகச் சக்கிரவர்த்தி ஆதிபத்யம் இத்தேசத்தில் நடைபெற்று வந்தது. சொற்ப காலத்திற்குள் அது முற்றும் மாறி பிரஜாதிபத்யம் ஏற்பட்டிருப்பதானது மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இது மனிதர்களுடைய சக்தியால் மாத்திரம் நடந்ததாகத் தோற்றவில்லை. ஈசுவராநுக்கிரஹமில்லாமல் இப்பெரியகாரியம் நிறைவேறாது. இப்போது தொலைந்துபோன ராஜாங்கம் சில வருஷங்களாகப் பொதுஜனங்களுடைய க்ஷேமத்தைக் கருதாமல் ராஜாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் தங்கள் சொந்த லாபத்தைக் கருதிக்கொண்டு வந்தமையால், இத்தன்மையாக நேரிட்டது.

இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் ரெயில்வே:—இப்போது தென்னிந்தியா ரெயில்வேயானது தநுஷ்கோடிவரை போகிறது. இடையில் பாம்பன் வாய்க்கால் குறுக்கே அதைத் துண்டிக்கிறது. அதன் மேல் ஒரு பாலம் கட்ட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். தநுஷ்கோடிக்கும் இலங்கைத் தீவிலுள்ள மன்னருக்கும் 22 மயில் சமுத்திரம் இருக்கிறது. மேலும் ஒரு கம்பீரமான பாலம் கட்ட உத்தேசமிருந்த போதிலும் அதை இப்போது கட்டப்போகின்றார்களில்லை. தற்காலத்தில் இந்த 22 மையிலுக்கு 3 நீராவி யந்திரக் கப்பல்கள் மூலமாய் யாத்திரை நடத்தப்படும். இக்கப்பல்கள் ஸோக்டிலாண்டினுள்ள கிளாஸ்கோவில் கட்டப்பட்டுவருகின்றன. வருகிற வருஷம் ஜூன் மாசத்திற்குள் இக்கப்பல்கள் ஓடும் என்று தெரியவருகிறது.

உலகத்தில் 960 பிரஹ்மஞாந கிளைச்சபைகளும் 21,464 அங்கத்தினர்களும் உள்ளார். இந்தியாவில் 418 கிளைச் சபைகளும் 5,646 அங்கத்தினர்களும் உள்ளார்.

"நம் தேசத்தில் ஒருவயது முதல் 15-வயது வரையுள்ள பால்யவிதவைகள் 90லக்ஷம் பெயர்களிருக்கின்றார்கள். அவர்களில் 25 லக்ஷம் பெயர்கள் 11வயதுக்குட்பட்டவர்கள். அவர்களுக்குள் 40லக்ஷம் பெயர்கள் இரண்டாம் முறை விவாகம் செய்யக்கூடாது என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டவர்கள். இவ்விதமான நிலைமை நம்மவர் பெறுதலுக்குக் காரணம் நம்முடைய ஹிந்துமத சாஸ்திர ஆராய்ச்சிக்குறைவே என்பதாம். சாஸ்திரங்களின் உண்மையான கருத்து இதுவாம். விதவையாக ஏற்படவேண்டுமானால், முன்னர் விவாகம் ஆகியிருக்கவேண்டும். சம்யோகம் ஏற்பட்டால் தான் விவாகம் பூர்ணமாகும். பக்குவமான பிரவடையான ஸ்திரீதான் விவாகத்திற்கு அருகமாவாள். குறைந்தபக்ஷம் 12வயதுக்குக் குறைந்தவள் பிரவடையாகக் கூடியவள் அல்லள்; அதனால் விவாகத்திற்கு அருகமாகாள்." இவ்விதம் திவான் பகதூர் ரகுநாத ராயர் அவர்கள் எழுதுகிறார்கள். ஆகவே, இக்காலத்திய விவாகங்கள் சாஸ்திர விரோதமான போலி விவாகங்கள் எனமுடியும். மரப்பாச்சிக் கல்யாணங்களாகும். நம்மவர் இதற்கு யாதேனும் ஒரு விமோசநத்தைத் தேடார்களா?

ஸ்ரீகாளஹஸ்தி என்ற திவ்விய க்ஷேத்திரத்தில், நாளிது ஏப்ரல்மீ 21தேதியில் மஹாகும்பாபிஷேகம் என்ற பெரும் சாந்தி நடத்தப்பெறப்போகின்றது. தேவகோட்டை நகரத்தார்களான மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மெ. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்களும் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மெ. அரு. அரு. அருணசலம் செட்டியார் அவர்களும் அவர்கள் முன்னவர்களும், ஐந்துலக்ஷம் ரூபாய் வரை செலவுசெய்து, ஷை தேவாலயத்தின் திருப்பணி மராமத்துக்கள் செய்வித்து, இப்போது மஹா கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்போகின்றார்கள். இதற்குக் குறைந்தபக்ஷம் ஒருலக்ஷம் ரூபாய் செல்லும்.

கூடலூரிலுள்ள சந்மார்க்க சபை என்ற பிரஹ்மஞாந சபையின் கார்யதாசி ஸ்ரீமான் கே. சிவலிங்க முதலியார் அவர்கள் சென்றமீ 29உ ராத்திரி 2மணிக்கு சிவலோகபிராப்தி அடைந்தனர். இது மிகவும் துக்ககரமானது. இவர்கள் சென்ற 1911 வருஷத்தில் கூடலூரில் பிரஹ்மஞாந சபைகளின், பெரியகூட்டம் கூடியசமயத்தில் மிக அன்புடனே எல்லாரையும் ஆதரித்து வேண்டிய சௌகர்யங்கள் செய்தார். இவர் நற்குணமுள்ளவர். பொறுமையுடையவர். சிவபக்தர். பெரிய கார்யங்களை சிரத்தையுடனே கொண்டுசெலுத்தி முடிக்கும் திறமையுடையவர். எல்லாரிடமும் முகமலர்ச்சியுடனே இனியமொழி கூறுபவர். பிரஹ்மஞாந தர்சநத்தில் உள்ளன்புடையவர். அவ்வூரின் கிளைச்சபையை ஊக்கத்துடன் நடத்தியவர். சுவர்க்கலோக அநுபவங்களை சீக்கிரம் அநுபவித்து அவர்கள் எண்ணியிருந்த நற்கார்யங்களை முடிப்பதற்கு நம் தேசத்திலேயே முன்னரைவிட அதிகச்சௌகர்யங்கள் அமைந்துள்ள குடும்பத்திற் பிறக்கத்திரும்புவார்கள் என நம்புகிறோம்.

பத்திராதிபர்.

யோகத்திற்குத் தடைகளான ஹிம்ஸை முதலியன, தான் நேரில் செய்தாலும், பிறரைச் செய்யும்படி ஏவினாலும், அதைச் சரியென்று அநுமோதித்தாலும், (எல்லாம் பாபமே யென்றும்), அவை ஆசையினாலாவது, கோபத்தினாலாவது, மோஹத்தினாலாவது உண்டாயினும், அவை அற்பமாயினும், மத்திமமாயினும், அதிகமாயினும் ஏற்பட்டாலும், அவை முடிவில்லாத் துக்கங்களுக்கும், அறிவில்லாமைக்கும் காரணமாகின்றன எனச் சிந்திக்கத்தக்கவை.

குறிப்பு:—(1) இந்த சூத்திரத்தில் யம, நியமங்களுக்கு விரோதிகளான எண்ணங்களின் ஸ்வரூபத்தையும், அவை உண்டாகும் பிரகாரத்தையும், காரணங்களையும், உட்பிரிவுகளையும், அவைகளின் பயன்களையும் விவரித்திருக்கிறார்.

(2) துக்கங்கள் என்றால் துக்கங்களுக்குரிய அநேக ஜந்மங்கள் என்று தாத்பர்யம்.

35. அஹிம்ஸாப்ரதிஷ்டாயாம் தத்ஸந்நிதௌ வைரத்யாக:॥

அஹிம்ஸை ஸ்திரமாகிப் பூர்ணம் பெறும்பொழுது, அந்த யோகியின் முன்னர் பகைமை போய்விடும்.

குறிப்பு:—அந்த தர்மத்தை அநுஷ்டிக்கிறவன் முன்னிலையில் பரஸ்பரம் வைரியாயுள்ள ஜீவராசிகளும் கூட விரோதத்தை விட்டு, பரஸ்பரம் அன்பு பாராட்டும். உதாரணம்: பசு, புலி; பாம்பு, கீரி; எலி, பூனை முதலியனவாம். மஹாதேவரின் குடும்பம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

36. ஸத்யப்ரதிஷ்டாயாம் க்ரியாபலாச்ரயத்வம்॥

ஸத்திய விரதம் ஸ்திரமாகிப் பூர்ணம் பெறவே, யோகியின் வார்த்தை கர்மபலத்தை உண்டுபண்ணும் தன்மையை உடையதாகிறது.

குறிப்பு:—ஸத்தியம் என்ற தர்மம் பூர்ணமாக ஏற்படவே, யோகியின் வார்த்தை பலிக்கக்கூடியது. விளையாட்டில் சொன்னாலும் கூட அது பலிக்கும். நன்மை, தீமை என்ற இருபலன்களையும் அளிக்கும். அவன் வார்த்தை தவறாது.

37. அஸ்தேயப்ரதிஷ்டாயாம் ஸர்வரத்னோபஸ்தானம்॥

களவின்மை ஸ்திரப்பட்டுப் பூர்ணமாகவே, எல்லாவிடத்திலும், எல்லாக் காலத்திலும் ரத்நங்கள் முதலிய எல்லாப் பொருள்களும் அவனையடையும்.

38. ப்ரஹ்மசர்யப்ரதிஷ்டாயாம் வீர்யலாப:॥

பிரஹ்மசர்யம் ஸ்திரமாகிப் பூர்ணம் பெறவே, வீர்ய லாபம் உண்டாகும்.

குறிப்பு:—வீர்யத்தை வியயம் பண்ணுமல் உள்ளே அடக்க, மநத்தெளிவு, புத்திநுட்பம், தைர்யம், பலம் உண்டாகும். அஷ்ட ஸித்திகள் ஏற்படும்.

39. அபரிக்ரஹஸ்தைர்யே ஜன்மகதந்தாஸம்போத:॥

பிரதிக்ரஹம் இல்லாமை ஸ்திரமாகிப் பூர்ணம் பெறவே, பிறப்பின் காரணம் தெளிவுபெறும்.

குறிப்பு:—பிறரிடம் யாதொன்றையும் கிரகிக்காமலும் இச்சிக்காமலும் இருத்தல் ஸ்திரப்படுமாகில், யோகியானவன் பிரகிருத ஜந்மம் உண்டாதலுக்கு யாது காரணம் என்றும், முன் ஜந்மங்களில் தான் செய்த கர்மங்கள் இன்னவை யென்றும், அவை இனி எத்தனை ஜந்மங்களை உண்டுபண்ணுமென்றும், தான் கைவல்யம் பெறும் வரை ஏற்படும் ஜந்மங்கள் இன்னவையென்றும் அறிவான்.

பிறர் உதவியை நாடான், என்பதினுல், தான் தனித்து நிற்கும் தகைமையையுடையவனுவான். ஜநநத்தை உண்டுபண்ணும் இரணத்தை இனிச் செய்யான். அதனுல் அவன் மநம் தூய்மை பெறுகிறது. அந்நிலேயின் பயனுப் பிறப்பு இன்னதென்பதையும், அதன் பிரகாரத்தையும் (மக்கள், தேவர், நரகர் முதலியவைகள்), பிறப்பின் காரணங்களான கிலேசங்களேயும் கர்மங்களேயும், அதன் பலனை துக்கத்தையும், முடிவான புருஷ ஸாக்ஷாத்காரத்தையும் குரு உபதேசத்தால் அறிகிறுன்.

40. சௌசாத் ஸ்வாங்கஜுகுப்ஸா பரைரஸம்ஸர்க:॥

சௌசம் (சுத்தம்) பூர்ணமாக ஏற்படவே தன் அவயவங்களில் அருவருப்பும், பிறருடன் சேராமலிருத்தலும் உண்டாகின்றன.

குறிப்பு:—இனி, நியமங்களின் ஸித்திகளேச் சொல்லுகிறுர். தன் சரீரத்தை அடிக்கடி உள்ளும் புறமும் சுத்திசெய்துவரவே, அதன் ஆராய்ச்சி ஏற்படுகிறது. அதன் தன்மை அசுத்தமென அறிகிறுன். அதனுல் சரீரத்தின்மேலுள்ள அபிமாநம் விட்டு விலகுகிறது. பிறர் சரீரங்களேப்பற்றி இன்னும் அதிகமான அருவருப்பு உண்டாகிறது.

41. ஸத்த்வஶுத்திஸௌமனஸ்யைகாக்ர்யேந்த்ரியஜயாத்மதர்ஶனயோக்யத்வானி ச॥

அதனுல் (சௌசத்தின் ஸித்தியால்) மநம் சுத்தம் பெறுதலும், அதனுல் மநத் தெளிவும், அதனுல் மநம் ஒருமைப்படுதலும், அதனுல் இந்திரிய ஜயமும், முடிவில் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் பெறுதலுக்குரிய தகைமையை அடைதலும் ஏற்படுகின்றன.

42. ஸந்தோஷாதனுத்தமஸ்ஸுகலாப:॥

ஸந்தோஷம் என்ற நியமம் ஸித்திபெறுதலினுல் உயர்நலமுள்ள ஸுகம் உண்டாகும்.

குறிப்பு:—எல்லா விஷய சுகங்களேயும் அநுபவித்தலால் ஏற்படும் ஸந்தோஷத்தைப் பார்க்கிலும், அவைகளில் விருப்பு வெறுப்பு என்ற பற்றில்லாமல் இருத்தலினுல் ஏற்படும் ஸந்தோஷம் மிகவும் உயர்நலமுடையது. தைத்தரீய உபநிஷத்தின், ஆநந்த மீமாம்ஸையில் இந்தப் பற்றில்லாமை கடைமுறையில் பிரஹ்மாநந்தத்தைக் கொடுக்கும் என்ற உபதேசமுள்ளது.

43. காயேந்த்ரியஸித்திரஶுத்திக்ஷயாத்தபஸ:॥

தபஸ்ஸினுல் அசுத்தத்திற்குக் காரணமாம் கிலேசங்கள் நசித்துப் போகின்றன. அதன் பயனுகச் சரீரத்திற்கும் இந்திரியங்களுக்கும் ஸித்திகள் ஏற்படுகின்றன.

குறிப்பு:—சித்திகள், அணிமா முதலான* 8 ஸித்திகளும், இந்திரியங்களுக்கு லோகாந்தரத்திலும், தேசாந்தரத்திலும், காலாந்தரத்திலும் நேரிடும் விஷயங்களைப் பார்த்தல், கேட்டல் முதலிய ஸித்திகளும் உண்டாகும்.

44. ஸ்வாத்யாயாதிஷ்டதேவதாஸம்ப்ரயோக:॥

(யோகாநுகூலமான) மந்த்ரங்களை ஜபிக்கிறதினுல், இஷ்டமான தேவர்களுடைய ஸாந்நித்தியம் உண்டாகிறது.

குறிப்பு:—மந்த்ர ஜபத்தினுல் மந்த்ர அதிஷ்டாந தேவர்கள், மந்த்ரத்தைக் கண்டுபிடித்த ரிஷிகள், ஸித்த புருஷர்கள் இவர்கள் இவனுக்கு தர்சநத்தைக் கொடுத்து, அநுக்ரஹம் செய்கிருர்கள்.

45. ஸமாதிஸித்திரீச்வரப்ரணிதாநாத்॥

ஈசுவரனைத் தியாநம் செய்வதால் அல்லது ஈசுவரனுக்குத் தன்னை அர்ப்பணம் செய்வதால் ஸமாதியின் ஸித்தி ஏற்படுகிறது.

குறிப்பு:—ஈசுவரத் தியாநத்தால் ஸமாதி பூர்ணம் பெறுதல் உண்டாகிறது. அதாவது யோகியின் பிரக்ஞை விசாலமாகிறது. காலதேசங்களின் வரம்பின்றி எல்லாவற்றையும் அறியும் தகைமையைப் பெறுகிருன்.

ஈசுவரத் தியாநத்தால், ஸமாதி பூர்ணம் உண்டாகிறது என்பதினுல் யமம் முதலியவை வேண்டுவதில்லை என்று அர்த்தமில்லை. யமம் முதலியவை மாத்திரம் இருந்து ஈசுவரத் தியாநம் இல்லாவிடில் ஸமாதி ஸித்தி உண்டாகாது என்பது பொருள்.

46. ஸ்திரஸுகமாஸநம்॥

ஆஸநம் என்பது ஸ்திரகரமாயும், ஸுககரமாயும் இருத்தலாம்.

---

*அணிமா = அணுவைப்போலாதல்.
மஹிமா = மிகவும் பருத்தல்.
கரிமா = இருப்பு மலையினுங் கனத்தல்.
லகிமா = பஞ்சினும் இலேசாதல்.
பிராப்தி = வேண்டுவனவெல்லாமடைதல்.
பிராகாமியம் = குறைவின்றியிருத்தல்.
ஈசத்துவம் = யாவர்க்கும் தேவனுகுதல்.
வசித்துவம் = யாவரும் வணங்கநிற்றல்.

குறிப்பு:—ஆஸநம் இருவகைத்து, ஒன்று பாஹ்ய ஆஸநம் வஸ்த்ரம், கருப்பு மான்தோல், தர்ப்பை, கம்பளம் முதலியன. இரண்டாவது சாரீர ஆஸநம், பத்மாஸநம், வீராஸநம், பத்ராஸநம், ஸ்வஸ்திகாஸநம், தண்டாஸநம் முதலியன. முந்தியவை சரீரத்திற்குப் புறம்பானவை. பிந்தியவை சரீர அவயவங்களைப் பல விதமாக அமைத்துக்கொள்ளுதலால் ஏற்படுகின்றவை.

47. ப்ரயத்நசைதில்யாநந்தஸமாபத்திப்யாம்॥

முயற்சியைத் தேயும்படி செய்தலானும், அநந்தன் உபாஸனையாலும் ஆஸநஜயம் உண்டாகும்.

குறிப்பு:—முயற்சியைத் தேயும்படி செய்தல், என்றால், மநம், மெய், மொழிகளால் ஸாதாரணமாய் உண்டாகும் பிரயத்நங்களைத் தடுத்து ஒருமுகப்படுத்தல்.

அநந்தன் = ஆதிசேஷன். பூமியைத் தாங்குகிற 1,000 தலைகளையுடைய ஆதிசேஷனை உபாஸனை செய்வதால், ஆஸந ஜயத்தைப் பெறுகிருன். அநந்தன் ஆஸநத்திற்கு அபிமாநியான தேவதை. புராணவரலாற்றை நீக்கி, அதன்கண் குப்தமாயுள்ள உண்மையை வெளியிடில், பூமிக்கு ஆகர்ஷண சக்தியுண்டு, ஸூர்யனுக்கும் ஆகர்ஷண சக்தியுண்டு. இரண்டும் ஒன்று மற்றொன்றை இழுக்கின்றன. பூமி சிறிது, அதனுல் அதன் சக்தியும் சிறிது. சூரியன் பெரிது, அதனுல் அதன் சக்தி பெரிது. அக்காரணத்தால் பூமி, சூரியனிடம் வீழ்ந்து போகாமல் தன் நிலையைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு தான் இயங்குகின்றது போல, யோகியானவன் பெரிதான பலமான உலகப் பற்றுக்களை ஜயித்து, அந்தர்முகப்பட்டு, மநத்தை ஒருமுகப்படுத்தி ஸ்திரப்படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும். ஆகர்ஷணசக்தி ஸர்ப்பமாகப் பிரதீகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

48. ததோ த்வந்த்வாநபிகாத:॥

அதனுல், (ஆஸந ஜயத்தினுல்) துவந்தங்களின் உபத்திரவம் இன்றும்.

குறிப்பு:—துவந்தங்கள் = சீதோஷ்ண முதலியவைகள்.

49. தஸ்மிந்ஸதி ச்வாஸப்ரச்வாஸயோர்கதிவிச்சேத: ப்ராணாயாம:॥

அதில் (ஆஸந ஜயம் ஏற்படும்போது) சுவாஸத்தின் வரத்துப்போக்கை நிறுத்தல் பிராணுயாமமாம்.

குறிப்பு:—(1) ஆஸந ஜயத்தின் மூலம் சரீரம் ஸ்வாதீநம் ஆகிக்கொண்டுவர, பிராணுயாமம் செய்தல் இயலும். பிராணன் = பிராணனை, ஆயாமம் = நீளும்படி செய்தல்.

ஸாதாரணமாய், உச்வாஸமும், நிச்வாஸமும் நம்முடைய பிரயத்நமின்றி யாதொரு தடையில்லாமல் விரைவாய் நடைபெறுகிறது. பிரயத்நத்தால் அவை அளவுக்குட்பட்டு நடைபெறும்படி செய்தல். அதாவது, உட்கொள்ளும் சுவாஸத்தை விரைவாய்த் தானே செல்லாமல் தடுத்து நீண்டகாலம் நிகழும்படியாகவும் அவ்விதமே உட்கொண்ட சுவாஸத்தை வெளியேருமல் நீண்டகாலம் தங்கும்படி செய்தலும், பின்னர் நிசுவாஸமாகிய வெளியேறும் சுவாஸத்தை நீண்டகாலம் நிகழும்படி செய்தலும் பிராணுயாமம் எனப்படும். உசுவாஸம் = பூரகம், நிறுத்தல் = கும்பகம், நிசுவாஸம் = ரேசகம்.

(2) வெறுமையாக சுவாஸத்தை மேற்கண்டபடி நிகழும்படி செய்தல் மாத்திரம் போதாது. அடியிற்கண்ட மநுஸ்மிருதியின் வசநத்தை அநுஸரித்துச் செய்தல் வேண்டும்.

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌸𑌹।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌦𑌾𑌯𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

இதன் பொருள்: பிரணவத்தோடு கூடிய ஏழு வியாஹிருதிகள், காயத்ரீ, அதன் சிரஸ் இவைகளை மநத்தால் மும்முறை ஜபித்து சுவாஸத்தை நிரோதம் செய்தல், பிராணுயாமம் என்பதாம். இது துவிஜர்கள் செய்யவேண்டிய முறை. ஏனையர் அவரவர்கள் இஷ்ட தேவதையைத் தியாநம் பண்ணிக்கொண்டு செய்தல் நலமாம்.*

---

*கும்பகத்தி னுள்ளே குறித்தரனைத் தானேக்கிற்
றும்பிபோ னிற்குந் தொடர்ந்து. —ஔவைகுறள்.

50. 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌃॥

வெளிப்போகின்ற சுவாஸம் (ரேசகம்) என்ன, உட்கோள்ளும் சுவாஸம் (பூரகம்) என்ன, நிறுத்தப்பெறும் சுவாஸம் (கும்பகம்) என்ன, இவைகளை தேசத்தினுலும், காலத்தினுலும் எண்ணிக்கையாலும் கவநித்துப் பார்த்து வருதலினுல், சுவாஸம் நீண்டதாகவும் சூக்ஷ்மமாகவும் ஆதல் இயலும்.

குறிப்பு:—(1) ரேசகம் முன் மாசம் 12 அங்குலம் நீண்டது, இந்த மாஸம் 18 அங்குலம் நீண்டது என்றறிவது தேசத்தால் அறிதலாம். முன் மாசம் 2 நிமிஷ காலம் ரேசகம் நிகழ்ந்தது, இந்த மாஸம் 3 நிமிஷ காலம் நிகழ்ந்தது என்றறிவது காலத்தால் அறிதலாம். முன் மாசம் 1 முதல் 10 வரை எண்ணும் வரைக்கும் ரேசகம் நடைபெற்றது, இந்த மாஸம் 1 முதல் 20 வரை எண்ணும் வரைக்கும் ரேசகம் நடைபெற்றது என்றறிவது எண்ணிக்கையால் அறிதலாம். இவ்விதமே, பூரகம், கும்பகம் முதலியவைகளையும் தேசம், காலம், எண்ணிக்கைகளைச் சேர்த்து அறிந்துகொள்ளுக.

(2) ஸ்வபாவமாய் ஏற்படும் உசுவாஸ நிசுவாஸங்களை அப்படி நிகழாமல் பிரயத்நத்தால் சிறுகச் சிறுகத் தடுத்து வந்து, கடைமுறையில் கும்பகம் தீர்க்ககாலம் நிகழும்படி செய்தல் தான் பிராணுயாமத்தின் முக்கியக் கருத்தாம். அதனுல், மநம் சலநமற்று ஓய்வைப்பெறும்.

(3) ரேசகத்தின் அப்பியாஸத்தில் சுவாஸம் எப்படி நீண்டு வருகிறது என்பதை, பஞ்சு முதலிய மெல்லிய திரவியங்களை மூக்கின் முன்னர் வைத்துப் பரீக்ஷிக்கவேண்டும். பூரகத்தின் அப்பியாஸத்தில் எவ்விதம் சுவாஸம் நீண்டு உட்கொள்ளப்படுகிறது என்பதை, முதல் மாசம் அல்லது வருஷத்தில் மார்பு வரையும், இரண்டாம் மாசம் அல்லது வருஷத்தில் நாபி வரையும், மூன்ரும் மாசம் அல்லது வருஷத்தில் மூலாதாரம் வரையும், பின்னர் கடைமுறையில் சரீரம் முழுமையும் சுவாஸம் எரும்புபோல் ஊரிக்கொண்டு பிரவேசித்து ஸஞ்சரிக்கிறதைக் கவநமாய் ஆராய்ந்து அறியலாம்.

(4) பிராணன், சாதாரணமாய் சுவாஸம் (பிராணவாயு) என்ருலும், உண்மையில், சரீரத்தின்கண்ணுள்ள எல்லா சக்திகளுக்கும் ஏற்பட்ட பெயர். பிரச்ந உபநிஷத்தில், உலகத்திலுள்ளவைகள் ரயி, பிராணன் என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. பிராணுயாம ஜயம் என்ருல், அந்தப் பிராணனை ஸ்வாதீநப் படுத்தலாம்.

(5) பிராணவாயு நாஸித்துவாரங்களிரண்டிலும் மாறி மாறி ஸஞ்சரிக்கின்றது. இடது துவாரத்தின் வழியாய்ச் செல்லும் போது, இடைகலை யென்றும், சந்திரன் என்றும், வலது துவாரத்தின் வழியாய்ச் செல்லும் போது பிங்கலை யென்றும், சூரியனென்றும், புருவமத்தியில் அது நிற்கும்போது, ஸுஷும்நா அல்லது சுழிமுனை யென்றும் அக்கிநி என்றும் பெயர் பெறும்.*

(6) தமிழ் நூல்களில், முக்கியமாக ஔவையாரது ஞாநக் குறளில், பிராணுயாமத்திற்கு வாயுதாரணை என்று பெயர் வழங்குகிறது.

(7) சுவாஸமானது நாஸித்துவாரங்களில் நடைபெறுவதில் ஒவ்வொரு நாஸியில் 5 நாழிகை மாறி மாறி நடைபெறும். அப்படி நடைபெறுவதில் 5 பாகமாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பாகத்திலும் அடியில் வரும் விவரப்படி காலம் செல்லும்.

i.	பிருதிவீ	$1\frac{1}{2}$	நாழிகை
ii.	அப்பு	$1\frac{1}{4}$	நாழிகை
iii.	தேயு	1	நாழிகை
iv.	வாயு	$\frac{3}{4}$	நாழிகை
v.	ஆகாயம்	$\frac{1}{2}$	நாழிகை

பிருதிவீ என்ருல் இரு நாஸித்துவாரங்களுக்கும் மத்தியில் இருக்கின்ற பாகத்தைத் தழுவிச் செல்லும் சுவாஸத்தின் பெயர்.

அப்பு என்ருல் நாஸித்துவாரத்தின் வெளிப்பக்கத்தைத் தழுவிச் செல்லும் சுவாஸம்.

---

*இடைபிங் கலைகள் ரேசக மாற்றில்
அடையும் அரனு ரருள். —ஔவை குறள்.

END OF
VOLUME